

கனபத் துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வென்றிமாஸுக்கவிராசர்

சொந்தருளிய

திருச்செந்தூர்ப் புராணம்.

இது

யாழ்ப்பாணத்து நீர்வேலி

ஸ்ரீமத். ச. சிவப்பிரகாச பண்டிதர்

அவர்கள்

இயற்றிய உரையுடன்

யாழ்ப்பாணம்

சைவபரிபாலன சபையாரால்

தமது

சைவப்பிரகாச யந்திரகாலையில்

அச்சிடப்பட்டது.

பிலவங்களுஐப்பசின்

1907.

MAHAMAHADEVA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
MADRAS

$$\mathcal{B} \vdash \dot{\mathcal{A}} \vdash \mathcal{C}.$$

உள்ளுற நெத்துவண டோலி மும்மதத்
தாற்றொ முக்கி னருவியஞ் சாரலா
யேற்று கைக்கு மிறைவற்கு முநிய
மாற்றி லாக்களி யானையை வாழ்ததுவரிம.

குதன்பொருள். ஆற்றெழுங்கின் அருவி அஞ் ஈரல் வாழ் என்று உகைக்கும் இறைவற்கு முந்திய - யாறுகளிலுமுழக்கங்களுக்குக் காரணமான அருவிகளையுடைய அழகிய மலைகளை (த்தமது நிருவினையாட்டுக்கு) இடங்களாகக் கொண்டு உலாவுக் குமாரசுவாமிக்கு மூத்தவராகிய, - வண்டு ஊற்றெடுத்து ஒலிமீட மும்மதத்து - வண்டின் ஊறுநீரையும் கொண்டு ஒலித்தற்கேதுவாய் மும்மதங்கையுடைய, - மாற்றிலாக் களி யானையை வாழ்த்துவார் - ஒப்பில்லாத களிப்புப்பொருந்திய யானைமுகக் கடவுளை (யாம்) துதிப்பாம். என்றவாறு.

சாரல் ஆகுபெயர். சாமல்பால என்பது பாடமாயின் முமத வாற்றொழுக்கருவியையுடைய மலைப்பான்ற, இடபாருடருக்கு முற்புதல்வ ரான ஆனைமுகக்கடவுளை என உரைக்க.

கடவுள் வாழ்த்து.

ഭവകേന്ദ്രത്വം.

இருப்பதப் பிரணவத கிபலீபப் குலமே
சருப்பதச் செப்கய தாங்கித் தங்கவான்
பருப்பதச சிலைகொண்டு பரமன் மூமரைத்
திருப்பதத் துணைமலா சென்னி சேர்த்துவாம்.

இ-ள். இருப்பதப் பிரணவத்து ஜயஸ்பு ஏன்று - இருக்குவேத முதன் மொழியாகிய பிரணவத்தின் சுவரூபத்தைப் பொருந்தி, - ஆலமே சருப் பதச் செய்கையதாற்றி-நஞ்சையே அவியு னவுச் செயலினதாக்கக்கொண்டு, - [உவந்து புசித்து என்றபடி] வான் தக்கப்பருப்பதஞ் செல்கொள்-பெருமையாகிய பொன்மலையை வில்லாகக்கொண்ட, - நற்பரமன் தாமரைமலர்த் துணைத்திருப்பதஞ் சென்னி சேர்ந்துவாம் - சிவபெருமானுடைய தாமரை மலர்போன்ற இரண்டு சிறீபாதங்களையும் (யாம்) சிரமேற்கொண்டுவனங்கு வாம்.

எ-று.

இதுக்பதம் என்னும் ஆரியமொழி இருப்பதம் எனத்தற்பவமாயிற்று, (க)

மாணிக்கேரியார்.

வேறு.

ஊடலி னுடைந்த சங்க மெள்ளி உடைப் பிறைவெண் கீற்றின்
மாடுறப் பொருத்தும் போழ்து மகிழ்நருட் குறித்து நோக்க
வேடுறு தளவப் போதி னினநகை சிலவு பூத்துப்
பீடுறு மதிரிற செய்த பெண்ணடி வணக்கஞ் செய்வாம்.

இ-ள். ஊடலின் உடைந்த சங்கம் ஒளிர்தடை வெண் பிறைக்கீற்றின்
மாடு உறப் பொருத்தும் போழ்து - புலவியினாலே தகர்ந்த(தமது)சங்கு
வீளையிற்கண்டத்தை விளக்காசின்ற(நாயகரது)சடையிலுள்ள வெண்மை
யாகிய சந்திரகண்டத்தின் துதிரளில் இயையச் சேர்க்கும்பொழுது, -
மகிழ்நா உட்குறித்து நோக்க - (அந்)நாயகர்(அச்செய்கையைத்)திரு
வுளாந்துணர்ந்து(நெற்றித்)திருக்கண்சாத்தியருள, - ஏடுறு தளவப்
போதின் இளநகை சிலவு பூத்து - இதழ்பொருந்திய முல்லைமுனைக்
போலும் புன்முறுவலினாலே சந்திரினைபை விளைவித்து, - பீடு உறு மதி
யின் செய்த பெண் அடி வணக்கஞ் செய்வாம் - (இவ்வாறு வட்டவடிவும்
சிலவும் அமைததத்தால, அப்பாலசந்திரனும் வீளையிற்கண்டமும் இயைந்
தாய பிண்டத்தைப் புராணத்தன்மையேயாகிய)பெருமைபொருந்திய சந்
திரனாகச்செய்த உறமயம்மையாருடைய திருவடிகளை வணங்குவாம். ௭-று.

சில ஏடுகளால் “இளசீலா முறுவல் பூத்து” என்னும் பாடமுங்
காணப்படுகின்றது. “சிரித்து” என்னும் அதனுணையேயன்றி “சிலவை
விளைவித்து” என்னுஞ் சிறந்த பொருள் அப்பாடத்துச் செவ்வே பெறப்
படாமையானும், வலிந்து பெறப்படினும் இளமை சிலவுக்கடையாதல்
புராணசந்திரததுவததுக்கு முரணாதலின அதனையும் முறுவலுக்கே அடை
யாகக் கல் வேண்டு மாதலானும் இதுவே சிறப்புடைத்தென்க. (௨)

விநாயக்கடிவு அ.

வேறு

எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு மணங்குற
எழுத்துஞ் சொமையந் திபாதி பான்மியம்
விழுத்த குந்தமி புறசொல் வேதமே
பழுத்த குஞ்சரன் பாதங்கள சீபாற்றுவாம்.

இ-ள். வழுத்துஞ் சொச செயந்தபததி மான்மியம் - (ஆன்றோரார்)
போற்றிக்கொள்ளப்படுஞ் சொதழியினையுடை 11 (ஆரியத்துப்புராணமாகிய)
ஜயந்திபுர மாகாணமயத்தை, - விழுத்துஞ் சுமிதூல எழுத்துஞ் சொல்லும்
பொருளும் இணங்குறசொசொல் - பாட்சிமைக்கக் சுமிதூல எழுத்துக்களுஞ்
சொந்தகளு ம பொருள்களும்(சுற்றவர்க்கு) ஏற்புடையனவாமாறு
(யாமின்றி)பாட(அருளபெறவேண்டி). - வேதம் பழுத்த குஞ்சரன்
பாதங்கள் போற்றுவாம் - வேத(மன்னும்)விரகூத்திற் பழுத்த (ஒரு
பழமான) யானைமுக்கக் குளிறுடை 11 திருவடிகளை அறிப்பாம். ௭-று.

வேதசாரமாத விளங்குதி மிதிபுத்தக - ௭-று விளங்குதி.

(7)

வாய்மையாகவுளும்.

கிஞ்சு கந்தரு வாய்க்கலைத் திண்ணையா
னஞ்சு கமலிலொன் றற்றிடக் கிள்ளிவிட்ட
மிஞ்சு கந்தொலு மிக்குறுங் கார்சிறக்
கஞ்சு கன்பெய்ற் கமுனினை போற்றுவாம்.

இ-ள். கிஞ்சுகந் தரு வாய்க் கலைத்திண்ணையான் அஞ்சு கம்மில் ஒன்று அற்றிடக்கிள்ளி-(முன்னொருபுகத்துலே) முருக்கமலரை நீகர்த்த வாய்னைத் தாங்கிய கலைமகனையுடையபிரயதேவனது ஐந்து தலைகளிலொன்றை இல்லையாமாறு கிள்ளி,—மிஞ்சு உகந்தொலும மிக்குறுங் கார்சிறக்கஞ்சுகனை பொன் கழலினை போற்றுவாம் - எஞ்சிய புகழ்க்கடோறும் (துட்டச்சிக்குர கத்தின்) மேற்பட்டிருக்கின்ற வைரவக்கடவுளுடைய பொலம்போலும் திரு வடிகளிரண்டையும் துதிப்பாம். எ-று.

கார்சிறக்கஞ்சுகன் என்பது கருசிறம் பொருந்திய சட்டையையுடையார் என்னும் பொருட்டாய் வைரவக்கடவுளுக்குப் பெயராயிற்று. (ச)

வீரபந்திரக்கடவுள்.

ஆளு டைத்தனி யாதியை நீத்தொரு
வேள்வி முற்ற விருமடிய தக்கனா
நீர்சி ரத்தை நிலத்திடை வீட்டிய
வாள்ப டைத்த மதலையைப் போற்றுவாம்.

இ-ள். ஆள் உடைத் தனி ஆதியை நீத்து ஒருவேள்வி முற்றவிரும்பிய-(அன்போடு தம்மை அடையும் அடியரை) ஆளுதலையுடைய ஒப்பில்லாத முதற்கடவுளை(அ க ந் த ய ி னு லே)தள்ளி ஒருயாகத்தை(ச்செய்து) முடிக்கவிரும்பிய,—தக்கனார் நீர் சிரத்தை நிலத்திடை வீட்டிய - தக்கனுடைய நீண்ட தலையை(அறுத்து)நிலத்தில் வீழ்த்திய,—வாள்படைத்த மதலையைப் போற்றுவாம் - வாட்படையைச் சதாங்கிய(வீரபந்திரக்கடவுளாகியசிவ) குமாரரைத் துதிப்பாம். எ-று. (ரு)

கடப்பிராணியாகவுளும்.

வேறு.

வண்டடை கிடந்தின் னிசைமுரன் றெழுதேன் வாய்மடுக்
கூண்டிகா லுழக்க, விண்டிடைந் தலருங் கடம்பணி தடந்தோள்
வெற்பெலாம பொற்புலாஞ் சடாவேற், கெண்டையந் தடங்கட்
குறக்கொடி களபக் கிளரொளி முலைவனப் பெழுதக், கண்டுகண்
டுள்ளங் களிப்பறுச் செந் தூர்க் கந்தனை வந்தனை புரிளம.

இ-ள். வண்டு அடைகிடந்து இன்னிசை முரன்று எழுதேன் வாய்மடுக்கித்து உண்டு கால் உழக்க விண்டி உடைந்து அலருங் கடம்பு- வண்டுகள் அடைந்துகிடந்து மதுரநீதங்களைப் பாடி வலறுகின்றதேனை வாய்களிற்பெய்து உட்டுகொண்டு கால்களால் உழக்குமாறு வாயுவினை மொத்துண்டு அலர்ந்த கடப்பமலர்களை,—அணி தடங் கோள் வெற்பெலாம் - அணிந்த

பெருமையாகிய இருபுயிர் உட்கருவிலா—(பொய் புலாஞ் சுடா வீவர்
கெண்டை அந் சுடநகரம்) புறம் கைய உடம்பம் உடம்பு விரி முலை உடைய
பெழுத - பொலிவுபொருத்திய உடம்பு உடைய வேலைபுக கெண்டை
மீளையும் ஒத்த அழகிய பெருமையான கண்களையுடைய வள்ளியம்மையார்
கலவைச்சேற்றையணிந்த மிகக் கெளரியோடைய ஸசனங்களினாலே
கோலங்களை எழுத—தண்டி கண்டி உளிக் கண்டிபஞ்சு கொடுத்தாக கந்தனை
வந்தனை புரிவாரம் - பாரததுபாரதது மனம்கிழ்சரியொழியாத நிருச்செந்
தூற்றி சுபிரமணியப்பெருமானை வழிபாடிச் செவ்வாய் ஏ-று. (சு)

வேறு

அடிய டங்கலுந் தலைமேல் மூலம் லாயுத்
தரம டங்கலும் பொருவுசூர பாத தறு மீசை
தரம டங்கலுந் துதிப்பாருந் குபாளுட கமலக
காம டங்கலுந் கருமேலே லெனகவிந் கருத்தது.

(அ.அ. தழை அரம் அடங்கலுஞ் செல், மூலம் மேலாய், உத்தரமடங்
கலும் பொருவு குாமுதல் மாத தழிந்து - கொம்பாகன பாசாளங்கள் என்கும்
பரவ, அடி மேலாக், கடைநாட்டின் ஊழித்தீதையுமீ நீகாதத ரூரபனம்
ஹிய மாமாதகை சககரிசுது,—நரமடங்கலுந் துதிப்ப - நரசிங்கமாகிய
விட்டுணுவும் (ஆண்மையிறிசுந்தவண்ணன் பெருமபொம்பெற்ற எனக்கு
நீனைகவுமுடியாத இசுருசக நாரகதைச் செய்து நமமையெல்லாக் காத்
தருளிய ஞானசகதியா என்று) துதிக்க,—அருங்குமரன் நாட்கமலக் கரம்
அடங்கு - அருவாயான குமாரசுவாமியினது புதுமலாபோலுந் திருக்
கையின்கண் அடங்கியிருக்கின்ற,—அலங்கல அஞ் செவவேல என கவிந்
கருத்து - மாலைபை அணிந்த அழகிய செம்மையான ஞானசகதி என்று
தோத்திரசெய்யுளுக்காக கருத்தார். ஏ-று.

நரமடங்கலுந் கலஞ்செய்வேல என்று, கரமடங்கலுந் கவிந்செய்
வேல் என்று காணப்பட்ட பாடங்களிலும் ஒரேயிழை காணப்பட்ட இப்
பாட்டு சிறப்புடைச்சாசனம் இவ்வனங் கொள்ளப்பட்டது. (அ)

அகாபுகிர்ப்பிள ஈயார்.

வேறு

அடிய பூரண புடக்கை யாமிரு
தெரிவை மாமுலைச செங்கு பத்தொளி
விசுவ கந்தர மேருவொர் பாம்புயக்
குரிசி நண்டை குரைகழல் போற்றுவாரம்.

(இ-அ. அரிய பூரண புடக்கை ஆம் இரு தெரிவைமார் - அழகிய
பூரண புடக்கை என்னும் இரண்டு அம்மைமாருடைய,—முலைச் செங்கு
பத்து ஒளி விரவு சுந்தர மேரு ஒப்பாம் புயக் குரிசில் - தனங்களிற் செஞ்
சாந்தின் ஒளி கலந்த அழகிய மேருமலைக்கு நீகாண புயங்களையுடைய
மகாதாததரது,—தண்டை குரை கழல் போற்றுவாரம்-தண்டைகள் ஒலிந்
திற திருவடிகளைப் போற்றுவாரம். ஏ-று. (அ)

வீரவாததேவர்.

வேறு.

அடுத்தமா விருபிள வாகச் சோதிவேல்
விடுத்தவா னவனடி விடாது போற்றியே
அடுத்தவா னவர்கிறை யகற்றச் செமாணணி
கொடுத்தவாள் வீரவா குவைவ முத்துவாம்.

இ-ள். அடுத்த மா இருபிளவாகச் சோதிவேல் விடுத்த வானவன் அடி விடாது போற்றியே - (சூரன்)கொண்ட மாமரவடிவம் இரண்டு கண்டமாக ஒளிபொருந்திய வேலாயுதத்தைச் செலுத்திய சுவாமியாருடைய பாதங்களை விடாது துதித்து, —அடுத்த வானவர் சிறை அகற்ற - (அவரைச்) சார்ந்த தேவர்களைச் (சூரனிடமிருந்து)சிறையினின்று நீக்க, — செம்மணி கொடுத்த வாள் வீரவாகுவை வழத்துவாம் - மாணிக்கசத்திபயந்த வாட்படையினையுடைய வீரவாகுதேவரைத் துதிப்பாம். எ-று. (௬)

திருநானசம்பந்தகவாயிகள்.

வேறு.

அறுகா உழக்கச் சிறுமுகைத்தே னுறு பாயுஞ் சோண்டிடி,
அறுகா முயில்வந் தவதரித்தென் னுள்ளத் திருந்து சமண
ரெனுங், குறுகார் தமைக்கட் டழித்துமையாள் கோமான் சரணந்
தனைப்போற்றுஞ், சிறுகான் முளையி னிருசரணச் செந்தா மரைவந்
தனைபுரிவாம்.

இ-ள். அறுகால் உழக்கச் சிறுமுகைத் தேனாறு பாயுஞ் சோண்டிடில்-
வண்டிகள் உழக்கச் சிறியமுகைகளினின்று தேனாறு பாய்தற்கிடமான
சோழமண்டலத்தில், —உறுகாழியில் வந்து அலுதரித்து - பொருத்திய
சீர்காழியின்கண் வந்து திருவவதாரஞ்செய்து, —என் உள்ளத்து இருந்து-
(மூன்றாம்வயதிலே சிவபெருமானோடு உமாதேவியார் வந்து வெளிப்பட்டுச்
சிவஞானப்பால் கொடுத்து ஆருளப்பெற்றமையினாலே அப்பெருமையை
இடையாறாது நியானிக்கின்ற) தமிழேனுடைய மனத்திலே குடி கொண்டு -
சமணரெனுங் குறுகார் தமைக் கட்டித்து - சமணரென்னும் பகைவர்களை
மதங்கெடுத்து, —உமையாள் கோமான் சரணத்தனைப் போற்றுஞ் சிறுகான்
முளையின் இருசரணச் செந்தாமரை வந்தனை புரிவாம்-உமாபதியினுடைய
திருவடிகளை (அருட்பாக்களினாலே)துதித்த திருநானசம்பந்தப்பிள்ளையா
ருடைய உபய பாதாரவித்தங்களையும் வழிபாடு செய்வாம். எ-று. (௭0)

திருநாவுக்கரசகவாயிகள்.

கலக மிடுபொய்ச் சமணர்குமாங் கட்டிக் கடலி னிடைப்
புகுத்த, வுலகம் பரவ விடுத்தகல்லே ஈயரும் புணையாக் கரை
யேறி, யிலல விதழோர் பங்கமைத்த வெம்மான் கமலத் தாள்
பழிச்சுஞ், சொலளின் புணையார் பவக்கடலுங் கடந்தான் சரணங்
கூணைதுதிப்பாம்.

இ-ள். கலகமிடு பொய்ச் சமணர்குழாம் - கலகஞ்செய்த பொய்யறிவியையுடைய சமணர்கூட்டம், —கடலினிடைப் புகுத்தக் கட்டிவிடுத்த கல்லை-சமுத்திரத்தினுள்ளே அமிழ்த்துமாறு(தம்மைச்சேர்த்துக்) கட்டிவிட்ட கல்லுரதானே, —உயரும் புணையா உலகம் பரவக் கரையேறி- (தம்மைக்கொண்டு) மிதக்குந் தெப்பமாக உலகம் புகழக் கரையின்கண் ணேறி, —இலவவிதழ் ஓர்ப்கு அமைத்த எம்மான் கமலத்தாள் பழிச்சுஞ் சொல ஆவ் - (அந்நகர கரையேறுதற்பொருட்டு) அம்மையாரை இடப் பாகத்தில் அமைத்த எம்பெருமானுடைய கமலபாதங்களைத் துதித்த திருவருட்பாக்களாகிய அவைகடாமே, —இன் புணையாப் பவக்கடலுங் கடந் தான் சரணத் துணை துதிப்பாம் - இனிய தெப்பமாகப் பிறவிக்கடலையுங் கடந்த திருநாவுக்கரசரையனருடைய பாதங்களிரண்டையுந் துதிப்பாம். எ-று. (கக)

சுந்தரமூர்த்திகவாயிகள்.

அரவச் கடலினிடைப்பாம்பி னமளி படுத்த துழாய் முகிலும் விரைகொப்பளிக்குஞ் செழுங்கமல வீட்டுக கிறையு மினுங்காணு விருபொற் சரணஞ் சிவப்பூர விரவிற்பரவைக் கிருந்தாது பரவப் பணித்த கவிராசன் பாத மெமது தலைக்கொள்வாம்.

இ-ள். அரவச் கடலினிடைப் பாம்பினமளி படுத்த துழாய் முகிலும்- ஒலியினையுடைய பாற்கடலிற் சருப்பசயனத்தில் உறங்கிய துளசியை யணிந்த கொண்டல்வண்ணனும், —விரை கொப்பளிக்குஞ் செழுங் கமல வீட்டுக்கு இறையும் - நறுமணங் காலுகின்ற மாட்சிமையான தாமரை யாசனத்தின் தலைவனை பிரமதேவனும், —இனுங் காணு இருபொற்சரணஞ் சிவப்பூர இரவிற்பரவைக்கு இருந் தாதுபரவப் பணித்த கவிராசன் பாதம் எமது தலைக்கொள்வாம் - இன்னும் அறியாத இரண்டு திருவடிகளும் (தரைமற்படுதலாற்) செச்சிற்பொருந்தும்வண்ணம் இராக்காலத் த்லை பரவையாமையாரிடத்துப் பெரிய தாதாய்ச் செல்லுமாறு (எம்பெருமானைக்) கற்பித்த கவிச்சிரேட்டராகிய சுந்தரமூர்த்திகரையனருடைய பாதங்களை எமது சிரமேற் கொள்வாம் எ-று. (கஉ)

மாணிக்கவாசககவாயிகள்.

வேறு.

கொள்ளைவண் டிருந்து விருந்துணச் செழுந்தேன் கொப்பளித் தலர்ந்தபூந் கொன்றை, துள்ளுதென் டிரைநீர் முடித்தசெஞ் சடிலச் சோதியெங் கரம்பிடித் தெழுகத், தெள்ளசெந் தமிழிற் கோவைநா னூறுஞ் செப்பிய நற்கவிராசப், பின்னைசெஞ் சரணக் கிரணவா ரீசப் பிரசுரண் மலரினை துதிப்பாம்.

இ-ள் கொள்ளை வண்டு விருந்து இருந்து உணச் செழுந்தேன் கொப் பளித்து அலர்ந்த பூன்கொன்றை துள்ளு தெண்டிரைநீர் முடித்த செஞ் சடிலச் சோதி - கீதங்கோயுடைய வண்டுகள் விருந்துகளாய் இருந்து உட்கொள்ளச் செழுமையான தேனைக் கான்று அலர்ந்த பொலிவாகிய கொன்றைமலரையுந் துள்ளுகின்ற தெளிவாகிய மிதரைக்கோயுடைய கண்ணையுந் அளரி, எ-று. (கஉ)

பிடித்து எழுத - திருக்கரங்களுலே (திருவட்டைப்) பிடித்து எழுத,--
தெள்ள செந்தமிழிற் கோவை நானூறுஞ் செப்பிய நற் கவிராசப் பள்ளை--
தெளிவாகிய செந்தமிழிற் கோவைக்கவிகள் நானூற்றையும் (அவ்வப்பொழு-
திற் பாடிச்) சொல்லிய நல்ல கவிராசராகிய திருவாசத்திரடி களுடைய,--
செங்கிரண வாரீசப் பிரச நாண்மலர்ச் சரண இணை துதிப்பாம்--செஞ்சொதி
பொருந்திய தாமரையினது தேனூர்ந்த புதுமலர்கள் போலும் திருவடிகள்
இரண்டையு் துதிப்பாம். எ-று. (கந)

சாகவநீ.

ஒருதனித் திகிரிக் கதிர்நிறந் கவின வொளிரெய்ப்பொன் னுடை
மருந் கிலங்கக், குருமணி மௌலி யிலகிவில் லிமைப்பக குறு
நகை முறுவன்முத் தருமப, மருமலாக் கழுநீர் புத்தகம் வரத
மணிவட மலர்க்கரம் வயங்கந், திருவரு ணிறைந்தென் னுளந்
குடி புகுந்த செல்விபொற் சேவடி. பணிவாம்.

இ-ள். ஒரு தனித் திகிரிக் கதிர் நிறந் கவின, ஒளிசெய் பொன்னுடை
மருங்கு இலங்க - ஒரு ஒப்பில்லாத சிவ்லுப்பொருந்தியதேரையுடைய
சூரியனது நிறம்போலும்நிறம் விளங்க, ஒளியைச்செய்கின்ற பொன்
வஸ்திரம் இடையிலே பிரகாசிக்க,--குரு மணி மௌலி இலகி வில்
இடைமப்ப - நிறம்பொருந்திய இரத்தினக்களாலாய முடி விளகி ஒளி
யைக் கால,--குறுநகை முறுவல் முத்து அருமப - புன்னகையையுடைய
பற்கள் முத்துக்கள்போலத் தோன்ற,--மரு கழுநீர்மலர் புத்தகம் வரதம்
மணிவடம் மலர்க்கரம் வயங்க - சுசந்தமான செங்கழுநீர்ப்பூவும் புத்தகமும்
வரதமும் இரத்தினவடமும் மலர்கள்போன்றகைகளில் விளங்க,--தரு
வருள் ஈிறைந்து என்னுளந் குடிபுகுந்த செல்வி பொன் சேவடி. பணி
வாம் - கருணை ஈரம்பி என்மனத்தில் வாசஞ்செய்த நாமகளினுடைய
பொன்போலுஞ் செம்மையாகியபாதக்களை வணங்குவாம். எ-று. (கச)

கடவுள் வாழ்த்து முற்றியு.

ஆட திருவிருத்தம் ௧௪.

பதிகம்.

நயிமிசா ரணியவனஞ் சூதமுனி சென்றதுவு நவையில் சூத வியல்பினுன் முனிவர்முகம் பார்த்துயர்வி யாசமுனி யினிமை சார்ந்த, வயர்வின லருஞ்சுகற்குள் ளன்பொழுகக் கங்கைநதி யோங்குமலத், தயர்வுரு திருந்தருள்செய் சிந்துபுர வளமனைத்து மடைவிற் சூழா.

இ-ள். நயிமிசாரணியவனஞ் சூதமுனி சென்றதுவும் - நைமிசாரணியம் என்னுந் தபோவனத்தின்கண்ணே சூதமுனிவன் சென்றமையையும், - நவையில் சூதன் இயல்பினால் முனிவர் முகம் பார்த்து - சூற்றமற்ற அச் சூதமுனிவன் (தன்னை அன்போடு உபசரித்து வழிபட்டு வேண்டிக் கொண்ட)இயல்பு நிறைந்த அம்முனிவர்களுடைய முகங்களைப் பார்த்து, - வியாசமுனி இனிமைசார்ந்த உயர்வினால் அருஞ் சுகற்கு உள்ளன்பொழுக ஓங்கு கங்கைநதி மூலத்து அயர்வுரு திருந்து அருள்செய் சிந்துபுரவள மனைத்தும் அடைவிற் சூழா - (முற்காலத்து) வியாசமுனிவன் (தனக்கு) இனியவழிபாடுசெய்தலைப்பொருந்திய உயர்வுடைய அருமையான சுக முனிவனுக்கு மனத்தில் அன்புபெருக உயர்ந்த கங்கையாற்றின் அடியிலே தளராமலிருந்து போசித்தருளிய செயந்தபுரத்தின் சிறப்புக்களையெல் லாக் கிரமமாக ஆலோசித்து. ௭-று.

ஆல் இரண்டனுள் முன்னையது வினைத்தொகை. பின்னையது சாரியை. ஆலுதல்-சிறைதல். இங்கே ஐயுருபு தொகசின்ற “சென்றதுவும்” என்பதும் பின் கரு-ஞ்செய்யுளீற்றில் அவ்வாறு சின்ற “விளம்புமாவும்” என்பதும் கசு-ஞ்செய்யுளில் “ஆராய்ந்துசொல்” என்பதனை முடிக்குஞ் சொல்லாகக் கொள்ளுதலும், இங்கே சூதன் பார்த்து சூழா என்பனவும் உ-ஞ்செய்யுள் முதலிய கட-செய்யுட்களிலும் ஐயுருபு தொக உம்மை பெற்று “மொழிந்தவாவும்” என்பது முதல் “செய்திட்டமையும்” என்பது வரையாய் வருவன பலவும் ஐ. “விளம்புமாவும்” என்பதனையே முடிக்குஞ் சொல்லாகக் கொள்ளுதலும் துண்ணுணர்வாற் கண்டுகொள்க. (க)

முறையினுற் சுகமுனிக்கு வியாசமுனி யுபதேச மொழிந்த வாவும், மறையுலாஞ் செயந்திபுர வைபவமுன் சொற்றதுவும் வைவேற் கருதன், பிறையுலாஞ் சடைக்கடவுள் கவுரியுடன் றேயந்தபெரும் போகந் தன்னி, னிறைவின லவதரித்துக் கட வுளர்தம் முகநோக்கி நிகரி லாத.

இ-ள். வியாசமுனி சுகமுனிக்கு முறையினால் உபதேசம் மொழிந்த வாவும் - வியாசமுனிவன் சுகமுனிவனுக்குத் தான் பின் சொல்லுந் கதை முதலியனவற்றையெல்லாம் தொகுத்துணர்த்து முறைமையினால் உபதேசங் கூறியவாற்றையும், - மறையுலாஞ் செயந்திபுர வைபவம் முன் சொற்றதுவும் - சுருதிகளிற்பரந்த செயந்திபுரத்தின் மாகாண்மியத்தை முன்பு கூறியதனையும், - பிறை உலாஞ் சடைக்கடவுள் கவுரியுடன் தோய்ந்த பெரும்போகந்தன்னில் வைவேற்கந்தன் சிறைவினால் அவ தரித்து - இளம்பிறை தவழ்ந்த சடையினையுடையசிவபெருமான் உமா தேவியாரோடு சேர்ந்து சிகழ்த்திய பேரின்பத்திருவிளையாடலின்கண்

கூரிய வேலையுடைய முருகபிரான் (சுத்தசாட்குண்ணிய) சிறைவினோடு வெளிப்பட்டு, —கடவுளர்தம் முகம் நோக்கி — (வள்ளியம்மை திருமணமுஞ் சூரசக்காரமுந் தெய்வயானை திருமணமுஞ் செய்தபின்னர்த் தம்மை வழிபட்டு நின்ற) தேவர்களுடைய முகங்களைப்பார்த்து. எ-று.

நிகரிலாத என்பது வருஞ்செய்யுளிற் சேர்த்துரைக்கப்படும். (உ)

பாரதகண்டத்தினிடை மலைவளனு நதிச்சிறப்பும் பரம்புந் தெண்ணீர், வாரிதியின் பெருவளனும் பெற்றநகர் ரொன்றுநம் முன் வகுப்பி ரென்ன, வாரருளி நிறைகேட்ட வந்நகர முன்ன ரெமக் கலக்க லீந்த, சூரனுயிர் குடித்தருளா லிருந்தகிந்து புர மெனமுன் சொற்ற வாறும்.

இ-ள். நிகரிலாத பாரதகண்டத்தினிடை மலைவளனும் நதிச்சிறப்பும் பரம்புந் தெண்ணீர் வாரிதியின் பெருவளனும் பெற்றநகர் ஒன்று நம்முன் வகுப்பிர் என்ன — ஒப்பில்லாத பாரதகண்டத்தின்கண்ணே மலைச்சிறப்பும் மாற்றுச்சிறப்பும் பரந்த தெளிந்தநீரையுடைய கடலின் பெருஞ்சிறப்பும் ஒருங்கமையப்பெற்ற நகரம் ஒன்றை (நாமலசித்தற்பொருட்டு) நங்கருத் தூங்கியையச் சொல்லுங்கள் என்று கேட்ப, — ஆர் அருளின் இறை கேட்ட அந்நகரம் — (அதுகேட்ட தேவர்கள் அவரைநோக்கி) சிறைந்த கருணையினாலே எம்பெருமானே நீர்கேட்ட அவ்வியல்புடைய நகரமாவது, — முன்னர் எமக்கு அவக்கண் ஈந்த சூரன் உயிர்குடித்து அருளால் இருந்த சிந்துபுரம் என முன்சொற்றவாறும் — முன்னாலில் எங்களுக்குத் துன்பந்தந்த சூரனைச் சங்கரித்து அருளோடு வீற்றிருந்த செயந்திபுரமே என்று (அவர்) கருத்தின்படி கூறியவாற்றினையும். எ-று.

முன்-முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

(ஈ)

தண்ணளியிற் குமரேசன் செயந்திபுரம் போந்துலகந் தழைக்க மாயோன், கண்ணிடத்துத் தோன்றுமிரு கன்னியர்பா வினிதிருக்குங் காலை யானைப், பெண்ணமுதை மாணவரிக்கும் பேசையிகழந் திருந்ததனைப் பிரானுள் னோர்ந்து, மண்ணாந்துண்டிடன்காத்த மாதவன் தன் வலக்கணவ தரித்து வந்தாள்.

தன்னையெதிருறவழைத்து நீயிடப்பா லிருக்குமருந் தாரமான, மின்னையவ மதித்திருந்த செய்கையினுற் கொடுஞ்சாப மேற்கொண்டோர்மான், மன்னுதரத் துற்பளித்து வேடரிடத் திருத்தியவண் மறையின் வாய்ப்ப, வுன்னையழல் சான்றாக யாம்பலதுவை யாற்றுவமென் னுரைத்த வாறும்.

இ-ள். குமரேசன் தண்ணளியிற் செயந்திபுரம் போந்து — குமார சுவாமியார் கருணையினாலே செயந்திபுரத்தின்கட் சென்று, — உலகந் தழைக்க மாயோன் கண்ணிடத்துத் தோன்றும் இரு கன்னியர் பால் இனிதிருக்குங்காலை — உலகம் இல்லறத்தினின்றய்யும்பொருட்டு விட்டுணவினுடைய கண்களிலே தோன்றிய இரண்டு தேவிமாரது உரிமையோடு இனிதுவாழும்புக்காலத்திலே, — யானைப்பெண்ணமுதை மான் அளிக்கும்

பேதை இகழ்ந்து இருந்ததினைப் பிரான் உள் ஓர்ந்து - (குணத்தால்) அயிர்
தும் போன்ற தெய்வயானையம்மையாரை (ப் பின்) மாளுற பெறப்படும்
பெண்ணாகிய வள்ளியம்மையார் அவமதித்திருந்தமையை முருகபிரான்
திருவுளத்தில் அறிந்து, —மண்ணுளந்து உண்டு உடன் கர்த்த மாதவன்றன்
ஊலக்கண் அவதரித்து வந்தாள் தன்னை எதிருற அழைத்து - பூமிபையனந்
தும் உண்டும் அவ்வப்பொழுதே (திருவாராவண்ணம்) காத்துக்கொண்ட
விட்டுணுவினது வலக்கண்ணிற் றேன்றிய வள்ளியம்மையாரைத் தம்
மெதிரே வருவித்து, —நீ இடப்பாவிருக்கும் அருந் தாரமான மின்னை அவ
மதித்திருந்த செய்கையினால் - பெண்ணே நீ நமது இடப்பக்கத்தே கிரமத்
தோடிருக்கும் அரிய மனைவியாகிய பெண்ணே இகழ்த்திருந்த செய்கையி
னாலே, —கொடுஞ் சாபம் மேற்கொண்டு ஓர்மான் மன் உதரத்து உற்பவித்து
வேடரிடத்து இருந்தி - (நாமிடுகின்ற) கொடிய சாபத்தைப் பெற்றுக்
கொண்டு ஒரு மானினது பெருமையாகிய வயிற்றின்கட் பிறந்து வேட
ரிடத்து வளர்ந்திருப்பாய், —அவண் மறையின் வாய்ப்ப உன்னை அழல்
சான்றாக யாம் வதுவை ஆற்றுவமென்று உரைத்தவாறும் - அங்கே வேத
வீதிப்படி சிறப்ப உன்னை அங்குனி சாட்சியாக யாம் விவாகஞ்செய்வோம்
என்று கூறியவாற்றையும். ஏ-று. (ச-டு)

உரைத்தகொடு மொழிதாங்கி மானிடத்திற் பிறந்தெயின
ரொருவா வந்தை, வரைப்புனத்தி லிருந்துதினை காத்ததுவு மம்
மலையில் வயங்குங் கூர்வேற், கரத்திறைவன் கண்டதுவும வேடன்
முனம் போயுனது கன்னி தன்பால், விரைத்தொடையல் யான்
சூட்ட வேண்டுமெனக் கருணையுடன் விளம்பு மாறும்.

இ-ள். உரைத்த கொடுமொழி தாங்கி மானிடத்திற் பிறந்து எயினர்
ஒருவா வந்தைவரைப்புனத்தில் இருந்து தினை காத்ததுவும் - (அங்கனங்)
கூறிய சாபத்தை ஏற்று (வள்ளியம்மையார்) மானவயிற்றிற் பிறந்து
வேடர் நங்காத வந்தைமலையிற் புனத்தின்கண் இருந்து தினை காத்தமை
யையும், —அம்மலையில் வயங்குங் கூர் வேற் கரத்து இறைவன் கண்டதுவும்—
அவ்வந்தைமலையிலே விளங்குகின்ற கூறிய வேலாயுதத்தைத்தரித்த திருக்
கரத்தையுடைய முருகக்கடவுள் (சென்று அவ்வள்ளியம்மையாரைக்)
கண்டமையையும், —வேடன்முனம் போய் யான் உனது கன்னிதன்பால்
விரைத்தொடையல் சூட்ட வேண்டுமெனக் கருணையுடன் விளம்புமாறும்—
(அங்கனங் கண்டபின் அவரைவளர்த்த) வேடராசன் முனனே போய்
யாம் உன்மகளிடத்தே நறுமணம் பொருந்திய மணமாலையைச் சூட்ட
வேண்டும் என்று அருளோடு கூறியவாற்றையும். ஏ-று. (சு)

கானவருக் கரசனவ னுடன்படா திருந்ததுவுங் கன்னி முன்
போய், வானளவுந் தருவாகி றின்றதுவுங் கானவர்கோன் மலைப்பா
லன்பிற், போனதுவு மித்தருநம் புனத்தினிடை வரலாறு புது
மைத் தாகு, மானதருக் குறையினெனச் சொற்றதுவுஞ் சொற்
றது கேட்டைய னாகே.

இ-ள். கானவருக்கரசன் அவன் உடன்படாதிருந்ததுவும் - வேடர்ச்
கரசனாகிய அவன் (அதற்குச்) சமமதியாதிருந்தமையையும், —கன்னி முன்
போய் வான் அளவுந் தருவாகி றின்றதுவும் - (அதுகண்டகடவுள்) வள்ளி

யம்மையாரின் எதிரே சென்று ஆகாயத்தை அளவுகின்ற மரவடிவமாய்
 நின்றமையையும்,—கான்வர்தோன் மலைப்பால் அன்பிற் போனதுவும் -
 (பின்பு) வேடராசன் அம்மலையின்கண் (மகளைக்காணும்) அன்பினற் சென்
 றமையையும்,—இத்தரு நம்புனத்தினிடை வரவாறு புதுமைத்தாகும்
 ஆனை தருக்குறையின் எனச் சொற்றதுவும் - (அங்கனம் மரத்தைக்கண்ட
 அரசன்) “இம்மரம் நமது புனத்தின்கண் வந்தவகை அதிகயத்ததாகும்
 இங்ஙனமாய் மரத்தைத் தறிமின்” என்று (தன்கீழ்வேடருக்குக்) கூறின
 மையையும்,—சொற்றது கேட்டு ஐயன் ஆக்கே - (அவன் அவ்வாறு) கூறி
 யதனைக் கேட்டுக் கடவுள் அவ்விடத்திலே. எ-று. (எ)

தாருவுருக் கரந்துதுணைக் குஞ்சரத்தி னிருசரணந் தாழ
 நோக்கி, வாரணத்தி னுருவாகி மாதினிடஞ் சென்றதுவு மாத
 சோர்ந்து, வேரிமலர்க் கடம்பணியு மார்பிறுகப் புல்லியதும்
 கிருப்பாய் வேடன், சீரருளிற் கன்னிகையை யுனக்களிப்ப
 னென்றுரைத்துச் சென்ற வாறும்.

இ-ள். தாருவுருக் கரந்து துணைக் குஞ்சரத்தின் இருசரணந் தாழ -
 மரவடிவம் மறைந்து (அகன்று பின்னொருநாளிலே தம்மூத்த) சகோதரராகிய
 யானைமுகக்கடவுளினுடைய உபயபாதங்களையும் பணிய,—நோக்கி வார
 ணத்தினுருவாகி மாதினிடஞ் சென்றதுவும் - (அக்கடவுள் இக்கடவுளினது
 குறிப்பை) உணர்ந்து யானைவடிவமாய் வள்ளியம்மையாரிடஞ் சென்றமை
 யையும்,—மாத சோர்ந்து வேரிக் கடம்புமலர் அணியும் மார்பு இறுகப்
 புல்லியதும் - (யானையைக் கண்டு அஞ்சிய) அம்மையார் மனந்தளர்ந்து
 நறுமணமுடைய கடப்பம்பூமாலையை அணிந்த (கடவுளினது) திருமார்பை
 இறுகத் தழுவினமையையும்,—வேடன் சீரருளின் விருப்பாய்க் கன்னி
 கையை உனக்கு அளிப்பன் என்றுரைத்துச் சென்றவாறும் - (அங்கனம்
 நிகழ்த்ததையுணர்ந்து வந்த) வேடன் திருவருளிலே (கடவுளையுணர்ந்து
 வணங்கி) விருப்பமுடையறாய் “மகளை உமக்குத் தருவேன்” என்றுகூறி
 (அவர்களைத் தன்வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டு) சென்றபடியினையும்.
 எ-று. (அ)

குறவரிறை யவன்மனைபோய்க் குமரேசன் சுரர்முனிவர் குழு
 மிப் போற்றப், பிறைறுதலை மறைமுறையிற் பேரருளி னொடு
 வேட்டுப் பெட்டி னாலே, நறவமலர்த் தேரேறி யுயர்செயந்தி
 நகரடைந்து நலையி லாத, பொறைபடைத்த யானைமக ளெதிர்
 போந்து பொருந்தவவ னிருந்தவாறும்.

இ-ள். குமரேசன் குறவரிறையவன் மனை போய் - குமாரசுவாமியார்
 வேடராசனது வீட்டிற் சென்று,—சுரர் முனிவர் குழுமிப் போற்ற - தேவ
 ரும் முனிவுருக் கூடித் துதிக்க,—பிறைறுதலை மறைமுறையிற் பேரருளி
 னொடு வேட்டு - வள்ளியம்மையாரை வேதவிகியாற் பெருங்கருணையினோடு
 வரைந்து,—பெட்டினாலே நறவ மலர்த் தேரேறி உயர் செயந்திந்கர்
 அடைந்து - அன்பினோடு தேன்பெருந்திப் புஷ்பங்களாலாய் கீமாணத்
 தில் ஏறி உயர்ந்த செயந்திநகரத்தைச் சேர்ந்து,—நலையிலாத பொறை
 படைத்த யானைமகன் எதிர்போந்து பொருந்த அவுண் இருந்தவாறும் -
 குற்றமற்ற பொறுமையைப் பெற்ற தெய்வயானையார் எதிர்கொண்டு வந்து
 கூட அங்கனம் இருந்தபடியினையும். எ-று. (ஆ)

பொருந்தியவர்க் குமரேச னிருந்துழிநான் முகம்படைத்த புத் தேள் போற்றி, வரத்தனைப்பெற்றிட்டமையுந் திரிசுதந்திரத்த ரெனு மறைவல் லோராம், மருந்தவத்தர் வரலாறும் பன்னிருமா தப்பூசை விதிவ ழாது, திருந்துறச்செய் பயனினெடு குமரவிபூ திச்செயலைத் தெரித்த வாறும்.

இ-ள். குமரேசன் அவர்ப் பொருந்தி இருந்துழி - குமாரபெருமான் (வள்ளியம்மையுந் தெய்வயானையுமாகிய) அவர்களோடு புணர்ந்து அமர்ந்த பொழுது, —நான்முகம் படைத்த புத்தேள் போற்றி வரத்தனைப் பெற்றிட்டமையும் - நான்குமுகங்களைக் கொண்ட பிரமன் (அவரை) வழிபட்டு வரத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட பெற்றியையும், —திரிசுதந்திரத்தர் எனும் மறைவல்லோராம் அருந்தவத்தர் வரலாறும் - திரிசுவதந்திரர் என்று சொல்லப்படும் வேதங்களின்வல்லவராகிய அரியதவத்தர்களது வரலாற்றினையும், —பன்னிருமாதப் பூசை விதிவழாது திருந்துறச்செய் பயனினெடு குமரவிபூதிச்செயலைத் தெரித்தவாறும் - (குமாரசுவாமியாருக்குப்) பன்னிரண்டுமாதங்களினும் (சுட்டப்படுங் காலங்களில் விசேஷ) பூசையை விதிவறாவண்ணந் திருத்தமாகச் செய்தலால் வரும்பயனையுங் குமர விபூதியின் வரலாற்றையும் உணர்த்தியபடியினையும். எ-று. விபூதி - திவ்விய ஐசுவரியம். (க0)

வயம்புனையும் வேள்வீர வாகுவுக்குத் திருக்கோல வாய்ப்புக் காட்டி, நயம்பெறவாங் குதித்ததுவு மச்செயலை நாரதன்போய் நறைத்து ழாய்குழ், புயஞ்சிறந்தாற் குரைத்ததுவு முரைத்தமுனி புலந்தேறப் புயல்போன் மேனி, சுயம்பிரகா சக்கடவுள் குமரேசன் சீரனைத்துஞ் சொற்ற வாறும்.

இ-ள். ஆங்கு வயம் புனையும் வேள் வீரவாகுவுக்குத் திருக்கோல வாய்ப்பு நயம்பெறக் காட்டி உதித்ததுவும் - அச்செயந்திபுரத்திலே வெற்றி சிறந்த சுப்பிரமணியபெருமான் வீரவாகுவுக்கு விசுவரூபச் சிறப்பை கன்மைபொருந்தக் காட்டி வெளிப்பட்டமையையும், —அச்செயலை நாரதன் போய் நறைத்துழாய் குழ் புயஞ்சிறந்தாற்கு உரைத்ததுவும் - அச்செய்கையை நாரதமுனிவன் (கண்டு வைகுண்டத்துச்) சென்று நறுமண முடைய துளசிமாலையை அணிந்த புருடோததம் (இவிய நாராயண)னுக்குச் சொன்ன தன்மையையும், —உரைத்தமுனி புலந்தேறப் புயல் போன் மேனி - (அந்நன்மம் பேரதிசயத்தோடு) சொன்ன முனிவன் (இனி துணர்ந்து) மனந்தெளியும்வண்ணம் முகில்போலும் மேனியையுடைய (அந்நாராயண)ன், —சுயம்பிரகாசக்கடவுள் குமரேசன் சீரனைத்துஞ் சொற்றவாறும் - (பிறருதவிவேண்டாது) தாமே பிரகாசிக்குமியல்புள்ள கடவுளாகிய குமாரசுவாமியினுடைய பெருந்தனக்கமையெல்லாக் கூறிய படியினையும். எ-று. (கக)

இந்திரனோ டன்னவனைத் தாங்கயிரா வதயானை யெய்து சாப, மந்தமுறச் செய்தமையே யாதிபல சரிதங்க ளறைந்த வாறுஞ், சிந்துபுரச் சிறப்பதனை விதிமுறைபா ராய்ந்தயிற்றைச் செவ்வே ளன்பாய், வந்தகூட னுளந்தீதறக் கருணையுட னுங்கவற்கு வகுத்த வாறும்.

இ-ள். இந்திரனோடு அன்னவனைத்தாங்கு அயிராவதயானை எய்து சாபம் - இந்திரனும் அவனைத் தாங்கிய ஐராவதயானையும் (துருவாசமுனி வனாற்) பெற்ற சாபத்தை, - அந்தமுறச்செய்தமையே ஆகி பல சரிதங்கள் அறைந்தவாறும் - அழியச்செய்தமை முதலிய பல கதைகளைக் கூறியவாற் றினையும், - அயிற்றைச் செவ்வேள் - வேலாயுதத்தைக் கையிற் கொண்ட முருகபிரான், - அன்பாய் வந்த நமன் சிந்துபுரச் சிறப்பதனை விதிமுறை ஆராய்ந்து உளந்தேற - (தம்பாற்) பத்தியோடு வந்த இயமன் செயந்திபுரத் தின் விசேஷத்தை விதிப்படி ஆராய்ந்து மனந்தெளியுமாறு, - கருணையுடன் ஆங்கவற்கு வகுத்தவாறும் - பேரருளோடு அவனுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திறத்தினையும். ஏ-று. (௧௨)

கடவுளர்கள் யாவருக்கு மெண்ணிறந்த முனிவரார்க்குங் கமலப் புத்தே, ஞடனிருந்து செயந்திபுரச் செய்கைதனை யுரைத்ததுவு முடற்று மாயைத், தொடரகற்றுஞ் சுகமுனிவன் சிந்துபுரத் தனிற் போந்து சுடர்வேற் செங்கை, விடலைதுணைத் தாள் போற்றி யருச்சுனைசெய் திட்டமையும் விளம்பு மாறும்.

இ-ள். கமலப் புத்தேள் கடவுளர்கள் யாவருக்கும் எண்ணிறந்த முனிவரார்க்கும் - தாமரைமலரில் இருக்கும் பிரமதேவன் (இந்திராகி) தேவர் யாவருக்கும் அளவிற்ற முனிச்சிரேட்டர்கட்கும், - செயந்திபுரச் செய்கைதனை உரைத்ததுவும் - செயந்திபுரத்தின் (மான்மியச்) செயல் களைக் கூறினமையையும், - உடனிருந்து உடற்றும் மாயைத்தொடர் அக ற்றுஞ் சுகமுனிவன் - கூடியிருந்து கேடுசெய்கின்ற மாயாமலங்களைக் களையவேண்டிய சுகமுனிவன், - சிந்துபுரத்தனிற் போந்து - (மேற்காட்டியபடி வியாதமுனி உபதேசித்தவற்றையெல்லாங்கேட்ட அங்கணத்திற்குணே பெருங்காதலோடு புறப்பட்டிச்) செயந்திபுரத்திற் சென்று, - சுடர்வேற் செங்கை விடலை துணைத்தாள் போற்றி அருச்சுனை செய்திட்டமையும் - ஒளியார்ந்த வேலைச்சேர்ந்த செம்மையாகிய திருக்கரத்தையுடைய கடவுளினது உபயபாதங்களை யுற் துதித்துப் பூசைசெய்தமையையும், - விளம்பு மாறும் - (நைமிசாரணியவாசிகளாய் முனிவர்களுக்குச்) சொல்லிமுடித்த மையையும். ஏ-று. (௧௩)

விரிதருசீர்ப் புகழ்ச்செவ்வற் கிருஷ்ணசாத் திரியெனுநால் வேதன் வேதந், கருதரிய வடகடலை யாராய்ந்து சொலவதனைக் கருதிச் செவ்வேள், சரிதையென வுணர்ந்துணராப் புல்லறிவி னுனினிய தமிழே போலத், தெரிதரத்தென் செயந்திபுர மான்மியமா மெனவுலகிற் செப்பி னேனால்.

இ-ள். விரிதரு சீர்ப் புகழ்ச்செவ்வற் கிருஷ்ணசாத்திரி எனும் நால் வேதன் - பரந்த வளங்களாற்பொருந்திய புகழையுடைய திருச்செவ்வனா ரில் உள்ள கிருஷ்ணசாஸ்திரி என்னும் பெயரிய சதுர்வேதபாரக(னாகிய பூசரபண்டிதன், - வேதந் கருது அரிய வடகடலை ஆராய்ந்துசொல் - வேதப்பொருளை (உபவிருங்கணமாய்கின்று) கருதுவிக்கின்ற அரிய கடல் போலுஞ் சம்ஸ்கிருத செயந்திமான்மியத்தை ஆராய்ந்து (இனிதுவிளக்கத் தமிழின் மொழிபெயர்த்துச்) சொல்ல, - அதனைக் கருதி - அங்கணக் கூறியதுனை உளத்தில் அமைத்து, - உணராப் புல்லறிவின் நான் - (பிர

தவ ஒழுக்கத்தின்பொருட்டுச் சிறந்ததுங் குற்றமற்றதுமாகிய நைமிசா ரணியத்தின்கட் (காலக்கிரமத்திற்) போய்க்கூடினான். எ-று. (௬)

அரிய மாதவத்து முனிவரர் வரலு மவர்தமைக் காண்டலு மன்பு, பெருகி மாதவத்துச் சத்திர யாகம் பேணிய சவுனக னென்பான், வரிசையான் முகம நெடுத்தெடுத்த துரைத்து வாலிய தருப்பையா சனத்தி, லிருமென ஹிருத்தி யருக்கிய முதல ஹினி தளித் தமருமேல் வையினில்.

இ-ள். சத்திர யாகம் பேணிய மாதவத்துச் சவுனகன் என்பான் - (அந் நைமிசவனத்திலே) சத்திரம் என்னும் யாகத்தை இனிதுசெய்து கொண்டிருந்த பெரியதவத்தினையுடைய சவுனகன் என்னும் முனிவன்,— அரிய மாதவத்து முனிவரர் வரலும் - (மேலேகாட்டிய கோதமன் முதலிய) அரிய பெரிய தவங்களையுடைய முனிச்சிறேட்டார்கள் (காலந் தோறும்) வர,—அவர்தமைக் காண்டலும் - அவர்களைக் கண்டகண்ட பொழுதே,—அன்புபெருகி வரிசையான் முகமன் எடுத்தெடுத்துரைத்து - பரிவுகூர்ந்து கிரமப்படி உபசாரவார்த்தைகளை எடுத்தெடுத்துச்சொல்லி,— வாலிய தருப்பையாசனத்தில் இரும் என்று இருத்தி - சத்தமாகிய தருப்பை களால் இயன்ற ஆசனங்களில் இரும் என்று சொல்லி இருக்கி,—அருக்கியம் முதல இனிதளித்து அமரும் ஏல்வையினில் - அருக்கியம் முதலிய வற்றை இனிதுகொடுத்து (அவரோடு) இருக்கும் காலத்தில். எ-று. (ச)

கண்டிகை நீறு மெய்யிடைக் கவினக் கட்டுசெஞ் சடையொளி வாய்ப்பப், பண்டருஞ் சுருதிக் கடலெலாங் கடந்த பராசரன் மதலேதாட் கமலத், தொண்டரிற் றலைமைச் சூதனாக் கெய்தித் தோமறு புராணவா லயமாய், விண்டுவிண் வடிவாய் வந்தவற் பழிச்சி மெய்மயிர் புளகுற நின்றான்.

இ-ள். பண் தருஞ் சுருதிக் கடலெலாங் கடந்த பராசரன்மதலை - சுரத்தோடு உபதேசிக்கப்படுகின்ற வேதங்களாகிய கடல்களையெல்லாங் கடந்த பராசர குமாரனாகிய வியாசமுனிவனுடைய,—தாட்கமலத் தொண்டரில் தலைமைச் சூதன் - பாதரவிர்த்தங்களின் அடியவர்களாகிய மாணக்கர்களுள்ளே தலைமையையுடைய சூத முனிவன்,—கண்டிகை நீறுமெய்யிடைக் கவின - உருத்திராக்ஷமும் விபூதியும் உடம்பில் (அணி யப்பட்டுப்) பிரகாசிக்க,—கட்டு செஞ்சடை ஒளி வாய்ப்ப - கட்டப்பட்ட செம்மையாகிய சடை ஒளியினோடு சிறப்ப,—ஆங்கு எய்தி - அவ்விடத்தில் வந்து,—தோமறு புராண ஆலயமாய் விண்டுவிண் வடிவாய் வந்தவன் பழிச்சி - குற்றமற்ற புராணங்களின் கோயிலாய் வீட்டுணுவின் அவதார மாய் உள்ள (தன்குருவாகிய வியாசமுனி)வனைத் துதித்து,—மெய் மயிர் புளகுற நின்றான்—உடம்பின் உரோமங்கள் சிலிரிக்க நின்றான். எ-று. (௫)

வேறு.

நின்ற சூதமா முனிவனைக் காண்டலு நெஞ்சி லொன்று மன்பினு லருக்கிய முதலன் வதவித் துன்று காதலின் முனிவரர் யாவருந் தொடர்பா லின்று நீவரப் பெற்றன மினிதென விசைத்தார்.

இ-ள். உன்ற சூதமாமுனிவனை முனிவரர் யாவருங் காண்டலும் - (அங்கனம்) நின்ற சூதமஹா முனிவனை (அங்கிருத்த) முனிச்சிரேட்டர்கள் அனைவருங் கண்டு, —நெஞ்சில் ஒன்றும் அன்பினால் அருக்கியம் முதலன் உதவி - (தங்கன்) மனங்களிற் பொருந்திய அன்போடு அருக்கியம் முதலிய வற்றை வழங்கி, —துன்று காதலின் தொடர்பால் - மேன்மேலெழுகின்ற பத்தியினது தொடர்பினால் (ஏவப்பட்டு அவனைநோக்கி), —இன்று நீ வர இனிது பெற்றனம் என இசைத்தார் - (சுவாமீ) இன்றைக்கு நீர் (இங்கனம்) வருதலால் நம் (நவப்) பயனைப் பெற்றேம் என்று கூறினார்கள். எ-று. (சு)

உரைத்த பின்னரு மூவறு புராணத்தி னூடு
பரித்த மான்மியத் தலங்களு மவனுறு பலனும்
விரித்த தீர்த்தத்தி னுண்மையு மேன்மையும் விளம்பக்
தரித்து னோமின்னும் வேண்டுவ துள துசாற் றுதுமால்.

இ-ள். உரைத்தபின்னரும் - (அவ்வாறு) கூறிய பின்னரும் (அவர்கள் வ்யாசமுனிவனைநோக்கி), —மான்மியம் பரித்த தலங்களும் அவண் உறு பலனும் - (நீலவுலகத்திலுள்ள) மகிமைபடைத்த (புண்ணியத்) தலங்களையும், அவற்றில் (அன்பர்கள்) பெறும் பயன்களையும், —விரித்த தீர்த்தத்தின் உண்மையும் மேன்மையும் - (தங்கன்) மூழ்கினார்க்கு உறுதியைப் பெருகவித்த புண்ணியதீர்த்தங்களின் மெய்ம்மைகளையும் (அவற்றின்) மேம்பாடுகளையும், —மூவறு புராணத்தினூடு விளம்பத் தரித்துனோம் - (முன்னரே நீர்) பதினெண் புராணங்களினுங் கூற (க்கேட்டு உளத்தில்) அமைத்துக்கொண்டோம்; இன்னும் வேண்டுவது உளது சாற்றுதும் - இன்னும் (யாம் அறிய) வேண்டுவது உண்டு (அதனைச்) சொல்லுவோம். எ-று.

ஆல்-அசை. மேலும் ஆல், அரோ, ஏ முதலிய அசைகள் எடுத்துக் காட்டப்படா. அங்கங்கே கண்டுநோக்க. இங்கே “உரைத்தபின்னரும்” என்பதின் பின்னுள்ளதனோடு அடுத்தபாட்டு முழுதும் முனிவர்கூற்று. “உரைத்தபின்னரும்” என்பது பின்வரும் ௧-ஞ செய்யுண் முதலில் “என்ன” என்பதனோடு இவையும். (ஏ)

சொற்ற காதையிற் றுரக னோடெழுஞ் சூரைச்
செற்ற தன்மையுஞ் செயந்திறன் நாகரிடைச் சேயோ
ஹற்ற செய்கையுங் கந்தமா தனப்பெய ருடைய
பொற்றை யவ்விடைப் போந்ததுந் தொகைப்படப் புகன்றும்.

இ-ள். சொற்ற காதையில் - (நீர் முன்பு நமக்குச்) சொல்லிய புராணத்தில், —சேயோன் தாசகனோடு எழுஞ் சூரைச் செற்ற தன்மையும் - முருகபிரான் தாசனையுங் கிளர்ந்த சூரனையுங் கொன்ற வரலாற்றினையும், —செய்தி நன்னகரிடை உற்ற செய்கையும் - (அக்கடவுள்) செய்தி யாகிய நல்ல நகரத்தின்கண் வீற்றிருந்த வரலாற்றினையும், —அவ்விடைக் கந்தமாதனப் பெயருடைய பொற்றை போந்ததும் - ஆண்டிள்ள கந்தமாதனம் என்னும் பெயருடைய மலையினது வரலாற்றினையும், —தொகைப் படப் புகன்றும் - சுருக்கமாகக்கூறினார். (அவ்வளவின் உள்ளமமையாமை யால் விரித்துக்கூறக் கேட்டலே எமக்கு வேண்டுவதாகும்.) எ-று. (அ)

என்ன மும்மலக் குறும்பெறி சூதனும் கெழுந்து
பன்னி ரண்டிகைக் குருபரன் றுணைப்பதம் பழிச்சித்
தன்னி ரண்டிகண் ணுடொ னந்தநீர் ததும்பச்
சென்னி மேற்கரங் குவித்தன னன்றெனத் தெளிந்தான்.

இ-ள். என்ன - என்று (இவ்வாறு அம்முனிவர்கள்) சொல்ல, —மும்
மலக் குறம்பு ஏறி சூதன் ஆங்கு எழுந்து - மும்மலங்களின் தீமையை
அகற்றுஞ் சூதமுனிவன் அங்ஙனம் எழுந்து (சீன் று), —சென்னிமேற்
கரங் குவித்தனன் - சிரசின்மேலே கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு, —தன்
இரண்டு கண்ணாடும் ஆனந்தநீர் ததும்ப - தன்னுடைய இரண்டு கண்களி
லும் ஆனந்த பாஷ்பம் சிறைய, —பன்னிரண்டு கைக் குருபரன் றுணைப்
பதம் பழிச்சி - பன்னிரண்டு திருக்கரங்களையுடைய பரமசாரியரின்
உபயபாதங்களையுந் துதித்து, —நன்று எனத் தெளிந்தான் - நல்லது என்று
சொல்லி (அம்முனிவர் வேண்டியதை உபதேசிக்குமாறு) துணிந்தான்.
எ-று. (சு)

பொலன்மலைத் தலைநீ டருவிநீர் படிந்து புழைக்கையான் பசித்
தழு மென்றே, புலகளித் தவள்போந் காலையி லிறைவ னுலவந்து
முற் புணர்ந்துறு நீற்று, நிலவறு கபோல வாடியிற் மிகழு நிழ
லினைக் கண்டுளஞ் சீறி, முலைசுவைத் துயிர்ப்பு வீங்குமாமதத்து
மூரிமால் யானைதா டிதித்தே.

இ-ள். உலகு அளித்தவள் பொலன்மலைத்தலை நீடு அருவிநீர் படிந்து
புழைக்கையான் பசித்து அழும் என்றே போங்காலையில் - உலகங்களைப்
படைத்தவ(ராகிய உமையம்மையார்) இமயமலையின்கண் உயர்ந்த அருவி
யாலாகிய கங்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்து (தாழ்க்கின்) தும்பிக்கைப்பின்னை
யார் பசித்து அழுவார் என்று (விறைந்து) படர்ந்து திருக்கோயிலைச்
செர்ந்தபொழுது, —முலைசுவைத்து - (ஆகரத்தோடும் அவருடைய) திரு
முலைப்பாலைப் பருகாவின்று, —முன் இறைவன் உவந்து புணர்ந்து உறு
நீற்று நிலவு அறு கபோல ஆடியில் கிசுமும் சிழவினைக் கண்டு, —
முன்னரே சிவபெருமான் மகிழ்ந்து புணர்தலால் (அப்பெருமானது திரு
மேனியினின்று) உற்ற திருவெண்ணீற்றின் ஒளி (ஸ்நானஞ்செய்தவழி)
அற்றதாகப்பெற்ற (அவ்வம்மையாரது) கதுப்பாகிய கண்ணாடியினுள்ளே
தோன்றுகின்ற(தமது)சாயையைக்கண்டு, —உளஞ் சீறி உயிர்ப்பு வீங்கும்-
(அம்மையார் மற்றுமொரு பிள்ளையாரைப் பற்றினாரோ என்னுங் கருத்
தால்) உள்ளே சினந்து பெருமூச்செறிந்த, —மும்மதத்து மூரி மால் யானை
தாள் துதித்து - மும்மதங்களையுடைய வலிமைபொருத்திய பெருமையா
கிய யானைமுகக்கடவுளின் திருவடிகளைத் துதித்து. எ-று. (சு)

வேறு.

தோகைசிழற் குடைக் கவிப்பும் பசுஞ்சூட்டின் மணிக்கொடி
யுந் துண்டத் தேந்து, நாகமணிச சுடர்விளக்கு முடன்விளக்கு
மரகதப்பொன் னாகமானுங், கேகயத்திற் கதிர்விரிக்கு மிளம்
பரிதி போற்குலவுங் கிரணவேல்வி, சாகனகத தியற்குரைக்கு
மொருகுமர னிருசரணந் தலைக்கொண் டேத்தி.

நைமிசாரணியத்தில் சூதமுனிசென்ற அத்தியாயம். ௧௯

இ-ள். தோகை சீழற் குடைக் கவிப்பு:—விவாகிய சீழலைச்செய்யுங் குடையினது கவிப்பையும்,—பசுஞ்சூட்டின் மணிக்கொடியும்—பசியகுடாகுய இரத்தினக்கொடியையும்,—துண்டத்து ஏந்தும் நாகமணிச் சுடர் விளக்கும்—(தன்)முகத்திற் கொண்ட நாகரத்தினமாகிய ஒளிபொருந்திய தீபத்தையும்,—உடன்விளக்கும் மரகதப் பொன் நாகம் மாணுங் கேகயத்தில்—(தன்மாட்டு) ஒருங்குகாட்டுகின்ற (ஒரு) மரகதமணியானியன்ற அழகான மலையேபோன்ற மயிலின்மேலே,—ககிர் விரிக்கும் இளம் பரிதி போற் குலவுங் கிரண வேல் விசாகன்—ஒளியை வீசுகின்ற இளைய சூரியன் போல விளங்காவின்ற காந்திபொருந்திய வேலாயுதத்தைத் தரித்த விசாகர் என்னுற் திருநாமமுமுடையராய,—அகத்தியற்கு உரைக்கும் ஒரு குமரன் இரு சரணற் தலைக்கொண்டு ஏத்தி—அகத்தியமுனிவனுக்கு (உண்மைநூற் பொருளை) உணர்த்தியருளிய ஒப்பில்லாத குமாரசுவாமியாருடைய இரண்டு திருவடிகளையும் உச்சிமேற்கொண்டு துதித்து. எ-று. (௧௧)

சூதமா முனிவனைமிசாரணியத் தொன்முனி வரர்முக நோக்கி, யாதரம் பெருக விருகையுங் குவித்துள் ளன்பொடு செயந்திறன் னகர, மேதகுங் காதை சுகமுனி வினவ வியாசன்முன் புகன்றது நங்கட், கோதுவன் கவற்சி வேறிலா துணரு மென்றுளம் புலப் பட வுரைப்பான்.

இ-ள். சூதமா முனிவன் நைமிசாரணியத் தொல் முனிவரர் முகம் நோக்கி—சூதமஹாமுனிவன் நைமிசாரணியத்துள்ள பழமைபாடிய முனிச்சிரேட்டர்களுடைய முகங்களைப்பார்த்து,—முன் சுகமுனி உள் அன்பொடு ஆதரம் பெருக இருகையுங் குவித்து வினவ வியாசன் புகன்றது நல் செயந்திறகர மேதகுங் காதை—முற்காலத்திலே சுகமுனிவன் மனத்தில் அன்போடு விருப்பம் பெருக இரண்டுகைகளையும் குவித்துக் கேட்ப வியாசமுனிவன் (அவனுக்குச்) சொல்லிய நல்ல செயந்திறகரத்தின் மேன்மை பொருந்திய கதையை,—நுங்கட்கு ஒதுவன் கவற்சி வேறு இலாது உணரும்—(யான் இப்பொழுது) உங்களுக்குச் சொல்வேன்; (நீங்கள் கவலையும் மற்றும் மனவிகாரங்களும்) இன்றிச் சித்தசமாதானத்தோடு கேட்டு அறியுங்கள்,—என்று உளம் புலப்பட உரைப்பான்—என்று சொல்லி (அவா) மனந்தெளியக் கூறுவான்.

சூதமா முனிவன் யானை தாடுகித்து, தலைக்கொண்டேத்தி, நோக்கி, என்று உரைப்பான் என வினைமுடிவாக மூன்று செய்யுட்களும் ஒரு தொடராய் வந்தமை காண்க.

நைமிசாரணியத்தில் சூதமுனிசென்ற அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ-வது. வியாதர் சுகருக்கு உபதேசித்த அத்தியாயம்.

மரக தத்தனித் தாவர நீற்றொளி வயங்கப்
புரிசு டைக்குலம் விழுதென வெரிநிடைப் பொலிய
விருவி னைத்தொடர் பசற்றிய வியாதனைன் றிசைக்கு
மொருவன் மெய்க்கதிக் கங்கைமு லத்துவந் துற்றான்.

இ-ள். இருவினைத் தொடர்பு அசுற்றிய வியாதனைன்று இசைக்கும் ஒருவன் - இருவினைகளின் சம்பந்தத்தை நீக்கிய வியாதனைன்று சொல்லப்படும் ஒப்பில்லாத(முனி)வன்,—மரகதத் தனித் தாவரம் நீற்றொளி வயங்க - மரகதம்போலும் ஒப்பற்றமேனியிலே விபூதியினொளிவிளங்க,—புரி சடைக்குலம் விழுதென வெரிநிடைப் பொலிய - முறுக்கான சடைக் கூட்டம் விழுதுபோல முதுகினிடத்துத் தொங்க,—மெய்க்கதிக் கங்கை மூலத்து வந்துற்றான் - (தன்னை அன்போடு சேர்த்தார்க்கு) உறுதிப்பயனை உறுவிக்குங் கங்காநதியின் அடிக்கரையில் வந்திருந்தான். எ-று. (க)

தலைம யங்கிய வேதங்க டம்மைநான் காக
நிலைவ குத்திடாப் பத்தொடெண் புராணநா னெறியா
யுலக மேழினு நிறுத்தியே யுமாபதி யருள்சேர்
கலையின் வன்மையான் பாலையு மகத்திடைக் காண்பான்.

இ-ள். உமாபதி அருள் சேர் கலையின் வன்மையான் - சிவபெருமானது திருவருளினால் (ஒதாதுணரப்) பெற்றுக்கொண்ட மெய்நூலறிவின் வலிமையினாலே,—தலைமயங்கிய வேதங்கடம்மை நான்காக நிலை வகுத்திடா - (ஒருகாலத்திலே) தலைதமொறிய வேதங்களை நான்குவகையாக (முன்னையநிலைபோல் முறைதெரிந்துவிளங்க)வகுத்து,—பத்தொடெண் புராண நூல் நெறி ஆய் உலகமேழினும் சிறுத்தி - பதினெண்புராண நூல்களை முறையானே ஆக்கி ஏழுலகங்களிலும் சிறுத்தி,—யாவையும் அகத்திடைக் காண்பான் - எவற்றையும் (தன்) மனத்தின்கட் காண்பவன் (அவ் வியாதமுனிவன்.) எ-று.

ஆய் என்பது பிறவினை விசுவாசி தொகின்றது. பெயர்ப்பயனிலை வருவிக்கப்பட்டது. (உ.)

அன்ன வன்சர ணத்தினை யஞ்சலி செலுத்தித்
துன்னு நான்மறைச் சுகனெனுந் தவமுனி தொழுது
சென்னி மேற்கரங் குவித்துமுன் பொருகையின் நென்பான்
மன்னு கின்றதோர் செயந்திரன் நகரென வகுத்தாய்.

இ-ள். நான்மறை துன்னுஞ் சுகனெனுந் தவ முனி - நான்கு வேதங்களையும் அறிந்த சுகன் என்னுந் தவத்திற் சிறந்த முனிவன்,—அன்னவன் சரணத்தினைத் தொழுது - (அங்கனமிருந்த வியாசமுனிவனைக் கண்டு) அவனுடைய பா தங்களை நமஸ்கரித்து,—கரம் அஞ்சலிசெலுத்திச் சென்னி மேற் குவித்து - கைகளை அஞ்சலியாக்கிச் சிரசின்மேற்குவித்துக்கொண்டு

(அவனைநோக்கி),—முன் பொருநையின் தென்பால் ஓர் செயந்திநன்னகர் மன்னுகின்றது என வகுத்தாய் - (சுவாமீ!) முன்னாளிலே பொருநையற்றின் தெற்குப்பக்கத்திலே ஒப்பில்லாத செயந்தியென்னும் நல்ல நகரம் நிலைபெறுகின்றது என்று கூறியருளினீர். எ-று.

இங்கே “குவித்து” என்பது வருஞ்செய்யுளில் “என” என்னும் வினையைக் கொண்டு முடியும். இடையிலுள்ள அணுவாதம் (க)

சிந்து நன்னக ரத்துள சீர்மையுஞ் செவ்வேள்
வந்த தன்மையுந் தொகைப்பட வுணர்த்தினை மதலைக்
கெந்தை நின்சொலி னரமு தத்தினை யினிதா
யுய்ந்தி டும்படி செப்புதி யாலென வுரைப்பான்.

இ-ள். சிந்து நன்னகரத்து உள சீர்மையுஞ் செவ்வேள் வந்த தன்மையுந் தொகைப்பட உணர்த்தினை - செயந்தியாகிய நல்லநகரத்தின் உள்ள சிறப்பையும் (அங்கே)முருகக்கடவுள் வந்தருளிய படியையும் (அந்நாளிலே) சுருக்கமாக உணர்த்தினீர்,—எந்தை மதலைக்கு - என்பெருமானே (தும்) புதல்வனாகிய தமிழேனுக்கு,—வின் சொலின் ஆரமுதத்தினை இனிதாய் உய்ந்திடும்படி செப்புதி - துமது திருவாக்காகிய அரிய அமிழ்தைத் (தமிழேன் உட்கொண்டு) இனிதாக உய்யும்வண்ணம் (விரித்துக்) கூறியருளுக,—என - என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,—உரைப்பான் - (வியாசமுனிவன்) அவனுக்குச் சொல்வானாய். எ-று.

“உரைப்பான்” என்னும் வினையெச்சமுற்று வருஞ்செய்யுளில் “நோக்கி” என்பதனையும் அது அடுத்துவீற்ற “என” என்பதனையும் கொண்டு முடியும். (ச)

குற்ற மூன்றகற் றியசக முனிவனைக் குறிப்பா
லுற்று நோக்கின் னெண்ணநன் றாலென லொளிகூர்
கற்றை யஞ்சுடர் வேலவன் காதைக ளனைத்து
முற்ற வோதுவன் சோர்வற வுணர்சூதி முறையால்.

இ-ள். குற்றம் மூன்று அகற்றிய சகமுனிவனைக் குறிப்பால் உற்று நோக்கி - (காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னுங்) குற்றங்கண் மூன்றையும் ஒழித்த சகமுனிவனை (மகிழ்ச்சிக்)குறிப்போடு உற்றுப்பார்த்து,—[இன்னும் ஒருரை:—(தான் சொல்வனவற்றைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிதற்குத் தடையாய் வரும் ஐயம் திரிபு அறியாமை என்னுங்) குற்றங்கண் மூன்றையும் அகற்றும்பொருட்டுச் சகமுனிவனை (அருட்) குறிப்போடு உற்றுப்பார்த்து],—வின் எண்ணம் நன்று என - உனது கருத்து நன்றாயிற்று என்று சொல்லி,—(மேலும் அவனை நோக்கி),—ஒளி கூர் கற்றை அஞ்சுடர் வேலவன் காதைகள் அனைத்தும் - புகழ் மிகுந்த திரளான அழகிய சோதிபொருத்திய வேலையுடையகடவுளின் கதைகளையெல்லாம்,—முற்ற ஒதுவன் - முடியக் கூறுவேன்,—சோர்வற முறையால் உணர்சூதி - தளர்வறக் கிரமமாக அறிகுதி. எ-று.

இங்கே “என” என்பது என்று என்பதன்திரிபு “என்றுசொல்லி” என்பது பொருள். இது இவ்வத்தியாயமுடிவுச் செய்யுளில் “விண்டான்” என்னும் முற்றைக் கொண்டு முடிவது. இடையன அணுவாதம். (இ)

ஞான வீட்டுறு திறவுகோல் கடாவுடை நடுவன்
மான சோத்திரக் கதவெட்டி யோகத்தின் மதிப்பா
ரான நெஞ்சுகத் திருஞ்சுடர் விளக்கதா மமரர்
சேனை காவலற் குரியதாஞ் செயந்தின் னகரம்.

இ-ள். அமரர் சேனை காவலற்கு உரியதாஞ் செயந்தி நன்னகரம் - தேவச்சுரபதிக்கு உரியதான செயந்திமாபுரமானது, — ஞான வீட்டு உறு திறவுகோல் - ஞானத்தாற் பெறப்படும் முத்திவீட்டின் உள்ளுறுவிக்குந் திறவுகோலாம், — கடாவுடை நடுவன் மானசோத்திரக்கதவு - ஏருமைய யுடைய மறவியினது மானசோத்திரம் என்னும் நகரத்தின் உள்ளுற விடாது தடுக்குந்) கதவுமாம், — எட்டு யோகத்தின் மதிப்பார் நெஞ்சுகத்து ஆன இருஞ்சுடர் விளக்கதாம் - எண்வகை யோக(சாதன)த்தால் (இறை வனைத்) தியானிப்பவர்களது மனக்களினுள்ளே உள்ள பேரொளியை யுடைய தீபமுமாகும். எ-று.

யோகிகள் அகத்தே பத்தியோடு செயந்தியைத் தியானித்தலினுந் கடவுளைச் சாக்ஷாத்கரிக்கும் பெருமை பெறுவர் என்றபடி. அமரர்சேனை என்பது தெய்வயானையம்மையார் எனவும் தேவர்களாகிய சேனை எனவும் இருபொருள் தருவது. (சு)

உடைந்த தெண்டிறை முகாரம்ப தீர்த்தத்தோர் பொழுது
படிந்து மும்முறை குமரநா யகன்பதம் பணிவார்
மிடைந்த தேவரு முனிவரர் யாவரும் விரைவி
லடைந்தன் னார்பதம் பரவலீற் றிருந்தருள் புரிவார்.

இ-ள். உடைந்த தெண்டிறை முகாரம்ப தீர்த்தத்து ஓர் 'பொழுது படிந்து - (கரையை) உடைத்த தெளிவாகிய திரைகளையுடைய வதனாரம்ப தீர்த்தத்தில் ஒருநாள் முழுதி, — மும்முறை குமரநாயகன் பதம் பணிவார் - மூன்றுகாலங்களிற் குமாரசுவாமியினுடைய ஸ்ரீபாதங்களை வழிபடுபவர், — மிடைந்த தேவரும் முனிவரர் யாவரும் விரைவில் அடைந்து பதம் பரவ- நெருங்கிய தேவர்களும் முனிச்சிரேட்டர் யாவரும் விரைவுடனே வந்து சேர்ந்து (தம்) பாதங்களைத் துதிக்க, — வீற்றிருந்து - (தாம்) மேம்பாடுடையராயிருந்து, — அன்றாற் அருள்புரிவார் - அவர்களுக்கு (வேண்டியவற்றை) அருளுதல் செய்வார்கள். எ-று.

உடைத்த-உடைந்த. விகாரம்.

(எ)

மூன்று வைகலிம் முகாரம்ப மூழ்கிவேன் முருகற்
கான்ற சோடச விதியினு லருச்சிக்கு மவர்கள்
கான்ற மும்மத வெண்களிற் றிர்திரக் கடவு
ளேன்று வந்தனை புரிந்திட வினிதுயீற் றிருப்பார்.

இ-ள். மூன்றுவைகல் இம் முகாரம்பம்மூழ்கி - மூன்று நாள் இந்த வதனாரம்பதீர்த்தத்து மூழ்கி - வேன்முருகற்கு ஆன்ற சோடச விதியினுல் அருச்சிக்குமவர்கள் - வேற்படையையுடைய சுவாமிக்கு கீற்றந்த பதி னுறு (உபசாரச்) செய்கைகளினுற் பூசிப்பவர்கள், — மும்மதங் கான்ற வெண்களிற்று இர்திரக் கடவுள் - மும்மதங்களைக் கான்ற வெள்ளை

யானையையுடைய இந்திரதேவனும்,—என்று வந்தனைபுரித்திட இனிது வீற்றிருப்பார் - (தம்மைப்) பொருந்தி வழிபாடுசெய்ய இன்பமாய் வீற்றிருப்பார்கள். எ-று. (அ)

பரியின் வேள்வியி லாயிர கோடியிற் பலமு முரிய நூன்முறை யுருற்றுமெய்க் கதிகளு முலவா வரிய மாதவப் பயன்களும் வேதவா கமத்துச் சுருதி யாய்ந்திடு கடவுளர் தருங்கதித் தொகையும்.

இ-ள். பரியின் வேள்வியில் ஆயிரகோடியிற் பலமும் - அசுவமேத யாகங்களில் ஆயிரகோடி (களைச்செய்கையினால் வருப்பயனும்,—உரிய நூன் முறை உருற்றும் மெய்க்கதிகளும்,—(தத்தமக்கு) ஏற்ற நூல்களின் முறைமையால் (விரதம் ஆசாரம் முதலியவற்றை) அனுட்டிக்(கையினால்) ஆகும் மெய்யான பயன்களும்,—உலவா அரிய மாதவப் பயன்களும் - ஒழியா(துசெய்த) அரிய பெரிய தவங்களின் பயன்களும்,—வேத ஆகமத் துச் சுருதி ஆய்ந்திடு கடவுளர் தருங் கதித்தொகையும் - வேதாக்கங்களா விய ஆகிச்சுருகிகளை (ஐயந்திரிபற உணருமாற்றவின்றித் தாமே) ஆராய் கின்ற பிரமாதிதேவர்களால் உதவப்படும் பதவிக் கூட்டங்களும். எ-று. (க)

கங்கை யேமுத லாகிய நதிகளின் கதியுந் திங்க ளஞ்சடை யரன்கயி லாயத்தின் சிறப்பும் பொங்கு மந்திர நிலைதருங் கதிகளும் போர்வே லங்கை யானெழுத் தாறினென் றேத்திட வமையும்.

இ-ள். கங்கை முதலாகிய நதிகளின் கதியும் - கங்கை முதலிய யாறு களின்(மூழ்கலால்) ஆகும்பயனும்,—திங்கள் அஞ்சடை அரன் கயிலாயத் தின் சிறப்பும் - பிறையை அணிந்த அழகிய சடையையுடைய சிவபிரா னது கயிலாசமலையின் (வாழ்தலாகிய) சிறப்பும்,—பொங்கு மந்திர நிலை தருங் கதிகளும் - பொலிந்த மந்திரசெப நிலைமையினுற் பெறப்படும் பயன் களும்,—போர் வேல் அங்கையான் எழுத்தாறின் ஒன்று ஏத்திட அமையும்— (அச்செய்தியில் வீற்றிருக்கின்ற) போரில் வலிய வேலை அகங்கையி லுடைய (சரவணப)வரை (அவருடைய) சடகூர(செய)த்தினோடு (மனம்) ஒருப்பட்டுத் துதித்தலால் அமைவனவாம். எ-று.

ஒன்று என்பது வினையெச்சவிருதிக்கென்கின்ற முதனிலை. (க0)

மறை கொழிக்குஞ் செயந்திபுரத் தெல்லையைநீங் காதிருந்து வாழு மாந்தர், குறைவிறவச் செயலாள ரவர்புரியுந் தருமமொன்று கோடி யாமா, லறுமுகனைச் சேவைசெயுங் கண்ணுடையார் கண் ணுடையா ரன்னன் சீர்த்தி, முறையுரைக்கு நன்னுவை நன்ன வென் றேசுருதி மொழியு மாதோ.

இ-ள். மறை கொழிக்குஞ் செயந்திபுரத்து எல்லையை நீங்காது இருந்து வாழும் மாந்தர் குறைவு இல் தவச்செயலாளர் - வேதங்களைத் தெரி(த்துவின)க்குஞ் செயந்திருக்கரத்தின் எல்லையை விடாது இருந்து வாழும் மனிதர் குறைவற்ற தவச்செய்கையை உடையவராம்;—அவர் புரியுந் தருமம் ஒன்று கோடியாம் - அவர் செய்யும் நல்லினை ஒவ்வொன்று

கோடி கோடியாம்,—அறுமுகனைச் சேவைசெயுங் கண்ணுடையார் கண்ணுடையார் - ஆறுமுகசுவாமியைத் தரிசிக்கும் கண்களையுடையவர்களே கண்களையுடையராவர்;—அன்னான் சீர்த்தி முறை உரைக்கும் நன்னாவே நன்ன - அவருடைய புகழைத் கிரமமாக எடுத்துரைக்கும் நல்லநாவே நன்னாவாம்,—என்று சுருதி மொழியும் - என்று மெய்ந்தூல்கள் கூறும். எ-று.

சேவை என்பது மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றனுஞ் செய்யும் வழி யாடெனப் பொருள்பட்டுப் பொதுமையினிற்பதாயினும் ஈண்டுக் கண்ணுக்கடையாய் சிற்றவின் தரிசித்தல் எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. (கக)

வேறு.

வேதாவும் வேதாவினை வியனாபியி நமைத்த
தாதார்பசுந் துளவத்தனுந் தவத்தோர்களுஞ் சுரருங்
காதார்விழி யுமையாடரு கந்தன்புரம் வந்தோ
ரோதார்நமை யென்றேவியந் துரைப்பாரிவை யுணர்நீ.

இ-ள். வேதாவும் - பிரமதேவனும்,—அவ்வேதாவினை வியன் நாயியின் அமைத்த தாது ஆர் பசுந் துளவத்தனும் - அப்பிரமதேவனைப் பெருமையான (தனது) கொப்பூழின்கட் பெற்ற தாதுக்கள் பொருந்திய பசுமையாகிய துளசுமாலையையணிந்த திருமாலும்,—தவத்தோர்களுஞ் சுரரும் - முனிவர்களுந் தேவர்களும் (ஆகிய இவர்கள் ஒவ்வொருவரும்),—காது ஆர்விழி உமையான் தரு கந்தன் புரம் வந்தோர் நமை ஒதார் என்று—“செவிகளில் ஆர்ந்த விழிகளையுடைய பார்ப்பதியார் பெற்ற கார்த்திகேய பெருமானது சிந்துபுரத்தின்கண் வந்தவர் நம்மை (ஒருபொருட்படுத்துக்) கூடார்” என்று,—வியந்து உரைப்பார் - (சிந்துபுரத்தின் விசேடத்தை) வியந்து கூறுவார்,—இவை நீ உணர் - இவற்றை (ச்சகனே) நீ அறிந்து கொள். எ-று. (கஉ)

எவராகிலுஞ் சனனம்முத லீராமள வும்மா
தவமாற்றினுஞ் சருகாரினுந் தானம்பல செயினு
முலமானமில் செயந்திப்பதி யொருநாளுப வசியார்க்
கலமாமவர் சனனம்பசு வாமாயிவை யறிநீ.

இ-ள். எவராகிலும் உவமானமில் செயந்திப்பதி ஒருநான் உபவசியார்க்கு - யாவராயினும் ஒப்பற்ற சிந்துபுரத்தில் ஒரு நான் (ஆவது) உபவாசுஞ் செய்யாதவருக்கு,—சனனம்முதல் ஈராமாவும் - (அவர்) பிறப்பு முதல் இறப்பாகும் வரையும்,—மாதவம் ஆற்றினுஞ் சருகு ஆரினுந் தானம்பல செயினும் - பெருந்தவஞ் செய்யினும், (ஆண்டுமற்றுணவின்றிச்) சருகுளையே உண்ணினும், (அத்தவத்தோடு) கொடைகள் பலவற்றைச் செய்யினும்,—அவமாம் - (அச்செய்கைகளெல்லாம்) பயனில்வாம்;—அவர் சனனம் பசு ஆம் - அவர்களுடைய பிறப்பு விலங்குப் பிறப்போடு ஒப்பாம்,—ஆம் இவை நீ அறி - (இஃங்கனம்) ஆகிய இவற்றை நீ அறிந்துகொள். எ-று.

உரைச்சிந்துநற் புரமேசுர ருலகம்மவ னுறுவோர், பரிக்குஞ் சுர ரவரன்பொடு பகர்வார்த்தைக ளனைத்து, மிருக்கின்பெரு மித மந்திர மவரோடினி திருத்தல், பெருக்குங்கதி பெறுகின்றதிற் பெரிதாயிவை யுணர் நீ.

இ-ள். உரை நற் சிந்துபுரமே சுருவகம் - கீர்த்தியையுடைய நல்ல செயந்திபுரமே தேவலோகமாம்,—அவண் உறுவோர் பரிக்குஞ் சுரர் - அப் புரத்தில் இருப்பவர்களே காக்குந் தேவர்கள்,—அவர் அன்பொடு பகர் வார்த்தைகளைத் தும் பெருமித இருக்கின் மந்திரம் - அவர்கள் அன்போடு பேசும் வசனங்களெல்லாம் பெருமையையுடைய இருக்குவேத மந்திரங்களாம். [அவர் அன்போடு பேசும் மொழிகள் கேட்போர்க்கு மந்திரங்கள் போலப் பயன்றும் என்றபடி.] அவரோடு இனிது இருத்தல் பெருக்குந் கதி பெறுகின்றதிற் பெரிதாம் - அவர்களோடு (கூடி) நன்றாக வாழுதல் பேரின்பவீட்டைப் பெறுதல் போலப் பெருமையுடைத்தாம்,—இவை நீ உணர் - இவற்றை நீ அறிக. ஏ-று. (கசு)

நாராயணன் முனமேசொல நவைதீர்சனற் குமர, ஞராவமு தெனவேசிந்து புரமான்மிய மனைத்தும், பேராதர வுடன்பேசிய பெருங்காதையி னுட்பஞ், சோராதானக் குரைக்கேனிது துணி வாகவந் துணிரீ.

இ-ள். நாராயணன் முனமே சொல நவைதீர் சனற்குமரன் - திரு மால் முன்னரே கூறக் (கேட்ட) குற்றமற்ற சனற்குமர முனிவர்,—ஆரா அமுதென - தெவிட்டாத அமுதமென்று (யான் இன்பமிகுதியால்) எண்ண,—பேராதரவுடன் பேசிய பெருங்காதை சிந்துபுரமான்மியம் அனைத்தும் - பெரிய காதலோடு (எனக்குக்) கூறிய பெருங்கதையாகிய செயந்திபுரத்தின் மகிமை முழுதையும்,—இன் துட்பஞ் சோராத உனக்கு உரைக்கேன் - இனிய (மகி) துட்பங் குறையாத உனக்குக் கூறுகேன்,— நீ இது துணிவாகத் துணிரீ இதனை நிச்சயமாகத் துணிந்துகொள். ஏ-று.

சோராத என்பது ஈறு குறைந்து நின்றது. உம் என்பது அசையாகக் கொள்ளற்பாலது. (கரு)

இருமூவகைக் களைவேரறுத் தின்பம்பெற வேண்டி.
ஹேருமூவைகன் முருகேசனை யுள்ளன்பொடு பரவித்
திரையார்வத ஞரம்பமெ னுந்தீர்த்தமும் படிந்து
கரையேறுதி பெருநான்மறை கரைகண்டியர் கருத்தாய்.

இ-ள். பெரு நான்மறை கரை கண்டு உயர் கருத்தாய் - பெரிய சதுர் வேதக் (கடலின்) கரையைக் கண்டு உயர்ந்த கருத்தினையுடையாய்,—இரு மூவகைக் களை வேர் அறுத்து இன்பம் பெற வேண்டின் - பெருமையாகிய மும்மலங்களை மூலத்தோடு களைந்து ஆனந்தத்தை அடைய விரும்பினால்,—ஓருமூவைகல் முருகேசனை உள்ளன்பொடு பரவி - (அச்செய்தியை அடைந்து) மூன்றுநாள் முருகக்கடவுளை மனக்காதலோடு துதித்து,—திரை ஆர் வதஞரம்பம் எனுந் தீர்த்தமும் படிந்து - திரைகள் சிறைந்த வதஞரம்பம் என்னுந் தீர்த்தத்திலும் (மற்றைத்தீர்த்தங்களிலும்) முழுதி,—கரை ஏறுதி - கரையின்கண் ஏறுவாய். ஏ-று. (கசு)

உனக்கேசொலும் பொருளாயிர்த வுண்மைச்சரித் திரத்தை
நினைத்தேட்டினி லெழுதித்தினம் படிப்போர்திக ரில்லா
மனத்தேசர வணத்தெம்மிறை வாழ்வானெனச் சுதற்குக்
களைத்தோலிடு மறைநாண்டுகைக் கண்டான்முனம் விண்டான்.

இ-ள். உணக்குச் சொலும் உண்மைப் பொருளாம் இந்தச் சரித் திரத்தை - உணக்கு (யான்) கூறும் மெய்ப்பொருளையுடையதான இந்தக் கதையை, —நீனைத்து எட்டிலரில் எழுதித் தினம் படிப்போர் நிகரில்லாமனத்தே - (இதன் விசேடத்தை) நீனைத்து எட்டின்சண் எழுதி நாடோறுங் கற்பவர்களுடைய ஒப்பில்லாத உள்ளங்களிலே, —சரவணத்தெம்மிறை வாழ்வான் - சரவணபவராகிய எம்பெருமான் அமர்ந்தருளுவார், —என - என(றிவ்வா)று, —முனங் கனைத்து ஒலிமொறை நான்கெனக் கண்டான் சுகற்கு விண்டான் - முன்னே முழங்கி (சிவபெருமானே இலக்காக்கி) அபயமிடுகின்ற வேதங்களை நான்காக வகுத்த (வியாசமுனி)வன் சுகமுனிவனுக்குக் கூறினான். எ-று. (கௌ)

வியாதீ ககருக்குபதேசித்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் இது.

ந-வது. செந்தூர்வைபவமுரைத்த அத்தியாயம்.

ஆங்காரக் குறும்பகற் றி யாதிலே தாகமத்திற் காதியான, வோங்காரத் திருவடிவாங் குமரேசன் செயந்திபுரத் துற்ற காதை, நீங்காதைம் புலனுமொன்றாய்ப் பரபோகத் துண்மையென நீனைத்து நீயென, பாங்காக வுணர்தியென வியாசமுனி சுகன்கேட்கப் பகர்ந்தான் மாதோ.

இ-ள். ஆதி வேதாகமத்திற்கு ஆதியான - சிவபெருமானால் அருளிச் செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களின் முதற்கண்ணதாகிய, —ஒங்காரத் திருவடிவாங் குமரேசன் செயந்திபுரத்து உற்ற காதை - பிரணவமே திருமேனியாகவுடைய குமாரசுவாமியினது செயந்திபுரத்தைப்பற்றிய கதையை, —பரபோகத்து உண்மையென நீனைத்து - பரமானந்தத்தைப்பயக்கும் மெய்க்கதையென்று நீனைத்து, —ஆங்காரக் குறும்பு அகற்றி - அகங்காரத்தீமையை நீக்கி, —ஐம்புலனும் நீங்காது ஒன்றாய் - ஐந்து இந்திரியங்களும் பிரியாது ஒருவழிப்பட்டு, —நீ என்பாங்கு ஆக உணர்நி என - (சுகனே) நீ என்மாட்டு முற்றாக அறிந்துகொள் என்று தொடங்கி, —வியாசமுனி சுகன் கேட்கப் பகர்ந்தான் - வியாசமுனிவன் சுகமுனிவன் கேட்டுக் கொண்டிருக்க மேலுங் கூறினான். எ-று. (க)

சிந்துபுர மெப்புரத்துஞ் சிரபுரமா மப்புரத்திற் சிறந்த தீர்த்தம், முந்துநதி பலகோடி யவற்றினுக்கு மேலாகு முதியோர் வைகு, மந்தநகரிடையிருந்து தனித்தொருமந் திரஞ்செபிக்கி னலகிலாத, மந்திரத்தின் கதியுதவு மனைத்துயிர்க்கும் போகமுத்தி வழங்கு மாதோ.

இ-ள். சிந்துபுரம் எப்புரத்துஞ் சிரபுரமாம் - செயந்திரகரம் எல்லா நகரங்களினுந் தலைமையான நகரமாம்; —அப்புரத்திற் சிறந்த தீர்த்தம் முந்து நதி பலகோடி யவற்றினுக்கும் மேலாகும் - அந்நகரத்திலுள்ள சிற

ந்த தீர்த்தங்கள் முற்பட்ட யாறுகள் பற்பலவற்றினும் மேன்மையுடையன வாம்.—முதியோர் வைகும் அந்தநகர் - ஆன்றோர்வாழுகின்ற அந்நகரமா னது.—இடையிருந்து தனித்து ஒரு மந்திரஞ் செயிச்சின் அலகிலாத மந் திரத்தின் கதி உதவும் - தன்னிடத்தில் இருந்து தனியே ஒருமந்திரத் தைச் செயித்தால் அளவிறந்த மந்திர(செப)க்களாலாகும் பயனை அரு ளும்.—அனைத்துயிர்க்கும் போகமுத்தி வழங்கும் - எல்லா ஆன்மாக்களுக் கும் (அவ்வவர் வழிபாட்டுக்கேற்றபடி) போகமோஷங்களைக் கொடுக்கும். எ-று. (௨)

காசியினிற் புனன்முழ்கிக் களிந்தகொல்லா புரியிருந்து கரரி யாச, மாசில்செபஞ் செயித்துணவு மாருதியி லாக்கிமற்றவ் வாறோர் வைகுந், தேசமுழு வதுங்குலவிச் சையத்தி னுற்றதெத் தாத் திரேயன் றன்பா, னேசமுடன் றினந்தோறு மிவ்வாறு விடாதொழுகு நிகரின் மேலோர்.

இ-ள். காசியினிற் புனன்முழ்கி - காசியிற் கக்கையிலே ஸ்ரானஞ் செய்து,—களித்த கொல்லாபுரி இருந்து - (தன்கண்வாழ்வார்க்குக்) களிப் பைச் செய்யுந் கொல்லாபுரியின்கண்ணே இருந்து,—கரரியாசம் மாசில் செபஞ் செயித்து - (கைவிரல்களை விதிப்படி குறித்த குறித்த இடங்களில் மந்திரோச்சாரணத்தோடு வைத்துச் சுத்தப்படுத்தித் தன்னுடம்பைச் சிவ தேசமாகப் பாலித்தலிற்செய்யுந் கிரியையாகிய) சகளீகரணத்தோடு குற்ற மற்ற மந்திரங்களைச் செயித்து,—அவ்வாறோர் உணவும் ஆகுதியில் ஆக்கி - அத்தேவர்கட்குப் போசனத்தையும் வேட்டலினால் அமைத்து,—வைகுந் தேச முழுவதுங் குலவி - (அத்தேவர்) இருக்கும் உலகக்களெல்லாவற்றி லும் (புகழினால்) விளக்கி,—சையத்தின் உற்ற தெத்தாத் திரேயன் - (ஸ்ரீ சைலம் என்னும்) மலையில் வாழ்ந்த தெத்தாத் திரேயனும்,—தன்பால் தேச முடன் - அத்தெத்தாத் திரேயனிடத்துக்கொண்ட (குரு) பத்தியோடு,— தினந்தோறும் விடாது இவ்வாறு ஒழுகும் லீகரின் மேலோர் - நாடோறும் விடாமல் (மேலே சுட்டிய) இந்தப்பிரகாரமாகவே (அவனை அனுசரித்துக் கங்காஸநானம் முதலியவற்றை) அனுட்டிக்கின்ற ஒப்பற்ற மேலோர்களும். எ-று. (௩)

கருதுகந்த ளேந்திரர்கோ ரக்கர்கொங்க ளேந்திரர்வெங் காமந் தீரந்த, பெருமையினு கார்ச்சுனர்மச் சேந்திரர்மா தவநிலை மைப் பீமநாத, ரருணகிரி நாதரரும் புசங்குரு நாயகர்பே ராதி நாத, ருரிமைநவ நாதசித்தர் வானவர்கண் முனிவர்க ளொழுக்க மிக்கார்.

இ-ள். கருது நவநாதசித்தர் - மதிக்கப்படுகின்ற கந்தளேந் திரர், கோரக்கர், கொக்களேந்திரர், கொடிய காமத்தினீக்கிய பெரு மையினையுடைய நாகார்ச்சுனர், மச்சேந்திரர், பெருந்தவ விலையையுடைய பீமநாதர், அருணகிரிநாதர், அருமையாகிய புசங்குருநாயகர், பெருமை பாகிய ஆகிநாதர் என்னும் (ஒன்பதின்மராகிய சிவபெருமானில்) உரிமை யையுடைய நவநாதசித்தர்களும்,—வானவர்கள் ஒழுக்கம் மிக்கார் முனி வர்கள் - தேவர்களும் ஒழுக்கத்திற்கெந்த முனிச்சிரேட்டர்களும். எ-று.

வேறு.

அருத்திதரும் யமநியமம் பிராண யாம மாஞ்சிவ ணம்மனன மளக்கொணுக, நிருத்தியா சனந்தியா னஞ்சமாதி நெறியுணர்ந்து சிவன்பாத நேசித் தேத்திப், பொருத்துமணி மாமகிமா லகிமா ஞானம் பூத்தகரி மாவீசத் துவமே பூண்டு, திருத்துவசித் துவம் பிராத்தி பிராகாம் யம்மாத் தேந்தவட்ட சித்தியெனுந் திறத்து வாய்ந்த.

சாற்றரிய சனகர்சனர் தனர்மெய்ஞ் ஞானந் தழுவுசனா தனர் முதிய சனற்கு மாரர், போற்றுசனர் சுசாதரிவர் முதலா யுள்ள பொருவரிய முனிவர்கள் புணரி சூழ்ந்த, நாற்றிசையா மெண் டிசையின் வைகி வேத நான்கினெறி யுளஞ்சேர்த்தி நவையி லாது, கூற்றுயிருண் டருள்பரமந் பணிந்து நித்தங் கூறிநாஞ் செயந்திபுரத் தென்றும் வாழ்வார்.

இ.ள். புணரி சூழ்ந்த நாற்றிசையாம் எண்டிசையின் வைகி - கடல் களாற் சூழப்பட்ட நான்கு பெருந்திசைகளும் நான்கு கோணத்திசைகளும் ஆகிய எண்டிசைகளி(லுள்ள பலநிலக்களி)லும் வாழ்ந்து,—வேதம் நான்கு இன் நெறி உளஞ்சேர்த்தி நவையிலாது - வேதங்கள் நான்கையும் (அவற் றின் விதித்த) இனிய (வைதிக)மார்க்கத்தையும் மனங்கொண்டு (ஒழுக்கி) குற்றமற்றவர்களாய்,—கூற்றுயிர் உண்டு அருள் பரமன் நித்தம் பணிந்து - இயமனுடைய உயிரை உண்டு அருள்செய்த சிவபெருமானை நாடோறும் வணங்கி,—அருத்தி தரும் யமம் - (சரீரத்தையே சாதனமாகக்கொண்டு) ஆதரத்தோடு ஆசரிக்கின்ற (மெய்மை கொல்லாமை முதலியதேயாகிய) இயமமும்,—நியமம் - (ஜலம் முதலியவற்றைச் சாதனமாகக் கொண்டு செய்யுஞ் செய்சுஞ் சந்தியாவந்தனம் முதலியதாகிய) நியமமும்,—பிராண யாமம் - (மந்திரஞ் செயிக்கும்வழிக் குறித்த காலவெல்வையையும் மூச்சை அடக்குதலாகிய) பிராணயாமமும்,—ஆஞ் சிவணம் - (திருவருளால்) ஆகின்ற (சற்குருமுகத்தான் மெய்ப்பெருள்கேட்டலாகிய) சிவணமும்,—மனனம் - (அங்கனங் கேட்டபொருளை மீண்டு மனத்தில் அமைத்தலாகிய) மனனமும்,—அளக்கொணாத நிருத்தியாசனம்-அளவிடப்படாத (அங்கனம் அமைத்த பொருளை இடையறாது ஆராய்ச்சிசெய்தலாகிய) நிதித்தியாசன மும்,—தியானம் - (அவ்வாராய்ச்சியாற்போந்த மெய்ஞ்ஞானத்தோடு கடவுளை நினைத்தலாகிய) தியானமும்,—சமாதி - (அத்தியானமுதிர்ச்சியினை கடவுளின் மனத்தைப் பூரணமாகப் பதித்தலாகிய) சமாதியும் (ஆகிய இவற்றை),—நெறி உணர்ந்து - கிரமமாக அறிந்தனுட்டித்து,—சிவன் பாதம் நேசித்து ஏத்தி - சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை அன்புகூர்ந்து துகித்து,—பொருத்தும்-(தவவலியால்)அமைக்கற்பாலனவாய்,—அணிமா- மிகச்சிறுத்தலும்,—மகிமா - மிகப்பெருத்தலும்,—லகிமா - மிக நொய்ம்மை யாதலும்,—ஞானம்பூத்த கரிமா - அறிவோடுபொலிந்த மிகத்தின்மையாத லும்,—ஈசத்துவம் - பலவற்றையும் ஆளும் வன்மையும்,—பூண்டு திருத்து வசித்துவம் - பொருந்த அமைக்கின்ற தன்வயமுடைமையும்,—பிராத்தி - வேண்டியவற்றை அடைத்தலும்,—பிராகாமயம் - வேண்டியவிடங்களிலெல் லார் தடையின்றிச் செல்லும் வன்மையும்,—ஆத் தேர்ந்த - என்பனவாக (ஆன்றோர்களால்)உணரப்பட்ட,—அட்டசித்தி எனுந் திறத்து வாய்ந்த-

எண்வகைச் சித்திகள் என்னும் பகுதிகளிற் (பயின்று) சிறந்த,--சாற்றரிய முனிவர்கள்--சொல்லுதற்கரிய சனகர், சனந்தனர், மெய்ஞ்ஞானம் பொருந்திய சனாதனர், பழைய சனற்குமாரர், புகழ்ப்படம் உசனர், சசாதர் என்னும் இவர்முதலாகிய ஒப்பற்ற முனிச்சிரேட்டர்களுர்,--கூறரிதாஞ் செயந்திபுரத்து என்றும் வாழ்வார் - சொல்லுதற்கரிய செயந்திரகரத்தில் எப்போதும் வாழ்வார்கள். எ-று.

சித்தியாசனம் என்பது எதுகை நோக்கிப்போலும் சிருத்தியாசனம் என இங்கே வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது.

“காசியினிற் புனன்மூழ்கி” என்பது முதலிய இந்நான்குசெய்யுட்களும் ஒருதொடர். நாற்றிசையாம் என்பது நான்கு நான்கு திசையாம் என இரட்டித்துப் பொருள்கொள்ளப்பட்டது. (உ-ச)

வேறு.

சொல்லு தற்கரி தாகிய ஞானவேர் சூழ்ந்து
கல்லு மட்டறு காமமுன் னொறென்றாய்க் கலந்து
மல்ல லஞ்சிந்து புரத்துளோர் தம்மொடு மாறாய்ச்
செல்ல வெண்ணினும் பரிதிமுன் பனியெனச் சிதைபும்.

இ-ள். சொல்லுதற்கரிதாகிய ஞானவேர் சூழ்ந்து கல்லும் - (இவ் வியலபினதென்று யாருங்) கூறுதற்கரியதான ஞானத்தைக் கெடுக்கும் பொருட்டு அ)தின் வேரைச் சூழ்ந்து கிண்டுகிற,--மட்டறு காமமுன் ஆறு ஒன்றாய்க் கலந்து - அளவற்ற காமம் முதலிய ஆறும் ஒன்றாய்க் கூடி,-- மல்லற் சிந்து புரத்துளோர் தம்மொடு மாறாய்ச் செல்ல எண்ணினும்--மாட் சிமையான செயந்திபுரத்துள்ளவர்களோடு மாறாய் (அவரது ஞானத்தை வேறுக்குமாறு)போகவினைப்பினும்,--பரிதி முன் பனியெனச் சிதையும்-- சூரியனுக்கு முற்பட்ட பனிபோல(த் தாமே)அழியும். எ-று. (எ)

தாக்கு மோகவா காமியஞ் சஞ்சிகக் கட்டு
நீக்கு நீக்கமில் லாவுயிர் த் தொகை தொறு நிறைந்து
தேக்கு மானந்தச் செயந்திரன் எனகரெனச் சிறந்தார்க்
காக்க மேல்வருஞ் சன்னமு மில்லையா மளக்கின்.

இ-ள். நீக்கமில்லா உயிர்த்தொகை தொறும் சிறைந்து - தன்னைப் பிரிதலில்லா(து சார்ந்த ஆன்மவர்க்கங்கடோறும் (விசேடமாகக்) கலந்து சின்று,--ஆனந்தத் தேக்குஞ் செயந்தி நன்னகர் - (அவ்வான்மவர்க்கக் கருக்கு) ஆனந்தத்தை நிரப்புகின்ற செயந்தியாகிய நல்ல நகரமானது,-- அளக்கின் - (தன்பெருமையை ஆதரத்தோடு) ஆராயின் (அந்நகரம் ஆராய் வார்க்கு),--மோக ஆகாமியந் தாக்கும் - மயக்கத்தால் வரும் ஆகாமிய வினையைக் கெடுக்கும்,--சஞ்சிதக்கட்டு நீக்கு - சஞ்சிதவினையையும் அகற்றும்;--என - என்றுதுணிந்து,--சிறந்தார்க்கு - (அதன்கட் பத்தி) சிறந்தவர்களுக்கு,--ஆக்கம் மேல் வரும் - (அருட்செல்வம் ஞானச்செல்வம் என்னுஞ் செல்வங்கள் மேன்மேல் வரும்;--சன்னமும் இல்லையாம் - (பின் னர்ப்) பிறப்பும் இல்லையாம். எ-று.

செயந்திபுரத்தீசரது செய்கையைச் செயந்திபுரத்தின் செய்கையாகக் கூறியதென்க. (அ)

தழைத்த கங்கையில் வாழ்திரி வேணிசங் கமத்தி
ஹழைத்த நல்வினை செயந்தினன் எனரென வொருகாற்
குழைத்த வன்பினிற் கூறுமக் கதிக்கெதிர் கூறி
யழைக்க வேபதி னுமிலொன் றில்லையா ணன்றே.

இ-ள். தழைத்த கங்கையில் வாழ்திரி வேணி சங்கமத்தின் உழைத்த நல்வினை - (தன்கட்படிந்தாரை) உய்வித்த கங்காநதியிலும் வாழ்விக்குங் கங்கையமுனைப்பொருத்திலும் (ஸ்நானஞ்செய்தலாம்) பெற்றுக்கொண்ட புண்ணியத்தை, —செய்தி நன்னகர் என ஒருகாற் குழைத்த அன்பினிற் கூறும் அக்கதிக்கு எதிர்கூறி அழைக்க - செயந்திபுரம் (இருமையின்பத் தையும் எளிதிற் பயக்கும்) நல்ல நகரமாம் என்று ஒருதரம் (உள்ளத்துக்) கலந்த அன்போடு சொல்லு (தலாலாகும்) அப்பயனுக்கு ஒப்பாகச் சொல்லி வருவிக்க, —பதினாறிலொன்று இல்லை காண் - (அப்புண்ணியம் இப்பயனின்) பதினாறிலொருபங்கு (வரையினதாய்நிறலும்) இல்லையாம்; கண்டு கொள். எ-று. (க.)

வாச பேயமோ ராயிரம் வாம்பரி மகநூ
ருகி லாதுசெய் குநர்பெறு மருங்கதி யவைதாம்
வீசு தெண்டிரைச் செயந்தினன் எனர்வயின் மேவ
நேசம் வைத்தவர் தங்கன்பா னித்தமுந் தருமால்.

இ-ள். வாசபேயம் ஓராயிரம் - வாசபேயவேள்விகள் ஆயிரத்தையுமும், —வாம்பரி மகம் தூறு - வாவுகின்ற குதிரை (கொண்டு செய்யும் அஸ்வமேத) வேள்விகள் நூற்றையும், —ஆசு இலாது செய்குநர் பெறும் அருங்கதியவை - குற்றமில்லாது செய்பவர் அடையும் அருமையான பயன்களை, —வீசு தெண்டிரைச் செயந்தி நன்னகர் - (கடலால்) வீசப்படுங் தெளிவாகிய திரைகளையுடைய செயந்திமாநகரமானது, —வயின் மேவ நேசம் வைத்தவர் தங்கன்பால் நித்தமுந் தரும் - (தன் எல்லையாகிய) இடத்தில் வாழ அன்புவைத்தவர்களிடத்தில் (அங்கனம் வாழும்) நாடோறும் தந்தருளும். எ-று. (க0)

செயந்தி நன்னக ரிருந்தறந் தினைத்துணை செய்யின்
வியந்த முன்னுவா மதியென நாடொறும் விளங்கும்
பயந்த தீவினை பின்னுவா மதியெனப் பாரிற்
கயந்த ருங்கொலாம் யாதெனப் புகலுவன் கருத்தால்.

இ-ள். செயந்திநன்னகர் இருந்து தினைத்துணை அறஞ் செய்யின் - செயந்திமாபுரத்தில் வாழ்ந்துகொண்டு தினையளவு தருமத்தைச் செய்தாலும், —வியந்த முன்னுவா மதியென நாடொறும் விளங்கும் - (அத்தருமம்) புகழப்பட்ட பூருவபக்கத்துச் சந்திரன்போல நாடொறும் (வளர்ந்து) விளங்கும், —பயந்த தீவினை - (அங்கு வாழ்ந்து) ஈட்டிக்கொண்ட பாவம் (பினையளவேயாயினும்), —பின்னுவா மதியெனப் பாரிற் கயந்தரும் - அபரபக்கத்துச் சந்திரன்போல முறையானே அழிவை அடையும், —யாது எனக் கருத்தாற் புகலுவன் - (இங்கனமாதற்குக் காரணம்) யாது என்று நகுத்தினாற் சொல்வேன். எ-று.

முன்னுவா=உவாவின்முன். பின்னுவா=உவாவின்பின். உவா-பூரணை.
பார்=முறை. கயம்=அழிவு. கூய. (௧௧)

;ரும மோமமா தானநத் தமஞ்சமம் வேள்வீக்
;ரும மந்திர மிவைதருங் கதிகளுஞ் செயந்தி
;ரமி ருந்துளார் பெறுங்கதி யதற்கிணை புகலி
னுரிய கோடியி னென்றிலை யெனமறை யுரைக்கும்.

இ-ள். தருமம் - தருமங்களாகிய,—ஓமம் மாதானம் நல் தமஞ் சமம்
வேள்விக்கருமம் மந்திரம் இவை தருங் கதிகளும் - தேவயஞ்ஞமும் பெரிய
கொளையும் நல்ல புறவிந்திரிய அடக்கமும் அகவிந்திரிய அடக்கமும்
(ஐவகை) வேள்விச்செய்கையும் மந்திரசெபமும் ஆகிய இவைகள் தரும்
பயன்களையும்,—செயந்திபுரம் இருந்துளார் பெறுங் கதிபதற்கு இணை
புகலின் - செயந்திபுரத்தின்கண்ணே வசித்தவர்கள் பெறும் பயனுக்கு
ஒப்புக் கூறு(மாறு பு)கின்,—கோடியின் ஒன்று உரிய இலை-(இப்பயனின்)
கோடியின் ஒருபாகத்துக்கும் (அப்பயன்கள் ஒப்பாதற்கு) உரியனவல்ல,—
என மறை உரைக்கும் - என்று சுருதிகள் கூறும். எ-று. (௧௩)

ஆய நல்குர வாலத்தி யாசன மருந்தன்
மேய வன்பினற் போயதி பானமே விரும்ப
றாய தாங்குர வன்மனை யார்பவஞ் சுருதி
மாயு மென்றிடுஞ் செயந்திநன் னகர்வதிந் தவர்க்கே.

இ-ள். சுருதி - உண்மை நூலானது,—செயந்திநன்னகர் வதிந்த
வர்க்கு - செயந்திமாபுரத்தில் வாசஞ்செய்தவர்களுக்கு,—ஆய நல்குரவால்
அத்தியாசனம் அருந்தல் - உண்டாகிய விருப்பத்தினால் (அளவின்) மிக்க
போசனத்தைப் புசித்தல் (என்னும்பாவமும்),—மேய அன்பினற் போய்
அதி பானமே விரும்பல்-பொருந்திய அன்பினற் (பானீயம் உள்ளவிடத்து
அடிக்கடி) போய் மிகக் குடித்தலையே விரும்புதல் (என்னும் பாவமும்),—
றாயதாங் குரவன் மனை ஆர் பவம் - சுத்தமாகிய குருவின் பன்னியைக்
கலந்த பாவ(மும்) ஆகிய இவையெல்லாம்,—மாயும் என்னின் பன்னியைக்
தித்தலவாச விசேஷத்தால்) அழிந்துவிடும் என்று சொல்லும். எ-று. (௧௪)

ஈரு வானினு மேவத ரூரம்பத் தெறிநீர்
வாரி யிற்படிந் தாறெழுத் தையுமன மதித்து
வீர வேற்றடக் கரத்தனைத் தரிசிக்கின் வெற்பி
றாரி பாகனுக் குரியவான் கயிலைநண் னுவரால்.

இ-ள். ஈர் உவாவினும் - (அமாவாசை பூரணை என்னும்) இரண்டு
உவாக்களிலும்,—வதரூரம்பத்து எறிநீர் வாரியிற்படிந்து - வதரூரம்ப
மென்னும் (கிரை) வீசுகின்ற நீரையுடைய திர்த்தத்திலே மூழ்கி,—
ஆறெழுத்தையும் மனம் மதித்து - சடகூரங்களையும் மனத்தினாலே தியா
னித்து,—வீர வேல் தடக் கரத்தனைத் தரிசிக்கின் - வீரம்பொருந்திய
'வலைத்தாங்கிய பெருமையான திருக்கரத்தினையுடைய(குமாரபெருமா)
னைத் தரிசனஞ் செய்தால் (அங்கனஞ் செய்தவர்),—வெற்பில் நாரி பாக
னுக்கு உரிய வான் கயிலை நண்ணுவர் - (இராம)யலையில் வளர்ந்த (உமா)
தேவியின் பாகத்தையுடைய(சிவபெருமா)னுக்கு உரிய பெருமையாகிய
கயிலாசத்தை அடைவார். எ-று. (௧௫)

விலங்க தாயினு மாக்களே யென்னினும் விரிநீ
ரலங்கு சிந்துநன் னகர்வயி னுடலம்விட் டகன்றார்
மலங்கு பாவவெங் குறும்பற மாய்த்துவாட் டிறலான்
குலங்க ளோடினி திருந்துவே ளன்பரிற் குழைவார்.

இ-ள் விலங்கது ஆயினும் மாக்களே என்னினும் விரி நீர் அலங்கு
சிந்து நன்னகர் வயின் உடலம் விட்டு அகன்றார் - மிருகசாதியேயாயினும்
மனு-ரேயாயினும் விரிந்த தீர்த்தங்கள் விளங்குகின்ற செயற்கியம்பதியில்
உடம்பைவிட்டு நீங்கினவர், —மலங்கு பாவ வெங் குறும்பு அற மாய்த்து -
மயங்குகின்ற பாவமாகிய கொடுத்திமைபை இலதாக அழித்து, —வாட்டிற்
லான் குலங்களோடு இனிது இருந்து - வாளினைக்கொண்ட வீரவாகுவின்
கூட்டத்தாரோடு இன்பமாக இருந்து, —வேளன்பரிற் குழைவார் - குகதா
சர்களோடு கலப்பார் - எ-று. (௧௮)

செல்லு மார்க்கங்க டவறுறச் செயந்திரன் னகரத்
தெல்லே சென்றுளார் யாவருங் குமரவே ளிருதான்
மல்ல லஞ்சிறப் பெய்துவ ரெய்துவர் வாய்மைச்
சொல்லி தென்றனன் சுகனுக்கு வியாசனூர் தொல்லோன்.

இ-ள். செல்லும் மார்க்கங்கள் தவறுறச் செயந்தி நன்னகரத்து எல்லே
சென்றுளார் யாவரும் - (மற்றும் ஒவ்வோரிடத்தைச் சுட்டித் தாம்) சென்ற
வழிகள் தவறிவிடலும் (தெய்வவசத்தாற்) செயற்கியம்பதியின் எல்லையிற்
சேர்ந்தவராகிய எவர்தாமும், —குமரவேள் இரு தாள் மல்லற் சிறப்பு எய்
துவர் எய்துவர் - குமரசுவாமியினுடைய உபயபாதங்களையும் மாட்சிமை
யான சிறப்போடு சேருவர் சேருவர், —இது வாய்மைச் சொல் - இது உண்
மைச்சொல்லே, —என்றனன் சுகனுக்கு வியாசனூர் தொல்லோன் - என்று
கூறியவன் சுகமுனிவனுக்கு வியாசமுனிவனாகிய முன்னோன் - எ-று. (௧௯)

காசி காஞ்சிபொன் னம்பலங் காளத்தி கமலை
தேச லாவன லக்கிரி செயந்திரன் னகர
மாசி லாணைக்கா வண்புரு டோத்தமா நகர
மோசை மாக்கட லுடுத்தபா ரிடத்தினென் பதிலும்.

இ-ள். ஓசை மாக் கடல் உடுத்த பாரிடத்தின் - ஒளிபொருந்திய
பெருமையாகிய சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட நீலவுலகத்தில் உள்ள, —
காசி காஞ்சி... .. புருடோத்தமாநகரம் - காசி, காஞ்சி, சிதம்பரம், திருக்
காளத்தி, திருவாரூர், ஒளிபொருந்திய அருணாசலம், செயந்திமாநகரம்,
சூற்றமற்ற திருவாணக்கா, மாட்சிமையான புருடோத்தமாநகரம் என்
கின்ற, —ஒன்பதிலும் - (புண்ணியஸ்தலங்கள்) ஒன்பதிலுள்ளும். - எ-று.

ஒன்பதள்ளும் (ஒன்றாகிய) அவ்வயின் பரம்பும் என அடுத்த செய்
யுளில் இயைதல் காண்க. (௨௦)

அருங்கு ரோசமோ ரைந்துள வவ்வயி னடைந்து
சுருங்கு கூபமும் வாவியுங் குளனும்வான் சுருங்கா
தூங்கும் யாறுமாம் புண்ணிய தீர்த்தத்தி னிறையிற்
பரம்பு மந்நகர் தருங்கதி யாவரே பகர்வார்.

இ-ள். அரும் ஓரைந்து குரோசம் உள அவ்வயின் - அருமையான ஐந்து குரோசம்(என்னும் அளவினை)உடைய (செயந்தி என்னும்) அத்தலமானது,—அடைந்து சுருங்கு கூபமும் வாவியுங் குளனும் - (தலார்தரக் களினின் அடைந்து தன்கட்)சார்ந்து (உருவஞ்) சுருங்கிய கிணறுகளும் வாவிகளுங் குளங்களும்,—வான் சுருங்காது இரங்கும் யாறும் - பெருமையோடு சுருங்காது முழங்குகின்ற நதியும்,—ஆம் புண்ணிய தீர்த்தத்தின் இறையின் பரம்பும்-ஆகிய (சிறந்த) புண்ணியதீர்த்தத்தினாலும் (சிறந்த) மூர்த்தியினாலும் பிரசித்தியுடையதாம்;—அந்நகர் தருக்கதி பகர்வார் யாவர் - அச்செயந்திகரம் அருளும் பயனைச் சொல்லவல்லவர் யாவர். எ-று. (௨௧)

அவையின் மிக்குறுஞ் செயந்திரன் நகரிடத் தடைந்த
புவனம் யாவையுங் கூப்பிடு மெல்லையிற் புருந்து
தவறு டம்புவிட் டொழிசுநர் குமரசா ருப
முலமை யின்றெனப் பெறுகுவ ரெனமறை யுரைக்கும்.

இ-ள். அவையின் மிக்குறுஞ் செயந்தி நன்னகர் இடத்து-அ(த்தலங்க
மெல்லா)வற்றினும் மேம்பட்டுள்ள செயந்தியம்பதியின்கண்ணே,—புவ
னம் யாவையும் புருந்து கூப்பிடு மெல்லையில் அடைந்த - (அத்)தலங்களெல்
லாம் வந்து (சுருங்கி) ஒருகுரோசவளவில் அடைந்துள்ளன,—தவ உடம்பு
விட்டு ஒழிசுநர் - (அச்செயந்தியின்கண்ணே) தவத்தினையுடைய உடம்
பினை விட்டு இறப்பவர்கள்,—குமரசாரும் உவமையின்றெனப் பெறுகு
வர் - முருகபிரானது சாஸுப்பியத்தை ஒப்பில்லாதபடி அடைவார்கள்,—
என மறை உரைக்கும் - என்று சுருதி கூறும். எ-று. (௨௨)

அன்பு தித்திடச் செயந்திரன் நகர்வயி னடைந்து
தென்பு லத்தினோர்க் கருத்தியோ ரீட்டிய சிராத்த
முன்பு னார்த்திய கபைச்சிராத் தத்துமுக் கியத்தி
னின்பு டைச்சத மடங்கென வேதரின் றிசைக்கும்.

இ-ள். அன்பு உதித்திடச் செயந்திரன் நகர்வயின் அடைந்து - அன்பு
தோன்றச் செயந்தியம்பதியில் அடைந்து,—தென்புலத்தினோர்க்கு அருத்தி
யோடு ஊட்டிய சிராத்தம்,—பிதர்களுக்கு ஆதரத்தோடு அயிலுவித்(துச்
செய்)த சிராத்தமானது,—முன் புணர்த்திய கபைச்சிராத்தத்து முக்கியத்
தின் - (ஆன்றோர்களால்) முதன்மை புணர்த்தப்பட்ட கயாதீர்த்தத்திற்
செய்யுள் சிராத்தத்தின் விசேடத்தினும்,—இன்புடைச் சதமடங்கு - இன்
பத்தினையுடைய தூறுமடங்கு(விசேடமாம்),—என வேதம் நின்றிசைக்
கும் - என்று சுருதிகள் கிலைப்படக் கூறும். எ-று. (௨௩)

கடவு ளர்க்கரி தாகிய கந்தபுட் கரிணித்
தடம லம்புதெண் ணீர்படிந் தவ்விடைத் தையயி
னுடனி ருந்துதென் புலத்தினோர்க் கூட்டுக வுரதே
விடிகொண் மாவினுற் பிண்டமே யாயினு மிடுக.

இ-ள். கடவுளர்க்கு அரிதாகிய கந்தபுட்கரிணித் தடம் அலம்பு தெண்
ணீர் படிந்து-தேவர்க்கு அரியதான கந்தபுட்கரிணிவாயியின் ஒலிக்கின்ற
தெளிவாகிய ஜலத்திலே முழுகி,—அவ்விடைத் தையயினுடன் இருந்து
தென்புலத்தினோர்க்கு ஊட்டுக - அவ்விடத்திலே ஆதரத்துடனே இருந்து

பிதிரருக்கு (ச்சிராத்த உணவை) உண்பிக்க,—உருதேல் இடிகொள் மாவீ
ஹ் பிண்டமேயாயினும் இடிக - அது கூடாதாயின் இடித்துக்கொள்ளப்
பட்ட மாவிறற் பிண்டத்தையாவது இடிக. எ-று. (உச)

இல்லை பென்றிடி லெள்ளுடன் புனல்கையா லிறைக்க
வல்ல வம்பெரு தாயினு மாவின் மருந்தப்
புல்ல தாயினும் போடுக னிவ்வகைப் புணர்ப்பா
லல்லல் பெற்றிடு பிதிர்கள்வே தாவுல கடைவார்.

இ-ள். இல்லையென்றிடிஸ் எள்ளுடன் புனல் கையால் இறைக்க -
(பிண்டமிதிற்கும் இயைபு) இல்லையானால் எள்ளோடு ஜலத்தைக் கைக
ளால் இறைத்(தலாகிய தருப்பணத்தைச் செய்)துவிடிக,—வல்லவம் பெரு
தாயினும் ஆவினம் அருந்தப் புல்லதாயினும் போடுக - (தருப்பணத்தின்)
வலிமையும் பெறப்படாதாயின் பசுக்கட்டக்கள் தின்னப் புல்லையாவது
கொடுக்க,—இவ்வகைப் புணர்ப்பால் அல்லல் பெற்றிடு பிதிர்கள் வேதா
வுலகு அடைவார் - (கந்தபுட்கரிணியின்மூழ்கிக்கரையிலிருந்து மேற்கூறிய
வற்றுகொன்றை இயன்றபடிசெய்தல் என்னும்) இப்படியான செய்கை
யினால் (முன்னரே நரகத்துத்)துன்பம்பெற்றிருந்தபிதிரர் பிரமலோகத்தை
அடைவார். எ-று.

ஆயினும் என்பதன் உம்மை பிரித்து வல்லவம் என்பதனோடு கூட்டப்
பட்டது. (உரு)

பிரம லோகத்து முன்புள பிதிர்களாம் பெரியோ
ருரிய முத்திபெற் றிருப்பரால் வரகுலத் துற்றோ
ரரிய புத்திர ரில்லரே யாயினு மநாத
மரண முற்றன லின்றியே கிடந்துமா யினுமே.

இ-ள். முன்பு பிரமலோகத்து உள பிதிர்களாம் பெரியோர் - (புண்ணி
யாந்தர வயத்தால்) முன்னமே பிரமலோகத்திலுள்ள பிதிர்களாகிய பெரி
யோர்கள்,—உரிய முத்திபெற்றிருப்பர் - (இங்ஙனத் தஞ்சந்ததியார் கந்த
புட்கரிணியில் ஆதரத்தோடு செய்த கிரியாவிசேடத்தினாலே தம்மைப் பந்
தித்தமலக்)கழல முத்தியை அடைந்திருப்பார்,—வரகுலத்து உற்றோர் -
(தமது)மேன்மையானகுலத்தைச்சார்ந்தவ(ராகிய முன்னோர்,—அரிய புத்
திரர் இல்லரே ஆயினும் - அருமையான புதல்வர்இல்லா(திந்)தவரேயானா
லும்,—அநாதமரணம் உற்று அனலின்றிக் கிடந்து மாயினும் - துணையிலிக
ளாய் இறத்தலையடைய (அவருடல்) சிவாக்கினியின்றிக் கிடந்து கெடினும்.
எ-று.

இவ்வெச்சங்கட்கு முடிக்குஞ் சொல்வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும் ()

சிந்து தீர்த்தத்துக் கந்தபுட் கரிணியாந் தீர்த்தத்
துந்து மன்பொடு படிந்தெண்ணீ ரிறைத்துப் வசிக்கி
லந்த முற்றவர் யாவரு மடற்களி றுகைக்கு
மிந்தி ரப்பதம் பெறுகுவ ரெனமறை யிசைக்கும்.

இ-ள். சிந்துதீர்த்தத்துக் கந்தபுட்கரிணியாந் தீர்த்தத்து - வதனாரம்ப
தீர்த்தத்திலாயினும் கந்தபுட்கரிணியாகிய தீர்த்தத்திலாயினும்,—உந்தும்
அன்பொடு படிந்து எண்ணீரிறைத்து உபவசிக்கில் - செலுத்துகின்ற அன்

போடு முழுதித் தருப்பித்து உபவாசஞ்செய்யின்,—அந்தமுற்றவர் யாவரும்—
(மேற் சுட்டியபடி) இறந்தவரெல்லாரும்,—அடற் களியு உடைக்கும் இந்
திரப்பதம் பெறுகுவர்—வலிமையையுடைய (வெள்ளை)யானையில் (ஊர்ந்து)
உலாவும் இந்நிரனது பதத்தை அடைவார்,—என மறை இசைக்கும் -
என்று சுருதிகள் கூறும். எ-று. (௨௭)

முத்தி நல்கிய கந்தபுட் கரிணிரீர் மூழ்கார்
பத்தி மைச்செய லாற்கும ரேசனைப் பரவார்
நித்த நித்தமு மாறெழுத் துண்மையை நினையார்
சித்தி யற்றதென் புலத்துளோர் சிந்தையி னிணையா.

இ-ள். முத்தி நல்கிய கந்தபுட்கரிணிரீர் மூழ்கார் - (தாம் முன்னரே
பூமியில் வாழ்ந்த பொழுது) முத்தியைக் கொடுப்பதாகிய கந்தபுட்கரிணி
தீர்த்தத்தில் முழுகாராய்,—பத்திமைச்செயலாற் குமரேசனைப் பரவார் -
பத்திச்செய்கையினுற் குமாரசுவாமியைத்துதியாராயும்,—சித்தம் சித்தமும்
ஆறெழுத்துண்மையை நினையார் - நாடோறுஞ் சடக்ஷர மெய்ப்பொருளைத்
தியானியாதவராயும்,—சித்தி அற்ற தென்புலத்துளோர் - நற்பயன்பெறுதி
இழந்த பிதிரர்கள்,—சிந்தையில் னிணையா - (தமக்குவந்த மோசத்தை)
மனத்தில் நினைத்து. எ-று.

“வினையா” என்னும் எச்சம் வரும் இரண்டாஞ் செய்யுளீற்றில்
“நவில்வார்” என்பதனைக் கொண்டு முடிவது. (௨௮)

நமது தொல்குலத் துதித்தவ ரொருவரா னாலுங்
குமர நாயகன் செயந்திரன் னகரிடைக் குறுகி
யமரர் போற்றிய கந்தபுட் கரிணிரீ ராடிக்
கமையு டன்றில மிட்டெறி நீர்க்கடன் கழித்தால்.

இ-ள். நமது தொல் குலத்து உதித்தவர் ஒருவரானாலும்—நமது பழமை
யினையுடைய வமிசத்திலே (இப்பொழுது) பிறந்திருப்பவரில் ஒருவரே
யாயினும்,—குமரநாயகன் செயந்திரன்கரிடைக்குறுகி - குமாரசுவாமியி
னுடைய செயந்தியம்பதியின்கட்சேர்ந்து,—அமரர் போற்றிய கந்தபுட்
கரிணிரீர் ஆடி—தேவர்களாலே துதிக்கப்பட்ட கந்தபுட்கரிணி தீர்த்தத்திலே
முழுதி,—கமையுடன் திலம் இட்டு எறி நீர்க்கடன் கழித்தால் - பொறுமை
யுடனே எள்ளே இட்டுத் தருப்பிக்கும் நீர்க்கடனைச் செய்துவிட்டால்.எ-று.

கமை=கூமை=பொறுமை.

(௨௯)

யாமெ லாஞ்சுரர் நாட்டுள வின்னமு தருந்திக்
காமர் பெற்றித ழாயிரப் பொன்னலர் கமலப்
பூமி னாரெதிர் புகுநதடி வணங்கநேர் போந்து
நாம நீடய னவைக்கணைய துவமென நவில்வார்.

இ-ள். யாமெலாஞ் சுரர்நாட்டுள இன்னமுது அருந்திக் காமர் பெற்று-
நாமெல்லாம் விண்ணுலகிலுள்ள நல்ல அமிர்த்தத்தை உண்டு சிறப்பைப்
பெற்று—இதழாயிரப் பொன் அலர் கமலப் பூமினார் எதிர்புருந்து அடி வண
ங்க நோப்போந்து - ஆயிரம் இதழ்களையுடைய அழகுவிளிந்த தாமரைமலரில்
இருக்கும் பெண்கள் எதிர்கொண்டு பாதங்களை வணங்க நேரேபோய்,—

நாமம் நீடு அயன் அவைக்கண் எய்துவம் - புகழ்மிசூந்த பிரமதேவனது
சபையின்கண் வாழ்வேமே,—என நவில்வார்—என்று சொல்வார். எ-று. (௩௦)

நிரய முற்றுளார் தங்கள்வாண் முகத்தைநேர் நோக்கி
புருமெனத்தெழித் தழலெனச் சீறியுள் ஞடைந்து
கரத லம்புடைத் தந்தகன் முறுவலுங் கனிய
விரைவி னுலவர் தம்முட னிருந்திது விளம்பும்.

இ-ள். நிரயம் உற்றுளார் தங்கள் வாண் முகத்தை - நரகத்தில் இருச்
தவர்களுடைய ஒளிபொருந்திய முகங்களை,—அந்தகன் நேர்நோக்கு—(மேற்
கட்டியபடி அவர்கள் பேசியவாற்றாற் செயந்திபுரத்தில் அவருள்ளம் பதிக்த
குறிப்பை அறிந்த) இயம(ஞனவ)ன் (வந்து) நேரேபார்த்து,—உரும எனத்
தெழித்து - இடியேறு போலப் பேரொலிசெய்து,—அழலெனச் சீறி-கனல்
போலச் சினந்து,—உள் உடைந்து - மனம் நிலையழிந்து,—கரதலம் புடைத்
து-கை கொட்டி,—முறுவலுங் கனிய-நகையுந் தோன்ற,—அவர் தம்முடன்
இருந்து - அவரோடு இருந்து,—விரைவினாள் இது விளம்பும்-விரைவோடு
இதனைக் கூறுவான். எ-று. (௩௧)

மோன மோடுபோய்க் கந்தபுட் கரிணிரீர் மூழ்கி
வான நாடர சளித்தவேள் சரணமே வணங்கி
ஞான காரண செயந்திறன் எனகநண் னாம
லீன மாஞ்சன னச்சுமை சுமந்ததென் னென்று.

இ-ள். மோனமோடு போய்க் கந்தபுட்கரிணிரீர் மூழ்கி - (மனமொரு
வழிப்படுதலானதாய்) மெனனத்தோடு சென்று கந்தபுட்கரிணி தீர்த்தத்
திலே மூழ்கி,—வானநாடு அரசு அளித்த வேள் சரணமே வணங்கி - விண்
னுலகத்தை இந்திரனுக்குக் கொடுத்த முருகக்கடவுளது திருவடிகளையே
பணிந்து,—ஞான காரண செயந்திறல் நகரம் நண்ணாமல் - ஞானத்துக்குக்
காரணமாகிய செயந்தியம்பதியில் வசியாமல்,—நனமாஞ் சனனச் சுமை
என்னென்று சுமந்தது - இழிவாகியபிறவிச்சுமையை எதற்கென்று
(நீங்கள்) சுமந்தது. எ-று. (௩௨)

மோது தெண்டிறை நீர்வத ஞாம்ப பூழ்க்ச்
சீத நீர்க்கந்த புட்கரி ணியும்பரி சிக்கச்
சோதி வேற்கும ரேசனைத் தெரிசிக்கத் தொன்னுண்
மாத வஞ்சிமி தியற்றினர் பெறுகுவர் மாதோ.

இ-ள். மோது தெண்டிறை வதஞாம்பநீர் மூழ்க - மோதுகின்ற
தெளிவாகிய திரைகளையுடைய வதஞாம்பநீர்த்தத்து முழுகவும்,—சீத கந்
தபுட்கரிணிரீர் பரிசிக்கவும் - குளிர்மையாகிய கந்தபுட்கரிணி தீர்த்தத்
தைத் தீண்டவும்,—சோதி வேற்குமரேசனைத் தெரிசிக்க-ஒளிபொருந்திய
வேலாயுதத்தையுடைய செயந்திபுரேசரை வணங்கவும்,—தொன்னுண் மா
தவம் இயற்றினர் சிறிது பெறுகுவர் - முன்னொளிர் பெருந்தவஞ் செய்த
வர்களே சிறிதே பெறுவார்கள். எ-று. (௩௩)

சிந்து நன்னக ரத்திலே பிறக்கினுஞ் சிறந்த
சிந்து நன்னக ரத்தையே தெரிசனஞ் செயினுஞ்

சிந்து நன்னக ரத்திலே யிறக்கினுந் தெய்வச்
சிந்து நன்னக ரெண்ணினு முத்திசேர்ந் திருப்பார்.

இ-ள். சிந்து நன்னகரத்திலே பிறக்கினும் - செயந்திமாநகரத்திலே தோன்றினும்,—சிறந்த சிந்து நன்னகரத்தையே தெரிசனஞ் செயினும் - விசேடித்த செயந்திமாநகரத்தையே தெரிசிப்பினும்,—சிந்து நன்னகரத்திலே இறக்கினும் - செயந்திமாநகரத்திலே மரிக்கினும்,—தெய்வச் சிந்து நன்னகர் எண்ணினும் - திவ்வியமாகிய செயந்தி மாநகரத்தையே நினைப்பினும்,—முத்தி சேர்ந்து இருப்பார் - (அவை செய்தவர்) பரகதியை அடைந்து இருப்பார். எ-று. (௩௪)

உரைத்த நால்வகைச் செய்கையி னென்றுபெற் றாலும்
வருத்த மின்றியே முத்திசென் றெய்துவர் வடிவேற்
கரத்த னுணையாற் பாரத கண்டத்திற் கதிக்கே
பரித்த வேழுநன் னகருள வவைபெயர் பகர்வாம்.

இ-ள். உரைத்த நால்வகைச் செய்கையின் ஒன்றுபெற்றாலும் - (மேலே)கூறிய நால்வகைச்செய்கைகளுள் ஒன்றினைப் பெற்றுக்கொண்டாலும்,—வடி வேற் கரத்தன் ஆணையால் வருத்தமின்றியே முத்தி சென்று எய்துவர் - (அந்நன்ம் பெற்றுக்கொண்டவர்) கூரிய வேற்படையைத் தாங்கிய திருக்கரத்தையுடைய (கடவுள்)னது ஆளுனையினுற் பிரயாசமின்றியே வீட்டிற் போய்ச் சேருவர்,—பாரத கண்டத்திற் கதிக்கே பரித்த ஏழு நல் நகர் உள - பாரதகண்டத்தின்கண்ணே முத்திக் காகவே அமைக்கப்பட்ட ஏழு புண்ணியத் தலங்கள் உள்ளன,—அவை பெயர் பகர்வாம் - அவற்றின் பெயர்களைச் சொல்லுவாம். எ-று. (௩௫)

திருவ யோத்திமா மதுரைமா யாபுரி தேவர்க்
குரிய காசிமெய்க் காஞ்சிபே ரவந்திவா னுரைக்க
விரிது வாரகை முத்தியை யளித்திடும் வேதப்
பரிதி வேலவ னுறைந்தருள் செயந்தியம் பதியே.

இ-ள். திரு அயோத்தி துவாரகை - (முத்தி கொடுக்குந் தலங்களென்று ஆன்றோரால் எடுத்துக் கூறப்பட்டனவாகிய) அழகிய அயோத்தி, பெரிய மதுரை, மாயாபுரி, தேவர்களுக்கும் உரிய காசி, மெய்மையாகிய காஞ்சி, பெரிய அவந்தி, விண்ணுலகினருங் கூறுமாயு (புகழ்)விரிந்த துவாரகை என்னும் ஏழு தலங்கள் வழியானும்,—வேதப் பரிதி வேலவன் உறைந்தருள் செயந்துயம்படுதே முத்தியை அளித்திடும் - மறைவடிவாகிய ஒளியினையுடைய வேலாயுதக் கடவுள் இருந்தருள்கின்ற செயந்திமாநகரமே முத்தியைக் கொடுக்கும். எ-று.

“அவ்வேழு தலங்களுக்குஞ் சீவகலையைக் கொடுப்பவர் செயந்திபுரத்துக் குகதேவரே” யென்று ஆரிய செயந்தி மான்மியத்துக் கூறப்பட்டமையின் இச் செய்யுளுக்கு இவ்வாறு பொருளுரைக்கப் பட்டது. (௩௬)

எண்ணு தற்கரி தாகிய முத்திபெற் றிருக்க
நண்ணு வித்திடு மென்பது சொல்வதென் ஞானப்
புண்ணி யத்திருச் செயந்திமா புரம்புகா தவமாய்
மண்ண கத்தினிற் பாவகா ரியரெனை லதிற்கீர்.

இ-ள். ஞானப் புண்ணியத் திருச் செயந்திமாபுரம் - ஞானத்தைக் கொடுக்குஞ் சுத்தமாகிய ஸ்ரீ செயந்திமஹாபுரம்,—எண்ணுதற்கு அரிதாகிய முத்திபெற்று இருக்க நண்ணுவித்திடும் என்பது சொல்வதென் - நினைத்தற்கு அரிதாகிய முத்தியையடைந்து இருக்கும்படி சேர்த்துவிடும் என்பதைச் சொல்வதென்னை?—புநாது அவமாய் மண்ணகத்தினிற் பாவகாரியர் எனை வதிந்தீர் - (நரகவாசிகளே நீங்கள் அச் செயந்தியிற்) செல்லாது வீணாக நிலவுலகத்திற் பாவமே பொருளாகக் கொண்டவர்களாய் ஏன் இருந்தீர்கள்! - என்று.

என்னை என்பது எனையென விகாரப்பட்டு கின்றது. (௩௭)

என்று கூற்றுவா னிரயத்தார் தங்களுக் கிசைய
வொன்று மன்பினு லுரைத்தசொல் லவாரசெவி யுறலாற்
கன்று மாநிர யத்தினை யிகந்துமேற் கதிக்கே
சென்று ளாரெனச் சுகனுக்கு வியாசன்செப் பினனால்.

இ-ள். என்று கூற்றுவன் றிரயத்தார்தங்களுக்கு இசைய ஒன்றும் அன்பினால் உரைத்த சொல் - இவ்வாறு இயமன் நரகத்திலுள்ளவர்களுக்கு (பாவநீக்கம்) இயையும்பொருட்டிப் பொருந்திய அன்பினோடுகூறியமொழிகள்,—அவர் செவி உறலால் - அவர்களுடைய காதுகள் வழியால் (உள்ளத்துப்) போதலால்,—கன்று மா றிரயத்தினை இகந்து மேற்கதிக்கே சென்றுளார் - (தாம்) வருந்திய பெரிய நரகத்தை நீங்கிச் சுவர்க்க கதிக்கே போயினார்,—என-என்று சொல்லி,—வியாசன் சுகனுக்குச் செப்பினன் - வியாதமுனிவன் சுகனுக்கு (மேலுங்) கூறினான். - என்று. (௩௮)

ஆத லாற்சிந்து புரமெலா நகர்க்குமே லாமா
லோது மந்நகர்த் தீர்த்த மெத்தீர்த் தத்து முயர்ச்சி
மேத குஞ்சுரர் தங்களிற் குமரவேண் மேலாஞ்
சோதி வானவ னாமென நான்மறை துதிக்கும்.

இ-ள். ஆதலாற் சிந்துபுரம் எலா நகர்க்கும் மேலாம் - ஆகையாற் செயந்திரகரம் எல்லா நகரங்களினும் விசேடித்ததாம்,—ஒதும் அந்நகர்த் தீர்த்தம் எத்தீர்த்தத்தும் உயர்ச்சி - சொல்லப்படுகின்ற அந்நகரத்திலுள்ள தீர்த்தங்கள் மற்றெல்லாத் தீர்த்தங்களினும் விசேடமுடையன,—மேத குஞ்சுரர் தங்களிற் குமரவேண் மேலாஞ் சோதி வானவன் ஆம் என நான்மறை துதிக்கும் - மேன்மையாகிய(எத்)தேவர்களினும் குமாரசுவாமி மேன்மையையுடைய ஒளிவடிவாய் கடவுளாம் என்று நான்குவேதங்களுந் துதிக்கும். - என்று. (௩௯)

பருவ நூறுமா கப்புனல் காசியிற் படியும்
பெருமை மாதவப் பதிசிந்து புரமெனப் பேசி
யொருத ரங்கந்த புட்கரி ணிப்புன லுடு
மருவி மூழ்குநர்க் கந்தமா தவக்கதி வழங்கும்.

இ-ள். மாதவப் பதி சிந்துபுரம் எனப் பேசி - பெருமையாகிய தவத் திருசூரிய நகரமாவது செயந்திபுரமே என்று கூறி,—மருவி ஒருதரம் கந்த புட்கரிணிப் புனலுடு மூழ்குநர்க்கு - (அக்கே) சென்று ஒருமுறை கந்த புட்கரிணி தீர்த்தத்தில் முழுகினவர்களுக்கு,—நூறு பருவம் மாகக் காசியிற்

புனல் படியும் பெருமை அந்த மா தவக் கதி வழங்கும் - நூறுவருட்குத்
மாசிமாதங்களிலே காசியிற் கங்கையிலே முழுதும் பெருமையையாகிய
அந்தப் பெருந் தவத்தின் பயனை (இந்த ஒருசரமுழுக்கே) தொ
டுக்கும். எ-று. (சுப)

பிறந்த நாண்முத லீற்று மளவையும் பிரியா
துறைந்து தெய்வதப் - ரயாகையின் மாகமா நெர்க்குஞ்
சிறந்த வான்மிறைக் கந்தபுட் கரிணியிற் றிளைத்து
நிறைந்த மூன்றுநா ளாடுநர்க் குங்கதி நிகர்க்கும்.

இ-ள். பிறந்தநாண்முதல் ஈறுமளவையுந் தெய்வத் ப்ரயாகையின்
மாகம் பிரியாதுறைந்து ஆடுநர்க்கும் - பிறந்தகாலந் தொட்டு இறக்கும்
வரையுந் திவ்வியமாகிய பிரயாகதீர்த்தத்திலே மாசிமாதங்களில் விலகாதி
ருந்து மூழ்குபவர்க்கும்,—சிறைந்த மூன்றுநாள் சிறந்த வான் திறைக்
கந்தபுட் கரிணியில் திளைத்து ஆடுநர்க்கும் - பூரணமான மூன்று நாட்க
ளிற் சிறந்த பெருமையான திறைகளையுடைய கந்தபுட்கரிணி தீர்த்தத்
திலே (மனம்) அழுத்தி மூழ்குபவர்க்கும்,—கதி நிகர்க்கும் - (பெறப்படும்)
பயன் சமனாகும். எ-று. (சுக)

முன்னு வோருக்கு முன்னுவோர் தங்கண் முன்னாக
மன்னு வோருக்குந் தினந்தினம் படியுமா தவர்க்கு
நன்ன லந்தரு தீர்த்தங்க ளிருபத்து நான்குஞ்
சென்னி யாறுளார்க் கினியகா யத்திரிச் செல்வி.

இ-ள். முன்னுவோருக்கும் - (தம்மைச் சிரத்தையோடு) தியானிப்ப
வருக்கும்—முன்னுவோர்தங்கண் முன்னாக மன்னுவோருக்கும்—(அங்கனந்)
தியானிப்பவர்களின் முன்னிலையிற் சேர்பவர்களுக்கும்,—தினந்தினம் படி
யும் மாதவர்க்கும் - (தம்மிடத்தே) நாடோறும் முழுகும் பெருந்தவமுடை
யோர்க்கும்,—நன்னலந் தரு தீர்த்தங்கள் இருபத்துநான்கும் - நம்சுதத்தை
(ஏற்றப்பெற்றி) அருளுகின்ற (அங்குள்ளனவாய்) தீர்த்தங்கள் இருபத்து
நான்கும்,—சென்னியாறுளார்க்கு இனிய காயத்திரிச்செல்வி - ஆறுமுந்
பிரானாருக்கும் பிரீதிகரமாகிய காயத்திரி (யந்திரத்துத்) தேவகையின்
மூர்த்திகளையாம். எ-று. (சுஉ)

எழுத்தொ ராறுநான் கானவுஞ் சுரப்பணிந் தேத்தி
வழுத்து தாட்கும ரேசமுன் புண்ணிய வடிவா
யழுத்து தீர்த்தமோ ரெழுத்ததா யாழிரீர்க் கயலின்
விழுத்த கும்பெயர் வேறுகொண் டிருத்தல்வேண் டினன்யான்.

என்று நின்றுகா யத்திரிச் செல்விவாக் கெடுத்திக்
குன்றெ றிற்தவே லாறுமா முகத்தன்முன் கூற
நன்று எத்தொடு கூறினை நாமுள மகிழ்ந்தா
மன்ற நிற்குதி யென்னநின் றுண்மறை மாதா.

இ-ள். குன்று எறிந்த வேல் ஆறுமாமுகத்தன்முன் - (கிரௌஞ்ச)
மலையைப் பிளந்த வேலையுடைய ஆறுமாமுக பெருமான் சன்னிதியிலே,—
காயத்திரிச் செல்வி நின்று வாக்கெடுத்து - (ஆதி காலத்திற்) காயத்திரி

தேவி நின்று (துதி) வசனங்களைக் கூறி,—சுரர் பணிந்து ஏத்தி வழுத்து தாட் குமரேச-தேவர்கள் வணங்கித் துதித்துப் புகழும் திருவடிகளையுடைய குமாரபெருமானே!—எழுத்து ஓராறுநான்கானவும் - (என்கண்ணுள்ள) எழுத்துக்கள் இருபத்துநான்கும்,—முன் புண்ணிய வடிவாய் ஒரெழுத்தது அழுத்து தீர்த்தமாய் - (உமது)சன்னிதியிலே புண்ணியரூபமாய் ஒவ்வோ ரெழுத்து ஆழமாகிய (ஒவ்வொரு) தீர்த்தமாக,—ஆழிநீர்க்கு அயலின், வீழு த்தகும் பெயர் வேறுகொண்டு இருத்தல் யான் வேண்டினன் - கடலினீருக் குப் பக்கத்திலே மாட்சிமை பொருந்திய நாமங்களைத் தனித்தனி கொண்டு இருத்தலே யான் விரும்பினேன்,—என்று கூற - என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய,—நன்று உளததொடு கூறினே நாம் உளம் மகிழ்ந்தாம் நிற்குதி என்ன - (அது கேட்டகடவுள் அக்காயத்திரிதேவியை நோக்கி) நல்வார்த் தையை மனத்தோடு கூறினாய் நாம் மனமுவந்தாம் (அவ்வாறே) நிற்பாய் என்று கூற,—மறைமாதா என்றான் - காயத்திரிதேவி (அவ்வாறு தன்னெழுத்துக்கள் இருபத்து நான்கு தீர்த்தங்களாய்) நிற்கச் செய்தாள். ஏ-று.

ஆக என்பது ஆய் எனத் திரிந்துவின்றது. மறை மாதா=மந்திரத்தாய்= காயத்திரி மந்திரத்தின் தலைவி என்றபடி. நிற்பித்தாள் என்பது பிவ்விருதி தொக, சின்றான் என வின்றது. (௪௩-௪௪)

வேறு.

கந்தன்முன் னுகந்த முகாரம்ப தீர்த்தங் களிற்றினம் பிடியரு டீர்த்தங், கொந்தலர்க் கமல வீட்டுளா டீர்த்தங் கூறருஞ் சித்தர் தந் தீர்த்த, முந்திய திக்கு வேந்தர்தந் தீர்த்த முதியகா யத்தி ரிதீர்த்த, மிந்திர பவனிக் கேதுவ தாகு மினியசா வித்திரி தீர்த்தம்.

இ-ள். கந்தன் முன் உகந்த - முருகக்கடவுளின் சன்னிதானத்திலே உயர்ந்துள்ள(தீர்த்தங்களாவ)ன,—முகாரம்ப தீர்த்தம் - வதனாரம்ப தீர்த்த மும்,—அருள் களிற்றினம்பிடி தீர்த்தம் - அருளினையுடைய தெய்வயானை யம்மை தீர்த்தமும்,—கொந்து அலர்க் கமல வீட்டுளான் தீர்த்தம் - கொந்தா கிய அலர்களையுடைய இலக்குமிதீர்த்தமும்,—கூறருஞ் சித்தர்தந் தீர்த்தம்- சொல்லுதற்கரிய சித்தர் தீர்த்தமும்,—முந்திய திக்கு வேந்தர்தந் தீர்த்தம்- முற்பட்ட திக்குப்பாலகர் தீர்த்தமும்,—முதிய காயத்திரி தீர்த்தம்-பழைய காயத்திரி தீர்த்தமும்,—இந்திர பவனிக்கு ஏதுவது ஆகும் இனிய சாவித் திரி தீர்த்தம் - தேவேந்திர உலாவுக்குக் காரணம் ஆகிய இனிய சாவித் திரி தீர்த்தமும். ஏ-று. (௪௫)

மேயவெண் கமலத் தரசிதன் றீர்த்தம் வெள்ளைவா ரணத் தருந் தீர்த்தந், தூயமுச் சூலக் காரிதன் றீர்த்தந் தோமறு குறக் கொடி தீர்த்த, மாய்விலா துயர்ந்த தூர்க்கைதன் றீர்த்தம் வயங் கொளி ஞானவான் றீர்த்தம், பாயொளி பரந்த சத்திய தீர்த்தம் பகர்தருந் தருமத்தின் றீர்த்தம்.

இ-ள். மேய வெண்கமலத்தரசிதன் றீர்த்தம் - பொருந்திய சரசுவதி தீர்த்தமும்,—அரும் வெள்ளைவாரணத்துத் தீர்த்தம் - அருமையாகிய ஐரா வத தீர்த்தமும்,—தூய முச்சூலக் காரிதன் றீர்த்தம்-சுத்தியாகிய முத்தலைச் சூலத்தையுடைய வைரவரதுதீர்த்தமும்,—தோமறு குறக்கொடி தீர்த்தம்- குற்றமற்ற வள்ளியம்மைதீர்த்தமும்,—மாய்விலாது உயர்ந்த தூர்க்கைதன்

தீர்த்தம்-கேடின்றி உயர்ந்த தூர்க்காதீர்த்தமும்,—வயங்கு ஒளி வான் ஞான தீர்த்தம் - விளங்கும் ஒளியையுடைய பெருமையான ஞானதீர்த்தமும்,—பாய் ஒளி பார்த்த சத்தியதீர்த்தம் - பொருந்திய ஒளியினுற் பரந்த சத்திய தீர்த்தமும்,—பகர்தருந் தருமத்தின் தீர்த்தம் - சொல்லப்படுகின்ற தரும தீர்த்தமும். எ-று (சசு)

முனிவர்க டீர்த்தத் தேவர்க டீர்த்த முயல்பவ நாசன தீர்த்தங், கனியுமா னந்தக் கந்தபுட் கரிணி கம்பலே யருதவான் சேது, நனிமுழக் கருத பத்தெனுங் கங்கை நான்மறைக் கந்தமா தனத்தின், புனிதமார் தீர்த்த மாதிரு தீர்த்தம் போற்றுதென் புலத்து ளார் தீர்த்தம்.

இ-ள். முனிவர்கடர்த்தம் - முனிவர் தீர்த்தமும்,—தேவர்கடர்த்தம் - தேவர் தீர்த்தமும்,—முயல் பவநாசனதீர்த்தம் - (தன்கட்படிய யாரும்) முயலாநின்ற பவநாசனதீர்த்தமும்,—கனியும் ஆனந்தக் கந்தபுட் கரிணி-முதிருகின்ற இன்பத்தைத்தரும் கந்தபுட்கரிணிதீர்த்தமும்,—கம்பலே அருத வான் சேது - ஒலி ஒழியாத பெருமையாகிய சேது தீர்த்தமும்,—நனி முழக்கு அருத பத்தெனுங் கங்கை-மிக முழக்கம் ஒழியாத தசகங்காதீர்த்தமும்,—நான்மறைப் புனிதமாங் கந்தமாதனத்தின் தீர்த்தம் - சதுர்வேத அத்தியயனத்தினுற் சுத்தமான கந்தமாதன தீர்த்தமும்,—மாதிரு தீர்த்தம்-மாதிரு தீர்த்தமும்,—போற்று தென்புலத்துளார் தீர்த்தம்-துதிக்கப்படுகின்ற பிடி ரார்தீர்த்தமும் (ஆகிய இருபத்துநான்குமே). எ-று.

“கந்தன்முன்னுந்த” என்பது முதலிய மூன்று செய்யுட்களும் ஒரு தொடர் எனவும், “முநாரம்பதீர்த்தம்” முதலியனவாய் உம்மைதொக ளின்ற இருபத்துநான்கு எழுவாய்கட்கும் பயனிலையாவது “கந்தன்முன்னு கந்த” என்பதே எனவும் கண்டுகொள்க. (சஎ)

வேறு.

அன்ன தீர்த்தமுந் தீர்த்தத்தின் மகிமையு மவன்போய்த் துன்னி மூழ்குறு முறைமையு மம்முறைத் தொடர்பாற் பன்னருஞ்சிறப் பெய்திய பாண்மையும் பரிவாய்ச் சொன்னலம்பெற வியாசன்முன் சொற்றவா சொல்வாம்.

இ-ள். அன்னதீர்த்தமும்-அந்தத்தீர்த்தங்களையும்,—தீர்த்தத்தின் மகிமையும்-(அவ்வத்)தீர்த்தத்தின்பெருமைகளையும்,—அவண் போய்த் துன்னி மூழ்குறு முறைமையும் - அங்கனம் போய்ச் சேர்ந்து முழுகும் முறைமையினையும்,—அம்முறைத் தொடர்பால் எய்திய பன்னருஞ் சிறப்புப் பான்மையும் - அம்முறைமையின் உரிமையினுற் பெற்ற சொல்லுதற்கரிய சிறப்பின் இயல்புகளையும்,—வியாசன் முன் பரிவாய்ச் சொல் நலம் பெறச் சொற்றவா சொல்வாம் - வியாசமுனிவன் முன்னே அன்பாய்ச் சொற்களினால் இன்பம் பெறப்படுமாறு கூறியபடியே கூறுவாம். எ-று (சஅ)

இந்த மாதிலத் துயர்ந்தவான் தீர்த்தங்கள் யாவும் வந்து சிந்துநன் னகர்வயின் மரகத மழூரச் சுந்த ரச்சுடர்ப் பரிதிவை வேலொடுந் தோன்றுங் கந்த வேடிருக் கருணையாங் கதியளிப் பதுவே.

இ-ள். மா லீலத்து உயர்ந்த இந்த வான் தீர்த்தங்கள் யாவும் வந்து கதியளிப்பது — பெருமையாளிப் சிலவுலகத்தில் உயர்ந்த இந்தத் திவ்விய தீர்த்தங்களினத்தினும் (அன்பாகக் விடும்) ஆடுதேவதாஸம் அவர்க்கருளு மாறு வந்து (அதிட்டித்து வின்று ஏற்றபெற்றி) பரணை கொடுப்பது (யாதோ என்னில்),—சிந்து நன்னகர் வயின் மரகத யூரகந்தரகதபாப பரிதி வை வேலொடுந் தோன்றுங் கந்தவேள் திருக்கருணைய ஆம் — செயந்திமாநகரத்தின்கண்ணே பச்சைமயிலின்மேலே அழகிய ஒளிபொருந் திய கிரணத்தைவிசுவின்ற கூரிய வேலாயுதத்தோடுவிளங்குகின்ற கந்த சுவாமியாருடைய திருவருளோயாம்; (மற்றல்ல) எ-று

உலகத்துப் பலநிறத்தனவாயுள்ள நீர்சிலைகளுள்ளே உண்மைநூல் களால் எடுத்துக் கூறப்படும் நீர்சிலைகள் தீர்த்தங்களென வழங்கப்படுதலுந் தம்மைச்சேர்ந்தார்க்கு உறுதியுடையபணவாதலுந் கடவுளினுடையதிருவருட் கலப்புப்பற்றியே என்பது இனிதுதோன்ற இங்ஙனம் கந்தவேடிகுருக்கருணையாக் கதியளிப்பதுவே என்றார். (ச.க)

அறநதி தம்பிழைநீர் தங்கட்கு மறந்துளோர் தமக்கு
நிறைந்த தேவாக்கு மூவாக்கும் யாவர்க்கு நெயியா
லுறைந்த வாறுமா முகத்தவ னருளென மொன்றாய்
சிறநதி ருந்தது மாவத னாமா நித்தம்.

இ-ள். மா வதனாரம்பதோடும் — பெரிய முராரம்பதோத்தமானது,— அறந் சிறம்பிழைநதங்கட்கும் அறந்துளோர் தமக்கும் — தருமத்தின் வழி வினவருக்குத் தருமத்தினையுடையவருக்குடும்,—உறைந்த தேவர்க்கு மூவார்க்கும் யாவார்க்கும் — (சிறமினபறுசரசியிலுமே) சிறைவுடைய தேவா களுக்கும் (பிரமா விட்டுணு உருத்திரன என்னும்) மூவருக்கும் (மறறை) எவருக்கும,—நெயியால் உறைந்த ஆறுமா முகத்தவன் — நீதி(பைநடத துக்கையிலுண்டு) வீற்றிருந்த ஆறுமா முகத்தவனுடைய,— அருளொலி அன்றாய்ச் சிறநதிருந்தது — (அவ்வவாபக்குவததுக்கு ஏற்பச் செயற்பாலன வாங்கிய) கருணைகொல்லாம (தன்கண்) வியாபித்தலையுடையதாய்ச் சிறந்து இருந்தது. எ-று

ஒன்றுதல் என்பது விதிவிகேட ஒன்று எனவின்றது ஒன்றுதல் கலத் தல்=வியாபித்தல் (ரு)

எவ்வமில் கவுரி கங்கை பழுணைகா ஷிரிநீர்தேவையை
கவ்வையோ டிரங்குந் தெண்ணீர்க் கவுரினை விததை யாறயி
னவ்விடைப படித்து னோராசே ரருமொற லாக்க நலகுரு
செவ்விரின் மறைக்கு மேலாக் தேவகுரு சரமான் நித்தம்.

இ-ள். செவவி நான மறைக்கு மேலாக் தேவகுஞ்சரமான் தீர்த்தம் — அழகினையுடைய நான்குவைதங்கனின் மேலாகிய தெய்வயானையின்மையின் தீர்த்தமானது,—எவ்வமில் கவுரி . . . விததையாற்றின் அவ்விடைப படித்துளோராசேர அருமபெறல் ஆகம் நலகும் — குற்றமற்ற கவுரியாறங் கங்கையாறும் யமுளையாறங் காவிரியாறும் நிறையுடைய கரதோபையாறும் மிகமுழங்குகிற தெளிவாகிய நிறையுடைய கவுரினையாறும் விததையாறும் ஆகிய அந்த(த்தீர்த்த)இடங்களிலே வருகின்றதெய்தவர் பெறுவனவாகிய பெறுதற்கரிய சித்திகளைத் தன்கண்முழங்குகுஞ் கொடுக்கும். எ-று

கரதோயை என்பது தலைக்குறைந்து தோயை எனவின்றது. (ருக)

மாதவச் சூமரி தோகை வந்தனை தூதபாவை
வேதநற் சுருதி துங்க பத்திரை விபாசை யூவை
காதலிற் பலகான் மூழ்குந் கதிதனைக் காட்டிற் தோட்டுச்
சீதளக் கமல வீட்டுத் திருமக டுர்த்த மாதோ.

இ-ள். தோட்டுச் சீதளக் கமல வீட்டுத் திருமகள் தீர்த்தம் - இதழ்
சலையுடைய குளிர்மைபொருந்திய தாமரைப்பூவாகிய ஆசனத்தையுடைய
இலக்குமியின் தீர்த்தமானது, —மாதவச்சூமரி காதலிற் பலகான்
மூழ்குந் கதிதனைக் காட்டிற் - பெரிய தவத்திறைஞ் சேருந் சூமரி, தோகை,
வந்தனை, தூதபாவை, வேதம், நல்லசுருதி, துங்கப்பத்திரை, விபாசை,
யூவை (என்னுந்தீர்த்தம்)களில் அன்போடு பலதரம் முழுதுதலாலாகும்
பயனை விளைவிக்கும். எ-று. (ருஉ)

வாலுவா கினிவி வாதை வைகைதே வகிமெய்ஞ் ஞானங்
கோலிய கண்ண லேணி கோதைகண் டகையார் தீர்த்த
நூலுள முறையின் மூழ்கி னோர்க்குள கதியைக் காட்டுந்
சீலமா மறைக்கு மேலாய்ச் சிறந்துள சித்தர் தீர்த்தம்.

இ-ள். சீலமா மறைக்கு மேலாய்ச் சிறந்துள சித்தர் தீர்த்தம் -
குணத்தினையுடைய பெரிய சுருதியின் பரமா(ர்த்தமா)ய் வாய்ந்துள்ள
சித்தர்தீர்த்தமானது, —வாலுவாகினி தீர்த்தம் நூலுள முறை
யின் மூழ்கினோர்க்கு உள கதியைக் காட்டிற் - வாலுவாகினி, விவாதை,
வைகை, தேவகி, மெய்யறிவைப்பயக்கும் அழகியகண்ணலேணி, கோதை,
கண்டகை என்னுந் தீர்த்தங்களிலே நூல்களிற் சொல்லிய கிரமத்தால்
ஊர்வானஞ் செய்தவர்க்கு உள்ள பயனை விளைவிக்கும். எ-று. (ருங்)

தக்கதோ ருவதி பம்பை தாமசி சரயு நாதர்
தொக்கநீர்க் கம்பை துர்க்கை சோபனை யிவற்றி னாடு
மிக்கவான் கதியை நல்கும் லேதத்தின் மரபாய் நின்று
திக்கெலாஞ் சிறந்து காக்குந் தேவர்க டுர்த்தந் தானே.

இ-ள். வேதத்தின் மரபாய்நின்று திக்கெலாஞ் சிறந்து காக்குந் தேவர்
கள் தீர்த்தம் - சுருதியின் கிரமமாய் நின்று திக்குக்களெல்லாவற்றையுஞ்
சிறக்கக் காக்குந் தேவர்க(ளாகிய திக்குப்பாலகர்க)ளுடைய தீர்த்தமா
னது, —தக்கதோருவதி இவற்றின் ஆடும் மிக்க வான் கதியை
நல்கும் - தக்கதாகிய உவதி, பம்பை, தாமசி, சரயு, ஒலிசேர்ந்த நீரை
யுடைய கம்பை, துர்க்கை, சோபனை (என்னுந் தீர்த்தங்களாகிய) இவை
களில் முழுதுதலாலாகிய மிக்க பெரிய பயனை விளைவிக்கும். எ-று. (ருச)

நிருமதை தெசாணை வாய்ந்த நிருவிந்தை தரபி யாதிக்
கருமநா சனியி னாடுங் கதிதருந் கமல னீட்டி.
னருமறைக் கடவுள் போற்று மாறுமா முகத்துச் செவ்வே
யுருமுனஞ் சிறந்த காயத் திரியெனுந் தீர்த்த மாதோ.

இ-ள். கமல வீட்டின் அருமறைக் கடவுள் போற்றும் ஆறு மூகத் துச்செவ்வேன் திருமுனம் - தாமரையாசனத்தையுடைய அரிய வேதக் தலைவரான பிரமதேவரால் துதிக்கப்படும் ஆறுமாழகங்கையுடைய முருகக்கடவுளினது ஸ்ரீ சன்னிதானத்திலே,—சிறந்த காயத்திரி யெனுந் தீர்த்தம் - விளங்கிய காயத்திரி என்னுந் தீர்த்தமானது,—சீருமதை . . . கதிதரும் - சீருமதை, தெசாணை, சிறந்த சீருவிரதை, தரபி, முதன்மையான சுருமநாசனி(என்பவைகளில் முழுதலாலாகும் பயனை அருளும். எ-று. (௩௫)

பொன்மய முகரி கோதா வரிபெண்ணை பொருளில் சோதி வின்மணி தரங்கர் தூற்றும் வேத்திர வதியி னுடு நன்மைய தனைத்துங் காட்டு நன்மறை முடிவின் மேலாளு சின்மயத் துருவாஞ் சாவித் திரியெனுந் தீர்த்தத் தானே.

இ-ள். நான் மறை முடிவின் மேலாஞ் சின்மயத் துருவாஞ் சாவித் திரி யெனுந் தீர்த்தம் - சதுர்வேதாந்தத்தினும் மேற்பட்ட ஞானரூப(யாகிய கந்தசுவாமி)யினதுரூபமாகிய சாவித்திரியென்னுந் தீர்த்தமானது,—பொன் மயமுகரி . . . நன்மைய தனைத்துங் காட்டும் - பொன்மயமுகரி, கோதாவரி, பெண்ணை, ஒப்பற்றசோதி, ஏளிபொருந்திய இரத்தினங்களைத் திரைகள் தூற்றுகின்ற வேத்திரவதி (என்பவை)களில் முழுதலாலாகும் நற்பயன்களையெல்லாம் அருளும். எ-று. (௩௬)

விதிசைவை தரணி மந்தா கினிசிலா சலியே வேக வதிவிரே பதிப லாகை வழங்குவான் கதிக னெல்லார துதியுட னளிக்கு ஞானச சவேதப்பூப் போலென் னெஞ்சப் பதியினிங் காது மேவும் பாரதி தீர்த்த மன்றே.

இ-ள். ஞானச் சவேதப் பூப்போல் என் னெஞ்சப் பதியின் நீங்காது மேவும் பாரதி தீர்த்தம் - ஞா னம்(என்னுந் தேன்)பொருந்திய வெண் (டாமரை)மலர்போன்ற எனது மனமாகிய கோயிலின் அகலாத (முருகக் கடவுளாகிய பதிவஸ்து(விசேடவியாத்தியைப்)பொருந்தியுள்ள சரசுவதி தீர்த்தமானது,—விதிசை . . . வழங்கு வான் கதிகளெல்லார் துதியுடன் அளிக்கும் - விதிசை, வைதரணி, மந்தாகினி, சிலாசலி, வேகவதி, விரே பதி, பலாகை(என்னுமியை)கள் அருளும் பெரும்பயன்களையெல்லாம் புழிச்சியோடு அருளும். எ-று.

நீங்காது என்பது வினையாலணையும் பெயர். (௩௭)

சந்திர பதாகை பன்னு சையுலோ கிதைவி பாகை சிந்துவா குதையின் மூழ்குந் திறன்வழா தென்று நல்கு முந்துநான் முகனைக் குட்டு மோதிரச் செங்கையான் முன் னந்தர நாதற் குங்கை ராவத தீர்த்த மம்மா.

இ-ள். முந்து நான் முகனைக் குட்டு மோதிரச் செங்கையான் முன் - முன்னே பிரமதேவனைக் குட்டிய மோதிரத்தையணிந்த செம்மையாகிய திருக்கரத்தையுடைய (எம்பெருமா)னது சன்னிதியிலே(உள்ள),—அந்தர நாதன் தாங்கு ஐராவத தீர்த்தம் - இத்திரனைச்சுமந்த ஐராவதயானையின் தீர்த்தமானது,—சந்திரபதாகை . . . மூழ்குந் திறன் வழாது என்றும்

தல்கும் - சந்திரபதாசை, பன்னாசை, உல்லோகிசை, விபாசை, சித்து, வாசுதை (என்பவை)களிலே முழுகுதலாலாகும்படினைத் தப்பாமல் எப்பொழுதும் அருளும். எ-று. (௫அ)

சரசொதி சோணை யாற்றிற் றண்புனை முத்தங் காலும்
பொருண்பூங் கம்பை யாற்றிற் புகுந்துளோர்க் களிக்குங் காட்சி
விரைவுட னுதவுங் கஞ்ச வீட்டுளா னகந்தை நீக்கி
யொருதலைக் கபால மேந்து மொருவன்மா தீர்த்த மாதோ.

இ-ள். கஞ்ச வீட்டுளான் அகந்தை நீக்கி ஒருதலைக் கபாலம் ஏற்றும் ஒருவன் மாதீர்த்தம் - தாமரையாசனத்திலுள்ள (பிரமதே)வனது செருக்கை நீக்கி (அவனது) ஒருதலையின் ஓட்டைத்தாங்கிய ஒருவனாகிய வைரவக் கடவுளினது பெரிய தீர்த்தமானது, - சரசொதி.....புகுந்துளோர்க்கு அளிக்கும் காட்சி விரைவுடனுதவும் - சரசொதியாற்றிலுஞ் சோணையாற்றிலுங் குளிர்மையாகிய நீர்பொருந்திய முத்துக்களைக்காலுகின்ற பொருளையாற்றிலும் பொலியாகிய கம்பையாற்றிலுஞ் சோந்தவர்களுக்கு (அவைகள்) கொடுக்கும் முத்தியை விரைந்து அருளும். எ-று. (௫க)

அம்பிகைத் தலங்கண் மூன்று மருள்பொழி கண்ணின் பேராய்ப் பம்பிய தலமோர் மூன்றும் பரவினர்க் குரிய ஞான நம்புற வளிக்கும் வேற்கை நாயகன் புயமீ ராளுங் கொம்பினிற் படரு மானின் குறக்கொடி தீர்த்த மன்றோ.

இ-ள். வேற்கை நாயகன் ஈராறு புயமாங் கொம்பினிற் படரும் - சத்தியத்தக்கடவுளினுடைய பன்னிரண்டு புயங்களாகிய கொம்புகளில் (உலாவதலாகிய) பார்த்தலைச்செய்கின்ற, -மானின் குறக்கொடி தீர்த்தம் - மான் பெற்ற (வள்ளியம்மையாகிய) குறக்கொடியினது தீர்த்தமானது, - அம்பிகைத் தலங்கண் மூன்றும் அருள்பொழி கண்ணின் பேராய்ப் பம்பிய தலம் ஓர் மூன்றும் - உமாதேவியாருடைய திருக்கோயில்கண் மூன்றும் அருளைப்பொழிகின்ற திருக்கண்ணின் பெயராகிய அகதி என்பதை உடையனவாய் முறையே விசாலாகதி கோயில் காமாகதி கோயில் மீனாட்சி கோயில் என்ப் பிரசித்தபெற்றுள்ள (னவாகக்கொண்ட காசி காஞ்சி மதுரை என்னும் புண்ணிய)ஸ்தலங் மூன்றிலும், - பரவினர்க்கு உரிய ஞானம் அளிக்கும் - (சென்று) வழிபட்டவர்களுக்கு உரிமையான முத்தியை அருளும், - நம்புற - இதனை நம்பிக்கொள்க. எ-று.

குறக்கொடி - குறவரால் வளர்க்கப்பட்ட கொடிபோல்வான். ஞானம் என்பது ஆகுபெயராய் ஞானத்தாற் சாதிக்கப்படுவதாய் முத்தியை உணர்ச்சி சின்றுது. மேலைத் திருவிருத்தத்துக் காட்சி என்றதும் அது. (௬௦)

வேறு.

இகத்தி லேசெயு மிடும்பை நீக்கியே, மகத்து வப்பரம் மழங்கு மாறுமா, முகத்தன் முன்னரே முழங்கிக் காட்டி வான், சுகத்தை யீர்திடுந் தூர்க்கை தீர்த்தமே.

இ-ள். ஆறுமாழகத்தன் முன்னர் முழங்கிக் காட்டி வான் சுகத்தை ஈந்திடுந் தூர்க்கை தீர்த்தம் - ஆறுமாழகக்கடவுளின் சன்னிதியிலே பேரொலிசெய்து (தன்னைக்) காட்டி (அவ்வொலியினால் யார்க்கும்) பேரின்பத்

தைக்கொடுக்குந் தூர்க்கைதீர்த்தமானது,—இவத்திலே செய்யும் இடம்பை நீக்கி மகத்துவப் பரம் வழங்கும் - (தன்கண்மூழ்கினார்க்கு) இம்மையிலே (முன்வினை)செய்தலாலாய துன்பங்களைநீக்கிப் பெருமையான முத்தியைக் கொடுக்கும். எ-று. (சுக)

பரவு வார்க்குமுட் பரவி நெஞ்சகங், கருது வார்க்குநற் கதியைக் காட்டுமாற், சுரர்வ ணங்குதாட் டோகை யான்முன, நரலை வாய்த்திரு ஞான தீர்த்தமே.

இ-ள். சுரர் வணங்கு தான் தோகையான் முனம் நரலை வாய்த் திரு ஞான தீர்த்தம் - தேவர்கள் வணங்கும் பாதங்களையுடைய மயில்வாகனக் கடவுளின் சன்னியிற் சமுத்திரக்கரையிலுள்ள அழகிய ஞானதீர்த்தமானது,—உன் பரவுவார்க்கும் பரவ நெஞ்சகங் கருதுவார்க்கும் நற்கதியைக் காட்டும் - தன்னுள்ளே (படிந்து) துதிப்பவர்களுக்கும் அவ்வாறு துதிக்க மனத்தினகத்து வினைப்பவர்களுக்கும் நற்பயனை விளைவிக்கும். எ-று. (சுஉ)

அல்லல் யாவையு மகற்றி நீக்கருந், தொல்லை யுழறத் தொலைத்து வேதநூற், கல்வி காட்டிச்செங் கமலத் தாளருட், செல்வங் காட்டுஞ்சத் தியத்தின் தீர்த்தமே.

இ-ள். சத்தியத்து இன் தீர்த்தம் - சத்தியமாகிய இனிய தீர்த்தமானது,—அல்லல் யாவையும் அகற்றி - (தன்கண் முழுகுவருக்கு) துன்பங்கள் எல்லாவற்றையும் நீக்கி,—நீக்கருந் தொல்லை ஊழ் அறத் தொலைத்து - அகற்றுதல்கூடாத பழைய ஊழை முற்றாக அகற்றி,—வேதநூற் கல்வி காட்டி,—வைதிகசாத்திரஞானத்தை(க்குருமுகத்தால்) உணர்த்தி,—செங்கமலத் தான் அருட்செல்வங் காட்டும் - (கடவுளினுடைய) செந்தாமரை மலர்போலத் திருவடிகளின் திருவருட்செல்வத்தை விளக்கும். எ-று. ()

தொடர்ந்த மும்மலத் துரிசு நீக்குவா, னடங்க லும்படிந் தாடி னோர்க்குறுந், திடம்பெ றத்தருஞ் செயந்தி யம்பதித், தடங்கொள் வாரிவாய்த் தரும தீர்த்தமே.

இ-ள். செயந்தியம்பதித் தடங்கொள் வாரிவாய்த் தருமதீர்த்தம் - செயந்தியானகரத்தின்கண்ணே பெருமைபொருந்திய ஜலத்துக்கிடமாகிய தருமதீர்த்தமானது,—தொடர்ந்த மும்மலத் துரிசு நீக்குவான் அடங்கலும் படிந்த ஆடினோர்க்கு உறுத் திடம்பெறத் தரும் - பங்கித்த மும்மலக் குற்றங்களை நீக்கும்பொருட்டுப் (பிறதீர்த்தங்கள்) எல்லாவற்றிலும் (அங்கங்குச் சிலசிலகாலம்) தங்கி ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுக்கு எய்தும் உறுகிப்பயனை(த் தன்கண்மூழ்கினோர் எளிதின்) அடையும்படி அருளும். எ-று. (சுச)

இருவி னைத்தொட ரிரும்பு தேய்த்திடற், கரமெ னச்சிறந் தாறு மாமுகக், குருப ரற்குமுன் குலவிக் காட்டுநான், முரற ரும்பல முனிவர் தீர்த்தமே.

இ-ள். முனிவர் தீர்த்தம் - முனிவர் தீர்த்தமானது,—இரு வினைத் தொடர் இரும்பு தேய்த்திடற்கு அரமெனச் சிறந்து - (தன்கண் மூழ்கினவருடைய) இருவகைக் கருமந்தமாகிய இரும்பைக் குறைத்தழித்தற்கு

(வலிய) அரம்போலச் சிறந்து,—ஆறுமாழுக்க் குருபரற்கு முன் குலவி
நூல் முரற்றும் பலக் காட்டும் - (அவர்கள்) ஆறுதிருமுக்கங்கையுடைய
பரமகுருவின் முன்னிலையிற் பொருந்தித் திருவருள் ளால் உண்மைதூல்
களை ஒதுதலாகிய பயனை (அவர்க்கு) விளைக்கும். ௭-று.

முரலுதல் - ஒலித்தல். இங்கே கற்றலை உணர்த்தியது. (கரு)

காம மேமுத லாறுங் காய்ந்தநற், சோம சேகரச் சுருதி
யான்பதப், பூமலர்க்குளாய்ப் புகுத்து ஞானத்தின், சேம மாம்
பலத் தேவர் தீர்த்தமே.

இ-ள். ஞானத்தின் சேமமாம் பலத் தேவர் தீர்த்தம் - ஞானத்தின்
அடக்கமாகும் வலிமையினையுடைய தேவர்தீர்த்தமானது,—காமமே முதல்
ஆறுங் காய்ந்த நற் சோமசேகரச் சுருதியான்பதப் பூமலர்க்கு உள் ஆய்ப்
புகுத்தும் - காமம் முதலிய ஆறையும் ஒழித்த நல்ல சந்நிரசூடராகிய வேத
நாயகருடைய திருவடிகளென்னும் பொலிந்த மலர்களின் உள்ளாகத்
தன்கண்மூழ்கினுரை)ப் பிரவேசிப்பிக்கும். ௭-று. (கசு)

கோப மாய்த்தவக் கோதி லார்சொலுஞ், சாபம் யாவுக்குந்
தாப மாகுமே, நீப மாலையா னிறைந்த சன்னிதிப், பாப நாச
மாய்ப் பரம்பு தீர்த்தமே.

இ-ள். நீபமாலையான் ிறைந்த சன்னிதிப் பாவநாசமாய்ப் பரம்பு தீர்த்
தம்-கடப்பமலர்மாலையையுடைய (முருக்கடவுள்)னது (அருள்)ச் சரப்பிய
திருமுன்னே பாவநாசம் எனப்(பெயருடையதாய்ப்) பிரசித்திபெற்ற தீர்த்
தமானது,—தவக் கோதிலார் கோபமாய்ச் சொலுஞ் சாபம் யாவுக்குந்
தாபம் ஆகும் - தவத்தினையுடைய குற்றமற்ற(முனி)வர்கள் (யாதானு
மொவ்வொருகாரணம்பற்றிக்) கோபமுடையராய்ச் சொல்லிய சாபங்கள்
யாவற்றையுக் கெடுத்தற்குக் காட்டக்கிளிபோலாகும் ௭-று. (க௭)

சுட்டுந் தீவினை யிலக்க மாகவோ, மூட்டுஞ் சஞ்சித முடித்து
மோலிநீர், சூட்டு வான்பதஞ் சூட்ட மேற்கதி, காட்டுங் கந்தபுட்
கரிணி யானதே.

இ-ள். கந்தபுட்கரிணியானது - கந்தபுட்கரிணிதீர்த்தமானது,—இலக்
கமாக சுட்டுந் தீவினை மூட்டுஞ் சஞ்சிதம் முடித்து - (தன்கண் மூழ்குவார்
க்கு) அநேகமாகச் சம்பாதிக்கப்படும் (ஆகாமியமான) தீவினைகளையும்,
(முன்சம்பாதிக்கப்பட்டிருந்து காலக்கிரமத்திற் பயனை)மூட்டுகின்ற சஞ்
சிதவினையையுக் கெடுத்து,—மோலி நீர் சூட்டுவான் பசஞ் சூட்ட மேற்
கதி காட்டும் - முடியின்கண்ணே நட்யையணிந்த(பாசி)வனது திருவடி
களை (அவர்தாம்) உச்சிமேற்கவாள் ளும்வண்ணம் பரகதியை விளைவிக்கும்.
௭-று. (க௮)

வையம் யாவுக்கு மலினந் தீர்த்தலே, லையன் பாதமா மம்பு
யத்துணை, கையி னெல்லி போற் காட்டு மாதவச், செய்யு ளாய்
வருஞ் சேது தீர்த்தமே.

இ-ள். மாதவச் செய்யுள் ஆய்வருஞ் சேது தீர்த்தம் - முனிவர்களு
டையபரடல்களினால் ஆராயப்படுஞ் சேதுதீர்த்தமானது,—வையம் யாவுக்

கும் மலினத் தீர்த்த வேல் - (துட்டச்சிக்கிரகத்தினாலே) உலகமனைத்தினுக் குந் குற்றத்தைநீக்கிய வேற்படையினையுடைய, — ஐயன் பாதமாம் அம் புபத்துணை கையில் மருவி போற் காட்டும் - சுவாமியினது பாதங்களாகிய தாமரைமலர்ச்சிறண்டையுந் கரதலாமலகம்போலக் காண்பிக்கும். எ-று.

முத்திக் கின்பமு லிகையு மாய்த்தரி, சித்துப் போற்றுவார் செனன மாகுமா, வந்துக் காக்கவா னமுத மாகுமாற், பத்துப் பேரினாற் பரம்பு கங்கையே.

இ-ள். பத்துப் பேரினாற் பரம்பு கங்கை - பத்து என்னும் பெயரினாற் (புகழ்)பரவிய(தச)கங்காதீர்த்தமானது, — முத்திக்கு இன்பமூலிகையுமாய் - (தன்னை மேற்கொண்டார்) முத்தியிற்சேர்த்தற்குச் சுகமான மூலியுமாய், — தரிசித்துப் போற்றுவார் செனனமாகும் ஆவத்துக் காக்க வானமுதம் ஆகும் - (தன்னைத்) தரிசனஞ்செய்து துறிப்பவரைப் பிறவியாகிய ஆபத்தி னின்று இரட்சித்தற்கு (வலிய) தேவமிர்தமும் ஆகும். எ-று. (எ0)

இந்தர சாலமா பெடுத்து மானிடர்க், கந்த மாதியில் லாத வாதியான், சந்த நாண்மலர்ச் சரணங் காட்டுமாற், கந்த மாதனக் கருணைத் தீர்த்தமே.

இ-ள். கருணைக் கந்தமாதன தீர்த்தம் - (முருகன்உவனுது) திருவரு ளுக்கிடமாகிய கந்தமாதனதீர்த்தமானது, — மானிடர்க்கு - (தன்கண்மூழ் கிய) மனுடர்களுக்கு, — ஆந்தம் ஆகி இல்லாத ஆதியான் சந்த நாண்மலர்ச் சரணம் - ஒடுக்கமுந் தோற்றமும் இல்லாத முரற்கடவுளினுடைய அமுது பொருந்திய புதுமலர்கள்போலத் திருவடிகளே, — இந்தரசாலமாய் எடுத் துக் காட்டும் - இந்திரசாலவித்தை(செய்வது)போலாகித் (தன்மாட்டுத்) தரித்துக்காட்டும். எ-று.

முமுகின அப்பொழுதே ஆண்டுக் கடவுள் காட்சிகொடுத்தல் அத்தி யற்புதகரமாதலின் இந்தரசாலமாய் என்றார். (எக)

கோதி லாததங் குலத்து னோர்க்குநிக், கேது வாதநீ ரெள்ளி றைத்திடு, நீதி யார்க்கெலா நெறியைக் காட்டுமான், மாதிரி தீர்த் தமாய் வயங்குந் தண்புனல்.

இ-ள். மாதிரிதீர்த்தமாய் வயங்குந் தண்புனல் - மாதிரிதீர்த்தம் எனப் படுவதாய் விளங்குந் கு ளி ர் ர் த தீர்த்தமானது, — கோதிலாத தங்குலத் துளோர் கதிக்கு ஏதுவாக - குற்றமற்ற தமது (முற்)குலத்தவரது நற்பய னுக்குக் காரணமாகும்படி, — நீரெள்ளிறைத்திடு நீதியார்க்கெலாம் நெறி யைக் காட்டும் - தருப்பணஞ்செய்யும் முறைமையினையுடையார் யாவருக் கும் (அவர்கருதிய) பயனை விளைவிக்கும். எ-று. (எஉ)

ஒருத ரம்படிந் துள்ளங் கையினீர், மருவு மெள்ளுடன் மறித்து விட்டுளா, ரிருமை யுஞ்சிறந் திருக்க வீசன்று, னருளுந் தென்புலத் தார்க டிர்த்தமே.

இ-ள். தென்புலத்தார்கடிர்த்தம் - பிதிர்தீர்த்தமானது, — ஒருதரம் படித்து - (தன்மாட்டு) ஒருக்கால் ஸ்நானஞ்செய்து, — உள்ளங்கையின் மரு

1446

செந்தூர் வைபவமுரைத்த அத்தியாயம்.

சுசு

வும் என்னுடன் நீர் மறித்து விட்டுளார் - உள்ளங்கைகளிற் பொருந்திய எள்ளினோடு ஜலத்தை (க் கைகளை) மடக்கித் தருப்பித்து விட்டவர்கள், - இருமையுஞ் சிறந்திருக்க ஈசன்றான் அருளும் - இம்மையினும் மறுமையினும் மேம்பட்டுவாழுமாறு கடவுளினது திருவடிகளை (அவர்க்கு)க் கொடுக்கும். எ-று. (எக)

நாட்டு தீர்த்தமோ ராறு நான்கையும், பாட்டி னாற்மினம் பகர மூழ்கநீ, டேட்டி னாட்டிக்கொண் டெழுதிப் பூசிக்க, மூட்டு வார்க்குமெய்க் கதியை மூட்டுமே.

இ-ள். நாட்டு தீர்த்தம் ஓராறு நான்கையும் - (மேலே) காட்டப்பட்ட தீர்த்தங்கள் இருபத்துநான்கையும், - பாட்டினால் தினம் பகர - பாட்டுக் களால் நாடோறும் ஓதவும், - மூழ்க - (அடைந்து) படியவும், - டேடு எட்டில் எழுதி நாட்டிக்கொண்டு பூசிக்க - உயர்ந்த எட்டில் எழுதிப் பிரதிட்டை செய்துகொண்டு (கிரமமாக) அருச்சிக்கவும், - மூட்டுவார்க்கும் - (பிறரை) ஏவிவிடுபவர்களுக்கும், - மெய்க் கதியை மூட்டும் - (அவற்றின் விசேடவியாத்தியுற்றுநின்ற குமரபெருமானே) உறுதிப்பயனைப் பெறுவிப்பார். எ-று. (எச)

சேயந்தீபுர வைபவமுரைத்த அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

கூட திருவிருத்தம் கா. 2.

ச-வது திருவவதார அத்தியாயம்.

சுரும்ப லின்னிசை முரன்றுபண் பாடுதண் டுளவத்
கரும்பு யற்படி வந்திருச் செங்கணன் கனகத்
தரும்பி தழக்கம லாசனத் தண்ணல்வா னரசு
விரும்பு வச்சிர பாணிமற் றுள்ளவான் விபுதர்.

இ-ள். சுரும்பர் இன்னிசைப் பண் முரன்று பாடு தண் டுள்வத் சுரும்பு யற்படிவத் திருச் செங்கணன் - வண்டுகள் இனிமையான இசைபொருந்திய பாட்டுக்களை முழங்கிப்பாடுகின்ற குளிர்த்த துளசிமலர்மாலையையணிந்த கருமுகில்போலுந் திருமேனியையுடைய திருமாலும், - அரும்பு இடழக்கனகக் கமல ஆசனத்து அண்ணல் - அரும்பிய இடழக்கையுடைய பொற்றாமரைமலராகிய ஆசனத்தினையுடைய பிரமதேவனும், - வானரசு விரும்பு வச்சிரபாணி - சுவர்க்கராச்சியத்தை விரும்பிய இத்திரனும், - மற்று உள்ளவான் விபுதர் - வேறுமுள்ள சுவர்க்கத்துத் தேவர்களும். எ-று. (க)

அருந்த வங்களு மறைகளு மவரவ ரரசு
மிருந்த தானமு மவுணர்தற் தீமையா லிழந்து
முருந்தின் வானகைக் கவுரியோர் பங்குடை முதல்வன்
பொருந்து வெள்ளிமால் வரைபுகுந் தவனடி போற்ற.

இ-ள். அவுணர்தற் தீமையால் - (தங்களுக்கு) அசுரர்களாற் செய்யப் பட்ட கொடுமைகளினாலே, - அவரவர் அருந்தவங்களும் மறைகளும் அரசும் இருந்த தானமும் இழந்து - தத்தம் அருமையான தவங்களையும் வேதங்

களையும் அரசுகளையும் இருந்த இடங்களையும் இழந்து, — முருக்தின் வாள் நகைக் கவுரி ஓர் பங்கு உடை - அன்ன இதகின் முள்ளுப்போலும் ஒளி பொருந்திய முறுவையுடைய பார்வதியாரது ஒருபாகத்தையுடைய, — முதல்வன் பொருந்து மால் வெள்ளிவரை புகுந்து - சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற பெருமையினையுடைய கயிலைமலையிற்சேர்ந்து, — அவன் அடி போற்ற - அவருடைய ஸ்ரீபாதங்களைத் துதிக்க. எ-று (உ)

அன்ன பான்மையை புணர்ந்திம யத்தர சளித்த
கன்னி வார்முலைக் களபநாற் புயந்தொறுங் கமழத்
தன்ன தாலயந் தணப்பிலா துளத்தொடுந் தழுவிப்
பன்னெ டும்பக லிருந்தனன் யாவர்க்கும் பகவன்.

இ-ள். யாவர்க்கும் பகவன் - எவர்க்கும் முதல்வ(ராகிய சிவபெருமானை) வர், — அன்ன பான்மையை உணர்ந்து - (தமது திருக்கோயில் வாயிலில் அரிப்ரமாதியர் வந்துவின்று துதித்தமையாகிய) அந்த இயல்பினே அறிந்து, — தன்னது ஆலயம் - தமது திருக்கோயிலின்கண்ணே, — இமயத்தரசு அளித்த கன்னி - இமயமலையரசன்வளர்த்த கன்னிகையா (கியஅம்மையா) ரை, — வார்முலைக் களபம் நாற் புயந்தொறுங் கமழ உளத்தொடுந்தழுவி - கச்சையணிந்த (அவருடைய) ஸ்தனங்களில் அப்பிய கலவைச் சாந்து நான்காகிய (தம்) புயங்கடோறும் பரிமளிக்க மனத்தோடு தழுவிக்கொண்டு, — தணப்பு இலாது பன்னெடும்பகல் இருந்தனன் - பிரிவில்லாது பல நெடுநாட்களில் இருந்தருளினார். எ-று. (ங)

நெற்றி நாட்டத்த னிந்தவா றமைய்தரு நெறியை
முற்று நாடிய வமரர்கள் யாவரு முறையிட்ட
டற்ற மில்லதோர் புணர்ப்பினுண் டாகிய போகத்
துற்ற தன்மையெத் தன்மையோ யாமிவ ணுரைக்கின்.

பரையு நீயுமுண் டாக்கிய போகத்தின் பாரந்
தரைம டந்தையும் பரிப்பரி தாமெனத் தளர்வா
ருரைசெ யும்பொழு தேழையேம் பையுளுந் றுளேவேம்
விரைய நீக்குதி யெனச்சுரர் சூழாங்கொடு விளம்ப.

இ-ள். நெற்றிநாட்டத்தன் இந்தவாறு அமைந்தருள் நெறியை முற்றும் நாடிய அமரர்கள் யாவரும் - நெற்றிக்கண்ண (ராகிய சிவபெருமான) ன் இப்படி புணர்ச்சியை) ப்பொருந்தியருளிய முறைமையினே முழுதும் அறிந்த தேவர்கள் எல்லாரும், — யாம் இவண் முறையிட்ட உரைக்கின் - (சுவாமி!) நாம் இங்கே (வந்து) எமதுகுறையை முறையிட்செய்து கூற, — அற்றம் இல்லாதோர் புணர்ப்பின் உண்டாகிய போகத்து உற்றதன்மை எத்தன்மையோ - (நீர்) சோர்வில்லாத ஒருபுணர்ச்சியினுளதாகிய சுகத்தினோடு இருந்தருளிய வாறு எவ்வாறோ?, — பரையும் நீயும் உண்டாக்கிய போகத்தின் பாரம் - அம்மையாரும் நீருஞ் செய்த போகத்தினால் ஆகும் பாரத்தை, — பரிப்பரிதாம் எனத் தரைமடந்தையுந் தளர்வான் - தாங்குதல் இயலாததாம் என்று மிலமகளுந் தளருவான், — உரைசெயும் பொழுது ஏழையேம் பையுளுந் றுளேவேம் - சொல்லும்பொழுதே ஏழையேங்கள் துன்பமுற்று உளவையுடையோமுகின்றேம், — விரைய நீக்குதி - (ஆகலினால் எம்பெருமானே இப்புணர்ச்சியை) விசைந்து நீக்கியருளும், — எனச் சுரர்கூழாங்கொடு

விளம்ப-என்று (மற்றுவின்ற)தேவர்கட்டடக்களோடு விண்ணப்பஞ்செய்ய.
எ-று.

நாடியவமரர்யாவரும் இவ்வாறு விண்ணப்பஞ்செய்தவழி எனையமர
ரும் அதனையுணர்ந்து அணுவதித்து விண்ணப்பஞ்செய்தனர் என்க. நாடிய
அமரராவார் அரிபிரமரோடு மற்றஞ்சிலரேபோலும். (சு-ரு)

மூர லுந்திரு வுள்ளமுங் கனியமுக் கண்ண
ரை ருட்கொடு சயனத்தை நீத்தன மாதி
வீரீ யப்பொழி நமவயி னீங்கின வெற்பி
லுரி பக்கமும் வைத்தில மதற்கிட நவில்வர்.

இ-ள். முக்கண்ணன் ஆர் அருள்கொடு-சிவபெருமான் (அத்தேவரில்)
நிறைந்த அருளாக் கொண்டு (அவரைத் தம்முன்வருவித்து),—மூரலும்
உள்ளர் திருவுங் கனிய - (முக்கண்கண்ணை) நகையும் அகத்தின்
கண்ணை (ஆனந்தத்)திருவும் முதிர் (அவரைநோக்கி),—சயனத்தை நீத்த
னம் - புணர்ச்சியை ஒழித்தேம்,—நமவயின் நீங்கின ஆதி வீரியப்பொறி
வெற்பினரி பக்கமும் வைத்திலம் - நம்மிடத்தினின்று அகன்ற முதன்மை
யையுடைய சுக்கிலமாகிய பொறியை மலேமகளிடத்தும் வைத்திலேம்,—
அதற்கு இடம் நவில்வர் - அதனை வைத்தற்குத் தக்க இடத்தைச் சொல்
லுங்கள். எ-று. (சு)

என்று ரைத்தொற் கேட்டுணர் கின்றவா னிமையோ
ருன்ற னக்குள மூர்த்திக ளெட்டுள வவையிற்
மன்று கின்றதோர் பார்மக ளாகுமத் தொடர்பான்
மன்ற வைத்தெமைக் காத்தரு ளெனச் சிவன் மகிழ்ந்து.

இ-ள். என்று - என்றுசொல்ல,—உரைத்ததொற் கேட்டு உணர்கின்ற
வான் இமையோர் - (அங்ஙனஞ் சிவபெருமான்) கூறிய வசனத்தைக்
கேட்டு (ஆண்டுத்தம்மைக் காத்தருளும்பொருட்டே புணர்ச்சிசிகழ்த்திய
தென்னும் உண்மையை) அறிகின்ற பெருமையினையுடையதேவர்கள் (எம்
பெருமானை நோக்கி),—உன்றன்கு உள் அம் முர்த்திகள் எட்டு உள் -
உமக்கு (உரியனவென்று) கருதப்படுகிற அழகிய வடிவங்கள் எட்டு உள்
ளன,—அவையில் துன்றுகின்றது ஓர் பார் மகளாகும் - அவற்றுள் (ஒன்
றாய்ப்)பொருத்துகின்றதாகிய ஒப்பில்லாத நிலம் (ஒருபெண்ணும்,—அத்
தொடர்பான் மன்ற வைத்து எமைக் காத்தருள் என - அவ்வுரிமையாற்
ருனே (சிலமகளிடத்து)வைத்து எங்களைக்காத்தருள்க என்றுசொல்ல,—
சிவன் மகிழ்ந்து - சிவபெருமான் மகிழ்ச்சிகொண்டு. எ-று. (சு)

நிலம டந்தைபால் வீரியஞ் சேர்த்தலு நிலமாள்
பெலமொடுங்கிவெப் படையவீ ரியவழற் பிழம்பைப்
புலனெடுக்குற வெயர்ப்பெழ வுடலம்வெய் துயிர்த்துச்
சுலனனைக்கொளத் தேவர்க ளாறந்திடச் சுமந்தான்.

இ-ள். சிலமடந்தைபால் வீரியஞ் சேர்த்தலும் - சிலமகளினிடத்தே
(தமது)வீரியத்தை அடைவிக்க,—சிலமான் பெலம் ஒடுங்கி வெப்படைய -
சிலமகள் பெலம் ஒடுங்கி வெப்பத்தைஅடைய,—தேவர்கள் சுலனை வீரிய
அழற்பிழம்பைக் கொள அறைந்திட - (அதுகண்ட) தேவர்கள் அக்கினி
தேவனை (நோக்கி) வீரியமாகிய சிப்பிழம்பைச் சுமக்குமாறு சொல்ல,—

புலன்நடுக்குற உடலம் வெயர்ப்பு ஏழ் வெய்துயிர்த்துச் சுமந்தான்-(அவன்) இந்நிரியங்கள் நடுக்க உடம்பில் வேர்வையெழுச் சுமெழுச்செறிந்து சுமந்தான். என்று. (அ)

வெய்ய செந்தழ் றுங்கமாட் டாதுள மெலிவுற்
றைய கோவெனக் கங்கையிற் சேர்த்தது மவடான்
மொய்யி னுற்பணி மால்வரை யொருபுடை முளரிச்
செய்ய பூஞ்சர வணத்திடப் பெருமிதஞ் சிறந்து.

இ-ள். வெய்ய செந்தழல் தாங்கமாட்டாது ஐயகோ என உளம் மெலிவுற்றுக் கங்கையிற் சேர்த்தலும் - வெம்மையாகிய அக்கினிதேவன் சுமக்கமாட்டாமல் ஐயையோ என்று மனம்வாடிச் கங்கநதியின்கட் சேர்விக்க, -அவடான் மொய்யினால் மால் பணிவரை ஒருபுடைச் செய்ய முளரிப் பூஞ்சரவணத்து இட - (கங்கையாகிய) அவன் வலிமையினுற்(கொண்டு சென்று) பெருமையாகிய துமயமலையின் ஒருபக்கத்திலே உள்ள செம்மைய பொருந்திய தாமரைமலர்களையுடைய சரவணவாவியினிடத்துச் சேர்க்க. என்று.

“பெருமிதஞ் சிறந்து” என்பது வருஞ்செய்யுளிற் சேர்த்து உரைக்கப்படும். (க)

விளங்கு விரியக் காந்தியி னற்சுட ரமேய
களங்கு றுத்தவோ ரெட்டெனு முலோகங்க ளீன்று
வளங்கொ டெண்டிரைப் பரம்புரீர்ப் புணரிசூழ் வைப்பிற்
றுளங்கி யெங்களுந் வான்பொரு ளெனத்துலங் கியதால்

இ-ள். பெருமிதஞ் சிறந்து விளங்கு விரியக் காந்தியின் நற்சுடர் - (கங்கையிலிட்டபின்னர் முன்னையிலும்மிடப்)பெருமைசிறந்து விளங்கின வீரியமாகிய காந்தியினையுடைய நல்ல அக்கினிப்பிழம்பானது, -களங்கு அறுத்த அமேய எட்டெனும் உலோகங்கள் ஈன்று - குற்றத்தை ஒழித்த அளவிடப்படாத எண்வகையான உலோகங்களைப் பிறப்பித்து, -துளங்கி- (நிரைசலினால்) அசைந்துகொண்டு, -வளங்கொள் தெண்டிரைப் பரம்புரீர்ப் புணரி சூழ் வைப்பின் எங்கனும் வான் பொருள் எனத் துலங்கியது- மட்டுமெனக்கொண்ட தெளிவாகிய திரைகளாற் பரம்புகின்ற நீரையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட சீலவுலகத்தின் எவ்விடங்களிலும் (காணப்பட்டுப்) பெரும்பொருளாய் விளங்கினது. என்று.

பொன் வெள்ளி முதலிய உலோகங்கள் ஐந்தென்பாரும் ஏழென்பாரும் எட்டென்பாரும் எனப் பலதிறத்தர் ஆன்றோரென்க.

அவ்விரியப்பிழம்பு கங்கையிலிடப்பட்டவழி மிகப்பருத்துத் தோன்றியதும், அக்கினின்று பொன்முதலியலோகங்கள் தோன்றியதும் “கவிப்பதக் கங்காதலே தேசோ மேருமந்தர சந்நிபம், ... தஸ்மாத் ரூபயஞ் சதாம்றஞ்ச லோகங் காஞ்சியந் ததைவச, சாதஞ் சுமஸ்தம் பருதா” என வருஞ் செயந்திமான்மியச் சுலோகங்களால் இனிது துணியப்படும்.

இச்செய்யுள் நான்குண்ட நான்கேடுகளிலும் இப்படியே உளது. ஆயினும் இரண்டாமடியிற்றில் “உலோகங்கள் கவின்று” என்றிருந்த அது மட்டுமே இயைபுபற்றி “உலோகங்களீன்று” என இக்கே திருத்தப்பட்டிருக்கின்றது. எழுதியவர்வழுவால் ஒரு ககரமும் வவ்வொற்றுஞ் சேர்ந்தனவே போலும். அன்றிக் “கவின்று” என்பதே “தோற்றுவித்து” எனப்

பொருள்படுமெனக் கொண்டு அங்கனம் பாடமோதினும் இழுக்காகாது. இனி ஆரியத்தின்வழி வழாது மொழிபெயர்த்த நூலாசிரியாகருத்தை யுணராது ஏடுகள் ஒருவழிப்படுத்தலையும் நோக்காது புத்தகப்பதிப்பாசிரியர் கள் “ஒரெட்டெனு முருவத்திற் கவின்று” எனவும், “என்கு மவ்வான் பெருளெனத் துலங்கிய” எனவும் மாற்றிப் பதிப்பித்துவைத்த வழக்குச் சமூகே யென்று தெற்றெனத்தெளிக்.

(கப)

விள்ளு தற்கரி தாகிய வீரிய வெற்புப்
பொள்ளென னக்கதி ராயிர கோடியிற் பொலிந்து
நள்ளி ருட்பர சமயவோர் நாமற வீட்ட
வள்ளி லைச்சுடர் வேலிறை யாயவ தரிக்க.

இ-ள். விள்ளுதற்கரிதாகிய வீரியவெற்பு - (இளைத்தென்று) சொல் லற்கரியதாகிய (அந்த) வீரியமலையானது, —பொள்ளென - விரைவாக, — நள்ளிருட்பரசமயம்வேர் நாம் அறவீட்ட ஆயிரகோடி கதிரிற் பொலிந்து- நடுவிராப்போன்ற மாற்றலர் மதங்களை வேரோடு பேரும் இல்லையாகும் வண்ணஞ் சங்கரித்தற்கு - ஆயிரகோடி சூரியர்போல விளங்கி, —அள் இலைச் சுடர் வேல் இறையாய் அவதரிக்க-கூர்மையாகிய இலைபோலும்(வடிவுள்ள) ஒளிபொருந்திய வேலாயுத்தையுடைய கடவுளாய்த் தோன்றியருள- எ-று.

(கக)

இரண்டு மூன்றிடத் துற்றதாற் கந்தனென் றிசைத்துத்
திரண்ட வானவர் கார்த்திகை யாந்தெரி வையரைச்
சுருண்ட குஞ்சியஞ் சேய்க்குறும் வரைத்துணை முலைப்பா
லருண்டி டாதுநீ ருட்டுமி னென்றறைத் தனரால்.

இ-ள். திரண்ட வானவர் - (அங்கனங்) கூடிய தேவர்கள், —இரண்டு மூன்றிடத்து உற்றதாற் கந்தன் என்று இசைத்து - (சிவன், பூமி, அக்கினி, கங்கை, சரவணவாவி என்னும்) ஐந்திடங்களிற் பொருந்தினமையினாலே கந்தர் என்று (அக்கடவுளுக்குத் திருநாமத்தைச்) சொல்லி, —கார்த்திகை யாந்தெரிவையரை - (பின்பு தம்மால்வருவிக்கப்பட்ட) கார்த்திகைகளாகிய பெண்களை(நோக்கி), —நீர் சுருண்ட குஞ்சி அஞ் சேய்க்கு றும் வரைத் துணை முலைப்பால் அருண்டிடாது ஊட்டுமின் - நீங்கள் சுருண்ட ரோமங் களையுடைய அழகிய (இப்)பால்ருக்கு உங்கள் மலைகள் போலும் இணையா கிய முலைகளின் பாலே அசையாது பருகுவியுங்கள், —என்று அறைந்தனர்- என்று கூறினார்கள். எ-று.

ஸ்கந்த் என்னுந் தாது போதல் எனப் பொருள்படுவது. அ விசுதி. ()

அந்த வேலையி லறுபத்து நாற்கலை யனைத்து [தாம்
முந்து தோன்றிட வுணர்ந்தொன்பான் மணியின்மொய்ப்ம் பினர்
வந்து மொய்த்திட வள்ளியை மணஞ்செய்து வயத்தால்
வெந்தி றற்கொடுஞ் சூருரம் வேலினால் வென்று.

இ-ள். அந்தவேலையில் - அந்த(க்கார்த்திகைமகளி றறுவருங் கொடுத்த முலைப்பாலை அக்கடவுள் தாங்கொண்ட ஆறுமுகங்களாலும் பாணம்பண்ணி அக்கணத்திற்றானே பதினாறுவயதுபடைத்த குமாரராய்விளங்கிய) சமயத் திலே, —அறுபத்துநாற்கலை அனைத்தும் முந்து தோன்றிட உணர்ந்து -

அறுபத்துநான்கு லைகளும் மற்றனைத்தும் (உணர்த்துவார் ஒருவரைவேண்டாது) முன்னாய்ப் புலப்பட அறிந்து,—ஒன்பான் மணியின் மொயம்பினர்தாம் வந்து மொய்த்திட - நவரத்தின சத்திகளினின்று தோன்றிய (இலக்கத்தொன்பது) லீரர்களும்வந்து (தம்பரிவாரங்களாய்ச்சூழ்ந்து) நெருங்க,—வள்ளியை மணஞ்செய்து - (விட்டுணுவின் வேண்டுகோளினால் அவரது கண்ணிற் றேன்றிய மகளாகிய) வள்ளியம்மையாரை விவாகஞ்செய்து,—வயத்தால் வெந்திற் கொடுஞ் சூர் உரம் வேலினால் வென்று - (தாரகன் முதலியோரை அடர்த்த) வெற்றியினோடு வெய்ய வலிமையையுடைய கொடிய சூரனது வலிமையை வேற்படையினால் வென்று. ௭-று. (௧௩)

சுரர்கள் யாவருந் துதித்திடச் சுந்தரித் தோகை
திருமணச்செயல் புரிந்தபின் றேவர்கோன் முதலாய்
விரவு தேவர்கள் யாரையு முருகவேள் விளித்துக்
கருணை கூர்ந்தவர் தங்கள்பா லின்னவை கழறும்.

இ-ள். சுரர்கள் யாவருந் துதித்திட - தேவர்களெல்லாருந் துதிக்க,—சுந்தரித் தோகை திருமணச் செயல் புரிந்தபின் - (விட்டுணுவின் கண்ணிற் றேன்றி இந்திரன்பால் வளர்த்திருத்த கனகசுந்தரி (என்னு முற்பெடரையுடைய தெய்வயானை) யம்மையாரை (அவ்விந்திரனுடைய வேண்டுகோளி னாலே திருக்கலியாணஞ்செய்தபின்,—முருகவேள் தேவர்கோன் முதலாய் விரவு தேவர்கள் யாரையும் விளித்து - முருக்கடவுளானவர் (அங்ஙனம்) இந்திரன் முதலாய்க் கலந்துவின்ற புலவர்களெவரையும் முன்னிலைப் படுத்தி,—கருணை கூர்ந்து அவர்தங்கன்பால் இன்னவை கழறும்-திருவருள் பெருகி அவரிடத்து இம்மொழிகளைத் திருவாய்மலர்ந்தருள்கின்றார். ௭-று.

சிந்து தீரமு மடுக்கலு ந்திதருஞ் சிறப்புந்
கொந்த லர்க்கம லாசனத் திருவருட் குறிப்புஞ்
சுந்த ரம்பெறு மோரிடன் வேலைநீர் சூழ்ந்த
வந்த மற்றசீர்ப் பாரதகண்டத்தி னறைவீர்.

இ-ள். வேலை நீர் சூழ்ந்த அந்தமற்ற சீர்ப் பாரத கண்டத்தின் - கடன் னீரார் சூழப்பட்ட அளவற்ற திருவிளையுடைய பாரதகண்டத்தின் கண்ணே,—சிந்து தீரமும் அடுக்கலும் நகி(யுந்) தருகிறப்பும் - கடற்கரையினாலும் மலையினாலும் யாற்றினாலும் ஆக்கப்படுஞ் சிறப்பினையும்,—கொந்தலர் - பூஞ்சோலைகளோடு,—கமலாசனத்திரு அருட் குறிப்பும் - சாமரை மலர்ப் பட்டத்தினையுடைய சீதேவியினது அருளின் குறிப்புக்(களாய் பல வளங்)களையும்,—சுந்தரம் பெறும் ஓரிடன் அறைவீர் - அழகோடு கொண்ட ஓரிடத்தை (ஆராய்ந்தெடுத்து எமக்குச்)சொல்வீர். ௭-று.

கொத்தவர் என்பது கொத்துக்களாகிய அலர்களையுடையது என விரிக் கப்படும் அன்மொழித்தொகையாய்ச் சோலையின் பெயராம். அது விகார வகையாற் கொந்தலர் என வுன்றது. (௧௫)

இன்ன செய்கைபெற் திருக்குமோ ரிடத்தினி திருந்து
மன்னு கின்றமா முனிவர்க்குந் தேவர்க்கும் வையந்
துன்னு மாக்கடங் குழவுக்கு மருண்மழை கொரிந்து
நன்ன லம்பெற வீற்றிருப் பாடுமென நவில.

இ-ள். இன்ன செய்கை பெற்றிருக்கும் ஓரிடத்து - இத்தச்(சிறப்புச்) செய்கைகளைப் பொருத்தியிருந்ததென்று நீவிருமிக்கும் ஒருதலத்தின் கண்ணே,—இருந்து இனிது மன்னுகின்ற - (நம்மேற்கொண்ட அன்பினுலே தாம் வந்து)இருந்து (நம்மை வழிபடலாகிய) இனிய செய்கையைச் செருகின்ற,—மாமுனிவர்க்குத் தேவர்க்கும் வையத் துண்ணு மாக்கடங்குமுவுக்கும் - பெரிய முனிவர்கட்குத் தேவர்கட்கும் கிலவுலகத்தில் வாழுகிற மனிதர்கூட்டங்கட்கும்,—நன்னலம் பெற அருண் மழை சொரிந்து வீற்றிருப்பாம் - (அவர் தாம்) நல்லின்பத்தைப்பெறுமாறு திருவருளாகிய மழையைப் பொழிந்துகொண்டு (யாம்)வீற்றிருப்பாம்,—என நவில-என்று திருவாய்மலர்ந்தருள. எ-று. (கசு)

தெரிந்த வானவர் யாவரு மம்முறை தெளிந்து
விரிந்த போதத்தா லடியரேம் விரும்பினே மேனாட்
புரிந்த மாதவப் புணர்ப்பினு லீதுநீ புகன்ற
யருந்த வந்தரு செயந்தினன் எனரின் னருள்போல்.

புணரி வானிரைத் தரங்கமும் பொற்றையும் பொழிலு
மணிவ ரன்றிய சாகர சங்கம வளத்தி
னணிவி ளங்கிய பொருகையுந் திருமக ளன்பின்
குணமு முள்ளது செயந்தினன் எனரங்கூ றுதுமால்.

இ-ள். விரிந்த போதத்தால் அம்முறை தெரிந்த வானவர் யாவருத் தெளிந்து - (அதுகேட்டுத் தம்முட்)கலந்த அரீவினால் அக்குணங்களை ஆராய்ந்த தேவரெல்லாரும் (இன்னதே என) நிச்சயித்துக்கொண்டு (அக் கடவுளை நோக்கி),—அடியரேம் விரும்பினேம் - அடியேங்கள் (உமது அபிப்பிராயத்தை இனிதென்று) இச்சித்தேம்,—மேனாட் புரிந்த மாதவப் புணர்ப்பினால் ஈது நீ புகன்றாய் - முண்ணராவில் (எம்மனோர் செய்த பெரிய தவத்தின் சேர்ப்பினால் இதனை நீர் திருவாய்மலர்ந்தருவிவீர்,— அருந்தவர் தரு செயந்தி நன்னகரம் - அரீய தவப்பயன்களைத் தருகின்ற செயந்தி என்னும் நல்ல நகரமானது,—புணரி வான் இரைத் தரங்கமும்-சமுத்திரத்தினது பெரிய முழக்கம் பொருங்கிய திரைகளையுடைய கரையை)யும்,—பொற்றையும் - மலையையும்,—பொழிலும் - சோலைகளையும்,—மணிவரன்றிய சாகரசங்கம வளத்தின் அணி விளங்கிய பொருகையும் - இரத்தினங்களைக்கொழித்த சாகரசங்கமம் என்னும் மாட்சிமையிற் சார்ந்து பிரகாசித்த தாயிரபரணிகளையையும்,—திருமகள் அன்பின் குணமும் - சீதேவியினது அன்பு(க்குரிமையான பலவன்)ச் சீர்மையினையும்,—நின் னருள் போல் உள்ளது-உமது திருவருளையேபோல உடையது,—செயந்தி நன்னகர் அங் கூறுதும் - (அவ்வியல்பினவாகிய) செயந்திமாரகரத்தின் மாட்சிமைகளை (இங்கே விளங்க)க் கூறுவாம். எ-று.

அணி=அண்ணி விகாரம். சாகரசங்கமம் - கடற்பொருத்து. யாறும் கடலுஞ் சந்திக்குமிடமாகிய விசேட புண்ணியதீர்த்தஞ் சாகரசங்கமம் எனப்படும். (க௭-க௮)

திருவவதார அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௧௩௦.

நு-வது. செயந்திபுர அத்தியாயம்.

கந்த மாதனப் பிறங்கலின் கவின்களுங் கனிதேன்
சிந்து தென்பொரு நைத்திரு நதியுறு சிறப்பு
முந்து மாதவச் செயந்தியம் பதிவள முழுது
மெந்தை கேளென வமரர்க ளிறைஞ்சிசின் றிசைத்தார்.

இ-ள். சந்தமாதனப் பிறங்கலின் கவின்களும் - கந்தமாதன மலையின் மாட்சிமைகளையும், —கணி தேன் சிந்து தென் பொருரைத் திருநதி உறு சிறப்பும் - (வாரிவந்த) கணிகளையுந் தேன்களையும் (கரைகளிற்) சிதறு கின்ற தெற்றிலுள்ள பொருநையாகிய திருநதியின் மிக்கமாட்சிமைகளையும், —முந்து மாதவச் செயந்தியம் பதிவளம் முழுதும் - முற்பட்ட பெரிய தவப்பயனைத் தருஞ்செயர்திமாநகரத்தின்மாட்சிமைகள் அனைத்தினையும், —எந்தை கேள் - (யாமீண்டு விரித்துரைப்பம்; அவற்றை) எம்பெருமானே கேட்க, —என அமரர்கள் இறைஞ்சி நின்று இசைத்தார் - என்றுசொல்லித் தேவர்கள் நமஸ்கரித்து நின்றுகொண்டு (முறைப்பட எடுத்துக்) கூறுவா ராயினார். எ-று (க)

காந்த ளுங்குர வுங்குர வந்தரு கடம்புஞ்
சாந்த முங்கய வல்லியும் வல்லியுந் தழுவி
வாய்ந்த பன்மணிக் குவைகளுந் தாங்கிய மரபாற்
சேந்த நெுத்தது முத்தமிழ்ச் சந்தனச் சிலம்பு.

இ-ள். முத்தமிழ்ச் சந்தனச் சிலம்பு - மூவகைத்தமிழுக்கு இடனாகிய சந்தனமரங்களையுடைய கந்தமாதனமலையானது, —காந்தளும் - கார்த்திகை மலர்களையும், —குரவும் - குராமலர்களையும், —குரவந் தரு கடம்பும் - நறு மணத்தைத் தருகின்றகடப்பமலர்களையும், —சாந்தமும் - சந்தனங்களையும், —கய அல்லியும் - ஞாநங்களில் அல்லிகளையும், —[கயவல்லி - தெய்வயானை யம்மை] வல்லியும் - கொடிகளையும், —[வள்ளியம்மையையும்] தழுவி - பொருந்தி, —வாய்ந்த பன்மணிக் குவைகளும் - சிறந்த பலஇரத்தினக்கூட் டங்களையும், —[இரத்திபரணக்கூட்டங்களும்] தாங்கிய மரபால் - தன் மேற்கொண்ட முறைமையினாலே, —சேந்தன ஒத்தது - முருகக்கடவுளே (உம்மை)சிகர்த்தது. எ-று.

உபமானபக்கத்து வேறுபடும்பொருள்களை [] இக்குறியிட் கண்டு கொள்க. (உ)

குரவுங் கொன்றையுங் கூவிளத் தணியுங்கு ரெயிற்ற
வரவுந் திங்களுங் கங்கையுந் தரித்துவா னகிலம்
பரவுந் தன்மையும் பெற்றுல கத்துயிர்ப் பரிப்பின்
விரவுஞ் சங்கர நெுத்தது சந்தன வெற்பு.

இ-ள். சந்தன வெற்பு - சந்தனமரங்களையுடைய (அம்)மலையானது, — குரவுங் கொன்றையும் அணித் கூவிளமுங் கூர் எயிற்ற அரவுந் திங்களுங் கங்கையுந் தரித்து - குராமலர்களையும் கொன்றைமலர்களையும் அழகிளையுடைய வில்வங்களையும் கூர்மையான பற்களையுடைய பாம்புகளையுஞ் சந் திரனையும் கருந்தின்களையுந் தாங்கி, —[கங்காநதியையும்] வான் அகிலம்

பரவுந் தன்மையும் பெற்று - விண்ணுலகத்தாராலும் மண்ணுலகத்தாராலும் புகழப்படுதன்மையையும் அடைந்து,—உலகத்து உயிர்ப்பரிப்பின் - உலகத்தையும் உயிர்களையும் தாங்குதலினாலே,—விரவுந் சங்கரன் ஒத்தது (எப்பொருளினுந்) கலந்த சிவபெருமானே நிகர்த்தது. ௭-து. (௬)

சொல்லு மாழியா னன்மிறைஞ் சப்படுந் தொடர்பா
செல்லை நின்றள விடற்கரி தாகிமீ தெழுந்து
பல்வ ளத்தொடை யானனஞ் சிறந்துபைந் கொடியும்
புல்ல லாற்சிவ னொத்தது சந்தனப் பொருப்பு.

இ-ள். சந்தனப் பொருப்பு - கந்தமாதனமலையானது,—சொல்லும் ஆழியால் நன்று இறைஞ்சப்படுந் தொடர்பால் - சொல்லப்படுகின்ற சமுத்திரத்தினால் நன்றாகச் சூழப்படும் உரிமையினாலும்,—[ஆழியான் நன்று இறைஞ்சப்படும் - சக்கிரபாணியினால் இனிதுவணங்கப்படும்] எல்லை அளவிடற்கு அரிதாகி மீது எழுந்து நின்று - (யாவரானுந் தனது) எல்லை அளவிடப்படுதற்கு அரியதாக மேலே உயர்ந்து நின்று,—பல்வளத்தொடு - பலமாட்சிமைகளோடு,—ஐயானனஞ் சிறந்து - சிங்கங்களாற் சிறந்து,—[ஐந்து திருமுகங்களாற் சிறத்தல்] பைன்கொடியும் புல்லலால் - பசுமையாகிய கொடிகளையும் பொருந்தலால்,—[கொடிபோன்ற பார்வதியாரைத் தழுவல்] சிவன் ஒத்தது - சிவபெருமானே நிகர்த்தது. ௭-து. (௭)

அறுகும் வன்னியுஞ் சுகரமீ தாதரித் தயில்வே
லுறுகு மாரநா யகன்றனைத் தன்வயி னுடைத்தாய்த்
குறுகு மாரியை யிடனமைத் தும்பர்கைக் கொளலாற்
பிறையின் வேணியா னொத்தது சந்தனப் பிறங்கல்.

இ-ள். சந்தனப் பிறங்கல் - கந்தமாதனமலையானது,—அறுகும் வன்னியுஞ் சுகரமீது ஆதரித்து - யானைகளையுந் கிளிகளையுந் சுகரமேற் கொண்டு,—[அறுகம்புல்லையும் வன்னிமலையுந் சிரமேற்கொள்ளல்] அயில் வேல் உறு குமாரநாயகன்றனைத் தன்வயின் உடைத்தாய் - வேலாயுதத்தைத்தரித்த குமாரசுவாமியைத் தன்மாட்டு உடையதாய்,—குறுகும் மாரியை இடன் அமைத்து - கிட்டிய முகிலைத் தன்னொருபாலாய் இடத்திற் கொண்டு,—[குறுகும் ஆரியை - கிட்டிய உமையம்மை] உம்பர்கைக் கொளலால் - தேவர்களாலும் பற்றிக்கொள்ளப்படுதலால்,—பிறையின் வேணியான் ஒத்தது - சந்திரசேகரரை நிகர்த்தது. ௭-து. (௮)

சுரநு மாதவக் குழுக்களும் விழுத்தகு துணர்ப்பூந்
தருவுஞ் சுந்தர வரம்பையும் வேழமுஞ் சசியும்
பொருவின் மேனகை யும்புடை துலங்கலாற் பொன்னாட்
டரசன் பேரவை போன்றது சந்தன வடுக்கல்.

இ-ள். சந்தன வடுக்கல் - கந்தமாதனமலையானது,—சுரநும் மாதவக் குழுக்களும் - (தன்விசேடனோக்கி வந்துசேருகிற) தேவர்களும் முனிவர் கூட்டங்களும்,—விழுத்தகு பூந்துணர்த் தருவும் - மாட்சிமைதக்க பூந் கொத்துக்களையுடைய மரங்களும்,—[பஞ்சதருக்களும்] சுந்தர அரம்பையும் - அழகினையுடைய வாழைகளும்,—[அரம்பை என்னுந் தேவப்பெண்ணும்] வேழமும் - யானைகளும்,—[ஐராவதயானையும்] சசியும் - சந்திர

னும்,—[இந்நிராணியும்] பொருவில் மேனகையும் - ஒப்பில்லாத [இரத்தின முதலியவற்றின்] மேலான காந்தியும்,—[மேனகை என்னுந் தேவப்பெண்ணும்] புடை துலங்கலால் - பக்கங்களில் விளங்குதலால்,—பொன்னாட்டு அரசன் பேரவை போன்றது - சுவர்க்கலோகத்தின் அரசு(னாகிய இந்நிராணுடைய பெரிய சபையை நிகர்த்தது. எ-று (சு)

இரவு நண்பக லும்விழி யிமைப்பிலா திருந்து கருத ரும்பல வருத்தமு மேதினங் கவர்ந்து பரவும் வானகக் குறியைமேற் காட்டியே பண்பில் விரக மங்கையர்ப் போன்றது சந்தன வெற்பு.

(இ-ள். சந்தன வெற்பு - கந்தமாதனமலையானது,—இரவும் நண்பக லும் விழி இமைப்பு இலாது இருந்து - (தனது இடையருது விளங்கும் ஒளிச்சிறப்பினாலே) இராவும் பொருந்துகின்ற பகலும் (நோக்குவோர்க ளுடைய)கண்களுக்கு விளங்குதல் இல்லாவண்ணம் இருந்து,—[இரவிலும் பொருந்திய பகலிலும் கண்களை இமைத்தலின்றி இருத்தல்] கருதரும் பல வருத்தமும் தினம் கவர்ந்து - (தன்னையடைந்தார்க்கு உளவான) எண்ணு தற்கரிய அநேகவருத்தங்களையும் நாடோறும் அழித்து,—[தம்பால்வருங் காழுகரிடத்தே) எண்ணற்கரிய பலபொருள்களையும் நாடோறும் பற்றிக் கொள்ளுதல்] பரவும் வானகக்குறியை மேற்காட்டி - (தான் மிக உயர்ந் திருத்தலினாலே) புகழப்படுகின்ற சுவர்க்கலோகத்தின் குறிப்பை மேலே காட்டி,—[பரந்த பெருமையான நகத்தழும்புகளை (தம்முடலின்)மேற்காட் தெல்] பண்பு இல் விரக மங்கையர்ப் போன்றது - குணம் இல்லாத காமத் தினை விளக்கும் (பரத்தை) மகளிரை நிகர்த்தது. எ-று. (ஏ)

திணி கொள் சாந்தமு நானமும் பலபல திறத்த பணிக ளுங்களி யானைவெண் கோடும்பன் மணியுங் கணித மின்மருந் தானவுங் கைக்கொளுந் திறத்தால் வணிக மாக்களை நிகர்த்தது சந்தன மலையே.

(இ-ள். சந்தனமலை - கந்தமாதனமலையானது - தினிகொள் சாந்தமும் நானமும் - தின்மைபொருந்திய சந்தனத்தையுங் கத்தூரியையும்,—பல பல திறத்த பணிகளும் - பற்பலவகையான பாம்புகளையும்,—[பற்பலவகை யாபரணங்களையும்] களி யானை வெண் கோடும்-களிப்பினையுடைய யானை யினது வெண்மையாகிய கொம்பையும்,—பன்மணியும் - பல இரத்தினங் களையும்,—கணிதம் இன் மருந்தானவும் - எண்ணில்லாத மருந்தாயுள்ளவற் றையும்,—கைக்கொளுந் திறத்தால் - தனக்கொண்ட தன்மையினால்,— வணிக மாக்களை நிகர்த்தது - செட்டிகளாகியமக்களை ஒத்தது. எ-று. (அ)

மழைக்கண் ணீரிறைத் தருஞ்சினைக் கையின்மல ரேந்திக் குழைத்த தாதகத் தடக்கியோர் நிலைமையிற் குறுகி யழுத்து பேரளி யொடு செவ்வே டனையருச் சிக்கத் தழைத்த மாதவர்ப் போன்றது கந்தமா தனமே.

(இ-ள். கந்தமாதனம் - கந்தமாதனமலையானது,—மழைக்கண்ணீர் இறைத்து - முகிலினிடத்து நின்று வந்த (அருவி)நீரைச் சொரிந்து,— [மழைபோலும் (ஆனந்தக்)கண்ணீரைச் சொரிந்து] அருஞ்சினைக் கையின்

மலர் ஏந்தி - அருமையான சினைகளி னிடங்களிற் பூக்களைத் தாங்கி,—
[அரிய அவயவமாகிய கையிற் பூவை ஏந்தி] குழைத்த தாது அகத்தடக்கி-
கலந்த (பொன் முதலிய) தாதுக்களை அகத்தே பொதிந்து,—[யார்க்கும்
உள்ளத்தை] நெகிழ்வித்த சுக்கிலத்தை அகத்தில் அடக்கி] ஓர் சிலமையிற்
குறுகி - ஒரேசிலையில்லன்று,—[ஞானசிலமையிற் பொருந்தி] அழுத்து
பேரளியொடு செவ்வேளை அருச்சிக்கத் தழைத்த மாதவர்ப் போன்றது -
(மனத்தை மற்றொன்றினும் பற்றவிடாது ஞேயத்தின் கண்ணே) அழுந்தச்
செய்யும் பேரன்போடு சுப்பிரமணியபெருமானைப் பூசித்தலால் வாழ்ந்த
பெருந்தவமுடைய (தொண்டரை) நிகர்த்தது. எ-று. (க)

தூங்க லோசையுஞ் செப்பலி னோசையுந் துள்ள
றாங்கு நீர்மையி னோசையுங் கனியுந்தண் பூவு
மோங்கு காயுந்தே மாவுங்கூ விளமுமொன் றலிற்சீர்
தேங்கு செந்தமிழ் போன்றது சந்தனச் சிலம்பு.

இ-ள். சந்தனச்சிலம்பு - கந்தமாதனமலையானது,—தூங்கல் ஓசையுஞ்
செப்பலின் ஓசையுந் துள்ளல் தாங்கு நீர் மையின் ஓசையும்-யானையொலி
யையும் பேச்சின் ஒலியையும் குதித்தலைக் கொண்ட நீரினையுடைய முகி
லின் ஒலியையும்,—[(வெண்பா முதலியவற்றுக்குத் தளைவேறுபாடுபற்றி
விகிக்கப்பட்ட ஓசைவேறுபாடுகளின் உட்பட்டனவாகிய) தூங்கல், செப்
பல், துள்ளல் என்னும் ஓசையியல்புகளையும்] கனியுந் தண்பூவுங் காயும்
ஒங்கு தேமாவுங் கூவிளமும் ஒன்றலின் - பழங்களுக் குளிர்மையான மலர்
களுக் காய்களும் உயர்ந்த தேமாமரங்களையும் வில்வமரங்களையும்பொருந்
யிருத்தலால்,—[சிறை நேர்முதலிய அசைவிகற்பங்களுக்குக் காட்டிய
உதாரணவாய்பாடுகளின் உட்பட்டனவாகிய) கனி, தண்பூ, காய், தேமா,
கூவிளம் என்னும் வாய்பாடுகளையும் பொருந்திய] சீர் தேங்கு செந்தமிழ்
போன்றது - சீரியல்பின் சிறைந்த (யாப்பிலக்கணம் என்னுஞ்) செந்தமிழ்
நூலை நிகர்த்தது. எ-று. (க0)

மாலி னுந்தியின் விளங்கிநான் மறைமுறை வகுத்துக்
கோல நான்முக மாகியெண் கையுமேற் கொண்டு
பாலி னன்கலை மாணையும் பரித்துப்பங் கயத்தோன்
போல நின்றது தென்றலஞ் சந்தனப் பொருப்பு.

இ-ள். தென்றல் அஞ் சந்தனப் பொருப்பு - தென்றற்காற்றின் அழ
கினையுடைய கந்தமாதனமலையானது,—மாலின் உந்தியின் விளங்கி-முகில்
களின் உயர்ச்சியினால் விளங்கி,—[விட்டுணுவின் நாபிகமலத்தில்விளங்கல்]
நான்மறை முறை வகுத்து - (தன்கண் வாழ்வார்) சதுர்வேதங்களையும்
முறையானே ஓத,—[சதுர்வேதங்களை முறைப்படவகுத்தல்] கோலம் நான்
முகம் ஆகி - (அருவி) நீரோட்டம் நாற்புறங்களினும் ஆக,—[அழகான
நான்கு முகங்களை உடைமை] எண்கையும் மேற்கொண்டு - கரடிகளையும்
மேலேகொண்டு,—[எட்டுக்கைகளைக் கொள்ளுதல்] பாலின் நன்கலைமானே
யும் பரித்து - பக்கங்களிலே நல்ல கலை மான்களாயுந் தாங்கி,—[வெண்மை
யான நல்ல கலைமகளாயுந் தாங்கிய] பங்கயத்தோன் போல நின்றது - பிரம
தேவன்போல நின்றது. எ-று. (க1)

கந்த மாதனச் செய்கையைத் தேவநங் கருத்தின்
வந்த வாறுனக் குரைத்தன மிதுநிற்க மலர்த்தேன்

சிந்து தென்பொரு நைத்திரு நதிச்சிறப் பனைத்து
முந்து மார்வத்தா லறைகுதுங் கேளென மொழிந்தார்.

இ-ள். தேவ கந்தமாதனச் செய்கையை நங் கருத்தின் வந்தவாறு உணக்கு உரைத்தனம் - கடவுளே! கந்தமாதனமலையினது செய்தியை எங் கள் எண்ணத்தில் வந்தபடி உமக்குக் கூறினோம்,—இது சிற்க - இது (இவ் வளவில்)சிற்க,—மலர்த்தேன் சிந்து தென் பொருறைத் திருநதிச் சிறப் பனைத்தும் - பூந்தேனை (வாரிவந்து) சிதறுகின்ற தென்பொருறையாகிய திருநதியின் பெருமிகமுமுதையும்,—முந்தும் ஆர்வத்தால் அறைகுதும் - முற்பட்ட காதலன் மொழிவேம்,—கேள் என மொழிந்தார் - கேளும் என்று சொல்லி (மேல் அத்தேவர்) கூறினார். எ-று. (கஉ)

விரைத்த மான்மத மாமதத் தானமேற் கோலிக்
கரைத்து முக்கனி யவலொடு கடலையுங் கலந்து
திரைத்து வான்மருப் புடனெடுத் திமைத்தலாற் செயந்தி
புரத்து நான்மறைக் குஞ்சரம் போன்றது பொருரை.

இ-ள். பொருரை - தாமிரபர்ணி நதியானது,—விரைத்த மான்மதம் மா மதந் தானமேற் கோலி - நறுமணமுடைய கஸ்தூரியும் யானைமதமும் பொருந்திய இடங்களின் மேற் சூழ்ந்து (அவ்வவற்றை வாரிக்கொண்டு),— [நறுமணமுடைய கஸ்தூரியைப் பெருமையான மதம்பாயுமிட(மாகிய கபோல)த்தின்மேற் பூசுதல்] முக்கனி கரைத்து அவலொடு கடலையுங் கலந்து - முப்பழங்கனையும் (வாரிக்) கரைத்துப் பள்ளங்களையுஞ் சமுத்திரத் தையுஞ் செறிந்து,—[முப்பழங்களைக் கரைத்து அவலுங் கடலையுங் கலந்து உட்கொள்ளல்] திரைத்து - திரைகளையுடையதாய்,—[உடற்றிறையுடை மை] வான்மருப்பு உடனெடுத்து இமைத்தலால் - பெருமையாகிய மரக் கொம்புகளை (மூலங்களின்) உடனே எடுத்துக்கொண்டு விளங்குதலால்,— [வெண்மையாகிய ஒருகொம்பைத் திருக்கரத்தின்] உடனே எடுத்துவிளங் குதல்] செயந்திபுரத்து நான்மறைக் குஞ்சரம் போன்றது - செயந்திருக்கரத் தில் வீற்றிருக்கின்ற சதுர்வேதபதியாகிய யானைமுகக்கடவுளை சிகர்த்தது. எ-று. (கக)

கூன வெண்பிறை யின்வளை குரண்டவான் சிறையிற்
பேன மின்றரக் கால்பல சடையினிற் பிறங்க
வான வம்புயங் கபாலநேர் திரைக்கர மமைத்து;
போன கம்பெறப் போந்தவர்ப் போன்றது பொருரை.

இ-ள். பொருரை-அவ்யாறு,—கூன வெண் பிறையின் வளை குரண்ட வான் சிறையிற் பேனம் மின்றர - வளைந்த வெள்ளினம்பிறைபோலச் சங்கும், கொக்கின் பேரிறகுபோல துரையும் விளங்க,—பல சடையினிற் கால் பிறங்க - பலசடைகள்போலப்பிரிந்துசெல்லுங் கால்கள் விளங்க,— கபாலம் நேர் ஆன அம்புயங் கரத்திரை அமைத்து - (பிஷாபாத்திரமாய்) தலையோட்டைப் போல்வதான தாமரைமலரைக் கைபோலுந் திரையில் அடக்கிக்கொண்டு,—போனகம் பெறப் போந்தவர்ப் போன்றது - (பண்டு முனிபன்னிகண்மாட்டுப் பிச்சை) அன்னம் வாங்கப்போன (மகாதே)வரை ஒத்தது. எ-று. (கச)

அரவந் தாங்கிவன் றேலெடுத்தம் பர விடமார்ந்
திரும ருங்குநால் வேதபா ரகர்பயிற் திறைஞ்சச்
சாரும் வந்தனை புரிதர யாவருந் தொழமுப்
புரமெ ரித்தகண் ணுதற்பரன் போன்றது பொருநை.

இ-ள். பொருநை - அவ்யாறு, — அரவந்தாங்கி - ஒலியைக்கொண்டு, —
[பாம்பை அணிந்து] வன் தோல் எடுத்து - வலிய யானையையும் வாரி, —
[வலிய தோலை மேற்கொண்டு] அம்பரவிடம் ஆர்த்து - கடலினிடத்துச்
சேர்ந்து, — [கடலின் விடத்தை உண்டு] இரு மருங்கும் நால்வேத பாரகர் -
இருபக்கங்களினுஞ் சதுர்வேதங்களின் கரைகண்டவர்களாகிய துயிசர்
கள் (வந்து), — படிந்து இறைஞ்ச - முழுவிவணங்க, — [விழுந்து வணங்க]
சாரும் வந்தனைபுரிதர - தேவர்களும் வழிபாடுசெய்ய, — யாவருந் தொழ -
எவர்களும் வணங்கப்பெறுதலால், — மூப்புரம் எரித்த கண்ணுதற்பரன்
போன்றது - திரிபுரங்களையுந்தகித்த நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரசிவனை
நிகர்த்தது. எ-று. (௬௧)

செங்க டம்பெடுத் துங்குறிஞ் சித்தினை திரிந்துஞ்
சங்க முந்தியுந் சீரலை வாய்க்கரை சார்ந்து
மெங்கு மாசர மொழித்தலாற் குமரவே ளென்னப்
பொங்கு கின்றது மன்றலந் தென்றலார் பொருநை.

இ-ள். மன்றல் தென்றல் ஆர் பொருநை - நறுமணம்பொருந்திய
தென்காற்றை ஆர்த்த அவ்யாறு, — செங் டடம்பு எடுத்தும் - செம்மையாகிய
கடம்பின்பூக்களை மேற்கொண்டும், — குறிஞ் சித்தினை திரிந்தும் - குறிஞ்சி
நிலத்தின் உலாவியுள், — சங்கம் உந்தியும் - சங்குளைக் கரையிலே)தள்ளி
யும், — [சங்கம் முந்தியும் - (மதுரைச்) சங்கத்தின் முற்பட்டிருந்தும்] சீர்
அலைவாய்க்கரை சார்ந்தும் - சிறப்பாகிய சமுத்திரத்தின் கரையைச் சார்ந்
தும், — [திருச்சீரலையின் கண் வாழ்ந்தும்] எங்கும் மாசரம் ஒழித்தலால் -
எங்கும் பெரிய பாலைவெத்தை (வெம்மையின்) நீக்குவிதெலினாலே, — [எங்
கும் ஆசரம் ஒழித்தல் - எங்கும் அசரர்கூட்டத்தை ஒழித்தலையுடைய] குமர
வேள் என்னப் பொங்குகின்றது - குமரசுவாமிப்போலப் பொலிகின்றது.
எ-று. (௬௨)

விரவு பூந்துணர் சிந்துசெந் தாதின்மெய் சிவந்து
மருவு கந்தர துழைந்துவந் தமரர்வாழ்த் தெடுப்பப்
பரவை மேனடந் தொற்றெனச் சூரன்முன் பகர்ந்து
பொருத விரவா குவைநிக ரானது பொருநை.

இ-ள். பொருநை - அவ்யாறு, — விரவு பூந்துணர் சிந்து செந்தாதின்
மெய் சிவந்து - கலந்த பூக்கொத்துக்களினின் மிசுந்திய செந்தாதுக்களினால்
மேனி சிவந்து, — [... செந்தாதுக்கள் போல மேனி சிவந்து] மருவு கந்தரம்
துழைந்து வந்து - பொருந்திய முழைஞ்சுகளில் துழைந்துவந்து, — [கிரேன
ஞ்சமலையின்] முழைஞ்சில் துழைந்துவந்து அமரர் வாழ்த்து எடுப்ப - தே
வர்கள் துதிகளை எடுத்துச்சொல்ல, — பரவைமேல் நடந்து - கடலின்மேற்
செல்லுதலினாலே, — [கடலின்மேற் (கடந்து) சென்று] சூரன்முன் ஒற்றெ
னப் பகர்ந்து பொருத விரவாகுவை நிகரானது - சூரபன்மனுக்கெதிரே
(மூப்பு) தூதனாய்ப் பேசி (ப் பின்பு) யுத்தஞ்செய்த விரவாகுவை நிகர்த்
தது. எ-று. (௬௩)

வரையி னிற்பிறந் தீசர்தம் மேனியு மாகித்
தரைம கட்டுமே லாய்ச்சர மசரமுந் தழைத்துக்
கருவு யிர்ப்பதற் கின்னருண் முழுவதுங் காட்டிப்
பொருவில் கற்புடைக் கவுரிபோ லானது பொருரை.

இ-ள். பொருரை - அவ்யாறு,—வரையினிற் பிறந்து - மலையினின்று
தோன்றி - ஈசர்தம் மேனியும் ஆகி - சிவபிரானது இலிங்கத்திருமேனிகளி
னுந் கலந்ததாகி,—[சிவபிரானது பாதித்திருமேனியாதல்] தரைமகட்டு
மேலாய் - பூமிதேவிக்கு மேலாய்,—சரம் அசரமுந் தழைத்துக் கருவுயிர்ப்ப
தற்கு - இயங்கியற்பொருள்களும் நிலையிற்பொருள்களும் வாழ்ந்து காரி
யங்களைத் தோற்றுவித்தற்கு,—இன்னருள் முழுவதுங் காட்டி - இனிய
அருளை முழுதுங் காண்பித்து,—பொருவில் கற்புடைக் கவுரிபோலா
னது - ஒப்பில்லாத கற்பினையுடைய உமையம்மைபோலாயிற்று. எ-று. (1)

சங்க மேந்தியுஞ் சக்கிரத் தரித்துமா தரையுந்
துங்க முற்றசெம் பொன்னெடு தழுவியுந் துணர்ப்பூந்
கொம்பு யிர்த்தமா மருதொடித் தகிலமுந் கொளலாற்
புங்க வர்க்கமு தளித்தமா லொத்தது பொருரை.

இ-ள். பொருரை - அவ்யாறு,—சங்கம் ஏந்தியும் - சங்கைத் தாங்கி
யும்,—சக்கிரத் தரித்தும் - நீர்ச்சுழியைத் தாங்கியும்,—[சக்கிராயுதத்தைத்
தாங்கல்] மாதரையுந் துங்கமுற்ற செம்பொன்னெடு தழுவியும் - (தன்
பால் வந்து முழுகும்) பெண்களையும் உயர்ச்சிபெற்ற (அவரணிந்த) செம்
பொண்களையுந்தழுவியும்,—[பெரியபூதேவியையுந் சீதேவியையுந்தழுவல்]
துணர்ப்பூந் கொம்பு உயிர்த்த மா மருது ஒடித்து - சூலைகளாகிய பூக்களை
யுடைய கொம்புகளை ஈன்ற பெரிய மருதமரத்தை முரித்து,—அகிலமுந்
கொளலால் - (தன்வழியில் அகப்பட்ட) எல்லாவற்றையுந் கைக்கொள்ளுத
லால் [உலகத்தை உட்கொள்ளல்] புங்கவர்க்கு அமுது அளித்த மால் ஒத்
தது - தேவர்கட்கு அமுதத்தைக் கொடுத்த விட்டுணுவை நீகர்த்தது.
எ-று. (கக)

மலர்ப் ரித்தன மேற்கொடு சதுர்மறை வருத்திவ்
வுலக னைத்துமுண் டாக்கியு மாதவத் தொருங்காய்ப்
பலக லைத்திரு நாமிசைப் பழகலாற் படைத்தோன்
பொலிவு பெற்றது கற்றமா தவர்தொழும் பொருரை.

இ-ள். கற்ற மாதவர் தொழும் பொருரை - படித்தமுனிவரார் சேவிக்
கப்படும் பொருரையாறு,—மலர் பரித்து - பூக்களைத் தாங்கி,—[பூவினாலே
தாங்கப்பட்டு] அனம் மேற்கொடு - அன்னத் தை மேலேகொண்டு,—[அன்
னக்கொடியை] சதுர்மறை வருத்து - (தன்கட்படிவார்) நால்வேதங்களை
யும் பாட,—[நால்வேதங்களைக்கூறி] இவ்வுலகனைத்தும் உண்டாக்கியும்
இவ்வுலகத்தின் எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கசெய்தும்,—மா தவத்து ஒருங்
காய்-பெரியதவத்தின் அடக்கமாய்,—பலகலைத் திரு நாமிசைப் பழகலால் -
பலகல்விகளைப் பயின்ற (பெரியோர்களினுடைய) திருநாக்குக்களில் (அவ
ரார் கொள்ளப்பட்டுப்) பயிலுதலால்,—[சரசுவதி நாவிற்குப் பயின்றிருத்தலை
யுடைய] படைத்தோன் பொலிவு பெற்றது - பிரமதேவனது பொலிவினை
அடைந்தது. எ-று. (உப)

பலதருக்களும் வெள்ளைவா ரணமு மோர் பாவீற்
செலவி தைந்தெழு மீனினங் கண்களிற் றிகழத்
தலைமை பெற்றிமை யோர் தினந் தாழ்ந்திதைந் சுதலாந்
பொலனி லத்திதை போன்றதா லான்றநீர்ப் பொருகை.

இ-ள். ஆன்றநீர்ப் பொருகை - சிறைந்த நீரையுடைய அவ்யாறு, - பல தருக்களும் வெள்ளைவா ரணமும் ஓர்பாவீற் செல-பலமரங்களும் வெண் சங்குக்களும் (தேவதருக்களும் வெள்ளையானையும் போல) ஒருபுடை செல்ல. - சிறைந்தெழு மீனினங் கண்களின் திகழ - சிரம்பி எழுகின்ற மீன்கூட் டங்கள் கண்கள் போல விளங்க, - தலைமைபெற்று-முதன்மையை அடைந் து, - இமையோர் தினந் தாழ்ந்து இறைஞ்சுதலால் - சேவரால் நாடோறும் படிந்து சேவிக்கப்படுதலினால், - பொல னிலத்திதை போன்றது - சுவர்க்க அரசு (அகிய இந்திர) னை சிகர்த்தது. எ-று. (உக)

ஆசின் மிக்குமென் மதுரமாய்ச் சித்திரத் தளவி
யோசை பெற்றுவித் தாரமா யைந்திணை யுடன் று
காசு நாண்மலர் பிறப்புடன் காட்டி மெய்க் கலசப்
பூசு ரன்றமிழ் மொத்தது வித்தகப் பொருகை.

இ-ள். வித்தகப் பொருகை-நன்மையினையுடைய அவ்யாறு, - ஆசின் மிக்கு மென்மதுரமாய்ச் சித்திரத்து அளவி ஓசை பெற்று வித்தாரமாய் - விரைவின் மிகுந்து மென்மையோடு இன்சுவையாய்ப் பலசிறங்களோடு கலந்து ஒலியை அடைந்து விரிவையுடையதாய், - [ஆசு, மதுரம், சித் திரம், வித்தாரம் என்னும் நால்வகைக் கவிகளையும் கல்லோசையையும் உடையதாய்] ஐந்திணை உடன் று - (குறிஞ்சி மூலம் மருதம் நெய்தல் பாலை என்னும்) ஐந்து திணைகளிலும் பொருத்தி, - [ஐ ஐந்திணைப் பொருள்களையும் விளக்கி] காசு நாண்மலர் பிறப்புடன் காட்டி - இரத் தினங்களையும் புதியமலர்களையும் (அவற்றின்) உற்பத்தித்தானங்களோடு காட்டி, - [காசு நாண் மலர் பிறப்பு என்னும் உதாரண வாய்பாடுகளைக் காட்டுவதாகிய] மெய்க் கலசப் பூசுரன் தமிழ் ஒத்தது - மெய்மையாகிய அகத்திய முனிவனது செந்தமிழ்நூலை சிகர்த்தது. எ-று. (உஉ)

வாய்த்த மங்கையர் மஞ்சளும் வாள்விழி மையுந்
தேய்த்த பாலொடும் படிதலின் மும்மையுஞ் சிறந்து
னேத்தும் வாணியும் யமுனையுங் கங்கையி னியல்பும்
பூத்து வெம்பவங் காய்த்தருள் கனிந்தது பொருகை.

இ-ள். பொருகை - அவ்யாறு, - வாய்த்த மங்கையர் மஞ்சளும் வாள் விழி மையுந் தேய்த்த பாலொடும் படிதலின் - சிறந்த பெண்கள் (பூசிய) மஞ்சளோடும் வாள்போலுங் கண்களிலே ஊட்டிய மையோடு தேய்த்த பாலொடும் முழுதலினாலே, - உள் மும்மையுஞ் சிறந்து - தன்னுள்ளே (செம்மை கருமை வெண்மை என்னும் சிறங்கண்) மூன்றுஞ் சிறக்கப் பெற்று, - ஏத்தும் வாணியும் யமுனை கங்கை என்பவற்றின் ஒப்புமை பொலி ந்து, - வெம்பவங் காய்த்த அருள் கனிந்தது - கொடிய பிறவியைக் கெடுக் குமாறு அருள் முதிர்ந்துளது. எ-று. (உசு)

MAHABHARATA

MAHABHARATA LIBRARY

கரைக டர் துளங் கலங்கிவான் பொருளெ லாங் கவர்ந்து
விரைக லத்தமென் போதுசெந் தாதுடன் விளங்கி
புரனெ டும்பல வணைதொறும் படுத்தல கடுத்த
பொருண்ம டந்தையர்ப் போன்றதா லான்றநீர்ப் பொருரை.

இ-ள். ஆன்ற நீர்ப் பொருரை - ஸீறைந்த நீரையுடைய அவ்யாறு.—
கரை கடந்து-எல்லையுக்கடந்து,—உளங் கலங்கி-உள்ளே றுலங்கலங்கி,—
[மனங்கலங்கி] வான் பொருளெ லாங் கவர்ந்து - பெருமையான பொருள்
களையெல்லாக் கவர்ந்து,—விரை கலந்த மென் போது செந்தாதுடன்
விளங்கி - நறுமணஞ் செறிந்த மென்மையான மலர்களாலும் பொண்களா
லும் பிரகாசித்து,—உரனெடும் பல அணைதொறும் படுத்து - திண்மையி
னெடும் பல செய்கரைகளோடும் படிந்து,—[பல சயனங்களிலுந் கிடந்து]
உலகடுத்த பொருண்மடந்தையர்ப் போன்றது - உலகத்திற் சேர்ந்த வரை
வின்மகளிரை ஸிகர்த்தது. எ-று. (உச)

மணிவ ரன்றிய கடனையு மணிமுத்த நதியுந்
திணிகொள் சந்தனச் சித்திர நதியுஞ்செம் பவளம்
பணில முந்திய பச்சைமா நதியும்பாக் கியராப்
புணரி யாவொன் போவது போன்றது பொருரை.

இ-ள். பொருரை - அவ்யாறுனது,—மணி வரன்றிய கடனையும்-இரத்
தினங்களை வாரிய கடனையாறும்,—மணிமுத்த நதியும் - மணி முத் த
யாறும்,—திணிகொள் சந்தனச் சித்திர நதியும் - திண்மைபொருந்திய சந்
தனங்களையுடைய சித்திரயாறும்,—செம் பவளம் பணிலம் உந்திய மா
பச்சை நதியும் - செம்மையாகிய பவளங்களையுந் சங்குநீரையுந் தன்னிய
பெரிய பச்சையாறும்,—பாங்கியரா - (பக்கங்களில் உடன்செல்லுமாற்றாந்)
சகிகள் போலாக,—புணரி ஆவொன் போவது போன்றது - சமுத்திரத்
தின் முழுகும்பொருட்டிச் செல்வது போன்றது. எ-று. (உஊ)

பொருரை மாநதிப் பெருமிதஞ் சிலசில புகன்றே
முருக கேளெனக் கடவுள ருச்சிமேன் முகுழ்த்த
கரத லத்துடன் செயந்தியம் பதிவளங் கந்தன்
றிருவு ளங்களி தரநனி மகிழ்ந்துரை செய்வார்.

இ-ள். உச்சிமேன் முகுழ்த்த கரதலத்துடன் கடவுளர் - உச்சிமேற்
கூப்பிய கைகளோடு (இவ்வனக்கூரூசின்) தேவர்கள்,—முருக பொருரை
மா நதிப் பெருமிதஞ் சிலசில புகன்றேம் செயந்தியம்பதி வளங் கேள்
என - முருகக்கடவுளே! தாமிரபர்ணிமகாநதியின் மான்மியங்களுட் சில
சிலவற்றைக் கூறினேம்; (இனிச்) செயந்திமாநகரத்தின் மாட்சிமைகளையு
ந் கேட்டருளும் என்று தொடங்கி,—கந்தன் திருவுளங் களிதர நனி
மகிழ்ந்து உரைசெய்வார் - அக்கடவுள் (தங்கள் பத்தியைக்காண்டலினாலே)
திருவுளம் பெரிது களிப்புற (அதனால் தாங்கள்) மிகமகிழ்ந்து சொல்வார்.
எ-று. (உசு)

வேறு.

வரிபரவ மணியிசைக்கும் பாலினர்க்கும் பாணருக்கு மழையே
போல, வரிபரவ மணிபிசைக்கும் பாலனமுந் தினங்கொடுத்து

மகிழ்கின் றுரு, மிரவலருக் கிணைந்தருப்போற் றினந்தினமுந்
கொடுத்தமகிழ்ந் திருக்கின் றுரு, மிரவலருக் கிணைந்துமடந்
தையரிடந்தா டொடர்ந்துபடிந் திறைஞ்ச வாரும்.

இ-ள். வரி அம் அரமணி இசைக்கும் பாலினர்க்கும் - இரேகை
பொருத்திய அழகிய உருத்திராக்கமணியை அணியும் இயல்பினையுடைய
அடியார்கட்கும்,—(வரி அரவம் அணி இசைக்கும்) பாணருக்கும் - பாட்
டுக்களின் இசைகளை அழகாகப் பாடுகின்ற பாணர்கட்கும்,—வரி அரவ
மணி பால் பிசைக்கும் அனமும் - ஸ்ரையாகிய நாகரத்தினங்க்ளையும்
பாலோடு பிசைந்த அன்னத்தையும்,—மழையே போலத் தினங் கொடுத்து
மகிழ்கின்றாரும் - மழையையேபோல நாடோறும் பொழிந்து உவக்கின்ற
வர்களும்,—இரவலருக்கு இன் ஐந்தருப் போல தினந் தினமும் கொடுத்து
மகிழ்ந்து இருக்கின்றாரும் - யாசகர்களுக்கு இலரிய பஞ்சதருக்கள்போல
நாடோறும் கொடுத்து உவந்து வாழ்கின்றவர்களும்,—இரவு அவருக்கு
இணைந்து - இரவிலே (காமபாணங்களாகிய) பூக்களால் வருந்தி,—மடந்
தையரிடந் தொடர்ந்து தான் இறைஞ்சிப் படிவாரும் - பெண்டிரிடங்களைத்
தொடர்ந்து (அவர்)பாதங்களை வணங்கிக் கலப்பவர்களும். எ-று.

படிந்திறைஞ் சுவாரும் என்பதின் விசுதி பிரித்து மாற்றிக்கூட்டியது
காண்க. (உஎ)

கதிர்வரவு தனைப்பார்த்துக் கொண்டிழுவர் பலர்கூடு களஞ்
செய் வாரும், கதிர்வரவு தனைப்பார்த்து வாளுழுவர் பலராடு
களஞ்செய் வாரும், பதிகமுடன் றிருமுறைபார்த் தங்கங்கே
படித்தருத்தம் பகர்கின் றாரும், பதிகமுடன் களைக்குவளை களை
வாரும் பதியதனின் வதிவா ரன்றே.

இ-ள். கதிர்வரவுதனைப் பார்த்துக்கொண்டு சூடு களஞ் செய்வார் உழ
வர் பலரும் - (நெற்)கதிர்கள் (விளைந்து)வந்தமையைக் கண்டுகொண்டு
(அரியப்பட்டஅவற்றை) சூடுகளைக் களங்களிற் செய்பவர்களாகிய உழவ
ரும்,—கதிர் வரவுதனைப் பார்த்து ஆடு களைஞ் செய்வார் வாளுழுவர் பல
ரும்—சூரியன் உதித்தலைக்கண்டு பொரு(துபயிலுங்)களக்களை அமைப்பவர்
களாகிய வாள்வீரர் பலரும்,—அங்கங்கே பதிகமுடன் திருமுறை பார்த்
துப் படித்து அருத்தம் பகர்கின்றாரும் - (ஏற்புடையனவாய்) அவ்வவ்விடங்
களிலே பாயிரங்களோடு திருமுறைகளைப் பார்த்து வாசித்துப் பொருள்
கூறுபவரும்,—பதிகமுடன் களைக்குவளை களைவாரும் - பாசிகளோடு களை
களாகிய உற்பலங்களைக் களைபவர்களும்,—பதியதனின் வதிவார் - அச்
செயந்தியம்பதியில் இருப்பார். எ-று. (உஅ)

வேறு.

தளவம் புயத்து மடந்தையெனத் தழைப்பார் தலைவ ருடனூ
டித், தளவம் புயத்தி னிடைநீபத் தண்டே னெழுகும் பெருக்
காற்றிற், களபந் திமிரம் புயப்பாகர் கருத்துக் கடங்காக் கறை
யடிப் போர்க், களபந் திமிரக் குருளையெனக் களிக்கு மளிக்கா
வகமெல்லாம்.

இ-ள். தள அம்புயத்து மடந்தையெனத் தழைப்பார் தலைவருடன்
ஊடித் தள - இடங்களை யுடைய தாமரைமலரிற் சேதேவியோல (அழகு)மிகு

பவர்க(ளாகியபெண்க)ள் கணவரோடு வெறுத்து (அவரைத்)தள்ள, — அம்புயத்தினிடை நீபத்தண்டேன் பெருக்காற்றின் ஓழுகும் - (அங்கனந் தள்ளுண்ட) அழகிய புயங்களில் (அணிந்திருந்து நெரித்த) கடம்புமலர் களின் குளிர்மையான தேன் பெருக்கினையுடைய யாறுபோலப் பாயும், — களபந் திமிர் அம் புயப் பாகர் கருத்துக்கு அடங்காக் கறையடிப் போர்க் களபம் - கலவைச்சாந்துபூசிய அழகியபுயங்களையுடைய பாகர்களது கருத் துக்கு அமையாத உரல்போலுங் கால்களையுடைய போரில் வலிய யானைக் கன்றுகள், — அளிக்காவகம் எல்லாம் - வண்டுகள்பொருந்திய சோலையிடங் களிலெல்லாம், — திமிரக் குருளையெனக் களிக்கும் - இருள்வடிவான குட்டி கன்போலக் களிப்புற்றிருக்கும். ௭-று. (௨௯)

வேறு.

கரும்புருவச் சிலைமடவார் கந்துகநின் றுடவுயர் கவின்செய் மாடங், கரும்புருவச் செலுமதன்மேற் கற்பகம்பூந் தேன்சாய்க் குங்காமர் வீதி, கரும்புருவக் குரிசிலன்னார் வளர்க்கவளர் கங்கு னிறங் கடுக்குங் காழ்த்த, கரும்புருவை செம்மையும்போ ராட் டோதை யெவ்வயினுங் களைப்ப றுதால்.

இ-ள். கருஞ் சிலைப்புருவ மடவார் நின்று கந்துகமாட உயர் கவின் செய் மாடம் - கருமையாகிய விற்போலும் புருவங்களையுடைய மகளிர் நின்று பந்துவிளையாட உயர்கின்ற காந்தியைச் செய்யும் மாடம், — கரும்பு உருவச் செலும் - புண்பூசத்தின்பதத்தையும் பீறி மேற்செல்லும், — அதன் மேற் கற்பகம் பூந்தேன் சாய்க்கும் - அம்மாடத்தின்மேலே கற்பகதரு மலர் மதுவை வீழ்த்தும், — உருவக் கரும்புக் குரிசிலன்னார் வளர்க்கவளர் - உரு வங்கொண்ட கருப்புவில்லியை ஒத்த காளையர்கள் வளர்க்கவளர்ந்த, — கங் குல் கடுக்கும் நிறக் காழ்த்தகருஞ் செம்மைப் புருவையும் போராட்டு ஓதை - இருள் போலும் நிறத்தினையுடைய வயிரம் பொருந்திய ஆடு களுஞ் யசம்மையாகிய ஆடுகளும் போர்செய்யுமிடத்துண்டாகும் ஒலியி ஞல், — காமர் வீதி எவ்வயினுங் களைப்பு அறது - அழகிய வீதிகளின் எவ் விடங்களினும் முழக்கம் ஒழியாது. ௭-று. (௩௦)

வேறு.

தானத் தோடு தழுவும் வாரணந், தானத் தோடு தழுவும் வாரணம், வானத் தோடு மலையும் வலம்புரி, வானத் தோடு மலையும் வலம்புரி.

இ-ள். தானத்தோடு தழுவும் அவ் ஆரணம் - (ஆண்டுள்ளார்செய்யுந்) தானங்களோடு சேர்(த்துச்சரிக்கப்படு)கின்ற சிவவேத ஒலிகளும், — வலம் புரி-சங்கொலிகளும், — வானத்து ஓடும் அலையும்-சுவர்க்கத்திலுஞ் சென்று திரியும், — வானத்தோடு மலையும் வலம்புரி - முகில்களையும் மலைகளையும் வென்ற, — அவ்வாரணம் - அங்குள்ள யானைகள், — தானத்தோடு தழுவும் - மதசலப்பெருக்கோடு பொருந்தும். ௭-று. (௩௧)

செல்லு மீனூர் திகழ்தரு மாசினி, செல்லு மீனூர் திகழ்தரு மாசினி, யெல்லை நீக்கு மிருஞ்சுனை யாரமே, யெல்லை நீக்கு மிருஞ்சுனை யாரமே.

இ-ள். திகழ்தரும் ஆசினி - விளங்குகின்ற ஈரப்பலாக்கள், — செல் லும் மீனூர் திகழ்தரும் ஆசினி செல்லும் ஈனும் - முகில்களும் நட்சத்திரங்

களும் ஒளியைத்தருகின்ற ஆகாயத்திற் செல்லும் (சென்று காய்களை) ஈனும்,—இருஞ் சீனை ஆர் அம் - பெரிய வாவிகளிற் பொருந்திய ஜலங்கள்,—எல்லை நீக்கும் - வெய்யிலி(ன் வெம்மையி)னை அகற்றும்,—இருஞ் சீனை ஆரம் - பெரிய கிளைகளையுடைய சந்தனமரங்கள்,—எல்லை நீக்கும் - (மிகமேலோங்கிச்) சூரியனையும் (போகவிடாது) விலக்கும். எ-று. (௩௨)

காலுந் தேறல் கழனியின் கண்ணெலாங், காலுந் தேறல் கரும்புறு கண்ணெலாங், சாலி யூடு செலுந்திரட் சங்கமே, சாலி யூடு செலுந்தருச் சங்கமே.

இ-ள். கழனியின்கண் நெல் கால் உந்து ஏறல் ஆம் - வயல்களில் நெற்கள் வாயுமண்டலத்தையுந் தள்ளி மேற்செல்லுதலை உடையனவாம்,—கரும்பு உறு கண் எலாந் தேறல் காலும் - கரும்புகள்பொருந்திய இடங்களிலெல்லாம் இரசம் வடியும்,—திரட் சங்கஞ் சாலியூடு செலும் - திரளாகிய சங்குகள் நெற்பயிர்களினுள்ளே உலாவும்,—தருச்சங்கஞ் சாலி ஊடு செலும் - மரக்கூட்டங்கள் அருந்ததியின் பத்தினிஞ் செல்லும். எ-று. ()

ஓடை காட்டி மொளிர்வனப் போதக, மோடை காட்டி மொளிர் வனப் போதகங், கோடு காட்டிங் குளிர்ந்ததண் னாரமே, கோடு காட்டிங் குளிர்ந்ததண் னாரமே.

இ-ள். ஓடை அகம் ஒளிர் வனப் போது காட்டும் - ஓடைகளின் இடங்கள் விளங்குகிற வன்னமாகிய மலர்களைக் காட்டும்,—ஒளிர் வனப் போதகம் ஓடைகாட்டும் - விளங்குகிற காடுகளிற் பிறந்த யானைகள் நெற்றிப்பட்டங்களைக் காட்டும்,—கோடு குளிர்ந்த தண் நாரம் காட்டும் - நீர்க்கரைகள் மிகக்குளிர்ந்த ஜலத்தைக்காட்டும்,—குளிர்ந்த தண் ஆரம் கோடு காட்டும் - மிகக்குளிர்ந்த சந்தனமரங்கள் கொம்பர்களைக் காட்டும்.எ-று. ()

வாலி பத்தின் மதர்ப்புமிக் காகிய, வாலி பத்தினை மொய்ப்பவர் வைத்துள, மூல மட்டுறு முட்சுனி யின்பலா, மூல மட்டுறு மொய்ப்பன வண்டெலாம்.

இ-ள். வாலிபத்தின் மதர்ப்பு மிக்காகிய வால் இபத்தினை ஒப்பவர் - சிறுபருவத்தினையுடைய களிப்புமிருந்த சுத்தமாகிய யானைக்கன்றுகளை நீகர்ப்பவர்(களாகிய காளையர்)கள்,—வைத்துள மூலம் மட்டு உறு பலா முட்கனியின்-உண்டாக்கிய மூலநட்சத்திரம்வரையும் உயர்ந்தபலாக்களின் முட்பொருந்திய பழங்களிலே,—வண்டெலாம் மூலம் மட்டு உறு மொய்ப்பன - வண்டுகளெல்லாம் (தலைமுதல்) அடிவரையும் பொருந்தி மொய்ப்பன. எ-று. (௩௩)

வான ரம்பை வளவயற் கோடெலாம், வான ரம்பயி லும் மரக் கோடெலாம், பான லத்திடை பாய்வசெந் தேன்களே, பான லத்திடை பாய்வசெந் தேன்களே.

இ-ள். வன வயற்கோடெலாம் வான் அரம்பை-மாட்சிமைபொருந்திய வயற்கரைகளினெல்லாம் பெருமையாகிய வாழைகள் (உள),—மரக்கோடெலாம் வானரம் பயிலும் - மரக்கொம்புகளிலெல்லாங் குரங்குகள் உலாவும்,—செந்தேன்கள் பானல் இடை பாய்வ - செம்மையாகிய வண்டுகள் கருங்குவளைகளினிழை விழ்வன,—நலத்துப் பாவிடைச் செந்தேன்கள்

பாய்வ - நன்மையாகிய பாட்டுக்களினிடங்களினின்று (சுவையுடைப் பொருள்களாகிய) செந்தேன்கள் பெருகுவன. எ-று.

பானலத்திடை என்புழி அத்துச்சாரியை. (௩௯)

வேறு.

வாழ்த்தலை மதகு தோறு மடுத்தலை கொழித்துத் தெண்ணீர் வீழ்த்தலை நோக்கி நாரை மிசைத்தலை விரும்பி வாளைக் காழ்த்தலை முனைவாய் குத்தக் கதிர்த்தலை சாய்த்துத் தண்சாய்க் கீழ்த்தலைப் பதுங்கி மீண்டு கிளர்ந்தலை புனலிற் பாயும்.

இ-ள். தெண்ணீர் - (பொருளையாற்றின்) தெளிந்தநீர், - தலை வாழ் மதகுதோறும் மடுத்து - தலைமை தங்கிய மதகுக்கடோறும் நிறைந்து, - அலை கொழித்து வீழ்த்தலை - நிரைகளினாலே (மீன்முதலியவற்றை) வாரி (க்கரையில்) வீழ்த்திவிடுதலை, - நாரை நோக்கி மிசைத்தலை விரும்பி வாளைக் காழ்த்தலை முனை வாய் குத்த-நாரை கண்டு உண்ணுதலை வேண்டி வாலேமீன்களின் வயிர்மாகிய சிசுகளை நுதிபொருந்திய வாயினற்குத்த, - கதிர்த்தலை சாய்த்து- (அம்மீன்கள் அகப்படாது தம்முடைய) ஒளிபொருந்திய தலைகளைச்சாய்த்து, - தண் சாய்க் கீழ்த்தலைப் பதுங்கி-குளிர்மையான கோரைப்புற்களின் கீழிடங்களிற் பதுங்கி, - மீண்டு கிளர்ந்து அலை புனலிற்பாயும் - திரும்பி எழுந்து அலைகின்ற நீரினுட்பாயும். எ-று. (௪௦)

காரெனத் திரண்டு பால்வாய்க் கன்றுள்ளிக் கனைத்து லாவி நீரிடைப் படிந்த மேதி நெரிமருப் பூர்ந்த சங்க மாமழுத் துகுப்பத் திங்க ளமுதவான் றுரை யென்னக் கூரிதழ்ப் பசுந்தாள் வாசக் குவளைவாய் மலரு மாதோ.

இ-ள். காரெனத் திரண்டு பால் வாய்க் கன்று உள்ளிக் கனைத்து உலாவி - முகில்போலத் திரண்டவடிவின்வாய்ப் பால்பொருந்திய வாயையுடைய கன்றுகளை கனைந்து ஒலித்துத் திரிந்து, - நீரிடைப் படிந்த மேதி - நீரினுள்ளே தங்கிய எருமைகளினது, - நெரி மருப்பு ஊர்ந்த சங்கம் ஆர முத்து உகுப்ப - முறுகிய கொம்புகளில் ஏறிய சங்குகள் நிறைய முத்துக்களை ஈன, - குவளைப் பசுந்தாள் வாசக் கூரிதழ் - குவளைகளினது பசுமையாகிய நாளம் பொருந்திய நறுமணத்தையுடைய கூரிய முகைகள், - திங்கள் அமுதவான் தாரை என்ன - (அம்முத்தொளியை) சந்திரனுடைய (கிரண்) அமுதமாகிய மழையின் ஒழுக்கென்று கனைந்து, - வாய்மலரும் - வாய்விரியும். எ-று. (௪௧)

வண்டலை யிழைக்கும் வாட்கண் மகளிர் பூங் காம ரோதி கொண்டலென் றயிர்த்துத் தோகைக் குலஞ்சிறை விரிப்ப வாசக் தண்டலை கிடந்த மேகத் தண்புனல் சொரியுந் தோறும் விண்டலை யளப்பச் சாலி வேலிமீக் கிளரு மாதோ.

இ-ள். வண்டலை இழைக்கும் வாட்கண் மகளிர் பூங் காமர் ஓதி - வண்டல் வீளையாட்டைச் செய்யும் வான்போலுந் கண்களையுடைய பெண்களினது பூவையணிந்த அழகிய கூந்தலை (க்கண்டு), - தோகைக் குலங் கொண்டலென்று அயர்ந்துச் சிறை விரிப்ப - மயிற்கூட்டங்கள் முகிலென்று ஐயுற்றுச் சிறைகளை விரிக்க, - வாசத் தண்டலை கிடந்த மேகம் -

நறுமணமுடைய சோலைகளிற்கிடந்த முல்கள் (அம்மயிலாட்டத்தைக் கண்டு தம்பருவம்வந்ததென்று சினைந்து),—தண்புனல் சொரியுத்தோறும்—
குளிர்த நீரைப் பொழியுத்தோறும்,—விண் தலை அளப்பச் சாலி வேலி
மீக்கின்றும் - ஆகாயத்தின் இடத்தை அளாவி நெற்கள் எலத்தின்கண்
மேலே விளங்கும். என்று. (௩௬)

வீதியின் மறையோ ரோதும் வேள்விக்கா ரிசைநூல் கேட்டுப்
போதுகொய் கிளியும் பாடற் பூவைபு மிழற்றற் தீஞ்சொற்
கேதமின் முனிவர் தேவர் கேட்டளி நமக்குண் டாமென்
றேதிலாப் பொதும்ப ரெல்லா மிமைப்பிலா திருப்பர் மாதோ.

இ-ள். வீதியின் மறையோர் வேள்விக்கு ஒதும் ஆர் இசைநூல்
கேட்டு - வீதிகளில் வேதியர்கள் யாக(கால)த்தில் ஓதிய அரிய சுரம்
பொருந்திய வேதங்களைக் கேட்டு (மணஞ் செய்து கொண்ட),—போது
கொய் கிளியும் பாடற்பூவையும் - மலர்களைக் கொய்கின்ற கிளிகளும்
பாடலில் வலிய நாகணவாய்ப்புட்களும்,—மிழற்றற் தீஞ் சொல் - (சாலாந்
தரங்களில்) ஒலிக்கின்ற இனிமையான (அவ்வேத) மொழிகளை,—கேதம்
இன் முனிவர் தேவர் கேட்டு - துன்பமில்லாத முனிவர்களுந் தேவர்
களுந் கேட்டு,—நமக்கு அவி உண்டு ஆம் என்று - (இங்ஙனம் வேள்வி
சிகழ்கின்றது போலும்; அற்றாயின்) எமக்கும் அவிப்பாகம் உள்ளதாமே
என்று சினைந்து,—ஏதிலாப் பொதும்பரெல்லாம் இமைப்பிலாது இருப்
பர் - குற்றமற்ற சோலைகளிலெல்லாம் (எவ்விடத்து எப்பொழுது தம்மை
அழைத்தல் சிக்குமோ என்னுந் கருத்தால்) விழியிமைத்தலின்றி இருப்
பர். என்று. (௪௦)

அம்புரு வங்கோ டாம லயில்விழி யிமையா டாமற்
றம்புரு மூவேழான தானத்திற் கான மூட்டிக்
கம்புருக் களம்விம் மாமற் கனியனார் பாடுந் தோறுந்
தும்புரு முதலோர் கேட்டுச் சுடர்முடி துளக்கு வாரால்.

இ-ள். கனியனார் - கனியையொத்த (இனியவனிதையரான)வர்,—
தம்புரு மூவேழானதானத்திற் கானம் மூட்டி - தம்புருவாத்தியத்தில் இரு
பத்தொரு தானங்களில் (ஏற்ற பெற்றி) கீதத்தை அமைத்துக்கொண்டு,—
அம்புருவக் கோடாமல் - அழகிய புருவங்கள் வளையாமலும்,—அயில்விழி
இமை ஆடாமல் - வேல்போலுந் கண்களின் இமைகள் அசையாமலும்,—
கம்பு உருக் களம் விம்மாமல்-சங்குபோலும் அழகினையுடைய கழுத்து விம்
மாமலும்,—பாடுந்தோறும் - (தம்மிடறுகளாற்) பாடும்பொழுதெல்லாம்,—
தும்புரு முதலோர் கேட்டுச் சுடர் முடி துளக்குவார் - (தவ்வாசவிசேடம்
பற்றிப்பயின்றவருந்) தும்புரு முதலிய (பெரியோர்)கேட்டு (அதிசய
ஆந்தமுடையராய்) ஒளிபொருந்திய முடிகளை அசைப்பார். என்று. (௪௧)

வாளொளி மதியுந் தங்கள் வதனமும் பதண மாதர்
கேளுட னிருந்து செங்கைக் கிசலயக் கவின்செய் யாடி
நீளொளி முழுது நோக்கி நிழன்மதி களங்கா மென்று
சாளரக் கதவு சாத்தித் திங்களைத் தடைசெய் வாரால்.

இ-ள். பதணம் மாதர் கேளுடன் இருந்து - மதின்மேடைகளிலே
மகளிர் சுற்றத்தோடு இருந்து,—கிசலயச் செங்கைக் கவின்செய் ஆடி-

தவிர்ப்போலுஞ் செம்மையான (தங்) கைகவிற்கொண்ட காந்தியைச் செய்யுங் கண்ணைகளினுள்ளோ, —வாளொளி மதியுந் தங்கள் வதனமும் நீள் ஒளி முழுதும் நோக்கி - (விரகினைத்துயருறுத்தலால்) வானே நிகர்த்த ஒளியினையுடைய சந்திரனிடத்துந் தங்கள் முகத்தினிடத்தும் மிகுந்த ஒளிமுழுதையும் (ஒத்துப்) பார்த்து, —மதிமீழல் கண்களாம் என்று - சந்திரனது ஒளி குற்றமுடையதாம் என்று (இகழ்ந்து) கூறி, —சாளரக் கதவு சாத்தித் திங்களைத் தடை செய்வார் - பலகணிக்கதவை அடைத்து (அச்) சந்திரனது ஒளியை (உள்ளே வாராவண்ண்) தடைசெய்வார் எ-று. (சஉ.)

ஒருதலைக் காமத் துறரோ ரோவியத் தலைமை பூண்டோர் வருகலைக் குறித்து நோக்கி மாணுருக் கிழியிற கோட்டித் தருகலைப் புரிதி ராயிற் றனதனெப் பாக்கு வோமென் றிருதலைப் பேரி னாரு மிரங்கினோந் தழுங்கு வாரே.

இ-ள். ஒருதலைக்காமத்து உற்றோர் - (பிரிந்ததமதுதுணையைவினைந்து வருத்தல் என்னும் இயல்பினையுடைய) கைக்கினையினகட் பொருந்தினவராகிய, —இருதலைப் பேரினரும் - (தலைமகள் தலைமகள் என்னும்) இரு திறமாய் தலைநாமத்தவர்களும், —ஒவியத் தலைமை பூண்டோர் வருதலைக் குறித்து - சித்திரவிதையின் முதன்மை படைத்தவ (ரானசிற்)ப் (தம் மிடத்து) வருகலைத் தக்கது தாவயிலால்) வியமித்து, —நோக்கி - (அங்கனஞ் சுட்டிய காலத்துச் சுட்டியவிடத்து வந்த அவரைப்) பார்த்து, —மாண் உருக் கிழியிற் கோட்டித் தருதலைப் புரிநிராயின் தனதன் ஒப்பாக்குவோம் என்று நோந்து - (நாஞ் சுட்டியவரது) மாட்சிமையான உருவத்தைப்படத்தில் எழுதித் தருதலைச் செய்வீராயின் (உம்மைக்) குபேரனுக்கு நிகராக்குவோம் என்று பிரதிஞ்ஞசெய்து, —இரங்கி அழுங்குவார் - மனமுருகி அலைவார். எ-று. (சக.)

சூதினற் பொருது வென்றோர் தோற்றவர் நிதியம் வாங்கி வீதியிற் குவித்த தோர்ந்து வெள்கிய தன்மை யாலோ தாதகிச் சடையான் றோழத் தன்மையு மாக மேனித் கேதமுற் றியக்கர் வேடத் திருத்தன னளகைக் கோமான்.

இ-ள் சூதினற் பொருது வென்றோர் - சூதின மலைந்து ஐயம்பெற்றவர்கள், —தோற்றவர் நிதியம் வாங்கி வீதியிற் குவித்தல் - அபஜயமுற்றவருடைய திரவியங்களை (க் காலந்தோறும்) வாங்கி வீதியிற் சேர்த்திருத்தலை, —அளகைக்கோமான் தோர்ந்து வெள்கிய தன்மையாலோ - குபேரன் அறிந்து நாணிய இயல்பினுற்போலும், —தாதகிச் சடையான் தோழத்தன்மை ஆகவும் - ஆத்திமாலையை அணிந்த சடையையுடைய (சிவபெருமா) னுக்குத் தோழன்தன்மை உளதாகவும், —மேனிக்கு ஏதம் உற்று - உடம்பிற் குற்றம் பற்றி, —இயக்கர் வேடத்து இருத்தனன் - இயக்கருக்குரிய கோலத் தோடு இருத்தான். எ-று. (சச.)

அநெனு மங்கத் தாற் றி மைமந்துமா மகத்தின் செய்கை தேறுநான் மறையோ ரெல்லாஞ் சிறந்துமுப் போது மாற்றிக் கூறிரு வினைக ணீக்கிக் குமரநா யகன்று னொன்றே பேறென விதயத் தெண்ணிப் பெருமிகத் தடைவ ரம்மா.

இ-ள். தேறுநான்மறையோர் எல்லாம் - தெளிந்த சதுர்வேத ஞானத் தையுடைய(அந்தண)ரெல்லாரும்,-ஆறெனும் அங்கத்து ஆற்றின அமைந்து- (ஒதல் ஒதுவித்தல் முதலிய) ஆறுகிய அங்கங்களோடு (வைதி) மாக்கத்தில் அமைதலுடையராய்,—மாமகத்தின் செய்கை சிறந்து - பெரியயாகச் செயலாற்றிற்று,—மும்போதும் ஆற்றி - நிரிகாலியதிகளையும் அனுட்டித்து,—கூறு இருவினைகள் நீக்குக் குமரநாயகன் தான் ஒன்றே பேறு என இதயத்து எண்ணி - சொல்லப்படுகின்ற இருவினைகளையும் நீக்குக் குமாரசுவாமியினுடைய திருவடிகளின் ஒன்றுதலே (தமக்கு வேண்டும்) பெறுதி என்று மனத்து நினைத்து,—பெருமித்தத்தடைவா - பெருமையிற் சேர்வர். எ-று. (சுரு)

மைந்தர்தஞ் சிறுபொற் றேரும் வாம்பரி மக நான் முற்றி யந்தனர் வருந்திண் டேரு மரசர்மாக் கடவு தேரு மிந்திரன் முதலார் தேவ ரேறுபொற் கொடிஞ்சித் தேருஞ் சந்தத மளவ ளாவித் தலைமயக் குற்ற விதி.

இ-ள். மைந்தர்தஞ் சிறுபொற்றேரும் - சிறுவர்களுடைய சிறியபொற் றேர்களும்,—அந்தணர் வாம்பரிமகம் நூல் முற்றி வருந்திண் தேரும் - மறையவர்கள் அசுவமேத யாகங்களைச் சாத்திரவிதியால் இயற்றி முடித்து (இவர்து) வருந்திண்மையாகிய தேர்களும்,—அரசர் மாக் கடவு தேரும்- அரசர்கள் குதிரைகளைக் கொண்டு செலுத்துகிற தேர்களும்,—இந்திரன் முதலார் தேவர் ஏறு பொற்கொடிஞ்சித் தேரும் - இந்திரன் முதலான தேவர்கள் ஏறும் பொன்மயமான கொடிஞ்சிகளையுடைய தேர்களும்,—வீதி சந்ததம் அளவளாவித்தலைமயக்குற்ற - வீதிகளில் எப்போதுங்கலந்து எங்கும் பொலிதலுற்றன. எ-று. (சசு)

வேறு.

எர்க்காலின் றலைபிடிப்பா ரிணைக்காலி லெழுந்தகய லினமார்த் தாண்டன், தேர்க்காலின் வெடிதாவிச் செருக்காற்றிங் களினமு தச் சேனா டாடிப், போர்க்காலிற் போய்வானப் புதுக்காலிற் குடைந்தாடிப் பொழியு மேக, நீர்க்காலின் மீண்டிறங்கி நெடுங் காலின் றலையுலவி நிகழு மாதோ.

இ-ள். எர்க்காலின் றலை பிடிப்பார் இணைக்காலில் எழுந்த கயலினம்- மேழிகோப் பிடிப்பா (ராகிய உழவ)ரது உபயபாதங்களின் (மிதிப்பட்டு)மேலே சென்ற கயன்மீன்கட்டடங்கள்,—மார்த்தாண்டன் தேர்க்காலின் வெடி தாவி - சூரியனது தேருருளின்கண்ணே அச்சத்தோடு பாய்ந்து,—திங் களின் அமுதச் சேனாடாடி - (ஆண்டுக்குடுபெற்றமையின் மீன்பாய்ந்து) சந்திரனது அமுதக்குழம்பிற் படிந்து,—செருக்காற் போர்க்காலிற் போய் வானப் புதுக்காலிற் குடைந்து ஆடி - களிப்பினோடு பொருதலையுடைய வாயுப்போல விரைந்து சென்று ஆகாயகங்கையிற் படிந்து விரியாடி,— மேகம் பொழியும் நீர்க்காலின் மீண்டு இறங்கி - முகில்பொழியும் மழை நீரின் வழியான் மீண்டு கீழ்வந்து,—நெடுங்காலின்றலை உலவி நிகழுந்- யாற்றின்கண்ணே உலாவி விளங்கும். எ-று. (சஎ)

வேறு.

மதுநவ பானஞ் செய்யு மாதர்கண் மாட மேற்போய் மிதுனநல் யாடுமுன் நெண்ணி விண்ணிடைக் கரங்க ணிட்டக்

கதுமெனச் சேடி மார்கள் கல்லென நகைத்துத் தங்கைப்
பதுமயாழ் கொடுத்து முன்னர்ப் பண்பினை யமைத்தல் செய்வார்.

இ-ள். மது நவபானஞ் செய்யும் மாதர்கள் - கள்ளைப் புதிதாகக் குடித்த மகளிர்கள், —மேன்மாடம் போய் - மேன்மாளிகைகளில் உலாவி, - விண்ணிடை மிதுனம் நல் யாழென்று எண்ணிக் கரங்கள் நீட்ட - ஆகாயத்துள்ள மிதுனராசியை (வடிவொப்புமையினால்) நல்ல வீணையென்று நினைந்து (அதனை எடுத்துப்பாடவேண்டிக்) கைகளேநீட்ட, —சேடிமார்கள் கல்லென நகைத்து - (கண்ட) பாங்கியர்கள் கல் என்று சிரித்து, —கதுமெனத் தங்கைப்பதுமயாழ் கொடுத்து - விரைவாகத் தங்கள் கைத்தாமரைமலர்களில் வைத்திருந்த வீணைகளைக் கொடுத்து, —முன்னர்ப் பண்பினை அமைத்தல் செய்வார் - (இராசியைக்கைக்கொள்ளு முயற்சியாகிய) முன்னர்க்கொண்ட குணத்தை அடக்குவார். எ-று. (ச.அ)

வேறு.

பழமறை முறைமுறை தெரிதொனியும் பலசுரு தியினிசை பயிரொனியும், விழைவுறு வதுவையின் முழுவொலியும் விகலமின் மனுநெறி பயிரொனியு, மழல்விழி மதகய முரொனியு மயில் விழி யினர்நட மிடுமொலியு, மழையென வுதவினர் தமதொலியு மறிக்கட லினுமொலி தருமறுகு.

இ-ள். மறுகு - வீதிகளிலே, —பழமறை முறைமுறை தெரிதொனியும் - பழைய வேதங்களை முறைமுறையாக ஆராயும் ஒலியும், —பலசுருதியின் இசை பயில் தொனியும் - பலவேதங்களின் சுரங்களைப் பழகும் ஒலியும், —விழைவுறு வதுவையின் முழுவொலியும் - விரும்பும் விவாகத்து முரசினொலியும், —விகலமில் மனுநெறி பயில் தொனியும் - குறைவற்ற மனுந்திகளைப் பயிலும் ஒலியும், —அழல் விழி மதகயம் முரல் தொனியும் - திக்காலங் கண்களையுடைய மதயானைகள் ஒலிக்கும் ஒலியும், —அயில் விழியினர் நடமிடும் ஒலியும் - வேற்கண் மகளிர் கூத்தாடும் ஒலியும், —மழையென உதவினர் தமது ஒலியும் - முகில்போலத் தானம் பண்ணினவரது ஒலியும், —மறிகடவினும் ஒலிதரும் - (கிரைகளை) மடக்குகின்ற சமுத்திரனும் (மேற்பட்டு) முழங்கும். எ-று. (ச.க)

தரளவெண் மணிபல தரமிவொர் தமதெதி ரெதிர்தலை விலை பகர்வார், பருமணி வயிரமி தெனவறைவார் பவளமி தொளியில தெனவிகழ்வார், விரைகமழ் பரிமள நலநெனவே மிகுதிலை யிது பண வெடையினுமே, யரிதென விலைபக ரினைஞர்கள் கூ றமலைகள் கடல்பொரு மணி மறுகே.

இ-ள். அணிமறுகு - அழகிய வீதிகளில், —வெண் தரளமணி பல தரமிவொர் - வெண்மையான முத்துமணிகள் பலவற்றைத் தரம்புகுப்பவர்களும், —எதிரெதிர் தமது தலைவிலை பகர்வார் - எதிர்த்தெதிர்த்து தம்மதற்கு மேல்விலை சொல்வாரும், —இது பரும் வயிரமணி என அறைவார் - இது பருமையான வயிரரத்தினம் என்று சொல்வாரும், —இது ஒளியிலது பவளம் என இகழ்வார் - இது ஒளியற்ற பவளம் என்று நீர்திப்பாரும், —விரை கமழ் பரிமளம் நலது என - (கொள்பவர் இந்தக்) கலவைச்சாந்து கமழுகின்ற சுகந்தத்தால் நல்லது என்று (புகழ்ந்து) சொல்லுதலும், —

இது பணவெடையினும் மிகுது இலை அரிது என விலை பகர் இளைஞ்கள் - இங்கலவை ஒருபணவெடையினும் மிகுதியாய் (நம்மிடத்து) இல்லை; (இது யாண்டும்) அரியதே என்று விலையேற்றிச் சொல்லுகின்ற இளையர்களும், கூறு அமலைகள் கடல்பொருள் - பேசுகின்ற ஒசைகள் கடலொலியோடு மாறு கொள்ளும். எ-று.

(10)

பரிசிறை விலையொடு சுழிதெரிவார் பணிமணி யொருவயின் விலையிடுவார், கரிசிறை யொருபுடை விலைபகர்வார் கதிர்க்கழ் கனகம் துரையிடுவார், மருமலி மலயச நிலைதெரிவார் வடகலை தமிழரை முறையறைவார், விரிகலை பலபல விலைதெரிவார் மிகு திக ளளவில தெருகிறையே.

இ-ள். தெருசிறை - தெருசிறைகளிலே, —பரிசிறை விலையொடு சுழி தெரிவார் - குதிரைசிறைகளுக்கு விலைகளையுஞ் சுழிகளையும் ஆராய்ப்பவரும், —ஒருவயின் பணிமணி விலையிடுவார் - ஒருபால் நாகரத்தினங்களுக்கு விலைமதிப்பவரும், —ஒருபுடை கரிசிறை விலைபகர்வார் - ஒருபால் யானை சிறைகளுக்கு விலைகூறுவாரும், —கதிர்க்கழ் கனகமது உரையிடுவார் - ஒளி விளங்குகின்ற பொன்னை உரைப்பாரும், —மருமலி மலயச நிலை தெரிவார் - மணமிருத்த சந்தனத்தின் இயல்பை ஆராய்வாரும், —வடகலை தமிழரை முறை அறைவார் - வடநூல் தமிழ்நூல்களின் ஆவல்களைச் சொல்வாரும், —விரிகலை பலபல விலை தெரிவார் - விரிந்த (அவ்விருவகை) நூல்கள் பலபலவற்றுக்கும் விலைகளை ஆராய்வாரும், —மிகுதிகள் அளவில - மிகுந்து சஞ்சரித் தல்கள் அளவிறந்தன எ-று.

ஆவலி என்றது அட்டவணையை.

(10க)

விரிதரு கொடைபொழி வியன்முரசும் வியனுறு வதுவையி னதிர்முரசு, மருவல ரடன்முடி கொளுமுரசும் மறையவர் மக முறை தருமுரசு, மருவிமும் மதகய மறைபுனலுண் ணமைதியி னடிபடு கடிமுரசு, மிரவொடு பகலுமன் மதன்முரசி னிகல்புரி வனசில சிலமறுகு.

இ-ள். சிலசில மறுகு - சிலசில வீதிகளிலே, —விரிதரு கொடை பொழி வியன் முரசும் - பரந்த தானக்களைப் பொழியுமிடத்துப் பெரிய முரசுகளும், —வியனுறு வதுவையின் அதிர் முரசும் - பெருமைமிக்க மண க்களின் முழங்கும் முரசுகளும், —அடல் மருவலர் முடிகொளும் முரசும் - போரிற் பகைவரது முடிகளைக் கொள்ளுமிடத்து முரசுகளும், —மறைய வர் மகம் முறைதரும் முரசும் - அந்தணர் வேள்விகளை முறையே செய்யு மிடத்து முரசுகளும், —அருவி மும்மத கயம் அறை புனல் உண் அமைதி யின் அடிபடு கடிமுரசும் - அருவிபோலும் மும்மதக்களைப்பொழியும் யானை கள் ஒலிக்கின்ற நீரைப் பருகும்பொழுதில் அடிபடுங் காவலாகிய முரசுக ளும், —இரவொடு பகலும் மன்மதன்முரசின் இகல்புரிவன் - இரவும் பக ளுங் கடலோடு மாறுபடுவன. எ-று.

மன்மதனுக்கு முரசாவது கடலாகலின் அது அதன்பெயராயிற்று. (1)

சுருகுகள் விவரமொ டிரையிடுவார் சுடர்விடு மணிமுடி விலை யிடுவா, ரொளிவளை மணிபல தரமிடுவா ருறையிடு அரிகைநெய்

துவரிடுவா, ரளியொடு மிரவல ரெதிரெதிர்கூஉ யறுசுவை தருமச
னமுமிடுவார், களியின ரெழுதிய கிழியெதிரே களியொடு திரிபவ
ரளவிலரே.

இ-ள். சனாகுக்ள் விவரமொடு உரையிடுவார் - (எண்ணியகருமத்திற்
சித்திபெறுதற்கு வேண்டிய) உபாயங்களை விவரங்களோடு சொல்லவல்ல
வரும், —சுடர்விடு மணி முடி விலே இடுவார் - ஒளியை வீசுகின்ற மணி
கட்டு முடிவானவிலையை மதிப்பவரும், —ஒளி வீளை மணி பல தரமிடு
வார் - ஒளியையுடைய சங்குமுத்துக்கள் பலவற்றையுந் தரம்வகுப்பவர்
களும், —உறை இடு சரிகை நெய் துவரிடுவார் - உறைகளில் இடப்படும்
உடைவாட்படைகட்டு நெய் பூசுவாரும், —அளியொடும் இரவலர் எதி
ரெதிர்கூஉய் அறுசுவைதரும் அசனமும் இடுவார் - அன்போடு யாசகர்
களே நேர்நேராக அழைத்து அறுசுவை பயக்கும் உண்டிகளை வழங்கு
வாரும், —களியினர் எழுதிய கிழி எதிரே - செருக்கினையுடையராய் (நாம்
இதுசெய்வம் நாம் இதுசெய்வம் என்று தனித்தனி தத்தம் இன்முகங்
களிலே) எழுதிவைத்த படங்களின் முன்னே, —களியொடு திரிபவர் அள
விலரே - (அவ்வவரால் அவ்வக்கரும முடிக்கவேண்டி) மகிழ்ச்சியோடு
திரிபவரும் எண்ணிறந்தவர்கள். எ-று. (நுக)

மலர்மக வரியுடன் வருவதென மணிகெழு சிவிகையி னிடை
வருவா, நிலைதளிர் மலர்சிவ னடியிடவே யிரவிவிண் னெழுமுன
மவைதெரிவார், பலகலை தெரிஞர வரினிடையே பணிவிடை
முழுவது முறைபுரிவார், துலையறு சதுர்மறை முறைமுறையோ
துர்ப்பெரு கியதெரு வளவிலவே.

இ-ள். மலர்மகள் வரியுடன் வருவதென மணிகெழு சிவிகையினிடை
வருவார் - திருமகள் திருமாலோடு வருவதுபோல இரத்தினமழுத்திய
சிவிகைகளில் வருந் தம்பதிகளும், —இலை தளிர் மலர் சிவனடி இட இரவி
விண்ணெழு முனம் அவை தெரிவார் - பத்திர பல்லவ புட்பங்களைச் சிவ
பாதங்களிற் சாத்துமாறு சூரியன் உதிக்குமுன் அவற்றை ஆய்வாரும், —
பலகலை தெரி ஞரவரினிடையே பணிவிடை முழுவதும் முறை புரிவார் -
பலதூல்களையும் அறிந்த ஆசிரியரிடத்தே (சார்ந்து அவருடைய) தொண்டு
களையெல்லாக் கிரமமாகச் செய்பவரும், —துலையறு சதுர்மறை முறை
முறை ஒதுநர் - ஒப்பற்ற சதுர்வேதங்களைக்கிரமக் கிரமமாக ஒதுபவரும், —
பெருகிய தெரு அளவில் - மிகுந்துள்ள தெருக்கள் அளவற்றன. எ-று. ()
வேறு.

இனைய தாகிய செயந்திறன் னகரென விமையோர்
முனைவை வேலவன் முன்னநின் றெடுத்துரை மொழிய
வனைய செய்கையை யாறுமா முகப்பிரா னறிந்தே
வினைய மொர்ந்துபோர் வீரவா குவுக்கிவை விளம்பும்.

இ-ள். இனையதாகிய செயந்தி நன்னகர் என - இவ்வியல்புகளை
யுடையதாகிய செயந்தியே நல்ல நகரமாம் என்று, —இமையோர் முனை
வை வேலவன் முன்னம் லின்று உரை எடுத்து மொழிய - தேவர்கள்
துதிபொருந்திய கூரியவேலையுடைய கடவுளின் எதிரே நின்று ஒலியெடுத்த
துக்கூட, —ஆறுமாமுகப்பிரான் அனையசெய்கையை அறிந்து - ஆறுமா
முகக்கடவுள் அச்செய்கையை அறிந்து, —வினையம் ஒர்ந்து போர் வீரவாகு

வுக்கு இவை விளம்பும் - உபாயத்தை அறிந்துபொருதலேயுடைய வீரவாகுவுக்கு இவற்றைச் சொல்வார். எ-று. (௫௫)

வீர வாகுநீ கேளென யாவர்க்கு மேலோன்
பேர வாவுறு நினைக்கினை யார்தமைப் பெரிதாம்
பாரி டத்தொகை யவர்தமைப் பதாதிநர் தலைவர்
யாரை யும்மிவட் கொணருதி யாலென விசைத்தான்.

இ-ள் யாவர்க்குமேலோன் வீரவாகுநீ கேள் என - எவர்க்குந்தலைவ (ராகியஅ)வர் வீரவாகுவே நீ கேள் என்று சொல்லி,—பேரவா உறும் நினக்கிளையார்தமை - பேராசை பொருந்திய உன் தம்பிமாரையும்,— பெரிதாம் பாரிடத்தொகையவர்தமை - பெருமையான பூதக்கூட்டத்தவரையும்,—பதாதிநர்தலைவர் யாரையும் - பூதசேனாபதிகள் யாவரையும்,— இவண் கொணருதி என இசைத்தான் - இங்கனம் வருவி என்று ஆஞ்ஞாபித்தார். எ-று. (௫௬)

இசைசெய் வாசக மனைத்தையுங் கருத்தினு லெண்ணி
விசைய மொய்ம்பனும் பாரிடத் தொகையையு மேலா
மசைவில் பூதசே னாதிபர் யாரையு மடங்காத்
திசைதொ மும்பினோர் தம்மையும் விளித்தனன் சிறந்தான்.

இ-ள். இசைசெய் வாசகம் அனைத்தையுஞ் சிறந்தான் விசயமொய்ம்பனும் கருத்தினுல் எண்ணி - (அவர்) கூறிய மொழிகளையெல்லாம் (கேட்டுச்) சிறந்த வீரவாகுவும் மனத்தில் நினைத்து,—பாரிடத்தொகையையும்-பூதக்கூட்டங்களையும்,—மேலாம் அசைவில் பூதசேனாதிபர் யாரையும் - மேலான சோம்பலற்ற பூதசேனாபதிகள் எவரையும்,—அடங்காத் திசைதொழும் பினோர்தம்மையும் - வலி குறையாத எத்திசையாராலும் வணங்கப்படுந் தம்பிமாரையும்,—விளித்தனன் - அழைத்தார். எ-று. (௫௭)

விளித்த போதுபூ தாதிநர் யாருமுள் வியந்து
களித்து வானமும் வையமு மொன்றெனக் கலந்து
துளிக்கும் வல்விடச் சேடனும் பணமுடி துளக்கி
நெளிக்க நின்றுகூத் தாடினர் வயங்கொடு நிரம்பி.

இ-ள். விளித்தபோது - அழைத்தபொழுதில்,—பூதாதிநர் யாரும் வியந்து உட்களித்து வானமும் வையமும் ஒன்றெனக் கலந்து வயங்கொடு சிரம்பி - பூதவீரர் முதலியோரெல்லாரும் அதிசயித்து மனமகிழ்ந்து விண்ணும் மண்ணும் ஒன்றாகச்செறிந்து விஜயகோஷக் கொண்டு சிறைந்து,—சேடனும் வல்விடந் துளிக்கும் பணமுடி துளக்கி நெளிக்க நின்று கூத்தாடினர் - ஆதிசேடனும் வலியநஞ்சை ஒழுக்கும் படமுடைய முடிகளை அசைத்து(ப்பொறுக்கலாற்றாது) நெளிக்குமாறு நின்று கூத்தாடினார்கள். எ-று. (௫௮)

வந்த காலையின் மாருதத் தலைவநீ மனத்தின்
முந்து தேரினைக் கடவுதி யாலென மொழிந்தே
பிந்தி ரன்மகண் மான்மக ளொடுங்கடி தெழுந்து
சிந்து ரப்பகைப் பீடின் றெருவினன் சேயோன்.

இ-ள். வந்தகாலையில் - (அங்கனம் அவரெல்லாம்) வந்தபொழுதில், —
சேயோன் மாருத்தலைவ நீ மனத்தின் முந்து தேரினைக் கடவுதி என
மொழிந்து - குமாரசவாமியானவர் வாயுதேவனை நீ (வேகத்தினால்) மனத்
தின் முற்பட்ட தேரைக் கொணர்நி என்று கூறி, —இந்திரன்மகன்
மான்மகளொடுங் கடிதெழுந்து சிந்துரப்பகைப்பீடீசின்று ஒருவினன்-
தெய்வயானையோடும் வள்ளியம்மையோடும் விரைந்தெழுந்து சிங்காசனத்
தின்னின்று நீங்கினார். எ-று. (௩௯)

சீய மெல்லணை நீங்கியே செங்கதி ரணைய
பாயொ ளிச்சுடர்ப் பாதுகை மேற்பதஞ் சேர்த்தி
நாய கன்பெருங் கோபுர வாயிலி னண்ணி
வாயு வுக்கிறை கொணர்ந்ததே ரேறினன் மகிழ்ந்தே.

இ-ள். நாயகன் சீயமெல்லணை நீங்கி - (அங்கனம் அங்கடவுள் சிங்
காசனத்தினின்று நீங்கி, —செங்கதிரணைய பாஷ்யாளிச் சுடர்ப் பாதுகை
மேற் பதஞ் சேர்த்தி-சூரியன்போலும் பரந்த ஒளியையுடைய பொற்பாது
கையிற் பாதங்களை வைத்து, —பெருங் கோபுரவாயிலின் நண்ணி - பெரு
மையாகிய கோபுரவாயிலிற் சேர்ந்து, —வாயுவுக்கிறை கொணர்ந்த தேர்
மகிழ்ந்து ஏறினன் - வாயுதேவன் கொணர்ந்த தேரின்கண்ணே உவந்து
இவர்த்தருளினார். எ-று. (௪௦)

தேரி னேறிய வேல்வையிற் செம்பொளி னடைப்பை
மார னேந்தினன் களாசியை வருணனின் நெடுத்தான்
கோர வீரவாள் கூற்றுவன் றனதுகைக் கொண்டா
னேரு லாவிய சாமர மிந்திர நெடுத்தான்.

இ-ள். தேரின் ஏறிய ஏல்வையில் - (சுவாமி) தேரில் இவர்த்தருளிய
பொழுது, —மாரன் செம்பொனின் அடைப்பை ஏந்தினன் - காமன்
பொன்னொய் வெற்றிலைப்பாத்கிரத்தைத் தாங்கினான்; —வருணன் களா
சியை எடுத்து சின்னான் - வருணன் படிக்கத்தை எடுத்து சின்னான்; —
கூற்றுவன் கோர வீர வாள் தனது கைக் கொண்டான் - இயமன் பயங்கர
மான வீரம்பொருந்திய வாட்படையைத் தன் கையிற் கொண்டான்; —
இந்திரன் ஏருலாவிய சாமரம் எடுத்தான் - இந்திரன் அழகுபொருந்திய
கவரியை எடுத்தான். எ-று. (௪௧)

ஆத வத்தனிக் கடவுளு மமுதவான் றுரைச்
சீத வெண்மதிக் கடவுளுங் குடையுடன் செல்ல
நாத மிக்கெழு தந்திரி நகங்கொடு தடவி
மாத வத்துயர் தும்புரு நாரதர் வணங்க.

இ-ள். தனி ஆதவக்கடவுளும் அமுத வான் தாரைச் சீத வெண்
மதிக்கடவுளுங் குடையுடன் செல்ல - ஒப்பற்ற சூரியதேவனும் அமுத
மழையொழுக்கினையுடைய சூளிர்த் தெவண்மையான சந்திரதேவனுங்
குடையிடித்தலோடுசெல்ல, —மாதவத்து உயர் தும்புரு நாரதர் நாதம்
மிக்க எழு தந்திரி நகங்கொடு தடவி வணங்க - பெருந்தவத்தின்
உயர்ந்த தும்புருவும் நாரதரும் ஓசை மிகுந்த (யாழ்களின்) எழுநரம்பு
களை நகங்களினாலே தடவி (ப்பாடி) வழிபட. எ-று. (௪௨)

தாலு வேழுடைக் கடவுள் வர்த்திகை தாங்கிப்
பாலின் வந்திட நிருதியுங் குபேரனும் பரவி
யால வட்டமும் விசிறியுங் கைக்கொள் விராக்
கோல நாண்மலர் மாரிதூஉய்க் கடவுளர் குழும்.

இ-ள். ஏழு தாலு உடைக் கடவுள் தீவர்த்தி கை தாங்கிப் பாலின் வந்திட - ஏழு நாவுடைய அக்கினிதேவன் தீவர்த்தியைக் கைக்கொண்டு பகர்த்து வர, - நிருதியுங் குபேரனும் பரவி ஆலவட்டமும் விசிறியுங் கைக்கொள் - நிருதியுங் குபேரனும் துதித்து (முறையே) ஆலவட்டத்தை யும் விசிறியையுங் கைகளிற் கொள்ள, - கடவுளர் அலராக் கோல நாண் மலர் மாரி தூஉய்க் குழும் - தேவர்கள் பரந்து அழகான புதுமலர்மழை களைப் பொழிந்து கூட. ஏ-று. (௬௬)

ஆயி ரக்கம லாசனத் திறையவ னன்னத்
தூய புட்கொடு புறஞ்செலச் சுடர்மணிக் கிரணப்
பாயொ ளிப்பணிப் பாயலான் படரிருஞ் சிறைய
நாய கத்தனிக் கருடன்மீ தேறின னடப்ப.

இ-ள். ஆயிரக்கமல ஆசனத்து இறையவன் தூய அன்னப்புட்கொடு புறஞ் செல - ஆயிரவிசுழ்த்தாமரைமலராகிய ஆசனத்தையுடைய பிரமன் சுத்தமான அன்னப்பறவையின்மேற் கொண்டு பக்கத்திற் போக, - சுடர் கிரண மணிப் பாயொளிப் பணிப்பாயலான் - விளங்குகின்ற கிரணத்தை வீசுகின்ற இரத்தினத்தைக்கொண்ட பரந்த ஒளிபொருந்திய சேடனாகிய சயனத்தையுடைய (விட்டுணுதே)வன், - படர் இருஞ் சிறைய நாயகத் தனிக் கருடன்மீது ஏறினன் நடப்ப - பரந்த பெரிய இறகுகளையுடைய (புன்) வேந்தனாகிய ஒப்பற்ற கருடன்மேல் இவரந்து செல்ல. ஏ-று. (௬௭)

சுரர்க ளார்த்தனர் முனிவர்க ளார்த்தனர் தொழுதே
நரர்க ளார்த்தன ரார்த்தன மறையொரு நான்குந்
தரையின் மேயசீ ரறஞ்சிறந் தார்த்தன தரங்கப்
பரவை யார்த்தென வார்த்தன பாரிடப் படையே.

இ-ள். சுரர்கள் ஆர்த்தனர் - தேவரும் ஒலித்தனர்; - முனிவர்கள் ஆர்த்தனர் - முனிவரும் ஒலித்தனர்; - நரர்கள் தொழுது ஆர்த்தனர் - மனிதரும் வணங்கி ஒலித்தனர்; - மறை ஒருநான்கும் ஆர்த்தனர் - வேதங் கள் நான்கும் ஒலித்தனர்; - தரையின் மேயசீர் அறஞ் சிறந்து ஆர்த்தனர் - நிலவுலகின்கண்ணே (கடவுள்) பொருந்திய பெருமையினாலே தருமங்கள் சிறந்து நிறைந்தனர்; - தரங்கப் பரவை ஆர்த்தெனப் பாரிடப்படை ஆர்த் தனர் - திறைகளையுடைய கடல் ஒலித்துபோலப் பூதசேனைகள் ஒலித் தனர். ஏ-று. (௬௮)

துடிமு முழங்கின பேரிகை முழங்கின சொரிகா
ரிடிமு முழங்கின போலவான் றந்துபி யிரைத்த
படக மேங்கின பதலைகள் பம்பின பரம்புந்
கடன்மு முழங்கின போலொலி பரந்தகா களமே.

இ-ள். துடி முழங்கின - உடுக்கைகள் கோஷித்தனர்; - பேரிகை முழங்கின - றந்துபிகளுந் கோஷித்தனர்; - சொரி கா முழங்கின இடி

போல வான் றந்துபி இரைத்த - (மழையைப்) பொழியும் முகில்கள்
கோஷித்த இடிபோல ஆகாய பேரிகைகளும் முழங்கின;—படகம் ஏங்கின—
பெரும்பேரிகைகளும் முழங்கின;—பதிலைகள் பம்பின - ஒருகட்பறை
களும் முழங்கின;—பரம்பும் முழங்கின கடல்போற் காகளும் ஒலி பரந்த -
பரந்து முழங்கிய கடல்போலக் காளங்கள் ஒலிபெருகின. எ-று (சுசு)

வேறு.

விண்ணவர் பெருமான் வந்தான் வேனெடும் படையான் வந்
தான், பண்ணவர் மகுடந் தேபக்கும் பதாம்புயக் கடவுள் வந்தா,
னண்ணலங் குமரன் வந்தா னுறுமா முகத்தன் வந்தான், றண்
ணற வெழுந் நீபத் தாமவேள் வந்தான் வந்தான்.

கழுமலத் துதித்தருனக் காண்முனை வந்தான் வந்தான், மழை
யெனக் கருணை பெம்பால் வழங்கிய செவ்வேள் வந்தான், றழை
யுமுச் சங்கத் தேறுந் தலைமப்பா வலவன் வந்தான், செழு
மறைப் பெருமான் வந்தா நென்றன சின்ன மெல்லாம்.

இ-ள். சின்னமெல்லாம் விண்ணவர் பெருமான் வந்தான்.....
செழுமறைப் பெருமான் வந்தான் என்றன - சின்னங்களெல்லாம்
“தேவாதிதேவர் வந்தார்; வேலாகிய உயர்ந்த ஆயுதத்தையுடையவர் வந்
தார்; தேவர்களின் முடிகளை உரிஞ்சும் பாதாரசுவாயுடைய பதி
வந்தார்; பெருமையாகிய குமாரசுவாமி வந்தார்; ஆறுதிருமுகங்களையுடைய
யவர் வந்தார்; குளிர்ந்ததேன் ஒழுகுங் கடப்பமாலையையுடைய சுவாமி வந்
தார் வந்தார்; சீர்காழியிற்றோன்றிய சிவஞான குமாரர் வந்தார் வந்தார்;
மழைபோலத்திருவருளை நம்மாட்டுப் பொழிந்த முருகபிரான் வந்தார்;
தழைத்த முச்சங்கங்களில் ஏறிய முதன்மையையுடைய புலவர் வந்தார்;
மாட்சிமையாகிய வேதநாயகர் வந்தார்” என்று ஒலித்தன. எ-று. (சுஎ-சுஅ)

ஆறுமா முகத்துப் புத்தே ளணிகெழு தேரி னீங்கிக், கூறு
நான் மறையு மொன்றங் கோயிலிற் குறமான் யானைப், பேறதாந்
தெய்வ யானைப் பெண்ணெடு மடியர் வாழ்த்த, மாறிலாக் குமர
மூர்த்தி மகிழ்ந்துவீற் றிருந்தான் மாதோ.

இ-ள். ஆறுமாமுகத்துப் புத்தேள் மாறிலாக் குமர மூர்த்தி - ஆறு
பெரியமுகங்களையுடைய கடவுளாகிய ஒப்பில்லாத குமாரசுவாமியானவர்,
குறமான் யானைப்பேறதாந் தெய்வயானைப் பெண்ணெடும் - வள்ளியம்மை
யாரோடும் ஐராவதயானை வளர்த்த தெய்வயானையம்மையாரோடும்,—
அணி கெழு தேரின் நீங்கி - அழகார்த்த இரதத்தின் இறங்கி,—கூறு நான்
மறையும் ஒன்றங் கோயிலில் - சொல்லுகின்ற சதுர்வேதங்களும் ஒன்று
பட்ட கோயிலின்கண்ணே,—அடியர் வாழ்த்த மகிழ்ந்து வீற்றிருந்தான் -
தொண்டர்கள் துதிக்க உவந்து அமர்ந்தருளினார். எ-று. (சுகூ)

வீற்றிருந் தருளிநோடும் வேதற்கும் விளங்குஞ் சோதி, யாற்
றலந் திகிரி யாற்கு மமரர்க்கும் விடைமுன் னீந்து, தேற்றுநான்
மறைவல் லோரந் திரிசுதந் திரத்தர் வாழ்த்திப், போற்றவேற்
கரத்துப் புத்தேள் புவனிகாத் தளிக்கு நாவில்.

இ-ள். வேற்கரத்துப் புத்தேள் அருளிநோடும் வீற்றிருந்து - வேலாயுதக்கடவுள் கருணையினோடும் அமர்த்தருளி, —வேதற்கும் விளங்குஞ் சோதி ஆற்றல் அந் திகிரியாற்கும் அமரர்க்கும் விடை முன் ஈந்து - பிரமசேவருக்கும் விளங்கும் ஒளிபொருந்திய வலிமையாகிய அழகிய சக்கிரத்தை யுடைய(விட்டுணுதே)வருக்கும் (மற்றைத்) தேவர்கட்கும் அனுமதியை முன்னரே உதவி, —நான்மறை தேறு வல்லோரார் திரிசுதந்திரத்தர் வாழ்த்திப் போற்ற - சதுர்வேதங்களைத் தெளிந்து வல்லவராகிய திரிசுவதந்திரர்கள் பூசித்துத் துதிக்க, —புவனி காந்து நாளில் அளிக்கும் - (அன்போடுவழிபடும்) உலகத்தாரை இரட்சித்து நாடோறும் (அவர்க்குவேண்டி) ம்வரங்களைக் கொடுப்பா(ராயினு)ர். எ-று. தேற்று - விரித்தல். (௭௦)

சேயந்திபுர அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௨௨௦.

கா-வது வள்ளியம்மை திருவவதார அத்தியாயம்.

அகிலம் யாவுக்கு மந்துரு வாணிபோ, நிகரி லாதுயர் நீடு பொற் குன்றின்வா, யிகலுஞ் செற்றமு நீக்கிய வேமனார், தகைமைசேர்ந்த தவமுனி யேன்றுளான்.

இ-ள். அகிலம் யாவுக்கும் அந் துருவ ஆணிபோல் நிகரி லாது உயர் நீடு பொற்குன்றின்வாய் - பூமி முழுதும் அழகிய அசையாங்லை யைச்செய்யும் ஆணிபோல ஒப்பின்றி உயர்ந்து நீண்ட பொன்மலையின் கண்ணே, —இகலுஞ் செற்றமும் நீக்கிய ஏமனார் தகைமை சேர்ந்த முனி தவம் என்றுளான் - பகையையுஞ் சினத்தையும் ஒழித்த ஏமனென்னுந் தகுதிபொருந்திய முனிவன் தவத்தைப் பொருந்தியுள்ளவனாம். எ-று. (௧)

சங்கு சக்கிரந் தாங்கு தடக்கையீம், பங்க யத்திருப் பாரப் படைரப்பொற், கொங்கை வெற்பிற் குளிர்த் பகந்துழாய்த், தொங்க லுக்கிசைந் தோங்குதிண் டோள்களும்.

இ-ள். சங்கு சக்கிரந் தாங்கு தடக் கையும் - (திருமாலினுடைய) சங்கையுஞ் சக்கிரத்தையுந் தாங்கிய பெருமையான கரங்களையும், —பங்கயத் திருப் படைரப் பொற் பாரக் கொங்கை வெற்பின் - தாமரைமலரில் இருக்குஞ் சீதேவியின் சந்தனத்தையணிந்த அழகிய பாரமான ஸ்தனமலைக் கோடு, —குளிர்த் பகந்துழாய்த் தொங்கலுக்கு இசைந்து ஒங்கு திண் டோள்களும் - குளிர்மையான பசியதுளசிமலைக்கும் இசைந்து உயர்ந்த திண்மையான புயங்களையும். எ-று.

கொங்கை வெற்பைத்தழுவுதற்குத் தொங்கலை அணிதற்கும் இசைந் தோங்குதிண்டோள்களையும் என்க. உம்மையால் மற்றுந்திருமாலின் அங்கமுதலியனவுந் தியானிக்கப்பட்டன என்பதுணர்க. (௨)

எண்ணி யுள்ளத் திருத்திமெயர் நாசுபிற், கண்ணி ரண்டுங் கவிழ்தர நோக்கியே, விண்ண வர்க்கும் வியப்புற யோகத்து, நண்ணு கின்ற துணர்ந்தன னாகர்கோன்.

இ-ள் எண்ணி உள்ளத்து மெய் இருத்தி - தியானித்து மனத்தின் மெய்யாய் இருக்கச்செய்து, —நாசியிற் கண்ணிரண்டுங் கவிழ்தர நோக்கி-மூக்கினிடத்தைக் கண்களிரண்டினாலும் வீணாவாகப் பார்த்து, —விண்ணவர்க்கும் வியப்பு உற யோகத்து நண்ணுகின்றது - தேவர்கட்கும் அதிசயம் உண்டாக யோகத்தில் இருக்கின்றமையை, —நாகர் கோன் உணர்ந்தனன் - தேவேந்திரன் அறிந்தவனாய் எ-று.

முனி ஏன்றுளானாய் எண்ணி இருத்தி நோக்கி நண்ணுகின்றதை நாகர்கோன் உணர்ந்தனனாய் என இயைதலுணராக. (க)

கான யாழிசை கந்தரு வத்தரும், வான நாடக மாதரும் வம்மினென், முன சொல்லொன் றுணர்த்துவ னன்னது, தானு எத்திற் றரிக்குதிர் நீரென.

இ-ள். யாழ்க் கானம் இசை கந்தருவத்தரும் வான நாடக மாதரும் வம்மினென்று - வீணைகளிற் கீதங்களைப் பாடுகின்ற கந்தருவர்களுயுஞ் சுவர்க்கத்து நாட்டியப்பெண்களையும் வாருங்களென்று (தன்முன்னோக்கி), —ஆன சொல்லொன்று உணர்த்துவன் அன்னது நீர் உள்ளத்தில் தரிக்குதிர் என - (நான் என்பொருட்டு) ஆகிய வசனமொன்றைக் கூறுவேன் அதனை நீவிர் (மருது) மனத்திற் கொள்ளக்கடவீர் என்று (முகவுரை) சொல்லி. எ-று. (ச)

பொருளின் மேற்படு பொற்றையிற் போய்த்தவத், தெருளி னேமத் திருமுனி யென்பவ, னருளின் வைகின னாகவ னெஞ்சக, மருள நீவிர்மெய் மாற்றுமென் றோதலும்.

இ-ள். பொருளின் மேற்படு பொற்றையில் - பொன்னின் மேம்பட்ட மலையிலே, —தெருளின் திரு ஏமமுனி என்பவன் - ஞானச் செல்வத்தை யுடைய ஏமமுனி என்பவன், —அருளின் தவம் வைகினன் - அருள்பெறும் பொருட்டுத் தவத்தின் அமர்ந்தான், —நீவிர் ஆங்குப் போய் அவன் நெஞ்சகம் மருள மெய் மாற்றும் - நீங்கள் அங்கேபோய் அவனது மனம் மயங்க (ச் செய்து) மெய்யறிவை நீக்கி விடும், —என்று ஓதலும் - என்று சொல்ல. எ-று. (ரு)

சொற்ற வாசகங் கேட்டிசை தும்புருக், கற்று ணர்ந்துள கந்தரு வத்தரும், பற்று நாடகப் பைந்தொடி யார்களு, முற்று ணர்ந்த முனிவன்முன் போயினார்.

இ-ள். சொற்ற வாசகங் கேட்டு - (அங்கனம் இந்திரன்) கூறிய வசனத்தைக்கேட்டு, —தும்புரு இசை கற்றுணர்ந்துள கந்தருவத்தரும் பற்றும் நாடகப் பைந்தொடியார்களும் - தும்புருமுனிவனிடத்தே இசைநூலை ஒதியறிந்த கந்தருவரும் விரும்பப்படும் நாட்டிய மகளிரும், —முற்றுணர்ந்த முனிவன் முன் போயினார் (தன்னெல்லையிற்பட்டன) முழுதையுறிந்த (அவ்வேம) முனிவன் முன்னே சென்றனர். எ-று. (சு)

கையின் யாழிற் களிந்தபண் டேறலு, மைய நுண்ணிடை யாரடி பேர்த்திடுஞ், செய்ய தாளச் செயனடத் தேறலு, மையி லாமுனி வன்செவி யார்தலும்.

இ-ள். கையின் யாழிற் களிந்த பண் தேறலும் - (கந்தருவர்)கைகள் வின் வீணைகளிலெழுந்த முதிர்ந்த கீதமாகிய தேனும்,—ஐய நான் இடையார் அடி பேர்த்திடுஞ் செய்ய தாள நடச்செயல் தேறலும் - அழகிய நண்ணிய இடைகளையுடைய (நாட்டியமகளிர்) கால்களைப் பெயர்க்குஞ் செம்மையாகிய தாளத்தையுடைய நடனச்செய்தை (யொலி) யாகிய தேனும்,—மை இலா முனிவன் செவி ஆர்தலும் - குற்றமில்லாத முனிவனது செவி களிற் சேர. எ-று. (எ)

யோசு விட்டு முனிவர னுள்ளத்தின், மோக மிக்க மனத் தொடு முன்னர்வான், ரோகை யொத்த சரிசுழ லாரையும், பாகி சைத்தவர் தம்மையும் பார்த்துளான்.

இ-ள். முனிவரன் உள்ளத்தின் யோசு விட்டு - (அம்)முனிச்சிரேட்டன் (தன்) மனத்திற்பொருத்திய யோகத்தை விடுத்து,—மோகம் மிக்க மனத்தொடு முன்னர் - (தனக்கு) மோகஞ்செய்தற்பொருட்டுக் கிளர்ந்த உள்ளத்தோடு முன்னின்றவர்களாகிய,—பாசு இசைத்தவர் தம்மையும் வான் தோகை ஒத்த சரிசுழலாரையும் பார்த்துளான் - பாசுபோல்பாடிய (கந்தரு)வர்களையும் பெருமையான மயிலே சீகர்த்த மகளிரையும் நோக்கினவனும். எ-று. (அ)

நீங்கள் யாரு நிகரறு யோகத்தின், பாங்கர் வந்து பரிபவஞ் செய்ததாற், நீங்கொ டிஞ்சொலிற் சீவிய வெம்மொழி, தாங்கி வேடுவத் தன்மைசென் றெய்துவீர்.

உங்கள் பால்வந்த வொண்டொடி மாதரு, மங்கண் மாநிலத் தற்றமி லாவரைத், துங்க வேடுவத் தோகைய ராகவு, மிங்கி சைத்தனம் போமின்க ளென்றான்.

இ-ள். நீங்கள் யாரும் நிகரறு யோகத்தின் பாங்கர் வந்து பரிபவஞ் செய்ததால் - (கந்தருவரே) நீவிரெல்லாம் ஒப்பற்ற யோகஞ் செய்யுமிடத்து வந்து அவமதி பண்ணினமையால்,—சீறிய என் தீக்கொடுஞ் சொலின் மொழி தாங்கி அங்கண் மாநிலத்து அற்றமிலா வரை சென்று வேடுவத்தன்மை எய்துவீர் - சினந்த எமது சாபமாகிய மொழியை ஏற்று அழகிய இடத்தையுடைய பெரிய பூமியில் அழிவற்ற மலையிற்போய்வேடுவரார் தன்மையை அடைவீர்,—உங்கள் பால் வந்த ஒண்டொடி மாதருந் துங்க வேடுவத் தோகையராக இங்கு இசைத்தனம் போமின்கள் - தும் பக்கத்தில் வந்த ஒள்ளிய வளையலையுடைய (இம்) மகளிரும் உயர்ச்சியையுடைய வேடுவிச்சிகளாக இங்கனஞ் சபித்தேஞ் செல்லுங்கள்,—என்றான் - என்று கூறினான். எ-று. (க-க0)

அந்த வெம்மொழி கேட்டலு மன்னவர், சிந்தை நொந்து தெருமந்து மாழ்கியே, மைந்தர் குற்ற மனங்கொடு வல்விடந், தந்தை யூட்டிற் றனயர்க்குச் சார்புண்டோ.

இ-ள். அந்த வெம்மொழி கேட்டலும் அன்னவர் - அச்சாபத்தைக் கேட்டு அவர்கள்,—சிந்தை நொந்து தெருமந்து மாழ்கி - மனம் வருந்திச் சுழன்று மயங்கி (அம்முனிவனை வணங்கிவின்று),—தந்தை மைந்தர் குற்றம் மனங்கொடு வல்விடம் ஊட்டின் தனயர்க்குச் சார்பு உண்டோ - பிதா மக்களுடைய குற்றத்தை மனத்தில் வைத்து வலிய நஞ்சை ஊட்டினால் (அம்)மக்களுக்குத்தஞ்சம் (வேறு) உண்டோ. எ-று. (கக)

ஆயி னுங்கொடுஞ் சாபம் கன்றுமுன், மேய தொல்வடி வங் கொடு மேவவு, நீயி ரங்கி நிகழ்த்துதி யென்றலுந், தூய மாதவ னன்றெனச் சொல்லுவான்.

இ.ள். ஆயினும் - (சுவாமி! நன்குற்றம்பற்றியெழுந்த சினத்தாற்சபித் தீரே) ஆலுலும், — நீ இரங்கி - (இனி) நீர் தயை கூர்ந்து, — கொடுஞ் சாபம் அகன்று முன் மேய தொல் வடிவங்கொடு மேவவும் நிகழ்த்துதி - கொடியசாபத்தை நீங்கி (நாமெல்லாம்) முன்னர்ப் பொருந்திய பழைய உரு வத்தைக்கொண்டு வாழவுஞ் செய்யக்கடவீர், — என்றலும் - என்று வேண்டிக்கொள்ள, — தூய மாதவன் நன்றெனச் சொல்லுவான் - சுத்சனாகிய (அம்) முனிவன் நல்லது என்று (அவர்க்கு உறுதியை) கூறுவானும் - ஏ-று.

கால மூன்று முளங்கொடு காண்பவன், சீல முன்னித் திகைத் தருள் சிந்தியா, மூல மின்மி முளைத்துக் கயிலையிற், கோலங் கொண்டிருந் தானடி சூம்பிட்டு.

இ.ள். மூலமின்றி முளைத்துக் கயிலையிற் கோலங் கொண்டு இருந் தான் அடி சூம்பிட்டு - காரணமின்றி வெளிப்பட்டுக் கயிலாயத்தில் உருவு கொண்டு அமர்ந்த சிவபெருமானுடைய பாதங்களை வணங்கி, — தருள் சிந்தியா - (அவரது) அருளினாலே தியாஷித்து, — மூன்று காலமும் உளங் கொடு காண்பவன் - முக்கால நிகழ்ச்சிகளையும் மனத்தின் அறிபவனும், — சீலம் உன்னி - (அவர்தாபநீக்கத்துக்குவாய்ப்பான) இயல்பை அறிந்து, — திகைத்து - (தாஞ்சபித்தமையும் ஈசரசங்கற்பத்தானமைத்தேயாயினமையைக்காணலின்) அதிசயமடைந்து (அவர்களை நோக்கி). ஏ-று. (க-8)

தாது குத்த கடுக்கையுந் தாதகிப், போது மொய்த்த புரிசடை யான்றருஞ், சோதி வேற்கைச் சுருதியம் பண்ணவன், காதல் கூர்ந்துல கத்தைக் களிப்பினால்.

காக்க வேண்டிக் கடுந்தொழிற் சூர்க்களை, நீக்கி மாதவ னேத் திரத் துற்றுளா, மாக்க யத்திரு வள்ளி மணந்தருட், டேக்கொடுஞ்சிறந் தான்செயந் திப்பதி.

இ.ள். தாது உகுத்த கடுக்கையுந் தாதகிப்போதும் மொய்த்த புரி சடையான் தரும் - தாதுக்களைக் கான்ற கொன்றை மலர்களும் ஆத்திமலர் களுஞ் செறிந்த முறுக்காகிய சடையையுடைய (பசுபதியார்) பயந்த, — சோதி வேற்கைச் சுருதிப் பண்ணவன் - ஒளிபொருந்திய வேலைக்கொண்ட கரத்தினையுடைய வேதகீதத்தினை (ராகியகுமாரபீரா)ன், — காதல் கூர்ந்து உலகத்தைக் களிப்பினால் காக்கவேண்டி - (துட்டரை) நிக்கிரகித்தலின் மிக்கு (ச்சிட்டராகிய) உலகினரை மகிழ்ச்சியோடு அணுகிரகிக்கவிரும்பி, — கடுந்தொழிற் சூர்க்களை நீக்கி - கடுந்தொழிலைச்செய்த சூரனையும் (அவன்) கூட்டத்தாரையும் ஒழித்து, — மாதவன் நேத்திரத்து உற்றுளா மாக் கயத் திரு வள்ளி மணந்து - விட்டுணுவின் கண்களிற் பிறந்த பெருமையான தெய்வயானையாரையும் வள்ளியம்மையாரையும் வரைந்து, — அருள் தேக் கொடுஞ் செயந்திப்பதி சிறந்தான் - கருணை நிறைவோடும் செயந்தி நகரத் திலே சிறந் (திருந்) தார். ஏ-று.

“தாது” என்னும் இப்பாட்டுமுதல் “வளாறு” என்னும் முப்பதாம் பாட்டி முதியில் “விதான் மைப்போலவற்றிருத்திர்” என்பது வரை முனிவன் கூற்றே. (க-8-க-10)

அரும ஹைக்கம லாசனத் தந்தணன், மரும லர்த்துள வத்திரு மான்மகக், குரிசின் மற்றுள தேவருங் கும்பிடத், திருவிண்ணை கிச் சிறந்தருள் காலையில்.

இ-ள். கமலாசனத்து அரு மறை அந்தணன் - தாமரைமலராசனத் தையுடைய அருமையான வேதத்தை ஆராயும் பிரமவேவனும்,—மருத் துளவ மலர்ச் திருமால் - மணமுள்ள துளசிமலரையணிந்த வீட்டுணு வும்,—மகக்குரிசில் மற்றுளதேவருங் கும்பிட - இந்திரனும் வேறுள்ள வானவரும் வணங்க,—திருவின் சிறந்து வைகி அருள்காலையில் - ஐகவரி யத்தாற்சிறந்திருந்து (அக்கடவுள்) அருள்செய்யுங்காலத்தில். எ-று. (கசு)

யாவ ருந்தொழு தேத்த விருந்துள, மூவி ரண்டு முகத்தவன் மால்விழித், தேவி மாருடன் சேர்ந்து கருணையின், மேவி யன் பின் விளங்குமவ் வேலையில்.

இ-ள். யாவருந் தொழுது எத்த இருந்துள மூவிரண்டு முகத்தவன் - எவரும் வணங்கித்துதிக்க இருந்த (அந்த) ஆறுமுகபெருமான்,—மால்விழித் தேவிமாருடன் அன்பிற் சேர்ந்து-விட்டுணுவின் கண்களிற் பிறந்த அம்மை மா(ரிருவ)ரோடும்(ஒத்த)அன்பாற் கலந்து,—கருணையின் மேவி விளங்கும் அவ்வேலையில் - அருளோடு பொருந்தி விளங்கும் அச்சமயத்தில். எ-று. (.)

முருக வேளுக்கு முந்திய தாரமாய், மருவவல்லி மதர்ப்பினின் வாயந்தபே, ருருவ மெய்து முலப்பினில் வேள்புணர், பெருமி தத்தி லகந்தை பிடித்துளாள்.

இ-ள். முருகவேளுக்கு முந்திய தாரமாய் மருவவல்லி - முருகக்கட வுளுக்கு மூத்த மனைவியாய் பொருந்திய வள்ளியம்மையார்,—மதர்ப் பினின் வாயந்தபேருருவம் எய்தும் உவப்பினில் - அழகிற் சிறந்தபெருமை யான வடிவத்தை அடைந்த மகிழ்ச்சியினாலும்,—வேள் புணர் பெருமிதத் தில் - (அக்)கடவுள் (விசேடமாகத்தம்மைப்)புணர்(பவரென்று திரித் துணர்ந்ததனாலய பெருமையினாலும்,—அகந்தை பிடித்துளாள் - அகக் காரக் கொண்டவராய். எ-று. (கஅ)

இந்தி ரன்மக னென்னிகர்க் காளெனச், சிந்தை மேற்கொடச் சேயிழை யைத்தின, நின்றை செய்தன ளாகவு நீதிதே, ரந்த மாது பொறுத்தன ளன்பினே.

இ-ள். இந்திரன் மகன் என் லீகர்க்காள் எனச் சிந்தைமேற்கொடு - தெய்வயானை எனக்கு ஒப்பாகாளென்று உள்ளத்திற் கொண்டு,—அச் சேயிழையைத் தினம் லீந்தைசெய்தனளாகவும் - அந்தச் செம்மையான அணிகளையுடையாரை நாடோறும் அவமதி செய்தாராகவும்,—நீதி தேர் அந்தமாது அன்பிற் பொறுத்தனன் - நீதியை அறிந்த அந்த அம்மையார் அன்போடு பொறுத்தனர். எ-று. (கக)

அரிகண் வந்திடு மவ்விரு வர்க்குமே, கருணை யொத்தவை வேற்கரக் கந்தலே, டிருவு ளாஞ்செயி திவ்வியக் கண்ணினவ், விருவ ருள்ளுறு மெண்ணமுந் தேர்ந்துளான்.

இ-ள். அரி கண் வந்திடும் அவ்விருவர்க்கும் கருணை ஒத்த வைவேற் கரக் கந்தவேள் - திருமாலின் கண்களிற் பிறந்த அவ்விருவர்பாட்டும் அரு

ளின் ஒருபடியான கூரிய வேலாயுதம் கொண்ட கையையுடைய முருகக் கடவுள்,—திருவுள்ளுசெறி நிவ்வியக் கண்ணின் - திருவுள்ளத்துப் பொருந்திய ஞானக்கண்ணினாலே,—அவ்விருவருள்ளும் எண்ணமுந் தேர்ந் துளான் - அவ்விருவருடைய உள்ளக்களிற் :பொருந்திய ன்னைவுகளையும் அறிந்தவராய். ஏறு. (உ௭)

விண்டு வின்வலக் கண்ணிடை மேவிய, தொண்டை யந்துவர் வாய்மடத் தோகையைக், சுண்டு மெல்லக் கலங்கா முகமனா, லுண்டு காரிய மொன்றென வோதுவான்.

இ-ள். விண்டுவின் வலக்கண்ணிடை மேவிய - விட்டுணுவின் வலக் கண்ணிற் பிறந்த,—தொண்டைத் துவர் வாய் மடத் தோகையைக் கண்டு-கொவ்வைக்கனிபோலுஞ் சிவந்த அதரங்களையுடைய மடமை பொருந்திய அம்மையாரை நோக்கி,—காரியம் ஒன்று உண்டு என - (பெண்ணேசினக் குரைக்குஞ்) செய்தி ஒன்று உளது என்றுசொல்லி,—மெல்லக் கலங்கா முகமனால் ஒதுவான் - மென்மையாக (அவர்தாம் மிக மனங்) கலங்காமைக் கேதுவாய இன்மொழி கூறுதலோடு (பின்வருமாறு)கூறினார். ஏ-று. (உ௮)

மாறு மீக்கொடு வாரணப் பாவையைச், சீறி நிந்தனை செய் தனை யன்னதாற், கூறு கின்ற கொடுமொழிச் சாபத்தி, னாறு சென்றவ னைற்றிட வேண்டுநீ.

இ-ள். மாறு மீக்கொடு வாரணப்பாவையைச் சீறி நிந்தனைசெய் தனை - (பெண்ணே நீ) பகையைமேற்கொண்டு தெய்வயானையைக் கோபித்து அவமதிசெய்தாய்,—அன்னதால் நீ - அதனால் நீ,—கூறுகின்றகொடு மொழிச் சாபத்தின் ஆறு சென்று - (யாமின்நிச்சு) சொல்லுங் கொடிய மொழியாகிய சாபத்தின் வழியே போய்,—அவண் ஆற்றிடவேண்டும் - (சுட்டப்படும்)அவ்விடத்தே(அக்குற்றத்தைப்)பரிகரித்தல் வேண்டும் ஏறு.

தார மாயிரு வீருந் தழுவினீர், வார முன்வயின் வைத்தன மாகவா, வீர மின்றி யிழிவுரைத் தாயதன், கார ணத்தைக் கருத் துள டக்கினான்.

இ-ள். இருவீருந் தாரமாய்த் தழுவினீர் - (நீயும் அவருமாகிய) இரு வீரும் மனைவியராய் நம்மைத் தழுவினீர்,—உன்வயின் வாரம் வைத்தன மாக வால் நரமின்றி இழிவுரைத்தாய் - (நீயோ நாம்) உன்மேல் அன்பு வைத்தனம் என்று கொண்டு சுத்தமான தண்ணளியின்றி (அவனை) நிந் தித்தாய்,—அதன் காரணத்தைக் கருத்துள் அடக்கினான் - (அவர்) அ(ங் கனம் இழிவுரைத்த)தேயாகிய காரணத்தை (ச்சினமென்னுங் காரியம் பிறப்பிக்க விடாமலும் எவர்க்குமுரையாமலுந் தன்) மனத்துள்ளேதானே அடக்கிவிட்டான். ஏ-று.

பொறுத்துக்கொண்டான் என்றபடி.

(உ௯)

அன்ன பான்மையு ணர்ந்தன மாதலா, லுன்னி டத்தி லுறு பவம் யாவையும், பன்னெடும்பக லாற்றுதல் பண்டுபனக், கொன் னி லைச்சுடர் வேலவன் கூறுவான்.

இ-ள். அன்னபான்மை உணர்ந்தனம் - அந்தச் சம்பவத்தை (நாம்) அறிந்தனம்,—ஆதலால் - (இங்ஙனம் அடக்கமின்மை) ஆயினமையால்,— உன்னிடத்தில் உறுபவம் யாவையும் - உன்கட் பொருந்திய பாவமனைத்

தையுள்,—பன்னெடும் பகல் ஆற்றுதல் பண்பு என - பல நெடுதாட்களில் (மேற்காட்டுமாறு செய்து) பரிகரித்தலே குணமாம் என்று சொல்லி,—கொன் இலைச்சுடர் வேலவன் கூறுவான் - பெருமையான் இலைவடிவையுடைய ஒளி பெருந்திய வேலாயுதத்தையுடையகடவுள் மேலுஞ்சொல்வார். எ-று.

அலகி லாப்பொறை யாற்றிய மாதரா, ருலகெ லாந்தொழு தேத்தலு மும்பருந், தலைவ னாங்குந் தலைமையு மெய்துவார், நிலைமை பென்று மறையு நிகழ்த்துமால்.

இ-ள். பொறை ஆற்றிய மாதரார் - பொறுமையைச் செய்த பெண்கள்,—அலகிலா உலகெலாந் தொழுது எத்தலும் - அளவில்லாத உலகத்தாரெல்லாரும் வணங்கித்துதித்தலையுள்,—உம்பருந் தலைவணங்குத்தலைமையும் - தேவர்களாலுந் தலைவளைக்கப்படும் முதன்மையையும்,—எய்துவார்-அடைவார்,—நிலைமை என்று மறையும் சி ழுத்தும் - (இது) மெய்ம்மையே என்று சுருதிகளுங் கூறும். எ-று. (உரு)

நிந்தனைக்குறித் தாகிய நீயும்வா, சுந்த ரைக்கட் கலாவுவி லங் கின்பான், முந்து தித்து முனைச்சிலை வேடர்பால், வந்து ளச்சிறப் போடு வளர்தியால்.

இ-ள். நிந்தனைக்கு உரித்தாகிய நீயும் - (பொறுமைபடைத்த அவன் போலன்றிப் பாவமாகிய) நிந்தனையில் உரிமையுடையையான நீயும்,—வசுந்தரைக்கட் கலாவு விலங்கின்பான் முந்து உதித்து - நிலவுலகத்திற் சஞ்சரிக்கும் மிருகத்தினிடத்து முற்பட்டுப்பிறந்து,—முனைச்சிலை வேடர்பால் வந்து உளச்சிறப்போடு வளர்தி - நுதிபெருந்திய விற்கையுடைய வேடரிடத்துச் சேர்ந்து மனம்கிழ்ச்சியோடு வளர்வாய். எ-று. (உசு)

இழிவின் முன்ன ரியற்று கொடும்பவ, மொழியும் பாவ மொழியுமக் காலேநா, மழன்முன் னாக வமரரொ டேகியே, விழு மிதாக மகிழ்ந்துனை வேட்குதும்.

இ-ள். முன்னர் இயற்று கொடும் பவம் - மேல் அடையும் (அந்தக்) கொடிய பிறவியிற்றானே,—இழிவின் பாவம் ஒழியும் - (உனது) நிந்தனையாகிய பாவந் தீரும்,—ஒழியும் அக்காலே - (அது) தீரும் அச்சமயத்தில்,—நாம் அமரரொடு ஏகி-நாம் தேவர்களோடு (நின்மாட்டு)வந்து,—விழுமிதாக மகிழ்ந்து - (நீ) மாட்சிமையாக மகிழு,—அழன் முன்னகை உனை வேட்குதும் - அக்கினி சாட்சியாக உன்னை வரைவேம். எ-று. (உஎ)

என்னு மாற்ற மினையன் விளம்பலுங், கன்னி யுள்ளங் கவ லுழந் தோமெனச், சென்னி தாழ்ந்துளஞ் சிந்தித்து வைகினான், மன்னு மானின் வரன்முறை செப்புவாம்.

இ-ள். என்னும் மாற்றம் இனையன் விளம்பலும் - என்றவசனங்களைக் குமாரசுவாமி கூற,—கன்னி உள்ளங் கவல் உழந்து - அம்மையார் மனக் கவலையினால் வருந்தி,—சென்னி தாழ்ந்து ஓம் என - தலையால் வணங்கி ஆம் என்று (உடன்பட்டுக்கொண்டு அவரைப் பிரிந்து),—உளஞ் சிந்தித்து வைகினான்-(அங்கனஞ் செய்தற்கு வாய்க்கும் வழியை)மனத்தில் நினைத்து இருந்தார்,—மானின் மன்னும் வரன்முறை செப்புவாம் - (இனி) அவர் மான்வயிற்றிற் சேரும் வரலாற்றினைச் சொல்வாம். எ-று. (உஅ)

வேறு.

தாஞ்சனை பெண்ணுந் தெய்வக் கன்னிகை கவுரிக் குள்ள
வாஞ்சையிற் சேடி யாகி மன்னுதல் வேட்டு விறதைப்
பூஞ்சிலம் பிடத்து மானிற் பொலிவுறுங் குழவி யாகித்
தேஞ்சரும் பரற்றுங் கூந்தற் றெரிவைவந் துதிக்கு மப்பால்.

இ-ள். தாஞ்சனை என்னுந் தெய்வக் கன்னிகை - தாஞ்சனை என்னுந்
தேவப்பண்ணாளுவள், - கவுரிக் கு உள்ள வாஞ்சையிற் சேடியாகி மன்னு
தல் வேட்டு - பார்வதியாருக்கு மணப்பற்றுள்ள அடியாளாகி வாழ்தலைவிரு
ம்பி, - பூம் விறதைச் சிலம் பிடத்து மானிற் பொலிவு உறும் - அழகிய
விறதைமலையின்கண்ணே மான்வடிவத்தோடு (தவப்)பொலிவைப் பொரு
ந்துகின்றாள், - தேஞ் சரும்பரற்றுங் கூந்தல் தெரிவை அப்பால் வந்து
குழவியாகி உகிக்கும் - நறுமணம்பொருந்திய வண்டிகள் ஒலித்தற்கிடமான
கூந்தலையுடைய அம்மையார் அந்த(மானின்)இடத்தே வந்து குழந்தை
யாய்த் தோன்றுவார். எ-று. (உசு)

வளனுற வெடுத்து நீங்கள் வளர்ப்புறு மெல்லே நோக்கி
யளவறு முளப்பாற் செவ்வே ளன்னவ டன்னை வேட்டுக்
கிளையுட னளிக்கு நீராற் கிடைத்ததுஞ் சாப நீங்க
வுளமகிழ் பூத்துத் தொன்மை போலவுற் றிருத்தி ரென்று.

இ-ள். நீங்கள் வளனுற எடுத்து வளர்ப்புறம் எல்லை - (வேடராகிய)
நீங்கள் (அக்குழந்தையை) மாட்சிமைபொருந்த எடுத்து வளர்க்கும்பொழு
தில், - செவ்வேள் நோக்கி அளவறும் உவப்பால் அன்னவடன்னை வேட்டு-
குமரசவாமி (பருவம்)பார்த்து அளவிறந்த மகிழ்ச்சியோடு அவ்வம்மை
யாரை வரைந்து, - இளை உடன் அளிக்குநீரால் - (அவ்வம்மையார்க்குத்)
தமர்க்ளாய உங்களை உடனே அருளுந் திறத்தினால், - கிடைத்த துஞ்
சாபம் நீங்கத் தொன்மைபோல உளமகிழ் பூத்து உற்றிருத்திர் என்று -
(இக்கனம் என்பாற்) பெற்ற உங்கள் சாபம் அகல முன்போல மனமகிழ்
சிறந்து (அக்கடவுள் அருளும் பசுத்தைப்)பெற்றிருப்பீர்கள் என்றிவ்வாறு.
எ-று.

“உற்றிருத்திர்” என்பது எமமுனி கூற்றின் முடிபு. “என்று” என்
பது கவிசூற்று; வருஞ்செய்யுளில் “உரைத்து” என்பதனோடியையும். ()

முனிவர னுரைத்து முன்போன் மோனத்தா றிருப்ப வன்னோ
ரனைவரு முணர்ச்சி நீங்கி யரிவையர் மருங்கிற் செல்ல
வினையுழந் தவல மெய்தி விறதையஞ் சாரற் பாங்குர்க்
கனைகுரல் வேட ராகிக் கதுமெனச் சென்ற ரன்றே.

இ-ள். முனிவரன் உரைத்து முன்போல் மோனத்து ஆறு இருப்ப -
முனிச்சிரேட்டன் கூறி முன்னர்ப்போல மௌனத்தினையுடைய (தவ)
வழியில் இருக்க, - அன்னோரனைவரும் உணர்ச்சிநீக்கி வினையுழந்து அவ
லம் எய்தி - அவரெல்லாரும் (முன்னை) அறிவிழந்து தீவினையால் வருந்தி
வலியின்மையையடைந்து, - கனைகுரல்வேடராகி - ஆரவாரிக்கும் ஒசை
யையுடைய வேடுவராகி, - அரிவையர் மருங்கிற் செல்ல - (தம்போலாகிய)
மகளிர் பக்கத்திற் சார, - கதுமென விறதைச்சாரற்பாங்குர்ச் சென்றார் -
விறைந்துவிறதைமலைச்சாரலின்கட் சேர்ந்தார். எ-று. (கக)

கந்தன தருளாற் றெய்வக் காஞ்சனை வனப்பு வாய்ந்த
கந்தரச் சிறுமா னாகித் தூலிவத் தவழங் கோட்டு
விற்தையஞ் சாரலுற்ற வேலைமால் விழியிற் றேன்று
மந்தமா னருண மானி னணிவயி றுற்றதன்றே.

இ-ள். கந்தனது அருளால் வனப்பு வாய்ந்த தெய்வக் காஞ்சனைசுந்த
ரச் சிறுமானாகி - முருக்கடவுளது திருவரு ிரினலே அழகுசிறந்தசேவியா
கிய காஞ்சனை அழகினைபுடைய சிறிய மான்வடிவாகி,—தூ லிவத் தவ
ழங் கோட்டு விற்தைச்சாரல் உற்றவேலை - சுத்தமாகிய பிறை ஊருகின்ற
உச்சியையுடைய விற்தைமலைச்சாரலில் இருந்தபொழுது, — மால் விழியில்
தோன்றும் அந்த மான் - விட்டுணுவின் கண்ணிற் பிறந்த அந்த (வள்ளி
யம்மை என்னும்) பெண்(குழந்தை),—அருணமானின் அணிவயிற்று உற்
றது - செந்விற்றமுடைய மானின் அழகாகிய வயிற்றிற் சேர்ந்தது. எ-று ()

கருப்பத்தின் முதிர்ச்சி காட்டிக் காறளர்த் துடலம் வீங்கிப்
பொருப்பகத் துறைந்து பாரம் பொறுக்கலா துழன்று வாடி
மருப்புயர் பசங்காச் சுற்றி மலைச்சிறு குறவர் யாரு
மிருப்புறுஞ் சீறார்ப் பாங்க ரிற்றுனைத் தேகிற் றம்மான்.

இ-ள். அம்மான் கருப்பத்தின் முதிர்ச்சி காட்டிக் கால் தளர்த்து உட
லம் வீங்கிப் பொருப்பகத்து உறைந்து - அந்தமான் சினையின் முதிர்வைக்
காண்பித்துக் கால்சேர்ந்து உடல்பருத்து மலையில் இருந்து,—பாரம் பொ
றுக்கலாது உழன்று வாடி - சுமை தாங்கமாட்டாது வருந்தி மெலிந்து,—
சுற்று உளைந்து மருப்புயர் பசங்காச் சுற்றி - ஈனுதற்கு (வயிற்றுநொந்து
கொம்புகளுயர்ந்த பசுமையாகிய சோலைகளைச் சூழ்ந்து,—மலைச் சிறு குற
வர் யாரும் இருப்புறுஞ் சீறார்ப்பாங்கர் என்கிற - (அம்)மலையிற் சிறிய
குறவரெல்லாரும் இருக்குஞ்சிற்றாரின்பாலிற் சென்றது. எ-று. (கக)

சென்றமான் சுழன்று பார்க்குஞ் செய்கையுங் கருப்பந் தாங்கி
பொன்றிய வயர்வு நோக்கி யுயர்ந்தவான் கிலைவிடாத
குன்றுறை வேடர் யாரும் நோக்கி - உயர்வான டெரிய விற
கின்றுணை யாகப் போது மென்றன ரதனைச் சூழ்ந்தார்.

இ-ள். சென்றமான் சுழன்று பார்க்குஞ் செய்கையும் - (அக்கறம்)
போந்த மான் கலங்கி விழிக்குஞ் செயலையும்,—கருப்பந் தாங்கி ஒன்றிய
அயர்வு - கருவைத்தரித்துப் பொருந்திய தளர்வையும்,—உயர்ந்த வான்
கிலைவிடாத குன்றுறை வேடர் யாரும் நோக்கி - உயர்வான டெரிய விற
களைக் கைவிடாத (அம்)மலையிலுள்ள வேடவரெல்லாம் அறிந்து,—கொம்
மென எழுந்து-விரைவாக எழுந்து,—மானுக்கு இன்றுண்பாகப் போதும்
என்றனர் அதனைச் சூழ்ந்தார் - (நாம் இம்)மானுக்கு இனிய துணையாகச்
செல்வேம் என்று சொல்லி அதனைச் சூழ்ந்தனர் எ-று. (கச)

எழுமெழுந் தரற்றுங் காலொன் றெடுத்தடி பெயர்க்கு
மீள, விழுமிருந் திசையைப் பார்க்கும் வெருண்டுதன் மேனி
நாக்கொண், மெருநெடு மூச்சு வீங்கு முலப்புற தரற்றுஞ் சோ
லைப், பழுமர மூட்டித் தாழும் பரிஷதும் படுக்கு மாதோ.

இ-ள். எழும் - (பிச்சையைவிட்டுக்)கிரும்;—எழுந்து அரற்றும் - இளந்து அழுர்;—அடி பெயர்க்கும்-(நடக்கவேண்டி ஓர்)அடியைத் தூக்கி வைக்கும்;—மீளக் காணான்று எடுத்து விழும் - மீண்டு (வைக்குமாறு) அடியொன்றைத் தூக்கி (ஆற்றாது) விழும்;—இருந் திசையைப் பார்க்கும்-பெருமையாகிய திக்குக்களைப் பார்க்கும்;—வெருண்டு தன்மேனி நாக் கொண்டு உழும் - அஞ்சித் தன்னுடலை நாவிலால் நக்கும்;—நெடுமூச்சு வீங்கும் - பெருமூச்சு மிகும்;—உலப்புறாது அரற்றும் - (இடையிடையே) ஒழியாது அழுர்;—சோலைப் பழமர மூட்டிற் சாயும் பரிவுறும் படுக்கும் - சோலையில் ஆலமரச் செறிவிலே சாய்ந்து பரிவுற்றுக் கிடக்கும். எ-று.

பரிவு - துன்பம்.

(௩௫)

அருணமா லிவ்வா றுள்ளத் தயர்வுகொண் டிரங்கி ஞானத் தருணவில் வீச வீங்குஞ் சராசர மனைத்து மீன்று பொருணவில் வேதம் பூத்துப் பொருவருந் கற்பு வாய்ந்த குருமணி யதனை வல்லிக் கொம்பென வீன்ற தம்மா.

இ-ள். அருணமான் இவ்வாறு உள்ளத்தயர்வுகொண்டு இரங்கி - செந் நிறமாகிய மான் இங்ஙனம் மனத்தளர்ச்சிகொண்டு வருந்தி(யின்),—பொரு வருந் கற்பு வாய்ந்த குருமணியதனை - ஒப்பற்ற கற்பிற்சிறந்த குரு ரத்தினமாகிய அம்மையாரை,—வீங்குஞ் சராசர மனைத்தும் என்று பொருள் நவில் வேதம் பூத்து ஞானத் தருண இல் வீச - (அவர்தாப்பின் னர்ப்) பெருத்த சங்கமத்தாவரங்(களாகிய பிரபஞ்சக்கிளை)களையெல்லாந் தந்து, அருத்தங்கூறப்படும் வேதங்க(ளாகியமலர்க)ளை அலர்த்திச் சிவ ஞானத்தாலாகும் முத்திஸ்தானக்(களாகிய கனி)களை உதவுமாறு,—வல்லிக் கொம்பு என ஈன்றது - (ஒரு)கொடியையுந் கொம்பையும் போலப் பெற்றது. எ-று.

(௩௬)

மானிடைப் பிறந்த தெய்வ மணியினைக் கண்டு விரிதைக் கானவர் குழாங்கொண் டெள்ளக் களிப்பெனும் புணரி மூழ்க வானவப் போழ்து மாநா மரிவைகாஞ் சனையம் மானைத் தானளித் திருந்து ஞானத் தண்ணளி பெற்ற வாற்றால்.

இ-ள் மானிடைப்பிறந்த தெய்வ மணியினை - மானினிடத்துத் தோன்றிய கடவுண் மணியை,—விரிதைக் கானவர் குழாந் கண்டுகொண்டு உள்ளக்களிப்பெனும் புணரி மூழ்க - விரிதைமேலியின் வேடர்கூட்டங் கண்டு கைக்கொண்டு மனமகிழ்ச்சியென்னுங் கடலில் அமிழ்த்த,—மாநாந் காஞ்சனை அரிவை - மாநாய் சிற்ற காஞ்சனை (யென்னும்) பெண்ணை வள்,—தான் அம்மாளை அளித்து இருந்து ஞானத் தண்ணளி பெற்ற வாற்றால் - தான் அந்த அம்மையாரை ஈன்று (அதனால்) ஞானத்தோடு அருளை அடைந்தவாற்றினால்,—ஆன அப்போழ்து - (அங்கனம்) ஆகிய அச்சமயத்திற்றானே. எ-று.

அரிவை என்னும் எழுவாய்க்குப்பயனில் இருந்தனர் என அடுத்த பாட்டில் வருதல் காண்க.

(௩௭)

எண்ணிய வெண்ணி யாங்கே யாவர்க்கு முதவும் வேத புண்ணிய கவுரி வாகும் பொற்புறு புவனர் தன்னி னண்ணினள் கவுரிக் குள்ள நாடருஞ் சேடி யாகி விண்ணவர் முனிவர் வாழ்ந்த விருந்தன டவத்தின் மிக்காள்.

இ-ள். யாவர்க்கும் எண்ணிய எண்ணியாக்கு உதவும் வேத புண்ணிய கவுரி லைகும் - எவர்க்கும் வினைந்தவற்றை வினைந்தவாறு அருளும் வேதப் பொருளாகிய சுத்தமான உமையம்மையார் வீற்றிருக்கின்ற, —பொற்புறு புவனத் தன்னில் நண்ணினள் - அழகுபொருத்திய உவகத்திற் சேர்ந்தவளாய், —கவுரிக்கு உள்ளம் நாடு அருஞ் சேடியாகி - (அந்த) அம்மையாருக்கு மனம் விரும்பும் அரிய அடியாளாகி, —விண்ணவர் முனிவர் வாழ்த்தத் தவத்தின் மிக்காள் இருந்தனள் - தேவரும் முனிவரும் துதிக்கத் தவத்தின் மேற்பட்டவளாய் இருந்தாள். எ-று. (௩௮)

அடுக்கலிற் கிராதர் கூட்டத் தனைவரு மன்பு மீதுநர், நெடுத் துடன் கொடுபோய் விர்தைக் கிறைவனைத் தொழுது வேண்டிக், கொடுத்தன ரன்னான் வாங்கிக் கொண்டனன் சுற்றத் தோடுந், தொடுத்தபே ரன்பின் மூழ்கிச் சொல்லரு முவகை பூத்தான்.

இ-ள். அடுக்கலிற் கூட்டத்துக் கிராதர் அனைவரும் அன்புமீதுநந்து எடுத்து உடன்கொடுப்பாய் - மலையிற் கூட்டமாகிய வேடரெல்லாரும் அன்பு மேற்கொண்டு அவ்வம்மையாரை எடுத்து உடனே கொண்டு போய், —விர்தைக்கிறைவனை வேண்டித் தொழுது கொடுத்தாள் - விர்தை மலையரசு(னாகியவேட)னை விரும்பி வணங்கிக் கொடுத்தார், —அன்னான் வாங்கிக்கொண்டனன் சுற்றத்தோடுந் தொடுத்தபேரன்பின் மூழ்கிச் சொல்லரும் உவகை பூத்தான் - அவன் ஏற்றுக்கொண்டவனாய்ச் சுற்றத்தாரோடும் அவ்வம்மையார்மீது கலந்த பேரன்பிற் டடிந்து சொல்லக்கூடாத மகிழ்ச்சி பொலிந்தான். எ-று. (௩௯)

மனமகிழ் சிறந்து வேடர்க் கிறைமருங் கிருந்த மான, முனை நெடுஞ் சிலைக்கை வேடர் முகமலர் தன்பு கூரத், தனைநிக ரின் றித் தோன்றுந் தார்க்கருங் கூர்தற் செல்வாய்க், கனிமொழி வனப்பின் செவ்வி கண்டுமற் றிதனைச் சொல்வான்.

இ-ள். வேடர்க்கிறை மனமகிழ்சிறந்து - வேடரசான் உள்ளுவகை வாய்ந்து, —தனை நிகரின்றித் தோன்றுந் தார்க் கருங் கூர்தற் செல்வாய்க் கனி மொழி வனப்பின் செவ்வி கண்டு - தன்னை ஒப்பாரின்றி விளங்கு தின்ற மலையணிந்த கரிய கூந்தலையுஞ் செம்மையாகியவாயிற் கணிந்த மொழியையுமுடைய அம்மையாரது அழகுச்சிறப்பைப் பார்த்து, —மருங்கிருந்த மான முனை நெடுஞ் சிலைக்கை வேடர் முகமலர்ந்து அன்பு கூர இதனைச் சொல்வான் - பக்கத்திலிருந்த மனக்கிளர்ச்சியையுடைய துணி பொருத்திய நெடிய விற்களைக் கைகளிற்கொண்ட வேடர்கள் முகமலர்ந்து அன்பு பெருக இவ்வசனத்தைச் சொல்வான். எ-று. (40)

உருவத்தின் வனப்பு வாய்ந்த மொண்டொடி சுணங்கு பூத்த விருவெற்பின் களபக் கொங்கை யின்னலம் பருகத் தக்கான் றருமத்தின் றலைமை யாய்மு தண்டத்தி னுயிர்கட் கெல்லாங் கருமத்தின் செயலாய் நின்று காக்குமோர் கடவு ளாமால்.

இ-ள். வனப்பு வாய்ந்த உருவத்தின் ஒண்டொடி - அழகு சிறந்த வடிவத்தினையுடைய ஒள்ளிய வளையையுடைய (இம்மக)னினைது, —சுணங்கு பூத்த இரு வெற்பின் களபக் கொங்கை இன்னலம் பருகத் தக்கான் - தேமல் பொலிந்த இரண்டு மலைகள் போலுங் கலவையணிந்த தனங்களின்

இனிய சுகத்தை துகரத்தக்கவனாவான்,—தருமத்தின் தலைமையாய் மூதண்டத்தின் உயிர்கட்கெல்லாம் கருமத்தின்செயல் ஆய் நின்று காக்கும் ஒகடவுளாம் - அறத்தின் முதல்வனாய்ப் பழையவண்டத்துள்ள அனைத்துயிர்களின் விளைச்செயல்களையும் ஆராய்ந்து நின்று ஆளும் ஒரு தேவனேயாம். எ-று.

இது வேடஅரசன் கூற்று.

(சக)

இவ்வண முரைத்து வேடர்க் கிறைபவ னிரங்குந் தெண்ணீர்ப் பவ்வரீ டுடுத்த பாரின் பரப்பும்வா நகமும் போற்றாங்
கொவ்வைவா யமுதத் தீஞ்சொற் கோற்றொடிக் கினிய நாமஞ்
செவ்விறன் கமைந்த வள்ளி யென்றனன் சிறப்பின் மிக்கான்.

இ-ள். வேடர்க்கிறையவன் இவ்வணம் உரைத்து - வேடரசன் இவ்வாறு கூறி,— சிறப்பின் மிக்கான் - சிறப்புச்செய்தலின் மிகுதியையுடையவனாய்,—இரங்குந் தெண்ணீர்ப் பவ்வம் நீடு உடுத்த பாரின்பரப்பும் வானகமும் போற்றும் - ஒலிக்குந் தெளிவாகிய நீரையுடைய கடலால் நீண்டு சூழப்பட்ட மண்ணகத்துள்ளாராலும் விண்ணகத்துள்ளாராலுந் துதிக்கப்படுகிற,—கொவ்வை வாய் அமுதத் தீஞ்சொற் கோற்றொடிக் கு இனிய நாமம் - கொவ்வைக்கனிபோலும் இசையுஞ் சதைபோலும் இன்மொழியையும் உடைய (இந்த) அழகிய வளையையுடையானுக்கு இனிய பெயராவது,—செவ்வி நன்கு அமைந்த வள்ளி - மாட்சிமை இனிது பொருந்திய வள்ளி என்பதே,—என்றனன் - என்று கூறினான். எ-று. (சஉ)

செய்யதோர் நாமஞ் சூட்டித் தெரிவையைத் தனது வேடத்
தையறன் கரத்தி லுய்ப்பத் தண்ணளி சிறப்ப வாங்கிக்
கொய்ம்மயிர்க் கவரி மேய்ந்த சூடிவிடைக் கொடுபோய்ச் சூழ்ந்த
வையக மளிக்குந் தாயை மகளென வளர்க்கின் றாளால்.

இ-ள். செய்யது நாமஞ் சூட்டி - செம்மையாகிய (அப்) பெயரை இட்டு,—தெரிவையைத் தனது வேடத்தையறன் கரத்தில் உய்ப்ப - அம்மையானை (அவன்) தன் மனையாகிய வேடப்பெண்ணினது கையிற் கொடுக்க,—தண்ணளி சிறப்ப வாங்கிக் கவரிக் கொய்ம் மயிர் மேய்ந்த சூடிவிடைக் கொடுபோய் - (அவன்) அன்புவாய்ப்பக் கைக்கொண்டு கவரி மாலின் கொய்யப்பட்ட மயிர்கொண்டு வேய்ந்த சிற்றிலிற் கொண்டு சென்று,—சூழ்ந்த வையகம் அளிக்குந் தாயை மகளென வளர்க்கின்றான் - (கடல்) சூழ்ந்த நிலத்தைக் காக்குந் தாயா (அவ்) வரை (த் தன்) மகளென்று வளர்த்தான். எ-று. (சாங்)

கடவுளர்க் கமுத மன்ன கனிமொழிப் பவளச் செவ்வாய்
மடவரல் வசந்த கால மென்னுமோர் மடந்தை தூண்டாச்
சுடர்மணி விளக்கம் போலத் தோமறு வடிவம் வாய்த்து
முடிவிலா மறைகட் கெட்டா முதல்வி யாங்கிருந்தாண் மன்னே.

இ-ள். கடவுளர்க்கமுதம் அன்ன கனி மொழிப் பவளச் செவ்வாய் மடவரல் - தேவாயிர்தம்போன்ற (இனிமை) கணிந்த சொற்களைப் பேசுகின்ற பவளம்போலுஞ் செம்மையாகியவாயையுடைய இளம்பெண்ணாகிய,— முடிவிலா மறைகட்டு எட்டா முதல்வி - இறுதியற்ற வேதங்களுக்கு அகப்படாத அம்மையார்,—வசந்தகாலம் என்னும் ஓர்மடந்தை (போல)

தூண்டாச் சுடர் மணி விளக்கம் போலத் தோமறு வடிவம் வாய்த்து ஆங்கு இருந்தான், — (இஃது உருவுடைத்தான்) வசந்தகாலமே எனப்படும் ஒரு பெண் போலவுந் தூண்டப்படாத ஒளியினையுடைய இரத்தினதீபம் போலவுந் குற்றமற்ற உருவஞ் சிறந்து அங்கனம் இருந்தார். எ-று. (சச)

கொல்லையங் குறிஞ்சிக் கோட்டுக் குறவர்தங் குடிவின னாப்பண் மல்லலஞ் சிறப்பின் மேலாம் வள்ளியுஞ் சரங்கா லத்துச் சொல்லுமுற் பக்கத் துற்ற சுடர்மதி போன்றா ளன்னா னில்லிடை மலரின் மாரி யிரவுநன் பகலுந் தூற்றும்.

இ-ள். கொல்லை அங் குறிஞ்சிக் கோட்டுக் குறவர்தங் குடிவின் நாப்பண் - கொல்லையனின் சிறப்பையுடைய குறிஞ்சிலத்தின் பக்கத்திற் குறவரது சிறுகுடிவின் நடுவில், — மல்லலஞ் சிறப்பின் மேலாம் வள்ளியும் - மாட்சிமையாகிய சிறப்பின் மேற்பட்ட வள்ளியம்மையாரும், — சரங்காலத்துச் சொல்லு முற்பக்கத்து உற்ற சுடர் மதி போன்றான் - கூடிர்ப்பருவத்துக் கூறப்படும் பூருவபக்கத்திற் பொருந்திய ஒளியினையுடைய பிறையை நிகர்த்தான், — அன்னாள் இல்லிடை இரவும் நன்பகலும் மலரின் மாரி தூற்றும் - அவரது வீட்டிலே இரவிலும் நல்பகலிலும் புட்பமாரி சொரியப்பட்டது. எ-று. (சடு)

அண்டர்தம் முரசி னூர்ப்பு மருவிரீர் சொரியு மார்ப்புந் தொண்டக முழவி னூர்ப்புஞ் சூழ்தரும் வரைப்பா லுற்ற கெண்டையந் தடங்கட் செவ்வாய்க் கிள்ளையைப் பிள்ளை யென்றா ளெண்டரு நிதியம் வாய்த்த விருநில விளக்கம் போன்றாள்.

இ-ள். அண்டர்தம் முரசின் ஆர்ப்பும் அருவிரீர் சொரியும் ஆர்ப்புந் தொண்டக முழவின் ஆர்ப்புஞ் சூழ்தரும் வரைப்பால் - தேவதூதுபியின் ஒலியும் அருவிச்சலம் வீழும் ஒலியுந் குறிஞ்சிப்பறைகளின் ஒலியுஞ் சூழும் (அம்)மலையின்கண், — கெண்டையுற்ற தடங்கட் செவ்வாய்க் கிள்ளையைப் பிள்ளையென்றாள் - சேல்போலும் பெரியகண்களையுஞ் செய்ய வாயினையு முடைய அம்மையாரை (த் தன்) புதல்வியென்று வளர்த்த (கொடிச்சியான) வள், — விளக்கம் எண் தரு நிதியம் வாய்த்த இருசிலம் போன்றாள் - பிரகாசத்தினாலே பெருமை பொருந்திய திரவியம் (தன்னகத்துச்) சிறந்த பெருமையான நிலத்தை நிகர்த்தான். எ-று. (சசு)

பெண்ணலங் கனியப் பேதை பெதும்பையுங் கடந்து வேற்கைப் பண்ணவற் கினிய மங்கைப் பருவம் தடையுங் காறும் வண்ணவிற் கிராதர் வேந்தன் மைந்தரில் லாத சோகத் [ன். தெண்ணமுள் ளொழித்து மாதை யினிதுடன் மகிழ்ந்து காத்தா

இ-ள். வண்ண விற் கிராதர்வேந்தன் - அழகாகிய வில்லையுடைய வேடராசன், — மைந்தரில்லாத சோகத்து எண்ணம் உள் ஒழித்து - மக்களில்லாத கவலை நீணவை மணத்தின் நீக்கி, — மாதை - (வள்ளியம்மையாராகிய) பெண்ணை, — பேதை பெதும்பையுந் கடந்து வேற்கைப் பண்ணவற்கு இனிய மங்கைப் பருவம் பெண்ணலங் கனிய அடையும்காறும் - (அவ்வம்மையார்) பேதைப்பருவத்தையும் பெதும்பைப்பருவத்தையும் நீக்கி வேல்கொண்ட திருக்கரத்தையுடைய கடவுளுக்கு இனிய மங்கைப்பருவத்தைப் பெண்மைக்குணம் முதிரப் பெறும்வரையும், — இனிதுடன் மகிழ்ந்து காத்தான் - இனியசெய்தலோடு சந்தோஷித்துப் பாலித்தான். எ-று. (சஎ)

அனைத்துல களிக் குந் தாயை யன்புடன் வளர்க்கு மேல்வைத்
தினைப்புனங் காக்கு மற்றச் சேடிய ரிவளை வாவென்
மினக்கிளி கடியப் போது மென்றன ரிவளு மேனற்
புனத்தினங் கிளிக னோச்சப் போந்தனன் பொருவி லாதான்.

இ-ள். அனைத்துலகு அளிக்குந் தாயை அன்புடன் வளர்க்குமேல்வை-
எல்லாவலகங்களையும் ஆளும் அம்மையாரை (அவர்கள்) அன்போடு வளர்க்
குங்காலத்திலே,—தினைப்புனங் காக்கும் மற்றச் சேடியர் - தினைகளைப்
புனங்களிலிருந்து காக்கும் பருவத்துத் தோழியர்கள்,—இவளை வாவென்று
இனக்கிளி கடியப் போதும் என்றனர் - (அம்மையாராகிய) இவரை (த்
தலைவியாரே)வாரீர் என்று (முன்னிலைப்படுத்தி) இனமாகிய கிளிகளை
ஓட்டப் போகுவம் என்றார்கள்,—பொருவிலாதான் இவளும் என்றபுனத்து
இனக்கிளிகள் ஓச்சப் போந்தனன் - ஒப்பற்றவராகிய இவருந் தினைப்புனத்
தில் இளமையாகிய கிளிகளைக் கடியச் சென்றார். எ-று. (சுஅ)

மாதரு மிவளு மேனல் வனத்திடை யிருத்தல் கண்டு
காதலி னரம்பு பாடுங் கந்தரு வத்த ரிம்மான்
பாதபங் கயத்தி னாலே பருப்பத முன்செய் துள்ள
திதகன் தளனி லாத சிறப்பினைப் பெற்ற தென்றார்.

இ-ள். மாதரும் இவளும் எனல்வனத்திடை இருத்தல் - மகளிரோடு
(அம்மையாராகிய) இவருந் தினைப்புனத்தில் இருத்தலை,—நரம்புபாடுங்
கந்தருவத்தர் கண்டு காதலின் - யாழிசைக்குங் கந்தருவர்கள் கண்டு அன்
போடு,—இம்மான் பாதபங்கயத்தினாலே பருப்பதம் முன்செய்துள்ள தீது
அகன்று அளவிலாத சிறப்பினைப்பெற்றது என்றார்-இம்மாதின் பாதரவிர்த்
(பரிசு)த்தினவே மலையானது முன்புண்ணிய தீங்கினீங்கி அளவற்ற சிறப்
பை அடைந்தது என்று கூறினார். எ-று. (சுஆ)

அண்டகோ டிகட்குந் தாயா மணங்கினை மகளாக் கொண்ட
வண்டிருந் குழந்தி ராத மடந்தைமா தவத்தை யாம்வாய்
விண்டிட லெளிமை யன்றால் வேடருக் கரசன் வாழ்வோ
கொண்டபே ரன்பி னுள்ள குலமெலா முயர்ந்த வம்மா.

இ-ள். அண்டகோடிகட்குந் தாயாம் அணங்கினை மகளாக்கொண்ட -
அண்டங்கள் பலவற்றிற்கும் மாதாவாகிய அம்மையாரைப் புதல்வியாகக்
கொண்ட,—வண்டு இருந் குழந்திராதமடந்தை மாதவத்தை - வண்டு
கட்கிடமாகிய பெரிய கூந்தலையுடைய கொடிச்சி யா(ன் முற்பிறப்பி)ற்
செய்யப்பட்ட பெருந்தவத்தை,—யாம் வாய்விண்டிடல் எளிமையன்று -
யாம் வாயாற்கூறுதல் இலகுவன்று,—கொண்டபேரன்பின் வேடருக்கரசன்
வாழ்வோ உள்ள குலமெலாம் உயர்ந்த-(இவ்வம்மையார்மேற்)கொண்ட
பெருங்காதலினாலே வேடராசனது குடி(யாத்திரமே)யோ (அவனுக்கு)
உள்ள வமிசமெல்லாம் உயர்ந்தன. எ-று.

இச்செய்யுளும் அடுத்தசெய்யுளும் அங்குள்ள முனிவர்கூற்று. அது
அடுத்த பிற்செய்யுளான் விளங்கும். (கூஉ)

கொன்னிலை நெடுவேற் செங்கைக் கொற்றவனரிது நோன்பு
பன்னெடுங் கால மாற்றப் பண்புறு தவத்தின் பான்மை

கந்தகவாமி வள்ளியம்மையிடத்திற் சென்ற அத்தியாயம். கூட.

மின்னெனும் வடிவந் தாங்கி லேடர்தம் மரபி லுற்று
லன்னவன் றவத்தை யாரோ வறைந்திட வல்ல ரம்மா.

இ-ள். கொன் இலை நெடுவேற் செங்கைக் கொற்றவன் - பெருமையாகிய இலைவடிவுடைய நெடுயிலேலக்கொண்ட செம்மையாகியகையையுடைய வேடராசன், — அரிதுகோன்பு பன்னெடுங்காலம் ஆற்ற-அருந்தவத்தைப் பலநெடும்போது செய்ய, — பண்புறு தவத்தின் பான்மை மின்னெனும் வடிவந்தாங்கி வேடர்தம் மரபில் உற்றால் - குணம்பொருந்திய (அத்)தவத்தின் பயனை பெண்ணென்னும் உருவத்தைக் கொண்டு வேடருவத்தின் உற்றதாயின், — அன்னவன் தவத்தை யாரோ அறைந்திடவல்லர் - (வேடராசனாகிய) அவனது தவத்தை எவரோ சொல்லவலியர். எ-று. (கூ)

என்னுளம் வியப்பு மீதூர்ந் தெடுத்தெடுத்த துரைத்து வானரேய்
குன்றிடத் திருந்த ஞானக் குருமணி விளக்கைக் காம
வன்றனை யறுத்து மூத்த முனிவரர். வழுத்தி நாளுஞ்
சென்றவ னிருப்ப மாதுஞ் சிறப்பின்வீற் றிருந்தா ளன்றே.

இ-ள். என்று உளம் வியப்பு மீதூர்ந்து எடுத்தெடுத்துரைத்து - என்று மனத்து அநிசயமிருந்து எடுத்தெடுத்துக்கூறி, — காம வன்றனை அடுத்து மூத்த முனிவரர் - காமமாகிய வலியவிலக்கை ஒழித்து முதிர்ந்த முனிச்சிரேட்டர்கள், — வான் தோய் குன்றிடத்து இருந்த ஞானக் குருமணி விளக்கை நாளுஞ் சென்று வழுத்தி அவனை இருப்ப - முகில் படியும் மலையில் இருந்த ஞானவடிவாகிய சீறம்பொருந்திய இரத்தினதீபத்தை நாடோறும் போய்த் துதித்துக்கொண்டு அம்மலையிலே (தமதுதவத்தானத்து) இருக்க, — மாதுஞ் சிறப்பின் வீற்றிருந்தாள் - அம்மையாருஞ் சிறப்போடு (தினேப்புனத்தில்) வீற்றிருந்தனர். எ-று. (கூஉ)

வள்ளியம்மை திருவவதார அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் உஎஉ.

எ-வது. கந்தகவாமி வள்ளியம்மையிடத்திற் சென்ற
அத்தியாயம்.

முதிருந் தினைமொய்த் துயர்கொல் லையெலாங்
கதிர்கண் டகவண் கொடுகன் னியர்தா
மிதணின் றுபுள்யா வையுமின் குரலா
லதிரும் படியோச் சினரவ் வரையின்

இ-ள். அவ்வரையின் கன்னியர் - அம்மலையில் வேடக்கன்னிகைகள், — தினை மொய்த்த உயர் கொல்லையெலாம் - தினைப்பயிர்கள் நெருங்கி உயர்ந்த புனங்களினெல்லாம், — இதன் சின்று கவண் கொடு - (அமைக்கப்பட்ட) அட்டாலகையிலே சிலையாயிருந்து கவணைக் (கையிற்) கொண்டு, — முதிருந் கதிர் கண்டு - முதிர்ந்த (அத்தினைக்) கதிர்களைப் பார்வையிட்டு, — புள் யாவையும் இன் குரலால் அகிரும்படி ஓச்சினர் - (அக்கதிர்களைக் கவரவரும்) பறவைகள் எல்லாவற்றையும் (தமது) இனிய ஓசையினால் (அவை) நடுக்குமாறு கடிந்தனர். எ-று. (க)

தினைகாத் துளசே டியரோ டெளியேன்
வினைநீக் கியலேன் புணர்மின் னனையான்
மனைநீத் துமடந் தையரோ டுசெலா
நனிலேட் கையினு டினளே னலையே.

இ-ள் எளியேன் வினை நீக்கிய வேள் புணர் மின்னனையான் - சிறியேனது கருமத்தை ஒழித்த சுவாமியைப் புணரும் மின்போல்வார்,—மனை நீத்து மடந்தையரோடு செலா - சிற்றிலை அகன்று பொற்றொடியாரோடு சென்று,—தினைகாத்துள சேடியரோடு - தினைகாத்த பாக்கிகளோடு,—நனி வேட்கையின் ஏனலை நாடினன் - மிகு விருப்பத்தோடு (தாமுக்) தினைகளைக் காத்தார். எ-று. (உ)

புள்ளன் பொடுமோச் சியபொற்றொடியார்
நள்ளன் பொடுபோ யினனா டுபனத்
துள்ளன் பொடுகூ டியுறைந் துசெவ்வாய்
விள்ளுஞ் செயலா லவண்மே னினளால்.

இ-ள். புள் அன்பொடும் ஒச்சிய பொற்றொடியார் நள் - பறவைகளை (ஊறு செய்யக் கருத்தின்றி) அன்போடு கமந்த மகளிரின் நடுவே,—இவன்போய் அன்பொடு நாடி - இவ்வம்மையாருஞ் சென்று அன்போடு (புட்கடிந்து) காத்துக்கொண்டு,—மனத்துள் அன்பொடு செவ்வாய்விள்ளுஞ் செயல் ஆல் கூடியுறைந்து - உள்ளத்தில் (அவர்மேற்கொண்ட) அன்போடு செவ்வே பேசுஞ் செய்கை பொருந்திச் சகவாசஞ்செய்து,—அவண் மேவினன் - ஆண்டு இருந்தார். எ-று. (க)

அக்கா லையிலத் தரவா நெறியான்
மைக்கார் முகிலா மயில்வா கனவேள்
புக்கா னதுபோழ் துபுனத் திடையே
யிக்கா மொழியெய் துதனோக் கினனாள்.

இ-ள். அக்காலையில் மைக்கார் முகிலாம் மயில்வாகனவேள்-தந்தாளிலே நிரைக்கொண்ட கரியமுகில்போலும் மயூரவாகனத்தையுடைய சுவாமியார்,—வால் அந்தர நெறியாற் புக்கான் - சுத்தமாகிய ஆகாயமார்க்கத்தாற் புகுந்தவராய்,—அதுபோழ் துபுனத்திடை இக்காமொழி எய்துதல் நோக்கினன் - அப்பொழுது புனத்திலே கரும்புபோலும் மொழியினையுடைய அம்மையார் இருத்தலைப் பார்த்தார். எ-று. (சு)

பிறையா துதலா கியபே ரழகும்
மறைவா ணியைநேர் சொலும்வா சகமு
நறையார் மலரோ தியுநாண் மலருந்
கறையா ரயில்வே லிறைகண் டனனே.

இ-ள். பிறையாம் துதலாகிய பேரழகும் - பிறைபோலும் நெற்றியினுள்ள பெருந்திருவையும்,—மறைவாணியை நேர்சொலும் வாசகமும் - வேதவாக்குப்போலப் பேசும் மொழியையும்,—நறை ஆர் மலர் ஒதியும் - பரிமளமாந்த பூவைமுடித்த கூந்தலையும்,—நாள் மலருந் கறையார் அயில் வேல் இறை கண்டனன் - (துட்டரை சீக்கிரகிக்கவேண்டிக்) காலத்து வெளிப்படுகின்ற சிறமாந்த கூரிய வேற்படையையுடைய சுவாமியார் நோக்கினார். எ-று. (ஊ)

கந்தசுவாமி வள்ளியம்மையிடத்திற்சென்ற அத்தியாயம் கூடு

கருணைக் கடலா கியகண் ணிரையு
மருணத் திருமே னியுமா றுமுகத்
தருணத் தல்தா மரைநான் மலரின்
வருணத் தையுநோக் கிணண்மான் விழியாள்.

இ-ள் கருணைக்கடலாகிய கண்ணிரையும் - கிருபாசமுத்திரமாகிய திருநெத்திரப்பந்தியையும், - அருணத்திருமேனியும் - செத்திருமேனியையும், - ஆறுமுகத் தருணத்து ஆலர் சாமரைநாண்மலரின் வருணத்தை யும் - ஆறுமுகங்களினது இனைய அலர்ந்த பங்கயப்புதுமலர்போலும் பிரகாசத்தையும், - மான் விழியாள் நோக்கினள் - மாளேடுக்கியார் கண்டார். எ-று.

(சு)

பிடிபோ னடைபெற் றுளபெண் ணமுதை
வடிவே லிறைகண் டெகிழ்ச் சிறிநாற்
படைவேள் கணைபாய் தொறுமா விரகக்
கடன்முழ் கிமிசுந் துயர்கை யுறவே.

இ-ள். வடிவேல் இறை பிடிபோல் நடைபெற்றுள் பெண்ணமுதை மகிழ்ச்சியினாற் கண்டு - கூரிய வேலாயுதத்தையுடைய கடவுள் யானைப் பிடிநடைபோலும் நடைபயக்கொண்டபெண்களுள் அமுதுபோல்வாரைப் பிரீதியோடுகண்டு, - படை வேள் கணை பாய்தொறும் மிகுத்துயர் கையுற- ளிரையாகிய காமபாணங்கள் வீழ்ந்தோறும் (இலக்காயினார்க்கு) மிகுதின்ற துன்பம் (தம்முள்ளத்தின்) இடத்திலே பொருந்த, - ஆ விரகக்கடல் மூழ்கி- (செயற்கையால்) ஆகின்ற காமக்கடலில் அமிழ்த்தி (அந்நனக் காழுகத் தன்மை பூண்டதற்கேற்பச் சிறிது புனைந்துரைக்கத் தொடங்கி) எ-று.

மூழ்கி என்பதற்கு முடிக்குஞ் சொல் மேற் பதினெராம்பாட்டிற் பெறப்படும. இடையில் வரும் முச்செய்யுட்களுஞ் சுவாமியார் கூற்றும். (எ)

அல்லோ குழலோ வறியேன் மதவேள்
எல்லோ துதலோ விரகந் தருவாள்
சொல்லோ கிளியோ துவரோ விதழோ
பல்லோ தளவோ வுமிப் பதுவே.

இ-ள். விரகந் தருவாள் குழலோ அல்லோ - காமப்பிணியைத் தருபவ (ளாகிய இவ)ளது கூந்தலோ? இருளோ?, - துதலோ மதவேள் வில்லோ - (இவள் நெற்றியோ? காமன் வில்லோ?, - சொல்லோ கிளியோ - (இவள்) மொழியோ? கிள்மொழியோ?, - இதழோ துவரோ - (இவள்) அரரமோ? பவளமோ?, - பல்லோ தளவோ - (இவள்) பல்லோ? முல்லமுதையோ?, - உவமிப்பது அறியேன் - ஒப்புப்பொருளைப் புகழ்பொருளிற் பிரித்தெடுத்த துரைத்தல்) அறியேன். எ-று.

(அ)

மாளே கடுவோ வடுவோ கமலந்
தாளே மதனன் சரமோ கருமைத்
தேளே குவளைத் திருநாண் மலரோ
மீளே விவள்வாள் விழிவே லீணையே.

இ-ள். இவள் விழி இணை - இவளுடைய கண்களிரண்டும், - மாளே மீளே வாளோ வேலோ - மாளே? நஞ்சோ? (மாம்) பிஞ்சோ? தாமரை மலரோ? காமபாணமோ? கருமையாகிய வண்டோ? குவளையினது

அழகிய புதிய மலரோ? மற்சமோ? வாட்படையோ? வேற்படையோ? (யா தென்பேன்). எ-று. (க)

புருவத் திணையோ பொருவேள் சிலையோ
விருவெந் பவையோ விணைவார் முலையோ
வுருவத் தியலோ மயிலோ வுணைவேன்
விரகத் துறுமுட் டியமெல் லியலே.

இ-ள் விரகத்து உற மூட்டிய மெல்லியல்-காமத்தின்கண் (என்னை) மிகப்பற்றுவித்த (இட)பெண்ணினிடத்து(உள்ளன),—புருவத்து இணையோ பொரு வேள் சிலையோ-புருவங்கள் இரண்டோ? பொருகின்ற காமன் விற்கனோ?,—இருவெற்பவையோ இணை வார் முலையோ - இரண்டு மலைகளோ? இரண்டு கச்சுடப்பட்ட முலைகளோ?,—உருவத்தியலோ மயிலோ - உருவத்தினியலோ? மயிலின்சாயலோ?,—உணைவேன் - அறியாது வருந்தவேன். எ-று. (உ)

என்ற றுமுதே சனிரும் பனியார்
குன்ற நதிழிந் துகுவிர்த் தந்ரு
மென்ற துகுசோ லையின்மெல் லியன்முன்
னின்ற வவளா டிகழ்த் திடுவாள்.

இ-ள். என்று ஆறுமுதேசன் - என்றுசொல்லி (அந்த) ஆறுமுக்கடவுள்,—இரும் பனியார் குன்றன் இழிந்து - பெரிய டனியார்த்த மலையின் கண் இறங்கி,—குவிர்த்த நரு மென் தாது உருசோலையின்-குவிர்த்ததேனை யும் மெல்லிய தாதுக்கையுஞ் சொரிகின்ற பொழிலின்கண்,—மெல்லியல் முன் சின்றான் அவனோடு சிகழ்த்திடுவான் - அம்மையார் முன்னர் சின்று அவரோடு பேசுவார். எ-று. (கக)

லேயார் வரைமீ துபுனத் தினுள
நீயா ரிடமே துணைப் பெறுமோர்
தாயா ரருடந் தையரார் பவள
வாயா ரமுதே வறியேத் குளையாய்.

இ-ள் ஆர் அமுதே - அரிய அமிழ்துபோல்வானே,—வேய் ஆர் வரை மீது புனத்தினுள நீ யார் - மூங்கில் செறிந்த மலையின்மேற் கொல்லையி லுள்ள நீ யாவள்,—இடம் ஏது - (உனது) இடம் யாது,—சீனைப் பெறும் ஓர் தாய் ஆர் - உன்னைப் பயந்த ஒரு மாதா யார்,—அருள் தந்தையர் ஆர் - பெற்ற தகப்பனார் யார்,—பவள வாய் வறியேற்கு உரையாய் - (இவற்றின் விடைகளைப்) பவளம் போலும் வாயினுற் சிறியேனுக்குச் சொல்லுதி. எ-று.

கொன்னே குறமா தர்குழுஉ வறரு
னென்னே யுணைவெட் டெனயான் டுள்ளே
நன்னே யமொடென் முனைந் துதியாற்
பொன்னே விலகாய் பொருவேள் கணையோ.

இ-ள். கொன்னே குறமாதர் குழுஉ வரல் தான் என்னே - (பெருந் திருவிற் சிறந்த நீ இங்கனம்) வீணே குறமகளிர் கூட்டத்தில் வந்தது என்னே?,—உணை வேட்டு உள்ள யாண்டுள்ள - உன்னை வரைதலிற் கருத் துடையான் எங்குள்ள?,—என்முன் நல் நேயமொடு நவிறுதுதி - என் கண்ணே புரியும் நல்ல அன்போடு கூறுதி,—பொன்னே பொரு வேள்

கந்தசுவாமி வள்ளியம்மையிடத்திற்சென்ற அத்தியாயம். ௯௭

கணை விலகாய் - சீதேவிபோல்வாய் (இவ்வாறு கூறாாயின்) பொருகின்ற
காமனது பாணத்துக்கு (இலக்காகாது) விலகமாட்டாய். ௭-ஹ. (௧௬):

வாளா பொருகன் னிகைமா தரெனிற்
கேளா யிவணி கிரணந் தருபொற்
ரோளா றிருசுந் தரமால் வரைமே
னாளர் தொடைசூடுவனல் குறவே.

இ-ள். நீ வாளா ஒரு கன்னிகை மாது எனில் இவண் கேளாய் - நீ
(வரைவு குறிக்கப்படாது) சும்மா (இருக்கின்ற) ஒரு கன்னிப்பெண்ணையின்
இங்ஙனங் கேட்குதி, —கிரணந் தரு ஆறிரு பொற்றோட் சுந்தர மால் வரை
மேல் - காந்தியை வீசுகின்ற (என்) பன்னிரண்டு திருப்புகங்களாகிய அழ
கிய பெரிய மலைகளின்மேலே, —நாள் ஆர் தொடை நன்குறச் சூட்டுவன் -
(சுப)தினத்திலே சிறைந்த (மண்)மாலையை நன்றாக அணிவேன். ௭-ஹ. (1)

மன்றற் றொடைசூட் டிதிமான் மகனி
யென்றற் புதமோ டுசெவ்வே ளிசையக்
குன்றக் குறமான் குமரன் புயமே
லொன்றக் கணிரண் டுமுறக் கவிழா.

இ-ள். மான் மகள் நீ மன்றற்றொடை சூட்டுதி - மானின் மகளே நீ
மணமாலையைச் சூட்டு, —என்று செவ்வேள் இசைய - என்று சுவாமியார்
கூற, —குன்றக் குறமான் அற்புதமோடு - மலையில் வேட்பெண்ணைய
அம்மையார் அதிசயத்தோடு, —குமரன் புயமேற் கண் இரண்டும் ஒன்ற
உறக் கவிழா - சுவாமியினுடைய புயங்களிலே கண்களிரண்டும் பொருந்த
மிக(த்தலே)குனிந்து. ௭-ஹ. (௧௭)

உள்ளத் தினில்வே ளொருநாற் படைபு
மெள்ளச் செலவிட் டதின்மெய் வியராத்
தள்ளற் கருநா னொடுதா னகையா
வள்ளத் துணைவார் முலைவாரீப் திறவா.

இ-ள். உள்ளத்தினில் வேள் ஒரு நாற்படையும் மெள்ளச் செலவிட்
டதின் - (தன்)மனத்தின்கண்ணே காமன் நான்குபடைகளையும் மெல்லச்
செலுத்தினமையால், —வள்ளத் துணை வார் முலை - கண்ணாக்கன்போலும்
இரண்டு கச்சுப்பட்ட தனக்கோயுடைய (அவ்வம்மையார்), —மெய் விய
ராத் தள்ளற்கரும் நானொடு நகைபா வாய்திறவா - உடல் வேர்த்து ஒழித்
தல்கூடாத வெட்கத்தோடு சிரித்து வாய்திறந்து. ௭-ஹ. (௧௮)

விந்தைக் கிரிவேந் தனளித் தருள்வோ
னந்தக் கிரியா யிழையா ளருடாய்
சிந்தைக் குரியீர் சிறியேன் தாழ்ப்தியோ
சந்தப் பொழில்சூழ் தருவாள் வரையே.

இ-ள். சிந்தைக்கு உரியீர் - எண்ணத்துக்கு உரியாயுடையீர், —விந்
தைக்கிரிவேந்தன் அளித்தருள்வோன் - விந்தைமலையரசனே பயந்தருளிய
வன், —அந்தக் கிரியாயிழையான் அருள் தாய் - அழகியுடைய கொடிச்
சியே அருளிய தாய், —சிறியேன் பதியோ சந்தப் பொழில் சூழ்தரு தாழ்
வரை - சிறியேனது வாசஸ்தானமோ சந்தனச்சோலை சூழ்ந்த மலையின்
அடிவாரம். ௭-ஹ. (௧௯)

அடியேன் சிறுகன் னிகையா குமெனத்
தொடிவாய்ந் தகைசொற் றலுமன் னவன்பர்
கடிவாய்ந் தகடம் பன்மிகுந் துயரா
லுடன்வாஞ் சையிலேக் கினடுணை ணுதலை.

இ-ள். அடியேன் சிறுகன்னிகையாகும் - தமிழேன் சிறியகன்னிகையாம்,—எனச் சொற்றலும் - என்று கூற, - தொடி வாய்ந்த கை அன்ன வன்பாற் கடிவாய்ந்த கடம்பன்-வனையல் பொருந்திய கையையுடைய அவரிடத்தே மணக்கருத்தைப்பொருந்திய சுவாமியார்,—மிகுந்துயரால் உடன் வாஞ்சையின் ஒண்ணுதலை நோக்கினன் - மிக்கதுக்கத்தால் உடனே விருப்பத்தோடு அம்மையாரைப் பார்த்தார். எ-று. (கஅ)

அன்பா லுமா முகவே ளாரிண
மின்பால் விழிவைத் ததைமீட் பரிதா
யுன்பா லருள்வைத் தனடுணை ணுதலை
யென்பால் வதுவைக் கிசைவாயினியே.

இ-ள். அதுமாமுகவேள் - ஆறுதிருமுகங்கையுடைய சுவாமி,—அரிண மின்பால் அன்பால் வைத்தது விழியை மீட்பரிதாய் - மான்மக விடத்துக் காதலோடு வைத்த பார்வையைத் திருப்புதல் கூடாது,—ஒண்ணுதல் உன்பால் அருள் வைத்தனன் - ஒள்ளியருற்றியையுடையாய்! நின்மாட்டுக் கருணையை வைத்தேன்,—இனி நீ என்பால் வதுவைக்கு இசைவாய் - இனி நீ என்மாட்டு மணத்துக்கு உடன்படுவாய் (என்றார்), எ-று. (கஆ)

எனவா றுமுகே சனியம் புதலும்
கனிவாய் மொழியன் பொடுகா தலியாத்
தனிநா யகரே தருமந் தவரு
முனியா தருள்வீ ரெனவே மொழிவான்.

இ-ள். என ஆறுமுகேசன் இயம்புதலும் - என்று ஆறுமுகக்கடவுள் கூறுதலும்,—கனிவாய் மொழி அன்பொடு காதலியா - அம்மையார் அன்போடு காதலித்து,—தனிநாயகரே தருமந் தவரு முனியாது அருள்வீர் என மொழிவான் - ஒரு தலைவரே! அறம் வழுவாவண்ணம் வெறுது அருளுக என்று கூறிச் சொல்லுவார். எ-று. (உ0)

குரவோர் களளித் திடுகொள் கையினால்
வரைவா ருடன்வாழ் வதுவே மரபாங்
கரவா லொருகா னையர்கை புறலாற்
றரைமீ துயர்கன் னிமையுந் தவரும்.

இ-ள். குரவோர்கள் அளித்திடுகொள்கையினால் வரைவாருடன் வாழ்வதுவே மரபாம் - தந்தைதாயர் கொடுக்குமியல்போடு கைப்பற்றுவாருடனே வாழ்தலே முறையாம்,—கரவால் ஒரு காரையர் கையுறலால் - கரவியையுடைய ஒருதலைவர் கைப்பற்றுதலினாலே,—தரைமீது உயர் கன்னிமையுந் தவரும் - சிலத்திலே உயர்ந்த கன்னித்தன்மையும் வழுவும். எ-று. (உக)

கந்தகவாமி வள்ளியம்மையிடத்திற்சென்ற அத்தியாயம். ௬௬

வேறு.

எனையரு டந்தை தாய ரின்னருள் பெற்றோர் தம்பால்
வினவுதி ருமது தோற்றம் வியப்புற நோக்குங் காலை
யனையவ ருதகத் தோடு மளியனை யழல்சான் ருதக்
கனைமுர சோதை யார்ப்பக் கடிமணம் புரிவிப் பாரால்.

இ-ள். எனே அருள் தந்தை தாயர் இன் அருள் பெற்றோர் - என்னைப் பெற்ற தந்தைதாயர் இனிய அருளைப் பெற்றவர்கள், - தம்பால் வினவுதிர் - அவரிடத்துக் கேட்குதிர், - உமது தோற்றம் வியப்புற நோக்குங் காலை - உமதுதிருவுருவத்தை அகிசயம் பொருந்தப் பார்க்கும்பொழுதே, - அனையவர் அளியனை அழல் சான்றாகக் கனை முரசு ஒதை ஆர்ப்ப உதகத் தோடுங் கடிமணம் புரிவிப்பார் - அவர் தமிழேனை அக்கனி சாக்ஷியாக முழங்கு முரசொலி கிறையச் சலதாரையோடு கைப்பற்றுவிப்பார். ஏ-று. (உஉ)

அற்புட னினைய வாற்றா லருமணம் புரிதி ராயிற்
கற்பினின் முதன்மையாய கன்னியும் யானே தந்தோர்
பொற்புறு குலங்க ளெல்லாம் புனிதமா மெனுஞ்சொற் கேட்டுச்
சிற்பர குமர மூர்த்தி திருவுள மகிழ்ச்சி பூத்தான்.

இ-ள். இனையவாற்றால் அற்புடன் அருமணம் புரிதிர் ஆயின் - இவ்வாறு அன்போடு அரிய விவாகத்தைச் செய்வீராயின், - கற்பினின் முதன்மையாய கன்னியும் யானே - கற்பின்மேம்பாடுடைய கன்னிகையும் யானே, - தந்தோர் பொற்பு உறு குலங்களெல்லாம் புனிதமாம் - பெற்றருடைய பொலிவினை உற்ற குலமெல்லாஞ் சத்தமாம், - எனுஞ் சொற் சிற்பர குமரமூர்த்தி கேட்டு - என்ற வசனத்தைப் பசுபதியாகிய குமாரசுவாமி கேட்டு, - திருவுளம் மகிழ்ச்சி பூத்தான் - திருவுள்ளத்துப் பிரீதி மிகுந்தார். ஏ-று. (உ௩)

கண்ணியுங் கயிறுந் தும்புங் கவண்வலை முதல யாவும்
வண்ணவிற் றழும்புங் காட்டும் புயமலை வாணர் வேந்தன்
றிண்ணிய குறவர்க் கெல்லாஞ் செய்வினை காட்டிங் காலை
யெண்ணினுக் கடங்கா வேற்கை யெம்பிரான் சென்று கண்டான்.

இ-ள். கண்ணியுங் கயிறுந் தும்புங் கவண் வலை முதல யாவும் வண்ண விற்றழும்புங் காட்டும் புய மலைவாணர் வேந்தன் - கண்ணி கயிறு தும்பு கவண் வலை முதலிய அனைத்தையும் அழகாகிய விற்றழும்புகளையுங் காட்டுகின்ற புயங்களையுடைய வேடராசன், - திண்ணிய குறவர்க்கெல்லாஞ் செய்வினை காட்டிங் காலை - வலிய வேடர்களுக்கெல்லாஞ் செய்தொழிலைப் பயிற்றுஞ் சமயத்திலே, - எண்ணினுக்கு அடங்கா வேற்கையெம்பிரான் சென்று கண்டான் - சிந்தையின் உட்படாத வேலைக்கொண்டகையை யுடைய எம்பெருமான் போய்க்கண்டார். ஏ-று. (உ௪)

கந்தகவாமி வள்ளியம்மையிடத்திற்சென்ற அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௨௬௬.

சுவாமிநாதர்

அ-வது. வள்ளியம்மைதிருக்கலியாண அத்தியாயம்.

பவக்குறும் பெறியும் வியாசனை நோக்கிப் பலகலைச் சுருதியா ராய்ந்த, தவக்கட லனைய சுகமுனி யுள்ளந் தண்ணளி சுரப்பவீற் றிருந்து, கவைத்தமிழ் முனிவற் குரைத்தவச் சுடர்வேற் சோதி வா னவன்கதை யனைத்துஞ், செவிக்கினி தமிர்தா மெந்தைகே ளடியேன் செப்பு வதுண்டுசாற் றுவனாள்.

இ-ள். பவக்குறும்பு எறியும் வியாசனை - பிறவிப்பனையை நீக்கும் வியாசமுனிவனை, —பலகலைச் சுருதி ஆராய்ந்த தவக்கடல் அனைய சுகமுனி நோக்கி-பலதூலங்களையும் வேதங்களையும் ஆராய்ந்த தவத்திற் கடல் போன்ற சுகமுனிவன் பார்த்து, —உள்ளந் தண்ணளி சுரப்ப வீற்றிருந்து முனி வர்க்குச் சுவைத்தமிழ் உரைத்த - மனத்தில் அருள் பெருக வீற்றிருந்து அகத்தியனுக்குச் சுவைபொருந்திய தமிழைப் போதித்த, —அச்சுடர் வேற் சோதி வாணவன் கதை அனைத்தும் - அந்த ஒளிபொருந்திய வேலையுடைய கடவுளின் கதைகளெல்லாம், —செவிக்கு இனிது அமிர்தம் - செவிகளு க்கு இனிய அமுதமாம், —எந்தை கேள் - எம்பெருமானே கேட்க, —அடி யேன் செப்புவதுண்டு சாற்றுவன் - தமிழேன் கூறுவதுண்டு; (அதனைக்) கூறுவேன். எ-று. (க)

தந்தைநின் வதனத் தாமரை மலரத் ததும்புபே ரானந்த வெள்ளஞ், சிந்தனைச் சனை மரணவே ரறுத்துச் செங்கண்மால் பங்கயன் காணா, மந்திரப் பொருளாஞ் சிவனிரு சரண வாரிச மென்னுமோர் வீட்டின், முந்துறச் செலுத்து மேன்றபான் மையினான் முத்தலை யிருதலை வேலோன்

இ-ள். தந்தை நின் வதனத் தாமரை மலரத் ததும்பு பேரானந்த வெள்ளஞ் சிந்தனை என்ற பான்மையினால் - ஐயா! உமது முகத்தாமரை அவர (அதினின்ற) வழிகின்ற (கதையின்) பேரின்பப் பெருக்கு (என்) மனத்துப் பொருந்துந் தன்மையினால், —முத்தலை இருதலை வேலோன் - வேலாயுதக்கடவுள், —சனைமரணவேர் அறுத்து - பிறப்பிறப்புக்களின் மூலத்தைக் களைந்து, —செங்கண் மால் பங்கயன் காணா மந்திரப்பொரு ளாஞ் சிவன் இருசரணவாரிசம் என்னும் ஒர்வீட்டின் முந்துறச் செலுத் தும்-விட்டுணு பிரமர் அறியாத பிரணவார்த்தமாகிய சிவபெருமானுடைய உபயபாதாரவிந்தமென்னும் ஒருவீட்டின் முன்னாகச் சேர்ப்பார். எ-று. (உ)

வேடருக் கரசன் முன்கும ரேசன் மேவிய தன்மையுங் கிராத, னுதெற் கரிதாங் குமரவேண் முன்ன நவின்றது நகை முகத் துவர்வாய், மாடகத் திவவி யாழ்மொழிக் களப வனமுலை மகளையீந் ததுவுஞ், சூடகத் தளிர்க்கை மாலேசூட் டியது மெந்தை நீ சொல்லுக வென்றான்.

இ-ள். குமரேசன் வேடருக்கரசன்முன் மேவிய தன்மையும் - குமார சுவாமி வேடராசன்முன்னே சேர்ந்த இயல்பினையும், —கிராதன் நாடுதற் கரிதாங் குமரவேன்முன்னம் நவின்றதும் - வேடன் அறிதற்கரிய குமார சுவாமிக்குமுன்னே பேசியதனையும், —நகை முகத் துவர் வாய் மாடகத்

திவவு பாழ் மொழிக் களப வன முலை மகளை நந்ததுவும் - நதைத்த முகத்
தையும் பவளம்போலும் இதழையும் முறுக்காணியின் வலிக்கட்டையுடைய
வீணையின் இசைபோலும் மொழியையும் கலவைச்சாந்தையணிந்த அழகிய
முலையையுமுடைய புத்திரியைக் கொடுத்தமையையும், —குடநஞ் தவிர்க்
கை மாலை சூட்டியதும்—(அப்புத்திரி) வளையணிந்த தவிர்க்கைகளால் மாலை
சூட்டினமையையும், —எந்தை நீ சொல்லுக என்றான் - சுவாமீ நீர் கூறுக
என்று சொன்னான். எ-று.

(௩)

என்றலும் வியாசன் சுகன்முக நோக்கி யிற்பரு மும்பரும்
வணங்கக், குன்றகம் பிளந்த நெட்டிலைச் சுடர்வேல் கொண்ட
வன் காதையி னன்பு, சென்றுன துனக்கிங் காதலாற் குமரன்
சீர்த்தியைப் புகன்றவர் யார்க்கு, நன்றுணர் தருமம் பொரு
ளின்ப மோக்க நண்ணுமா லினிதுகே ணவில்வாம்.

இ-ள். என்றலும் வியாசன் சுகன் முக நோக்கி - என்றுகூற வியாசர்
(அச்சு)கரது முகத்தைப் பார்த்து, —இம்பரும் உம்பரும் வணங்கக் குன்ற
கம் பிளந்த நெட்டிலைச்சுடர்வேல் கொண்டவன் காதையின் உனக்கு
இங்கு அன்பு சென்றுளது - இவ்வுலகினருந் தேவரும் வழிபடக் கிரவுஞ்ச
கிரியைக் கிழித்த நெட்டிலைச்சுடர்வேலைத் தரித்தவரது கதையில் உனக்கு
இங்கே அன்பு சென்றது, —குமரன் சீர்த்தியைப் புகன்றவர் யார்க்கும்
நன்றுணர் தருமம் பொருள் இன்பம் மோக்கம் நண்ணும் - சுவாமியின்
புகழைக்கூறினாரெவர்க்கும் நல்லறிவோடு அறம் பொருள் இன்பம் வீடுகள்
எய்தும், —ஆதலால் நவில்வாம் இனிது கேள் - ஆதலாற் கூறுவாம் இனிது
கேட்க. எ-று.

(௪)

முகில்வயி றுடையக் கூனுடற் கருங்கால் முசுக்கலை யுலவு
மால் வரையிற், நகைநெடுஞ் சிலைக்கை வேடர்கோ மகன்பாற்
சதுர்மறை முறையிடு மிருதாட், குகன்முக மாறும் புயங்கள்
ராறின் கோலமுங் கரந்துமா னூடன்போ, லகமகிழ் சிறப்பச்
சென்றுநின் றெயினர்க் கரசுகே ளொன்றுனக் கறைவாம்.

இ-ள். கூன் உடற் கருங்கால் முசுக்கலை முகில் வயிறு உடைய உல
வும் மால் வரையில் - வளைந்த சரீரத்திற் கரிய கால்களையுடைய ஆண்
முசுக்கள் மேகங்களின் வயிறு கிழிய உலாவுகின்ற பெரிய மலையில், —
தகை நெடுஞ் சிலைக்கை வேடர் கோமகன்பால் - தகுதியாகிய நெடிய வில்
லைக்கைக்கொண்ட வேடராசனிடத்து, —சதுர்மறை முறையிடு இரு
தாட் குகன்நான்குவேதங்களானும் முறையேதாங்கப்படுகின்ற உபயபாதங்
களையுடைய குமரசுவாமி, —முகம் ஆறும் புயங்கள் ஈராரின் கோலமுங்
கரந்து - முகங்கள் ஆறையும் புயங்கள் பன்னிரண்டின் கோலத்தையும்
மறைத்து - மானுடன்போல் அகம் மகிழ்சிறப்பச் சென்று நின்னு - மனி
தன்போல் மனமகிழ்ச்சி பெருகப் போய்வினது, —எயினர்க்கரச உனக்கு
ஒன்று அறைவாங் கேள் - வேடராசனை உனக்கொன்று சொல்லுவாங்
கேட்குதி. எ-று.

(௫)

உன்னிடத் துதித்த மகள்வயி னூர்வ முற்றன் மனிக்குதி
பென்ன, வன்னவிற் கரத்துப் புளினர்கோ னழன்று மகிழ்சிறந்
தெம்மலை காக்குங், கொன்னிலைச் சுடர்வேன் முருகனுக் கிவளைக்

கொடுப்பதை யன்றிமுத் தேவா, ரென்னிடத் திரந்து கேட்கினுங்
கொடுப்ப தில்லை நீ போலென விசைத்தான்.

இ-ள். உன்னிடத்து உதித்த மகன்வயின் ஆர்வம் உற்றனம் அளிக்குதி
என்ன - உன்பாற் பிறந்த புத்திரியில் ஆசை கொண்டோர் தருகுதி என்று
சொல்ல, - வன்ன லிற்கரத்துப் புனிணர்கோன் அழன்று - அழகிய வில்லைக்
கையிலுடைய வேடராசன் சினந்து, - எம்மலை மகிழ்சிறந்து காக்கும்
கொன் இலைச் சடர் வேல் முருகனுக்கு இவ்வளக் கொடுப்பதையன்றி - நம்
மலையைப் பிரிக்விடுந்து காக்கும் வேலாயுதக்கடவுளுக்கு இவ்வளக் கொடுப்
பதேயன்றி, - முத்தேவர் என்னிடத்து இறந்து கேட்கினுங் கொடுப்ப
தில்லை நீ போ என இசைத்தான் - பிறமாத் திமூன்றுதேவரும் என்னிடத்து
வேண்டிக் கேட்பினுங் கொடுத்தவில்லை நீ செய்லுதி என்று கூறினான்.
எ-று. (சு)

அந்தவா சகந்தே னாறிரு செவிக்கு மமுதமுற் றுவதென
வகத்துட், கந்தலெண் மகிழ்ந்து மானிடைப் பிறந்த கன்னிகை
யேனலம் புனத்துட், சிந்தையின் விரைந்து சென்றிவ ளார்வர்
தெரிக்குது மெனவுளந் தேறி, யிந்திர சாலம் போலொரு தருவா
யிராறுதோ ளெம்பிரா னின்றான்.

இ-ள். அந்த வாசகம் ஆறிரு செவிக்குத் தன் அழகம் ஊற்றுவதென -
அந்த வசனமானது பன்னிரண்டு செவிகளிலுந் தேனையும் அமுதத்தை
யும் ஊற்றுவதுபோலாக - இராறுதோள் எம்பிரான் கந்தவேள் அகத்துள்
மகிழ்ந்து - பன்னிரண்டு புயங்கலையுடைய எம்பதியாகிய சுவாமி உள்ளே
மகிழ்ந்து, - மானிடைப் பிறந்த கன்னிகை எனலம் புனத்துட் சிந்தையின்
விரைந்து சென்று - வள்ளியம்மையாரது கிணைப்புனத்தின்கண்ணே மனத்
தின் விரைந்து சென்று, - இவன் ஆர்வந் தெரிக்குதும் என உளந் தேறி -
இவளுடைய காதலை வினாக்குவோமென்று மனத்துத் தெளிந்து, - இந்திர
சாலம்போல் ஒருதருவாய் நின்றான் - இந்திரசாலஞ் செய்வார்போல ஒரு
மரமாகி நின்றான். எ-று. (எ)

தாருவின் றேற்றந் கண்டுமான் பயந்த தண்ணரு வொழுகு
பூந் கூந்த, னாரியும் பிரியாச் சேடியர் தாழு கடாரு முளத்திலற்
புதமாய்க், காரிருட் படலங் கவித்தகற் பகத்திற் கவின்செயி
நிழலிடை யினிது, லோரியந் தென்ற றைவர வுள்ளம் வியப்புறத்
துயிலுமேல் வையினில்.

இ-ள். தாருவின் தோற்றந் கண்டு - மரத்தின் வெளிப்பாட்டைக்
கண்டு, - மான்பயந்த தண் நரு ஒழுகு பூந் கூந்தல் நாரியும் பிரியாச் சேடி
யர் தாமும் - மான் பெற்ற குளிர்த் தேன் ஒழுகும் பூங்குழலையுடைய அம்
மையாரும் பிரியாத சகிமாரும், - உளத்தில் நாடரும் அற்புதமாய் - மனத்
தில் அறிதற்கரிய அதிசயமாய், - கார் இருட் படலங் கவித்த கற்பகத்தின்
கவின் செறி சிழலிடை - கரிய இருட்கூட்டஞ் செறிந்த கற்பகத்ருவினுது
போல அழகுசெறிந்த (அம்மர) சிழலின்கண், - இனிது வேரியந் தென்றல்
தைவர - இன்பமாகிய சுகந்தமான தென்றற்காற்றுப் பட, - உள்ளம் வியப்
புறத் துயிலும் ஏல்வையினில் - மனத்து வியப்புப்பொருத்த உறக்கும்
பொழுது. எ-று. (அ)

குறைவருங் குறவர்க் கிறைவனு மின்னற் கொள் கைய னுகிமா னளித்த, விறைவிநங் குறிச்சி விட்டகன் றேன லினம் புனத் தினிதுவீற் றிருந்தா, ஞுறையிடந் தேடி நாடுது மென்ன வுற்றன னற்றமின் றுயர்ந்த, நறைமலர் பொதுளுந் தாருவின் றோற்ற நாடினின் நெயினர்கோ னினையா.

இ-ள். குறைவருங் குறவர்க்கிறைவனும்-குறைவற்ற வேடராசனும்,--மானளித்த இறைவி நங் குறிச்சி விட்டகன்று என்னின்புனத்து இன்னி லீற்றிருந்தான் உறையிடந்தேடி நாடுதும் என்ன இன்னற் கொள்கைய னுகி உற்றனன் - மான்பெற்ற தலைவி நம்மூர்(வருநலை) விட்டுக்கி இளந் துணைப்புனத்திற்றானே நன்கிதினமர்தான்: (அதன்காரணத்தை இருப் பீடத்தில் ஆராய்ந்தறிவேம் என்று துக்கபாவமுடையனாய் சென்றான்,--எயினர்கோன் - (அங்கனஞ்சென்ற) வேடராசன்,--அற்றமின் றுயர்ந்த நறைமலர் பொதுளுந் தாருவின் தோற்றம் நாடி கின்று கிளையா - பருவ மின்றியுயர்ந்த நறுமயூச் செறிந்த மரத்தோற்றத்தைக் கண்டு கின்று கிளைந்து எ-று. (க)

கதிரவன் தடந்தேர்க் கலினமா விலகக் கற்பக தாருவின் னுயர்ந்து, முதுவரை யிடத்து வந்தகா ரணநா முன்னுமின் மாயமா மென்றே, யதிர்குரல் வேடர்க் கரசனின் றறைபா வருந் தருக் குறைப்பனென்று, கதிருறு பரசு கைக்கொள வாங்கே சண்முகன் நருவுருக் கரந்தான்.

இ-ள். முதுவரையிடத்து - பழைய இம்மலையினிடத்தே,--கற்பக தாரு - கற்பகம்போலும் இம்மரம்,--கதிரவன் தடந்தேர்க் கலினமா விலக கின்னுயர்ந்து வந்த காரணம் - சூரியனுடைய பெரிய தேர்க்குகிரை களும் விலகுமாறு ஆகாயத்தில் உயர்ந்து வந்ததன் காரணத்தை,--நாம் முன்னுமின் மாயமாம் என்று-நாம் எண்ணுநில் ஒருமாயமேயாம் என்று,--வேடர்க் கரசன் கின்று அகிர் குரல் அனையா - (அவ்)வேடராசன் கின்று முழங்குகின்ற பேரொலியாற் சொல்லி,--நான் அருந் தருக் குறைப்பன் என்று கதிருறு பரசு கைக்கொள - நான் அரிய மரத்தைத் தறிப்பேன் என்று ஒளிபொருங்கிய யமுனைவக் கையிற் கொள்ள,--அங்கே சண்முகன் தருவுருக் கரந்தான் - அப்பொழுதே சண்முகக்கடவுள் மரவடிவத்தை மறைத்தார். எ-று. (௧௦)

மாமுத தடிந்து வானறரு வளர வாங்கிய வடிநெடு வேலோன், ஞமமென் குழற்காய் மைத்துனற் பதைத்துத் தானுமோர் மர னுரு வெடுத்துக், காமுற வளர்ந்து கானவற் கொளிப்பக் கான வர்க் கரசன்றன் மகளைத், தோமறு குயிஞ்சிப் புற்குடி லகத்துச் சுறுக்கொடு கொண்டுசென் றிருந்தான்.

இ-ள். மாமுதல் தடிந்து வான் தரு வளர வாங்கிய வடி நெடு வேலோன் - மாமரமாகிய சூரபன்மனைக் கொன்று சுவர்க்க தருக்களை வளர்க்க எடுத்த கூரிய நெடிய வேலினையுடையவர்,--தாம் மென் குழற்காய் மைத் துனற் பதைத்து-மாலையணிந்த மெல்லிய கூந்தலையுடையவர்க்காக (க்காம னென்னும்) மைத்துனலால் வருந்தி,--தானும் ஓர் மரனுரு எடுத்து - தாமும் ஒரு மரவடிவத்தைக்கொண்டு,--காம் உற வளர்ந்து - காமம் மிக

வளர்ந்து, —கானவற்கு ஒளிப்ப-வேடுவனுக்கு மறைய, —கானவர்கரசன்-வேடரரசன், —தன் மகளைச் சுறுக்கோடு கொண்டு சென்று-தன்புத்திரியை விரைவேடு கொண்டுபோய், —தோமறு குறிஞ்சிப் புற்குடிவகத்து இருந்தான் - குற்றமற்ற குறிஞ்சிவகத்துப் புற்குடிவகன் இருந்தான். எ-று.

இருந்தபின் னொருநா னேனலம் புனத்தி னீர்ங்கனித் துவரிதழ் மடந்தை, சுருந்தட நெடுங்கட் சேடிய ரோடுங் கானிடைச் சென்றுநாங் கண்ட, பெருந்தண்மா மரம்போன் முதுவரையகத்துட் கண்டில மென்றுபே துற்று, வருந்தினர் போலத் திரிந்து தண் புனத்து வைகினள் வைகுமேல் வையினில்.

இ-ள். இருந்தபின் ஒருநாள் - இருந்தபின்னர் ஒருநாளில், —நாங்கனித் துவர் இதழ் மடந்தை-குளிரந்த கனியும் பவளமும்போலும் இதழ் களையுடைய அம்மையார், —சுருத் தட நெடுங் கட் சேடியரோடும் - கரிய பெரிய நெடிய கண்டளையுடைய பாங்கிமாரோடும், —எனலம் புனத்தின் கானிடைச் சென்று - துணைப்புனத்தைச்சார்ந்த காட்டில் உலாவி, —நாங்கண்ட பெருந்தண் மா மரம் போல் முதுவரையகத்துட் கண்டிலமென்று-நாம் (அன்று) கண்ட குளிரந்த மிகப்பெரியமரம்போல (ஒரு மரத்தை) பழையமலையின்கண் (யாண்டும்) பார்த்திலமேயென்று சொல்லி, —பேதுற்று வருந்தினர் போலத் திரிந்து - மயங்கி வருந்தினவர்போலத் திரிந்து, —தண் புனத்து வைகினள் - தண்புனத்தி லமர்தான், —வையும் ஏல்வையினில் - அமரும் பொழுதில். எ-று. (கஉ)

மரனுருக் கரந்த குருபரன் புனத்து மான்மக டனக்குள மயங்கிச், சரமெடுத்தெறியு மதனனுக் குடைந்து சஞ்சலித் தெண்ணம்வே ருகிப், பொருவருங் கரடக் குஞ்சர முகத்துப் புங்கவற் றொழுதுதின் றிரந்து, பருவரற் கிடன மெழையேற் குனது பார்வையி னருடர வேண்டும்.

இ-ள். மரனுருக் கரந்த குருபரன் புனத்து மான்மகடனக்கு உள மயங்கி - (முன்பு) மரவடிவத்தை மறைத்த சுவாமி புனத்திலுள்ள அம்மையாரின் மனமயங்கி, —சரமெடுத்தெறியும் மதனனுக்கு உடைந்து சஞ்சலித்து எண்ணம் வேருகி - அம்பெடுத்துவிடுங் காமனுக்குத் தோற்று வருந்தி லினைவு வேறுபட்டு, —பொருவருங் கரடக் குஞ்சர முகத்துப் புங்கவன் தொழுது என்று இரந்து - ஒப்பில்லாத மதம்பாய்சவட்டையுடைய யானை முகக்கடவுளை வணங்கிவந்துவேண்டி, —பருவரற்கு இடனம் ஏழையேற்கு உனது பார்வையின் அருள் தர வேண்டும் - துன்பத்துக்கிடமாகிய ஏழையேனுக்கு உமது நோக்கத்தினால் அருளைத் தருதல்வேண்டும். எ-று. (கக)

என்றலுங் கடவுட் குஞ்சர வதனத் தெம்பிரான் துணைவனை நோக்கி, யுன்றன துள்ளத் தெண்ணம்யா தென்றே யுரைத்தலுங் குமரவே னிசைப்பான், குன்றவர் தலைவன் புதல்விமே லன்பு கொண்டதாற் றெண்டிரைக் கடலுந், தென்றலங் கன்றுங் காமவேள் கணையுந் தெண்ணிலா வும்பகைத் தனவால்.

இ-ள். என்றலுங் குஞ்சரவதனத்துக் கடவுள் எம்பிரான் துணைவனை நோக்கி - என்றுசொல்ல யானை முகக்கடவுளாகிய எம்பெருமான் இளைய

ரைப் பார்த்து, —உன்றனது உள்ளத்தெண்ணம் யாது என்று உரைத்த
லும்—உன் மனத்துக்கருத்து ஏது என்று கூற, —குமரவேள் இசைப்பான்—
சுவாமி கூறுவார், —குன்றவர் தலைவன் பதல்விமேல் அன்புகொண்டது -
வேடராசன்மகளிற் பற்றுற்றது, —தெண்டி ரைக்கடலுந் தென்றலங்கள்
லுந் காமவேள் கணையுந் தெண்ணிலாவும் பகைக்கன-சமுத்திரமும் இனந்
தென்றியுந் காமபாணமும் தென்மதியும் முரணிந். எ-று. (கச)

யாவர்தம் மிடத்து முறுகுறை யனைத்து மெம்பிரா னகற்
றுவை யினைய, சேவக னினமான் கன்றினுக் குடைத நீர்ப்பதற்
கெண்ணினை யாகி, மாவடுப்புரையுந் கண்ணியுந் வெருவ மத்த
மால் யானையின் வடிவாய், மூவகைக் கடங்கான் றன்னவன் முன்
னர் முழக்கொடு வருதல்வேண் டினனாள்.

இ-ள். யாவர்தம்மிடத்தும் உறு குறையனைத்தும் அகற்றுவை எம்
பிரான் - யாரிடத்தும் எய்துந் குறைமுழுதையுந் தீர்க்கும் எம்பெருமானே
நீர், —இளைய சேவகன் இளமான் கன்றினுக்கு உடைதல் தீர்ப்பதற்கு எண்
ணினை யாகி—இளைய அடியேன் யுவதியினால் வருந்துதலைத் தீர்த்தற்கு வினை
ந்து, —மாவடுப்புரையுந் கண்ணி உள் வெருவ-மாவடுவகிர்போலுந் கண்களை
யுடையான் மனமஞ்ச, —மால்மத்தயானையின்வடிவாய் மூவகைக்கடங்
கான்று அன்னவன்முன்னர் முழக்கொடு வருதல் வேண்டினன்—பெரிய
மதகரிவடிவாய் மும்மதம் பொழிந்து அவளுக்குமுன்னே முழக்கத்தொடு
வருதலை விரும்பினேன். எ-று. (கரு)

அன்னமென் னடைமுன் வந்தனை யாயி னவ்விடை யரியனு
மடைந்து, துன்னுவ னுனது தோற்றத்தில் வெருவித் தோகையு
மவ்வயிற் பொருந்தும், வன்னமென் முலையு மார்பகத் தழுந்தும்
வாயமிர் தத்துளி யருந்நித், கண்ணிபொன் னுடலம் புணர்ந்துவிற்
கழைப்போர்க் காமனா டகமுமா லெனாள்.

இ-ள். அன்னமென்னடைமுன் வந்தனையாயின் அளியனும் அவ்
விடை அடைந்து துன்னுவன் - அன்னநடையாண்முன் வருவிராயின்
தமியேனும் ஆண்டு வந்து சேருவேன், —உனது தோற்றத்தில் வெருவித்
தோகையும் அவ்வயிற் பொருந்தும் - உர்புருவத்தினஞ்சிப் பெண்ணும்
ஆண்டுச் சேருவான், —வன்னமென் முலையும் மார்பகத்து அழுந்தும் - அழ
கிய மெல்லிய தனங்களும் மார்பில் அழுந்தும், —கண்ணி வாயமிர்த்ததுளி
அருந்திப் பொன்னுடலம் புணர்ந்து கழை வீற்போர்க் காமனாடகமும்
ஆடுவன் - கண்ணிகையது இதழுமுதத்துளியை உட்கொண்டு மெய்யுறப்
புணர்ந்து கருப்புவிற்போரையுடைய மன்மதனது கூத்தையும் ஆடுவேன்.
எ-று. (கச)

காமநூற் பயிற்சி நடந்தபின் வேதக் காரிகை யைத்தழல்
சான்றாத், தாமரைத் தலைமீ திருந்தநான் முகனுந் தண்டுழாய்ப்
படலைசூழ் மோலி, மாமனு மகிலத் தேவருந் காண வதுவையான்
முடிக்குவ னென்று, பூமல ரருச்சித் தைங்கரற் றெழுது போந்
தருள் புரிகென விரந்தான்.

இ-ள். காமநூற்பயிற்சி நடந்தபின் - மதனநூலின்பயிற்சி விகழ்ந்த
பின், —காரிகையை வேதத்தழல் சான்றா - அப்பெண்ணை வைத்திருந்தவரி
யு

சாக்ஷியாக, —தாமரைத் தலைமீதிருந்த நான்முகனுந் தண் துழாய்ப் படலை
சூழ் மோலிமாமனும் அகிலத்தேவருங் காண - கமலாசனத்துச் சுதர்முக
னுந் தண்ணிய துளசிமாலையையணிந்த முடியையுடைய மகாவிட்டுணு
வுஞ் சமஸ்ததேவர்களுங் காண, —யான் வதுவை முடிக்குவன் என்று -
யான் மணஞ்செய்வேன் என்று, —பூ மலர் அருச்சித்து ஐங்கரன் தொழுது
போந்து அருள்புரிக என இரந்தான் - பொலிவாகிய மலர்களார் பூசித்து
விநாயகம்கடவுளை வணங்கிச் சென்று அருள் செய்க என வேண்டிக்கொண்
டார். எ-று. (௧௭)

கற்றையஞ் சுடர்வேற் றுணைவனுள் ளடங்காக் காதல்கண்
டைங்கரக் கடவு, ளற்றமின் றுளத்தி லார்வமீ தூர வடுக்கலிற்
குறச்சிறு மடந்தை, சுற்றுறு மடவா ருடன்வினை யாடுஞ் சூழலிற்
கருவரை கடுப்பக், கொற்றவெங் கரடக் கிம்புரிக் கோட்டுக் குஞ்
சர வடிவொடுஞ் சென்றான்.

இ-ள். கற்றையஞ்சுடர்வேற்றுணைவனுக்கு அடங்காக் காதல் ஐங்கரக்
கடவுள் கண்டு-கதிர்வேலினையர்க்கு மேற்கொண்ட காதலை விநாயகபிரான்
கண்டு, —அடுக்கலிற் குறச்சிறுமடந்தை உள்ளத்தில் ஆர்வம் அற்றமின்று மீ
தூரச் சுற்றுறு மடவாருடன் விளையாடுஞ் சூழலில் -மலையில் வள்ளியம்மை
யார் மனத்தில் (முன்னைய மரசிழனுக்கர்ச்சி) விருப்பஞ் சோர்வின்றி மேற்
படத் தொடர்ந்தபெண்களோடு விளையாடுஞ் சூழலின்கண்ணே, —கருவரை
கடுப்பக் கொற்றவெங் கரடக் கிம்புரிக் கோட்டுக் குஞ்சர வடிவொடுஞ்
சென்றான்-நீலகிரிபோல் வெற்றியினையுடைய கொடிய மதம்பாய்சுடட்டை
யும் பூணணிந்த கொம்பையுமுடைய யானையின்வடிவத்தோடு போயினார்.
எ-று. (௧௮)

குஞ்சர முழங்கி வருதலுங் குறமான் கொம்புவெம் புள்ளத்த
ளாகித், தஞ்சமின் நெனக்கா ரென்றுநீன் றேங்கிச் சுஞ்சலித் திரு
கணீர் சோரப், பஞ்சடிக் கமலஞ் சேப்பமென் மருங்குல் பரியா
தரச் சும்மைபாற் றுது, வஞ்சியிற் றுவண்டு துவண்டுதள் ளாட
மறுக்கமுற் றுமுலுமப் போழ்தின்.

இ-ள். குஞ்சரம் முழங்கி வருதலும் - யானை முழங்கி வர, —குறமான்
கொம்பு வெம்பு உள்ளத்தளாகி - வள்ளியம்மையார் கலங்கிய மனத்தின
ராகி, —இன்று எனக்குத் தஞ்சம் ஆர் என்றுகின்று எங்கி - இன்றைக்கு
எனக்குப் புகலிடமாவார் யார் என்றுகின்று எங்கி, —சுஞ்சலித்து இருகண்
நீர் சோர - துன்புற்று இரண்டுவிழிகளிலும் நீர்சொரிய, —பஞ்சடிக் கமலஞ்
சேப்ப - பஞ்சுபோலும் பாததாமரைகள் சிவக்க, —மென்மருங்குல் பரியா
தரச்சும்மை ஆற்றுது வஞ்சியின் துவண்டு துவண்டு தள்ளாட - மெல்லிய
இடை முலைச்சுமையைப் பொருது வஞ்சிபோல அசைந்தசைந்து தளர, —
மறுக்கமுற்று உழலும் அப்போழ்தின் - வருந்தி அலைந்த அச்சமயத்தில்.
எ-று. (௧௯)

வேறு.

அந்த வேளை யருவஞ் செய் தான்றருங்
கந்த வேளைக்கண் டாள்கண்ட கன்னிய
மிந்த வேளை யெனக்கரு ளென்றுமுன்
வந்த வேண்மணி மார்புறக் கட்டினான்.

இ-ள். அந்த வேளை அருவஞ்செய்தான் தருங் கந்தவேளைக் கண்டான் - அழகிய காமனை அருபியாக்கியவர்பெற்ற கந்தசுவாமியை (எதிரே) கண்டார், —கண்ட கன்னியும் முன்வந்து - (அங்கனங்) கண்ட அம்மையாரும் (அவர்க்கு) எதிரே வந்து, —இந்தவேளை எனக்கு அருள் என்று அவ்வேள் மணி மாப்பு உறந் கட்டினான் - இந்நேரத்தில் எனக்கு அருளுக என்று அச்சுவாமியின் திருமாப்பிலே (தனங்கள்) பொருந்தத் தழுவினார். எ-று. (௨௦)

சுருண்ட பூங்குழற் றேகையைப் புல்லி
வெருண்ட வேழம் விலக்கினன் யானுமோ
திரண்டு வீங்கிச் சிறந்திடு மாந்தெழு
மிரண்டு வேழத் தினமுலைக் கஞ்சினேன்.

இ-ள். சுருண்ட பூங்குழற்றேகையைப் புல்லி-சுருளான மலர்க்குழலை யுடைய அம்மையாரைத் தழுவி, —நீ வெருண்ட வேழம் விலக்கினன் யானும் - நீ வெருளுதற்குக் காரணமாய்வின்ற யானையைத் தடுத்த நானும், —ஒ திரண்டு வீங்கிச் சிறந்து இறுமாந்து எழும் இரண்டு இள முலை வேழத்துக்கு அஞ்சினேன் - ஒ திரண்டு பருத்துச் சிறந்து செம்மாந்து எழுந்த இரண்டு இளைய தனங்களாகிய யானைக்கொம்புகளுக்குப் பயந்தேன். எ-று.

வாகைப் போதின் வயங்கு பொன் மேனியு
மோகத் தேன்றரு முத்தச்செவ் வாம்பலு
மேகக் கூந்தல் விரைச்சிறு காற்றுமென்
லாகத் தேபுணர்ந்தேனென் றயிலினன்.

இ-ள். வாகைப் போதின் வயங்கு பொன்மேனியும் - வாகைமலர் போல விளங்குந் திருமேனியையும், —மோகத் தேன் தரு முத்தச் செவ் வாம்பலும் - மயக்கமாகிய தேனைத் தருகின்ற முத்துப்போலும் பற்களோடு கூடிய செவ்வாம்பற்பூப்போலும் இசைகளையும், —மேகக் கூந்தல் விரைச் சிறு காற்றும்-முகில்போலுங்குழலினது சுகந்தம்படிந்த சிறுகாற்றையும், —என் ஆகத்தே புணர்ந்தேன் என்று - என் உடம்பிற் கலந்தேன் என்று, —அயிலினன் - வேலாயுதக்கடவுள். எ-று. (௨௨)

ஆறி ரண்டுகை மாரத் தழுவினே
யாறி ரண்டு நயனங்க ளாலுமே
மாறி ரண்ட மலர்க்குழ லாடனை
மாறி ரண்ட மனத்தோடு நோக்கினான்.

இ-ள். ஆறி ரண்டுகை ஆரத் தழுவி-பன்னிரண்டு கைகளும் பொருந்தத் தழுவி, —ஆறி ரண்டு நயனங்களாலும் - பன்னிரண்டு திருக்கண்களாலும், —மால் திரண்ட மலர்க்குழலாடனை - முகில்போலுந் திரண்ட மலரை முடித்த கூந்தலையுடையாரை, —மால் திரண்ட மனத்தோடு நோக்கினான் - மயக்கக் கூடிய மனத்தோடு பார்த்தார். எ-று. (௨௩)

அன்னம் போல்வரு மாய்மயி லாட்கெதிர்
சென்னி யாறுடைச் சேவகன் செப்புவான்
கன்னி யானுனைக் காதலித் தேனுயிர்ப்
பன்னி யாய்ப்புணர்ந் தாயினு பண்பரோ.

இ-ள். அன்னம்போல்வரும் ஆம்மயிலாட்கு எதிர் சென்னியாறுடைச்
சேவகன் செப்புவான் - அன்னநடையுடைய அம்மையாரைத் தலைப்பெய்த
ஆறுமுகசுவாமி சொல்லுவார்,—கன்னி யான் உனைக் காதலித்தேன். உயிர்ப்
பன்னியாய்ப் புணர்ந்தாய் இது பண்பு - கன்னிகையே யான் உன்னை
விரும்பினேன் நீ பிராணநாயகியாய்ச் சேர்ந்தாய் இது குணமாம். எ-று.

என்று கூறு மிளையனு மானநுள்
கன்று மேவிக் கலப்பது காண்டலு
மொன்று மன்புட னுள்ளக் களிப்பினு
னின்ற தேவர் நிகழ்த்துதன் மேயினார்.

இ-ள். என்று கூறும் இளையனும் மன் அருள் கண்டும் மேவிக் கலப்
பது காண்டலும் - என்று சொல்லிய குமாரரும் அம்மையாரும் (மனம்)
பொருத்திப் புணர்வதைக் கண்டு,—என்ற தேவர் - (அந்நனம் முனிவர்
சித்தரோடு)நின்ற தேவர்கள்,—ஒன்றும் அன்புடன் உள்ளக்களிப்பினால்
நிகழ்த்துதன்மேயினார் - பொருத்திய அன்போடு மனமகிழ்ச்சியினால் சொல்
லுவார். எ-று. (உரு)

மூக்கி னோட விழிமுகிழ்த் தன்பின்வே
ணைக்கு நோன்மையர்க் குந்நுவ லாநிற்கும்
வாக்கி னூடு மனத்தும் பெருக்கொடு
தேக்கு மானந்த ஞானச்செந் தேறலாம்.

இ-ள். மூக்கின் ஓட விழி முகிழ்த்து - மூக்கு நுனியிற்செல்லக் கண்
களைச் சிறிதுமூடி,—அன்பின் வேள் நோக்கும் நோன்மையர்க்கும் - அன்
போடு சுவாமியைத் தியானிக்குந் தவத்திகளுக்கும்,—நுவலாநிற்கும் வாக்கி
னூடும் மனத்தும் - பேசும் வாக்கின்கண்ணும் மனத்தின்கண்ணும்,—
பெருக்கொடு தேக்கும் ஆனந்த ஞானச் செந்தேறல் ஆம் - பெருகுதலோடு
நிறைந்த இன்பமும் அறிவுமாகிய ரெந்தேன் உள்ளதாம். எ-று.

சிறப்புமையைச் சுவாமியினுடைய வாக்கினும் மனத்தினும் அது அள
வின்றியுளதாதல் பெறப்படும். (உசு)

முருக னென்று மொழிந்து மொழிந்து
துருகு மன்பினர்க் குப்முரு காநிப்போ
ரருகு சென்றிடு மன்பார்க்குந் காமமாம்
பெருகு மாறுஞ் செலானுளம் பேதுறும்.

இ-ள். முருகன் என்று மொழிந்து மொழிந்து உளத்து உருகும்
அன்பினர்க்கும் - முருகக்கடவுள் என்று பன்முறைகூறி உள்ளத்தில் உரு
குகின்ற அன்பினையுடையரிடத்திலும்,—உருகாநிப்போர் அருகு சென்
றிடும் அன்பார்க்கும் - (அந்நனம்) உருகுகின்றவர்களின் பக்கத்திற் சேர்ந்த
அன்பர்களிடத்தும்,—பெருகுந் காமமாம் ஆறுஞ் செலாது உளம் பேது
றும்—பெருகுகின்ற காமமாகிய நதியும் போகமாட்டாது மனம் வருந்தும்.
எ-று. (உஎ)

தாயி னாகிச் சராசர நல்குவான்
மேய காஞ்சனை மின்னிடைத் தோன்றுகை
யாய பூதங்க ளாதிகட் கேதுவாம்
பாயு மூலப் பகுதியின் றோற்றமே.

இ-ள். தாயினிற் சராசர நல்குவான் மேய காஞ்சனை மின்னிடைத்
தோன்றுகை-மாதாவாதிச் சங்கமஸ்தாவரங் ளைப் படைக்குமம்மையாந்
பொருந்திய காஞ்சனையென்னும் பெண்ணினிடத்துத் தோன்றியது,—ஆய்
பூதங்களா திகட்கு ஏதுவாம் பாயும் மூலப்பகுதியின் தோற்றம்-தோன்றிய
பஞ்சபூதங்கண் முதலியவற்றுக்குச் காரணமாகப் பரந்த மூலப்பிரகிருதியி
னது (மாயையினிடத்தாகிய) தோற்றத்தைப் போலும். ஏ-று. (௨௮)

உலக வாழ்க்கையை யோம்புகற் கெண்ணியே

யலகி லாவிரை யாட்டயர்ந் தையனூர்

திலக வாணுதன் மானிளஞ் செல்வியுங்

கலவி வேட்டதென் னுள்ளங் கருதினார்.

இ-ள். ஐயனும் அலகிலா வினையாட்டு ஆயர்ந்து - விச்சுவசேவிய(ரா
கிய சுவாமியா)ரும் எண்ணில்லாத வினையாட்டுக்களைச் செய்து,—திலக
வார் துதல் மானிளஞ் செல்வியுங் கலவி வேட்டது - பொட்டிட்ட திரு
நெற்றியையுடைய இனைய மான்மகளையும் புணர்தலை விரும்பியது,—உலக
வாழ்க்கையை ஒப்புதற்கு எண்ணியே - உலகத்தில் இல்லறத்தைப் பேணு
தற்கு நினைந்தேயாம்,—என்று உள்ளங் கருதினார் - என்று (அவர்களுள்
லாம்) மனத்தில் நினைத்தனர். ஏ-று. (௨௯)

மடந்தை வேலவன் மார்புறச் சேர்ந்துட

னடந்த செய்கையைச் சேடியர் நாடிபே

கடந்து வானக் கதிர்கட மொடலை

யடைந்து வேடர்க் கரசன்முன் கூறுவார்.

இ-ள். மடந்தை வேலவன் மார்பு உடல் உறச் சேர்ந்து நடந்த செய்
கையை - அம்மையார் வேற்கடவுளின் மார்பை மெய்யுறச் கலந்து ஒழுதிய
செய்தியை,—சேடியர் நாடி வானக்கதிர் கடவாமலை கடந்து - பாங்கியர்
பார்த்து விண்ணிற் சுடருங் கடவாத மலையைக் கடந்து,—வேடர்க்கரசன்
முன் அடைந்து கூறுவார் - வேடரசன்முன்னே சேர்ந்து சொல்லுவார்.
ஏ-று. (௩௦)

ஒங்கல் வாய்மதத் தோங்கல்வந் துற்றறும்

தேங்க ருட்பன் னிருனிழித் தெய்வதம்

பூங்கு முற்றிருப் புல்லிய பான்மையும்

பாங்கு றப்பணிந் தேத்திப் பகரவே.

இ-ள். ஒங்கல்வாய் மதத்து ஒங்கல் வந்துற்றதும் - மலையின்கண் மத
யானை யொன்று வந்தமையையும்,—தேங்கு அருட் பன்னிரு விழித் தெய்
வதம் பூங்குமுற்றிருப் புல்லிய பான்மையும் - ஸிறைந்த அருளையுடைய
பன்னிருக்கடவுள் அம்மையாரைத் தழுவிப்படியினையும்,—பாங்குறப்
பணிந்து ஏத்திப் பகர - உரிமைபொருந்த வணங்கித் துதித்துச் சொல்ல.
ஏ-று. (௩௧)

அலமென்ன வழன்றழி வுற்றிடுங்

கால மொய்த்த கடலெனுங் கேளொடு

குல வேற்படை யான்மகன் றேய்பந்தவான்

கோல மும்மகள் கோலமும் பார்த்தனன்.

இ-ள். ஆலமென்ன அழன்று அழிவுற்றிடுங் காலம் மொய்த்த கட லெனுங் கேளோடு - (கேட்ட அரசன்) நஞ்சுபோலச் சீறிப் பிரளய காலத் துக் கொழிய கடல்போலுஞ் சுற்றத்தோடு (சென்று),—குலவேற்படையான் மகன் வான் கோய்ந்த கோலமும் மகன் கோலமும் பார்த்தான் - சிவகுமாரருடைய பெருமைதங்கிய திருக்கோலத்தையும் மகனது கோலத் தையும் பார்த்தான் எ-று. (கஉ)

தாதை கேளுடன் சார்ந்தவத் தன்மைபூந்
மோதை கண்மொங் கூகிக் கடப்பந்தா
ராதி பைந்தனைத் தந்தமி றுதைபாற்
காதலோடுசென் றுள்கலிழ்ந் தாணின்றான்.

இ-ள். தாதை கேளுடன் சார்ந்த அத்தன்மை பூங்கோதை கண்டு உளங் கூசி - தந்தை சுற்றத்தோடு வந்த அஷ்வியல்பை அம்மையார் கண்டு மனஞ் சுருங்கி, —கடப்பந்தாள் ஆதியைத் தணந்து - கடப்பமாலையணிந்த கடவுளை விட்டு, —அந்தமில் தாதைபாற் காதலோடு சென்றான் கலிழ்ந்தான் சின்னான் - அழிவிலாத தந்தைபக்கத்தில் அன்போடு சென்று (தலை) கலிழ்ந்து சின்னான். எ-று. (கக)

சின்ற மாமக னெஞ்சங் குறிப்பினால்
வென்றி வேட்டுவர் வேந்த னுணர்ந்துதான்
கன்று மாடுருழிந் துள்ளக் கவிலாரீஇ
பொன்று மன்பி னுளத்துடன் சொல்லுவான்.

இ-ள். வென்றி வேட்டுவர் வேந்தன் - வெற்றியினையுடைய வேட ராசன், —சின்ற மாமகன் கெஞ்சங் குறிப்பினால் உணர்ந்து - சின்ற திருமக ளின் எண்ணத்தைக் குறிப்பாலறிந்து, —தான் கன்றுமாறு ஒழிந்து உள் ளக்கவல் ஓரீஇ - தான் கோபிக்குமாற்றை ஒழிந்து மனக்கவலை நீங்கி, — ஒன்றும் அன்பு இன் உளத்துடன் சொல்லுவான் - (அம்மையாருக்குத் தலைவர்மேற்) பொருந்திய அன்பை இனிய (தன்) மனத்தோடு கூறுவாறாய். எ-று. (கச)

நமது தொல்குல நாயக னுமயிற்
குமர வேளென வுள்ளக் குறிப்பின
லமைய நோக்குமுன் னுறணிந் தான்புண
ருமைகு மார னுருவங்கண் டானரோ.

இ-ள். நமது தொல் குல நாயகனும் அயிற் குமரவேள் என - எங்கள் பழைய குலபதியாகிய வேற்படையையுடைய குமரசுவாமியே (போலு மிவர்) என்று, —உள்ளக்குறிப்பினால் - கொண்ட மனக்குறிப்பினோடு, — அமைய நோக்குமுன் - (மனம்) அமைய ஆராயுமுன்னரே, —ஆறணிந்தான் புணர் உமை குமாரன் உருவங் கண்டான் - கங்கையணிந்தவரோடு புணர்ந்த உமையின் குமாரர் (தமது திவ்விய) ரூபத்தை (அவனினிது தரி சிக்குமாறு) அமைத்தருளினார். எ-று. (கரு)

வேறு.

கார்வரை யிடத்துக் கதிர்வரை யுதயங் காட்டுதல் போற்களி மயின்மேற், றார்வரை யனைய பன்னிரு புயமுஞ் சந்தன வரைத்

தட மார்புஞ், சூர்வரை யறுத்த சுடர்வடி வேலுந் துகிர்வரை
மேனியு மாய்ச்சீ, ஞர்வரை யரசன் விழிக் கெதிர் நின்ற னுயர்
வரைச் சரவணத் துதித்தோன்.

இ-ள். உயர்வரைச் சரவணத்துதித்தோன் - உயர்ந்த (இமய)மலையிற்
சரவணவாவியிலே தோன்றிய சுடவுள்,—கார்வரையீடத்துக் கதிர்வரை
உதயங்காட்டெல்போல் - கருமலைமேற் சூரியன் உதித்தல்போல,—கவி
மயின்மேல் தார் வரையணைய பன்னிருபுயமுந் சந்தன வரைத் தடமார்
புஞ் சூர் வரை அறுத்த சுடர்வடி வேலுந் துகிர்வரை மேனியுமாய் - கவிப்
பிணையுடைய மயிலின்மேலே மாலையணிந்த மலைபோலும் பன்னிரண்டு
புயங்களுஞ் சந்தனம்பூசிய மலைபோலும் பெரிய மார்புஞ் சூரனையுந்
(கிரேனஞ்சு)மலையையும் அழித்த கதிர்வடிவேலும் பவனமலைபோலும் திரு
மேனியும் உடையவராய்,—வரைச் சீலர் அரசன் விழிக்கெதிர் நின்றான்—
மலையிற் சிற்றூரின் அரசனது கண்களுக்கெதிரே வீன்றான். எ-று. (௧௩)

சந்தநான் மறையு முறையிடு மிருகாட் சரவணேந் பவன்
றிரு வடிவம், விரைதமால் வரையிற் கானவர்க் கரசன் விழியினுற்
பருகுவான் போலச், சிந்தையாற் களித்து நோக்கினன் யான்
முன் செய்தவப் பேற்றை நினைந்து, கந்தவார் சூழலா டன்னைமார்
பணைத்துக் கட்டின னுச்சிமோந் தனனல்.

இ-ள். மால் விரைதவரையிற் கானவர்க் கரசன் - பெரிய விரைதமலை
யில் வேடராசன்,—சந்த நான்மறையும் உறையிடும் இருகாட் சரவணேந்
பவன் திருவடிவம் - அழகிய சதுர்வேதங்கனினும் வசிக்கும் உபயபாதங்களை
யுடைய சரவணபவரது திருவருவத்தை,—விழியினுற் பருகுவான் போலச்
சிந்தை களித்து நோக்கினன் - கண்களாற் குடிப்பான்போல மனமகிழ்ந்து
பார்த்து,—யான் முன் செய்தவப்பேறு என நினைந்து - நான் முன்னாபிற்
செய்த தவத்தின் பயன் (இதுவே)என்றெண்ணி,—கந்த வார்குழலாடன்னை
மார்பணைத்துக் கட்டினன் உச்சிமோந்தனன் - மணமார்த்த கடந்தலையுடைய
அவ்வம்மையாரை மார்பிற்சேர்த்துப் பிணித்து உச்சியை மோந்தான். எ-று.

மட்டறு முவகை பூத்தவெ டெவர்கோன் மயூரவா கனத்துயர்
ரெவ்வெள், கட்டழ கனைத்து நோக்கின விதயங் களித்தனன்
றுதித்துநாக் குளமித், தொட்டமெய்ம் மயிர்க்குச் செறிதர விழி
யிற் றாயவா னந்தரீர் சொரியச், சிட்டருள் ளடங்கி நான்மறைக்
கடங்காச் சேயினை வழுத்துவ தானல்.

இ-ள். மட்டறும் உவகை பூத்த வேடுவர்கோன் - அளவற்ற மகிழ்ச்சி
பொலிந்த வேடராசன்,—மயூரவாகனத்து உயர் செவ்வென் கட்டழகனைத்
தும் நோக்கினன் - மயிலூர்தியின் உயர்ந்த சுவாயியினது பேரழகுமுழு
தையும் பார்த்து,—இசையங்களித்தனன் றுதித்து நாக் குளமி - மனமகிழ்ந்து
புகழ்ந்து உரைதடுமாறி,—மெய் தொட்ட மயிர்க்குச்சு எறிதர - உடம்பிற்
பொருந்திய மயிர்ச்சிவிர்ப்பு (ஒளியை) வீச,—விழியின் தூய ஆனந்த நீர்
சொரிய-கண்களினின்று சுத்தமான ஆனந்தவருவிபொழிய,—சிட்டர் உள்
அடங்கி நான்மறைக்கு அடங்காச் சேயினை வழுத்துவதானல்—ஆன்றோரது
மனத்தின் அமைந்து சதுர்வேதங்கனின் அடையாத சுவாயியைத் துதிப்பா
னையினன். எ-று. (௧௪)

வேறு.

உலகத்தின் முதலாய் நின்ற பொருதணிப் பொருளே போற்றி
கலைகட்கு முனர வெண்ணைக் கருணைவா ரிதியே போற்றி
மலைவிறகைப் பெருமான் கண்ணின் வந்தமா மணியே போற்றி
புலமைக்குத் தலைமையான புண்ணியா போற்றி போற்றி.

இ-ள். உலகத்தின் முதலாய் நின்ற ஒரு தனிப் பொருளே போற்றி - சுகத்காரணமாய்நின்ற ஏக கேவலவந்துவே காக்க;—கலைகட்கும் உணர வெண்ணைக் கருணைவாரிதியே போற்றி,—நூல்களானும் அறியலாகாத கிருபாசமுத்திரமே காக்க;—மலைவிறகைப் பெருமான் கண்ணின் வந்த மாமணியே போற்றி - (மேரு)திரியாகிய வில்லைக் கையிற்கொண்ட கடவு லினது விழியிற் பிறந்த பெரிய இரத்தினமே காக்க;—புலமைக்குத் தலை மையான புண்ணியா போற்றி போற்றி - அறிவின் முதன்மையான சுத்தரே காக்க காக்க. எ-று. (கரு)

பேரழகுடைய தெய்வப் பிடிபுணர் கவிதே போற்றி
கோரவெஞ் சிலைக்கை வேடர் சூலமுப்ப வந்தாய் போற்றி
யாரசமுதனைய வம்மா னருளுமான் கணவா போற்றி
சூருடற் சூருதி மாறாச் சோதிவேற் கடம்பா போற்றி.

இ-ள். பேரழகுடைய தெய்வப்பிடி புணர் கவிதே போற்றி - பெருந் திருவிளையுடைய தெய்வயானையைப் புணருந் குஞ்சரமே காக்க;—கோர வெஞ் சிலைக்கை வேடர்குலம் உய்ய வந்தாய் போற்றி - பயங்கரமான கொ டிய வில்லைக் கையிற்கொண்ட வேடர்வமிசம் உய்ய வந்தீர் காக்க;—ஆர் அமுதனைய அம் மான் அருளும் மான் கணவா போற்றி - விதைந்த அமுது போலும் அழகிய மான் பெற்ற பெண்ணின் நாயகரே காக்க;—சூர் உடற் சூருதி மாறாச் சோதிவேற் கடம்பா போற்றி - சூரனது சரீரத்தின் இரந் தம் நீங்காத கதிர்வேலையுடைய கடம்பரே காக்க. எ-று. (சுப)

என்றடி வணங்கி வேடர்க் கிறையவன் பகர்வா னெங்கள்
சூன்றகற் தன்னிற் போந்து சூழக்கொடு சுரர்கள் வாழ்த்த
வென்றிவேற் கண்ணி னுளை வேதத்தின் முறையே நீயு
மன்றலந் தொடையல் சூட்ட வருதியா லைய வென்று.

இ-ள். என்று அடிவணங்கி வேடர்க்கிறையவன் - என்று துதித்து (அக்கடவுளினுடைய)பாதங்களை நமஸ்கரித்து வேடராசருளவன்,—நீயு - சுவாமீ!,—சுரர்கள் சூழக்கொடு எங்கள் சூன்றகத்தன்னிற் போந்து வாழ்த்த - தேவர்கள்கூட்டத்தோடு எங்கள் மலையில் வந்து (தரிசித்துத் துதிக்க,—நீயும் வென்றிவேற் கண்ணினுளை வேதத்தின்முறையே மன்ற லந்தொடையல்கூட்ட வருதி - நீரும் வெற்றிவேல்போலுந் கண்களுடை யானாக்கு வேதவிதிப்படி மணமாலேகூட்ட வருக;—என்று பகர்வான் - என்று சொல்வான் (அழைத்துச்சென்று). எ-று. (சுக)

தந்திவெண் கோட்டுக் காலிற் சந்தனச் சட்டஞ் சேர்த்திச்
சுந்தரப் புயல்கூழ் வேங்கைத் துணர்ப்பசுங் கொம்பர் சாய்த்து
விறதையிற் றேகைப்பிவி வேய்ந்துவெண் கவரி நாற்றிப்
பந்தரச் சுதனின் னுள்ள பங்கயன் சபைபோற் றெய்தான்.

இ-ள். விர்தையில் - விர்தைமலையின்கண்ணே, —வெண் தந்திக் கோட்டுக் காலிற் சந்தனச் சட்டஞ் சேர்த்தி - வெள்ளிய யானைக்கொம்பர் வாகிய கால்களிலே சந்தனச்சட்டங்களை மாட்டி, —சந்தரப் புயல் குழ் வேங்கைத் துணர்ப் பசுங்கொம்பர் சாய்த்து - அழகிய முகில்கள் படியும் வேங்கையினது இணர்பொருந்திய பச்சைக் கொம்பர்களை அவற்றின்மேல்) வளைத்து, —தோடைப் பீலி வேய்ந்து - மயிற் பீலிகளான் மேய்ந்து, —வெண் கவரி நாற்றி - வெண்சாமரைகளைத் தூக்கி, —பந்தர் அச்சதனீன்றுள்ள பங்கயன் சபைபோற் செய்தான் - (இவ்வாறே மணப்) பந்தரை விட்டுனு பெற்ற பிரமனது சபையைப்போலச் செய்வித்தான். எ-று. (சஉ)

தேவரு முனிவர் தாமுஞ் சித்தரு முத்த ராய
யாவரு மிறைஞ்சி யேத்த வெம்பிரான் பந்தர்ப் போந்தா
னாவினு மனத்து மெட்டா நாரண நயனத் துற்ற
காவியங் கண்ணி னானைக் கடிமணக் கோல மாக்க.

இ-ள். தேவரும் முனிவர்தாமுஞ் சித்தரும் உத்தராய யாவரும் இறைஞ்சி ஏத்த - விண்ணவரும் பண்ணவருஞ் சித்தரும் தக்கவராகிய யோருந் தொழுது புகழ், —எம்பிரான் பந்தர்ப் போந்தான் - சுவாமி பந்தரிற் சேர்ந்தார்; —நாவினும் மனத்தும் எட்டா நாரணனயனத்துற்ற காவியங் கண்ணினானை - வாக்குக்கும் மனத்துக்கும் எட்டாத அரிகணவந்த அம்மையாருக்கு, —கடி மணக்கோலமாக்க - (அரசனனுமதிப்படி வேடுவச்சிகள்) புதிய விவாககோலத்தை ஆக்கும்பொருட்டு. எ-று. (ச௩)

கேசமே யாதி யாகக் கேழ்கிளர் சரணங் காறுங்
காகலாம் பணிக ளாகக் கவினுறத் திருத்திக் காதிற்
பூசலார் விழிக்குச் சந்தப் பூந்தழை யுடுத்தி வேடர்க்
கீசனும் வேடன் றன்முன் விடுத்தன ரிதயத் தன்பால்.

இ-ள். காதிற் பூசலார் விழிக்கு - செவிகளோடு பொருங் கண்களை யுடை(ய அவ்வம்மை) யாருக்கு, —கேசம் ஆதியாகக் கேழ்கிளர் சரணங் காறும் - தலைமயிர் முதல் கீறம்விளங்குகின்ற கால்வரையாக, —காச உலாம் பணிகளாக - பொன்னால் விளங்கும் அணிகளாமாறு, —கவினுறத் திருத்தி - காந்திபொருந்த அமைத்து, —சந்தப் பூந்தழை உடுத்தி - சந்தனத்தின் பொலிவான இலையை உடுத்தி, —இதயத்தன்பால் வேடர்க்கீசனும் வேடன் முன் விடுத்தனர் - மன அன்போடு வேடர்க்கு அரசனாகிய வேடன்முன்னே விட்டார்கள். எ-று. (சச)

வண்ணவிற் குளிக்கும் வேடர் மன்னவன் வனப்பு வாய்ந்த
பெண்ணினுக் கரசி செங்கை பிடித்துவேல் பிடிக்குஞ் செங்கை
யண்ணறன் முகம்பார்த் தெங்க ளருங்குல முறைமை யீதாற்
றண்ணளி சுரப்ப யானுற் தருகுல னென்று தானே.

இ-ள். வண்ண விற் குளிக்கும் வேடர்மன்னவன் - (இலக்கு வாய்க் கும்பொழுது) அழகிய வில்லை வளைக்கும் வேடராசன், —வனப்புவாய்ந்த பெண்ணினுக்கரசி செங்கை பிடித்து - திருச்சிறந்த பெண்ணரசியாரது திருக்கையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு, —வேல்பிடிக்குஞ் செங்கை அண்ணல் முகம் பார்த்து - வேல்கொண்ட திருக்கையையுடைய கடவுளின் திருமுகத்தை நோக்கி, —எங்கள் அருங்குல முறைமை ஈது - எங்கள் யிரு

அரிய வமிசக்கிரமம் இது;—யானுந் தண்ணளி சுரப்பத் தருகுவன் என்று-
அடியேனும் (உமது) திருவருள் பெருகும்பொருட்டு (இவ்வீர்த்) தருவேன்
என்று சொல்லி. எ-று. (சரு)

பொன்னெடு புனலுஞ் செங்கைப் போதினி லேந்தி மானின்
கன்னியைக் குமர மூர்த்தி கையினிற் கொடுத்த காலேத்
துன்னிய மலரின் மாரி தூர்த்தனர் தோயி லாத
வன்னவான் முரசம் யாவும் வான்முழக் கென்ன வார்த்த.

இ-ள். பொன்னெடு புனலுஞ் செங் கைப்போதினில் எந்தி - பொன்
னினேடு நீரையுஞ் செமமையாகிய மலர்போலுங்கையற் கொண்டு,—மா
னின் கன்னியைக் குமரமூர்த்தி கையினிற் கொடுத்தகாலே - மானின் மக
னாக் குமரசுவாமியினுடைய கையிற் கொடுத்தபொழுது,—துன்னிய மல
ரின் மாரி தூர்த்தனர் - செறிந்த புட்பமாரியை (த் தேவர்) பொழிந்தனர்;—
தோயிலாத வன்ன வான் முரசம் யாவும் வான்முழக்கென்ன ஆர்த்த-
குற்றமற்ற அழகிய பெரிய முரசுகளெல்லாம் முகின்முழக்கம்போல ஒலித்
தன. எ-று. (சசு)

அப்பொழு தகில மீன்ற வன்னையு மலரின் மாதாஞ்
செப்பருங் கலையின் மாதாஞ் சேடியர் தாமும் போந்து
துப்பிதழ்க் குறப்பெண் பூண்ட தோமுறு மணிக ணீக்கிச்
செப்புதற் கினிய வாகு மணியினுற் சிறப்பித் தாரால்.

இ-ள். அப்பொழுது - அதுசமயத்தில்,—அகிலமீன்ற அன்னையும் -
உலகங்களைப்பெற்ற தா(யாகிய உமாதேவி)யாரும்,—மலரின்மாதாஞ் செப்
பருங் கலையின்மாதாஞ் சேடியர்தாமும் போந்து - மலர்மகளுக்கு சொல்லு
தற்கரிய கலைமகளுக்கு சேடியர்களும் வந்து,—துப்பிதழ்க் குறப்பெண்
பூண்ட தோமுறும் அணிகள் நீக்கி-பவளம்போலும் இதழையுடைய வன்னி
யம்மையார் அணிந்த குற்றமுற்ற நகைகளை அகற்றி,—செப்புதற்கினியவா
கும் அணியினுற் சிறப்பித்தார் - சொல்லுதற்கினியவான (திவ்விய) நகை
களினால் அலங்கரித்தார். எ-று. (சஎ)

கங்குலின் வனப்பு வாய்ந்த கூந்தலைக் கவினக் கோதித்
தொங்கலி னிறுக வாரிச் சொருகிவான் பட்டஞ் சேர்த்த
மங்கல முறையை வான முகிலினை வளைந்து வானிற்
றங்குமிந் திரவில் லென்னைச் சாற்றலாந் தகைமைத் தம்மா.

இ-ள். கங்குலின் வனப்பு வாய்ந்த கூந்தலைக் கவினக் கோதி - இருள்
போல அழகமைந்த அளகத்தைச் சிறப்ப வகிர்ந்து,—வாரித் தொங்கலின்
இறுகச் சொருகி - அள்ளி மாலையோடு இறுகச் சொருகி,—வான்பட்டஞ்
சேர்த்த மங்கலமுறையை - (அவ்வளகத்தினின்றுவந்து நெற்றியிற்றொக்கு
மாறு) பெருமையான பட்டத்தைச் சேர்த்த நன்மையாகிய முறையைவா
னது,—வான முகிலினை வளைந்து வானில் தங்கும் இந்திரவில் என்னைச்
சாற்றலாந் தகைமைத்து - மழைபொருந்திய (கரு)முகிலைச் சூழ்ந்து
ஆகாயத்துப் பொருந்திய வானவில் என்று சொல்லப்படுந் தன்மையை
யுடைத்து. எ-று. (சஅ)

நானெய் தடவுங் கூந்த னுப்பணி னமுகு வாய்ப்ப
வானவிந் சுட்டியோடு வயங்குசங் கிலியுஞ் சேர்த்த

சோனைவின் முகிலின் பாங்கர்ச் சுடரிமைத் தழியா மின் னுண்
டானதுண் டாகி லம்மா வதற்கிணை யாக்க லாமால்.

இ-ள். நானம் நெய் தடவுங் கூந்தல் நாப்பணின் - கத்தாரியும் நெய்
யுந் தடவிய அளகத்தின் நடுவே,—வானவிற் சுட்டியோடு வயங்கு சங்கிலி
யும் அழகுவாய்ப்பச் சேர்த்த - இந்நரலிற்போலுஞ் சுட்டியும் விளங்குகின்ற
சங்கிலியும் அணியமையச் சேர்க்கப்பட்டன;—சோனைவின் முகிலின்பாங்
கர்ச் சுடரிமைத்து அழியா மின் உண்டானது உண்டாகில் - விடா
மழையையுடைய மேகத்தின்கண்ணே ஒளிவிளங்கி அழியாத மின்னல்
இருந்தது உளதாயின்,—அதற்கு இணை ஆக்கலாம் - அம்மின்னலுக்கு(ச்
சுட்டியசுட்டி சங்கிலிகளின்) உபமானமாந்தன்மையைக் கற்பிக்கலாம்.
எ-று. (சக)

அலகிலா மறைகள் சாற்று மரிணமா னுதலி னூடு
திலகதின் றிமைத்தன் மானத் திங்களை யடைந்து நீயெங்
குலமகண் முகத்தில் வட்டங் கொள்ளுதி திலக மாயா
னிவவுவ நென்று தொன்ன ணிகழ்த்தியுந் றிடுதல் போலும்.

இ-ள். அலகிலா மறைகள்சாற்றும் அரிணமான் னுதலினூடு - அள
வற்ற மந்திரங்களாற்றுதிக்கப்படுகின்ற மான்மகளினது முகத்தின்கண்
ணே,—திலகம் சின்னிமைத்தல் - பொட்டு சின்னவிளங்குதல் (யாதுபோலு
மெனில்),—மான் அத்திங்களை - (சந்திரவிம்பத்திற்குள்ளுகின்ற) மாண
னது (தன்னுனமாகிய) அச்சந்திரனை(நோக்கி),—நீ எங்குலமகள் முகத்தில்
அடைந்து வட்டங்கொள்ளுதி யான் திலகமாய் நிலவுவன் என்று தொன்
னாள் சிகழ்த்தி-நீ எமது சாதி(யாகியமானின்)மகனது முகத்திலே சேர்ந்து
வட்டங்கொண்டிரு (ஆண்டு)யான் பொட்டாய்விளங்குவேன் என்று முன்
னாநீர் கூறி,—உற்றிடுதல் போலும்-(அவ்வாறமைந்துவந்து) இருத்தலையே
போலும் (என்க). எ-று. (டு0)

அருமறைக் குதலைச் செவ்வா யமுதமென் முலையி னூடன்
றிருமுகத் தழகுஞ் சோதிச் செவ்விமுக் குத்தி முத்து
முருவகப் படுத்தின் வானத் துரோணியை மதிய மேந்தி
மருவிமுத் தாடு மாறாய் வழுத்தலாஞ் சிறிது மாதோ.

இ-ள். அருமறைக் குதலைச் செவ்வாய் அமுத மென்முலையினாள் திரு
முடித்து அழகும் - அரிய சுருதியுருவாய் முலை பேசுஞ் செம்மையாகிய
வாயினையும் அமுதுக்கிடமாய் மெல்லிய தனைக்கையுமுடையவரது திரு
வதனத்தின் சிறப்பையும்,—சோதிச் செவ்வி மூக்குத்தி முத்தும் - (அதி
லணிந்த) ஒளி நலத்தையுடைய மூக்குத்தியின் முத்தையும்,—சிறிது உரு
வகப்படுத்தின் - (முற்றுமொப்பாம்பொருளின்மையின்) சிறிதே ஆரோபிக்
கப்புகின்,—மதியம் வானத்து உரோணியை எந்தி மருவி முத்தாடுமாறு
ஆய் வழுத்தலாம் - சந்திரன் ஆகாயத்தில் உரோகினியைத் தாங்கி அணை
த்து முத்தமிடும்வண்ணம் என்று புகழலாம். எ-று. (டுக)

சொல்லுதற் கரியவாய் சுருதியுங் கருதா மானின்
வல்லியின் கண்க ளாடு மைவரைந் தெழுதன் னூனத்
தெல்லையில் கடற்குக் கூல மிட்டதோ கண்ணே றுறப்
புல்லிய சுறுப்புக் காட்டி வைத்ததோ புகலினம்மா.

இ-ள். சொல்லுதற்கரியவாய் சுருதியுங் கருதா மானின் வல்லியின்-
இசைத்தற்கரிய வேதங்களானுங் கருதுதலாகாத மான்மகளினது, —கண்க
ண்டு மை வரைந்தெழுதல் - திருக்கண்களில் அஞ்சனத்தைச் சித்திரித்துத்
திட்டினமையை, —புகலின் - உருவகப்படுத்துகில், —ஞானத்து எல்லையில்
கடற்குக் கூலமிட்டதோ - ஞானமாகிய அளவுகடந்த கடனுக்குக் கரை
யமைத்த(தென்ப)தோ?, —கண்ணேறு ஆறப் புல்லிய கறுப்புக் காட்டி
வைத்ததோ-திவ்விதோஷந்தீரப் பொருந்திய கறுப்பைக் காண்பித்திட்ட
(தென்ப)தோ? ஏ-று. (ருஉ)

வண்டென மிழற்றுந் தீஞ்சொன் மானிளஞ் செவ்வியாய்
வொண்டொடி கபோலச் செவ்வி யோதிமக் கொல்லன் வாழ்த்தி
யண்டர்தம் பெருமான் செய்ய வாறுமா முகத்தின் சோதி
கண்டுகண் களிக்க வைத்த கஞ்சனம் போலு மாதோ.

இ-ள். வண்டென மிழற்றுந் தீஞ் சொல் மானிளஞ் செவ்வியாய்
ஒண்டொடி கபோலச் செவ்வி-வண்டிசைபோலப் பேசும் இனிய சொல்லு
யுடைய இளையமான்மகளாகியஒண்டொடியினது கபோலசோபையானது, —
அண்டர்தம்பெருமான் செய்யவாறுமாமுகத்தின் சோதி கண்டு கண்களிக்க-
சவாமியார் ஆறுதிருமுகங்களின் பிரதிவிம்பத்தைப் பார்த்துக் கண்களி
கூரும்பொருட்டி, —ஓதிமக்கொல்லன் வாழ்த்தி வைத்த கஞ்சனம்போலும்-
அன்னவூர்நியாகியகம்மியன் புகழ்ந்து அமைத்துவைத்த கண்ணடியின்
சோபையையேபோலும். ஏ-று. (ருங்)

கருமுகில் விளர்ப்ப வுள்ளங் கறுத்தபூங் காம ரோதி
யிருகுழைக் கிணங்கச் சாத்து மிணைமணித் தோட்டின் செவ்வி
பெருமையி னன்பர் ஞானம் பிறங்கநோக் குதற்கு வைத்த
திருவினிற் பொலியுஞ் சோதிச் சிறியகண் ணடி போலும்.

இ-ள். கருமுகில் விளர்ப்ப உள்ளங் கறுத்த பூங் காமரோதி - நீல
மேகமும் வெளுக்க அகங் கறுத்த பொலிந்த அழகிய கூந்தலையுடையா
ரது, —இருகுழைக்கு இணங்கச் சாத்தும் இணை மணித்தோட்டின் செவ்வி-
இணைச்செவிகளில் இயைய அணிந்த இரண்டு இரத்தினத்தோடுகளின்
சோபையானது, —பெருமையின் அன்பர் ஞானம் பிறங்க நோக்குதற்கு
வைத்த - பெருமையினையுடைய அடியவர்கள் சிவஞானத்தை விளங்கக்
காணும்பொருட்டு வைத்த, —திருவினிற் பொலியுஞ் சோதிச் சிறியகண்
ணடி போலும் - சிவஞானச்செவ்வத்தாற் பொலிந்த ஒளியினையுடைய சிறு
கண்ணடிகளின் சோபையையேபோலும். ஏ-று. (ருச)

பூவைபோ னிறத்து மாயன் புதல்விசெவ் விதழி னூடு
யாவக மெழுதுங் காம ரெம்மனோர்க் கிசைக்கற் பாற்றோ
மாவகம் பிளந்த வேற்கை வரன்கிளிக் கமுத முறுங்
கோவையங் கனிநே ரென்னக் கூறலாஞ் சிறிது மாதோ.

இ-ள். பூவைபோனிறத்து மாயன் புதல்வி செவ்விதழினூடு - காயாம்
பூவிறத்துத் திருமாவின்மகளினது செம்மையாகிய இதழின்கண், —யாவ
கம் எழுதுங் காமர் எம்மனோர்க்கு இசைக்கற்பாற்றோ-செம்பஞ்சு தீட்டிய
சிறப்பானது எம்மனோராற் சொல்லற்பாலதோ?, —மாவகம் பிளந்த வேற்
கை வரன்கிளிக்கு அமுதமுறுங் கோவையங்கனி நேர் என்ன - மாவைக்

கிழித்த வேலைக்கொண்டகையையுடைய சுவாமியாகிய கிளிக்கு அமுது சுரக்குங் கொவ்வைப்பழம்போலும் என்று,—சிறிது கூறலாம் - சற்றே சொல்லலாம். எ-று. (௧௫)

சுந்தரங் கவினு மானின் றேகையார்க் கோதை காட்டுங்
கந்தர வனப்புப் பூசுங் காழகிற் கவினின் மம்மா
முந்துசே தகத்தி னூடு முழங்குவெண் சங்கம்போலு
மிந்தவா றுரைப்ப தல்லால் யாதெனப் பகர்வன் மாதோ.

இ-ள். சுந்தரங் கவினு மானின் தோகையார்க்கு - அழகு விளங்கும் மான்மகனாரது,—ஓதை காட்டுங் கந்தர வனப்பு - ஒலிகாட்டுங் கழுத்தின் சோபையானது,—பூசுங் காழகிற் கவினின் - பூசிய அகிற்குழம்பின் பிரகாசத்தால்,—முந்து சேதகத்தினூடு முழங்கு வெண் சங்கம்போலும் - முற்பட்ட சேற்றினுட்பட்டு ஒலிக்கின்ற வெள்வளையைப்போலும்,—இந்தவாறு உரைப்பதல்லால் யாதெனப்பகர்வன்—இங்ஙனங் கூறுவதன்றி என்னென்று சொல்வேன். எ-று. (௧௬)

நாரணன் புதல்வி மார்பி னளினநாண் முகையின் வாய்ந்த
வாரண மருப்பின் கொங்கை மதர்ப்பும்பூண் வனப்பும் பார்க்கிற
காரண மில்லா வேலோன் காமப்பேய் தணிப்பான் சாந்திப்
பூரண கும்பம் வைத்தல் போலுமென் றுரைக்க லாமால்.

இ-ள். நாரணன் புதல்வி மார்பில் - வள்ளியம்மையாரது மார்பின் கண்ணே,—நளின நாண் முகையின் வாரணமருப்பின் வாய்ந்த கொங்கை மதர்ப்பும் பூண்வனப்பும் பார்க்கில்—தாமரைப்புதுமுகைபோலவும் யானைக் கோடுபோலவுஞ் சிறந்த தனக்களினது அழகையும் (அவற்றின்) ஆபரணச் சிறப்பையும் பார்த்தால்,—காரணமில்லா வேலோன் காமப்பேய் தணிப்பான் - சுயம்புவாகிய சுவாமியருடைய காமமென்னும்பேயை அகற்று தற்கு,—சாந்திப் பூரணகும்பம் வைத்தல் போலும் என்று உரைக்கலாம் - சாந்திக்கிரியைக்குரிய ஸ்ஹைகுடங்களை வைத்தமையென்று சொல்லலாம். எ-று. (௧௭)

ஆரமு தனைய மாணுக் கம்பொனி னுடை சாத்தல்
சூரிய கிரணம் வாரிச் சுடர்ப்பக லாய சேடி
மேருவுக் கடையாக வுடுத்துமெய் யழகு நோக்குஞ்
சீரிய சிறப்பு மானச் செப்பலாம் புலவர்க் கம்மா.

இ-ள். ஆர் அமுதனைய மாணுக்கு அம்பொனி னுடை சாத்தல் - ஸ்ஹைந்த அமுதுபோன்ற அம்மையாருக்கு அழகிப்பொன்வஸ்திரம் உடுத்தினமை,—மேருவுக்குச் சுடர்ப்பகலாய சேடி சூரியகிரணம் வாரி ஆடையாக உடுத்து - மகாமேருவுக்கு ஒளியினையுடைய பகற்காலமாகிய பாங்கி சூரிய கிரணங்களை அள்ளி வஸ்திரமாக உடுத்தி,—மெய்யழகு நோக்குஞ் சீரிய சிறப்பு மானப் புலவர்க்குச் செப்பலாம் - சரீரகாந்தியைப் பார்க்கும் மிக்க சிறப்புக்கொப்பாகப் புலவர்களாற் கூறப்படலாம். எ-று. (௧௮)

மயிலிளஞ் சாயல் காட்டு மானிளஞ் செல்வி யார்க்கு
வெயில் விரி மணியிற் செய்த மேகலை வயங்கச் சேர்த்த
னய்னுறு முலைதாங் காது நையுநா லிடைக்குச் செம்பொன்
பயில்வுறு பூண்சேர்த் தன்பிற் பாதுகாத் திடுதல் போலாம்.

இ-ள். இளமயிற்சாயல்காட்டும் மானிளஞ்செல்வியார்க்கு-இளமயிலி
 னியிலையுடைய மான்புதல்வியார்க்கு,—வெயில் விரி மணியிற் செய்த
 மேகலை வயங்கச் சேர்த்தல் - ஒளியை வீசுகின்ற இரத்தினங்களால் அமை
 த்த மேகலாபரணத்தை விளக்க அணிந்தமை,—நயனுறு முலை தாங்காது
 நையும் தூலிடைக்கு - நன்மைபொருந்தும் முலைகளைப் பொறுக்கலாற்றாது
 வருந்தும் தூல்போன்ற இடைக்கு,—செம்பொன் பயில்வறு பூண் சேர்த்து-
 பொன்னிறை பற்றுதலுற்ற பூணை அமைத்து,—அன்பிற் பாதுகாத்திடுதல்
 போலாம் - அன்போடு பாதுகாத்தமையை சிகர்க்கும். எ-று. (டுக)

கவினுறு கையில் வெள்ளிக் கடகமுந் துகிரு மேய
 வலிர்கரு வளையு மானி னைங்கினுக் கினைங்கச் சேர்த்த
 லுவமையி றேவர் மூவர்க் குளகுண மூன்று நல்க
 விவள்கரம் பிடித்த தாமென் றிசைக்கலார் தகைமைத் தம்மா.

இ-ள். மானினைங்கினுக்குக் கவினுறு கையில் - மான்புதல்வியா
 ரது அழகுபொருந்திய கையிலே,—வெள்ளிக்கடகமுந் துகிரும் அவிர்மேய
 கருவளையும் இணைக்கச் சேர்த்தல்—வெள்ளிக்கண்கணத்தையும் (செய்ய)பவள
 வளையையும் பிரகாசம்பொருந்திய கருவளையையும் (ஒருங்கு)பொருந்தச்
 சேர்த்தமையானது,—உவமையில் தேவர் மூவர்க்குள குணமூன்றும் நல்க
 இவள்கரம்பிடித்ததாம் என்று—ஒப்பற்ற கடவுள் (பிரமதி)மூவர்க்குமுள்ள
 குணங்கண்மூன்றையுங் கொடுக்க இவர்கைபற்றிக்கொண்டதாம் என்று,—
 இசைக்கலார் தகைமைத்து—சொல்லப்படும் இயல்பினையுடைத்து. எ-று.

மாயவன் வலக்கண் பாங்கர் வந்தவ தரித்த மானின்
 மேயகை விரல்க டோறும் விளங்குமோ திரங்கள் சேர்த்தல்
 பாயமென் வசந்த காலப் பாவைகற் பகப்பூங் கொம்பிற்
 றாயநாண் மலர்கள் பூப்பத் துலங்குதல் போலு மாதோ.

இ-ள். மாயவன் வலக்கண்பாங்கர் வந்து அவதரித்த மானின் - திரு
 மாலின் வலக்கண்ணின் வந்து தோன்றிய அம்மையாரது,—கை மேய
 விரல்கடோறும் விளங்கு மோதிரங்கள் சேர்த்தல் - கைகளிற் பொருந்திய
 விரல்கடோறும்பிரகாசிக்கின்ற மோதிரங்களைச் சேர்த்தமை,—பாய மென்
 வசந்தகாலப்பாவை கற்பகப் பூங்கொம்பில் - பரந்தமெல்லிய வசந்தகால
 மாகியபெண்ணினது (கைவிரல்களாகிய) கற்பகதருவின் பூங்கொம்பர்களி
 லே,—தூய நாண் மலர்கள் பூப்பத் துலங்குதல் போலும் - சுத்தமாகிய புது
 மலர்கள் பொலிவாக விளங்குதலைப் போலும். எ-று. (சுக)

கொண்டலைப் பழித்த கூந்தற் குறக் கொடி கமலத் தாளிற்
 றண்டையுஞ் சிலம்பும் வெள்ளிச் சதங்கையுந் தயங்கச் சேர்த்தன்
 முண்டகத் தளிமத் தன்ன முட்டையிட் டதனைக் காத்து
 விண்டரற் றுதலா மென்ன விளம்பலா முளங்கொண் டம்மா.

இ-ள். கொண்டலைப் பழித்த கூந்தற் குறக்கொடி கமலத்தாளில் -
 முதுலை வென்ற கூந்தலையுடைய வள்ளியம்மையாரது தாமரைமலரடி
 களிலே,—தண்டையுஞ் சிலம்பும் வெள்ளிச்சதங்கையுந் தயங்கச் சேர்த்
 தல் - தண்டையையுஞ் சிலம்பையும் வெள்ளிச்சதங்கையையும்(ஒலி)விளங்
 கச் சேர்த்தமை,—முண்டகத் தளிமத்து அன்னம் முட்டையிட்டி அதனைக்
 காத்து விண்டு அரற்றுதலாம் என்ன - தாமரைமலராகிய மெத்தையிலே

அன்னங்கள் மூட்டையிட்டு அவற்றைக் காத்து வாய்திறந்து ஒலித்தல் போலாம் என்று,—உளங்கொண்டு விளம்பலாம் - மனங்கொண்டு சொல்வத்தகூடம். எ-று. (கஉ)

செய்யமா னளிக்க வந்த செல்விசெங் கமலத் தாளுங்
கையும் வான் செம்பஞ் சூட்டிங் கதிர்வனப் பொளிய வைவே
லையனா றிருக ணீல மழுத்தக்கே வணத்துச் செய்த
துய்யசெம் மெழுதக் கொப்பச் சொல்லலாம் புலவர்க் கம்மா.

இ-ள், செய்ய மானளிக்கவந்தசெல்வி - செர்மையாகிய மானின் புதல்வியாரது—செக்கமலத்தாளுங் கையும் ஊட்டுவான் செம்பஞ்சு - செந்தாமரைப்பூப்போலும் கால்களிலும் கைகளிலும் ஊட்டிய பெருமையாகிய செம்பஞ்சுக்குடும்பானது,—கதிர்வனப்பு - ஒளியழகினாலே,—ஒளியவைவேல் ஐயன் ஆற்றுகண் லீலம் அழுத்தக் கேவணத்துச் செய்த துய்யசெம் மெழுதக் கொப்ப - ஒளிபொருந்திய கூரிய வேலையுடைய சுவாமியினது பன்னிரண்டு திருக்கண்களாகிய லீலமணிகளை அழுத்துமாறு குழிவட்டத்துக்காக அமைத்த சுத்தியான செம்மெழுதக்கு சீகராக,—புலவர்க்குச் சொல்லலாம் - புலவரற் கூறப்படலாம். எ-று. (கங)

இவ்வண்ண முவமை யாரு மிசைப்பவீரங் கமல மாதுங்
கொவ்வை வாய்க் கலையின் மாதுங் குறக்கொடி தனக்குக் கோலச்
செவ்வியின் வாய்ப்பச் செய்த செய்கையை நெடுவே லண்ண
லெவ்வியில் கருணைக் கண்க ளிராறினா லுள்ளம் வைத்தான்.

இ-ள், இவ்வண்ணம் யாரும் உவமை இசைப்ப-இவ்வாறு எவரும் உவமை கூற,—சுரங்கமல மாதுங் கொவ்வைவாய்க்கலையின் மாதுங் குறக்கொடிதனக்கு வாய்ப்பச்செய்த கோலச்செவ்வியின்செய்கையை-பூமகளும் நாமகளும் அம்மையாருக்கு இயையச் செய்த வேடச் சிறப்புச் செய்கையை,—நெடுவேலண்ணல் எவ்வியில் கருணைக் கண்கள் இராறினால் உள்ளம் வைத்தான் - வேலாயுதக்கடவுள் துன்பத்தையொழிக்கும் அருவினையுடைய திருக்கண்கள் பன்னிரண்டினாலும் உட்கொண்டார். எ-று. (கச)

வீரவேற் றடக்கை யண்ணன் மெல்லியல் வனப்ப தான
வாரியிற் படிந்து காம வயாவொழித் தளவி லாத
பேரருள் சிறந்த காலைப் பெயர்த்திரி சுதந்தி ரத்தர்
காரிகைச் சடங்கு காட்டக் களித்தவ ணடைந்தார் மண்ணே.

இ-ள், வீரவேற்றடக்கையண்ணன் மெல்லியல் வனப்பதானவாரியிற் படிந்து-வெற்றிவேலாயுதக்கடவுள் அம்மையாரது அழகுக்கடலில் அமிழ்ந்தியும்,—[அழகுமுழுது நோக்கியும் என்றபடி] காமவயா ஒழித்து அளவிலாத பேரருள் சிறந்தகாலை - (திருமான்முதலியோர்போலக்) காமத்தின் வருந்துதல் ஒழிந்து அளவுகடந்த பெருங்கருணைசிறந்தபொழுது,—பெயர்த்திரிசுதந்திரத்தர் காரிகைச் சடங்கு காட்டக் களித்து அவண் அடைந்தார்-புகழினையுடைய திரிசுவதந்திரர்கள் திருக்கலியாணத்தை நடத்துமாறு மகிழ்ந்து ஆண்டுச் சேர்ந்தார். எ-று. (கரு)

திரிசுதந் திரத்தர் யாருஞ் சிறந்துயர் கிருகி யப்பேர்ச்
சுருதியி னியதிக் குள்ள தோமறு முறைகள் செய்யப்

பொருவரு மணியிற் பொன்னிற் புரியுமண் டபத்திற் போந்த வரியணைப் பீடத் தெங்க னையன்வீற் றிருத்தல் செய்தான்.

இ-ள். திரிசுத்திரத்தரயாரும் - திரிசுவதந்திரரணைவரும்,—சிறந்துயர் கிருகியப் பேர்ச் சுருதியின் னியதிக்குள்ள தோமறு முறைகள் செய்ய-சிறந்துயர்ந்த கிருகியமென்னுஞ் சுருதியின் விதிப்படியுள்ள குற்றமற்ற கிரியைகளைச் செய்ய,—எக்கனையன் பொருவரு மணியிற்பொன்னிற் புரியு மண்டபத்திற்போந்த அரியணைப்பீடத்து வீற்றிருத்தல்செய்தான் - எம் பெருமான் (அவற்றையக்கீகரித்துக்கொண்டு) ஒப்பற்ற காசுகளாலும் ஆசைகளானும் ஆக்கிய சாலையினுள்ள சிக்காசனத்தில் வீற்றிருந்தார். எ-று. ()

காதலி குறக்கோ மாட்டி கரகநீர் வார்ப்பச் செவ்வேள் பாதமெய்த் துணையை வேடர் பார்த்திவன் விளக்கிப் பின்னர்க் கோதிலா சமன நீருங் கொடுத்தருக் கியமு நல்கி மாதவன் முருகன் கையின் மதுபருக் கமுமீந் தானால்.

இ-ள். காதலி குறக்கோமாட்டி கரகநீர் வார்ப்ப - மனைவியாகிய வேடு விச்சி கரகத்திற் சலத்தை வார்த்து,—மாதவன் வேடர்பார்த்திவன் செவ்வேள் மெய்த் பாதத்துணையை விளக்கி - பெருந்தவத்தனைய வேடராசன் சுவாமியின் மெய்ம்மையாகிய திருவடிகளிரண்டையும் அபிடேகித்து,—பின்னர்க் கோதில் ஆசமனநீருங் கொடுத்து அருக்கியமும் நல்கி - பின்பு குற்றமற்ற ஆசமனனுலத்தையுங்கொடுத்து அருக்கியத்தையுங் கொடுத்து,—முருகன் கையில் மதுபருக்கமும் ஈந்தான் - சுவாமிகையில் மதுபருக்கத் தையுங் கொடுத்தான். எ-று. (சுஎ)

அந்தணர் கிருகி யத்தி னாகம மரபின் மிக்க செந்தழ லதனை மூட்டிச் செய்வினைச் சமிறை யெல்லா முந்திய முறையா லோம முடித்ததற் பின்பு ஞானக் கந்தன்முன் னரிண மீன்ற கன்னியைக் கொடுவந் துய்த்தார்.

இ-ள். அந்தணர் கிருகியத்தினாகமமரபின் மிக்க செந்தழலதனை மூட்டி—வேதியர்கள் கிருகியச்சுருகிவிதிப்படி மிக்க அக்கினியை மூட்டி,—செய்வினைச் சமிறையெல்லாம் முந்தியமுறையால் ஓமமுடித்ததற்பின்பு - செய்தொழிற்கு வேண்டுஞ் சமித்துக்களனைத்தினனும் மேலேவிதிப்படி ஓம மியற்றி முடித்தபின்,—ஞானக்கந்தன்முன் அரிணமீன்ற கன்னியைக் கொடுவந்துய்த்தார் - சுவாமியாரின்முன்னே மான்முதல்வியாரை (அரமக கிரி) கொணர்ந்து விட்டார்கள். எ-று. (சுஅ)

வலது செங் கையினுற் பொன்னின் மங்கல நாணை வாங்கிக் கலைமகள் கையி னீந்து வள்ளிகந் தரத்துச் செவ்வே ணலனுறப் புனைவித் தைய நன்பொரி தூவி வேதச் சலனனை வலம தாக மும்முறை சூழ்ந்த பின்னர்.

இ-ள். செவ்வேள் பொன்னின் மங்கலநாணை வலது செங்கையினால் வாங்கி - சுவாமியார் பொன்மங்கலகுத்திரத்தை வலத்திருக்கரத்தால் எடுத்து,—கலைமகள் கையின் ஈந்து-சரசுவதியின் கையிற் கொடுத்து,—வள்ளி கந்தரத்து நலனுறப் புனைவித்து - அம்மையாரது திருக்கழுத்தின் மாட்சிமை பொருந்தத் தரிப்பித்து,—ஐய நன்பொரி தூவி வேதச்சலனனை

வலமதாக மும்முறை சூழ்ந்தபின்னர் - தழுகிய நல்ல பொரிகளைத் தூவி வைதிகாக்கினியைப் பிரதக்ஷிணமாக மூன்றுதரஞ் சுற்றியபின்பு. எ-று. (9)

மான்மகள் வலக்கால் பற்றி வஞ்சனேன் மனமா மம்மி நூன்முறை மிதிப்பித் துள்ள நோன்மைபெற்றுயர்வான் சாலி மீன்விழி பார்த்துப் பின்னு மிக்குயர் கரும முற்றிக் கான்வரைக் குறவ வீன்ற கன்னியை மணஞ்செய் தானால்.

இ-ள். மான்மகள் வலக்கால் பற்றி வஞ்சனேன் மனமாம் அம்மி நூன் முறை மிதிப்பித்து - அம்மையாரது வலத்திருவடியைப் பிடித்து வஞ்ச முடையேனது நெஞ்சுபோலும் அம்மியின் விதிப்படி மிதிப்பித்து, —உள்ள நோன்மைபெற்றுயர் வான்சாலிமீன் விழிபார்த்து- மனவலிகொண்டெயர்ந்த அருந்ததியைக் கண்ணுற்று, —பின்னும் மிக்க உயர்கருமம் முற்றி - மேலும் எஞ்சிய சுபக்கிரியைகளை முடித்து, —கான்வரைக்குறவவீன்ற கன்னியை மணஞ் செய்தான் - குன்றவாணன்பெற்ற மகளை (இவ்வாறு) வரைந்தார். எ-று. (எ0)

மணவினை காண்பான் வேதன் மாலரன் நேவர் கோமா னிணையறு முனிவர் கான மிசைத்தகந் தருவர் சூழ்ந்தார் பணைமுர சோதை யார்த்த பைந்தரு மலரின் மாரி கணமழை போலத் தூர்த்த கந்தனு மகிழ்ச்சி பூத்தான்.

இ-ள். மணவினை காண்பான் வேதன் மால் அரன் தேவர்கோமான் இணையறு முனிவர் கானமிசைத்த கந்தருவர் சூழ்ந்தார் - விவாகத்திரியை யைப் பார்க்கப் பிரம விட்டுணு உருத்திர இந்திரரும் நிகரற்ற முனிவருங் கீதம்பாடிய கந்தருவர்களும் (வேடர் காணுதபடி) சூழ்ந்தார்கள், —பணை (ஓதை) முரசோதை ஆர்த்த - குழலொலிகளும் முரசொலிகளும் நிறைந்தன, —பைந்தரு மலரின்மாரி கணமழைபோலத் தூர்த்த - தேவதருக்கள் பூமழையைக் குலமுதில்கள் போலப் பொழிந்தன; —கந்தனும் மகிழ்ச்சி பூத்தான் - சுவாமியாரும் பிரீதி மிகுந்தார். எ-று. (எ1)

மன்றலந் தொடையல் சூட்டும் வீதுவைநோக் குற்ற வானோர் நின்றவர் யாருந் தத்த நீள்பதி யடைந்தார் விறதைக் குன்றவர் சாப நீங்கிக் குமரவே ஞாலகம் புக்கார் மின்றிகழ் மருங்கின் மாதும் விசாகனு மகிழ்ச்சி பூத்தார்.

இ-ள். மின்றிகழ் மருங்கின் மாதும் விசாகனும் - மின்போல விளங்குகின்ற இடையையுடைய அம்மையாருஞ் சுவாமியாரும், —மகிழ்ச்சிபூத்தார் மன்றலந் தொடையல் சூட்டும் வதுவை - பிரீதிமிக்காராய் மணமலை சூட்டிய திருக்கலியாணத்தை, —கோக்குற்ற வானோர் நின்றவர் யாருந் தத்தநீள் பதியடைந்தார் - தரிசித்த தேவரும் (மற்று) நின்றவர் யாவருந் தத்தம் உயர்ந்த தானங்களிற் சேர்ந்தனர், —விறதைக் குன்றவர், சாபம் நீங்கிக் குமரவேஞாலகம் புக்கார் - விறதைமலையின் வேட்கள் சாபத்தையொழிந்து குமரசுவாமியினுலகத்தை அடைந்தனர். எ-று. (எ2)

சூருயிர் குடித்த வொள்வேற் றோகையெம் பெருமான் வேட ராரமிர் தனையா னோடு மணிமணிச் சிறப்பு வாய்ந்த தேரின்மேற் கொண்டு ஞானச் செயந்தியம் பதியில் வானக் காருலா வியதன் சாரற் கந்தமா தனத்திற் புக்கான்.

இ-ள். குருயிர்குடித்த ஒள்வேல் தோகையெம்பெருமான் - குரனைச் சங்கரித்த திருவேலையுடைய மயில்வாகனக்கடவுள்,—வேடர் ஆரமிர் தனையாளோடும் - வேடரது அமிர்தம்போல்வாரோடும்,—மணியணி சிறப்பு வாய்ந்த தேரின்மேற்கொண்டு - இரத்தினக்களிற்புனைந்த சிறந்த இரத்தி லிவந்து,—ஞானச் செயற்கியம்பதியில்-ஞானத்தைத்தருஞ் செயற்கிரகத் தில்,—வானக்கார் உலாவிய தண் சாரற் கந்தமாதனத்திற் புக்கான் - விண் முகில்கள் செறிந்த குளிர்த் சாரலையுடைய கந்தமாதனத்திற் புகுந்தார். எ-று. (எக)

கரடிகை பேரி தாளங் காகளம் பதலை பம்பை
முருடுதுந் துபித டாரி முரசுசல் லிகைநி சாளம்
வரிவிர லேறு கோடு மத்தளம் படகந் தக்கை
பரவையி னூர்ப்பத் தேவர் பனிமலர் மாரி தூர்த்தார்.

இ-ள். கரடிகை தக்கை பரவையின் ஆர்ப்ப - கரடிகை பேரிகை தாளங் காளம் ஒருகட்பறை பம்பை முருடு துந்துபி தடாரி முரசு சல்லிகை தண்ணுமை விரலேறு கொம்பு மத்தளந் தம்பட்டம் இடக்கை என்னுமிவைகள் கடல்போல ஒலிக்க,—தேவர் பனிமலர் மாரி தூர்த்தார் - விண்ணவர் தண்ணிய பூமழைகளைத் தூவினார்கள். எ-று. (எசு)

விந்தைமால் வரையிற் கந்தன் வேள்வியின் பொருட்டாற் சென்ற வந்தநாட் டொட்டுத் தெய்வ வாரணத் தணங்கு நோற்றுக் கந்தமா தனத்தி னுற்றாள் கண்ணுதற் பரனன் னுண்முன் னிந்திரா திபரும் போற்ற விலிங்கத்தின் வடிவங் கொண்டான்.

இ-ள். கந்தன் வேள்வியின்பொருட்டு விந்தைமால்வரையிற் சென்ற அந்தநாள் தொட்டு - குமாரசுவாமி திருமணத்தின்பொருட்டு விந்தைமலைக் குப்போன அந்நாள் முதலாக,—தெய்வ வாரணத்தணங்கு கந்தமாதனத் தின் நோற்று உற்றாள் - தெய்வயானையம்மையார் கந்தமாதனமலையின் கண்ணே தவஞ்செய்துகொண்டு திருந்தார்,—கண்ணுதற்பரன் அன்னாள் முன் இந்திராதிபரும் போற்ற இலிங்கத்தின் வடிவங் கொண்டான் - சிவ பெருமான் அவ்வம்மையாருக்கு எதிரே திருமாலுந் துதிக்க ஒரு இலிங்க வடிவத்தைக் கொண்டருளினார். எ-று. (எடு)

கான்றமாக் கலுழி நால்வாய்க் களிதுலாங் குன்றந் தன்னிற் றோன்றிலிங் கத்தின் முன்னர்ச் சுந்தரியடியே நெஞ்சி லான்றபே ரெண்ணந் தானு மன்பினங் கேள்வ நெஞ்சத் தேன்றவெண் ணமுமே நன்றா யிறைமுடித் தருள்வா யென்றும்.

இ-ள். மாக்கலுழி கான்ற நால் வாய்க் களிதுலாங் குன்றந் தன் னில் - மதசலத்தைக் கான்ற கான்ற வாயினையுடைய யானைகள் உலாவுங் கந்தமாதன மலையின்கண்ணே,—தோன்றிலிங்கத்தின் முன்னர் - வெளிப் பட்ட சிவலிங்கத்தின்முன்னே,—சுந்தரி - தெய்வயானையம்மையார் (பத் தியோடு வீன்று),—அடியேன் நெஞ்சில் ஆன்ற பேரெண்ணந் தானும் - தமிழேனது மனத்திற்பொருந்திய பெரியஎண்ணத்தையும்,—அன்பின் நக் கேள்வன் நெஞ்சத்து ஏன்ற எண்ணமும் - அன்பினையுடைய நமது பதி யின் மனத்திற்பொருந்திய எண்ணத்தையும்,—இறை நன்றாய் முடித்தரு ள்வாய் என்றும் - சுவாமி! இனிது முடித்தருளக்கடவீர் என்றும். எ-று. ()

எம்மிறை வேட்ட மாதும் யானுமோ ருள்ள மாகுஞ்
செம்மையை யருள்வா யென்றுஞ் சிந்தனை செய்ய வந்தக் [ன்
கொம்மைவெம் முலையாண் முன்னர்க் கோதிலா விலிங்கந் தன்னி
மைம்மலி மிடற்றுப் புத்தேள் வந்தனன் மறைக ளார்ப்ப.

இ-ள். எம்மிறை வேட்ட மாதும் யானும் ஒருள்ளமாகுஞ் செம்மை
யை அருள்வாய் என்றும் - எம்பதி வரைந்த வள்ளியம்மையும் நானும்
ஒருகருத்தாகுஞ் செப்பத்தை அருள்வீர் என்றும்,—சிந்தனை செய்ய-
எண்ண,—அந்தக் கொம்மை வெம்முலையாள் முன்னர்க் கோதிலா இலிங்
கந்தன்னில் மைம்மலிமிடற்றுப்புத்தேள் வந்தனன் - அந்த அம்மையாருக்கு
முன்னே சுத்தமான இலிங்கத்தின்கண்ணே நீலகண்டக்கடவுள் வெளிப்
பட்டார்,—மறைகள் ஆர்ப்ப - வேதங்கள் ஒலித்தன. எ-று. (எ௭)

கயிலையெம் பெருமான் கந்த மாதனத் திலிங்கத் தூடு
வெயில்விரித் துலவுங் கோலம் வெள்ளைவா ரணன்கு மாரி
புயலினைக் கண்ட தோகை போலுளங் களித்தா ளந்தக்
குயின்மொழிக் குள்ளத் துற்ற குறிப்பெலாம் பரனு மீந்தான்.

இ-ள். கயிலையெம்பெருமான் கந்தமாதனத்து இலிங்கத்தூடு வெயில்
விரித்து உலவுங் கோலம் - கயிலாசமலையில் வீற்றிருக்குமெம்பெருமான்
கந்தமாதனகிரியிலே (காட்டியருளிய) இலிங்கத்திருமேனியிலே (தோற்றி
யருளிய) ஒளிபரப்பி விளங்குகின்ற உருவத்திருமேனியை,—வெள்ளைவா
ரணன்குமாரி புயலினைக் கண்ட தோகைபோல் உளங்களித்தாள் -
(கண்ட) இந்திரகுமாரியார் முகிலைக்கண்ட மயில்போல மனமகிழ்ந்தார்,—
பரனும் அந்தக் குயின்மொழிக்கு உள்ளத்துற்ற குறிப்பெலாம் ஈந்
தான் -கடவுளும் அவ்வம்மையாருக்கு மனத்துப் பொருந்திய குறிப்புக்களை
யெல்லாக் கொடுத்தார். எ-று. (எ௮)

ஈந்தவப் பொழுது தெய்வ யானைபு மகிழ்ந்து வேற்கைச்
சேந்தனுக் கத்த நென்றுஞ் செகத்துளோர் நாத நென்றுங்
கார்தளங் கரத்துச் சூலி காதலீ நென்று நீங்கா
வாய்ந்தபே ரன்பி னாலே வணங்கினள் வழத்தி நின்றாள்.

இ-ள். ஈந்த அப்பொழுது தெய்வயானையும் மகிழ்ந்து -கொடுத்தரு
ளிய அப்பொழுது தெய்வயானையாரும் உவந்து,—வேற்கைச் சேந்தனுக்கு
அத்தனென்றும் - வேலாயுதக்கடவுளுக்குத் தந்தையாரென்றும்,—செகத்
துளோர் நாதனென்றும் - உலகத்தாருக்கு முதல்வரென்றும்,—கார்தளங்
கரத்துச் சூலி காதலனென்றும்—கார்த்திகைமலர்போலங் கையையுடைய
பார்வதியாருக்கு நாயகரென்றும்,—நீங்கா வாய்ந்தபேரன்பினாலே வணங்
கினள் வழத்திரின்றாள் - பிரியாது சிறந்தபேரன்பினாலே வணங்கித்
துதித்துநின்றாள். எ-று. (எ௯)

வழுத்திய தெய்வ யானை மாமனாக் கடவுள் பாத
முழுத்ததண் ணளியிற் போற்றி முப்புர மெரித்த ழூர்த்தி
தொழுத்தரு மிலிங்கத் தண்டச் சூழலுள் ளளவு நீயே
தழைத்தசுந் தையினுன் ஞானத் தண்ணளி சுரத்தல் வேண்டும்.

இ-ள். மாமனாக் கடவுள் பாதம் வழுத்திய தெய்வயானை - மாமனா
ராகிய சுவாமியாருடைய திருவடிகளைத் துதித்த தெய்வயானையம்மையார்,

(அவரைநோக்கி),—மும்புரமெரித்தழர்ந்தி - திரிபுரதகனகருத்தாவே!,—
நீ தொழ்த்தகும் இலிங்கத்து அண்டச்சூழல் உள்ளவன் முழுத்த தண்
ணளியிற் போற்றி - நீர் வணங்கப்படும் இவ்விலிங்கத்திலே (வியாபித்து)
அண்டகடாகத்திலுள்ள உயிரனைத்தையும் பூரணகிருபையினுற் காத்து,—
தழைத்த சிந்தையினால் ஞானத்தண்ணளி சுரத்தல்வேண்டும் - வாழச்செய்
யும் உள்ளத்தோடு சிவஞானமாகிய தேனைப் பெருக்குதல்வேண்டும். எ-று.

ஐயநீ யுனது சேய்க்குஞ் சேய்க்கருந் தார மாகுந்
தையலா ரிருவருக்குந் தயவுடன் பரவி யேத்தும்
வையகத் தெவர்க்கு மன்பு மழையெனச் சுரந்து காத்தல்
செய்யசின் னருளே வேண்டு மென்றன டெய்வ யானே.

இ-ள். ஐயநீ உனது சேய்க்கும்-சுவாமி நீர் உமது குமாரருக்கும்,—
சேய்க்கு அருந்தாரமாகுந் தையலார் இருவருக்கும் - குமாரருக்கு அரிய
மனைவியராகிய பெண்கள் இருவர்க்கும்,—தயவுடன் பரவி ஏத்தும் வைய
கத்தெவர்க்கும் - அன்போடு துதித்து வழிபடுகின்ற உலகத்தவரெவர்களுந்
கும்,—அன்பு மழையெனச் சுரந்து காத்தல்செய்ய சின்னருளே வேண்டும்
என்றன—அன்பை மழைபோலப் பொழிந்து காக்க, உம்முடைய கருணை
யே வேண்டும் என்று கூறினார். எ-று.

தெய்வயானே என்பது வருஞ்செய்யுளிற் சேர்த்துரைக்கப்படும். (அங்)

கண்ணுத லதனைக் கேளாக் கடவுளர்க் கரசனீன்ற
பெண்ணமு தனையா யுள்ளம் பேதுற றவிர்தி நீயு
மெண்ணிய வெண்ணி யாங்கே யாமருள் புரிவோ மீது
திண்ணநம் மாணே யென்று செப்பின றொப்பி லாதான்.

இ-ள். ஒப்பிலாதான் கண்ணுதல் தெய்வயானே அதனைக் கேளா -
ஒப்பற்ற சிவபெருமான் தெய்வயானேயம்மையானுடைய அந்தவசனத்தைக்
கேட்டு,—கடவுளர்க்கரசன் ஈன்ற பெண்ணமுதனையா—இந்திரன்பெற்ற
பெண்களுள் அமுதம்போல்பவளே,—உள்ளம் பேதுறல் தவிர்தி - மனம்
வருந்துதலை ஒழி,—நீ எண்ணிய எண்ணியாக்கு யாம் அருள்புரிவோம் -
நீ சினைத்தவற்றை சினைத்தவாறு யாம் அருளுவோம்,—ஈது நம் ஆணை
திண்ணம் - இஃது நம்முடைய ஆஞ்ஞை நிச்சயம்,—என்று செப்பினன் -
என்று கூறினார். எ-று. (அஉ)

கொன்றைதேன் றுளிப்ப நின்று குஞ்சித சரணம் பேர்த்து
மன்றினி னடிக்கும் பொற்றாள் வானவன் சந்த நீடி
குன்றகந் தன்னில் யாருங் கும்பிடப் பரிதிவேத
னின் றுள கற்ப மெல்லா நிறைந்திவ ணிருப்போ மென்று.

இ-ள். மன்றினிற் குஞ்சிதசரணம் பேர்த்து நின்று கொன்றை தேன்
துளிப்ப நடிக்கும் பொற்றாள் வானவன் - கனகசபையிலே வீணக்கப்பட்ட
திருவடி யை மடக்கிவின்று (முடியிற்) கொன்றைமலர் தேன் பிலிற்ற ஆடுந்
திருவடியையுடைய கடவுளானவர் (மேலும் அம்மையாரை நோக்கி),—
இவண் நீடு சந்தக் குன்றகத்தன்னில் யாருங் கும்பிட - இந்த உயர்ந்த
கந்தமாதனமையிலே எவரும் வழிபடும்பொருட்டு,—பரிதிவேதன் சின்
றுள கற்பமெல்லாம் நிறைந்திருப்போம் என்று - சூரியனும் பிரமனும்
உள்ள கற்பமுமுதினும் விசேடவியாத்திபெற்றிருப்போம் என்று சொல்லி.
எ-று. (அங்)

பேரரு ளிலிங்கத் தூடு பிரானுடன் மறைந்தான் றெப்பவ
வாரண மடந்தை மீண்டும் வணங்கின ணிற்குங் காலைத்
தேரிடையரின மீன்ற செல்வியுங் குமர ளேன
மேருவி னுயர்ந்த கந்த மாதன வெற்பிற் போந்தார்.

இ-ள். பேர் அருள் இலிக்கத்தூடு பிரான் உடன் மறைந்தான் -
பெருங் கருணையோடு இலிக்கத்தின்கண்ணே (அந்தக்) கடவுள் உடனே
மறைந்தார், - தெய்வவாரணமடந்தை மீண்டும் வணங்கின ள் ளிற்குங் காலை-
தெய்வயானையம்மையார் பின்னும் வணங்கிச் செல்பொழுது, - தேரிடை
அரினமீன்ற செல்வியுங் குமரவேளும் - (முன்னர்ச் சுட்டியபடி) தேரின்
(இவர்த்) வள்ளியம்மையாருங் குமர சுவாமியாருங், - மேருவின் உயர்ந்த
கந்தமாதனவெற்பிற் போந்தார் - மேருமலைபோல உயர்ந்த (அக்) கந்தமாதன
கிரியிற் சேர்ந்தார். எ-று. (அச)

உழைதருங் கொடியுஞ் செவ்வே லொருவனும் பொற்றேர் மீது
விழைவுடன் வருத ளோக்கி லேழமான் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து.
குழைவொடும் போந்து செங்கை குவித்தன ளருட்க ணீரா [ல்.
மழைகொடு முலையாஞ் செம்பொன் வார்க்குடம் விளக்கி னுளா

இ-ள். உழைதருங் கொடியுஞ் செவ்வே லொருவனும் பொற்றேர் மீது
விழைவுடன் வருதல் நோக்கி - ஆம்மையாருஞ் சுவாமியாருங் பொற்றேரி
லே விருப்பத்தோடு வருதலைக் கண்டு, - வேழமான் மகிழ்ச்சிகூர்ந்து குழை
வொடும் போந்து செங்கை குவித்தன - தெய்வயானையம்மையார் பிரீதி
மிகுந்து பணிவோடு சென்று கைகுவித்து, - அருட்க ணீராம் மழை
கொடு முலையாஞ் செம்பொன் வார்க்குடம் விளக்கினாள் - அருளிற் பொழியுங்
கண்ணீராகிய மழையினாலே (தமது) முலையாகிய பொற்குடங்களைக் கழு
வினார். (அரு)

கடவுதேர் ளிறுத்தி வள்ளி கரங்களால் வலக்கை தூக்க
விடது கை தூக்கிக் கந்த னெடுத்தனன் யானை மா தூர்
தடநெடுந் தேரி னேறிச் சண்முக னிடப்பா கத்தி
னுடனிருந் தருளுங் கோல முவமையா னுரைக்கற் பாற்றே.

இ-ள். கடவுதேர் ளிறுத்தி வள்ளி கரங்களால் வலக்கை தூக்க -
செலுத்திய தேரை ளிறுத்தி வள்ளியம்மையார் (தமது) கைகளினாலே வலக்
கரத்தை (ப் பிடித்து)த் தூக்க, - கந்தன் இடதுகை தூக்கி எடுத்தனன் -
சுவாமியார் இடக்கரத்தை (ப் பிடித்து)த் தூக்கி (மேலே) எடுத்தார், - யானை
மா தூர் தடநெடுந்தேரினேறி - தெய்வயானையம்மையாருங் பெரிய தேரின்
கண்ணேறி, - சண்முகன் இடப்பாகத்தின் உடனிருந்தருள்க் கோலம் -
சுவாமியாரது இடப்பாகத்தின் ஒருங்கிருந்த திருக்கோலம், - யான் உவ
மை உரைக்கற்பாற்றே - யான் ஒப்புக்கூறத் தக்கதே? எ-று. (அசு)

மாதர்க ளிரண்டு பேரும் வானர சளித்த வேற்கைச்
சோதியுந் துலங்கு தோற்றஞ் சுடர்வயப் பரிதி யேந்துஞ்
சீதரன் றிருவும் பூமி தேவியுஞ் செம்பொற் றேரிற்
போதுமா ரொப்ப தென்றே புகலலாம் புலவர்க் கம்மா.

இ-ள். வானரச அளித்த வேற்கைச் சோதியும் மாதர்கள் இரண்டு
பேருந் துலங்கு தோற்றம் - சுவர்க்கராச்சியத்தை (இந்திரனுக்கு)க் கொடுத்த

வேலாயுதக்கடவுளும் அம்மைமார் இருவரும் (தேரிலே) விளங்குகின்ற தோற்றமானது,—சுடர்வயப் பரிதி எந்துஞ் சேதரன் திருவும் பூமிதேவியுஞ் செம்பொற்றேரிற் போதுமாறு ஒப்பதென்றே - ஒளிபொருந்திய வெற்றியைத் தருஞ் சக்கிராயுதத்தைத் தாங்கிய விட்டுணுவுஞ் சேதேவியும் பூதேவியும் பொற்றேரின்கண்ணே சேர்ந்தவாற்றை சிகர்ப்பதாமென்று,—புலவர்க்குப் புகலலாம் - வித்துவான்களுக்குச் சொல்லல்கூடும். எ-று. (அஎ)

தூயபொற்றேரி னீங்கிச் சோதிலே லுடைய காளை

யாயிழை மார்க ளோடு மாலய மதனிற் போர்து

மேய்பே ரழகு வாய்ப்ப வேழத்தின் பகைய தாய

சேவான் பீடத் தெங்கோன் சிறந்துயிற் றிருந்தான் மன்னே.

இ-ள். சோதிவேலுடைய காளை எங்கோன்-ஒளிபொருந்திய வேலாயுதக்கடவுளாகிய எம்பெருமான்,—ஆயிழைமார்களுோடு தூயபொற்றேரின் நீங்கி ஆலயமதனிற் போந்து - அம்மைமாரோடு திருவிரதத்தினின்றும் இறங்கித் திருக்கோயிலினுட் சென்று,—வேழத்தின்பகையதாய சேவான் பீடத்து - யானைகட்டுப்பகையாகிய சிங்கங்கள்சுமந்த பேராசனத்திலே,—பேரழகு சிறந்து வாய்ப்ப வீற்றிருந்தான் - பேரொளி சிறந்தமைய வீற்றிருந்தருளினார். எ-று. (அஅ)

ஞானசத்தியினால் வைகு நவையறு சிவன்பா கத்தி

ஞானபே ரிச்சா சத்தி யரிதுசெய் கிரியா சத்தி

பூனமின் மூன்று மொன்று யுயர்வுட னிருத்தல் போல

மானவேற் படையான் சிந்து மாநகர் வதிந்தான் மாதோ.

இ-ள். ஞானசத்தியினால்வையும் நவையறு சிவன்-(சகஜமான) ஞான சத்தியோடிருக்கின்ற மலரகிதராகிய சிவபெருமான்,—பாகத்தினான பேரிச்சாசத்தி அரிதுசெய் கிரியாசத்தி ஊனமில் மூன்றும் ஒன்றும் உயர்வுடன் இருத்தல்போல-(உபாகிபற்றி அஞ்ஞானசத்தியின்) பிரிவினாலாகிய இச்சாசத்தியும் கிரியாசத்தியும் (சேரக்) குற்றமற்ற மூன்றான சத்திகளும் ஒருங்காய் உயர்ச்சியோடு இருத்தல்போல,—மானவேற்படையான் சிந்து மாநகர் வதிந்தான்-வேலாயுத(மெண்ணுஞ்சத்தியையுடைய)சுவாமி செயந்தி மாநகரத்தின்கண்ணே (அவ்விருசத்திமாரோடும்) அமர்ந்தருளினார். எ-று.

இந்திரன் மாதுக் காக விலிங்கமாங் கெழுந்த செய்கை

கந்தவே ளுணர்ந்து வேட்ட காதலிக் காக வந்த

தந்தையா மென்றென் னுள்ளந் தண்ணளி சிறந்து ஞானச்

சிந்தையாற் றுதை பூசை செய்தருள் புரிந்தான் சேயோன்.

இ-ள். இந்திரன் மாதுக்காக இலிங்கம் ஆங்கு எழுந்த செய்கை சேயோன் கந்தவேள் உணர்ந்து - தெய்வயானையம்மையாருக்காகச் சிவலிங்கம் அக்கனத்தோன்றிய செய்கையைக் குமாரராகிய முருகக்கடவுள் கண்டு,—வேட்டகாதலிக்காக வந்த தந்தையாம் என்றென்று உள்ளந் தண்ணளி சிறந்து - (நாம்) வரைந்த பன்னிக்கு அருள்புரியவந்த எம்பெருமானும் என்று பலகால் நீனைந்து உள்ளன்புசிறந்து,—ஞானச் சிந்தையால் தாதை பூசைசெய்தருள்புரிந்தான் - ஞானம்பொருந்திய மனத்தினாலே தந்தையாருக்குப் பூசைசெய்தருளினார். எ-று. (கஉ)

ய்ய பூஷ தாரகத் துருவ மான

தாரமா மிரண்டென்க யண்ணன் மேருவிற் குழைத்தான் பொற்றா
வீரவேற்றி. டி பூசையாற்றினர் சனகனுதி
ளராய முனிவர் தாமுந் திரிசுதந் திரரும் போற்ற.

ஆ-ள். சனகனுதி சீரிய முனிவர்தாமுந் திரிசுதந்திரரும் போற்ற -
சனகன் முதலிய சிறந்த முனிவர்களுந் திரிசுதந்திரர்களுந் துதிக்க, -
தாரமாம் இரண்டுபேரும் - மனைவியராகிய இருவரும், - தாரகத்துருவ
மான வீரவேற்றடக்கையண்ணல் (பொற்றான்) - பிரணவ வடிவமாகிய
வேலாயுதக்கடவுளினது திருவடிகளையும், - மேருவிற் குழைத்தான் பொற்
றான் - சிவபெருமானுடைய திருவடிகளையும், - ஆர் அருளோடு பூசையாற்
றினர் - சிறைந்த அருளை வேண்டிதலோடு பூசை செய்தார்கள். எ-று. ()

சனகனே யாதி யான தாபதர் தமக்கு மோன
வினியயோ கத்தி னுண்மை யிசையமா நிலத்து னோர்க்கு
நனியருள் புரிந்து வேத நாயக னாகுஞ் செவ்வேள்
சினகரத் திருந்தான் ஞானச் செயந்தியம் பதியி லென்றான்.

(ள். வேதநாயகனுஞ் செவ்வேள் - மறைமுதல்வராகிய அறுமுக
பெருமான், - ஞானச் செயந்தியம்பதியிற் சினகரத்து - ஞானத்தைத் தரு
கின்ற செயந்திபுரத்துத் திருக்கோயிலிலே, - சனகனே யாதியான தாபதர்
தமக்கும் மாசிலத்துளோர்க்கும் - 'சனகன் முதலிய முனிவர்களுக்கும்
பெரிய பூமியிலுள் ளவர்களுக்கும், - இனிய மோன யோகத்தின் உண்மை
இசைய நனி அருள் புரிந்து இருந்தான் - இனிய ஞானயோகத்தின் உண்
மையை ஏற்குமாறு நன்றாக உணர்த்தியருளி வீற்றிருந்தார்; - என்றான் -
என்று வியாசமுனிவன் கூறினான். எ-று. (௧௨)

வள்ளியம்மை திருக்கலியாண அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௮௮.

௯-வது. பிரமாவுக்கு வரங்கொடுத்த அத்தியாயம்.

வேதமொரு நான்கென விதித்துள வியாதன்
பாதமலர் மெய்த்துணை பணிந்துசுக னின்று
காதலொடு நீடுகம லாசனன் வணங்க
வாதிதரு சேயுதவு மாறறைதி யென்றான்.

ஆ-ள். சுகன் - (இங்ஙனம்வியாதமுனி கூறக்கேட்ட) சுகமுனிவன், -
வேதம் ஒருநான்கென விதித்துள வியாதன் மெய்ப் பாதமலர்த்துணை பணி
ந்து நின்று - மறைகளே நான்காக வகுத்த வியாதமுனிவனுடைய மெய்ப்
மையாகிய அடிமலர்களிரண்டையும் வணங்கி நின்று, - நீடு கமலாசனன்
காதலொடு வணங்க ஆதிதரு சேய் உதவுமாறு அறைதி என்றான் - உயர்ந்த
பிரமா அன்போடு வழிபடச் சிவகுமாரர் அருளியபடியைச் சொல்க என்
றான். எ-று.

இது கவிகூற்று, வருஞ்செய்யுண்முதலியன வியாதமுனிகூற்றே. (௧)

குருபரன் விமானமுயர் கோயிலே (முனம்.
வருதிரிசு தந்திரமெய்ம் மாமறையி னீக்கி
வொருவசன முண்டது வழாதிவ ணுரைப்பீடு
சுருதியொடு நமமடி துதித்தரு கிருப்பீர்.

என்றுமுல சேழுதொழு மெம்பாதிபி ருந்தே
நன்றியுட னம்மடியி னுண்மலரெ டித்தே
மன்றவணி வீரகதி வழங்குவது தென்கா
னின் றுலவு சிந்துபுர மேயென நினைப்பீர்.

நம்மையுந் நம்பொருளு மாதரையு நாடுஞ்
செம்மைதரு தேயிலுள சீரியன யாவுந்
சும்மைகொடு காப்பது தொழிற்குரிய தென்ற
ரிமமைபுட னம்மையு மெனக் குதவு செவ்வீவர்.

இ-ள். இம்மையுடன் அம்மையும் எனக்கு உதவு செவ்வீவர் குரு
பரன்-இப்பிறப்பின்பத்தையும் வருடபிறப்பின்பத்தையும் எனக்கு அருளுங்
குமாரசுவாமியாகிய பரமகுருவானவர்,—விமானம் உயர் கோயிலின் இரு
ந்து - விமானம் உயர்ந்த திருக்கோயிலில் வீற்றிருந்து (திரிசுவதந்திரரை
நோக்கி),—மெய் வரு திரிசுத்திர மா மறையிலோர்கான்-மெய்ம்மை பொ
ருந்திய திரிசுவதந்திரராகிய பெரிய வேதியர்களை!,—ஒருவசனம் உண்டு
அது வழாது இவண் உரைப்பாம்-(தூமக்கு)ஒன்று சொல்லற்பாலது உளது
அதனைத் தவறாது இங்குச் சொல்வாம் (கேட்க),—தென்கால் நின் றுலவு
சிந்துபுரமே கதிவழங்குவது என நினைப்பீர் - தென்றல் வீன்று வீசுகின்ற
(இச்)செயந்தியே உறுதிப்பயனை உதவுவது என்று எண்ணுதிர்,—உல
சேழு சொழும் எம்பதி என்றும் இருந்து நாண் மலர் எடுத்து நன்றியுடன்
நம்மடியில் அணிவீர் - உலகமேழும் வணங்கும் நமது (இத்)தலத்தில் எப்
போதும் வசித்துப் புதுமலர்களை எடுத்து (ஏனைய) நற்செய்கைகளோடு
எம்பாதத்திற் புனைதூ,--சுருதியொடு நம்மடிதுதித்து இருப்பீர் -
வேதமோதலோடு நம் பாதக்களேப் புரழ்த்து பக்கத்திற் இருத்திர்,—நம்மை
யும் நல் நம்பொருளும் மாதரையும் - எம்மையும் நல்ல எம்பொருள்களையும்
பெரிய (எம்)விலக்களையும்,—நாடுஞ் செம்மைதரு கோயில் உள சீரியன
யாவும் - ஆராயப்படுஞ் செம்மைப்பயனைத் தருகின்ற (நக்)கோயிலினுள்ள
சிந்தன யாவற்றையும்,—சும்மைகொடு காப்பது தொழிற்கு உரியது -
பாரமாகக்கொண்டு பரிபாலிப்பதும் (உங்கள்) தொழிலாதற்குத் தக்கது,—
என்றான் - என்று சொல்லியருவினார். எ-று. (உ-க-ச)

ஆயிரமி ரட்டியுள வந்தணர்க ணீவீர்
மேயவது னொமொருவ ரென்றுரை விளம்பித்
தாயினுமி ரங்கியெளி யேன்றனை யளிக்குஞ்
சேயுளம கிழ்ந்துதிரு வாய்மலர்வ தானான்.

இ-ள். தாயினும் இரக்கி எளியேன்றனை அளிக்குஞ்செய்-மாதாவைப்
பார்க்கிலும் அருள்செய்து சிறியேனைக் காக்குஞ் சுவாமியார் (மேலும் அவ
ரை நோக்கி),—நீவீர் இரட்டி ஆயிரமுள அந்தணர்கள் - நீங்கள் இரண்
டாயிரக்கணக்கான வேதியர்கள்,—மேய அதில் நாம் ஒருவர் என்று உரை
விளம்பி - பொருந்திய அ(த்தொகையாகிய இரட் டாயிரத்)தினுள் நாமும்

ஒருவர் என்று (அவர்களு) புகழைக்கூறி,—உனமகிழ்ந்து திருவாய்மலர்வ
தானுன் - மனமகிழ்ந்து (மேலுன்) கூறுவாராயினர். எ-று. (இ):

வந்துதெரி சித்துநமை வாழ்த்துநர் பெறுஞ்சீர்
சந்ததமு நுங்ககோ யடைந்தவர்கள் சார்வா
நிர்தமட மாதரிரு வோருடனி யாமிச்
சிந்துபுரம் வந்துதரி சித்தினிதி ருந்தாம்.

இ-ள். சந்ததமும் நுங்களை அடைந்தவர்கள் - என்றும் உங்களை
அடைந்தவர்கள்,—வந்து நமைத் தெரிசித்து வாழ்த்துநர் பெறுஞ் சீர் சார்
வார்-வந்து நம்மைப் பார்த்து வழிபடுவோர் எய்துஞ் சிறப்பை எய்துவர்,—
யாம் இச் சிந்துபுரம் வந்து இந்த மடமாதரிருவோருடன் இனிது தரிசித்து
இருந்தாம் - நாம் இச்செயந்தநகரில் வந்து இந்தப் பேதைமையையுடைய
அம்மைமாரிருவரோடும் இன்பத்தை நுகர்ந்து இருந்தாம். எ-று. (சு)

ஞானமில் ராய்விடினு நம்மையுண விற்கு
நீனமுறு பாதக மிழைத்துளர்க ளேனு
மானமொடு சிந்துபுரம் வந்தடைப வர்க்கே
மேனிலைய ளித்தருள்வம் வேண்டிய விருப்பால்.

இ-ள். ஞானமில்ராய்விடினும் - அறிவிலராயினும்,—நம்மை உள்
நவிற்குது ஈனமுறு பாதகம் இழைத்துளர்களேனும் - நம்மை உள்ளே
கொள்ளாது குற்றமுற்ற பாதகங்களைச் செய்தாராயினும்,—மானமொடு
சிந்துபுரட வந்து அடைபவர்க்கு-காதலோடு செயந்தியில் வந்து (நம்மைச்)
சேர்பவர்க்கு,—வேண்டிய மேனிலை விருப்பால் அளித்தருள்வம் - (அவர்)
விரும்பிய பரசுதியை ஆகரத்தோடு கொடுத்தருள்வாம். எ-று. (ஏ)

என்னவுரை செய்தகும் ரேசனிரு போதாம்
பொன்னடி வணக்கமுறு பூசுரர்கள் யாரு
மன்னபரி சேயுன தடிக்கமலம் வீடே
மன்னுதொழி லாயினும் வழித்துவ தொன்றுண்டால்.

இ-ள். என்ன உரை செய்தகும் ரேசன் - என்று திருவாய்மலர்ந்தரு
ளிய குமாரசுவாமியினுடைய,—இரு போதாம் பொன்னடி வணக்கமுறு
பூசுரர்கள் யாரும் - இரண்டு மலர்கள்போலுந் திருவடிகளை வணக்கிய
வேதியரெல்லாம் (கடவுளோனோக்கி),—அன்னபரிசே உனது அடிக்கமலம்
மன்னுதொழில் வீடேம் - அவ்வாறே உமது பாதாரவிந்தங்களையும் நிலை
யான (வழிபாட்டுத்)தொழிலையும் வீடேம்,—ஆயினும் வழித்துவது ஒன்று
உண்டு - ஆளுலும் விண்ணப்பஞ் செயற்பாலது ஒன்று உளது. எ-று. (அ)

நித்தமுமி நைஞ்சியிவ ணையமொடு மூழ்கச்
சித்திவிழை மாணுடர்க டேவர்பிறர் மூழ்கப்
புத்திரப வுத்திரர்கள் புண்ணிய மருத்த
முத்திதரு மத்தகைய மூலமும் தாகி.

இ-ள். இவன் நித்தமும் இறைஞ்சி நேயமொடு மூழ்க-இங்கே (யாம்)
என்றும் வணங்கி அன்போடு முழுகவும்,—சித்தி விழை மாணுடர்கள் தே
வர் பிறர் மூழ்க - பயனை வேண்டும் நாரஞ் சுரரும் பிறரும் முழுகவும்,—
புத்திர பவுத்திரர்கள் புண்ணியம் அருத்தம் முத்தி தரும் அத்தகைய

மூலமும் அதாகி-சந்ததி அறம் பொருள் வீடுகளைத் தரும் அவ்வியல்புடைய காரணமுந் தானேயாகி. எ-று. (க)

நல்குரவு வெம்பிணி யொழித்தினிய நாவின்
மெல்லமுத மொத்தசுவை மேன்மையுள தாகிக்
கல்விபெரு ஞானமொடு காட்டியெமை யாளச்
செல்வமுள தீர்த்தவர நியருள்செய் வாயால்.

இ-ள். நல்குரவு வெம்பிணி ஒழித்து - வறுமையையும் கொடிய நோயையும் நீக்கி, - நாவின் மெல்லமுதம் ஒத்த இனிய சுவை மேன்மையுள தாகி-நாவுக்கு மெல்லிய அமுதுபோன்ற மதுரச மெம்பாடுடையதாகி, - கல்வி பெரு ஞானமொடு காட்டி எமை ஆள - கல்வியைப் பேரறிவோடு விளக்கி எம்மை இரட்சிக்குமாறு, - செல்வமுள வரதீர்த்தம் நீ அருள் செய்வாய் - ஆங்குமுள்ள சிரேஷ்ட தீர்த்தத்தை நீர் தந்தருளும். எ-று. (1)

வேலையிடை மூழ்குதின மேலவர் விதித்தார்
சீலமுட னேழையர் தினந்தினமு மூழ்க
வாலியிண் மாந்தியின் வாய்ந்தொரு தீர்த்த
மூலமிடை யீதின்முதல் வாவருள்க வென்றார்.

இ-ள். மூலம் இடை ஈறு இல் முதல்வர் - ஆதி மத்திய அந்தங்கள் இல்லாத கடவுளே! - வேலையிடை மூழ்குதினம் மேலவர் விதித்தார் - (இங்குள்ள தீர்த்தமாகிய) சமுத்திரத்தில் முழுகுதற்கு (உரிய) தினங்களை மேலோர் விதித்தனா, - (ஆதலால் என்றும் முழுகுதல் கூடாது). சீலமுடன் ஏழையர் தினந்தினமும் மூழ்க - நல்லியல்பினோடு ஏழைகள் நாடோறும் முழுகுதற்பொருட்டு, - வாலிய மா விண்ணதியின் வாய்ந்தது ஒரு தீர்த்தம் அருள்க-சுத்தமான பெரிய ஆகாசக்கைபோலச் சிறந்த ஒரு தீர்த்தத்தைத் தந்தருள்க, - என்றார் - என்று கூறினர். எ-று. (கக)

கலைபயிலும் வேதியர்சொல் கட்டுரை வினாவி
மலைமகள ளரித்தருளு மைந்தனு மகிழ்ந்தே
சிலையினிரு நூறளவு தென்றிசையின் வென்றி
யிலைகொணெடு வேலினை யெடுத்தினிது விட்டான்.

இ-ள். மலைமகள் அளித்தருளுமைந்தனுந் கலைபயிலும் வேதியர் சொல் கட்டுரை வினாவி மகிழ்ந்து - பார்வதீகுமாரருந் கல்விபயின்ற அந்தணர் கூறிய உறுதிமொழியைக் கேட்டு உவந்து, - இலைகொள் நெடு வென்றியே வினை எடுத்து - இலையடிவுகொண்ட நீண்டவெற்றிவேலை எடுத்து, - தென்றிசையின் இருதூறு சிலை அளவின் இனிது விட்டான் - தெற்கே இருதூறு விற்கிடையளவில் (வீழ) இனிது செலுத்தினார். எ-று. (கஉ)

விட்டவாயில் சேடன்முடி மீதினும் ளாவித்
தொட்டவழி கங்கைவரு மாறுசெய்து தூவேள்
மட்டலர் கடம்பமணி மாலைபுனை செவ்வேள்
கட்டமுகு பெற்றகரம் வந்தது களித்தே.

இ-ள். விட்ட அயில் தூ வேல் - செலுத்திய கூரிய சுத்தியான வேலாயுதம், - சேடன் முடிமீதினும் அளாவி - (கீழ்ச்சென்று) அணந்தனது சிரசினும் பட்டு, - தொட்டவழி கங்கை வருமாறு செய்து - அகழ்ந்து சென்ற

வழியாற் (கீழிருந்து) கங்கை வரும்வண்ணம் பண்ணி,—களித்து மட்டலர் கடம்பம் மணிமாலே புனை செவ்வேள் சுட்டழகு பெற்ற கரம் வந்தது : மகிழ்ந்து மணம்பரந்த கடப்பமாலையையும் இரத்தினமாலையையும் அணிந்த சுவாமியினது பேரழகு கொண்ட கையின்கண் வந்தது. எ-று. (க௭)

வேலொடு வேலையங் கரையின் மீமிசை
வாலிய கங்கைநீர் வரவு கண்டிள
மூலமின் றுயர்ந்தவேன் முருகன் முந்துறச்
சீலநான் மறையினுற் சென்று மூழ்கினான்.

இ-ள். வேலையங்கரையின்மீமிசை - கடற்கரையின்கண்ணே,—வாலிய கங்கைநீர் வேலொடு வரவு கண்டிள மூலமின்று உயர்ந்த வேன் முருகன் - சுத்தியாகிய கங்காசலம் வேலாயுதத்தோடு வந்ததைக் கண்ட காரணமின்றிச் (சுயம்புவாய்) உயர்ந்த வேலாயுதக் கடவுள்,—முந்துறச் சென்று சீல நான் மறையினுல் மூழ்கினான்—முன்பு (அத்தீர்த்தத்துட்)போய் கல்லியல்பினையுடைய சதுர்வேத ஒலியோடு முழுகினார். எ-று. (க௮)

முந்துறக் குமரவேன் மூழ்குந் தன்மையா
லந்தமுந் றெள்ளிருப்பே லளித்த பான்மையா
லிந்திரப் பெருவள விற்பத் துய்த்தலாற்
கந்தபுட் கரிணியாய்க் கவின்கி றந்ததே.

இ-ள். முந்துறக் குமரவேன் மூழ்குந் தன்மையால்—முன்னர்க் குமார சுவாமியார் முழுகியவாற்றாலும்,—அந்தம் முற்று ஒளிரும் வேல் அளித்த பான்மையால்—அழகுமுதிர்ந்து விளங்கும் வேலினால் (அக்கடவுள்) ஆக்கிய வாற்றாலும்,—கந்தபுட்கரிணியாய் - (அத்தீர்த்தம்) கந்தபுட்கரிணி எனப் பெயரியதாய்,—இந்திரப்பெருவளவிற்பத்து உய்த்தலாற் கவின் சிறந்தது—(தன்கண் மூழ்குவாரை) மகேந்திரைசுவரிய சுகத்திற் சேர்த்தலான் மேன்மை சிறந்தது. எ-று. (க௯)

வருதிரி சுதந்திர மறைவல்லோர்களா
மருமறை முறையினு லதனின் மூழ்கினார்
திரிபுவ னங்களுந் தினைமு மூழ்கிடப்
பெரிதிது நன்றென மகிழ்ந்து பேசினார்.

இ-ள். வருதிரி சுதந்திர மறைவல்லோர்களும் அருமறை முறையினுல் அதனின் மூழ்கினார் - (அக்கடவுளின்பின்னாக) வந்து திரிசுவசந்திர வேதியரும் அரிய வேதவொலியோடு கிரமப்படி அதின் முழுகினவர்களாகி,—திரிபுவனங்களுந் தினைமும் மூழ்கிட இது பெரிது நன்று என மகிழ்ந்து பேசினார் - மூவுலகினரும் என்றும் முழுசு இது மிக நல்லது என்று உவந்து கூறினார். எ-று. (க௭)

தாவறு கந்தபுட் கரிணித் தண்புனன்
மூவிரு முகத்தினு னருளி முன்பத
சேவையின் மிக்ஞயர் திரிசு தந்திரர்க்
கேவரும் புகழிதி காசங் கூறுவான்.

இ-ள். மூவிருமுகத்தினுன் தாவறு கந்தபுட்கரிணித் தண்புனல் அருளி - ஆறுமுகப்பிரான் குற்றமற்ற கந்தபுட்கரிணிதீர்த்தத்தை வகுத்தரு

ளியபின்,—மூன் பதசேவையின் மிக்குயர்திரிசுதந்திரர்க்கு - சந்தீதியிலே திருவடி வழிபாட்டின் மிக்குயர்ந்த திரிசுவதந்திரருக்கு,—வெரும் புகழ் இடிகாசக் கூறுவான் - எவரும் புகழும் முற்கதையைச் சொல்வார். எ-று.

திரைவத னூரம்ப தீர்த்தத் துண்மையால்
வருதினந் தினந்தொறும் வழாது நான்மறைச்
சுருதியின் மூழ்கியே தொல்லை வான்கதி
விரைவொடு மடைந்துளார் மேன்மை கேண்மினோ.

இ-ள். உண்மை ஆல்வரு தினந்தினந்தொறும் வழாது திரைவதனூரம்பதீர்த்தத்து நான்மறைச்சுருதியின் மூழ்கி - மெய்நூற்கு அமைந்து வரும் நாடோறும் தவறாது திரைகளையுடைய முகாரம்பதீர்த்தத்திலே சுதுர்வேத இசையோடு முழுதி,—தொல்லை விரைவொடும் வான்கதி அடைந் துளார் மேன்மை கேண்மியின் - முன்னாளில் விரைவிற்பெரும்பயன் பெற்றவரது மேம்பாட்டைக் கேளுங்கள். எ-று. (௧௮)

நனைமுறுக் கவிழ்தரு நளின வீட்டுளான்
முனமுள கற்பத்தின் முராரி யென்பவன்
பனகநாப் பண்டியில் பரிந்து நீத்துவான்
மறுவொடி ராமவ தாரத் துற்றனன்.

இ-ள். நனைமுறுக்கு அவிழ்தரு நளினவீட்டுளான் முனமுள கற்பத்தில் - முகைமுதிர்ந்து விரிந்த தாமரைமலராசனத்த(ஞகிய பிரம்)னது பழைய கற்பகாலத்தில்,—முராரியென்பவன் பனக நாப்பண் பரிந்து துயில் நீத்து - திருமால் சேடனடுவே அன்புற்று உறங்குதலை விட்டு,—வான் தனுவொடு இராமவதாரத்து உற்றனன் - பெரிய வில்லோடு இராம அபதாரத்தை அடைந்தான். எ-று. (௧௯)

செற்றமொ டிலங்கையிற் சேரி ராவணன்
கொற்றம தகற்றுவான் குறித்து ராகவ
னற்றமி னம்முன் மாதி சேதுவைக்
குற்றமின் றுயர்தரக் கோலி னானோ.

இ-ள். இராகவன் - (அச்)சிறீராமனானவன்,—செற்றமொடு இலங்கையிற் சேர் இராவணன் கொற்றமது அகற்றுவான் குறித்து - சினத்தோடு இலங்கையில் இருந்த இராவணனது வெற்றியை நீக்கக் கருதி,—அறறமில் நம்முன்—அழிவில்லாத நமது சந்தீதியிலே,—ஆதிசேதுவைக் குற்றமின்று உயர்தரக் கோலினான் - முதலாகிய அணையைக் குற்றமின்றி ஒக்கச் செய்தான். எ-று. (௨௦)

காதலிற் சீதையைக் காக்க வேண்டியே
மாதவன் மூன்றவ தார மாயிவ
ணதியிற் சேதுவை யமைத்த பான்மையான்
பூதலத் தமரராய்ப் புனித முற்றுளீர்.

இ-ள். பூதலத்தமரராய்ப் புனிதமுற்றுளீர் - பூதேவர்களாய்ச் சுத்தி பெற்றவர்களே!—மாதவன் மூன்று அவதாரமாய் - திருமால் மூன்று (கற்பாந்தங்களில் இராம)அவதாரங்களையுடையனாய்,—காதலிற் சீதையைக் காக்கவேண்டி இவன் ஆதியிற்சேதுவை அமைத்த பான்மையான்,—(அல்

வவதாரந்தோறும்) அன்பினையுடைய சீதைையைக் காக்கவிரும்பி இங்கே முதன்மையாகிய சேதுவை அமைத்த இயல்பினை உடையானான். எ-று.

நந்தொடு தவழ்திரை நமது சந்திரிசி
சிந்துவிற் றினந்தினந் தினைத்து முழுகலா
மிந்தவான் கதையலால் யாமு றைந்ததீர்க்
கந்தமா தனம்வரு காதை சாற்றுவாம்.

இ-ள். நந்தொடு தவழ்திரை நமது சந்திரிசி சிந்துவில் - சுங்குகளோடு தவழுகின்ற அலைகளையுடைய நம்முன்னுள்ள கடலிலே, — தினந்தினந் தினைத்து முழுகலாம் - நாடோறும் படிந்து முழுகலாம், — இத்த வான்கதையலால் - இப்பெருமையான கதையை (க் கூறியதே)யன்றி, — யாம் உறைந்ததீர்க் கந்தமாதனம் வருகாதை சாற்றுவாம் - யாம் வசித்த சிறி கந்தமாதனம் வந்த கதையை யுஞ் சொல்வாம். எ-று. (உஉ)

கருமுகில் படிந்துகண் டியிலுஞ் சந்தனப்
பெருவரை மேருவாம் பிறங்க லோடுவெஞ்
செருமுயன் றுள்ளமுந் தேம்பி யாடகத்
தருவரை தானென வாக வேண்டியே.

இ-ள். கருமுகில் படிந்து கண்டியிலும் பெருஞ் சந்தனவரை - காள மேகங்கள் தங்கி உறங்குகின்ற பெரிய கந்தமாதனமலை, — மேருவாம்பிறங்க லோடு வெஞ்செரு முயன்று உள்ளமுந் தேம்பி - மேருகிரியோடு கொடும் போர்செய்து (உடலோடு) மனமும் இளைத்து, — தான் ஆடகத்து அருவரை என ஆகவேண்டி - தான் பொன்மயமான அரிய மலை என்று ஆக விரும்பி எ-று. (உ௩)

மாற்றருந் தவத்தினுல் வருந்தி நம்வயி
னோற்றலு நோக்கிநா நேன்மை யானுயர்
காற்றினின் முத்தலைக் கவினி முந்துள
வாற்றலசால் பொன்வரை யாக வேண்டிநீ

இ-ள். மாற்றருந் தவத்தினுல் நம்வயின் வருந்தி நோற்றலும் - ஒழிக்க லாகாத (சோக)வெப்பத்தோடு நம்மைச்சுட்டி வருந்தித் தவஞ்செய்ய, — நாம் நோக்கி - நாம் (அம்மலைமுன் வெளிப்பட்டு அதனைப்) பார்த்து, — நீ நோன்மையானுயர் காற்றினின் முத்தலைக் கவினும் இழந்துள ஆற்றலசால் பொன்வரையாக வேண்டி - நீ வயிமையினுயர்ந்த வாயுவினுல் முச்சிகர வொளியை இழந்த பொறையமைந்த மேருப்போலாக விரும்பி. எ-று. ()

பண்ணிய மாதவப் பண்பு நோக்கினுந்
தண்ணளி சிறந்தபூஞ் சந்தச் சாரனீ
புண்ணியச் செயந்தியம் பதியிற் பொற்றையாய்
நண்ணுதி நவிறுதி நம்மை நவிலுல்.

இ-ள். பண்ணிய மாதவப்பண்பு நோக்கினும் - செய்த பெருந்தவத் தியல்பைப் பார்த்தாம், — தண்ணளிசிறந்த பூஞ் சந்தச்சாரல் - அருள் சிறந்த சிறி கந்தமாதனமலையே, — நீ புண்ணியச் செயந்தியம்பதியிற் பொற்றையாய் நண்ணுதி-நீ சுத்தமான செயந்திபுரத்தின் மலையாய் இருந்து, — நம்மை நவிலுல் நவிறுதி - நம்மை வாயினுல் வாழ்த்துதி. எ-று. (உ௫)

நடந்துள பிரமகற் பத்தி னொளொலங்
கடந்துபின் வருமயன் கற்பத் தெல்லையின்
மிடைந்தபொன் மேருவாய் விளங்கு வாயெனத்
தொடர்ந்தபே ரன்பினுற் றுணிவு செப்பினும்.

இ-ள். நடந்து உள பிரமகற்பத்தின் நானொலங் கடந்து - நிகழ்ந்து
நிகழ்ச்சி ந் பிரமகற்பத்தின் நாட்களெல்லாக் கழிய, —பின்வரும் அயன்
கற்பத்தெல்லையில் - மேல்வரும் பிரமகற்ப எல்லையில், —மிடைந்த பொன்
மேருவாய் விளங்குவாய் - நெருங்கிய பொன்களையுடைய மேருப்போலாய்ப்
பிரகாசிப்பாய், —எனத் தொடர்ந்த பேரன்பினால் துணிவு செப்பினும் -
என்று இயைந்த பெருங்காதலோடு துணிந்துரைத்தாம். எ-று. (௨௬)

ஆதலா னமதுசந் நிதிய டைந்தலை
மோதுதெண் கடலிடைத் தினமு மூழ்கிரும்
பாதவா ரிசங்களும் பணிந்து நம்மையும்
கோதிலாத் தன்னகங் கொண்டி ருந்ததால்.

இ-ள். ஆதலால் நமது சந்திதி அடைந்து - ஆகையினால் (அம்மலை)
நம்முடைய சந்திதானத்துச் சேர்ந்து, —அலைமோது தெண்கடலிடைத்
தினமும் மூழ்கி - திரைமோதுஞ் சமுத்திரத்து நாடோறும் மூழ்கி, —
நம்பாதவா ரிசங்களும் பணிந்து - நந்திருவடிமலர்களையும் வணங்கி, —நம்
மையும் கோதிலாத் தன்னகங்கொண்டு இரந்தது - எம்மையும் குற்றமற்ற
தன்னிடத்தே தாங்கி அமர்ந்தது. எ-று (௨௭)

தருக்கினுற் கந்தமா தனத்தண் சாரலு
மிருக்கினுற் றினந்தின மினிது மூழ்கலாம்
பெருக்குமா நிலத்துளோ ரெவரும் பெப்புறக்
குருக்குநா டொறுந்தொறுங் குளிக்க லாகுமால்.

இ-ள். தருக்கினுற் கந்தமாதனத்தண்சாரலும் - களிப்பினுற் கந்தமா
தனமலையும், —இருக்கினால் தினந்தினம் இனிது மூழ்கலால் - வேதத்
தோடு நாடோறும் நன்றாக முழுதலினால், —பெருக்குமானிலத்துளோரெவ
ரும் - மிகப்பெரிய நிலவுகத்துள்ளார்யாரும், —பெப்புறக் குருகு நாடொ
றுந்தொறுங் குளிக்கலாகும்-விருப்பம்பொருத்தக் கடலில் நாடோறும் முழு
கலாகும். எ-று. குருகு ஆகுபெயர். (௨௮)

இன்னுமோர் காதையுண் டெடுத்திக் காட்டுதுந்
துன்னுநான் மறைத்திரி சுதந்திர தத்தர்கா
ளன்னவா கனத்தய நகந்தை யான்மணிப்
பன்னகா பரணனைப் பழித்து வைகினான்.

இ-ள். இன்னுமோர்காதை உண்டு எடுத்துக் காட்டுதும் - மேலு
மொரு கதைஉளது; (அதனையும்) எடுத்து விளக்குவாம், —நான்மறை துன்
னுந் திரிசுதந்திரத்தர்கான் - சுதர்வேதங்கள் நிறைந்த திரிசுவதந்திரர்
களே!, —அன்னவாகனத்தயன் அகந்தையான் மணிப்பன்னகாபரணனைப்
பழித்து வைகினான் - அன்னவாந்தியாகிய பிரமன் செருக்கினுற் சிவபெரு
மானை (முன்னொருகாவத்து) சிந்தித்திருந்தான். எ-று. (௨௯)

என்றலை யீசனு மெண்ணிக் காரிரீ
கன்றலை நூற்றிதழ்க் கமலங் கோயிலான்

றன்றலை யைந்திலோர் தலையைச் சேரரிநீர்
நின்றலை யெறிதர வுகிரி னீக்குவாய்.

இ-ள். என்றலை ஈசனும் எண்ணி - இங்கனமாதலைச் சிவபெருமானும்
நீனைந்து (வைரவக்கடவுளை நோக்கி),—காரி நீ கன்றலை - வைராவனே! நீ
கோபமுடையாய்,—தூற்றிச் சூழ் கமலக்கோயிலான்றன் தலையைநீளில்
ஓர் தலையை - சத்தன கமலாசன்னுடைய ஐந்தலைகளுள் ஒருதலையை,—
சோரிநீர் நின்று அலை எறிதர உகிரின் நீக்குவாய் - இரத்தசலம்நின்று
திரை எறிய நகத்தினால் நீக்குதி. எ-று. (௩௦)

என்றலுங் கபாலங்கை யேந்து காரியு
நன்றென வணங்கிப்பூ நளினத் தான்வயிற்
சென்றனன் செயிர்த்தனன் சிரங்க ளோத்தினி
லொன்றற விடக்கையி னுகிரி னீக்கினான்.

இ-ள். என்றலும் - என்றுகூற,—கபாலங் கையேந்து காரியும்
நன்றென வணங்கி - கபாலத்தைக் கைக்கொள்ளும் வைரவக்கடவுளும்
நல்லதென்று தொழுது,—பூ நளினத்தான்வயிற் சென்றனன்-கமலாசன்
பாற்போய்,—செயிர்த்தனன் சிரங்கள் ஐக்கினில் ஒன்று அற இடக்கை
யின் உகிரின் நீக்கினான் - கோபித்துத் தலைகள் ஐந்துள் ஒன்று இல்லையாக
இடக்கை நகத்தினால் அகற்றினார். எ-று. (௩௧)

சார்த்தபின் கமலத்தோ ரிரங்கி வைகுண்டஞ்
சார்ந்துதன் றந்தபொற் சரணந் தாழ்ந்துள்ள
சோர்த்தனன் சோர்த்துள் சுதனைத் தேற்றவுந்
தோர்த்தனன் றனஞ்சயன் றேரின் பாகனே.

இ-ள். சார்த்தபின் கமலத்தோன் இரங்கி - (அவ்வாறு) நீக்குதலும் பிரம
தேவன் வருந்தி,—வைகுண்டஞ் சார்ந்து தனத்ததை பொற்சரணந் தாழ்ந்
து உள்ளஞ் சோர்த்தனன் - வைகுண்டத்தை அடைந்து தன் பிதாவினது
திருவடிகளை வணங்கி (விண்ணப்பஞ்செய்து) மனத்தளர்த்தான்,—தனஞ்
சயன் தேரின் பாகன் - அருச்சுனருக்குத் தேர்ப்பாக (ராகிய விட்டுணு
தேவர்,—சோர்த்துள் சுதனைத் தேற்றத் தேர்த்தனன் - தளர்த்த மகனைத்
தெளிவிக்கச் சூழ்ந்தார். எ-று. (௩௨)

பெண்மைபி லீசனைப் பேது றச்செய்தோர்
மண்மையின் மயங்கிய மாலும் வான்முகிற்
றண்மையிற் சரவணோற் பவன்ற னெழுத்
துண்மையை பென்மகற் கோது வேனென.

இ-ள். பெண்மையில் ஈசனைப் பேதுறச்செய்து ஓர் மண்மயின் மயங்
கிய மாலும் - (மோகினியென்னும்) பெண்வடிவத்தினுற் சிவபெருமானை
மயங்கச்செய்து (தாம்) ஒரு பூமியாகிய பெண்ணில் மயங்கிய விட்டுணு
வும்,—வான்முகில் தண்மயிற் சரவணோற்பவன்றன் ஆறெழுத் துண்மை
யை என்மகற்கு ஒதுவேன் என - விண்முகில்போலுந் தண்ணிய மயிலை
யுடைய சரவணபவக்கடவுளினது சடகூரவுண்மையை என்மகனுக்குச்
சொல்லுவேன் என்றெண்ணி. எ-று. (௩௩)

ஆர்வமீ தூர்த்திட வம்புயக் கணே
சார்வுறு தனயனைத் தழுவித் தாங்கிநீ

போர்வுற வொறெழுத் துண்மையோ துவாஞ்
சோர்வறக் கேளெனச் சொல்லன் மேயினான்.

இ-ள். அம்புயக்கணைசார்வுறுதனயனை ஆர்வம் மீதார்த்திடத் தழுவித் தாங்கி - கமலாசனஞ்ஞையமனை அன்பு மேற்கொள்ளத் தழுவி அணைத்து, - நீ ஓர்வுற ஆறெழுத்துண்மை ஓதுவாம் - நீ அறியச் சடக்ஷரங்களினுண்மையைச் சொல்லுவாம், - சோர்வறக் கேள் எனச் சொல்லன்மேயினான் - தளர்வின்றிக் கேள் என்று சொல்லத் தொடங்கினான். எ-று. (கூச)

ஒருதலை போயுள துனது சென்னிமேல்
வருதலை வேண்டினை யாயின் மாமுதற்
பொருதலை வாரியிற் புலவு காட்டிய
விருதலை பொருசெவ்வே லிறைவன் மந்திரம்.

இ-ள். ஒரு தலை போயுளது உனது சென்னி மேல் வருதலை வேண்டினை யாயின் - உறுதியாக நீங்கிய உனது தலை இனி வருதலை விரும்பினை யானால், - மா முதற் பொருது அலைவாரியிற் புலவு காட்டிய இரு தலை ஒரு செவ்வேல் இறைவன் மந்திரம் - மாமரமாகிய குரபன்மனைப் பொருது கடலிற் புலவைக் காட்டிய வேலாயுதத்தையுடைய கடவுளினது மந்திரத்தை. எ-று. (கூடு)

குருமுறை யாகயாங் கூறு வாமது
மருவுமா ணுக்கரின் மரபிற் கேட்டுநீ
யுருவகத் தேற்றென வுளங்கொண் டோதினான்
கருமுகிற் படிவமார் கமலக் கண்ணனை.

இ-ள். யாங் குருமுறையாகக் கூறுவாம் - நாம் ஆசிரியர்கிரமமாக உபதேசிப்பாம், - நீ அது மருவும் மாணுக்கரின் மரபிற்கேட்டு உருவகத் தேற்று-நீ அதனை ஏற்ற சீடர்கிரமமாகக்கேட்டுப் பலதரந்தியானிக்கக்கடவாம், - எனக் கருமுகிற் படிவமார் கமலக்கண்ணன் உளங்கொண்டு ஓதினான் - என்று கரிய சலசலோசனர் (அம்மந்திரத்தை) உளங்கொளப் போதித்தார். எ-று. (கூசு)

அந்தவா றெழுத்தையு மம்பு யாசனன்
சிந்தையார் வத்துடன் நியானித் தான்றவ
முந்துநாங் கண்டுநான் முகத்த நீயுள
நொந்துமா தவஞ்செய்து நோற்ப தேதென.

இ-ள். அந்த ஆறெழுத்தையும் அம்புயாசனன் சிந்தையார்வத்துடன் தியானித்தான்-அந்தச் சடக்ஷரங்களையும் பிரமதேவன் மனவிரும்பத்தோடு தியானித்தான், - தவக் கண்டு முந்து நாம் - (அந்நான் தியானித்தலோடு அவன் செய்த) தவத்தைக் கண்டு (அவனுக்கு) முற்பட்ட நாம், - நான்முகத்த நீ உளம் நொந்து மாதவஞ் செய்து நோற்பது ஏது என - நான்முகனே நீ மனம்வருத்திப் பெருந்தவஞ்செய்து (அருந்துயர்) பொறுப்பது என்னை பென்று வினாவ. எ-று. (கூள)

உரைத்தவா சகந்தனை யுணர்ந்து வேதனுஞ்
சிரத்திலைந் தொன்றியான் சேதிப் பாகலின்
வருத்தமுற் றேயுனை நோற்ற வொறெனக்
கருத்தழிந் தனெனெனக் கழறிப் பின்னரும்.

இ-ள். வேதனும் உரைத்த வாசகந்தனை உணர்ந்து-பிரமனும் (யான்). கூறிய வசனத்தை அறிந்து,—ஐந்து சிரத்தில் ஒன்று சேதிப்பாகவின்— (என்)ஐந்துதலைகளுள் ஒன்று அறுபட்டமையின்,—யான் வருத்தமுற்று உனை நோற்றவாறு என கருத்து அழிந்தனன்—யான் வருந்தி உம்மை(ச் சுட்டி)த் தவஞ்செய்தவாற்றால் என்கருத்துக் கெட்டேன்,—எனக் கழறிப் பின்னரும்—என்று சொல்லிப் பின்னரும். எ-று. (௧௮)

விழுந்தடி வணங்கினன் விழியி னீர்மழை
பொழிந்தன னகந்தையாம் பொருமல் போக்கிரெஞ்
சழிந்தன னளவிலா வன்பினெற் றொழு
தெழுந்தனன் றுதியினு லின்ன சாற்றுவான்.

இ-ள். விழுந்து அடி வணங்கினன் விழியினீர்மழை பொழிந்தனன்—விழுந்து பாதங்களை வணங்கிக் கண்ணீர்மழைசொரிந்தவனும்,—அகந்தை ஆம் பொருமல் போக்கி நெஞ்சழிந்தனன்—(முன்பு கொண்ட) அகந்தையினால் உண்டாயிருந்த துன்பத்தை நீக்கி மனநிலையழிந்து,—அளவிலா அன்பின் என் தொழுது—கரைகடந்த பத்தியோடு என்னை வணங்கி,—எழுந்தனன் இன் ஆல் இன்னதுதி சாற்றுவான்—எழுந்து இனிமை அமைந்த இத்துதிகளைச் சொல்லுற்றான். எ-று. (௧௯)

வேறு.

கயிலையி லீசன் போற்றுங் கடவுளே கடவுட் டெய்வ
மயிலுடன் குறமான் றோயு மாமறைக் கடலே மேருப்
புயம்விழி யீரா றுன புங்கவா மதமா றுக்கு
நயனுறு முகமா றுன நாதனே போற்றி போற்றி.

இ-ள். கயிலையிலீசன் போற்றும் கடவுளே—கயிலாசநாயகரால் அருளப்பட்ட சுவாமி!—கடவுள் தெய்வமயிலுடன் குறமான் தோயும் மாமறைக்கடலே—திவ்வியமான தெய்வயானையம்மையாரையும் வள்ளியம்மையாரையும் கலந்த பெரிய வேதசாகரமே!—மேருப் புயம் விழி ஈரா றுன புங்கவா—மேருமலைபோலும் புயங்களுக் கண்களும் பன்னிரண்டாக்கொண்ட கடவுளே!—மதமாறுக்கும் நயனுறு முகம் ஆளுன நாதனே போற்றி போற்றி—சமயங்களாறுக்கும் நன்மைபொருத்திய முகங்கள் ஆளுகக்கொண்ட தேவரே காக்க காக்க. எ-று. (௨0)

கனகமா முடியிற் றுங்குங் கவின்பெறு மணியா லன்பர்
மனவிரு ளகற்றும் பானு வடிவமே கவுரி யீச
னினியபேர் வாஞ்சை யாகு மினமணி யிருக்கச் சேர்த்த
வினையிடு ரகம தாக விளங்குபே டகமே போற்றி.

இ-ள். மா கனகமுடியில் தாக்குங் கவின்பெறு மணியால்—பெரிய பொன்மகுடத்துப் புனைந்த ஒளியார்த்த இரத்தினங்களால்,—அன்பர் மனவிருள் அகற்றும் பானுவடிவமே—தொண்டரது அகவிரூளைக் கடியுஞ் சூரியருபமே!—கவுரியீசன் இனிய பேர்வாஞ்சையாகும் இனமணி இருக்கச் சேர்த்த—உமாமகேசுரரது இனிய பெருங்காதலென்னுஞ் சாகியிரத்தினம் இருக்கும்பொருட்டு அமைத்த,—வினையில் தாரகமதாக விளங்கு பேடகமே போற்றி—இருவினைகளுமில்லாதொழிதற்குக் காரணமான பிரணவவடிவாக விளங்கும் பெட்டியே! காக்க. எ-று. (௨௧)

யஅ

திருவரு ள ன னுவாற் றேவர் மூவரிற் சிறப்பு வாய்ப்ப
வருளுதல் காத்தன் மீட்டு மழித்திடல் புரிவாய் போற்றி
மருளும்வேள் கணைக ணீக்கு மாதவ ரிதயப் போதிற்
பருதிபோல் விளங்கு ஞானப் பன்னிரு புயத்தாய் போற்றி.

இ-ள். திருவருள் அணுவால் தேவர்மூவரில் - திருக்கருணையின் மிகு
சிறுபாகத்தினுற்றானே (நான்முதலிய) தேவர்மூவரைக்கொண்டு, - அருளு
தல் காத்தல் மீட்டுமழித்திடல் சிறப்பு வாய்ப்பப் புரிவாய் போற்றி - சிருட்டி
திதி சங்காரங்களைச் செவ்வியமையச் செய்வீர் காக்க; - மருளும் வேள்
கணைகள் நீக்கும் மாதவர் இதயப்போதில் - மயக்குங் காம்பாணக்களை ஒழிக்
கும் முனிவருடைய இருதயகமலத்தில், - பருதிபோல் விளங்கும் ஞானப்
பன்னிருபுயத்தாய் போற்றி - சூரியன்போல விளங்கும் அறிவுருவான பன்
னிருபுயக்கடவுளே காக்க. எ-று. (சஉ)

தனாபுனல் செந்தி காற்றுத் தாவறு வெளிய தான
வுரைதரு பூத மைந்தோ யெர்மகத் துவமாங் காரம்
விரவுதத் துவப்பூந் தோட்டான் மேயதோ ரண்டமொன்று
பரவுநான் படைக்கு மண்டம் பான்மையா மீது போலாம்.

அளவிலா வண்ட மெல்லா மையனீ பீட மாக
வளனுற விருக்கு நின்சீர் மறைகளு முடிவு தேரு [குங்
வெளியனேற் குரைக்கற் பாற்றே யாவர்க்குங் குருவா னோர்க்
களிமகிழ் சிறக்க வோதுங் கருணையாங் குருவே போற்றி.

இ-ள். தரை புனல் செந்தி காற்றுத் தாவறு வெளி ஆன உரைதரு
பூதமைந்தோடு - பிருதிவி அப்புத் தேயு வாயுக் கேடில்லாத ஆகாயம் என்
னுஞ் சொல்லப்பட்ட பூதங்களைந்தோடு, - உயர் மகத்துவம் ஆங்காரம்
விரவு தத்துவப் பூந்தோட்டால் மேயது நான் படைக்குமண்டம் - உயர்ந்த
மான் அகங்காரம் (முதலாகப்) பொருந்திய தத்துவங்களாகிய பொலிந்த
இதழ்களினால் அமைந்தது நான் சிருட்டிக்கும் (இந்த) அண்டம் (என்
னும் மலர்), - ஈதுபோலாம் பான்மை ஒரொன்றண்டம் பரவும் அளவிலா
வண்டமெல்லாம் - இதுபோலும் இயல்பினையுடைய ஒவ்வோரண்டமாய்ப்
பரந்த அளவிறந்தவண்டங்களெல்லாம், - ஐயன் ஈ பீடமாக வளனுற இரு
க்கும் நின்சீர் - சிவபெருமான் ஈந்த (மலர்ப்) பீடங்களாக (அவற்றின்)
மாட்சிமைபொருந்த வீற்றிருக்கும் உமது சீர்த்தியை, - மறைகள் முடிவுந்
தேரு - வேதாந்தங்களுந் தெளியா, - எளியனேற்று உரைக்கற்பாற்றே -
(ஆனந்த அச்சீர்த்தி) எளியேனாற் கூறற்பாலதா, - யாவர்க்குங் குருவா
னோர்க்குங் களிமகிழ்சிறப்ப ஒதுங் கருணையாங் குருவே போற்றி - எவர்க்
குந் தேசிகராயினார்க்கும் மிக்க பரீதிபெருகப் போதிக்கும் அருள்வடிவான
தேசிகரே காக்க. எ-று. (சக-சச)

சொல்லுமுன் றியான மாகுஞ் சூரண வசியத் தாற்பூ
மெல்லியல் வாணி நான்கு வேதவா கமங்கள் வல்லா
ளெல்லையின் ஞான முன்றா ளிறைஞ்சுவோர்க் கெய்துங் கல்லாப்
புல்லறி வுடையே நெங்ஙன் றேர்குவன் பொறுத்தாள் போற்றி.

இ-ள். சொல்லும் உன் தியானமாகுஞ் சூரணவசியத்தால் - சொல்லப் படுகின்ற உம்மைத் தியானித்தலையாகிய வசியசூரணத்தினால், —பூமெல்லியல் வாணி நான்குவேத ஆகமங்கள் வல்லாள் - வெண்மலர்மகளாகிய சரசுவதி சதுர்வேதங்களிலும் ஆகமங்களிலும் வல்லளாயினள், —உன்றான் இறைஞ்சுவோர்க்கு எல்லையில் ஞானம் எய்தும் - தும்மடிகளை வணங்குவார்க்கு அளவிற்றத ஞானம் ஆகும், —கல்லாப் புல்லறிவுடையேன் எங்ஙனத் தோருவன் - படியாத சிற்றறிவினேன் எங்ஙனம் அறிவேன், —பொறுத்தாள் போற்றி - (என்குற்றக்களைப்) பொறுத்தாட்கொள்க காக்க. எ-று.

தலைமைசே ருலக மூன்றுந் தருதற்கோர் கமலை போலாங் கலையெலா முதவ வெள்ளைக் கமலையாங் களிக்கு ஞான நிலைமைசார் வதற்கு வாய்மை நிறைதரு குருவார்த் யான மலைவற வருளு நின்றான் வாரிசம் போற்றி போற்றி.

இ-ள். நின் தாள் வாரிசம் - உம்முடைய பாதாரவிந்தக்களே, —சேர் உலக மூன்றுந் தலைமை தருதற்கு ஓர் கமலை போலாம் - வழிபடும் மூவுலகினர்க்கும் ஐசுவரியத்தை அருளுதற்கு ஒரு பூமகள் போலாகும், —கலையெலாம் உதவ வெள்ளைக்கமலையாம் - கல்விகளையெல்லாம் அருள நாமகள் போலாகும், —ஞானநிலைமை சார்வதற்கு வாய்மை நிறைதரு குருவாம் - சிவஞானவுறுதியை அருளுதற்கு மெய்மை நிறைந்த தேசிகராகும், —த்யானம் மலைவற அருளும் - (மற்றுஞ்) சிந்தித்தவற்றை மாறுபாடற அருள் செய்யும், —போற்றி போற்றி - தோத்திரம் தோத்திரம். எ-று. (சக)

தத்துவத் தரங்க மோதித் தணப்பிலா மோக மாய வித்தெனு மிடங்க ரோடு வேண்மதி யாசை கண்டு கத்துமிச் சனன வேலை கடப்பத்தா னாவாய் நல்கு முத்தனே கருணை மாற மூவிரு முகத்தாய் போற்றி.

இ-ள். தத்துவத் தரங்கம் மோதி - தத்துவங்களாகிய திரைகளை மோதி, —தணப்பிலா மோக மாய வித்து எனும் இடங்கரோடு - பிரிவற்ற ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் முதலைகளோடு, —வேண்மதி ஆசை கண்டு கத்தும் - காமஞ்கிய திண்களை ஆசையோடு பார்த்து இரைகின்ற, —இச் சனன வேலைகடப்ப - இப்பிறவிக்கடலைக் கடக்குமாறு, —தான் நாவாய் நல்கும் முத்தனே - திருவடியாகிய புணையை அருளும் மலரகிடரே, —கருணை மாற மூவிரு முகத்தாய் போற்றி - அருள்கலாத ஆறுமுகப்பிரானே காக்க. எ-று. (சஎ)

வீரவா சனத்துச் சீய மெல்லணை பொருந்தி வாமச் சீருறுங் கரத்தை வாமத் திருமுழந் தாளிற் சேர்த்திச் சாருறும் வலக்கை ஞான முத்திரை தரித்து வானி லூருவா மதிய மேய்ப்ப வெளிதிகழ் வடிவ மாகி.

இ-ள். சீயமெல்லணை வீரவாசனத்துப் பொருந்தி - சிங்காசனத்தின் மேலே வீராசனம் என்னும் இருக்கையின் அமர்ந்து, —வாமச் சீருறுங்கரத்தை வாமத்திருமுழந்தாளிற் சேர்த்தி - இடத்திருக்கையை இடத்திருமுழந்தாளில் வைத்து, —சாருறும் வலக்கை ஞானமுத்திரை தரித்து - வலக்கையிற் சிம்முத்திரையைக்கொண்டு, —வானிலூர் உவாமதியம் ஏய்ப்ப ஒளி

திகழ் வடிவமாகி - விண்ணிற்றவழ்கின்ற பூரணசந்திரன்போல ஒளிவிளங்குந் திருவுருவங்கொண்டு. எ-று.

வீராசனமாவது இடக்கால வலத்தொடையினும் "வலக்காலே இடத்தொடையினும் ஏற்றியிருப்பது. (சஅ)

மாலய னுணரா ஞான வானவற் குபதே சிக்குங்
கோலமு நினைந்து நெஞ்சிற் குறித்தமே லவரை யெல்லாஞ்
சீலநான் மறையுந் தேடுஞ் சிவகுரு வாக்கு ஞான
மூலமே யெங்க ளாறு முகத்தனே போற்றி போற்றி.

இ-ள். மாலயன் உணரா ஞானவானவற்கு உபதேசிக்குங் கோலமும் நினைந்து நெஞ்சிற் குறித்த மேலவையெல்லாம் - பிரமவிட்டுணுக்களும் அறியாத சித்துருவான சிவபெருமனுக்கு உபதேசித்த திருக்கோலத்தையும் தியானித்து மனத்தால் வழிபட்ட சத்துக்களையெல்லாம், —நான்மறையுந் தேடுஞ் சீலச் சிவகுருவாக்கும் ஞானமூலமே - சதுர்வேதங்களுந் தேடுஞ் சிறப்பினையுடைய சிவாசாரியராகச் செய்யும் ஞானகாரணமே, —எங்கள் ஆறுமுகத்தனே போற்றி போற்றி - எங்கள் ஆறுமுகசுவாமீ காக்க காக்க. எ-று. (சக)

உன்னரு ளமுத வாரி குளித்துளோர் பிரம லோகந்
தன்னுள சீரு மாவி போகுறு சரீரத் தூடு
துன்னலங் காரம் போல நோக்கவுந் துணிவு தேற்று
முன்னவா கருணை யாறு முகத்தனே போற்றி போற்றி.

இ-ள். உன்னருள் அமுதவாரி குளித்துளோர் - துங்கருணையாகிய அமுதக்கடலிற்படிந்தவர்கள், —பிரமலோகந்தன்னுள சீரும்-(என்) சத்திய லோகத்தில் வாழுஞ் சிறப்பினையும், —ஆவி போகுறு சரீரத்துடு துன்னு அலங்காரம் போல நோக்கத் துணிவுந் தேற்றும் முன்னவா - உயிரீங்கிய பிணத்திற் பொருந்திய (ஆடையணிச்) சிறப்பைப்போல (வெறுத்துப்) பார்க்கத் துணிதலையும் ஆக்குகின்ற பழையவரே, —கருணை ஆறுமுகத்தனே போற்றி போற்றி - அருளினையுடைய ஆறுமுகக்கடவுளே காக்க காக்க. எ-று. (சூ0)

தேறலாங் கனிமு னிந்து விடமுண்டார் செய்கை போல
வேறுமோ ரியவு ளெண்ணி மெலிவுறு தடியர்க் கெல்லா
மாறுமா முகத்தி யானத் தமிழ்தத்தாற் குளிர்ச்சி காட்டு
மீறிலா முதலே வேற்கை யிறைவனே போற்றி போற்றி.

இ-ள். தேறலாங் கனி முனிந்து விடமுண்டார் செய்கைபோல - தேன்பொருந்திய பழத்தை வெறுத்து நஞ்சையுண்டவரதுசெயல்போல, —வேறுமோரியவுள் எண்ணி மெலிவுறுத - மற்றொரு தலைவரை நினைந்து வருந்தா (து உம்மையே நினைந்) த, —அடியர்க்கெல்லாம் ஆறுமாமுகத் தியானத்து அமிர்தத்தாற் குளிர்ச்சி காட்டும் - தொண்டர்க்கெல்லாம் ஆறு திருமுகக்களைத் தியானித்தற்கண் (ஆனந்த) அமிர்தத்தினை குளிர்மையைக் காட்டும், —ஈறிலா முதலே - அழிவற்ற முதல்வரே, —வேற்கையிறைவனே போற்றி போற்றி - வேலாயுதக்கடவுளே காக்க காக்க. எ-று. (சூக)

வள்ளியங் கொடிக்கு வாய்த்த வான்றருக் கொம்பே போற்றி
தள்ளருங் கருணை காட்டுஞ் சண்முகத் தெருந்தாய் போற்றி

வெள்ளியங் கிரியின் ஞான மேருவின் மணியே போற்றி
யுள்ளநெக் குருகு மென்பா லுதவுவாய் போற்றி யென்றான்.

இ-ள். வள்ளியங்கொடிக்கு வாய்த்த வான்றருக் கொம்பே போற்றி - வள்ளியம்மையாரென்னுங் கொடிபடர்தற்கு இயைந்த சரதருசாகையே காக்க, - தள்ளருங் கருணைகாட்டுஞ் சண்முகத்தெந்தாய் போற்றி - நீக்கல் கூடாத அருளைக்காட்டும் ஆறுமுகசுவாமியே காக்க, - வெள்ளியங்கிரியின் ஞானமேருவின் மணியே போற்றி - கயிலைமலையில்வீற்றிருக்கும் அறிவான் மேருமலையாகித்த இரத்தினமே காக்க, - உள்ளம் நெக்குருகும் என் பால் உதவுவாய் போற்றி என்றான் - மணங் கசிந்துருகும் என்மாட்டு அருளுக, காக்க என்று துதித்தான். எ-று. (ருஉ)

தோட்டலர் கமல வீட்டுச் சுருதியா னுரைத்த வேதப்
பாட்டுரைத் திடுவோ ருக்கும் பகர்ந்துளார் பக்க மாகக்
கேட்டுளார் தமக்கு மேலாங் கேடிலா வாழ்க்கை நல்கித்
தாட்டுணைக் கமல வீடு கொடுப்பது சரத மன்றே.

இ-ள். கமலத்தோட்டலர்வீட்டுச் சுருதியான் உரைத்த வேதப் பாட்டு உரைத்திடுவோருக்கும் - கமலாசனனாகிய பிரமன் கூறிய சுருதிப்பொரு ளைப் பொதிந்த (தோத்திரப்) பாட்டுக்களைச் சொல்வார்க்கும், - பகர்ந்துளார் பக்கமாகக் கேட்டுளார் தமக்கும் - சொன்னவரிடத்துக் கேட்டவார்க்கும், - மேலாக் கேடிலா வாழ்க்கை நல்கி - மேலான அழிவற்ற நல்வாழ்வை (இம் மையிற்) கொடுத்து, - தாட்டுணைக்கமலவீடு கொடுப்பது சரதம் - உபய பா தாரவிந்தங்களின் கதியை (நாம்) உதவுவது உண்மை. எ-று. (ருக)

பிரமனை நோக்கி நெஞ்சம் பேதுறேல் கருத்தில் வேட்ட
வரமுனர்ப் பகர்தி யாமும் வழங்குது மென்ன முன்னம்
புரமெரித் தானே யெள்ளல் புரிந்தன னதன லைந்தாஞ்
சிரசிலொன் றிழந்தேன் மீளத் திருவரு ளிரங்க வென்றான்.

இ-ள். பிரமனை நோக்கி - (நாம் அப்போது) பிரமனைப் பார்த்து, - நெஞ்சம் பேதுறேல் முனர்க் கருத்தில் வேட்ட வரம் பகர்தி யாம் வழங்கு தும் என்ன-மனம்வருந்தாதே. முன்னரே மனத்தில் விரும்பிய வரத்தைக் கூறு; யாந் தருவேம் என்று சொல்ல, - முன்னம் புரமெரித்தானே என் னல்புரிந்தனன் அதனால் ஐந்தாஞ் சிரசில் ஒன்று இழந்தேன் மீளத் திரு வருள் இரங்க என்றான் - (அதுகேட்டபிரமன்) முன்னுட் புராரியை இகழ்ந் தேன்; அதனால் ஐந்தலைகளுள் ஒன்றை இழந்தேன்; (அது) மீண்டெய்து மாறு திருவருள்செய்தற்கு இரங்குக என்றுசொன்னான். எ-று. (ருச)

முனிவர்கா ணுமப் போது முராரிகா தலன்முன் னோற்ற
னனிமகிழ்த் தெய்து கால நாடியோங் காரந் தன்னாற்
கனியுமைந் தெழுத்தி னுண்மை சுழறியோ ரறிவுங் காமர்ப்
பனிமலர்க் கமலத் தான்முன் பகர்ந்தவா பகர்வன் கேண்மின்.

இ-ள். முனிவர்கள் நாம் அப்போது முராரிகாதலன் முன். நோற்றல் நனிமகிழ்து - முனிவர்களே! நாம் அப்பொழுது பிரமனது கருத்துக்குந் தவத்துக்கும் மிகவுவந்து, - எய்து காலம் நாடி - (சிரசு) சேருஞ்சமயத்தை ஆராய்ந்து, - ஒங்காரந் தன்னாற் கனியும் ஐந்தெழுத்தின் உண்மை ஓரறி

வுங் கழறி - பிரணவத்தோடு முதிர்ந்த பஞ்சாட்சரத்தின் உண்மையான ஒப்பற்ற ஞானத்தையும் போதித்து,—காமர்ப் பணிமலர்க்கமலத்தான் முன் பகர்தவா பகர்வன் கேண்மின் - அழகிய (அப்)பிரமனுக்கு முன்னே கூறியவாற்றினைக் கூறுவேன் கேளுங்கள். எ-று. (௫௫)

வாமமார் களிற்றின் மாது வயாவுற நோற்றற் காகக்
காமர்குழிலிங்கத் தன்மை காட்டிய வகில நாத
மைமா யிரமு நாவி னவிற்பியைந் தெழுத்தின் மூல
மோமென வழத்திக் கங்கு லும்பகற் காலு மேத்தி.

இ-ள். வாமமார் களிற்றின் மாது வயாவுற நோற்றற்காக - அழகு பொருந்திய தெய்வயானை விருப்புறத் தவஞ்செய்ததற்காக,—காமர்குழிலிங்கத்தன்மை காட்டிய - அழகுசூழ்ந்த இலிங்காகாரத்தைக் காட்டி பருளிய,—அகிலநாதன் நாமமாயிரமும் நாவின் நவிற்பி - சகநாதருடைய ஆயிரம்பேர்களையும் நாவினால் உச்சரித்து,—ஐந்தெழுத்தின்மூலம் ஒமென அழுத்தி - பஞ்சாக்ஷரமாகிய மூலமந்திரத்தைப் பிரணவ முன்னோ (மனத்தில்)அழுத்திக்கோண்டு,—கங்குலும் பகற்காலும் ஏத்தி - இரவிலும் பகலிலும் துதித்து. எ-று. (௫௬)

இடைவிடா தொழுகு நீரா வினியவைவர் தெழுத்திற் பூசையடைவினா வியற்று வாயென் றறைந்தன மவனுஞ் சூலப் படையினான் பாத நாலாயிரயுகம் பணிந்தான் முன்னத் தடைபடா திலிங்கத் தூடு தோன்றினன் றழற்கட் பெம்மான்.

இ-ள். ஒழுகும் நீரால் - (நியமத்தின்வழி) ஒழுகும் இயல்போடு,—இனிய ஐந்தெழுத்தின் பூசை இடைவிடாது அடைவினால் இயற்றுவாய் - இனியபஞ்சாக்ஷரசெபத்தையும்பூசையையும் இடையிலொழியாது முறைப்படி செய்துதி,—என்று அறைந்தனம் - என்றுகூறினும்,—அவனுஞ் சூலப் படையினான் பாதம் நாலாயிரயுகம் பணிந்தான் - அப்பிரமனுஞ் சிவபெருமானுடையதிருவடிகளை நாலாயிரயுகங்களில் வழிபட்டான்,—தழற்கட்பெம்மான் தடைபடாது முன்னம் இலிங்கத்தூடு தோன்றினன் - எம்பெருமான் (அதன்பின்) தடையின்றி (அவன்)முன்னே இலிங்கத்து வெளிப்பட்டனர். எ-று. (௫௭)

தோன்றிய முக்கட் சோதி தொழுங்கம லத்தோ யாதுக் கான்றமா தவத்தான் மேனிக் கயர்வுகொண் டிருந்த தெம்முனேன்றுரை பகர்தி யாமுந் தருகுவ மென்ன வேதன் கான்றநீர் கண்கள் சோர வுரைப்பது கருத்துட் கொண்டான்.

இ-ள். தோன்றிய முக்கட்சோதி - வெளிப்பட்ட எம்பெருமான்,—தொழுங்கமலத்தோய் ஆன்ற மாதவத்தான் மேனிக்கயர்வு கொண்டிருந்தது யாதுக்கு - வணங்குகின்ற பிரமனே அமைந்த பெருந்தவத்தால் உடற் றளர்ச்சியைப் பொருந்தியிருந்தது எதற்கு,—எம்முன் என்ற உரை பகர்தி-எமக்குமுன்னே (உன்னுள்ளத்துப்) பொருந்திய வாக்கைச் சொல்லு,—யாமுந் தருகுவம் என்ன - யாமும்அருள்வேம் என்று கூற,—வேதன் கண்கள் நீர் கான்ற சோர உரைப்பது கருத்துட்கொண்டான் - பிரமன் (தன்) கண்கள் நீரைக் கான்றனவாய்த் தளரச் சொல்லுவதனை உள்ளெண்ணினான். எ-று. (௫௮)

கருத்தினின் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து கரதல முச்சி கூப்பி
யருத்தியிற் கண்ணீ ராகு மானந்த வாரி மூழ்கித்
திருத்துநாக் குமுற நின்று தெண்ணிலா வேணி யானைப்
பொருத்துபே ரன்பின் வேதன் றெழுதனன் புகழ்வ தானான்.

இ-ள். வேதன் கருத்தினின் மகிழ்ச்சிகூர்ந்து - பிரமன் மனத்து
உவகைமிக்கு, - அருத்தியிற் கரதலம் உச்சி கூப்பி - ஆசையோடு கைகளை
உச்சிமேற் குவித்து, - ஆனந்தக்கண்ணீராகும் வாரிமூழ்கி - ஆனந்த
பாஷ்பமென்னும் நீரிற் படிந்து, - தெண்ணிலாவேணியானைப் பொருத்து
பேரன்பின் தொழுதனன் - சந்திரசேகரக்கடவுளைப் பொருத்திய பெருங்
காதலோடு நமஸ்கரித்து, - நின்று திருத்து நாக் குமுறப் புகழ்வதானான் -
(எழுந்து) நின்றுகொண்டு திருத்திய நாகுத் தமொறத் துதிப்பாறையினான்.
எ-று. (ருக)

வேறு.

உவமை யின்றெழு முமையின் பாகமா
யவிரு ஞானவா னந்த வாரியாய்ச்
சிவனும் வாஞ்சையிற் சிறப்ப நல்கிடு
நவையி லாச்சகந் நாத போற்றியே.

இ-ள். உவமையின்று எழும் உமையின் பாகமாய் - ஒப்பின்றி உய
ர்ந்த அம்மைபங்கராய், - அவிரும் ஞான ஆனந்த வாரியாய் - விளக்கு
கின்ற அறிவாலும் இன்பத்தாலுஞ் சமுத்திரமாய், - சிவனும் வாஞ்சையிற்
சிறப்ப நல்கிடும் - (அடியார்க்குப்) பொருத்திய விருப்பத்தினும் விசேட
மாக உதவுகின்ற, - நவையிலாச் சகந்நாத போற்றி - மலரகிதரான சகந்
நாதரே காக்க. எ-று. (சு0)

துதிவெண் பூதியும் புலியின் றேலுமாய்
கதிரின் மேனியிற் கவினப் போர்த்துளாய்
மதியும் பாம்பொடு வான்ச டைக்கணை
நதியுஞ் சூழ்சகந் நாத போற்றியே.

இ-ள். ஆய் கதிரின் மேனியில் - ஆராயப்படுந் கிரணங்களையுடைய
திருமேனியிலே, - துதி வெண் பூதி கவினப் புலியின்றோல் போர்த்துளாய் -
புகழப்படுமெண்ணீறு (பூசப்பட்டு) விளங்கப் புலித்தோலை உடுத்தவரே, -
வான் சடைக் கண் மதியும் பாம்பொடு நதியுஞ் சூழ் சகந்நாத போற்றி -
பெருமையாகிய சடையின்கண்ணே பிறையும் அரவுக் கண்கையுஞ் சூழ்ந்த
சகந்நாதக்கடவுளே காக்க. எ-று. (சுக)

ஆல காலத்தா லரிய கண்டத்தோர்
கோல மாக்கிய கொள்கை யாய்புரத்
தேல வெநகைத் தெரிவைத் தாயமறை
நாலுஞ் சொற்சகந் நாத போற்றியே.

இ-ள். ஆலகாலத்தால் அரியகண்டத்து ஓர் கோலம் ஆக்கியகொள்கை
யாய் - விஷத்தினாலே திருக்கண்டத்தில் ஒருருவத்தை அமைத்தருளிய
படியினீர், - நகைத்துப் புரத்து எரி ஏலவைத்தாய் - சிரித்துப் புரங்களில்
அக்கினியைப் பொருந்த வைத்தீர், - மறைநாலுஞ் சொற் சகந்நாத போற்றி -
வேதநான்கையுந் திருவாய்மலர்ந்த சகந்நாத சுலாமீ காக்க. எ-று. (சுஉ)

காமன் மேனியைக் கனற்றும் பார்வையாய்
தூம லார்குழற் றோகை பாதியாஞ்
சாம கானனே தகைய வாயிர
நாம நேசகந் நாத போற்றியே.

இ-ள். காமன் மேனியைக் கனற்றும் பார்வையாய் - மன்மதனுடலை
எரித்த திருக்கண்ணு டையீர், - தூம வார் குழல் தோகை பாதியாஞ் சாம
கானனே - புகையுண்ட நெடிய அளகத்தையுடைய அம்மையாரைப்
பாகத்துடைய சாமவேசத்தேரே, - தகைய ஆயிரநாமனே - தக்க ஆயிரம்
பெயரினரே, - சகந்நாத போற்றி - சகந்நாதரே காக்க. எ-று. (சுசு)

எண்ணுந் தாருவும் மினிய தேனுவும்
பண்ண மைந்தமா மணியும் பண்பினு
லுண்ணி னேந்துளார்க் குதவி ஞானத்தி
னண்ணு வாய்சகந் நாத போற்றியே.

இ-ள். ஞானத்தின் பண்பின் ஆல் உன் னீனைந்துளார்க்கு - அறிவினா
லுங் குணத்தினாலும் னிறைந்த மனத்து னீனைத்த(அடிய)வருக்கு, - எண்
ணுந் தாருவும் இனியதேனுவும் பண்ணமைந்த மாமணியும் உதவி - (அவர்)
கருதுஞ் சுரதருவையும் இனிய சுரபியையுந் திருவமைந்த சிந்தாமணியை
யும் அருளி, - எண்ணுவாய் - (மேலும் வேண்டியன அருளுமாறு அவர்
மனத்துப்பிரியாது)வசிப்பீர், - சகந்நாத போற்றி - சகந்நாதரே காக்க.
எ-று. (சுசு)

உன்னை யெள்ளியே யுரைத்த தன்மையாற்
சென்னி யொன்றுபோய்த் தேம்பி னேனது
மன்னி யுய்ந்திடற் காக வந்தனை
பண்ணி னேனெனப் பகர்ந்திட் டானரோ.

இ-ள். உன்னை எள்ளியுரைத்ததன்மையாற் சென்னியொன்று போ
ய்த் தேம்பினேன்-உம்மை இகழ்ந்து கூறியவாற்றானே சிரசொன்று போக
வாடினேன், - அது மன்னி உய்ந்திடற்காக வந்தனை பண்ணினேன் -
அதனை அடைந்து உய்தற்காக வழிபாடு செய்தேன், - எனப் பகர்ந்திட்
டான் - என்று (பிரமன்) கூறினான். எ-று. (சுசு)

வேதன் சொல்லினை வினவிச் சூலவே
னாதன் கூறுவா னாகி ளங்களி
யோதி மத்தநிற் குணர்த்து வாழுவத்
தாத ரத்தினு லகத்துட் கோடிநீ.

இ-ள். சூலவேனாதன் வேதன் சொல்லினை வினவிக் கூறுவான் -
சூலபாணியார் பிரமனது வசனத்தைக்கேட்டு (அவனைநோக்கிச்) சொல்
வார், - நாகினங் களி ஒகிமத்த - மிக இனைய களிப்பான அன்னத்தை
யுடையவனே, - சீற்றகு உணர்த்துவாம் நீ உளத்தாதரத்தினால் அகத்துட்
கோடி - உனக்கு (ஆவதனை) அறிவிப்பாம்; நீ மனக்காதலோடு (அதனை)
உள்ளத்தமைத்துக்கொள். எ-று. (சுசு)

வேறு.

போற்றிய சிந்து புரந்தளி லன்பு புகுந்தாராய்ச்
சாற்றுதி யான மருச்சனை மிக்க தவத்தாலே

யேற்றமு ஹம்பெரி யோர்பெரி யோர்க ளியாதேனு
மாற்றமி லாது நினைக்குமுன் முன்னர் வருந்தானே.

இ-ள். போற்றிய சிந்துபுரத்தனில் அன்பு புருந்தாராய் - (குமார சுவாமியைப்) போற்றும் பொருட்டுச் செயந்திபுரத்தின்கண் அன்போடு சென்றவராய், —சாற்று தியானம் அருச்சனை மிக்கதவத்தாலே - (துதிச்) சொல் தியானம் பூசை மிகுந்த நோன்பு என்னுமிவைகளால், —ஏற்றமுறும் பெரியோர் பெரியோர்கள் - உயர்ச்சியடைந்த பெரியரிற் பெரியருக்கு, — யாதேனும் - (அவர்விரும்பியது) எதுவாயினும் (அது), —மாற்றமில்லாது நினைக்குமுன் முன்னர்வரும் - மாறுபாடின்றி (அவர்) நினைக்குமுன்னரே முற்படவரும். எ-று. (க௭)

என்னமு னாது முகக்கும ரேச னிசைத்தானு
லன்னவன் மேவிய வாலய வாயி லணித்தானு
சன்னிதி வாரி தினந்தின மூழ்கு தணப்பின்மிப்
பொன்னின்வி மான வருக்கொடு போற்றுதி பொற்பாமால்.

இ-ள். என்ன முன் ஆறுமுகக்குமரேசன் இசைத்தான் - என்று முன்னே அறுமுகக்குமாரர் கூறினார், —அன்னவன் மேவிய ஆலய வாயில் அணித்தான சன்னிதி வாரி தினந்தினம் மூழ்கு - அவர் இருந்த கோயிலின் வாயிலிற் சரிபித்த சன்னிதானத்துச் சமுத்திரத்தில் நாடோறும் முழுகு, - தணப்பின்றிப் பொன்னின்விமானவருக்கொடு போற்றுதி - பிரிதலின்றிப் பொன்விமானவருவங்கொண்டு துதிக்குதி, —பொற்பாம் - இது அழகாம். எ-று. (க௮)

விமானம தாகி விளங்குதி வேத வியப்பானங்
குமாரசுவாமி விமானம தான குறிப்பாலே
யமானத வானியு ளாய்தலை யையந்து மளிப்பாமே
னமாணையு னக்குள கற்பம் கன்மிடு நன்னுனே.

இ-ள். அம் மானதவாலியுளாய் வேத - அழகிய மானதவாலியை யுடைய பிரமனே, —வியப்பால் விமானமதாகி விளங்குதி - (குமாரசுவாமி யைத்) துதித்தலோடு விமானவடிவமாய் விளங்கு, —நங் குமாரசுவாமி விமானமதான குறிப்பாலே - நமது குமாரசுவாமிக்கு விமானமாயிருக்குங் கருத்தினால், —மேல் நமாணை உனக்குள கற்பம் அகன்றிடு நன்னுன் - பின்பு நமதானுஞ்ஞயினால் உனக்குள்ள கற்பம் நீங்கும் நல்லகாலத்திலே, — தலை யைந்தும் அளிப்பாம் - சிரமமந்தையுத் தருவாம். எ-று. (க௯)

தண்ணளி யாலிது தந்தன நம்முள சாளுபங்
கண்ணளி னாலய மேவுதி கந்த வரைக்கண்ணர்
புண்ணிய சிந்துவி னின்றின மூழ்கு பொருக்கென்றே
யெண்ணிய வெண்ணிய வெய்துமி துண்மை யிசைத்தேமால்.

இ-ள். கன் நளின ஆலய - தேன்பொருந்திய தாமரைமலராகிய ஆச னத்தையுடையவனே, —நம்முள சாளுபம் மேவுதி - நமதுண்மையான சாளுப்பியத்தை (அக்காலத்தில்) அடைவாய், —தண்ணளியால் இது தந்தனம் - (உன்மேற்கொண்ட) கருணையினால் இ(வ்)பரத்தைத் தந்தாம், — கந்தவரைக்கண் ஆர் புண்ணிய சிந்துவினில் தினம் மூழ்கு - கந்தமாதனை மலையிற் சேர்ந்த சுத்தமான சமுத்திரத்தில் நாடோறும் முழுகுதலால், —

எண்ணிய எண்ணிய பொருக்கென்றே எய்தும் - (அங்கனம் முழுகினே
ர்க்கு) நீனைந்தன நீனைந்தன யாவும் விரைந்து சேரும்,—இது உண்மை
இசைத்தேம் - இதனை உண்மையாகக் கூறினோம். எ-று. (௭௦)

தலைமைபு ரிந்திட நாமருள் செய்துள சாரூப
நிலைமைய டைந்திடி லைந்தலை யுன்றலை நேராமான்
மலிசுடர் வேலவன் வாயிலின் முத்து வழங்குஞ்சீ
ரலைமணி யாழியி னித்தமு மூழ்குத லாமன்றே.

இ-ள். தலைமை புரிந்திட - (நீ அங்கனஞ் சிந்துஸ்நான விமானரூப
தாரணகுசேவநக்களையியற்றலாகிய தொண்டுத்) தலைமையை அனுட்டித்த
பின்,—நாம் அருள்செய்து உள சாரூபநிலைமை அடைந்திடி - நாம் அரு
ளுதலால் உளதாருஞ் சாரூப்பியசிலையைப் பெறின,—உன்றலை ஐந்தலை
நேராம் - உன்மாட்டு ஐந்தலைகளும் நேர்படும்,—மலிசுடர்வேலவன் வாயி
லின் முத்து மணி வழங்குஞ் சீர் அலை ஆழியில் - வேலாயுதக்கடவுளின்
(கோயில்) வாயிலிலே முத்துக்களையும் மணிகளையுஞ் சேர்க்குஞ் சீர்த்தி
பொருந்திய திரைகளையுடைய (சன்னிதானத்துச்) சமுத்திரத்திலே,—
சித்தமும் மூழ்குதல் ஆம் - (ஏனைச்சமுத்திரக்களிற்போல விலக்கியநாட்
களை ஒழியாது) நாடோறும் முழுகுதல் தக்கதாம். எ-று. (௭௧)

நீதலை யெய்துமந் நாளள வுங்குத னேராகும்
வாயிலின் வாரிதி னந்தின மூழ்கல் வழக்காகு
மாயனி ராமவ தாரமொர் மூன்றில் வருஞ்சேதுட்
சேய்முன ராதிச் சேதுவி தாகவுஞ் செய்தானால்.

இ-ள். நீ தலையெய்தும் அந்நாளளவும் - நீ சிரசைப்பெறும் அக்காலம்
வரையும்,—சூகன் வாயிலின் நேராகும் வாரி தினந்தினம் மூழ்கல் வழக்
காகும் - முருகபிரானின் (கோயில்) வாயிலுக்கு நேரான சமுத்திரத்தில்
நாடோறும் முழுகுதல் முறைமையாம்,—மாயன் இராமவதாரம் ஓர்மூன்
றில் வருஞ் சேதுள் - விட்டுணு (எடுத்த) இராம அவதாரங்கண் மூன்றிலும்
அமைத்த சேதுக்களுள்,—சேய்முனர் இது ஆதிச்சேதுவாகச் செய்தான் -
குமாரசுவாமிசன்னிதியில் இ(ச்சே)து தானே ஆதிசேதுவாகச் செய்தான்.
எ-று. (௭௨)

வேறு.

மிடைந்த தெண்டிரைச் சேதுவுந் கண்டுநம் வியப்புறு மிருதானை
யடைந்து பூசனை விதிமுறை புரிந்தன னாதலி னயன்கேண்மோ
படிந்து நீயிவண் வைகுதி யுன்றலைப் பான்மையின் தவத்தாலே
தொடர்ந்த பேர்வத னாரம்ப மாமெனச் சொல்லுதன் மரபாமால்.

இ-ள். மிடைந்த தெண்டிரைச் சேதுவுந் கண்டு - நெருங்கிய கடலிற்
சேதுவையுஞ் செய்து,—நம் வியப்புறும் இருதானை அடைந்து விதிமுறை
பூசனை புரிந்தனன் - நம்முடைய வியக்கப்படும் உபயபாதங்களையுஞ் சார்
ந்து விதிப்படி அருச்சை செய்தான்,—ஆதலின் அயன் கேள் - ஆதலாற்
பிரமனே கேள்,—நீ இவண் படிந்து வைகுதி - நீ இக்கேழுமுகிக்கொண்டு
இரு,—உன்தலைப்பான்மையின் தவத்தால் - உனது முதன்மையான தவத்
தினால்,—தொடர்ந்தபேர் வதனாரம்பமாம் எனச் சொல்லுதல் மரபாம் -
(இச்சன்னிதானக்கடலுக்கு) இயைந்த நாமம் முகாரம்பமென்பதாம் என்று
கூறுதல் முறைமையாம். எ-று. (௭௩)

தொட்ட வாரிதி யுடுத்தமா நிலத்துள தூயநன் னதியாய், மட்டி-
லாதவான் தீர்த்தமுற் றாடிய மாதவக் கதியெல்லாம், கட்டு நான்
மறைக் கடவுணீ முகாரம்பக் கடலொரு தினமுழக்க, கிட்டி
மென்றுபின் னிலிங்கத்தி லடைந்தனன் கெழுமுமுத் தலேவே
லோன்.

இ-ள். தொட்ட வாரிதி உடுத்த மாசிலத்துள - (சகரர்) தொட்ட
கடலாற் குழப்பட்ட பெரிய பூமியிலுள்ள, —தூய நன்னதியாய் மட்டிலாத
வான் தீர்த்தமுற்று ஆடிய மாதவக் கதியெல்லாம் - சுத்த சுபநதிகளாகிய
அளவிந்த மகாதீர்த்தங்களெல்லாவற்றினும் ஆடுதல்களாகிய பெருந்தவங்
களின் பயன்களெல்லாம், —கட்டு நான்மறைக் கடவுள் நீ முகாரம்பக்கடல்
ஒருகினம் மூழ்கக் கிட்டும் - உறுதியான சதுர்வேதங்களையறிந்ததேவனே
நீ வதனாரம்பக்கடலில் ஒருநாண் முழுகலால் (உணக்குச்) சேரும், —
என்று பின் கெழுமுமுத்தலேவேலோன் இலிங்கத்தில் அடைந்தனன் -
என்று சொல்லிப் பின்பு சூலபாணியார் (மறைந்து) இலிங்கத்துட் சேர்ந்
தார். எ-று. (எச)

ஆய பான்மையா னமதுசந் நிதிவத னாரம்பக் கடலூடு
தூய வான்மிரி சுதந்திர முனிவர்கா டோன்றிய தினந்தோறு
மேய வன்பினுன் மூழ்குதன் மரபென விதித்தன மிதுநிற்க[ரால்.
நேய மாகநாங் காதையொன் றுணர்த்துவ நெறியினின் றுணர்வி

இ-ள். ஆயபான்மையால் நமது சந்திதி வதனாரம்பக் கடலூடு தோன்
றிய தினந்தோறும் மேய அன்பினுன் மூழ்குதல் மரபு எனவிதித்தனம் -
அவ்வியல்பினற்றான் நஞ்சந்திதானத்து முகாரம்பக்கடலில் (வேண்டிய
பயன்) தோன்றும்பொருட்டு நாடோறும் பொருந்திய காதலோடு முழு
குதன் முறையாம் என்று விதித்தாம், —இது சீற்க தூய வான் திரிசுதந்திர
முனிவர்கள - இதுசீற்க; சுத்தமான பெருமையையுடைய திரிசுவதந்திர
முனிவர்களே, —நாங் காதையொன்று நெறியின் உணர்த்துவம் - நாம் ஒரு
கதையை முறையானே விளக்குவாம், —நேயமாக கின்று உணர்வீர் -
அன்பாக கின்று அறிவீர். எ-று. (எடு)

பொலனி லத்தருக் குளகென நெடும்பணைப் புழைக்கைவான்
புடைநீட்டிக், கலுழி மாமுகி லெனப்பொழி களிறுசூழ் கலிங்க
நாட்டரசின்ற, திலக வாஹுதற் கணகசுந் தரிப்பெயர்த் திருமருக்
கருங்கூந்தற், கலவ மாமயில் போற்குறு முனிவரன் கவினுறுந்
தமிழ்ச்சாரல்.

இ-ள். பொலனிலத்தருக் குளகென நெடும் பணைப் புழைக்கை வான்
புடை நீட்டி - சுவர்க்கதருவை உணவென்று நெடிய பெரிய புழைக்கையை
ஆகாயத்து நீட்டி, —கலுழி மாமுகிலெனப் பொழி களிறுசூழ் - (மதமாகிய)
கலங்கனீரைப் பெரியமேகம்போலப் பொழியும் யானைகள் சூழுகின்ற, —
கலிங்க நாட்டு அரசு ஈன்ற - கலிங்கதேசத்தின் அரசன் பெற்ற, —திலக
வாள் துதல்மருக் கருங்கூந்தல் கணகசுந்தரிப் பெயர்த்திரு - பொட்டின்
ஒளியார்த்த நெற்றியையும் நறுமணமான கரியகுழலையும் உடைய கணக
சுந்தரி எனப் பெயர்பெற்ற சீதேவீபோல்வாள், —கலவ மாமயில்போல் -
கலாபத்தையுடைய பெரிய மயில்போல, —குறுமுனிவரன் கவினுறுந்

தமிழ்ச் சாரால் - அருங்கியமுனிவன்வாழும் அழகுபொருங்கிய தமிழ்ச் கிட-
மாடிய(பொதிய)மலையின் கண்ணே. -எ-று. (எசு)

பொருளை யந்துறை மூலத்தி னூடுவான் போந்தனள் போங்காலை
யரிய மாதவ னருவரைக் கானிடை யயக்கிரீ வணைப்பாராத்
தெரிவை யாயிடை நின்றவ மதிப்பினுற் கிரித்தன ளதுகாலை
விரைவி னீவருஞ் சனைத்தின் முகம்பரி யாகென விதித்தானால்.

இ-ள். பொருளைத்துறை மூலத்தின் ஆடுவான் போந்தனள் - பொ-
ருளைநதியின் அடியிலே முழுகுமாறு சென்றாள்,—போங்காலை அருவரைக்
கானிடை அரிய அயக்கிரீவன் மாதவனைப் பாரா - போம்போது அரியமலை
யிற் காட்டிலே விட்டுணுவின் அவதாரமான அயக்கிரீவ முனிவனைப்
பார்த்து,—தெரிவை ஆயிடை சின்று அவமதிப்பினுற் கிரித்தனள் - (அப்)-
பெண் அவ்விடத்து நின்று அவமதித்தலோடு கிரித்தாள்,—அதுகாலை நீ
வருஞ்சனைத்தின் முகம் பரியாக என விரைவின் விதித்தான் - அப்-
போது (சினந்த அம்முனிவன்) நீ வரும்பிறவியின் முகத்தினுற் குதிரை
யாக என்று விரைவிற சபித்தான். -எ-று.

ஹய - குதிரை. கிரீவா - கழுத்து. குதிரையின் கழுத்துப்போலங்
கழுத்துடைமையால் ஹயக்கிரீவன் எனப்போப்பெற்றான். ஹ தமிழில்
அ ஆயிற்று. (எசு)

விதித்த சாபத்திற் கனகசுந் தரியெனு மெல்லிய றுயரோடுந்
துதித்து நீபகர் கொடுமொழி தனிப்பகற் சொல்லுதி யெனலோடு
மதித்தி ருந்தயக் கிரீவனு மவண்முகம் பார்த்துமா தவனாபி [நே.
யுதித்து ளான்முனர்ப் போந்தலை வருதலை யுன்னினோற் றுளன்ன

கந்த மாதவ வரையுள தவ்வரைக் கண்ணிடைக் கவின் பூத்த
மந்தி ரத்தினின் மந்திரப் பொருளதா மயூரவா கனத்தெற்கை
முந்து சந்திதிச் சிந்துவின் மூழ்கினன் மொய்குமு லவனாப்போ-
யிர்த மாமுகம் போயந்த மாமுக மெய்துநீ யேகென்றான்.

இ-ள். விதித்த சாபத்தின் கனகசுந்தரியெனும் மெல்லியல் துயரோ-
டுந் துதித்து - கற்பிக்கப்பட்ட சாபத்தினையுடைய கனகசுந்தரியென்னும்
பெண் துக்கத்தோடு (முனிவனைத்) துதிசெய்து,—நீபகர் கொடுமொழி
தவிர்பகற் சொல்லுதி எனலோடும் - (சுவாமீ!) நீர் கூறிய சாபம் நீக்குங்
காலத்தைக் கூறுக என்று வேண்டிக்கொள்ள,—அயக்கிரீவனும் இருந்து
மதித்து அவண்முகம் பார்த்து—அம்முனிவனும் (சிறிதுபொழுது மெளனத்
தோடு)இருந்து தியானித்துப் பின் அவளது முகத்தை நோக்கி,—மாதவ
னாபியுதித்துளான் முன்னர்ப் போந்தலை வருதலை உன்னி - பிரமதேவன்
முன்னாளில் (வைரவக்கடவுளால்) அழிந்ததலை (மீள்)வருதலை நினைந்து,—
கந்தமாதவவரையுளது அவ்வரைக்கண்ணிடை - கந்தமாதவமலையைச்
சார்ந்துள்ளதாகிய அவ்வெல்லைப்பட்டதானத்தின் கண்ணே,—கவின் பூத்த
மந்திரத்தினில் - அழகுபொலிந்த கோயிலில் வீற்றிருக்கின்ற,—மந்திரப்
பொருளதாம்மயூரவாகனத்தெற்கை—மந்திரார்த்தமான மயில்வாகனக்கடவு-
ளினது,—முந்து சந்திதிச் சிந்துவின் மூழ்கினன் நோற்றினான் - முற்பட்ட
சந்திதானத்துச் சமுத்திரத்திலே முழுகினவனாய் நோற்றிருக்கின்றான்,—
அவண் நீபோய் (பிற்பிறவியில்) ஆண்டு நீ போக,—இந்த மாமுகம் போய்

அந்த மாமும் எய்தும் - இப்பொழுது தச்சாபத்தான்வ)ந்த குதிரைமுகம் நீங்க அழகினையுடைய மணிதமுகம் அடையும்,—கீ எது என்றான்—கீ போ : என்று கூறினான். எ-று. (எக)

புக்க வச்சன னச்சுமை போயபின் பரிபொது வறக்காக்கு முக்கிரப்பெரு வழுகிபா லுதித்தன னொளிவனப் புறுமேனிது மிக்க வங்கசுந் திரியெனும் பெபரோடும் விளங்கினள் பரிபோன் தக்க மாமுக மாயினள் வழுகியுந் சஞ்சலித் துளஞ்சேர்த்தான்.

இ-ள். புக்க அச்சனச்சுமை போயபின் - (அவன் தான்) புகுந்த (கவிஞ்சாசனங்கள் கணகசுந்தரி என்னும்) அப்பிறவிச்சுமை நீங்கிய பின்பு,—புவி பொதுவறக் காக்கும் உங்கிரப் பெரு வழுகிபால் உதித்தனன் - நிலத்தைப் பொதுமைநீக்கக் காக்கும் உங்கிரனென்னும் பெரிய பாண்டிய னிடத்துப் பிறந்தான்.—ஒளிவனப்பு உறு மேனி மிக்க அங்கசுந்தரி எனும்பெயரோடு விளங்கினள் - பேரழகானது (தான்)பொருந்திய சரீரத் தின் மிகுதலால் அங்கசுந்தரி என்னும் பெயரோடு விளங்கினாள்,—(அற்றா யினும்), தக்கமாமுகம் பரிபோன்று ஆயினன் - தகுந்த பெரிய முகத்தாற் குதிரை போலாயினான்,—வழுகியுந் சஞ்சலித்து உளஞ் சேர்த்தான் - (அதுகண்ட)பாண்டியனுந் கலங்கி மணத்தளர்த்தான். எ-று. (அ௧)

சேர்ந்த காலையி லந்தர வாணியொன் றரசின் சுதைக்கிற் மாக், கூர்ந்த வானன் நன்முக னுகநற் குரைகட னதிவாவி, யார் ந்த தீர்த்தத்தி னுடுக வென்றவ ணைறத்ததா லதுகேளாத், தேர் ந்த மந்திரி மாரோடுங் களித்தனன் செழியர்கோ னினிதுற்றான்.

இ-ள். சேர்ந்த காலையில் - (அவன்) தளர்ந்தபொழுது,—அவன் அந்தரவாணியொன்று - அவ்விடத்தே அசரீரிவாங்கொன்று,—அரச ின் சுதைக்கு இம்மாக் கூர்ந்த ஆனனம் நன்முகளுக நற்குரைகடல் நதிவாவி ஆர்ந்த தீர்த்தத்தின் ஆடுக என - அரசனே உன்மகளுக்கு இந்தக் குதிரை யினதுபோலக் கூர்ந்த முகம் நன்முநமாகும்பொருட்டுச் சமுத்திரம் யாறு குளம் எனப் பொருந்திய தீர்த்தங்களில் ஆடுக என்று,—அறைந்தது - சொல்லிற்று,—அதுகேளாத் தேர்ந்த மந்திரிமாரோடும் செழியர்கோன் களித்தனன் இனிதுற்றான் - அதனைக்கேட்டு (நீதிநூல்களை) ஆராய்ந்த அமைச்சரோடு பாண்டியன் மகிழ்ந்து இனிதிருந்தான். எ-று. (அக) வேறு.

செழியர்பிரா னமைச்சரோடுஞ் சேனையோடுங் தன்மகளை வழிமரபின் மூத்தார்க ளொடுங்கூட்டி வானதியாஞ் சுழியெறியுங் கங்கைதனுக் கோடிமுதற் றாயபுனல் விழுமியதன் னைமுழங்க மகிழ்வினெடும் விடுத்தனனல்.

இ-ள். செழியர்பிரான் தன்மகளை - பாண்டியரசன் (பின்பு) தன் புதல்வியை,—அமைச்சரோடுஞ் சேனையோடும் வழிமரபின் மூத்தார்க ளொடுங் கூட்டி - மந்திரிமாரோடுஞ் சேனைகளோடும் பழைய வமிசத்து முதியோரோடுஞ் சேர்த்து,—வானெறியாஞ் சுழியெறியுங் கங்கை(முதல்) விழுமிய தண்ணகி தனுக்கோடி முதல் றாயபுனல் மூழ்க் மகிழ்வினெடும் விடுத்தனன் - சுரந்தியாகிய சுழிகளையெறியுங் கங்கைமுதலிய புண்ணிய நதிகளிலுந் தனுக்கோடிமுதலிய புண்ணியதீர்த்தங்களிலும் முழுமுறாறு பிரீதியோடு அனுப்பினான். எ-று. (அஉ)

நன்பொருளார் தாரகத்தை நண்ணுவிக்குங் கங்கைமுதல்
லின்பமுறு தீர்த்தமெல்லா மினிதாடித் தன்பொதியத்
தென்பொருளை யிருகரையுந் தீர்த்தமுழு வதுந்தினைத்து
மின்பொலியுஞ் சங்கமமார் வேலையினும் படிந்தனளால்.

இ-ள். நன்பொருளார் தாரகத்தை நண்ணுவிக்குங் கங்கைமுதல்
இன்பமுறுத் தீர்த்தமெல்லாம் இனிதாடி - சிவப்பொருளாகிய பிரமத்தை
அடைவிக்குங் கங்கைமுதலிய இன்புறுத்துந் தீர்த்தங்களினெல்லாம்
இனிது முழுது, —தன்பொதியத் தென்பொருளை இருகரையுந் தீர்த்தமுழு
வதுந் தினைத்து - பொதியமேயின்வரும் பொருளையாற்றின் இருகரை
களினுமுள்ள தீர்த்தங்களெல்லாவற்றினும் முழுது, —மின்பொலியுஞ் சங்
கமமார்வேலையினும் படிந்தனள் - ஒளிபொலியுஞ் சங்கமசாகரத்தினும்
முழுது. எ-று. (அ௬)

ஆடியபின் வீடுவத னரம்பத் துறைமூழ்கக்
கோடகத்தின் முகமொளித்துக் குறுமுயலின் மறுவொழித்த
நீடுமுவா மதிபோல நிறைவுபெறு முகநோக்கிச்
சூடகச்செந் தளிர்க்கையுளந் துளங்கினண்மா மகிழ்பூத்தான்.

இ-ள். ஆடியபின் நீடுவதனரம்பத்துறை மூழ்க - (அவற்றின்) முழு
கியபின் உயர்ந்த முகாரம்பத்துறையின் முழுதுதலும், —கோடகத்தின்
முகம் ஒளித்து-குதிரைமுகம் மறைய, —குறு முயலின்மறு ஒழித்த நீடும்
உவாமதிபோல நிறைவு பெறு முகம் நோக்கி - குறிய முயற்களங்கத்தை
நீங்கிய உயர்ந்த பூரணையிற்சந்திரன்போல நிறைதலைப்பெற்ற முகத்தைக்
கண்டு, —சூடகச் செந்தளிர்க்கை - தொடியையணிந்த செந்தளிர்போலும்
கைகரையுடைய (அ)வள் மாமகிழ்பூத்தான் உளந்துளங்கினள் - பேரானந்தம்
பொலிந்து மனஞ்சிறந்தாள். எ-று. (அ௭)

விதிமுறையிற் பலபொருளும் வேதியருக் கினிதளித்து
மதிமுகத்தின் செவ்விபெறு மடவரலன் பினின்புழக்கிக்
கதிர்மதியக் குலத்தாதைக் கொற்றர்தமைக் கடிதுய்த்தா
ளதிர்குரற்றா னைகளோடுஞ் சென்றடைந்தான் பஞ்சவர்கோன்.

இ-ள். மதி முகத்தின் செவ்விபெறு மடவரல் அன்பினின் மூழ்கி -
சந்திரவதனகாந்தியைப்பெற்ற பெண்ணைவள் அன்போடு (பின்னும்)
முழுது, —விதிமுறையிற் பலபொருளும் வேதியருக்கு இனிதளித்து -
விதிப்படி பலதிரவியங்களையும் அந்தணருக்கு நன்றாகக் கொடுத்து, —
கதிர்மதியக்குலத் தாதைக்கு ஒற்றர்தமைக் கடிதுய்த்தான் - சந்திரகுலத்
தனாகிய தந்தையை வருவித்தற்கு ஒற்றரை விரைந்தனுப்பினான், —பஞ்ச
வர்கோன் அதிர்குரல் தானைகளோடுஞ் சென்றடைந்தான் - பாண்டியன்
பேரொலியையுடைய சேனைகளோடும் போய்ச்சேர்ந்தான். எ-று. (அ௮)

கவுரியர்கோன் செயந்திபுரந் தனிலடைந்து கன்னிகையி
னவிரொளிவான் முகநோக்கி யற்புதத்தின் கடன்மூழ்கி
யுவரியினீ ருடன்படிந்து மகளோடு முவமையிலா
நவமணிக் கோயிலிற்புகுந்து நம்மையும்பூ சனைபுரிந்தான்.

இ-ள். கவுரியர்கோன் செயந்திபுரந்தனில் அடைந்து - பாண்டியரா
சன் செயந்திருநகரிற்சேர்ந்து, —கன்னிகையின் அவிரொளிவான் முகம் நோ

க்கி - மகளது பேரொளியான முகத்தைப் பார்த்து, — அற்புதத்தின்கடல் மூழ்கி - அதிசயக்கடலிற் படிந்து, — உடன் உவரியனீர் படிந்து - உடனே (தானும் அக்) கடலினின் முழுகி, — மகளோடும் உவமையிலா நவமணிக் கோயிலிற் புருந்து நம்மையும் பூசனைபுரிந்தான் - புதல்வியோடும் ஒப்பற்ற நவரத்தினக்களாலமைந்த ஆலயத்திற் சேர்ந்து நம்மையும் பூசித்தான். எ-று. (அசு)

ஆதலினம் மாலயத்துச் சந்திதியி லருந்தித் தக்
மோதிடுநற் றிருப்பெயரு முறுமுகா ரம்பமதா
மாதரவின் வாஞ்சாதீர்த் தப்பெயரா மல்லாமற்
போதமுறுஞ் சத்தியநீர்த் தமுமாகும் பூசரரே.

இ-ள். ஆதலின் நம்மாலயத்துச் சந்திதியில் அருந்தித்தம் - ஆகையால் நங்கோயிற் சந்திதானத்துள்ள அரியதீர்த்தத்துக்கு, — ஒதிடும் நற் றிருப்பெயர் உறு முகாரம்பமதாம் ஆம் - சொல்லும் நல்ல திருநாமம் பொருந்திய வதனாரம்பம் என்பதுமாம். — ஆதரவின் வாஞ்சாதீர்த்தப் பெயராம் - பற்றைத்தருகின்ற வாஞ்சாதீர்த்தம் என்னும் பெயருமாம், — அல்லாமற் போதம் உறுஞ் சத்தியநீர்த்தமுமாகும் - அன்றிப் போததீர்த்தம் சத்தியநீர்த்தம் என்பனவுமாம், — பூசரரே - வேதியர்களே (உணர்மின்). எ-று.

என்றுரைத்த குமரேச னின்னமுதச் செந்தேற
னின்றமுனி வரச்செவியா லெடுத்தருந்தி நிகரின்மறை
பின்றளவு முணர்வரிய குகன்பாதத் திணைநிழற்கீழ்த்
துன்றுதிரி சுதந்திரரு நீங்காது தொழுதிருந்தார்.

இ-ள். என்று குமரேசன் உரைத்த இன்னமுதச் செந்தேறல் - என்று சுவாமி சொல்லிய இனிய வசனமாகிய செந்தேனை, — சின்ற முனிவரர் துன்று திரிசுதந்திரரும் - சின்ற முனிச்சிறேட்டராகிய செறிந்த திரிசுவதந்திரர்களும், — செவியால் எடுத்தருந்தி - செவிகளா (கியகைகளா)ல் எடுத்து உட்கொண்டு, — சிகரின்மறை இன்றளவும் உணர்வரிய குகன்பாதத்திணை நிழற்கீழ் - ஒப்பற்ற சுருதிகள் இன்றுவரையும் அறியாத சுவாமியினுடைய உபயபாதங்களின் நிழற்கண்ணே, — நீங்காது தொழுதிருந்தார் - பிரியாது வழிபட்டிருந்தனர். எ-று. (அஅ)

பரமாவூத்து வரங்கோடுத்த அத்தியாயம்

முந்நிந்நு.
ஆகத்திருவிருத்தம் சஎசு.

க0-வது. திரிசுவதந்திரர் வரலாறுரைத்த
அத்தியாயம்.

முற்றுணர் வியாசமா முனிவன் றுண்மலர்
பற்றுடன் சுசமுனி பணிந்து தந்தைநீ
சொற்றிரி சுதந்திரர் வரமுந் தோற்றமு
மற்றதுஞ் சொல்கென வழங்கன் மேயினுன்.

இ-ள். முற்று உணர் வியாசமா முனிவன் தாண்மலர் - (இவ்வாறு போதித்த) முதிர்ந்த உணர்ச்சியையுடைய வியாசமகாமுனிவனுடைய பா

தாரவிர்தங்களை, —சுசமுனி பற்றுடன் பணிந்து—சுசமுனிவன் அன்போடு வணங்கி, —தந்தை நீ சொல் திரி சுசந்திரர் வரவுந் தோற்றமும் மற்றதுஞ் சொல்க என - ஐயா! நீர் (மேலே) சொல்லிய திரிசுவதந்திரரது வரலாற்றையும் சீர்த்தியையும் பிறவற்றையும் கூறியருள்க என்று வேண்ட, —வழங்கன் மேயினான் - (வியாசமுனிவன்) சொல்லுற்றான். ௭-று. (க)

சுசமுனி வருந்திரி சுதந்திரத்தருங்
குசனுமொன் றாகவே யிருந்த கொள்கையார்
முதமனன் றுரைப்பது மோனத் துண்மைபோ
லகமகிழ்ந் தினிதுகே ளறைகு வாமரோ.

இ-ள். சுசமுனி - சுசமுனிவனே, —வருங் திரிசுதந்திரத்தருங் குசனும் ஒன்றாக இருந்த கொள்கையாரே - (மேலே காட்டப்பட்டு) வருங் திரிசுவதந்திரர்களும் முருகபிரானோடும் ஒற்றுமையுடையராய் இருந்த இயல்பினரே, —உரைப்பது முதமனன்று - (யான்) கூறுவது உபசாரவார்த்தையன்று, —மோனத்து உண்மைபோல் அகமகிழ்ந்து இனிதுகேள் அறைகு வாம் - மௌனத்தோடு பெறப்படும் (சிவஞான) மெய்ப்பொருளைப்போல மனமுவந்து இனிது கேட்குகி கூறுவாம். ௭-று. (உ)

முதுக்குறை யுறுதவ முனிவர் தாங்குமு
விதித்திட வரியவாம் வேத நான்கையு
மதிக்கொளும் வலியினர் மகியிற் கங்கைமா
நதிக்கரை யினிதுமா தவத்தி னண்ணினார்.

இ-ள். விதித்திடவரியவாம் வேதநான்கையும் மதிக்கொளும் வலியினர் - சொல்லுதற்கரிய சதுர்வேதங்களையும் மனத்துக்கொண்ட வலிமையுடையராகிய, —முதுக்குறையுறு தவக் குழு முனிவர்தாம் - பேரறிவு பொருந்திய தவத்தையுடைய கூட்டமாகிய (பல) முனிவர்கள், —மகியிற் கங்கை மாநதிக்கரை இனிது மாதவத்தின் நண்ணினார் - பூமியிலே கங்காநதியின் கரையிலே நன்றாகப் பெருந்தவஞ் செய்தலோடு இருந்தார்கள். ௭-று. (ங)

களிசிறந் தாறெனுங் கரும மாற்றுவார்
தெளிதரு முனிவரர் தேவர் தென்புலத்
துளரிவர் மும்மையார்க் குரிய வன்பினு
ளவறு கருதினா லகங்கொண் டாய்ந்திடா.

பிரமவான் சரியத்தான் முனிவர் பெட்புறக்
கருமதின் றாற்றுவார் கடவு ளோர்க்கெலா
மரியவேன் விகல்புந் தார்வ மூட்டுவார்
வருகத ரைக்கொட வாசிக் கண்ணுளார்.

தங்கருக் கன்புறத் தரும மாற்றுவார்
பொங்குவெங் காமமுன் புகலு மாறெனத்
தங்குமக் குறும்பறுத் துயருந் தன்மையார்
செங்கம லத்தனை நோற்குஞ் செய்கையார்.

இ-ள். களிசிறந்து ஆறெனுங் கருமம் ஆற்றுவார் - மகிழ்ச்சிமிஞ்ந்து ஆறுதொழில்களையுஞ் செய்தலுடையவராய், —தெளிதரு முனிவரர் தேவர் தென்புலத்துள்ள இவர்மும்மையார்க்கு உரிய அன்பின் ஆல் - தெளிந்த

முனிவர் தேவர் பிதிரர் என்னும் மூவரிலும் உரிமையான அன்புசெய்த
வின் அமைந்து,—முனிவர் பெட்புற - (அம்மூவருள் முதல்வராகிய) முனி.
வர்கள் பிரீதியடைய,—வான் பிரமசரியத்தான் நின்று அளவறு சுருதி
நூல் அகக்கொண்டு ஆய்ந்திடாக் கருமம் ஆற்றுவார் - பெருமையாகிய
பிரமசரியலையில் நின்று அளவிறந்த வேதங்களையும் (மிருதிமுதலிய) நூல்
களையும் உளங்கொண்டு ஆராய்ந்து (உரிய) கருமங்களை (முன்னரே) செய்த
லுடையவராய்,—கடவுளோர்க்கெலாம் - (இரண்டாமவராகிய) தேவர்க
ளெல்லாருக்கும் (பிரீதியாம்பொருட்டு),—அரிய வேள்விகள் புரிந்து ஆர்
வம் ஊட்டுவார் - அரிய யாகங்களைச் செய்து அன்போடு அவினை ஊட்டுத
லுடையவர்களாய்,—அவாசிக்கண்ணுளார் தர்களுக்கு அன்பு உற - (மூன்றா
மவராகிய) தென்புலத்தார்க்குப் பிரீதி உண்டாக,—வரு சுதரைக் கொடு
தருமமாற்றுவார் - (இவ்வாழ்க்கையுண்டு) பெற்ற புதல்வரைக் கைக்கொண்டு
(இல்லறமாகிய) தருமத்தைச் செய்தலுடையராய்,—பொங்கு வெங்க காமமுன்
புகலும் ஆறெனத்ததற்கும் அக்குறும்பு அறுத்து உயருந்நன்மையார் - மேற்
படுக் கொடிய காமமுதலாகச் சொல்லப்படுகிற ஆறாகிய அப்பகைகளை
ஒழித்து உயருயியல்புடைய (ரானஅ) வர்கள்,—செங்கமலத்தனை நோற்குஞ்
செய்கையார் - பிரமதேவரை (நோக்கித்) தவஞ்செய்தலையுடையராயினர்.
எ-று.

(ச-ஞ-சு)

இருந்தனர் தம்முனர் வேத வெய்திரீர்

புரிந்தமா தவத்துள புகழ்ச்சி பெய்தினு

மருந்தவந திருநாத தாவ மீதெனத

திருந்துறப் புகலுமென் றிறைவன் செப்பாலும்.

இ-ள். இருந்தனர் தம்முனர் இறைவன் வேதன் எய்தி - இருந்த (அம்
முனி)வர்முன்னே தலைவராகிய பிரமர் வந்து,—நீர் புரிந்த மா தவத்துள
புகழ்ச்சி எய்தினும் - நீர் செய்த பெருந்தவமாயுள்ள வழிபாட்டை ஏற்
றும்,—அருந்தவத்தீர் உளத்தார்வம் ஈதெனத் திருந்துறப் புகலும் - முனி
வர்களே! மனவிரும்பம் இன்னதென்று திருந்தமாகக் கூறுமின்,—என்று
செப்பலும் - என்று சொல்ல. எ-று.

(எ)

அஞ்சலி செலுத்தினின் றந்த ணைர்வெண்

கஞ்சநாண் மலர்வளர் கலைம கட்டுமுறத்

தஞ்சநா வளித்தசெந் தாம ரைக்குளாம்

விஞ்சையா யகத்துள விருப்பஞ் செப்புகேம்.

இ-ள். அந்தணைர் அஞ்சலி செலுத்தி நின்று - (அதுகேட்ட) முனி
வர்கள் கைகூப்பி நின்று,—வெண்கஞ்சநாண்மலர் வளர் கலைமகட்டுத்
தஞ்சம் உற நாவளித்த செந்தாமரைக்குளாம் விஞ்சையாய் - வெண்டாம
ரைப்புதுமலரில் வாழும் நாமகட்டுத் துணையாய் இருக்குமாறு நாக்கைக்
கொடுத்த செந்தாமரைமலரிலுள்ள ஞானியாரே,—அகத்துள விருப்பஞ்
செப்புகேம் - (எங்கள்) மனத்துள்ள விருப்பத்தைக் கூறுவேம். எ-று. (அ)

புடவியுஞ் சுவர்க்கமும் பொன்னந் தாமரைத்

கடவுணின் னுலகமுந் காமுற் றேமவ

ணிடைதொறுஞ் சுதந்திரத் திருத்தற் கெந்நைநீ

தடைபடா தருளெனச் சாற்றும் வண்ணமே.

அம்புயத் தண்ணிலு மளித்துப் போயினான்
வெம்புமக் கினியவர் வேட்ட மூவர
நம்புற் வளித்தன னைகநி லாக்கொழுந்
தும்புனைத் தருள்புரி சூல பாணியும்.

இ-ள். பொன்னந்தாமரைக்கடவுள் - பொற்றாமரைமலரிவிருக்குந் தே
வரே, - புடவியுஞ் சுவர்க்கமும் நின்னுல்கமும் காமுற்றோம் - பூமியையும்
விண்ணுலகையும் உம்முலகையும் விரும்பினோம், - அவணிடைதொறுந்
சுதந்திரத்து இருத்தற்கு - அவ்விடங்கடோறும் (விரும்பியபடி) சுவதந்தி
ரத்தோடு வசித்தற்கு, - ஏந்தை நீ தடைபடாது அருள் என - சுவாமீ! நீர்
தடைபடாமல் அருள்செய்யும் என்று சொல்ல, - அம்புயத்தண்ணிலுந் சாற்
றும்வண்ணமே அளித்துப் போயினான் - பிரமாவும் (அதனைக்கேட்டு அவர்)
சொல்லியபடியே அருள்செய்து போயினான், - நகை நிலாக்கொழுந்தும்
புனைந்து அருள்புரி சூலபாணியும் - ஒளிபொருந்திய சந்திரகலையையும்
அணிந்து அருளிய சிவபெருமானும் (தம்மைநோக்கி அம்முனிவர் செய்த
அருந்தவத்துக்காக வந்துவெளிப்பட்டு), - வெம்பும் அக்கினி அவர் வேட்ட
மூவரம் நம்புற் அளித்தனன் - வெய்ய தீயையோம்பும் அம்முனிவர்
விரும்பிய மூன்றுவரங்களையும் நம்புமாறு அருளினான். எ-று.

சுவதந்திரம் - தன்வயம். இது சுதந்திரம் எனவும் வழங்குவது. (க-க0)

வேட்டமூ வரங்களும் வேதியர்க்குளங்
கூட்டுற மாயனுங் கொடுத்துப் போயின
னாட்டுமுத் தேவுமும் புலன நல்கலாற்
சூட்டுபேர் திரிசுதந்திரரென்று யதே.

இ-ள். மாயனும் - (முன்னரே தம்மைநோக்கிச்செய்த தவத்துக்காக
வந்த) திருமாலும், - வேட்டமூவரங்களும் வேதியர்க்கு உளங் கூட்டுறக்
கொடுத்துப் போயினான் - விரும்பிய மூன்றுவரங்களையும் அவர்களுக்கு
மனம்பொருத்தக் கொடுத்துச் சென்றான், - நாட்டு முத்தேவும் முப்புலனம்
நல்கலால் - நிலைப்படுத்துகின்ற மூன்றுதேவரும் மூன்றுபுலனங்களையுங்
கொடுத்ததனால், - திரிசுதந்திரரென்று சூட்டுபேர் ஆயது - திரிசுவதந்திர
ரென்று சூட்டப்பட்ட நாமம் உளதாயிற்று. எ-று.

பிரமாவின் பின் விட்டுணுவும் அவரின் சிவபெருமானும் வரங்கொடு
த்தனர் எனவுணர்க. செய்யுளாகலின் முறைபிறழ்வைத்தார். (கக)

அன்னதன் பான்மையா லந்த னுளர்தா
மன்னுமுப் புலனமு மகிழ்ந்து வைகினர்
பின்னரும் பொருநையங் கரையிற் பேர்மகந்
தன்னொடு மில்லறத் தழைத்து வைகினர்.

இ-ள். அன்ன அந்தனுளர்தாம் மன்னுமுப்புலனமுந் தன்பான்மை
யான் மகிழ்ந்து வைகினர் - அந்த முனிவர்கள் நிலபெற்ற மூவுலகங்களி
லுஞ் சுவதந்திரத்தோடு உவந்தமர்ந்தனர், - பின்னரும் பொருநையங்கரை
யிற் பேர்மகந்தன்னொடும் இல்லறத் தழைத்து வைகினர் - பின்னும் பொருநை
நதிக்கரையிலே பெரிய யாக்குச்செய்தலோடு இல்லறத்தின் வாழ்ந்து இருந்
தனர். எ-று. (கஉ)

இந்தமாக் கதைதனை யெடுத்துக் காட்டிய
தந்தையாம் வியாதனைத் தாழ்ந்து போற்றியே
யந்தனை நிலக்கமெவ் வளவென் றுன்சுகன்
சிந்தையிற் கழிமகிழ் சிறப்பச் சொல்லுவான்.

இ-ள். இந்தமாக்கதைதனை யெடுத்துக்காட்டிய தந்தையாம் வியா
தனை - இப்பெருங்கதையினை எடுத்து விளங்கிய பிதாவாகிய வியாதமுனி
வனை, —சுகன் தாழ்ந்து போற்றி - சுகமுனிவன் வணங்கித் துதித்து, —
அந்தணர் இலக்கம் எவ்வளவு என்றான் - (அத்திரிசுவதந்திரர் முனிவரது
தொகை எத்துணைத்து என்று கேட்டான், —சிந்தையிற் கழிமகிழ் சிறப்பச்
சொல்லுவான் - (அதுகேட்ட வியாதமுனிவன்) மனத்தின் மிகுமகிழ்ச்சி
சிறக்கக் கூறுவான். எ-று. (கக)

திருமுது குன்றினிற் சிவன்றன் பூசனை
சுருதியி னின்புறப் புரிந்து சூழ்வினைக்
கருமல மகற்றிமுகக் கண்ணன் றுண்மல
ரிருமைபும் பெற்றொரா யிரவர் வைகினார்.

இ-ள். ஓராயிரவர் - (அத்திரிசுவதந்திரருள்) ஓராயிரவர்கள், —திரு
முதுகுன்றினில் - விருத்தாசலத்தின்கண்ணே, —முக்கண்ணன் சிவன்றன்
தான்மலரிருமையும் பூசனை பெற்று - மூன்றுகண்களையுடைய சிவபெரு
மானது பாதாரவிந்தக்களிரண்டுக்கும் பூசித்தலைப் பெற்று, —சுருதியின்
இன்புறப் புரிந்து - வேதவிதிப்படி (இல்லறத்தின்) இன்பம்பொருந்த
ஒழுகி, —சூழ் வினைக் கரு மலம் அகற்றி வைகினார்—சூழ்த் தரும மாயா மலம்
களை நீக்கி இருந்தார். எ-று. (கக)

பெறலருந் திருவுடன் சிறந்து பெய்மதத்
தறுகண்மால் யானையாற் றாரம் புல்லிய
வறுமுகன் பாலிரண் டாயி ரத்தரு
முறுபொரு ளடைந்துவா னவர்க்கொப் பாகவே.

ரித்தமுங் குகன்பத நீக்க மின்மியே
பத்திமைச் செயந்தியம் பதியின் வைகினார்
வித்தகர் சரித்திரம் விளம்பு மேலேயோர்
முத்தராய்க் குகனடி முளரி சார்வரால்.

இ-ள். இரண்டாயிரத்தர் செயந்தியம்பதியின் - இரண்டாயிரவர்கள்
செயந்திபுரத்தின்கண்ணே, —பெய்மதத்தறுகண்மால்யானையால் தாரம்புல்
லிய அறுமுகன் பால் - யானையினாலே மனைவியாரைத் தழுவிய ஆறுமுக
சுவாமிக்கு உரிமையாய், —பெறலருந் திருவுடன் சிறந்து - பெறுதல்கூடாத
(அருட்)செல்வத்தோடு சிறந்து, —வானவர்க்கு ஒப்பாக உறுபொருள்
அடைந்து - தேவர்கட்குப்போல(த் தமக்குப்) பொருந்துஞ் செல்வங்களை
எய்தி, —ரித்தமுங் குகன்பதம் நீக்கமின்றியே பத்திமை வைகினார்—என்றுஞ்
சுவாமிபாதங்களைப் பிரிதலின்றிப் பத்தியோடு இருந்தார், —வித்தகர் சரித்
திரம் விளம்பு மேலேயோர் - சதுரப்பாட்டினையுடைய (அ)வரது வரலாறு
களைக் கூறும் மேலோர், —முத்தராய்க் குகனடிமுளரி சார்வர் - மலரகிதரா
ய்க் குமாரபாதாரவிந்தங்களை அடைவார். எ-று. (கக-கசு)

புண்டரீ சுத்தொடு பாம்பு போற்றிய
புண்டரீ சுப்புரம் பொதுவிற் பொற்புறப்
புண்டரீ சுத்துரி போர்த்த புங்கவன்
புண்டரீ சுத்தடி பூசை செய்திடா.

மும்மையி னுயிர முனிவர் வேள்வியிற்
செம்மைபெற் றருணடத் தியானத் துற்றுளார்
சும்மையர்ச் சனைபுரி தன்மை யோர்கடா
மும்மையு மறுமையு மின்பத் தெய்துவார்.

இ-ள். மும்மையினுயிர முனிவர்-மூவாயிரம் முனிவர்கள்,—புண்டரீ சுத்தொடு பாம்பு போற்றிய புண்டரீ சுப்புரம் - வியாக்கிரபாதரோடு பதஞ் சலி வழிபட்ட புலியூரின் கண்ணே,—வேள்வியிற் செம்மை பெற்று-யாகக் களாற் சிறப்பை எய்தி,—பொதுவிற் பொற்புறப் புண்டரீ சுத்துரி போர்த்த புங்கவன் புண்டரீ சுத்தடி பூசை செய்திடா - (கனக)சபையிலே பொலிவு பொருந்தப் புலித்தோல் போர்த்த நடராசருடைய தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளைப் பூசித்து,—அருள் நடத் தியானத்து உற்றுளார் - திருவருளி னாலே நடனத்தைத் தியானித்தலோடு இருந்தார்,—தம்மை அர்ச்சனைபுரி தன்மையோர்கள் - அவர்களைப் பூசிக்கும் இயல்புடையவர்,—இம்மையும் மறுமையும் இன்பமெய்துவார் - இம்மையினும் மறுமையினும் இன்பத்தை அடைவார். - ஏ-று. (க௭-க௮)

அளக்குநா லாரிய மந்த ணைளர்தார்
தளக்கம ளாசன புரத்துச் சார்ந்துளார்
வளத்துட னிருந்துமா தவனைப் பூசனை
புரங்கனி சிறப்பிடுந் துயர்ச்சி மேவினார்.

இ-ள். அளக்கும் நாலாயிரம் அந்தணைந்தாம் - அளவிடப்படும் நாலாயிரம் முனிவர்கள்,—தளக்கமலாசனபுரத்து வளத்துடன் இருந்து - பிரம புர(மென்னும்விஷ்ணுஸ்தல)த்திலே செல்வத்தோடு இருந்து,—மாதவனைப் பூசனை சார்ந்துளார் - திருமலைப் பூசித்தல் பெற்றவராய்,—உளக்கனி சிறப்பிடுந் துயர்ச்சி மேவினார் - மனமகிழ்பெருகத் தவஞ்செய்து உயர்ச்சியை அடைந்தார். - ஏ-று. (க௯)

அல்லுறழ் கண்டன்வா முருண வெற்பினிற்
சொல்லுமை யாயிரர் தோமில் பூசுர
ரெல்லையி லன்பின லீசன் றுண்மலர்
மல்லலம் பூசைசெய் தினிது வைகினார்.

இ-ள். சொல்லுந் தோமில் ஐயாயிரம் பூசுரர் - கூறப்படிக் குற்றமில்லாத ஐயாயிரம் முனிவர்கள்,—அல்லுறழ் கண்டன்வாழ் அருணவெற்பினில் - நீலகண்டசுவாமி வாழுகின்ற அருணாசலத்தின்கண்ணே,—ஈசன் தான்மலர் - (அக்)கடவுளினுடைய பாதாரசிந்தக்களை,—எல்லையில் அன்பினால் பூசைசெய்து - அளவிறந்த அன்போடு பூசித்துக்கொண்டு,—இனிது மல்லல் வைகினார் - இனிய செல்வத்தோடு இருந்தார்கள். (௨௦)

அருஞ்சகந் நாதத்தா றுயி ரப்பெயர்ப்
பெரும்புலிக் கடவுளர் பிரசத் தும்பிருழ்

கருந்துள வட்கனைக் கருதிப் பூசனை
புரிந்துவான் சிறப்பொடு பொருந்தி வைகினார்.

இ-ள். பெரும்பெயர் ஆரூயிரம் புவிக்கடவுளர்-பெருப்புழையுடைய
ஆரூயிரம் முனிவர்கள்,—அருஞ் சகநாதத்து - அருமையாகிய சகநாதத்
திலே,—பிரசத் தும்பிகுழ் கருந்துளவத்தனைக் கருதிப் பூசனைபுரிந்து -
தேனுக்கு வண்டுகள்குழுக் கரிய துளசிமாலையையணிந்த திருமாலே சனை
த்துப் பூசித்துக்கொண்டு,—வான் சிறப்பொடு பொருந்தி வைகினார்-பெரு
ஞ் சிறப்பொடு பொருந்தி இருந்தார்கள். எ-று. (உஉ)

வாழிய மாதொரு பாகன் வாழ்திரு
வீழியின் மிழலையில் வேதத் தன்மையாற்
ருழுமே முாயிரஞ் சுருதியந்தனை
ரேழையோர் பாகனை யிறைஞ்சி வைகினார்.

இ-ள். குழும் ஏழாயிரஞ் சுருதியந்தனர் - (நல்லினையைச்) குழுகின்ற
ஏழாயிரம் முனிவர்கள்,—வாழிய மாதொரு பாகன் வாழ் திருவீழியின்
மிழலையில் - (உலகெல்லாம்) வாழுமான சிவபெருமான் வாழ்கின்ற திருவீழி
மிழலையின்கண்ணே,—வேதத்தன்மையால் ஏழையோர்பாகனை இறைஞ்சி
வைகினார் - சுருதிவீதியால் (அந்த) உமாபதியைப் பூசித்து இருந்தார்கள்.
எ-று. (உஉ)

கூடலி னிருந்தருள் குழுகல் பக்கமாய்
நாடுமெண் ணாயிரர் நான்கு வேதாரம்
பீடுற வுணர்ந்துளார் பிறையின் வேணிவாய்
மேடவனிழ் மலரினா ளருஞ்சித் தேத்தினார்.

இ-ள். நாடும் எண்ணாயிரர் - (உறுதியை) விரும்பிய எண்ணாயிரவர்
கள்,—கூடலின் இருந்து-மதுரையின்கண்ணே இருந்து,—அருள் குழுகல்
பக்கமாய் நான்கு வேதமும் பீடுற உணர்ந்துளார் - அருளிய சிவபெருமான்
மாட்டுச் சதுர்வேதங்களையும் பெருமைபொருந்த உணர்ந்தவராய்,—பிறை
யின் வேணியை எடவிழ் மலரினா ளருஞ்சித்து ஏத்தினார் - (அச்)சக்திர
சேகரரை இசுழலர்ந்த பூக்களார் பூசித்துத் துதித்தார்கள். எ-று. (உஉ)

சாற்றருந் தண்டக வனத்து மாதவ
மாற்றிய வொன்பதி னாயி ரத்தரு
மேற்றமாய் பூசனை யிராமன் றுண்மலர்
போற்றயுட் களித்தவன் பொருந்தி வைகினார்.

இ-ள். மாதவமாற்றிய ஒன்பதினாயிரத்தர்-பெருந்தவஞ்செய்த ஒன்பதி
னாயிரவர்கள்,—சாற்று அருந் தண்டகவனத்து-சொல்லப்படுகின்ற அருமை
யான தண்டகாரணியத்தில்,—ஏற்றமாய் பூசனை இராமன் தான்மலர் போ
ற்றி-உயர்வாகிய (சிவ)பூசையையுடைய இராமசுவாமியினதுபாதாரவிந்தங்
களைத் துதித்து,—உட்களித்து அவன் பொருந்தி வைகினார் - மனமகிழ்ந்து
ஆண்டுப் பொருந்தி இருந்தனர். எ-று. (உஉ)

வழுவினமா தவத்துமா தவன்றன் கோகுலத்
தழிவில்லே தியர்பதி னாயி ரத்தர்கா

முழுவலன் போடுமா லுபயத் தாண்மலர்
தொழுதுளக் களிப்பொடு சூழ்ந்து வாழ்ந்தனர்.

இ-ள். அழிவில் பதினாயிரத்தர் வேதியர் - அழிவற்ற பதினாயிர முனி
வர்கள்,--வழுவின் மாதவத்து மாதவன்றன் கோகுலத்து - குற்றமற்ற பெ
ருந் தவத்தினையு டய விட்டுணுவினது கோகுலத்தின்கண்ணே,--உழுவ
லன்போடு மால் உபயத்தாண்மலர் தொழுது -பெருங்காதலோடு (அவ்)லிட்
டுணுவின இருபாதாம்புயங்களுயும் பணிந்து,--உளக்களிப்பொடு சூழ்ந்து
வாழ்ந்தனர் - மனமகிழ்வோடு சூழ்ந்து இருந்தார்கள். எ-று. (௨௫)

சிறப்புயர் வதரிகாச் சிரமத் தைந்துடன்
குமிக்குமா றுயிரங் கோதி லந்தணர்
நறைத்துழா யலங்கல்குழ் நார ணன்பதம்
பிறப்பிறப் பொழிதரப் பேணி புற்றுளார்.

இ-ள். ஐந்துடன் குமிக்குமாறுயிரங் கோதிலந்தணர் - பதினொராயிரம்
முனிவர்கள்,--சிறப்புயர் வதரிகாச்சிரமத்து - சிறப்பானுயர்ந்த வதரிகாச்
சிரமத்திலே,--நறைத்துழாயலங்கல் குழ் நாரணன் பதம்-நறுந்துளசிமாலே
யை அணிந்த விட்டுணுவின பாதகளை,--பிறப்பிறப்பு ஒழிதரப் பேணி
உற்றுளார் - ஆக்க அழிவுகளை நீக்குமாறு வழிபட்டு இருந்தார்கள். எ-று.

துதிதரு முகிலராச் சுவாமி மாமலைப்
பதியினின் மிக்குறு பன்னி ராயிரர்
விதிதிகர் வேதியர் வேற்கைச் சேவகன்
முதியதாட் டாமரை முடிக்கொ டுற்றுளார்.

இ-ள். மிக்குறு பன்னிராயிரர் விதிதிகர் வேதியர் - எஞ்சியுள்ள பன்
னிராயிரவர்களாகிய பிரமணசிகர்த்த முனிவர்கள்,--துதிதரு முகிலராச்
சுவாமிமாமலைப்பதியினில் - புகழப்படும் மேகங்கள்நீங்காத சுவாமிமலைத்
தலத்திலே,--வேற்கைச் சேவகன் முதியதாட்டாமரை முடிக்கொடு உற்
றுளார் - வேலாயுதக்கடவுளினது பழைய பாதாரவிந்தங்களைச் சிரமேற்
கொண்டு இருந்தனர். எ-று. (௨௭)

அளவெழு பானொடெண் ணாயி ரம்பெறு
வளனுறு திரிசுதந் திரத்தர் வான்மிறைக்
குளிர் பனிக் கருங்கடற் கோசி கம்புனை
தளிரியன் மல்குறத் தவத்தின் வைகிறார்.

இ-ள். எழுபானொடெண்ணாயிரம் அளவு பெறு வளனுறு திரிசுதந்
திரத்தர் - (இவ்வனமே) எழுபத்தெண்ணாயிரமாகிய அளவைக்கொண்ட
மாண்புபொருத்திய திரிசுவதந்திரர்கள்(யாரும்),--வான்மிறைக் குளிர்
பனிக் கருங்கடற் கோசிகம் புனை தளிரியல் மல்குற - பெருங்கிரைகளை
யுடைய மிகக்குளிர்ந்த கருங்கடலாகிய உடையைக்கொண்ட (பூமியென்
னும்)பெண் சிறப்புற,--தவத்தின் வைகிறார் - (மேற்சட்டியபடி அங்கங்
கே) தவத்தினோடு அமர்வாராயினார். எ-று. (௨௮)

ஏவர்க ளாயினு மிவரை நெஞ்சிடைப்
பாவனை செய்யினும் பண்பி னேத்தினும்

பூவடித் தாமரைப் போது தாழிணுந்

தேவரோர் மூவர்க்குஞ் சிறப்புச் செய்துளார்.

இ-ள். ஏவர்களாயினும் இவரை நெஞ்சிடைப் பாவனை செய்யினும் பண்பின் ஏத்தினும் - யாவராயினும் இவர்களை உள்ளத்துத் தியானிப்பினுங் குணத்தோடு துகிப்பனும்,—பூ அடித்தாமரைப் போது தாழிணும் - பொலிவாகிய (இவருடைய) பாதாரசித்தங்களை வணங்கினும்,—தேவரோர் மூவர்க்குஞ் சிறப்புச் செய்துளார் - அவர்கள் முத்தேவர்கட்கும் வழிபாடு செய்தவராவர். எ-று. (௨௬)

திரிசுவதந்திரர் வரலாறுரைத்த அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௫௦௫.

௧௧-வது மாதபூசைவிதியுரைத்த அத்தியாயம்.

பொறிவழியிற் புலன்செலுத்தா வியாசமுனி சுகன்முகத்தைப் பொருந்த நோக்கிக், குமியமுனிக் கறமுரைத்த செங்கனிவாய்க் குருபரன்றாள் குறித்து மாதந், தொறுமுறையிற் பூசனையாற்றிடு மாறு மவனருளிற் றொடர்ந்த ஞானத், துறுசுருதி யுணர்ந்ததிரி சுதந்திரர்செய் கையும்விதியி னுரைப்பான் மாதோ.

இ-ள். பொறிவழியிற் புலன்செலுத்தா வியாசமுனி - இந்திரியங்க ளின்வழியால் (மனத்தை) விடயங்களிற் போக்காத வியாசமுனிவன்,— சுகன்முகத்தைப் பொருந்த நோக்கி - சுகமுனிவனது முகத்தை (அன்பு) பொருந்தப் பார்த்து,—குமியமுனிக்கு அறம் உரைத்த செங்கனிவாய்க் குருபரன் தாள் குறித்து - அகத்தியமுனிக்குச் சிவதருமங்களைப் போதித்த கொவ்வைக்கனிபோலும் வாயையுடைய குமரகுருசுவாமியின் பாதங் களைத் தியானித்து,—அவன் அருளின் தொடர்ந்த ஞானத்து உறு சுருதி யுணர்ந்த திரிசுதந்திரர் செய்கையும் - அவரது அருளோடு இயைந்த அறி வைப்பெற்ற வேதங்கையுணர்ந்த திரிசுவதந்திரர்களுடைய பெருஞ் செயல் களையும்,—மாதந்தொறும் முறையிற் பூசனை ஆற்றிடும் ஆறும் - மாதந்தோ றுங் கிரமமாகப் பூசை செய்யும் பயனையும்,—விதியின் உரைப்பான் - விதிப்படி கூறுவான். எ-று. (௧)

கூறுமிரண் டாயிரரு மிருக்காகு முதல்வேகக் குழுவோ ருள்ள, மாறுபட வருங்காம முதலாகும் பகையனைத்து மரபின் வெண் றோர், தேறுபெறு ஞானமெல்லாந் தாமுணர்ந்து பிறர்க்குரைக் குஞ் செயலோர் செவ்வே, ளாதெழுத்து மம்புலத்து ளடக்கி யொரு நால்வேத மங்கமாலும்.

இ-ள். கூறும் இரண்டாயிரரும் - (மேலே)சொல்லிய (செயந்தியி னுள்ளாராகிய) இரண்டாயிரவர்களும்,—இருக்காகும் முதல்வேகக் குழு வோர் - இருக்கென்னும் முதலாம்வேதத்தையுடைய கூட்டத்தவர்கள்,— உள்ளம் மாறுபடவருங் காமமுதலாகும் பகையனைத்தும் மரபின் வெண் றோர் - மனத்தின் மாறும்வருங் காமாதியான பகைகளையெல்லாம் முறை

யானே வென்றவர்கள்,—தேறுபெறு ஞானமெல்லாந் தாமுணர்ந்து பிறர்க்கு உரைக்குஞ் செயலோர் - தெளிவுபெற்ற ஞானமுமுதையுந் தாமறிந்து பிறர்க்கு அறிவிக்குஞ் செய்கையையுடையோர்,—செவ்வேள் ஆறெழுத் தூர் அம்புலத்துள் அடக்கி - முருகபிரானது சடக்கரங்களையும் மனத்தில் அடக்கி,—ஒருநால் வேதம் அங்கமாதும் - நான்கு வேதங்களையும் ஆறு அங்கசாத்திரங்களையும் ஏ-று. (உ)

முற்றுணரும் பெரியோர்க ளருமகத்தின் கருமமுற்று முர வோர் வேதத், துற்றகபா சபகரும மனைத்தினையுந் தவறாதுள் னோது மேலோர், பற்றிகலி லாதுறைவோர் முத்தேவர் தம்பத மும் பழித்து ளாய்ந்த, பெற்றமுனைத் தவன் சரண பங்கயமே பொருளாகப் பேணு நீரார்.

இ-ள். முற்றுணரும் பெரியோர்கள் - முற்றவறியும் பெருமையுடைய வர்கள்,—அரு மகத்தின்கருமம் முற்றும் உரவோர் - அரிய வேர்வித்தொழில்சளைச் செய்துமுடிக்கும் அறிவுடையவர்கள்,—வேதத்து உற்ற சபாசப கருமம் அனைத்தினையுந் தவறாது உள் ஒது மேலோர் - சுருதிகளிற் பொருந்திய சபாசபகருமமந்திரங்கள் எல்லாவற்றையுந் தவறவிடாது மனங்கொண்டு ஒதிய மேலவர்கள்,—பற்றிகல் இலாது உறைவோர்-விருப்பு வெறுப்பு இன்றி இருப்பவர்,—முத்தேவர்தம்பதமும் பழித்து - முத்தேவர்களுடைய தானங்களையும் (சிலையிலவென்று) அவமதித்து,—வாய்ந்த பெற்றமுனைத் தவன் சரணபங்கயமே பொருளாகப் பேணு நீரார் - 'சிறந்த இடபாருடருடைய பாதாரச் சடக்கரங்களையே உறுதியாகக்கொண்டு போற்றுமியல்பினர். ஏ-று. (ங)

ஐப்பசிசுக் கிலநவமி கார்த்திகையிற் சுக்கிலத்தட்டமிவை காசிச் சுப்பிரபக் கத்தொருமுன் றும்பக்க மாசியினிற் சுவேத பக்கஞ் செப்பருஞ்சத் தமியான யுகாதிரான் மூன்றாகுந் திங்கடோறுமீ. மெய்ப்பிழர் ணிமைமகர சுக்கிலத்தேழ் பதினொன்று மேய பக்க

சொல்லுமனுப் புரட்டாதிப் பிற்பக்கப் பிரதமையைத் தொட்டி முன்னு, மல்லலஞ்சீர்ச் சுவேதபக்க முன்னாகு மாணையமா மாசந் தோறும், புல்லியபிற் பக்கவுவாப் பன்னிரண்டுஞ் சங்கிரமப் பொழுதி ராறும், வெல்லரிய வைதருதி விதிபாத நாலாறு மேலு முன் றும்.

தனுமகரங் குடமீனத் தபரபக்க சத்தமிசார் நவமி மேய, வறு வெனுமட்டகையிலையி னூடுவரு மட்டமிநான் கான பக்க, மினி யமகா வட்டகையா மித்தொகைதொண் னூற்றாறு மிடுஞ்சி ராத்த, மனுவினெறி வழிமரபிற் நென்புலத்தோர் தங்களுக்கு வழங்குந் தூயோர்.

இ-ள். ஐப்பசி சுக்கிலநவமி கார்த்திகையிற் சுக்கிலத்தட்டமி வைகாசிச் சுப்பிரபக்கத்து ஒருமுன்றும்பக்கம் மாசியினிற் சுவேதபக்கஞ் செப்பருஞ் சத்தமி ஆன யுகாதி - ஐப்பசியிற் பூருவநவமி கார்த்திகையிற் பூருவ அட்டமி வைகாசியிற் பூருவ திருதியை மாசியிற் பூருவ சத்தமி என்னும் யுகாதிகள் நான்கும்,—நான்குமுன்றாகுந் திங்கடோறும் மெய்ப்பிழர் ணிமை

மகரசுக்கிலத்து ஏழ் பதினென்ற மையபக்கஞ் சொல்லுமனு - பன்னிரண்டு மாசுக்களிற் பூரணைகள் தையிற் பூருவசத்தமி ஏகாதசி என்று சொல்லப் பட்ட மனுவாதிகள் பதினான்கும், - புரட்டாதிப் பிற்பக்கப் பிரதமையைத் தொட்டு முன்னம் மல்லலஞ்சிர்ச்சுவேதபக்கம் முன்னாகும் மாளையம் - புரட்டாதி யின் அபரப்பிரதமமூதல் மேல்வரும் பூருவபக்கத்தின் முன்னாயுள்ள மாளையபக்கநாட்பதினேந்தும், - மாமாசந்தோறும் புல்லிய பிற்பக்கவுவாப் பன்னிரண்டும் - பெரிய மாசந்தோறும் பொருந்திய அமாவாசைகள் பன்னிரண்டும், - சங்கிரமப்பொழுது ஈராரும் - சங்கிராந்திகாலம் பன்னிரண்டும், - வெல் அரிய வைதிருதி விதிபாதம் நாலாறுமேலுமூன்றும் - மேம்படுகின்ற அரிய (பதினமூன்று) வைதிருதிகளோடு (பதினான்கு) வியதிபாதங்களாகிய இருபத்தேழும், - தனுமகரன் குடமீனத்து அபரபக்க சத்தமி சார் நவமி மேய அதுவெனுமட்டகை - மார்கழி தை மாசி பங்குனிகளிற் பிற்பக்கத்துச் சத்தமிகளும் நவமிகளுமாய் அதுவட்டகைகள் எட்டும், - இவையினாடு வரும் அட்டமிப்பக்கம் நான்கான இனிய மகாவட்டகை - (சுட்டிய நான்குமாசுக்களிலுஞ் சத்தமி நவமிகளாய்) இவற்றினிடையே வரும் அட்டமிதிதிகள் நான்காகிய இனிய மகாவட்டகைகள் நான்கும், - ஆம் இத்தொகை தொண்ணூற்றாரும் இடுஞ் சிராத்தம் - ஆகிய இந்தத் தொண்ணூற்றாறு காலங்களிலுஞ் செய்யற்பாலனவாகிய சிராத்தங்களை, - மனுவினெறி வழி மரபின் தென்புலத்தோர் தங்களுக்கு வழங்குந் தூயோர் - மனுஸ்மிருதியின்வழியே முறையாகப் பிதிரர்களுக்குச் செய்யுஞ் சத்திமான்சன். எ-று.

யுகாதி-ச, மனுவாதி-கசு, மாலயபக்கம்-கடு, அமாவாசை-கஉ, சங்கிராந்தி-கஉ, வைதிருதி, விதிபாதம்-உஎ, அதுவட்டகை-அ, மகாவட்டகை-ச. ஆக கசு. (ச-டு-சு)

மேயசவா காகாரஞ் சுதாகாரம் வஷட்கார மிக்கமூன்றி, லாயவிதி மந்திரத்தின் மிக்குயர்ந்தோர் பகவிரவு மனுட்டா னத்திற், ஞாயர்கொடிக் கினிதூட்டி யதிதியரோ டிருந்துணவு துய்ப்போர் பூதி, காயமணிந் தரன்மணியு டுணியாக வாகமெலாங் கவினப் பூண்போர்.

இ-ள். மேய சவாகாகாரஞ் சுதாகாரம் வஷட்காரம் மூன்றின் மிக்க - சவாகாகாரம் சவதாகாரம் வஷட்காரம் என்னும் மூன்றனோடும் (ஏற்றப்பெற்றிகுடெதலான்) மிருந்த, - விதி ஆய மந்திரத்தின் மிக்குயர்ந்தோர் - விதிக்கப்பட்ட மந்திர(உச்சாரண)த்தான் மிக உயர்ந்தவர், - பகவிரவும் அனுட்டா னத்தின் ஞாயர் - பகலுமிரவும் (சித்தியாதிகளை) அனுட்டித்தலாற் சுத்தியுடையர், - கொடிக்கு இனிதூட்டி அதிதியரோடு இருந்து உணவுதுய்ப்போர் - காகங்கட்குப் பலியூட்டி வீருந்தரோடு இருந்து புசிப்பவர், - பூதி காயம் அணிந்து அரன்மணியும் ஆகமெலாம் அணியாகக் கவினப் பூண்போர் - திருநீற்றை உடலின் அணிந்து உருத்திராக்கங்களையும் மேனிமுழுதினும் ஆபரணமாய் விளங்கப் பூண்பவர்கள். எ-று. (எ)

இருக்காலு முக்காலுந் தூயசுந்த புட்கரிணி யினிதின் மூழ்கி, மருக்காலு மலரெடுத்துக் குகனையருச் சனைபுரிந்து வணங்கி ஞானச், செருக்காலுங் களிசிறப்போ ரவரமுகச்செந் தாமரையைத் தியானமாக, பொருக்காலுண் ணினைப்பவரை யிருக்காலு மெடுத்துரைப்ப வுலப்பின் ருமால்.

இ-ள். தூய கந்தபுட்கரிணி முக்காலும் இருக்கால் இனிதின்மூழ்கி-
சுத்தமான கந்தபுட்கரிணியிலே முப்போதும் வேதகோஷத்தோடு இனிது
முழுதி, —மருக்காலும் மலர் எடுத்துக் குகளை அருச்சுனைபுரிந்து வணங்கி-
நறுமணம் வீசும் பூக்களை எடுத்துச் சுவாமியைப் பூசித்துத் தொழுது, —
நூனச் செருக்கு ஆலங் களிசிறப்போர் - சிவஞானச்செருக்கினால் நிறை
ந்த மகிழ்ச்சி சிறப்பவர்களாம், —அவர் முகச்செந்தாமரையை - (இத்து
ணைச்சிறப்புடைய திரிசுவதந்திரராகிய) அவர்களுடைய முகங்களாகிய
செந்தாமரைமலர்களை, —உள் ஒருக்கால் தியானம் ஆக இருக்காலும்
நினைப்பவர் ஐ - மனத்தை ஒருக்குதலோடு தியானயோகம் ஆமாறு (காலே
மாலேஎன்னும்) இருபோதிலும் நினைப்பவர்களது சிறப்பு, —எடுத்துரைப்ப
உலப்பினரும் - எடுத்துக் கூற முடிவுபெறல் இல்லாததாம். எ-று. (அ)

நவையறுகாட் சியராகிக் காலமொரு மூன்றுமுள நாடித் தூய,
தவவடிவா குந்திரிசு தந்திரத்தர் தங்களிட்டு சார்ந்து சார்ந்துண்,
கவளமெடுத்திருந்திடினு நீர்சிறங்கை யருந்திடினுங் கவற்சி பூ
ண்ட, பவமகன்று மேலாய பரபோக மடைந்தாழின் பகைமெவல்
வாரால்.

இ-ள். நவையறு காட்சியராகிக் காலமொரு மூன்றும் உள நாடித் தூய
தவவடிவாகுந் திரிசுதந்திரத்தர்தங்களிட்டு சார்ந்து சார்ந்து - சீருமல
ஞானத்தினராய் முக்காலங்களினும் உள்ள நிகழ்ச்சிகளை உணர்ந்து சுத்த
தவரூபராகிய திரிசுவதந்திரர்களிடத்துப் பலகாற் சேவைசெய்து, —ஊண்
கவளம் எடுத்தருந்திடினும் நீர்சிறங்கை அருந்திடினும் - (அவருடையபிர
சாதமாகிய) ஒருதிரையுணவை எடுத்து உட்கொள்ளினும் ஒருசிறங்கை
நீரை உட்கொள்ளினும், —கவற்சி பூண்ட பவம் அகன்று மேலாய பரபோ
கம் அடைந்து ஊழின்பகை வெல்வார் - (அந்நனஞ்செய்தவர்) கவலைபொ
ருந்திய பிறவியை நீங்கி மேலான பரமசுகத்தை அடைந்து விதியாகிய
பகையை வெல்வர். எ-று. (ஆ)

வேறு.

இத்திரி சுதந்திர ரென்னும் பூசுரர்
வத்திர சததளம் பார்க்கு மாண்பினோர்
குத்திரப் பாவவேர் குறைத்து மேலதா
முத்திபெற் றரனடி முளரி சார்வரால்.

இ-ள். இத்திரிசுதந்திரரென்னும்பூசுரர் வத்திர சததளம் பார்க்கும்
மாண்பினோர் - இத்திரிசுவதந்திரப்பிராமணருடைய முகத்தாமரைகளைத்
தரிசிக்கும் குணமுடையார், —குத்திரப் பாவவேர் குறைத்து - வஞ்சமாகிய
பாவமூலங்களைத் தேய்த்து, —மேலதாம் முத்தி பெற்று அரனடி முளரி
சார்வர் - மேலாய முத்தியை அடைந்து சிவபாதாவிந்தங்களைச் சேர்வர்.
எ-று. (க0)

திரிசுதந் திரத்தராஞ் செல்வ மிக்குள
விருபிறப் பாளருக் கிடுக்கண் செய்துளோர்
வெருவருஞ் சேதக வெவ்வழற் பெரு
நரகிடை யளப்பில்பல் கால நண்ணுவார்.

இ-ள். செல்வமிக்குள திரிசுதந்திரத்தராயிருபிறப்பாளருக்கு இடுக்
கண் செய்துளோர் - (அருட்) செல்வமிருந்த திரிசுவதந்திரபூசுரருக்குத்

சிங்குசெய்தவர்கள், —வெருவருஞ் சேதக வெவ்வழற் பெருநரகிடை - பயங். கரமான சேறுஞ் சுடுதீயும் பொருந்திய பெரிய நரகத்தில், —அளப்பில்பல் - காலம் நண்ணுவார் - அளவுற்ற நெடுங்காலம் இருப்பார். எ-று. (கக)

கந்தனை வந்தனைக் கடவுள் வேதியர்
சிந்தனை நோவுறச் செப்பு வாரவர்
முந்துறச் சேறுவோர் முகங்கண் ளெள்ளக
நிந்தையே புரிதர நினைக்கு நெஞ்சினர்.

இ-ள். கந்தனை வந்தனைக் கடவுள் வேதியர் சிந்தனை நோவுறச் செப்பு வார் - முருகபிரானை வழிபடும் (அத்) திவ்விய பூசரர் மனம்வருந்தப் பேசுவரும், —அவர் முந்துறச் சேறுவோர் - அவரெதிரே சினப்பவரும், —முகங்கண்டு உள்ளகம் நிந்தை புரிதர நினைக்கும் நெஞ்சினர் - (அவர்) முகங்களைப் பார்த்து அகத்தே அவமதிசெய்ய எண்ணும் மனத்தினரும். எ-று (கஉ)

அளப்பருங் கொடுநர கமுந்து வார்மதித்
துளத்திடை வணங்குவா ரொளிரும் பூஞ்சுத
தளக்கம லாசனஞ் சார்ந்த செஞ்சுடர்
விளக்கருள் பெற்றுவே ளருளு மேவுவார்.

இ-ள். அளப்பருங் கொடுநரகு அமுந்துவார் - அளவீடலாகாத கொடுமைகளையுடைய நரகங்களில் அமுந்துவார்கள், —உளத்திடை மதித்து வணங்குவார் - மனத்தில் (அப்பூசரரைத்) தியானித்து வணங்குபவர்கள், —ஒளிரும் பூஞ் சததளக் கமலாசனத் தளிமச் செஞ் சுடர் விளக்கு அருள் பெற்று - விளக்கும் பொலிவான தூற்றிதழ்த் தாமரைமலராசனத் தையுடைய அழகான செஞ்சோதித்தீபம்போல்வா(ரூ)ய பிரமதேவ)னது அருளை அடைந்து, —வேள் அருளும் மேவுவார் - குமாரசுவாமியினது திருவருளையுஞ் சேர்வார். எ-று. (க௩)

திரிசுதந் திரருளத் தெய்வத் தாமரை
யரதனச் சிங்கவேற் றணையின் வள்ளியுஞ்
சரவணேற் பவனுமா தவத்துச் செந்தியம்
புரநிறைந் திருத்தல்போற் புகுந்து வாழ்வரால்.

இ-ள். திரிசுதந்திரர் உளத் தெய்வத்தாமரை அரதனச் சிங்கவேற் றணையில் - திரிசுவதந்திரர்களுடைய மனங்களென்னுந் திவ்வியத்தாமரை மலர்களாகிய இரத்தினசிங்காசனங்களிலே, —வள்ளியுஞ் சரவணேற்பவனும் - வள்ளியம்மையாரு(ந் தெய்வயானையாரு)ஞ் சரவணபவரும், —மாதவத்துச் செந்தியம்புரம் ஸிறைந்திருத்தல்போற் புகுந்துவாழ்வார் - பெருந்தவத்தலமாகிய செயந்திபுரத்தில் ஸிறைந்திருத்தல்போலப் புகுந்துவாழ்வார்கள். எ-று. (க௪)

ஆதலாற் பரகதி யடைய வேண்டினோர்
திதிலாத் திரிசுதந் திரரைச் சேவிப்பா
ரேதுதா னஞ்செய வெண்ணினுனு மவ்
வேதியர் தங்கள்பாற் செய்யவேண்டு மால்.

இ-ள். ஆதலால் - ஆகையினாலே, —பரகதி அடைய வேண்டினோர் - முத்தியைப்பெற விரும்பினவர், —தீதிலாத் திரிசுதந்திரரைச் சேவிப்பார் - தீங்கற்ற திரிசுவதந்திரரை வழிபடுவார், —எது தானஞ் செய எண்ணினாலும் அவ்வேதியர்தங்கள்பாற் செய்யவேண்டும் - யாதுதானத்தைச் செய்ய சினைப்பினும் (சினைத்தவர் அவ்வத்தானங்களை) அப்பூசாரிடத்தே செய்தல் வேண்டும். எ-று. (௧௫)

உத்தம தானமே முதல வொண்பொரு
 னெத்தனை தானமென் றுலும் வேற்கரத்
 தத்தனுக் குரியவர் தணர்க்குச் செய்குநர்
 முத்திபெற் றிருப்பாநான் மொழிவன் கேட்டியால்.

இ-ள். வேற்கரத்தத்தனுக்குரிய அந்தணர்க்கு ஒண்பொருள் எத்தனை தானமென்றாலும் - வேலாயுதக்கடவுளுக்கு உரிய அப்பூசரர்க்கு (ச்செய்வது) ஒண்மையாகிய பொருள்களில் எவ்வளவு சிறுதொகையைக் கொடுத்தலே யாயினும், —முதல உத்தம தானமே- (அது) முதன்மையாகிய உத்தமதானமேயாம், —செய்குநர் முத்தி பெற்றிருப்பார் - (அதனைச்) செய்பவர் முத்தியைச் சேர்ந்திருப்பார், —நான் மொழிவன் கேட்டி - நான் (இன்னுங்) கூறுவேன் கேட்குகி. எ-று. (௧௬)

தெளிந்திவர் பெருமையைச் செப்ப வேண்டியே
 யுளங்கொடு நினைப்பினு முலப்பின் றுகுமா
 லிளங்கும ரேசன் றீ ரிசைத்த பான்மையா
 லளந்தனன் புதல்வநீ யறியும் வண்ணமே.

இ-ள். தெளிந்த இவர்பெருமையைச் செப்பவேண்டி - (மேலோர்க ளாலே) தெளியப்பட்ட இவர்மகிமைகளைக் கூறவிரும்பி, —உளங்கொடு சினைப்பினும் - உலப்பின்றாகும் - மனத்தால் சினைப்பினும் (அவைகள் அளவு பட்டு) ஒழிதலில்லையாம், —இளங்குமரேசன் றீர் இசைத்தபான்மையால் புதல்வநீ அறியும் வண்ணம் அளந்தனன் - குமாரசுவாமியினது திருவருள் கூட்டியவாற்றால் மகனே நீ அறியுமாறு அளவாக்கி(க்கூறி)னேன். எ-று (1)

ஆயுழீ ராயிர மந்த ணுளரோ
 டேயவேற் குமரனுக் கினிய கார்த்திகைத்
 தூயகார்த் திகைதனிற் சொன்மு காரம்பப்
 பாயுமென் புணரியிற் படிந்துள் ளன்பினால்.

பரவுவா ரிம்மையிற் பாரின் வேந்தரா
 யிருமைபெற் றம்மையி னெய்து பேரின்பத்
 திருவொடு புணர்ந்துசெவ் வேள்செந் தாமரை
 புரையடி நிழலினிற் புகுந்து வைகுவார்.

இ-ள். ஆயும் ஈராயிரம் அந்தணுளரோடு ஏய வேற்குமரனுக்கு இனிய கார்த்திகைத் தூய கார்த்திகைதனில் - ஆராய்கின்ற இரண்டாயிரம் வேதியர்களோடு பொருந்திய வேலாயுதக் கடவுளுக்கு இனியதான கார்த்திகை மாதத்துத் திருக்கார்த்திகையிலே, —சொன் முகாரம்பப் பாயும் மென் புணரியிற் படிந்து - புகழையுடைய வதனாரம்பமென்னும் பரந்த மென்மையான சமுத்திரத்தின் மூழ்கி, —உள்ளன்பினற் பரவுவார் - மனவன்போடு

துதிப்பவர்கள்,—பாரின்வேந்தராய் இருமைபெற்று—(பொருள்சிறந்து) நிலவுலகரசராய் (ஏனே அறமும் இன்பமுமாய்) இரண்டனையும் பெற்று,—அம்மையின் செவ்வேள் செந்தாமரைபுரையடி சிழவினிற்புகுந்து - மறுமையின் முருகபிரானது செய்யபாதாரவிந்தங்களின் சிழவிற் சார்ந்து,—எய்து பேரின்பத்திருவொடு புணர்ந்து வைகுவார் - அடைவதாகிய பேரின்பச் செல்வத்தோடு சேர்ந்து இருப்பார். எ-று. (கஅ கக்)

பன்னிரு திங்களும் பரவு கார்த்திகை
யன்னநாட் சன்னிதி யாழி மூழ்கிவெம்
பன்னகப் பகையிற் பகவன் றுளிணை
சென்னிசேர்த் தினர்கதி செப்பற் பாலதோ.

இ-ள். பன்னிருதிங்களும் பரவுகார்த்திகை அன்னநாட் சன்னிதி யாழி மூழ்கி - பன்னிரண்டு மாதங்களிலும் புகழப்படுங் கார்த்திகைகளாகிய அத்தினங்களிலே சன்னிதிக்கடவின் முழுதி,—வெம் பன்னகப்பகையிற் பகவன் தாளிணை சென்னிசேர்த்தினர் கதி செப்பற் பாலதோ - கொடிய அரவின்பகையாகிய மயிலையுடைய சுவாமியின் பாதங்களிரண்டையுஞ் சிரமேற்கொண்டவரது கதி சொல்லத்தக்கதா. எ-று. (உ௦)

மாகவான் திங்களின் வருமு காரம்ப
மேகநா ளிரண்டுநா ளினிய மூன்றுநா
ளோகையோ டாடிவே றுபய தாண்மலர்ப்
போகமுண் டார்சன னத்தைப் போக்குவார்.

இ-ள். மாக வான் திங்களின் வரு முகாரம்பம் - மாசியாகிய மகிமையையுடைய மாசத்தில் வந்து வதனாரம்பதீர்த்தத்திலே,—இனிய மூன்று நாள் இரண்டுநாள் ஏகநாள் ஓகையோடு ஆடி - உத்தமமான மூன்று நாளிலாயினும் (மத்திமமான) இரண்டுநாளிலாயினும் (அதமமான) ஒருநாளிலாயினும் பிரீதியோடு முழுதி,—வேள் உபயதாண்மலர்ப் போகம் உண்டார் - சுவாமியினுடைய உபயபாதாரவிந்தங்களின் (தரிசன) ஆனந்தத்தை நுகர்ந்தவர்,—சனனத்தைப் போக்குவார் - பிறவியை நீக்குவார். எ-று. (உ௧)

சித்திரை முப்பதுந் திரைமு காரம்பத்
தத்துநீர் படிந்துவேள் சரணஞ் சேவிக்கு
முத்தரே கந்தவேண் முருகன் முத்திசேர்
பத்தரே யன்றிவே றுரைக்கற் பாலரோ.

இ-ள். சித்திரை முப்பதும் - சித்திரைமாதத்து முப்பது நாட்களினும்,—திரை தத்து முகாரம்பநீர் படிந்து வேள்சரணஞ் சேவிக்கும் முத்தர்திரைகள் பாய்கின்ற முகாரம்பதீர்த்தத்தின் முழுதிச் சுவாமியின் பாதங்களை வழிபடுந் திருவாளர்,—கந்தவேண் முருகன் முத்திசேர் பத்தரே - (அக்) கந்தசுவாமியாரின் முத்தியைச் சேரும் பத்தமான்களே,—அன்றி வேறுரைக்கற்பாலரோ - (அவர் அவ்வாறே) அன்றிப் பிறிதுபடி கூறற்பாலரா. (அல்லர்) எ-று. (உ௨)

கந்தபுட் கரிணிரீர் களித்து மாகநாண்
முந்துறப் படிந்துவேண் முருகற் போற்றுவா

ரிந்தமா நிலத்துளா ரெவர்க்கு முன்னரே
வந்துமா முகத்தினுன் மலினந் தீர்ப்பரே.

இ-ள். மாக நாள முநதுறக் கந்தபுட்கரிணீர் களித்துப் படிந்து
வேன்முருகந் போற்றுவார் - மாசிமாதத்து (முப்பது) நாட்களினும் முந்
பட்டுக் கந்தபுட்கரிணீர்த்தத்தின் மகிழ்ந்து முழுதி வேலாயுத சுவாமியை
வழிபடுபவர்கள், - இந்தமாதிலத்துளாரெவர்க்கும் முன்னரே - இந்நிலத்
துள்ளார்யார்க்கும் முன்னுனவர்களே, - வந்து மாமுகத்தினுன் மலினந்
தீர்ப்பர் - (எவர்களும் பத்தியோடு அவர்கள் சன்னியில்) வந்து திருமுக
(தரிசன)த்தினுலே (தம்) பாவங்களைத் தீர்த்துக்கொள்வர். எ-று. (உ௬)

சித்திரை யைப்பசித் திங்கட் காலமு
முத்தர தெக்கிணை யனமு மோர்வில்வேண்
மைத்துனர்ப் பரவுவார் வாச பேயத்தை
நித்தமுஞ் செய்குநர் நிலைமை யெய்துவார்.

இ-ள். சித்திரை ஐப்பசித்திங்கட்காலமும் - சித்திரை ஐப்பசி மாத
(சங்கிராந்தி) காலங்களிலும், - உத்தர தெக்கிணையனமும் - உத்தராயண
தெக்கிணையன (சங்கிரம)ங்களிலும், - ஓர்வீல்வேண்மைத்துனர்ப் பரவுவார் -
குமாரசுவாமியாரைத் தீர்த்தஸ்நானத்தோடு வழிபடுபவர், - வாசபேயத்
தை சித்தமுஞ் செய்குநர் நிலைமை எய்துவார் - வாசபேயமாகத்தை நாடோ
றுஞ் செய்பவர்க்குரிய உறுதியை அடைவர். எ-று. (உ௭)

சங்கிர மந்தொறுஞ் சமயம் பார்த்துமுன்
னங்குள மாவத னூரம் பத்துநீர்
பொங்கிய கந்தபுட் கரிணிப் பூம்புனல்
மங்கலச் சுருதிதுன் மரபின் மூழ்கியே.

இ-ள். சங்கிரமந்தொறுஞ் சமயம் பார்த்து - சங்கிராந்திகடோறும்
(புண்ணிய) காலத்தை ஆராய்ந்து, - அங்கு முன்னுள் மாவதனூரம்பத்து
நீர் - ஆண்டுச் சன்னிதானத்துள்ள பெரிய முகாரம்பதீர்த்தத்திலும், -
பொங்கிய கந்தபுட்கரிணிப் பூம்புனல் - பொலிந்த கந்தபுட்கரிணீர்த்தத்
திலும், - மங்கலச் சுருதிதுன் மரபின் மூழ்கி - சிவவேதசாத்திரவிதிப்படி
முழுதி. எ-று. (உ௮)

சிறுபய நளவிய செந்நெ லோதன
மறுமுகத் தவன்றனக் கழுதுசெய் வித்தோ
ருறுமக நூறுசெய் துயர்ந்த வான்கதி
பெறுகுவ ரெனமறை பிரித்துப் பேசுமால்.

இ-ள். அறுமுகத்தவன்றனக்குச் சிறுபயநளவிய செந்நெலோதனம்
அறுதுசெய்வித்தோர் - ஆறுமுகசுவாமிக்குச் சிறுபயறுகலந்த செந்நெற்
சோற்றை சிவேதித்தவர், - மகநூறு செய்து உறு உயர்ந்தவான்கதி பெறு
குவர் - வேள்விகளுற்றைச் செய்து அடையும் உயர்ந்த பெருங்கதியை
அடைவர், - என மறை பிரித்துப் பேசும் - என்று சுருதிகள் (அவரைப்
பிறரிற்) பிரித்துச் சொல்லும். எ-று. (உ௯)

ஆடியோர் முப்பது மாவின் வெண்டதி
நீடிய வோதன நிலேதித் தன்பினிற்.

கோடலங் கண்ணிகுழ் குமரற் போற்றுவார்
நாடரு மலன்பத நளின மெய்துவார்.

இ-ள். ஆடி ஓர்முப்பதும் - ஆடிமாதத்து முப்பதுநாளிலும்,—ஆவின் வெண்டதி நீடிய ஓதனம் சிவேதித்து - பசுவின் வெண்டயிரோடு உயர்ந்த அன்னத்தை சிவேதித்து,—அன்பினிற் கோடலங்கண்ணிகுழ் குமரற் போற்றுவார் - அன்போடு கார்த்திகைமாலையை அணிந்த சுவாமியைச் சேவிப்பவர்,—நாடரும் அவன் பதநளினம் எய்துவார் - (அபக்குவரால்) அறிதற்கரிய அவருடைய பாதாரசிந்தக்களை அடைவார். எ-று. (௨௭)

ஆவணித் திங்களி நரிய வேதத்தான்
மூவிரு முகத்தனை முழுதும் போற்றுவா
ரோவிலா வெச்சநா றுஞற்று வார்பெறுந்
தாவிலாப் பரகதி சார்வர் திண்ணமே.

இ-ள். ஆவணித்திங்களின் முழுதும் - ஆவணிமாதமுழுதிலும்,—மூவிருமுகத்தனை அரிய வேதத்தாற் போற்றுவார் - ஆறுமுகபெருமானை அரிய வேதக்களாலே துதிப்பவர்,—ஒவிலாது எச்சநா று உஞற்றுவார் பெறுந் தாவிலாப் பரகதி சார்வர் திண்ணம் - ஒழிவின்றி வேள்விக்ஞாற்றைச் செய்பவர் எய்துந் குற்றமற்ற பரகதியை எய்துவார்: (இது) சிச்சயம். எ-று. (௨௮)

கன்னியின் மாலயச் சிராத்தங் காழுராச்
சென்னியா றுள்ளவன் செயந்தி யம்பதி
தன்னிருந் தாற்றுவார் பிதிர்க டங்குலம்
பொன்னலர் கமலத்தோன் புரத்து நண்ணுவார்.

இ-ள். சென்னியாறுள்ளவன் செயந்தியம்பதிதன்னிருந்து - ஆறு முகபெருமானது செயந்திற்கரினிருந்து,—கன்னியின் மாலயச்சிராத்தங் காழுரா ஆற்றுவார்தங் குலம் பிதிர்கள் - புரட்டாதியின் மாலயச்சிராத்தத்தை விரும்பிச் செய்பவரது வமிசத்துப் பிதிரர்,—பொன்னலர் கமலத்தோன் புரத்து நண்ணுவார் - இரணியகருப்படுகிய கமலாசனனது பத்ததிற் சார்வார்கள். எ-று. (௨௯)

துலைநெடுந் திங்களிற் சுரர்கள் போற்றிய
வலைபுனர் கந்தபுட் கரிணி யாடிவேல்
வலவனைப் பணிகுவார் தமக்கு வான்பிறப்
பிலையிலை யென்றுநான் மறையி சைக்குமால்.

இ-ள். துலைநெடுந்திங்களில் - ஐப்பசிமாதத்திலே,—சுரர்கள் போற்றிய அலைபுனர் கந்தபுட்கரிணி ஆடி - தேவராலும் போற்றப்பட்ட அலையும் புனலையுடைய கந்தபுட்கரிணியின் முழுகி,—வேல்வலவனைப் பணிகுவார் தமக்கு - வேலாயுதபிரானை வணங்குபவர்கட்கு,—வான்பிறப்பு இலையிலை என்று - பெருமையாகிய பிறவி இல்லையிலை என்று,—நான்மறை இசைக்கும் - சதுர்வேதஞ்ஞர்கள் சொல்வர். எ-று. (௩௦)

திதிலா மார்கழித் திங்க ளிற்றதி
யோதனங் குமரனுக் குவப்பித் தன்னவன்

பாதமெய்த் துணைபெனப் பரவு வார்மது
சூதனன் பதத்துணை சூழ்ந்து வைகுவார்.

இ-ள். மார்கழித்திங்களில் - மார்கழிமாதத்திலே, —தீதிலாத் ததியோ
தனங் குமரனுக்கு உவப்பித்து - குற்றமற்ற தயிர்ச்சோற்றினாலே குமார
சுவாமிக்குப் பிரீதிசெய்து, —அன்னவன் பாதம் மெய்த்துணையெனப் பரவு
வார் - அவருடைய பாதங்களை உறுதித்துணையென்று துதிப்பவர்கள், —
மதுசூதனன் பதத் துணை சூழ்ந்து வைகுவார் - விட்டுணுவினுடைய புரத்
திலே துணைவர்கள் சூழ வசிப்பார்கள். எ-று. (கக)

மகரமோர் முப்பது மணிபொன்னாலய
மகருவின் மூபத்தா லமைத்துச் செய்யவேற்
சூதனையே யிறைஞ்சுவார் குலங்கு மூஉக்கொடு
தகையவான் சிவன்பதஞ் சார்வர் திண்ணமே.

இ-ள். மகரம் ஒர்முப்பதும் - தைமாதத்து முப்பதுநாளிலும், —மணி
பொன்னால் ஆய் அகருவின் மூபத்தால் - இரத்தினங்களாலும் பொன்னா
லும் (சந்தனக்) சூழம்பினாலும் அகிற்புகையினாலும், —செய்யவேற்குகளை
அமைத்து இறைஞ்சுவார் - செம்மையாகிய லேலாயுதக்கடவுளை அலங்கரி
த்து வணங்குபவர், —தகைய வான் சிவன்பதம் - தகுதியுடைய பெரு
மையாகிய சிவலோகத்திலே, —குலங் குமூஉக்கொடு சார்வர் - திருக்கோயி
லிற் கூட்டத்தாரோடு சேர்வார்கள். திண்ணம் - (இது) நிச்சயம்.
எ-று. (கஉ)

சேயிருந் திருவிழா நடத்துஞ் செவ்வியோ
ராயிரஞ் சனனம்பே ரரசின் வையையே
காயம்விட் டாவிபோங் காலை மான்மக
னையகன் சரணதா மரையை நண்ணுவார்.

இ-ள். சேய் இருந் திருவிழா நடத்துஞ் செவ்வியோர் - குமாரசுவாமி
யின் பெருமையான திருவிழாவை நடத்துஞ் சிறப்புடையோர், —ஆயிரஞ்
சனனம் பேரரசின் வையை - பலபிறவிகளிலும் மகாராசராய் வாழ்ந்து, —
ஆவி போங்காலை - (ஸாம்வரித்தராகியதம்பாலேருணப்) பிரகாசம் எய்தும்
பொழுது, —காயம் விட்டு - (மீண்டு) உட(லெடுத்த)லை ஒழிந்து, —மான்
மகன் நாயகன் சரணதாமரையை நண்ணுவார் - (அவ்) வள்ளிமணவாள
ருடைய பாதாரசிந்தங்களை அடைவார். எ-று. (கக)

செப்பருங் கார்த்திகைத் திங்கண் முப்பது
மொப்பிலாக் குமரன்முன் னுள்ளத் தன்பிணை
மெய்ப்பபி மானினெய் விளக்கு வைத்துளார்
சுப்பிர மணியன்றாட் டெணையிற் சேர்வரால்.

இ-ள். செப்பருங் கார்த்திகைத் திங்கண் முப்பதும் - (பெருமை)
சொல்லக்கூடாத கார்த்திகைமாதத்து முப்பதுநாளிலும், —ஒப்பிலாக்கும
ரன்முன் - ஒப்பில்லாத குமாரக்கடவுளின் சந்நிதியிலே, —உள்ளத்தன்பி
ணை மெய்ப்பபி மானினெய் விளக்கு வைத்துளார் - மனவன்போடு மெய்
ம்மையாகிய பசுரெய்கொண்டு தீபம் வைத்தவர், —சுப்பிரமணியன் தாட்
டெணையிற் சேர்வர் - (அச்) சுவாமியாருடைய திருவடியிணையிற் சேர்வார்.
எ-று. (கச)

கார்த்திகை யாரலிற் கந்தன் செஞ்சுடர்
போர்த்துழி விருமுக புண்ட ரீகங்கள்
பார்த்திடா ரட்டையிற படுகுழிக்குணை
யாப்த்திடு நிரயத்து டமுந்து வராகனே.

இ-ள். கார்த்திகை ஆரலில் - கார்த்திகை மாதத்துத் திருக்கார்த்திகையிலே, - கந்தன் செஞ்சுடர் போர்த்த முவிருமுகபுண்டரீகங்கள் பார்த்திடார் - கந்தபெருமானுடைய செஞ்சோதி பரந்த அறமுகமலங்களைத் தரிசியாதவர், - ஆர்த்திடு நிரயத்துடு அட்டையிற் படுகுழிக்குணை அழுந்துவார்கள் - செறிந்த நரகங்களிலே அட்டைகள் பொருந்திய படுகுழிகளில் வருந்துவார்கள். ௭-ஹ. (௧௩)

நிலைதருங் கார்த்திகைத் தினத்து நெல்லியி
னிலைகொடு குகனடிக் கிறைத்து னோரெலாந்
சொலுநிலைக் கொடும்பந் தொடாபி னுறைய
பலனை வாரெனப் பகரு நான்மறை.

இ-ள். நிலைதருங் கார்த்திகைத் தினத்து - உறுதியை உடவுகின்ற திருக்கார்த்திகைநாளில், - நெல்லியினிலைகொடு குகனடிக் கு இறைத்து னோரெலாம் - நெல்லிப்பத்திரங்களாற் சுவாமியின் பாதுகளுக்குப் பூசிக் தவரெலாம், - சொலும் இலைக்கு ஒருமகம் தொடாபின் ஆறிய பலனை அடைவார் - சொல்லப்படும் (ஒரு) இலையைச் சாத்துகையில் ஒருயாககதை உரிமையோடுசெய்த பலனை அடைவார், - என நான்மறை பகரும் - லன்ச் சதுர்வேதஞானிகள் கூறுவர். ௭-ஹ. (௧௪)

திரிசுதந் திரர்கடந் சிறப்புந் திங்களுந்
குரியபூ சனைனிதி யுரைத்த காதையுந்
கருதினர் கேட்பவர் கந்தன் முனையுந்
கிரகடன் முழுகுந் பலனைச் சேரவரால்.

இ-ள். திரிசுதந் திரர்கடந் சிறப்புந் திங்களுந் குரியபூசனை விதி உரைத்த காதையும் - (இவ்வத்தியாயத்துப்போந்த) திரிசுதந் திரர்கடந் சிறப்பையும் மாதங்கட்குரிய பூசைவிதிகளைக் கூறிய வசனங்களையும், - கருதினா கேட்பவர் - கருத்துடையராய்க் கேட்பவர் - கந்தன் முன்பு உறுத்திரகடன் முழுகுந் பலனைச் சேர்வர் - சுவாமி சன்னிதானத்துப் பொருந்திய வசுரோரம்பதின் முழுதினவரது பயனை அடைவார். ௭-ஹ. (௧௫)

மாதபூர்பலமுறைந் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௧௨௨.

௧௨.-வது விபுதி அத்தியாயம்.

கருதி யாவையு முற்றொருந் குணர்வுறுந் புகனெறுந் தவக
தோய்சொந், நருதி யானமா முனக்குநாந் சொல்லு தவையு
சான் மறைநலன், கருதி யாவாக்குந் விளையவொண் னுறுத்து

கைநெல்லிக் கனிபோலாம், வருதியாறுமா முகத்தவன் சரித்திரம் வருந்துது மெனச்சொல்வான்.

இ-ள். சுருதியாவையும் ஒருங்கு உற்று உணர்வுதஞ் சுக்னெணுத் தவத்தோய் வருதி - வேதமுமுதையும் (மன) ஒருப்பாட்டைப் பொருந்தி உணருஞ் சுக்முனிவனே (இன்னுமென்பால் மனத்தான்) வா,--சொல் தருதியானமாம் உனக்கு நாஞ் சொல்வது கைநெல்லிக்கனிபோல் ஆம் - சொல்வனவற்றைக்கேட்டு உள்ளே தருகின்ற தியானமுள்ள உனக்கு யாங்கூறுவது கரதலாமலகம்போல (இனிதுபுலப்படுவது) ஆகும்,--தகைய நான் மறைமூலம் - தருந்த சதுர்வேதநாரணமானதும்,--யாவர்க்குங் கருதி விளம்பவொண்ணுது - எவராலும் வினைந்து சொல்லத்தக்காததும் ஆகிய,--ஆறுமா முகத்தவன் சரித்திரம் - ஆறுமுகபெருமானது (விபூதிச்) செய்கையை,--வழுத்துதும் - (எடுத்துக்கூறுமாற்றானே) போற்றுவும்,--எனச் சொல்வான் - என்று (வியாதமுனிவன்) கூறுவானாயினான். ஏ-று. (க)

கொடிய சூரற் வறமறை விண்ணகங் குடிபுக விகல்காட்டு, நெடிய வேலெடுத்த தமர்த்தொழின் முடித்துமா னின்னிடை வருந்தேனைக், சுடிம ணம்புரிந் தாறுமா முகத்தவன் கடவுளர் பலர்குழு, வடிய ராந்திரி சுதந்திரர் தம்மொடு மாலயத் தினிதுற்றான்.

இ-ள். நெடிய வேல் எடுத்து அமர்த்தொழின் முடித்து - உயர்ந்த வேலை எடுத்துப் போர்த்தொழிலே முடித்து,--கொடிய சூர் அற அறம் மறை விண்ணகங் குடிபுக இகல்காட்டும் ஆறுமா முகத்தவன்--கொடிய சூர பன்மன் அழியவும் அறக்களும் மறைகளும் விண்ணிற் குடிபுகவும் வலிமையைக் காட்டிய ஆறுமுகபெருமான் (மேலேகூறியபடி செந்திருநகரின் வந்த பின்),--கடவுளர் பலர் குழு மானின்னிடைவருந்தேனைக் சுடிமணம்புரிந்து - தேவரும் (பிறர்) பலருஞ்கூழ் மாணின்னிடைவருந்தேனைக் சுடிமணம்புரியாரார் திரிசுதந்திரர்தம்மொடும் ஆலயத்து இனிதுற்றான் - (சுர்முறுதி மொழிகளைக்கேட்ட) தொண்டராகிய திரிசுதந்திரர்கடோடு கோயிலின்கண் இனிதமர்ந்தனர். ஏ-று. (உ)

பெருமி தத்துட னாட்பல பிற்படப் போருட் குமரேசன்
பருமி தப்பரி வரத்தி னெடுத்திருப் பாரிலுமண் டபநாப்பண்
டருமி தத்தொடு மிருந்தன னிருந்தபின் றண்ணளி யுடனேத்திப்
பொரும தத்திறல் வாகுவாங் கெய்தியம் போருக பதம்போற்றி.

இ-ள். பேரருட் குமரேசன் பருமிதப் பரிவாரத்தினெடும - பெருங் சுருணையையுடைய குமரரசவாமி இறுமாப்புப்பொருந்திய பரிவாரங்களோடும்,--திருப்பயிலும் மண்டபநாப்பண் - அழகுதக்கிய திருமண்டபத்தின் நடுவிலே,--பிற்படப் பலநாட் பெருமிதத்துடன் தரும் இத்தொடும் இருந்தனன் - பின்னரும் பலகாலம் பெருமையினெடும (அடியார்க்கு) உதவும் இத்தங்களோடும் அமர்த்தருளினார்,--இருந்தபின் - (அங்குணம்) அமர்த்தலும் (ஒருநாள்),--பொரு மதத்திறல் வாகு ஆங்கு எய்தி - பொரும வலிமையை யுடைய வீரவாகு சன்னிதியில் வந்து,--அம்போருகபதம் போற்றித் தண்ணளியுடன் எத்தி - பாதாரவீர்த்தங்களைப் பணிந்து அன்போடு துதித்து இன்று. ஏ-று. (க)

ஞான வாரிதி நீயுரு வேதிரு நான்மறை வீணங்காணு, மாண வேற்படையா பொரு விண்ணப்ப மாலயன் முழுமேதேத்துங், கூன் வென்றிறை மலைசிய வேணியான குரைகழற் றுணைவாழ்த்தி, மோன மோடிருந் தருள்புரி வடிவமா முதல்வரின் திருக்கோலம்.

எங்கு மாகபான் கண்டுனைப் பூசனை வியற்றுவதற் கென்றேவேள், பங்க யப்பதம பரவிய வாகுவைப்பா த்துணக் கருட்கோலச், சங் கை சொல்வதற் கெண்ணின் மெண்ணுமுன் சாற்றினை மகிழ்ந்தே பா, ஸங்கண் மா ரில முதற்பல வண்டமு மாணது நாமேயாம்.

இ-ள். ஞானவாரிதியே குருவே இரு நான்மறையினுங் காணு மாண வேற்படையாய - ஞானசாகரமே! ஆகிரியரே! ஸ்ரீ சுதாவேதங்களானுங் காணப்படாத உயர்ந்த வேலாயுதக்கடவுளே!—மாலயன் சொழு தேத்துங் கூன்வெண் பறைநிலைச சியவேணியான குரைகழற்றினை மோனமோடிரு த்து வாழ்த்தி முதலவ - அரிபிரமரால வணங்கித் துதிக்கப்பட்ட சுந்திரசே கரரது திருவடியினைக்கோ மெனனத்தோடிருந் து வழிபட்ட முதல்வரே!— ஒரு விண்ணப்பம் - (இங்கும் அடியேனெசய்யும்) ஒரு விண்ணப்பம்:- எனும் வடிவமாம் சின் திருக்கோலம் - அனைத்து(வகு)ந் திருமேனியாகக் கொண்ட உமது விபூதியை,—ஆக யான் கண்டு உனைப் பூசனையியற்று தற்கு அருள்புரி - முழுதும் அடியேன் அறிந்து உம்மைப் பூசித்தற்பொரு ட்டு உணர்த்தியருள்க,—என்று-எனக்கூற,—வேள் பங்கயப்பதம் பரவிய வாகுவைப் பாதது - சுலாமியார் (தம) பாதாரச் சந்தக்களை வழிபட்ட வீர வாகுவை நோக்கி,—உனக்கு அருட்கோலச் சங்கை சொல்வதற்கு எண்ணி னம் - உனக்கு விபூதியின் அளவைக் கூற நினைந்தாம்,—எண்ணுமுன் சாற்றினை மகிழ்ந்தேம் - நீனைக்குமுன்னரே (நீயுங்) கூறினை (அதனால்) உவந்தாம்,—அங்கண் மா ரிலமுதற் பலவண்டம் ஆனதும் நாமே - அழகிய இடம்பொருத்திய பெரிய பிரதிவிமுதலிய பலவிதமான அண்டத்தொகுதி யாயதும் நானே (என்றார்.) எ-று.

வாழ்த்தி வினையாலணையும் பெயா. “சாவசகநாதபூசாபர” என்று முத்தலில் விபரித்ததற்கிணைய இவ்வாறு கொள்ளப்பட்டது. ஆக என்பது முழுமைப் பண்புணர்த்தும் உரி. விசுவருபத்தின் பரியாயமாகிய கோலம் எனபது, அது கருவியாகஉணரப்படுந் திவ்வியத்தலைமையாகிய விபூதியை யுணர்த்தி ஆகுபெயராய் நின்றது. பார்த்து என்னும் எச்சத்துக்கு முடிக்கஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. (ச-ரு)

திருந்து நான்மறைக் கொருபொரு ளாங்குகன் செய்யவா குவைநோக்கிச், கருக்க மாகநம விபூதியி னளவையைச் சொல் லுது மெனவானம், பொருத்து மண்டபத் தரு சிழல் யோகத்துப் புண்டவா சனமாகி, யருத்தி பெற்றுயர் ஞானமுந் திரையுட ளுறுமா முகத்தையன்.

இ-ள். திருந்து நான்மறைக்கு ஒருபொருளாக் குகன் ஆறுமாமுகத் தையன் - (அன்போடோதுவாரைத்) திருந்துரு சுதாவேதங்களின் ஏகா ரத்தமாயுள்ள குகராங்ங ஆறுமுகசுவாமி,—செய்யவாகுவை நோக்கி - வீர வாகுவை (மீண்டும்) பார்த்து,—நம விபூதியின் அளவையைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுதும் என - நமது திவ்வியத்தலைமையின் அளவைச் சுருக்கமாகக்

கூறுவாம் என்று,—வானம் பொருத்து மண்டபத்து அருகில் பூண்ட யோகத்து ஆசனம் ஆகி - விண்ணை (மண்ணோடு) பொருத்தும் மண்டபத் திலே அரிய ஒளியைப் பொருந்திய யோக ஆசனத்தில் அமர்ந்து,—உயர் ஞானமுத்திரையுடன் அருத்திபெற்று - உயர்ந்த சின்முத்திரையோடு அன்பைப்பெற்று. எ-று. (௬)

தாரமாகிய லோரிரு சத்திக டாமிரு மருங்காக வீர வாகுவைப் பார்த்துநெட் டிலைச்சுடர் வேல்வல வயினைந்தி நேரு மாநந்த வடிவமாய் வடிவிலா நின்மலப் பொருளாகும்[யால். பேர ருட்கொடு தாதைக்கு முன்னமே பிரணவஞ் சொலும்வா

இ-ள். தாரமாகிய ஓரிரு சத்திகள் இருமருங்கு ஆக - மனைவியராகிய இரண்டு சத்திகளும் இரண்டு பக்கங்களிலும் அமர,—நெட்டிலைச் சுடர் வேல் வலவயின் ஏந்தி - நெடிய இலைவடிவாகிய சோதிவேலை வலப்பக்கத் துத் தாங்கி,—வீரவாகுவைப் பார்த்து - வீரவாகுவை நோக்கி,—நேரும் ஆனந்தவடிவமாய் வடிவிலா சின்மலப்பொருளாகுந் தாதைக்கு - (யோகி களாற்) சாக்ஷாத்நரிக் கப்பபிம் ஆனந்தரூபமாய் (இயல்பானே) உருவமில் லாத சீருமலவஸ்துவாகிய சிவபெருமானுக்கு,—பேரருட்கொடு முன்னம் பிரணவஞ் சொலும் வாயால் - பேரருளோடு முற்காலத்துப் பிரணவப் பொருளைச் சொல்லிய திருவாயினாலே. எ-று.

மேலைச் செய்யுளின் “ஐயன்” என்னும் எழுவாயும் அதன்பின்வந்த வினையெச்சங்களும் சுண்ணி “வாயால்” என்னுந் கருவியும் இதனையடுத்து வரும் அனுவாதங்களின் முடிவில் உக-ஞ் செய்யுளில் வருகிற “உரைத் தான” என்பதனோடு முடிதல்காண்க. (௭)

வேறு.

முத்தொழிலின் கருமமுநான் முதற்றொழிலாம் பிரமரொரு பத்துள ரிணைமுகனான் பரவுலகிற் சுவர்க்கமுநா னெத்தநவ மானகண்டத் துயர்பரத கண்டமுநா னத்திரியின் மேருவுநா னமர்த்தம்மி லிந்திரனான்.

இ-ள். முத்தொழிலின் கருமமும் நான் - முத்தொழிற் செயல்களும் நான்,—முதற்றொழிலாம் பிரமரொருபத்துளரில் நான்முகன் நான் - சிரு ட்டிசெய்யுந் தசப்பிரமருட் சதுர்முகன் நான்,—உலகிற் பரவு சுவர்க்கமும் நான் - உலகங்களுட் புகழப்படுஞ் சுவர்க்கமும் நான்,—ஒத்த நவமானகண் டத்து உயர் பரதகண்டமும் நான் - பொருந்திய நவகண்டங்களுள் உயர் ந்த பரதகண்டமும் நான்,—அத்திரியின் மேருவும் நான் - மேலைஞண் மகாமேருவும் நான்,—அமர்த்தம்மில் இந்திரன் நான் - தேவர்களுள் இந்திர னும் நான். எ-று. (௮)

மதியுளரிற் பொன்னவனான் நேர்த்தொழிலின் மாதலிநான் புதியமணித் தடந்தேரிற் புட்பகச்செம் பொற்றேர்நான் றுதிதருதே வர்க்கினிய தோகையரி லுருப்பசினான் விதமுறுகா னத்தொழிலின் மேம்படுகந் தருவருநான்.

இ-ள். மதியுளரிற் பொன்னவன் நான் - விவேகிகளுள் வியாழனுந் நான்,—தேர்த்தொழிலின் மாதலி நான் - இரதத்தொழில்வல்லாருந் மாசு

லியும் நான்,—தடந்தேரிற் புதிய மணிப் புட்பகச் செம்பொற்றேர் நான் - பேரிதழைக்கள்ளே புதிய அழகிய புட்பகமென்னுந் பொத்தேரும் நான்,— தேவர்க்கினிய தோகையாரில் துதிதரு உருப்பசி நான் - விண்ணவர்க்கினிய பெண்களுள்ளே புகழப்படும் உருப்பசியும் நான்,—விதமுறுகாணச்சொழி வின் மேம்படு கந்தருவரும் நான் - குணமான பாட்டுத் தொழிலாளருள்ளே மேற்பட்ட கந்தருவரும் நான். எ-று. (க)

விளக்கரிய வுலகுகளின் மேயகில லோகமுநான்
களக்கறுக்குங் கலையவையிற் கருதரிய வேதமுநான்
வளக்கெழுமே தச்சுரமோர் நான்கவையின் வரழியசி
ரளக்கறிதற் கொண்ணுத வரும்பிரச லோசையுநான்.

இ-ள். அரிய உலகுகளில் விளக்கு மேய சிவலோகமும் நான் - (எனின் எய்துதற்கு) அரிய உலகங்களுட் பிரகாசம் பொருந்திய சிவலோகமும் நான்,—களுக்கு அறக்குங் கலையவையிற் கருதரிய வேதமும் நான் - குற்றத்தை ஒழிக்கும் நூல்களுள்ளே வினைத்தல் கூடாத ஆதிச்சுருதியும் நான்,—வளக் கெழு வேதச் சுரமோர் நான்கவையின் சீர் அளக்கறிதற் கொண்ணுத அரும் பிரசவோசையும் நான் - மாட்சிமை அமைந்த வேதங்களின் ஓசைகளுக்கணுள்ளே சிறப்பினை அளவிட்டறிதல்கூடாத பிரசாமென்னுமோசையும் நான். எ-று. (க)

எழுத்தவையிற் பிரணவநா னிருடிகளி லகத்தியனா
எழுத்தமுறு யோகிகளி லரிபதெத்தாத் திரயனுநான்
விழுத்தகைய சிவன்பாதம் விருப்புடைய பத்தர்தமின்
முழுத்ததிருப் பாற்கடலின் விழிதுயிலு முருத்தனுநான்.

இ-ள். எழுத்தவையிற் பிரணவம் நான் - அக்கரங்களுள் ஒங்காரமும் நான்,—இருடிகளில் அகத்தியன் நான் - முனிவருள் அகத்தியனும் நான்,— அழுத்தமுறு யோகிகளில் அரிய தெத்தாத்திரயனும் நான் - முனத்தைக் கடவுளில்) அழுத்தம் யோகிகளுள்ளே அரிய தெத்தாத்திரயனும் நான்,— விழுத்தகைய சிவன்பாதம் விருப்புடைய பத்தர்தமில் முழுத்த திருப்பாற் கடலில் விழிதுயிலும் முருத்தனும் நான் - சிறந்த சிவபாதங்களை விரும்புந் தொண்டர்களுட் பூரணமான பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளுந் திருமாலும் நான். எ-று. (க)

புண்ணியத்தின் வடிவாய புரியவையிற் காசியுநான்
வண்ணமலை யோரேழில் வானளவு பணிவரைநா
னெண்ணரிய சிருட்டிதனி லீரணியகர்ப் பத்தனுநான்
றண்ணளியாற் காப்பதனிற் றக்கமகா விட்டுணுநான்.

இ-ள். புண்ணியத்தின் வடிவாய புரியவையிற் காசியும் நான் - புண்ணியருபமாய தலங்களுட் காசியும் நான்,—வண்ணமலையோரேழில் வானளவு பணிவரை நான் - குலபருவதங்களேழுள் விண்ணையளாலிய இமமூரியும் நான்,—வண்ணரிய சிருட்டிதனில் இரணியகர்ப்பத்தனும் நான் - எண்ணுதற்கரிய படைப்பினுற் பிரமனும் நான்,—தண்ணளியாற் காப்பதனில் தக்க மகாவிட்டுணு நான் - அன்போடு காத்தலினாலே தருந்த மகா விட்டுணுவும் நான். (க)

கடியசங்கா ரத்தொழிலிற் காலத்தீக் கடவுளுநான்¹
மிடலுடைய செய்கையில் வெலற்கரிய காலனுநான்
வடிவுடைய குருவடிவில் வாய்ந்ததெக்கி ணுமூர்த்தத்
துடனிருக்குந் திருக்கோலத் துவமையிலா வடிவமுநான்.

இ-ள். கடிய சங்காரத்தொழிலிற் காலத்தீக்கடவுளும் நான் - அச்ச
மாகிய அழித்தற்றொழிலாற் காலாக்கினிருத்திரனும் நான், - மிடலுடைய
செய்கையில் வெலற்கரிய காலனும் நான் - வன்செயலாளருள் வெல்லல்
கூடாத இயமனும் நான், - வடிவுடைய குருவடிவில் - அழகினையுடைய
ஆசாரியருபங்களுள்ளே, - வாய்ந்த தெக்கிணுமூர்த்தத்துடன் இருக்குந்
திருக்கோலத்து உவமையிலாவடிவமும் நான் - சிறந்த தெற்குநோக்கிய
திருமுகத்தோடு இருக்குந் திருக்கோலமாகிய ஒப்பில்லாத (ஆசாரிய) ரூப
மும் நான். எ-று. (௧௬)

சொலவரிய தெய்வமடத் தொகையர்க டம்மிலுயர்
மலைமகளு மலர்மகளும் வாணிதிரு வடிவமுநா
னிலவியமா தங்கடமி னிறைதருசீ ராவணிரா
னலகிலா துயர்வேத வாரிடரில் வசிட்டனுநான்.

இ-ள். சொலவரிய தெய்வமடத்தோகையர்கடம்மில் - கூறரிய தேவி
யர்களுள், - உயர்மலைமகளும் மலர்மகளும் வாணி திருவடிவமும் நான் -
உயர்ந்த பார்வதி, பூமகள், நாமகள் என்னும் மூர்த்திகளும் நான், - சிலவிய
மா தங்கடமில் சிறைதரு சீர் ஆவணி நான் - விளங்கிய மாதங்களுள்ளே நீர
ம்பிய, சீர்த்தியையுடைய ஆவணியும் நான் - வேதவாரிடரில் அலகிலா துயர்
வசிட்டனும் நான் - பிரமரிஷிகளுள் அளவின்றியுயர்ந்த வசிட்டனும் நான்.
எ-று. (௧௭)

கடவுளரா மிருடிகளிற் களிக்குமிசை நாரதனை
படவரவத் துடன்புடவி பரிக்குப, த மாக்கடமின்
மிடலுறுஞ்சா ருவபௌம வெண்மருப்பு வேழுமுநான்
குடனிகர்த்த செருத்தலுடைக் கோவினத்திற் சுரபியுநான்.

இ-ள். கடவுளராமிருடிகளிற் களிக்கும் இசை நாரதன் நான் - தேவ
ரிஷிகளுள்ளே களிப்பைவினாக்கும் இசையையுடைய நாரதனும் நான், -
படவரவத்துடன் புடவி பரிக்கும் மதமாக்கடமின் மிடலுறுஞ் சாருவபௌம
வெண்மருப்பு வேழமும் நான் - சேடலோடு பூமியைத் தாங்கும் யானைக
ளுள் வலமிக்க சாருவபௌமமாகிய வெண்கோட்டுயானையும் நான், - குட
னிகர்த்த செருத்தலுடைக் கோவினத்திற் சுரபியும் நான் - குடம்போலும்
மடியுடைய ஆவினங்களுட் காமதேனுவும் நான். எ-று. (௧௮)

நாடரிய பரியினெழு நாமவாம் புரவியுநான்
கேடில்பல விலங்கவையிற் கெழுதகைய கேசரிநான்
பிடுபெறு பறவைகளிற் பெருந்திறல்சேர் சுரபமுநான்
தேடுபன்னோ ருருத்திரரிற் சிறப்புடைய சங்கானான்

இ-ள். நாடு அரிய பரியின் எழுநாம வான்புரவியும் நான் - விரும்பப்
படும் அரிய குதிரைகளுள் எழென்னும்பெயரிய பெரிய குதிரையும்
நான், - கேடில் பல விலங்கவையிற் கெழுதகைய கேசரிநான் - அழிவில்

லாத பல மிருகங்களுண் மாட்சிமையான சிங்கமும் நான்,—பீடுபெறு பறவைகளிற் பெருந்திறல் சேர் சரபமும் நான் - பெருமைபொருந்திய பசுவிக்ஞன் பெருவலிமையைக் கொண்ட சிம்புஞர் நான்,—தேடுபன்னேருருத்திரரிற் சிறப்புடைய சங்கரன் நான் - ஆராயப்படும் பத்தேருருத்திரர்களுட் சிறப்புப்பொருந்திய சங்கரரும் நான். (௧௬)

பாதலத்திற் பணிவேந்திற் பஹிலைய சேடனுநான்
மாதர்தரு மோடைகளின் மானதப்பூம் பெய்கையுநான்
போதநிறை மந்திரத்திற் பொலிவுறுகாயத்திரிநான்
பேதநெடுந் தாருவினிற் பிப்பலப்பூந் தாருவுநான்.

இ-ள். பாதலத்திற் பணிவேந்திற் பஹிலைய சேடனும் நான் - பாதா ளத்து நாகராசருள் ஆயிரத்தலையனத்தனும் நான்,—மாதர்தரும் ஸுடைகளில் மானதப்பூம்பெய்கையும் நான் - இச்சையைத்தரும் வாவிகளில் மானசவாலியும் நான்,—போதநிறை மந்திரத்திற் பொலிவுறு காயத்திரி நான் - அறிவைநிறைக்கும் மந்திரங்களுட் சிறந்த காயத்திரியும் நான்,— நெடும்பேதத் தாருவினிற் பிப்பலப் பூந்தாருவும் நான் - பலவகைமரங்க ளுள் அரசமரமும் நான். எ-று. (௧௭)

வருமுயிரைக் கொடுபோகும் வலியோரி லியமனுநா
னிதுசசி செயுமவரி லாண்டகைய வாயுவுநா
னுரனுடைய வானரத்தி லுணர்வுடைய மாருதிநான்
பொருவரிய சிலைவலியிற் போர்காட்டு மிராமனுநான்.

இ-ள். வரும் உயிரைக் கொடுபோகும் வலியோரில் இயமனும் நான் - (உடல்பிரியுமெல்லை) வரப்பெற்ற ஆன்மாக்களைக் கொண்டிசெல்லும் வலியருள் இயமனும் நான்,—அரிது சசி செயுமவரில் ஆண்டகைய வாயுவும் நான் - செயற்கரிய சுத்தியைச் செய்வாருள் ஆண்டகைமையையுடைய காற்றும் நான்,—உரனுடைய வானரத்தில் உணர்வுடைய மாருதி நான் - வலிமையுள்ள குரங்குகளுள் அறிவுடைய அனுமானும் நான்,—பொருவரிய சிலைவலியிற் போர்காட்டும் இராமனும் நான் - ஒப்பில்லாத வில்வலி யையுடையாருட் போரிலே(புகழை)விளக்கிய இராமனும் நான். எ-று. (௧௮)

உற்றமனத் தூரர்களி லுபர்கார்த்த விரியனு
ன்றறிமிலா வறநெறியி லாப்பரிய சத்தியநான்
பற்றுமக தூற்றின்மிக்காம் பாய்பரியின் வேள்வியுநான்
குற்றமறு கற்பின்மடக் கோதையறிற் பார்ப்பதிநான்.

இ-ள். மல் உற்ற நற்கூரர்களில் உயர் கார்த்தவிரியன் நான் - மற்போ ரிற் (சிறப்பு)பொருந்திய நல்ல வீரர்களுள் உயர்ந்த கார்த்தவிரியனும் நான்,—அற்றமிலா அறநெறியில் அளப்பரிய சத்தியம் நான் - சோர்வில் லாத தருமநெறிகளுள்ளே அளவிடுதற்கரிய மெய்மையும் நான்,—பற்று மதூற்றின் மிக்காம் பாய்பரியின் வேள்வியும் நான் - விரும்பும் யாகங்கள் பலவற்றுள்ளுஞ் சிரேட்டமான அசுவமேதயாகமும் நான்,—குற்றமறு கற் பின் மடக்கோதையறிற் பார்ப்பதி நான் - வடுவில்லாத கற்பினையுடைய மாதர்களுட் பார்வதியும் நான். எ-று. (௧௯)

வியப்புறுபல் பொருளதனின் மிக்கான துபனிபநா
னயப்பொடுவந் தனைக்குரிய நாரியரி லன்னையுநான்

செயற்கரிய தானத்துச் சீரபய தானமுநா
னியற்பெயராம் யதுகுலத்துக் கெழில்காட்டுங் கண்ணனுநான்.

இ-ள். வியப்புறு பல்பொருளதனில் மிக்கான தபனியம் நான்-வியக்
கப்படும் பலதிரவியங்களுள் மேலான பொன்னும் நான்,—நயப்பொடு வந்
தனைக்குரிய நாரியரில் அன்னையும் நான் - விருப்போடு வழிபடுதற்குரிய
பெண்களுள்ளே மாதாவும் நான்,—செயற்கரிய தானத்துச் சீர் அபயதான
மும் நான்-செய்தற்கரிய தானங்களுட் சிறப்பாகிய அபயதானமும் நான்,—
இயற்பெயராம் யதுகுலத்துக்கு எழில்காட்டிங் கண்ணனும் நான் - குண
மான பெயரையுடைய யதுராசன்வமிசத்தாருள் விளங்கிய திருவண்ணனும்
நான். எ-று. (உ.௦)

வாக்குடைய முதியோரில் வல்லவரிச் சந்திரனான்
தேக்குநதி பலவையையிற் நெசுகங்கை மாநதிநான்
ருக்குமலை வாரிதியிற் தண்டரங்கப் பாற்கடனான்
மீக்கிளர்தா ரகைக்குழுவில் வெண்மதியக் கடவுளுநான்.

இ-ள். வாக்குடைய முதியோரில் வல்ல அரிச்சந்திரன் நான்-(தவறா)
வாக்குடைய ஆன்றோருள் வலிய அரிச்சந்திரனும் நான்,—தேக்குநதி பல
வையையிற் நெசுகங்கை மாநதி நான் - நிறைந்த யாறுகள் பலவற்றுட் பெரிய
தசுங்கநதியும்நான்,—அலை தாக்கும் வாரிதியில் தண் தரங்கப் பாற்கடல்
நான் - நிறைமேலாதுங் கடல்களுட் குளிர்த் திறைகளையுடைய பாற்கட
லும் நான்,—மீட் கிளர் தாரகைக்குழுவில் வெண்மதியக் கடவுளும் நான் -
ஆகாயத்தில் விளங்குகின்ற உடுக்கட்டங்களுள் உடுபதியும் நான். எ-று.

இருதுவெனு மோராயி னிணங்குகுளிர் வசந்தனுநா
னரிவையரை மோகனஞ்செய் யாடவரின் மண்மதனான்
பெரியதவத் தினிலுரிய பிராணயா மத்தியனான்
பரவையெழு நவமணிபிற் பானிறவெண் முத்தமுநான்.

இ-ள். இருதுவெனும் ஓராறின் இணங்குகுளிர வசந்தனும் நான் --
பருவங்கள் ஆறனுள் (ஆரோக்கியத்துக்கு) இயைந்த குளிர்மையாகிய
இளவேனிலும் நான்,—அரிவையரை மோகனஞ்செய் ஆடவரின் மண்
மதன் நான் - மகளிரை மயக்கும் புருடருட் காரணும் நான்,—பெரிய தவத்
தினிலுரிய பிராணயாமத்தியல் நான் - பெரிய தவத்துக்குரியவற்றுட்
பிராணயாமமும் நான்,—நவமணியிற் பரவையெழு பானிறவெண்முத்த
மும் நான் - நவரத்தினங்களுட் கடலிற்போன்றும் வெண்ணித்திலமும்
நான். எ-று. (உ.உ.)

எற்றமுறு மாவரணத் தெழில்வணப்பா குங்கலைநா
னற்றலுறும் பிதிர்கடமி லரியமா வென்பவனான்
மாற்றருஞ்சீர் நால்வருண மானவையின் மறையோர்நான்
சாற்றரிய வாச்சிரம நான்கினிற்சந் யாசமுநான்.

இ-ள். எற்றமுறும் ஆவரணத்து எழில்வணப்பாருங்கலை நான் - உய
ர்ந்த உடுக்கைகளுட் பீதாம்பரமும் நான்,—ஆற்றலுறும் பிதிர்கடமில்
அரியமா என்பவன் நான் - தருப்பிக்கப்படும் பிதிரர்களுள் அரியமாவும்
நான்,—நால்வருணமானவையில் மாற்றருஞ்சீர் மறையோர் நான் - நான்கு

வருணகங்குட் சொல்லுஞ் சிறப்பினையுடைய பிராமணவருணமும் நான்,—ஆச்சிரம நான்கினிற் சாற்றரிய சந்யாசமும் நான் - நான்காச்சிற மங்களுட் சொல்லல்கூடாத சன்னியாசநிலையும் நான். எ-று. (உ.சு)

தன்னரிய வனமாவையிற் சயித்திரதச் சோலையுநா
மென்னொளியிற் சதிர்பரப்பு முயர்வானப் பரிதியுநான்
விள்ளரிய வித்தைதனின் மெய்ஞ்ஞான வித்தைதுநா
மென்னரிய வித்தியங்கட் கேதுவா மிதயமுநான்.

இ-ள். தன்னரிய வனமாவையிற் சயித்திரதச் சோலையும் நான் - நீக்க காத வனங்களுள்ளே சயித்திரதவனமும் நான்,—வான் ஒன்றொளியிற் சதிர்பரப்பும் உயர் பரிதியும் நான் - ஆகாயத்துச் சோலிக்குட் கிரண்களை விசுன்ற உயர்ந்த சூரியனும் நான்,—விள்ளரிய வித்தைதனின் மெய்ஞ்ஞான வித்தைதுநான் - சொல்லலாகாத கல்விஞான் மெய்யறிவுக்கல்லியும் நான்,—என்னரிய இத்தியங்கட்கு எதுவாம் இதயமும் நான்—இகழ்தலாகாத இத்தியங்களுள்ளே (எனையனச் சேட்டித்தற்கு) எதுவாகிய மனமும் நான். எ-று. (உ.சு)

பொற்பமைசத் திரியர்தமயிற் புருகுச்சப் புரவலனு
னற்புறுத்து தனத்தீர்தமயி லளகைநக ராதிபனு
பற்பலவாந் தீர்த்தத்திற் பரம்புமணி கர்ணிகைநா
னெற்பொலியு நிலப்பதனி னெல்லையிலா வரைகளுநான்.

இ-ள். பொற்பமை சத்திரியர்தமயிற் புருகுச்சப்புரவலன் நான் - அழியு கூத்திரியர்களுள்ளே புருகுச்சன் என்னும் அரசன் நான்,—அந் புறுத்து தனத்தீர்தமயில் அளகைநகராதிபன் நான் - அன்மையுறுவிக் கின்ற செல்வர்களுட் குபேரனும் நான்,—பற்பலவாந் தீர்த்தத்திற் பரம்பு மணிகர்ணிகை நான்,—அனேகமான தீர்த்தங்களுள் (மேன்மை) பரந்த மணிகர்ணிகையும் நான்,—எற்பொலியும் நிலப்பதனின் எல்லையிலா வரை களும் நான் - ஒளிபொலிந்த உயர்வுடைப்பொருள்களுள் அளவிறந்த மலை களும் நான் எ-று. (உ.இ)

கெதுபவநா சனமதனிற் றிரைமோது சேதுவுநா
னுறுதயவின் மாதாநா னுயிரிணி குலத்தோரின்
விறலுடைய விராமனுநான் விதுகுலத்து வேந்தர்தமயி
னிறைபொறையி னரசாட்சி நிலைமைதனிற் றருமனுநான்.

இ-ள். செதுபவநாசனமதனில் திரைமோதுசேதுவும் நான் - வருத் தும்பாவக்களை அழிப்பனவற்றுள் அலைமோதுகின்ற சேதுவும் நான்,—உறு தயவின் மாதா நான் - பேரருளினிலே தாயும் நான்,—இரவிகுலத்தோரின் உயர் விறலுடைய இராமனும் நான்,—சூரியகுலத்தாரான் மிகுவலியுடைய இராமனும் நான்,—விதுகுலத்து வேந்தர்தமயில் இறைபொறையின் அரசாட்சி நிலைமைதன் இல் தருமனும் நான்,—சந்திரகுலராசர்களுள் முழுப் பொறுமையோடு அரசாட்சிநிலைமைக்கு இடமாகிய தருமனும் நான். எ-று.

தண்டனையில் யமதண்டத் தன்மையுநா னவத்தைகளா
மெண்டகைய நால்வகையில் யெளவனமா மவத்தைதுநான்
மண்டலத்தோர் பூசனையின் மானசமாம் பூசனைநான்
கொண்டபடப் பன்னகத்திற் கூறிய வாகுநான்.

இ-ள். தண்டனையில் யமதண்டத் தன்மையும் நான் - தண்டங்களுள் இயமதண்டமும் நான், —எண்டகைய அவத்தைகளாம் நால்வகையில் யௌவனமாம் அவத்தையும் நான் - எண்ணப்படுந் தகைமையினையுடைய அவஸ்தைகளாகிய நான்குவகைகளுள் யௌவனாவஸ்தையும் நான், —மண்டலத்தோர் பூசனையின் மானசமாம் பூசனை நான் - மண்ணவர் செய்யும் பூசைகளுள் மானசபூசனையும் நான், —கொண்டபடப்பன்னகத்திற் கூறரிய வாசுகிநான் - படவரவுகளுட் சொல்லுதற்கரிய வாசுகியும் நான். எ-று. (௨௭)

சுவையாமி னுப்பதுநான் கடர்விரிக்குஞ் செந்தீயி
னைவதீர்த்த சாடரத்தீ நான்முதிய காவியத்தி
னுவமையில்லரா மாயணநா னுறுந்தரும சரித்திரங்க
ளவையின்மனு நான்ஞானத் தருங்கதையிற் கிதைபுநான்.

இ-ள். சுவையாமின் உப்பது நான் - அறுவகைச் சுவைப்பொருள் களுள் உப்பும் நான், —கடர்விரிக்குஞ் செந்தீயின் நவைகீர்த்த சாடரத்தீ நான் - ஒளிகாலும் அக்கினிகளுட் குற்றமற்ற உதராக்கினியும் நான், —முதிய காவியத்தின் உவமையில் ராமாயணம் நான் - புராதன காவியக் களுள் சீகரற்ற இராமாயணமும் நான், —உறுந்தருமசரித்திரங்களவை யின் மனுநான் - பொருந்திய ஸமிருதிகளுள் மனுஸமிருதியும் நான், —ஞானத்தருங்கதையிற் கீதையும் நான் - ஞானநூல்களுட் பகவத்கீதையும் நான். உ-று. (௨௮)

வரகவியில் வியாசனுநான் வரனயன மானவைகட்
சூரியவணி கெழுபொருளு னுள்ளத்தா லிவைகருதிச்
சுருதிமுறை யாராய்ந்து தோமறுமுன் பூசனையைப்
புரிசூதிநீ யெவைவுரைத்தான் பூமகன்மின் சிரம்புடைத்தான்.

இ-ள். வரகவியில் வியாசனும் நான் - நற்புலவருள் வியாசனும் நான், —நயனமானவைகட்கு வரலுரிய அணிகெழு பொருள் நான் - கண்களுக்குப் புலனாகும் அழகிய பொருள்களனைத்தும் நானே, —உள்ளத்தால் இவை கருதி - மனத்தால் இவற்றை நினைந்து, —சுருதி முறை ஆராய்ந்து - வேதங் களுக்கு (இவை ஒத்த துணிபாடலை) முறையான் ஆராய்ந்து, —தோமறும் உன் பூசனையைப் புரிசூதி நீ என உரைத்தான் - குற்றமற்ற உன் பூசையை நீ செய்குதி என்று கூறினார். எ-று.

சேடம் அடுத்தசெய்யுளில் உரைக்கப்படும். (௨௯)

இத்தகைய விபூதியிய லீராறு தோண்மலையா
ரத்தனருள் புரிந்தமர வாராய்ந்து கணத்தலைமை
வித்தகமைப் புயவீரன் வியப்புற்றா னக்காதைப்
புத்தமுதஞ் சுகமுனிநின் புலனருந்த விருந்தளித்தேன்.

இ-ள். பூமகன் தின் சிரம்புடைத்தான் ஈராறு தோண்மலையா ரத்தன் - பிரமனைச் சிரசிற் சூட்டினவராகிய துவாதச புயாசலங்கடவுள், —இத்த கைய விபூதியியல் அருள்புரிந்து அமர - இவ்வியல்பாகிய விபூதித்திறத் தைத் கூறியருளி இருக்க, —கணத்தலைமை வித்தகமைப் புயவீரன் - கறையி பதித்துவமாகிய வித்தகத்தன்மையையுடைய வீரவாகு, —ஆராய்ந்து வியப் புற்றான் - தேர்ந்து அநிசயித்தார், —சுகமுனி நின் புலன் அருந்த அக்கா

வைப்புத்தமுதம் விருந்து அளித்தேன் - சுசமுனிவனே உன்மனம் உட்கொள்ளுமாறு அச்சரித்திராமித்தமாகிய விருந்தைத் தந்தேன். எ-று. (௩௫)

விபூதி வந்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் கி.௨.

௩௬ - வது விசுவரூப அத்தியாயம்.

எந்தையே பல்லுயிர்க்கினைவனே சதூர்மறைத்
தந்தையே தந்தையுந் தாயுமில் லான்றரு
மைந்தனே கலபமா மயில்வருங் கடவுளே
முந்துமா னந்தவோன் காரமா மூர்த்தமே.

இ-ள். எந்தையே - என்கடவுளே,—பல்லுயிர்க்கினைவனே - பலவுயிர்களுக்கும் நாயகரே,—சதூர்மறைத் தந்தையே - நால்வேத நாதரே,—தந்தையுந்தாயுமில்லான்றரும் மைந்தனே - சுயம்பு குமாரரே,—கலபமாமயில் வருங் கடவுளே - மயூரவாகனரே,—முந்தும் ஆணந்த ஓங்காரமா மூர்த்தமே - முற்பட்ட சுசமுடைய பிரணவ மூர்த்தியே. எ-று. (௧)

என்றுவா கைப்புயத் தேந்தலும் புகலுவான்
மன்றல்வா ரீசநாண் மலரடித் தொண்டனேன்
முன்றுபே ரன்பினுற் சொலும்விபூ திச்செய
னன்றியாற் புனிதமாய் நவையறுத் தேனியான்.

இ-ள். என்று வாகைப்புயத்து எந்தலும் புகலுவான் - என்று துதித்து வீரவாகுவும் பின்னுங் கூறுவார்,—மன்றல்வா ரீசநாண்மலரடித் தொண்டனேன் யான்-சுகந்த பாதாரவிந்தங்களின் அடியேனாகிய தமியேன்,—துன்று பேரன்பினுற் சொலும் விபூதிச்செயல் நன்றியால் - பொருந்திய பெருங்காதலினாலே (நீர்) சொல்லிய விபூதியியல்பின் நன்மையினால்,—புனிதமாய் நவையறுத்தேன் - (மனச்)சுத்திபுளதாகக் குற்றத்தையொழித்தேன். எ-று. (௨)

வேண்டுமோர் கருமமொன் றுளதியான் விள்ளுகே
ஞண்டநீ யன்றிலே றரியவான் பொருளெனத்
தூண்மொ ரென்றிலைத் தோமின் மாணக்கரிற்
பூண்டநின் பேருருப் பொற்புறுந் தோற்றமாய்.

இ-ள். யான் வேண்டுங் கருமம் ஒன்றுளது விள்ளுகேன் - (மேலும்) யான் வேண்டிக்கொள்ளுஞ் செய்தி ஒன்றுளது (அதனைக்)கூறுகேன்,—ஆண்ட நீ அன்றி வேறு அரியவான்பொருளெனத் தூண்மொறு ஒன்றிலே- (சேதனசேதனப்பிரபஞ்சங்களையெல்லாம்) அடக்கிய நீரேயன்றி வேறாய் அரும்பெரும்பொருளென்று எடுத்துரைக்கும்வண்ணம் ஒன்றுமில்லை,—தோமின் மாணக்கரிற் பூண்ட நின் பொற்புறுந் தோற்றப் பேருருவாய் - குற்றமற்ற சிதுவார்போல(த் திருமேனியை)ப்பூண்ட உமது பொலிவு பொருந்திய (எப்பொருளுந் தன்கண்ணே) தேர்ந்துதலையுடைய பெரிய உருவமாய். எ-று. (௩)

பரவுறும் விசுவரூபத்திருத் தோற்றமாகத்
தெரிசனைக் குள்ளம்வைத் தேனையத் தெரிசனைக்
கருணைவைத் தானொனக் கழறுபவான் வாகுவாங்
குரிசிலுக் கருளொடுங் குருபரன் பகருவான்.

இ-ள். பரவுறும் விசுவரூபத் திருத்தோற்றமாகத் தெரிசனைக்கு -
பரந்த விசுவரூபமென்னுந் திருவடிவத்தினதாகுந் தரிசனத்தின்கண்,—
உள்ளம் வைத்தேனை - மனம்வைத்த சிறியேனை,—கருணை வைத்து அத்
தெரிசனை ஆள் என - திருவருள்செய்து அத்தரிசனத்தை(த் தருதலால்)
ஆளுக என்று கூற,—கழறும் வான்வாகுவாகுகுரிசிலுக்கும் குருபரன் அரு
ளொடும் பகருவான் - (அந்நகனஞ்)சொல்லிய வீரவாகுதேவருக்குக் குமார
சுவாமி அருளொடு கூறுவார். (ச)

இருடிகட் கரிதுவா நிமையவர்க் கரிதுதூற்
சுருதிகட் கரிதுமெய்த் தொண்டருக் கரிதுசொற்
சுருதுதற் கரிதுளங் காண்பதற் கரிதுமாம்
பொருளிலற் புதமொடும் போற்றுநந் தோற்றமே.

இ-ள். பொருளில் அற்புதமொடும் போற்றுநந் தோற்றம்-ஒப்பில்லாத
அகிசயத்தோடும் (பக்குவராலே) துதிக்கப்படும் நமது திருவடிவம்,—இருடி
கட்டு அரிது - முனிவர்க்கும் அரிது,—வானிமையவர்க்கு அரிது -
சுவர்க்கத்துத் தேவர்கட்கும் அரிது,—நூற்சுருதிகட்டு அரிது - சுருதிநூல்
கட்கும் அரிது,—மெய்த்தொண்டருக்கு அரிது - மெய்யடியார்க்கும்
அரிது,—சொல் உளங் கருதுதற்கு அரிது - சொல்லுதற்கும் மனத்தால்
நீனைத்தற்கும் அரிது,—காண்பதற்கு அரிதுமாம் - காணுதற்கும் அரிய
தாம். எ-று. (ரு)

ஊனுறுங் கண்களுக்குட்படா துன்றனக்
கானொ னக்கணை யருளொடுந் தருதுநீ
ஞானநாட் டத்தினு னந்திருத் தோற்றமே
மானவாட் செங்கையாம் வாகுவே காண்டியால்.

இ-ள். மான வாட்செங்கையாம் வாகுவே - உயர்ச்சிபொருந்திய
வானோக்கையிற்கொண்ட வீரவாகுவே,—நந்திருத்தோற்றம் - நமது விசுவ
ரூபமானது,—ஊனுறுங்கண்களுக்கு உட்படாது - ஊனக்கண்களுக்குப்
புலப்படாது,—உன்றனக்கு ஆன ஞானக்கணை அருளொடுந் தருதும் -
உனக்குப் பொருந்திய ஞானக்கணை அருளொடுந் தருவம்,—நீ ஞான
நாட்டத்தினுற் காண்டி - நீ (அந்த)ஞானக்கண்ணினால் (அதனைக்) காண்
குதி. எ-று. (சு)

என்னழ விருமுகத் தெம்பிரான் கருணையான்
மன்னுபே ரண்டமும் மற்றவண் டந்தொறுந்
துன்னுவோர் தோற்றமுஞ் சுருமர முனிவரும்
பன்னுநான் மறைகளின் பயனுமாய் நின்றனன்.

இ-ள். என்ன முவிருமுகத்தெம்பிரான் - என்முகுசல்லி ஆறுமுகக்
கடவுள்,—கருணையால் மன்னுபேரண்டமும் - திருவருளினாலே நிலை
பெற்ற பெரியவண்டங்களும்,—அ அண்டந்தொறுந் துன்னுவோர் தோற்ற
மும் - அந்த அண்டங்கடோறுஞ் செழிப்பவரது தோற்றங்களும்,—சுருமர

மாமுனிவரும் - தேவர்களும் முனிவர்களும், —பன்னு நான்மறைகள் இன் பயனுமாய் சின்னன் - ஓதுஞ் சதுர் வேதங்களும் இனிய பயன்களுமாய் வின்றார். எ-று. (எ)

கருணையாம் வடிவினைக் காண்டலுந் நீண்டவா
ளொருகையா னிருகையு முச்சிமேற் கூப்பியே
யருவிநீ ரிருவிழிக் காறுமீ ராதெனப்
பெருகவாய் குளவியே களியொடும் பேசுவான்.

இ-ள் கருணையாம் வடிவினைக் காண்டலும் - அருளிஞ் ஸாதிப விசுவ ரூபத்தைக் கண்டு, —நீண்ட வாளொருகையான் இருகையும் உச்சிமேற் கூப்பி - வீரவாகு இருகரங்களையுஞ் சிமேற் குவித்து, —இருவிழிக் காறும் அருவிநீர் ஈராதெனப் பெருக - இரண்டுகண்களின் வழியாலும் ஆனந்த வருவி இரண்டொறுகன்போல் பெருக, —வாய்குளரிக் களியொடும் பேசுவான் - உரைதடுமாறி மகிழ்வோடுஞ் சொல்லுவார். எ-று. (அ)

அத்தநின் வடிவிலே யளவிலா வமரரும்
பத்தெனும் பிரமரும் பன்னிரண் டாகிய
கொத்துறும் பரிதியுங் கூறுருந் திரர்களா
யொத்தபன் னெருவரா யுளரையுந் கண்டனன்.

இ-ள். அத்தநின் வடிவிலே - சுவாமீ உமது ரூபத்திலே, —அளவிலா அமரரும் - அளவிந்த தேவர்களையும், —பத்தெனும் பிரமரும் - தசப்பிர மரையும், —பன்னிரண்டாகிய கொத்துறும் பரிதியும் - துவாதச ஆசிக் தியர்களையும், —கூறு உருத்திரர்களாய் ஒத்த பன்னெருவராயுளரையுந் கண்டனன் - ஏகாதச உருத்திரர்களையுந் கண்டேன். எ-று. (ஆ)

எழுமால் வரைகளு மேமவான் குன்றமுந்
சூழமால் கோடியாந் சுரநதித் தொகைகளும்
வாழிமா கயிலைமால் வரைமூவ் வரையிலே
யூழியா னடனமுங் கண்டுவப் பெய்தினேன்.

இ-ள். எழு மால் வரைகளும் - எழுந்த பெரிய (எட்டுக்) குலபருவத் தளையும், —ஏமவான்குன்றமும் - பொன்மகாமேருமலையையும், —சூழம் மால் கோடி - சூழ்ந்த மலைகள் பலவற்றையும், —ஆஞ் சுரநதித் தொகை களும் - அவற்றினுண்டாகின்ற கண்கை(முதலிய) நதித்தொகைகளையும், —வாழிமா கயிலைமால்வரையும் - வாழ்வைச் செய்யுந் திருக்கைலாச மகாமலை யையும், —அவ்வரையிலே ஊழியான் நடனமும் - அம்மலையிலே சிவபெரு மானது நடனத்தையும், —கண்டு உவப் பெய்தினேன் - கண்டு மகிழ்ந்தேன். எ-று. (க)

பாற்றிரைப் புணரியும் பாம்பிணைப் பள்ளியு
முற்றிருந் தொழுசூதே னுந்தியங் கமலமு
மாற்றலந் திகிரியு மம்புயத் தாயிழை
போற்றுநா ரணையுந் கண்டொன் போற்றினேன்.

இ-ள். பாற்றிரைப் புணரியும் - பாற்கடலையும், —பாம்பிணைப் பள்ளி யும் - (ஆண்டுச்) சேட்சயனத்தையும், —ஊற்றிருந்தொழுசூ தேன் உந்தியங் கமலமும் - (அதன்மேல்) ஊழியொழுதுந் தேனையுடைய நாபிகமலத்தோ

புள்,—ஆற்றலத் திகிரியும் - வலிமையினையுடைய சக்கரப்படையோடும்,—
அம்புயத்தாயிற்று போற்று நாரணனையும் - பூமகளாலே துதிக்கப்பட்டுத்
திருமாலையும்,—கண்டு நான் போற்றினேன் - கண்டு நான் துதித்தேன்.
எ-று.

(கக)

அரியபல் யோகியர்க் காதியாங் கபிலனும்
பெரியமா தவன்முதற் பின்னுளோர் தம்மையு
முரியநான் மறைதெரிந் துளவசிட் டனைமுத
லிருடியோர் தம்மையுங் கண்டிலே நெளியனேன்.

இ-ள். அரிய பல் யோகியர்க்கு ஆதியாங் கபிலனும் பெரிய மாதவன்
முதற் பின்னுளோர் தம்மையும் - அரிய பலயோகிகளுக்கு முதல்வனாகிய
கபிலமகாமுனிவன் முதலிய ஏனையோரையும்,—உரிய நான்மறை தெரிந்
துள வசிட்டனை முதல் இருடியோர் தம்மையும் - சதுர்வேதங்களே அறிந்த
வசிட்டன் முதலிய இருடிகளையும்,—எளியனேன் கண்டிலேன் - தமிழேன்
கண்டேன். எ-று.

(கஉ)

மனுவின் டியமுறை மன்னரும் பூரணத்
திரிபவா நதிகளு மெழில்வரைத் தலைமுதற்
கணைகடற் றலைவரைக் கடவுளர் தொகுதியு
பின்பதித் திருகரைக் கிடைதெரிந் தேனியான்.

இ-ள். இந் நதிக்கு இருகரைக்கு இடை - மகாநதிகளின் இரண்டு
கரைகளிலுமுள்ள இடங்களிலே,—மனுவின்முறை நீடிய மன்னரும் -
மனுவீதியின் உயர்ந்த அரசர்களையும்,—பூரணத்து இலையவாம் நதிகளும் -
நீரைத்த இளிய சிற்றறுகளையும்,—எழில் வரைத்தலைமுதற் கணைகடற்
றலைவரைக் கடவுளர் தொகுதியும் - அழகிய மலையிடம்முதற் கடலிடம்
வரை தேவாலயங்களையும்,—யான் தெரிந்தேன் - நான் கண்டேன். எ-று.

கருதரும் பெருநவ கண்டமும் மவனுறு
மருவனங் களுமவர் வாளினுற் போரிடைச்
செருமுயன் னுயிர்விடுந் தீரரும் மகளிரும்
பொருவருந் தகையவான் புவனமுங் கண்டனன்.

இ-ள். கருதரும் பெரு நவகண்டமும் - நீளைத்தற்கரிய பெரிய நவ
கண்டங்களையும்—அவனுறும் அருவனங்களும் - ஆண்டுள்ள அரிய வனங்
களையும்,—போரிடை அமர் வாளினுற் செருமுயன்று உயிர்விடுந் தீரரும்
மகளிரும் பொருவு அருந்தகைய வான்புவனமும்-சமர்க்களத்தில்(அஞ்சாது)
அமர்ந்து வாளாற் போர்செய்து இறந்த வீரர்களும் மகளிர்களும் பொரு
ந்துகின்ற அரிய (வீர) சுவர்க்கலோகத்தையும்,—கண்டனன் - கண்
டேன். எ-று.

(கச)

எழுதுதற் கரியவா மெந்ததின் வடிவின்
முழுமணிக் கிரணவா பரணமும் மொய்கதிர்க்
கழகளித் தொளிசெய்பொன் னுடையுங் குண்டலக்
குழவெயிற் கடர்கவீன் கோடிஞ் சியர்களும்.

இ-ள். எந்தை லின்வடிவின் முழு மணிக்கிரண ஆபரணமும் -
சுவாமி உமது வடிவத்தின் முழுதும் இரத்தினங்களாலாகிய ஒளிபொருத்

திய ஆபரணங்களும்,—மொய்க்கிர்க்கு அழகு அளித்து ஒளியெயர் பொன் னுடையும் - சூரியனுக்கும் அழகுகொடுத்து விளங்கும் நீதாம்பரமும்,— குழைக்குண்டல வெயிற்கடர்கள் ஈன் தோழசூரியர்களும் - திருச்செவிக ளில் குண்டலங்களாகிய வெயிலொளியை வீசுகின்ற சூரியகோடி களும்,— எழுதுதற்கு அரியவாம்- சித்திரித்தல் கூடாதனவாம். எ-று. (கடு)

அளவிலா மதனவா காரமும் மளவிலா
வொளிகள் வாண் மதிதருங் கிரணமும் மொவ்வழற்
கொளுவுமா ரழலெலாங் கோலவா னயனமாம்
வளனெலாங் கொண்டதோர் வடிவமைந் துள்ளீர்

இ-ள். அளவிலா மதன ஆகாரமும்-அனேக மன்மதர்போலும் அழகு வடிவமும்,—(அளவிலா)ஒளிகள் (தருந் கிரணமும்) - அனேக சூரியர்கள் தருந் கிரணம்போலும் பிரகாசமும்,—(அளவிலா) வாண் மதி தருந்கிரண மும் - அனேக சந்திரர்கள் தருந் கிரணம்போலுந் தண்ணையும்,—ஒள் ளுழற் கொளுவும் ஆர் அழல் எல் ஆங்கோல வான் நயனம்-(சூரியங்காலத்து) அக்கினியைக் கொள்ளுவிக்கும் அரிய வெப்பத்தையுடைய சூரியர்களா கிய அழகிய பெரிய கண்களும்,—ஆம் வளனெலாங் கொண்டதோர் வடிவ அமைந்துள்ளீர் - ஆகிய மாட்சிமைகளெல்லாவற்றையும் கொண்ட திரு வடிவத்தைப் பொருந்தியுள்ளீர். எ-று. (கசு)

அண்டகோ டுகளெலா மையின் மேனியிற்
கொண்டரோ மத்திடைக் கோத்தமா மணிகளாக்
கண்டுளே னின்முகக் கமலமுங் கோரமாம்
விண்டபே ரோதையும் விண்ணிடிக் கண்ணவாம்.

இ-ள். ஐய அண்டகோடிகளெலாம் - சுவாமி! பலவண்டுகளை யெல் லாம்,—வின் மேனியிற் கொண்ட ரோமத்திடைக் கோத்த மா மணிகளாக் கண்டுளேன் - உமது உருவத்திற் பொருந்திய மயிர்களிலே கோத்த பெரிய மணிகளாகக் கண்டேன்,—வின் முகக் கமலமுங் கோரமாம்-உமது வதனபங்கயமும் பயங்கரமாம்,—விண்டபேரோதையும் விண்ணிடிக்கு அண்ணவாம் - (நீர்) வாய்திறந்த பேரோசைகளும் இடியேற்றைச் சார்ந் தனவாம். எ-று. (கௌ)

சூலம்வா டண்டினிற் றோமரங் காமர்குழ்
வேலெழுச் சக்கர மாயவெம் படைகளுஞ்
சீலதின் கைகளிற் செற்றின பற்றிகல்
மூலமே நடுவிலா துற்றதோர் மூர்த்தமே.

இ-ள். பற்றிகல் மூலமே நடு இலாதுற்றதோர் மூர்த்தமே - விரும்பு வெறுப்புக்களும் ஆகியும் மத்தியமும் (அந்தமும்) இல்லாதுள்ள திருவடி வமே!—சூலம் சக்கரம் ஆய வெம்படைகளும் - சூலம் வாள் தண்டு வில் தோமரம் அழகுபொருந்திய வேல் எழு சக்கரம் என் னுங் கொடிய படைகளும்,—சீல தின் கைகளிற் செற்றின - சிறப்பினை யுடைய உமது திருக்கரங்களிலே செறிந்தன. எ-று. (கஅ)

அளவிலா வானன மளவிலா நீள்குழை
யளவிலா நீள்விழி யளவிலா நாசிக

எளவிலா துயர்கர மளவிலா நீன்வடி.

எளவிலா மறைகளா கமமுநா டரியதால்.

இ-ள். துளவிலா ஆனனம் - எண்ணில்லாத முகங்களும்தான், — அளவிலா நீன் குலத் - எண்ணற்ற நீண்ட செவிகளும், — அளவிலா நீன் விழி - எண்ணற்ற நீண்ட கண்களும், — அளவிலா நாசிகள் - எண்ணற்ற மூக்குக்களும், — துளவிலாத உயர்கரம் - எண்ணற்ற உயர்ந்த கைகளும் ஆகிய, — துளவிலா நீன் வடிவு - அளவுபடாத உமது வடிவம், — அளவிலா மறைகளாகமமும் நாடரியது - அளவற்ற வேதாகமங்களாலும் தெரிதற்கரியது என்று. (கக)

புகலருந் திருமுகப் புண்டரீ கந்தொறுந்
தகைவலேப ரண்டமுஞ் சடசுடென் றழலினிற்
அகமொழிப் பல்லின்விழ் தொனியினு லடியனே
னகமுடைந் துருகியுள் ளஞ்சினே னஞ்சினேன்.

இ-ள். புகலருந் திருமுகப் புண்டரீகந்தொறும் - சொல்லுதற்கரிய திருமுக கமலங்கடொறுந், — பேரண்டமுந் தகைவ - பெரியவண்டங்களை யும் தடுப்பனவாய், — பல்லின் அழலினிற்றுக்கள் எழச் சடசுடென்று விழ் தொனியினால் - பற்களினின்று அக்கினிப்பொறிகள் எழச் சடசுடென்று தோன்றும் ஒசைகளால், — அடியனேன் அகமுடைந்து உள்ளருகி அஞ்சினேன் அஞ்சினேன் - அடியேன் பாவமழிந்து மனமுருகி மிக அஞ்சினேன். என்று. (உ0)

கோரமிக் கிளர்தரக் கோலநீ கொண்டதாற்
சிரினுற் பார்க்கவுஞ் சிறியனே னஞ்சினே
னாரநீ சொல்கென வறிகிலே னென்றலும்
வீரவா குணர்தர வேண்மகிழ்ந் துரைசெய்வான்.

இ-ள். நீ கோரம் மிக்கிளர்தரக் கோலக் கொண்டதால் - நீர் அச்சம் மேற்படுமெண்ணம் வடிவத்தைக் கொண்டனவாய், — சிறியனேன் சிரினுற் பார்க்கவும் அஞ்சினேன் - சிறியேன் சிறப்போடு பார்க்கவும் பயந்தேன், — நீ ஆரை சொல்க என அறிநிலேன் - நீர் எவ்வியல்புடையீர் கூறுக என்று கேட்கவும் அறியேன், — என்றலும் - என்று சொல்ல, — வேள் மகிழ்ந்து வீரவாகு உணர்தர உரைசெய்வான் - சுவாமியார் மகிழ்ந்து (அவ்) வீரவாகு அறியச் சொல்லுவார். என்று. (உக)

வேறு

இப்பிர பஞ்சமெல்லா மெய்திய தனுவாக் கொண்டேன்
செப்புல கணைத்து நன்மை சேர்வுறப் படைத்தல் காந்த
றப்பிலா தமிழித வெண்ணச் சாற்றுமுத் தொழிலுஞ் செய்யு
மொப்பிலா முதன்மை யுற்ற வெருவனா னுணர்கு வாயே.

இ-ள். இப்பிரபஞ்சமெல்லாம் எய்திய தனுவாக் கொண்டேன் - இவ் வுலகமனைத்தையும் பொருந்திய வடிவமாகக் கொண்டேன், — செப்பு உலகனைத்தும் நன்மை சேர்வுற - சொல்லப்பெகின்ற (சேதனப்) பிரபஞ்சக்களெல்லாம் உறுதியைப் பெறும்பொருட்டு, — படைத்தல் காத்தல் தப்பிலா தமிழிதல் என்னச் சாற்றும் முத்தொழிலும் - சிருட்டி திதி சங்காரம் என்று சொல்லப்படும் முத்தொழில்களையும், — செய்யும் ஒப்பிலா முதன்மையுற்ற

ஒருவன் நான் உணர்குவாய் - செய்யும் ஒப்பில்லாத தலைமையைப் பெற்ற
ஒருவன் நானே அறிந்துகொள். எ-து. (உஉ)

கூறுதற் கரிய ஞான வருவான் குறிக்கொள் னென்றே
யாறுமா முகத்தன் சொன்ன வருண்மொழி கேட்ட லோடும்
வேறெடுத் துரைக்க நெஞ்சம் வெருக்கொடு வீர வாகு
தேறிநாக் குளமி மீண்டுஞ் சேவடி துதித்துச் சொல்வான்.

இ-ள். நான் கூறுதற்கரிய ஞானவருவன் குறிக்கொள் என்று - நான்
(உண்மையானே) சொல்லுதற்கரிய ஞானவடிவுடையவன் அறிந்துகொள்
குறி என்று, - ஆறுமா முகத்தன் சொன்ன அருண்மொழி கேட்டலோடும் -
ஆறுமுகபெருமான் கூறிய திருவாக்கைக் கேட்டபொழுது, - வீரவாகு
வேறு எடுத்துரைக்க நெஞ்சம் வெருக்கொடு - வீரவாகு வேறு மொழிகளை
எடுத்துக்கூற மனம் அஞ்சி, - தேறு இல் நாக்குளறி - தேறுதல் இன்றி
உரைத்தொழி, - மீண்டுஞ் சேவடி துதித்துச் சொல்வான் - பின்னருஞ்
சிற்பாதங்களைத் துதித்துச் சொல்வார். எ-து. (உஉ)

கின்னர ரியக்கர் பாட வரம்பையர் கெழுமி யாடத்
துன்னிய முனிவர் சித்தர் தோகையர் தொழுது நிற்பப்
பொன்னகர்க் கிறைவ னுள்ள நடுக்குறக் கண்டேன் போற்றி
யுன்னருங் கோலம் பார்க்க வுள்ளமும் வெருவு மம்மா.

இ-ள். கின்னரர் இயக்கர் பாட - கின்னரர்களும் இயக்கர்களும் பாட
வும், - அரம்பையர் கெழுமி ஆட - அரமகளிர் கூடிவிளையாடவும், - துண்
னிய முனிவர் சித்தர் தோகையர் பொன்னகர்க்கிறைவன் உள்ளம் நடுங்
குறத் தொழுதுநிற்பக் கண்டேன் - நெருங்கிய முனிவருஞ் சித்தரும் மக
ளிரும் இந்நிதரனும் மனம் நடுக்க வணங்குகிற்கவுங் கண்டேன், - உன்னருங்
கோலம் பார்க்க உள்ளமும் வெருவும் - உமது திருக்கோலத்தைத் தரிசிக்க
மனமும் அஞ்சும், - போற்றி - காத்துக்கொள்க எ-து. (உஉ)

துதிக்கவு நாவுள் ளோங்குஞ் சொல்லருந் தியானத் தாலே
மதிக்கவு நெஞ்ச மேங்கும் வாய்மைசஞ் சலமு மாமால்
விதிக்கருங் குணங்க ளாளுன் மெய்க்கலங் கார மாக
வுதித்திருந் தருளும் வேற்கை யொருவதின் சரணம் போற்றி.

இ-ள். சொல் துதிக்கவும் நா உள் ஏங்கும் - சொற்களினிலே புகழ
வும் நாக்கு உள்ளே கலங்கும், - அருந்தியானத்தாலே மதிக்கவும் நெஞ்சம்
ஏங்கும் - அரியதியானத்தினால் உட்கொள்ளவும் மனங்கலங்கும், - வாய்மை
யுஞ் சஞ்சலமாம் - உரையுந் தமொழும், - விதிக்கருக்குணங்கள் ஆறு ஆல்
மெய்க்கு அலங்காரமாக உதித்திருந்தருளும் - ('எனையால்) அமைத்துக்
கொள்ளலாகாத (முற்றறிவு வரம்பிலின்பம் இயற்கையுணர்வு சுதந்திர
முடைமை அழிவிலாற்றல் வரம்பிலாற்றல் என்னுங்) குணங்களாகிய
அறுதிருமுகங்கள் ஆன்ற திருமேனியோடு சிறப்பாகத் தோற்றியருளிய, -
வேற்கையொருவ டின் சரணம் போற்றி - வேலாயுதகரநாயகரே உமது
திருவடிகள் காத்தருள்க. எ-து. (உரு)

சராசர மனைத்து மாகிச் சராசரத் தன்மை நீங்கும்
பராபர வியற்கை யாகிப் பரவுவா ருள்ளர் தோலும்

வீரர்விய சுருணை யாகி விளங்குகின் மெய்யின் நேற்ற
மராமலர்த் தொடையல் சூடு மயூரவா கனத்தாய் போற்றி.

இ-ள். சராசரம் அனைத்துமாகி - பிரபஞ்சம் அனைத்துமாகி, -சராசரத்தன்மை நீங்கும் பராபர இயற்கையாகி - (உண்மையானே) பிரபஞ்சமாந்தன்மையில் நீங்கிய பதியாந்தன்மையுடையீராய், -பரவாவார் உள்ளந்தோறும் வீராவிய சுருணையாகி - வழிபடுவார் மனங்கடோறும் கலந்த ஒருளுடையீராய், -விளங்கும் வின் மெய்யின் தோற்றம் போற்றி - விளங்குகின்ற உமது திருவுருவத்தின் தோற்றம் (அடியேனே) காத்துக்கொள்க, -மராமலர்த்தொடையல் சூடும் மயூரவாகனத்தாய் - கடப்பமாலையையணிந்தமயில்வாகனக்கடவுளே. எ-று (உசு)

வயம்புனை வோர்க டம்பில் வீரரில் வயப்போர் நோக்கி
வியந்துளங் களிப்பு நீங்காப் பொருநரில் வில்லோர் தம்பி
லுயர்த்துளோர் தம்பில் யானென் றுளத்தகங் காரந் தன்றாற்
புயம்படைத் தேனை யல்லாற் பொருவருங் கொடுஞ்சூர்த் தானே.

இ-ள். வயம் புனைவோர்கடம்பில் வீரரில் - வெற்றிபடைக்கும் வீரருள்ளும், -வயப்போர் நோக்கி வியந்து உளங்களிப்பு நீங்காப் பொருநரில் வில்லோர் தம்பில் - வலிய போரைக் கண்டு (அஞ்சாதெதிரின்னு தம்மைப்) புகழ்ந்து மனமகிழ்ச்சி நீங்காது பொரும் வில்வீரருள்ளார், -உயர்த்துளோர் தம்பில் யான் என்ற உளத்தகங்காரந்தன்னால் - சிறந்தவர்களினும் யானே (சிறந்தவன்) என்ற மனச்செருக்கால், -புயம்படைத்தேனையல்லாற் பொருவருங் கொடுஞ்சூர்த்தானே - புயங்குளாற் பேர்படைத்தேனுக்கன்றி ஒப்பில்லாத கொடிய குரனது சேனைகளை. எ-று. (உஎ)

வெல்லுத லரிது போலு மெனவுள மேம்பா டெண்ணும்
புல்லுணர் வோடும் வாளா பொருந்துமென் னிதய மாய
கல்லகங் குழைய மோதுங் சுருணைவா ரிதியே காணு
வெல்லையி லண்ட மெல்லா டெடுத்தபே ருருவ நீத்து.

இ-ள். வெல்லுதல் அரிதுபோலும் என - வென்றது (பிறர்க்கு) அரியதாம்போலுமென்று, -உளம் மேம்பாடு எண்ணும் புல்லுணர்வோடும் - உள்ளே பெருமையை கினைக்கும் புல்லறிவோடும், -வாளா பொருந்தும் என்னிதயமாய் கல்லகங் குழைய - வீணே பொருந்திய என்மனமாகிய கல்விடம் நெகிழ், -மோதுங் சுருணைவாரிதியே - மோதுகின்ற (நீர்த்திரையாகிய) அருளையுடைய கடலே, -காணு எல்லையில் அண்டமெல்லாம் எடுத்தபெருருவம் நீத்து - காணப்படாத அளவிறந்த அண்டங்கனையெல்லாம் ஒருக்கு கொண்ட பெரிய ரூபத்தை (இனி) வீட்டு. எ-று. (உஅ)

பண்ணு வடிவங் காட்டி யாளெனப் பையு ளோடு
முண்டகத் திருத்தாண் மீது மோலியுங் கரமுஞ் சூட்டித்
தெண்டமிட் டிறைஞ்சும் வீர வாசுவின் செய்கை நோக்கி
விண்டலத் துதித்து வீசும் விரிகதிர்ப் பரிதி போலும்.

இ-ள். பண்ணு வடிவங் காட்டி ஆள் - பழைய திருவுருவத்தைக் காட்டி ஆளாக, -எனப் பையுளோடு முண்டகத் திருத்தாண் மீது மோலியும் கரமுஞ் சூட்டி - என்று துக்கத்தோடு தாமரைமலரடிகளை மேலே

சிரசினும் கைகளினுஞ் சூட்டி,—தெண்டமிட்டு இறைஞ்சும் வீரவாகுவின் செய்கை நோக்கி-தண்டஞ்செய்து வணங்கிய வீரவாகுவின் செய்கையைப் பார்த்து,—விண்டலத்து உசித்து விரிந்திர் வீசும் பரிதி போலும்-ஆகாயத்திலுதித்து விரிந்த கிரணங்களை வீசுஞ் சூரியன்போன்ற. எ-று. (உக)

ஒளிதிகழ் முகமோ ராறு முயர்புய நிரையீ ராறும்
வளநிறை விழியீ ராறு மாமணிக் குழையீ ராறு
முளரியந் தாளு மாக முன்னரின் வடிவங் காட்டிக்
கனிமகிழ் சிறந்து வீர வாகுவைக் கைக ணீட்டி.

இ-ள். ஒளிதிகழ் முகமோராரும் - ஒளிவிளங்குகின்ற திருமுதங்க ளாரும்,—உயர் சிறைப் புயமீராரும் - உயர்ந்த சிறையாகிய திருப்புயங் கள் பன்னிரண்டும்,—வளநிறை விழியீராரும் - மாட்சிமையுடைய சிறை யாகிய கண்கள் பன்னிரண்டும்,—மாமணிக்குழையீராரும் - பெரிய இரத் தினங்களையணிந்த திருச்செவிகள் பன்னிரண்டும்,—முளரியந் தாளுமாக - தாமரைமலரடிகளுமாக,—முன்னரின் வடிவங்காட்டி - முன்போலத் திரு வருவத்தைக் காட்டி,—கனிமகிழ் சிறந்து - மிகமகிழ்ந்து,—கைகள் நீட்டி வீரவாகுவை - திருக்கரங்களை நீட்டி வீரவாகுதேவரை. எ-று. (க0)

எடுத்தன நெடுத்த காலை யெழுந்தருட் கண்ணீர் மாரி
வெடுத்தடி வணங்கி நின்ற வீரவா குவைமுன் னோக்கி
முடித்தலை துளக்கி யஞ்செ லொன்றுநா மொழிது மென்னாத்
தொடுத்தபே ரன்பி னோடுஞ் சொல்வதற் குள்ளம் வைத்தான்.

இ-ள். எடுத்தனன் - துக்கியருளினர்,—எடுத்தகாலை எழுந்து அருட் கண்ணீர்மாரி விடுத்து அடிவணங்கி நின்ற வீரவாகுவை - துக்கியகாலத் திலே எழுந்து அருளினாலே கண்ணீர்மழையைச் சொரிந்து பாதங்களை வணங்கிநின்ற வீரவாகுதேவரை,—முன் நோக்கி முடித்தலை துளக்கி அஞ் சேல் ஒன்றுநாம் மொழிதும் என்ன - ஈவாமியார் பார்த்து முடிபெருந் திய சிரசை அசைத்து அஞ்சற்க ஒன்றனை யாக் கூறுவேம் என்று சொ ல்லி,—தொடுத்த பேரன்பினோடுஞ் சொல்வதற்கு உள்ளம் வைத்தான்-பொ ருந்திய பெருங் காதலோடு கூறுதற்குத் திருவுளங்கொண்டார். எ-று. (க௧)

எண்ணரும் பிரமா தானு மியற்சன காதி யோரும்
பெண்ணொரு பாகற் போற்று நந்தியும் பிருங்கி யாதி
திண்ணிய கணத்து னோருஞ் சிந்தைமுற் றொருங்க நோற்றுக்
கண்ணினுக் கடங்கா விர்தக் கோலத்தைக் கருத்துள் வைத்தார்.

இ-ள். எண் அரும் பிரமா தானும்-எண்ணுகின்ற அருமையாகிய பிரம தேவரும்,—இயற் சனகாதியோரும் - முறைமையினையுடைய சனகர்முதலி யோரும்,—பெண்ணொருபாகற் போற்று நந்தியும் - சிவபெருமானைத் துதித் தின்ற நந்திதேவனும்,—பிருங்கியாதி திண்ணிய கணத்துளோரும் - பிருங்கி முதலிய வலியகூட்டத்தவர்களும்,—சிந்தைமுற்று ஒருங்க நோற்று - மனம் முழுதும் ஒருங்கத் தவஞ்செய்து,—கண்ணினுக்கு அடங்கா இந்தக்கோலத் தைக் கருத்துள் வைத்தார் - கண்களுக்கு அடங்காத இந்த விசுவரூப(ந் தரிசிக்கும் விருப்ப)த்தை உள்ளத்தில வைத்தார்கள். எ-று. (க௨)

அன்னவர் தம்மை நோக்கி யருள்சுரந் தினிய தோற்றச்
தின்னல மினிமுன் னாதி யுகத்தினி லிகல்வெஞ் சூரைக்
கொன்னிலை வேலாற் கீண்டு கந்தமா தனப்பொற் கோயின்
மன்னியிற் றிருத்த லாக வேண்டின மகிழ்ச்சி மிக்கால்.

இ-ள். அன்னவர்தம்மை நோக்கி இனிய தோற்றத்தின் நலம் அருள்
சுரந்து - (நாம்) அவர்களைப்பார்த்து இனிய விசுவரூபத்தின் இன்பத்தைக்
கொடுத்தற்குக் கருணைகூர்ந்து, —இனி முன்னு ஆதி யுகத்தினில் - இனி
முற்படும் யுகாதியிலே, —இகல்வெஞ்சூரைக் கொன்னிலவேலாற் கீண்டு -
சூரபன்மனை வேற்படையினாற் சங்கரித்து, —கந்தமாதனப் பொற்கோயில்
மன்னி மகிழ்ச்சி மிக்கு வீற்றிருத்தல் ஆக வேண்டினம் - கந்தமாதனத்துத்
திருக்கோயிலிற் சேர்ந்து மகிழ்ச்சிமிசுந்து வீற்றிருப்பது உளதாக விரும்பி
னேம். எ-று. (நக)

அவ்வயி னமது சேனைக் காதியாம் வீரவாகு
செவ்வியி னிறைந்த தோற்றத் தெரிசனை விரும்பு மன்னாற்
செவ்வயில் வடிவங் காட்டு வோமென விசைத்தே நீருங்[மால்.
கவ்வயி னீங்கித் தோற்றங் காண்மினென் றுரைத்து னோ

இ-ள். அவ்வயின் நமது சேனைக்கு ஆதியாம் வீரவாகு - அவ்விடத்து
நமது சேனைக்குத் தலைவனாகிய வீரவாகு, —செவ்வியின் னிறைந்த தோற்றத்
தெரிசனை விரும்பும் - அழகினால் னிறைந்த விசுவரூபத்தைத் தரிசித்தலை
விரும்பும், —அன்னாற்கு எவ்வயில் வடிவங் காட்டுவோம் என இசைத்தே -
அவனுக்குக் குற்றமில்லாத அவ்வுருவத்தைக் காட்டுவேம் என்று கூறி, —
நீரும் கவ்வயின் நீங்கித் தோற்றந் காணின் என்று உரைத்துளோம் -
நீங்களுந் துன்பத்தின் நீங்கி அவ்வுருவத்தைக் காணுங்கள் என்று சொன்
னேம். எ-று. (நக)

செப்பிய மாற்றந் தன்னாற் சிந்தனை மகிழ்ச்சி யெய்தி
யிப்பெரு வடிவ முன்பா லெடுத்தனந் தொழுது நீயு
மொப்பிலா வுலகை பூத்தா யுள்ளமும் புனிதம் பெற்றாய்
முப்புல னத்து னோரின் முதன்மையும் படைத்தி கண்டாய்.

இ-ள். செப்பிய மாற்றந் தன்னால் - (அந்நனங்) கூறியவசனத்தோ
டியைய, —சிந்தனை மகிழ்ச்சியெய்தி இப்பெருவடிவம் உன்பால் எடுத்தனம் -
மனமகிழ்ச்சியடைந்து இவ்விச்சுவரூபத்தை நின்றும் கொண்டோம், —
நீயுந் தொழுது ஒப்பிலா உலகை பூத்தாய் - நீயும் வழிபட்டு நிகரில்லா
மகிழ்ச்சியையடைந்தாய், —உள்ளமும் புனிதம் பெற்றாய் - மனமுஞ்
சுத்தி பெற்றனை, —முப்புலனத்துளோரின் முதன்மையும் படைத்தி - மூவுல
கத்தாரின் முதன்மையையும் பெறுவாய். எ-று. (நக)

ஆதலி னெழுத்தோ ராறு மற்புதத் தழுத்தி வேத
நீதியான் மெய்த்தி யான நெஞ்சகத் தடக்கி நம்பே
ரோதுதி நமது பொற்றா ளுற்றுளோர் தம்மைக் காத்துக்
காதலா லவர்த முள்ளக் கருத்தவா முடித்தி யப்பால்.

இ-ள். ஆதலின் எழுத்தோராவும் அற்புதத்து அழுத்தி - ஆகையாற்
சடகூரங்களையும் அதிசயத்தோடு (மனத்தில்) அழுத்தி, —வேத நீதி ஆல்

மெய் தியானம் நெஞ்சகத்து அடக்கி - மறைமுறையின் அமைந்த திருவுருவத்தின் தியானத்தை மனத்தின் அடக்கி,—நம்பேர் ஒதுதி - நமது நாமத்தைக் கூறுதி,—நமது பொற்றூள் உற்றனோர் தம்மைக் காத்து - நமது திருவடிகளை வழிபட்டவர்களைப் பரிபாலித்து,—காதலால் அவர்தம் உள்ளக் கருத்து அவா முடித்தி - அன்போடு அவர் உள்ளத்துக் கருதிய இவ்ந்த சித்திகளை அருளுதி,—அப்பால் - அதன்பின்னர். எ-று. (நக)

அளக்கரும் பிரம கற்ப வந்தத்தி னமது பாதத் தளக்கம லத்து வீடு தந்தன மென்றே லீசன் குளக்கணிற் றோன்று ஞானக் குருபர னுரைத்தா னன்ன வளத்திய றன்னால் வீர வாகுவு மனங்கொண் டேத்தி.

இ-ள். அளக்கரும் பிரமகற்ப அந்தத்தின் - அளவிடுதற்ரிய பிரம கற்பத்தின் முடிவிலே,—நமது பாதத்தளக்கமலத்து வீடு தந்தனம் என்றே—நமது பாதரவிர்த்தங்களின் முத்தியைத் தந்தேம் என்று,—சசன் குளக்கணிற்றோன்று ஞானக் குருபரன் உரைத்தான் - சிவபெருமானது நெற்றிக் கண்ணிற்றோன்றிய ஞானத்தினையுடைய குமாரசுவாமி திருவாய்மலர்ந்தருளினார்,—அன்ன வளத்து இயல் தன்னால் வீரவாகுவும் மனங்கொண்டு எத்தி - அந்த அருட்செல்வ இயல்பினால் வீரவாகு தேவரும் மனங்கொண்டு துதித்து. எ-று. (ந௭)

புகலருங் குமர வேள்வி பூதியுங் கேட்டு மேலார் தகையபே ருருவங் கண்டு சததளத் திறைக்கு மெட்டாச் சுகமடைந் தருந்தி யானத் துதியுட னிருந்து யோகத் தகமகிழ்ந் தின்று காறு மற்புகப் புணரி யாழ்ந்தான்.

இ-ள்.—புகலருங் குமரவேள் விபூதியுங் கேட்டு - சொல்லுதற்கரிய குமாரசுவாமியினுடைய விபூதியையுங் கேட்டு,—மேலார்தகைய பேருருவங் கண்டு - திவ்வியமான விசுவரூபத்தையுங் கண்டு,—சததளத்திறைக்கு மெட்டாச் சுகமடைந்து - பிரமவுக்கும் எட்டாத சுகத்தையடைந்து,—அருந் தியானத்துதியுடனிருந்து - அரிய தியானஸ்தோத்திரங்களோ டிருந்து,—யோகத்து அகமகிழ்ந்து இன்றுகாறும் அற்புதப் புணரி ஆழ்ந்தான் - யோகத்தோடு மனமகிழ்ந்து இன்றுவரையும் அதிசயசாகரத்தில் அமிழ்ந்தினர். எ-று. (ந௮)

பேருரு வமைந்த தோற்றப் பெற்றியும் விபூதி யாய சீருட் சிறப்பு மேத்திச் சிந்திப்போர் தீமைநீங்கிக் கோரவெம் பவவோர் சீண்டு கூறுதற் கரிதாளு செல்வ வாரியிற் றினைத்து வேண்டு மைந்தரை யடைவர் மன்னே.

இ-ள். விபூதியாய சீர் அருட் சிறப்பும் - குமரவிபூதியாகிய திவ்விய அருட்டலைமையையும்,—அமைந்த பேருருத் தோற்றப் பெற்றியும் - (அத் திவ்வியத்தலையால்) அமைந்த விசுவரூபமாகிய திருவடிவத்தின் வரலாற்றினையும்,—எத்திச் சிந்திப்போர் - துதித்து வீணைப்பவர்,—தீமை நீங்கி - துன்பங்களைக்கி,—கோரவெம் பவவோர் சீண்டு-பயங்கரமான கொடிய பாவ வேரை யறுத்து,—கூறுதற்கரிதாளு செல்வ வாரியில் தினைத்து - சொல்லுதற்கரிய செல்வக்கடலிற் படிந்து,—வேண்டும் மைந்தரை அடைவர் - விரும்பிய புதல்வரையும் பெறுவர். எ-று. (ந௯)

வஞ்சனை தீநீர் காற்று வருமவ மிருத்து வெந்நோய்
சஞ்சல மவர்பாற் செல்லா தண்ணளி ஈட்டனை கேட்போர்
நெஞ்சகங் குழைய வேண்முன் னித்தமும் படிப்போர் வாங்கி
விஞ்சையி நெழுது வேளர்கள் விருப்புட னினைத்த வெல்லாம்.

இ-ள். வஞ்சனை தீநீர் காற்று வரும் அவமிருத்து-(அன்னியருடைய) வஞ்சனைகளினாலும் தேயு அப்பு வாயுக்களினாலும் வரும் அவமிருத்துக் களும்,—வெந்நோய் சஞ்சலம் அவர்பாற் செல்லா - கொடிய நோய்களும் (மற்றுக்) துன்பங்களும் அவரிடத்து ஏய்தா,—தண்ணளியுடனே கேட்போர் - அன்புடனே கேட்பவர்களும்,—நெஞ்சகங் குழைய வேள் முன் னித்தமும் படிப்போர் - மனவெகிழ்ச் சுவாமிந்நிதானத்தில் நாடோறும் கற்பவர்களும்,—வாங்கி விஞ்சையின் எழுதுவோர்கள் - (திருமுறையை) வாங்கி அறிவோடு வரைபவர்களும்,—வீருப்புடன் னனைத்தவெல்லாம் - ஆசையோடு எண்ணியவைகளையெல்லாம். எ-று (ச0)

முற்றொருங் கெய்து வார்கண் முழுதாரம் மாணை யானை
சொற்றன் மிதயத் தன்பு தூண்டுதி யெனனி யாசன்
கற்றுணர் சுகனுங் கேட்கக் கழறினன் முனியீ ருங்கட்
குற்றமா கதையை யின் னு முனிவர்த் துவ மொன்றன் சூதன்.

இ-ள் ஒருக்கு முற்ற எய்துவார்கள் - ஒருக்கே சித்திக்கும்படி பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள்,—முழுதும் நம் மாணை யானை சொற்றன்ம் - எல்லாம் நம்மாணை ஆணையே சொன்னேம்,—இதயத்து அன்பு தூண்டுதி என-(உன்) மனத்து அன்பைச் செலுத்துதி என்று,—வியாசன் கற்றுணர் சுகனுங் கேட்கக் கழறினன் - வியாசமுனிவன் கற்றறிந்த சுமுகனினுங் கேட்கக் கூறினான்,—முனிவீர் உங்கட்கு உற்ற மாக்கதையை இன்னும் உணர்த்துவம் என்றான் சூதன் - முனிவர்களே! உங்களுக்குப் பொருந்திய பெரிய கதைகளே இன்னும் அறிவிப்பேம் என்று கூறினான் சூதமுனிவன். எ-று. (சக)

விசுவரூப அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௬௬௬

கசு-வது. சுவாமியின் மந்திரமகிமை யுரைத்த
அத்தியாயம்.

மகமாயை யாதி மலமுட றுத்து வளர்கின்ற ஞான மினிதாய்ப்
புகவேசெ லுத்து மொருகாதை யுண்டு புகல்வா நினைக்க வரிதாங்
குசுனன முத்தி வடிவாய தண்ட கூடம்ப ராவ மனுதூற் [தே.
சுகனே யருத்தி யுடன்வீர வாகு தொழுநான் வினோர்க டொழு

இ-ள். மனு தூற் சுகனே-மன்னிய தூல்களையறிந்த சுகமுனிவனே!,—மகமாயையாதி மலம் ஊடறுத்து - மகாமாயை முதலிய பாசங்களைப் பிரித்து,—வளர்கின்ற ஞானம் இனிதாய்ப் புகவேசெலுத்தும் ஒருகாதை உண்டு - வளரும் அறிவை இனிது பிரவேசிப்பிக்கும் ஒரு சரித்திரம்

உளது,—புகல்வாம் - (அதனைக்) கூறுவாம்,—வினைச் சுவரிகாக் குகன் ஆன முத்தி வடிவாயது - வினைத்தற்கரிய குமரசுவாமி கொண்ட முத்தியைத் தரும் விசுவரூபமானது,—அண்டகூடம் பராவ - (முன்னர்) அண்டகூடங்களின் வியாபிக்க,—அருத்தியுடன் வீரவாகு தொழுநான்—அன்போடு வீரவாகுதேவர் வணங்கிவின்றபொழுதில்,—வினோர்கள் தொழுது—தேவர்களும் (தரிசித்து) வணங்கிக்கொண்டு. எ-று (௧)

வேறு

போன நிருந்தாப தர்க்காதி யானென்று புகலுங்கை வீணை முனிவ, னானை பேரன்பு கொண்டுசெவ் வேன்கொண்ட வக்கோல நின்று தொழுதே, வாண நெனக்கண்க ணீர்பாய ரோமங்கள் வடிவத் தரும்ப விதயந், தானான வானந்த ஞானம் பெருக்காழி தாழ்ந்தா னுயர்ந்த புகழால்.

இ-ள். போனார் - சென்றனர்,—இருந் தாபதர்க்கு ஆதியானென்று புகலுங்கை வீணை முனிவன் - (அவருடனின்றி தரிசித்துத் தொழுக) பெரிய முனிவருட் சிரேஷ்டனெனப்படும் நாரதமுனிவன்,—ஆனதை பேரன்பு கொண்டு - நீங்காத பேரன்பைக் கொண்டு,—செவ்வேள் கொண்ட அக்கோலம் நின்று தொழுது - சுவாமிகொண்ட அவ்வுருவத்தை நின்று வணங்கி,—வாணநெனக் கண்கள் நீர்பாய - சுரநீர்போலக் கண்களினின்றி அருவிசொரிய,—வடிவத்து ரோமங்கள் அரும்ப - உடலின் மயிர்கள் சிலிர்ப்ப,—உயர்ந்த புகழால் இதயமான ஆனந்த ஞானம் பெருக்காழி தாழ்ந்தான் - உயர்ந்த துதிகளோடு மனத்துப் பொருத்திய ஆனந்தமும் அறிவுமாகிய பெருக்கியுடைய கடலின் முழுகினான். எ-று (௨)

நீடுஞ் சற்கால மேகத்தின் மின்சார்த நேரக்கை வீணை நிலவப், பீடொன்று முன்னக்க ளிப்பாந்த ஈங்கம் பிடித்துந்த வான முனிவன், மூடுந்துழாய்த்தொங்கன் மோலிப்பி ளானினிண்டு முடிவற்ற விற்பி னமரும், பாடொன்று வைகுண்ட நல்லலயத்துற்ற பரிவோட டைந்து ளானரோ.

இ-ள். வானமுனிவன் - நாரதமுனிவனானவன்,—நீடுஞ் சற்கால மேகத்தின் மின்சார்தல் நேரக்கை வீணை நிலவ - நெடிய கூடாப்பருவத்து (வெண்) முகிலின் மின்னல் சேர்தல்போலக் கையில் வீணை விளங்க,—பீடொன்றும் உள்ளக்களரிப்பாந்த ஈங்கம் பிடித்து உந்த - பெருமைபொருந்திய மனமகிழ்ச்சியாகிய துறை பிடித்துத் தள்ளுகலால்,—மூடுந் துழாய்த் தொங்கல் மோலிப் பிரான் விண்டு - துளசி மலையையணிந்த முடியினையுடைய தலைவராகிய விட்டுணு,—முடிவற்ற இன்பின் அமரும் பாடி ஒன்று வைகுண்ட நல்லலயத்து - அளவிறந்த இன்பத்தோடிருக்கின்ற பெருமை பொருந்திய வைகுண்டத்துத் திருக்கோயிலின் கண்ணே,—உற்ற பரிவோடு அடைந்துளான் - மிக்க அன்போடு சேர்ந்தான். எ-று. (௩)

பாலாழி நடுவிற்க வேதர்தொ முத்திவு பண்புற்ற திவி னிடை யே, மேலாய வைகுண்ட பட்டணத் தானந்த மயமாய் விளங்கு வதுசீர், மூலாக மக்கோரி லையைநி படிசுத்தின் மொய்த்துத் திரண்டு நெடிதாங், காலாதி மடபெற்ற மண்டபத் தின்பங் சனிந்தான் பயத்தி னுரைபோல.

இ-ள். பாலாழி நடுவிற சுலோகச் செழுந்தீவு-பாற்கடலினடுவே சுலோகமென்னும் அழகிய தீவு (உள்ளது),—பண்புற்ற தீவினிடையே - அத்தீவினிடத்து,—மேலாய வைகுண்ட பட்டணத்து - மேன்மையாயுள்ள வைகுண்ட பட்டணத்திலே,—சீர்மூல அகமக்கோயிலவையுடு - சிறப்புக்குக் காரணமாகிய மலையேனற கோயில்களினுள்ளே,—படிகத்தின் மொய்த்துத் திரண்டு நெடிதாங் கால் ஆயிரம் பெற்ற ஆனந்தமயமாய் விளங்குவது மண்டபத்து - பளிங்குகளால் (ஆகி) நெருங்கித் திரண்டு நீண்ட ஆயிரங்கால்களைக்கொண்ட ஆனந்தவடிவாய் விளங்குவதாகிய மண்டபத்தின் கண்ணே,—இன்பக் களிந்த ஆன்பயத்தின் நுரைபோல் - இன்பமுதிர்ந்த பசுப்பாவின் நுரைபோல். எ-று. (சு)

மெலிதாய வெண்மைத்திருச்சேட பரியங்க மிசையான பூவின் மகளு, நிலமாது மிருபாலி நிலவச்சு னந்தடுவி மிச்சுவச் சேனனுவான், நிலையான நந்தனுயர் சனகாதி யோர்கங்கை தானுதிமுந்து நதிகன், மலர்வான் றருச்சுரபி விண்ணக மடந்தையர் வசுக்களனு சந்தர் முதலோர்.

இ-ள். மெலிதாய வெண்மைத் திருச்சேட பரியங்க மிசை-மெல்லிய வெள்ளிய ஸ்ரீசேஷசுயனத்தின்மேலே,—ஆன பூவின் மகளும் நிலமாதும் இருபாலின் நிலவ - பொருந்திய சீதேவியும் பூதேவியும் இருபாங்கரிலும் விளங்க,—சுனந்தடுவி விச்சுவச்சேனன் உவணன் தலையான நந்தன் - சுனந்தனும் விச்சுவச்சேனனும் உவணனும் முதன்மையாகிய நந்தனும்,—உயர்சனகாதியோர் - உயர்ந்த சனகர்முதலியோரும்,—கங்கையாதி முந்து நதிகள் - கங்கைமுதலிய முற்பட்ட யாறுகளும்,—மலர்வான்றருச் சுரபி - சுரதருக்களும் தேனுவும்,—விண்ணகமடந்தையர் வசுக்கள் அனுசந்தர் முதலோர் - அரமகளிரும் வசுக்களும் அனுசந்தர் முதலியோரும். எ-று. ()

வாயார வாழ்த்தித் துதித்துத் துதித்துள்ள மலினந்து ரக்கு மதியோ, ரோயாம லஞ்சலி செலுத்தினர் தொழத்தகைய வும்பர்க்கு ஞானவமுதந், தாயாயளிக்கின்ற நாராயணக்கடவுடன்முன்னர் யாழின் முனிவன், போயாத ரத்தோடு பாதார விர்தங்கள் போற்றிப் பணிந்த பொழுதில்.

இ-ள். வாயார வாழ்த்தித் துதித்துத் துதித்து - வாய்களாலமைய இடையறாது போற்றி,—உள்ள மலினத் துரக்கு மதியோர் - மனக்குற்றங்களை நீக்குங் கருத்துடையராய்,—ஓயாமல் அஞ்சலி செலுத்தினர் தொழ - ஒழியாது கைகூப்பி வணங்க,—தகைய உம்பர்க்கு ஞான அமுதந் தாயாய் அளிக்கின்ற நாராயணக்கடவுடன்முன்னர் - கருதியையுடைய தேவர்களுக்கு அறிவோடு அமிர்தத்தை மாதாப்போலக் கொடுக்கின்ற விஷ்ணுதேவரின் முன்னே,—யாழின் முனிவன் போய் - நாரதர்போய்,—ஆதரத்தோடு பாதாரவிர்தங்கள் போற்றிப் பணிந்தபொழுதில் - விருப்பத்தோடு பாதாரவிர்தங்களைத் துதித்து வணங்கியபொழுது. எ-று. (ஈ)

புகலரு மருக்கிய மிருக்கொடு கொடுத்துமுனி புங்கவனை யங்கனகமே, தகையமணி யாசனத் தினிதிருத் திப்பசிய தண்டுளவணிந்த பெருமான், முகமலர நீயிவண் விழைந்தபொருள் சேர்

வா மொழிந்திடுதி யென்ற பொழுதே, யகமகிழ் சிறந்தினிசை நாரதக் கடவுண்முனி யாதரத் தோடு புகல்வான்.

இ-ள். பசிய தண்டுளவணிந்த பெருமான் - விஷ்ணுவானவர், - முனி பங்கவனை அங்கனக் மேதகைய மணியாசனத்து இனிதிருத்தி - நாரத முனிவனைச் சுவர்ணரத்தினிடத்தில் இருக்கச்செய்து, - முகமலரப் புக லரும் அருக்கியம் இருக்கொடுகொடுத்து - முகமலர்வாகச் சொல்லுதற்கரிய அருக்கியத்தை மறையோடுகொடுத்து, - ி இவண் விழைந்த பொருள் சோர் வற மொழிந்திடுதி என்றபொழுது - ி ஈண்டு விருப்பிய பொருளைத் தள ராது சொல்லுக என்றபொழுது, - இன் இசை நாரதக் கடவுண்முனி - இனிய இசையையுடைய நாரதனாகிய தேவமுனிவன், - அகமகிழ் சிறந்து ஆதரத்தோடு புகல்வான் - மனமகிழ்ச்சி மிகுந்து விருப்பத்தோடு சொல்ல வான். எ-து. (௭)

உமைதந்த மைந்தன் கொடுஞ்ஞர அறுத்தரின வொண்டொடியை யானை மகளைக், கமைகொண் டணைந்துபா ரதகண்ட வைப்பிற் கனியுமுத் தமிழி னுடனே, யமைவின் றுயர்ந்ததண் பொருநை யின் நென்றிசையி னமரர்முனி வரர்கள் வாழ்த்தச், சிமையந் தருங்கந்த மாதனச் சாரற் செயந்தியம் பதியி னுறையா.

இ-ள். உமைதந்த மைந்தன் கொடுஞ்ஞர அறுத்து அரின ஒண்டொ டியை யானை மகளைக் கமைகொண்டு அணைந்து - உமாகுமாரர் ஞரனைக் கொண்டு மான்மகளையும் யானைகளையும் பொறுமை கொள்வித்துச் சேர்ந்து, - பா ரதகண்ட வைப்பிற் கனியு முத்தமிழினுடனே : அமைவின் று உயர்ந்த தண் பொருநையின் நென்றிசையின் - பரதகண்ட நிலத்திலே கனிந்த முத்தமிழ்களோடு அமைதலின்றி (மற்றெவ்வளங்களானும்) உயர் ன்த பொருநையாற்றின் நென்னிலத்திலே, - சிமையந் தருங் கந்தமாதனச் சாரற் செயந்தியம்பதியின் - சிகரம்பொருந்திய கந்தமாதனமலையிற் செய ந்திரகரத்தின்கண்ணே, - அமரர் முனிவர்கள் வாழ்த்த உறையா - தேவர் முனிவர்கள் அனிகக் இருந்து. எ-து. (௮)

கொற்றவம் புயவீர வாகுவக் காகவே கொண்டவா னந்த வடி வஞ், செற்றமின் றுயர்முனிவர் கந்தருவர் விண்ணவர்க டிரிகதந் திரர்க ளுடனே, யுற்றுமின் நெழுவடிவு கண்டெண் டெள்ளத் துவப் பாடங் காமை யாலே, மற்றமின் பா தத் துறைப்பான் பொருட்டி லெண் வந்தன னெனப்பு கலுவான்.

இ-ள். கொற்ற அம்புயவீரவாகுவக்காகக் கொண்ட வான் அந்த வடி வம் - வீரவாகுவன்பொருட்டுக்கொண்ட பெரிய அளவினையுடைய ரூபத் தின்கண்ணே, - உற்று ஈன்று எழு வடிவு - பொருத்தினின்று தோன்று கின்ற (சித்சித்துப்பிரபஞ்சங்களின்) வடிவுகளையெல்லாம், - செற்றமின்று உயர்முனிவர் கந்தருவர் விண்ணவர்கள் திரிகதந்திரர்களுடனே கண்டு கண்டு - செற்றமின்றி உயர்ந்த முனிவர் முதலாயினோடு தரிசித்துத் தரி சித்து, - உள்ளத்துவப்பு அடங்காமையால் இன்பாதத்து உரைப்பான் பொ ருட்டு இவண் வந்தனை - மனத்துயமகிழ்ச்சி அடங்காமையால் உமதடிக்கீழ் உரைத்தல்காறணமாக ஈண்டு வந்தேன், - எனப் புகலுவான் - என்று சொல்லி மேலுந் கூறுவான். எ-து.

தேற்றப்பொருட்டாகிய மன்ற என்பது வலிந்து மற்ற என நின்
றது. (௬)

பாரதப் போரிற் றனஞ்சயற்காக நீ பாலித்த வடிவு கண்டேன்,
சூருடைத் தண்டகா ரணியத்தின் மாதவன் றேழுறகு நன்கு வா
யந்த, மேருவிற் சங்கரன் காட்டுந் திருக்கோல மேவரக் கண்டு
தொழுதே, னாருமச் சுறவதரி காச்சிரம மதனிலே யரியநர நார
ணர்களாம்.

இ-ள். பாரதப்போரில் தனஞ்சயற்காக நீ பாலித்த வடிவு கண்டேன்-
பாரதயுத்தத்தில் அருச்சுனுக்காக நீர் கொண்ட உருவத்தைக் கண்
டேன்.—சூருடைத் தண்டகாரணியத்தின் மாதவன் றேழுறகு நன்குபாய்
ந்த மேருவிற் சங்கரன் காட்டுந் திருக்கோலம் மேவரக் கண்டு தொழு
தேன் - அச்சத்தையுடைய தண்டகாரணியத்திலே அருச்சுனுக்கு நன
மை சிறந்த சிவபெருமான் காட்டிய திருக்கோலத்தை மேம்பாடாகத் தரி
சித்துவணங்கினேன்,—ஆரும் அச்சுற வதரிகாச்சிரமமதனிலே அரிய நர
நாரணர்களாம் - ஆரும் அஞ்ச வதரிகாச்சிரமத்திலே அரிய நரனும் நார
ணனும் என்கிற. எ-று. (௧0)

இருவோர் தமக்குமொரு காலாக் கினிக்கடவு ளின்பத் தெடு
த்த வடிவும், பிரியாது கண்டுகண் டுள்ளங் களித்தனன் பிரமன்
றொழிற்கூ டவும், பரமே சுரக்கடவுண் மேருமால் வரையினிடை
பண்டுகொண் டுள்ள வடிவ, மொருவாது நின்றுகண் டுள்ளங்
களித்தன னுரைக்கடங் காத குமரன்.

இ-ள். இருவோர்தமக்கும் ஒரு காலாக்கினிக்கடவுள் இன்பத்து எடு
த்த வடிவும் - இருவருக்கும் ஒரு காலாக்கினிருத்திரர் இன்பத்தோடு கொ
ண்டவடிவத்தையும்,—கண்டுகண்டு பிரியாது உள்ளங்க் களித்தனன்—இனிது
நோக்கி விடாது மனமகிழ்ந்தேன்,—பண்டு மேருமால்வரையினிடைப்
பரமேசுரக்கடவுள் - முன் மகாமேருமலையிற் சிவபெருமான்,—பிரமன்
தொழிற்கூடக்கொண்டுள்ள வடிவம் ஒருவாது நின்று கண்டு உள்ளங்க் களித்
தனன் - பிரமன் சிருட்டிபெறுமாறு கொண்டவடிவத்தையும் பிரியாது
நின்று தரிசித்து மனமகிழ்ந்தேன்,—உரைக்கடங்காத் குமரன் - அகிர்வச
ஸீயராகிய குமரரசுவாமி. எ-று. (௧௧)

வேறு.

கொண்டி. ருந்தவிக் கோலத்தைப் போலயான்
கண்டி லேனிது காரண நின்னடிப்
புண்ட ரீகத்தைப் போற்றிப் புகல்வதற்
கண்டி. நேனென் றருண்முனி சாற்றினான்.

இ-ள். கொண்டிருந்த இக்கோலத்தைப்போல யான் கண்டிலேன் -
(இந்நாட் செயந்திபுரத்துக்) கொண்டிருந்த இவ்வடிவத்தைக் (கண்டது)
போல யான் (முன்னவற்றைக்) கண்டேனல்லேன்,—காரண நின்னடிப்
புண்டரீகத்தைப் போற்றி இது புகல்வதற்கு அண்டினேன் - (திதி)கார
ணரே! தும் பாதா ரவித்தங்கோத் துதித்து இதனைச் சொல்ல வந்தேன்,—
என்று அருண்முனி சாற்றினான் - என்று நாரதமுனிவன் கூறினான்.
எ-று. (௧௨)

. கவாமியின் மந்திரமகிமைபுனைத்த அத்தியாயம். ௧௧௬

நாரதன்சொல நாரணன் கேட்டுப் புன்
மூரல் கொண்டு முழங்கித்தன் வைகுண்டத்
தூர டங்கலு மொண்ணில வுக்கருப்
பூர வெள்ளை புதுக்குளித் தானறோ.

இ-ள். நாரதன் சொல நாரணன் கேட்டுப் புன்மூரல்கொண்டு முழ
ங்கி - நாரதன் (அக்ஷணஞ்)சொல்லத் திருமால் கேட்டுப் புன்னகையெய்து
ஒலித்து,--ஒன் ளிலவு - (சிரிப்பினது) ஒள்ளிய காந்தியினாலே,--தன்
வைகுண்டத்தூரடங்கலும் கருப்பூரவெள்ளை புதுக்குவித்தான் - தம் வை
குண்டலோகமுழுதிலும் (உள்ள மாளிகையாதிகளிற்) கருப்பூரம்போலும்
வெள்ளைநீரைப் புதுக்குவித்தான். எ-று. (௧௩)

கருணை கொண்ட விழியின்கத் தூரியா
விருடி மேனிக் கிலேபன மப்பிவான்
பருவ மாமுகில் போலும் வடிவத்தான்
திருவி ருந்தின் பவளச்செவ் வாய்விண்டான்.

இ-ள். வான்பருவமாமுகில்போலும் வடிவத்தான் - கார்காலமுகிலை
நீகர்த்த வடிவினையுடைய(அத்திருமாலான)வர்,--கருணைகொண்ட விழி
யின் கத்தூரியால் இருடி மேனிக்கு இலேபனம் அப்பி - அருள்பொருந்
திய கண்மணியாகிய கத்தூரியினாலே முனிவனது (வெள்ளை)மேனிக்கு(க்
கரும்பூச்சை)ச் சாத்தி,--திருவிருந்தின் பவளச்செவ்வாய் விண்டான் -
இலக்குமிக்கு விருந்தாகிய பவளம்போலும் வாயைத் திறந்தார். எ-று. (௧௪)

தத்து வக்கட நீர்த்தத் தகைமைசார்
முத்த ருக்கு முதன்மைய தாம்பரி
கத்த யாழ்முனி சொல்லுவன் கேளென
வித்த கத்துப தேசம் விளம்புவான்.

இ-ள். தத்துவக்கடல் நீர்த்தத் தகைமைசார் முத்தருக்கு - பிரபஞ்சக்
கடலைக் கடத்தற்குச் சன்மார்க்கத்தைச்சாரும் முமுட்சுக்களுக்கு,--முதன்
மையதாம் பரிசுத்த யாழ்முனி - முதற்றுணையான கத்தியையுடைய வீணை
முனிவனே,--சொல்லுவன் கேள் என - சொல்லுவேன் கேள் என்று சொ
ல்லி,--வித்தகத்து உபதேசம் விளம்புவான் - சதுரப்பாட்டினையுடைய
உபதேசத்தைக் கூறுவார். எ-று. (௧௫)

கயிலை மால்வரைக் கண்ணுதன் மூர்த்தியுந்
துயிலும் யாமுமொன் ருகிக் குகனுருப்
பயிலு மந்தப் பசுபதி யைம்முகத்
தியலு நம்முக மெய்திய தாறென.

இ-ள். கயிலைமால்வரைக் கண்ணுதன்மூர்த்தியுந் துயிலும் யாமும்
ஒன்றாகிக் குகனுருப் பயிலும்-கயிலைமலையிற் சிவபெருமானும் (பாற்கடலில்)
உறங்கும் நாமும் ஒன்றுபட்டுக் குமாரசுவாமியின்வடிவமாய்ப் பொருந்தும்,--
அந்தப் பசுபதி ஐம்முகத்து இயலும் நம்முகம் ஆறென எய்கியது,--அக்கட
வுளின் ஐந்துமுகங்களோடுகூடிய நமதுமுகம் குமாரசுவாமிக்கு ஆறென்று
பொருந்தியது. எ-று. (௧௬)

இறைவன் திண்புய மெட்டுமட் டார்துழாய்
நறைகொ ணம்புய நான்குமுன் னுன்கதாம்
விநற்கொ ணம்புய மேயவெஞ் சூலமும்
பொறைகொ ணாழியும் பொற்பமர் சத்தியாய்.

இ-ள். இறைவன் திண்புயமெட்டும் மட்டார்துழாய் நறைகொள் நம்
புயநான்கும் முன்னுன்கதாம்-சிவபெருமானுடைய புயங்களெட்டுந் துளசி
மாலையின் நறுமணத்தைக்கொண்ட நமது நான்குபுயங்களும்(கூட்டிக் குமார
சுவாமியின்புயங்கள்)பன்னிரண்டாம்,—விநல் கொள் அம்புயமேய வெஞ்
சூலமும்-வலிமைகொண்ட (அவரது)புயத்திற்பொருந்திய சூலாயுதமும்,—
பொறைகொள் ஆழியும் - பொறுமைபொருந்திய (நமது) சக்கரமும்,—
பொற்பமர் சத்தியாய் - பொலிவுபொருந்திய வேலாய். எ-று. (௧௭)

பக மாக விருதலைச் சூலமே
யாகு மந்த வரன்கலை யாகிய
மாக வான்சுட ராய்நம் வலக்கணின்
பாக மாகி யெழும்பிர பஞ்சத்தை.

இ-ள். ஏகமாக இருதலைச் சூலமேயாகும் - ஒன்றாக இருதலைச்சூலம்
போலாகும்,—அந்த ஆரன் கலையாகிய மாகவான்சுடராய் நம் வலக்கணின்
பாகமாகி - சக்கரகாரணமாகிய சிவபெருமானது கலையாயுள்ள விண்ணி
னிரவியாய் நம்வலக்கண்ணினிடமாகி,—எழும் பிரபஞ்சத்தை - உயரு
கின்ற (சேதனப்)பிரபஞ்சங்களை. எ-று. (௧௮)

உண்டு பண்ணும்விட் சேபத் துயர்சத்தி
மண்ட லந்தொழ வள்ளியென் றுற்றனன்
விண்டு வின்வடி வாக விளங்கிய
வெண்ட ருஞ்சந் திரகலை யென்பதாய்.

இ-ள். விட்சேபத்து உண்பண்ணும் உயர் சத்தி - (பாசக்களை)அகற்
றுதலினால் (கண்ணிலையை) உண்டாக்கும் உயர்ந்த சத்தியே,—மண்டலன்
தொழ வள்ளியென்று உற்றனன் - சிலவுலகு வணங்க வள்ளியம்மை
யென்று இருந்தவராம். எ-று.

சேஷம் அபித்தசெய்யுனிற் கூட்டி உரைக்கப்படும். (௧௯)

இயவு ளாவிடக் கண்ணொ னு மானந்த
மயம தாகி வரும்பரி பூரண
யுயர்வு நீக்கியுள் ளாவர ணப்பெய
ரயர்வி ளாதுயர் வாகிய சத்தியே.

இ-ள். விண் து இன் வடிவாக விளங்கிய - விண்ணிற் சுத்தமான
இனிய வடிவாய் விளங்கிய,—எண் தருஞ் சந்திர இயவுட்கலையென்பதாய்-
பெருமைபொருந்திய சந்திரனாகிய சிவகலையாய்,—ஆய் இடக்கண்ணொ
னும் - ஆராயப்படும் (நமது) இடக்கண்ணிடமாகிய,—ஆனந்தமயம்தாகி
வரும் பரிபூரண உயர்வு நீக்கி உள்ளாவரணப்பெயர் - இன்பவடிவாகிவரும்
வியாத்தியின்கண்ணே உயர்தலைநீக்கி உள்ளத்தை மறைத்தலால்(உலக
வாழ்விற்றற்குமாறு) வேறுபடுத்துகின்ற:—அயர்விலாது உயர்வாகிய சத்தி
யே - அயர்வின்றி உயர்ந்த (கிரேதான)சத்தியே. எ-று. (௨௦)

கூற்றந் தெய்வ குஞ்சர மாநென
மாறி லாதுதித் தாளந்த மாதரே
யாறு மாமுகற் காமீரு சத்தியும்
வேறி லாது விளங்கும் பிரமமே.

இ-ள். கூற்றந்தெய்வகுஞ்சரமாதென மாறிலாதுதித்தான் - சொல்லுதற்கரிய தெய்வமானையம்மையென்று ஒப்பிலலாது விளங்கினவராம்.—அந்த மாதரே ஆறுமாமுகற்கு ஆம் இரு சத்தியும்-அந்த அம்மைமாரே ஆறுமாமுகக்கடவுளுக்கு ஆகிய இரண்டுசத்திகளும் (ஆவர்).—வேறிலாது விளங்கும் பிரமமே - (இங்ஙனமாகிய ஆறுமுகப்பிரான் சிவபெருமானின்) வேறுபாடின்றி விளங்குங் கடவுளே. எ-று. (உ௧)

வேறு.

சுப்பிர மணிய நென்று சொல்லும்பெயர் பதமுன் றுரு
மப்பதத் திடையுண் டான வரும்பதஞ் சிவனு மீற்றின்
மெய்ப்பதஞ் சிவனை யேத்தும் விண்டுநின் வடிவா முன்னஞ்
செப்புறு பதமி ரண்டு பதங்களைச் சேர்ந்து காட்டி.

இ-ள். சுப்பிரமணியன் என்றுசொல்லும் பெயர் பதமுன்று ஆகும் - சுப்பிரமணியன் என்னும் காமத்தின் மூன்று சொற்கள் உள, —அப்பதத்து இடையுண்டான அரும்பதஞ் சிவனும் - அச்சொற்களுள் இடையிலுள்ள (பிரமன்என்னும்) அருஞ்சொற் சிவபரியாயமாம்,—ஈற்றின் மெய்ப்பதஞ் சிவனை எத்தும் விண்டுவின்வடிவாம் - இறுதிச் சொல்லாகியவிகுதியோடு புணர்ந்த மெய்யான (பிரமணிய என்னுஞ்)சொல் (நாமேயாகிய) விட்டுணு வின் பரியாயமாம்,—முன்னஞ் செப்புறு பதம் இரண்டு பதங்களைச் சேர்ந்து காட்டி - முன்னர் (நன்மைப்பொருளை)ச் சொல்லுகின்ற (சு என்னுஞ்)சொல்லு இரண்டுசொற்களையுஞ்சேர்ந்து (பொருளை)விளக்கி. எ-று.

ஆரியத்திலே பிரஹ்மம் என்பது சிவபரியாயம்; அது யவ்விகுதியோடு புணரப்பிறந்த பிரஹ்மணிய என்பது சிவபெருமானுக்கு அன்பன் என்னும் பொருட்டாய் விட்டுணுபரியாயமாம். (உ௨)

ஒப்பரு மைக்க மாக வுரைத்தலா லுரைக்க வொண்ணு
மைப்படி மிடற்றி னுனு மாலெனு நாமு மாக
முப்புல னங்க ளேத்த மூலமு முடிவு மில்லாச்
சுப்பிர மணிய னாகச் சொல்லுநால் வேத மாநேதா.

இ-ள். ஒப்பரும் ஐக்கமாக உரைத்தலால் - ஒப்பற்ற ஒற்றுமையாகக் கூறுதலால்,—உரைக்கவொண்ணு மைப்படிமிடற்றினுளும் மாலெனும் நாமும் மூலமுமுடிவுமில்லாச் சுப்பிரமணியனாக - உரைகடந்த நீலகண்டக் கடவுளும் விட்டுணுவென்னும் நாமமே ஆகியந்தமில்லாத சுப்பிரமணியக் கடவுள் என்று,—முப்புலனங்கள் ஆக எத்த நால்வேதஞ் சொல்லும் - மூவுலகினர் எல்லாரும் புகழ்ச் சதுர்வேதங்களுங் கூறும். எ-று. (உ௩)

சரவண பவவென் றோதுந் தாவறு பதங்கண் மூன்றிற்
பரவுறு சரமென் றுய பதமது சலமே யாகும்
வருவநம் வாசமிந்த வரன்பத மிரண்டும் பார்க்கி
லரிதுமா தவத்து நாரா யண்ணெனு மருத்த மாமால்.

இ-ள். சரவணபவ என்று ஒதுந் தாவறு பதங்கண்மூன்றில்-சர வண பவ என்று கூறப்படுங் குற்றமற்ற மொழிகண் மூன்றனுள்ளே,—பரவுறு சரமென்றாய் பதமது சலமேயாகும் - புகழப்படுஞ் சரம் என்னும் மொழி ஜலம் என்னும் பொருள்படுவதாம்,—வரு வரும் வாசம் - (அதன்பின்) வந்த வரும் என்பது இருப்பிடம் என்னும் பொருள்படுவதாம்,—இந்த வான்பத மிரண்டும் பார்க்கில் - இந்தப்பெரிய மொழிகளிரண்டையும் (சேர்த்து அன்மொழித்தொகையாக்கிப்)பார்த்தால்,—அரிதுமாதவத்து நாராயணன் எனும் அருத்தமாமால் - (சரவணன் என்பதற்கு) அரும்பெருந் தவத்தை யுடைய நாராயணன் என்னும் பொருள் ஆகும். எ-று.

சரம் } ஜலம். வரும் } ரகரத்தின் தொடர்பால்
நாரம் } அயரும் } நகரம் ணகரமாகும்.

ஆகவே, சரவணன் நாராயணன் என்னுமிரண்டும் ஜலத்தை வாச ஸ்தானமாகவுடையவன் என்னும் பொருளினவாய் விட்டுணுவின பரியா யங்களாம். (உச)

இயலுறு பவனென் றோது மிரும்பதஞ் சிவன்ற னாகு
மயலற விரண்டு மொன்றாய் வழுத்திலா நெழுத்தே யாகும்
பயனெருந் குணரின் ஞானப் பரம்பொருட் சிவனதாய
சயவடி வாகு மென்றே சொல்லுநான் மறைக ளம்மா.

இ-ள். இயலுறு பவன் என்றோதும் இரும்பதஞ் சிவன்றான் ஆகும் - பொருந்திய பவன் எனப்படும் பெருமொழி சிவபரியாயமாம்,—மயலற இர ண்டும் ஒன்றாய் வழுத்தில் ஆநெழுத்தாகும் - மயக்கந்தீர(ச் சரவண பவ என்னும்)இரண்டையும் புணர்த்தித் துதித்தால் ஆறக்கரங்களாம்,—பயன் ஒருங்கு உணரின் - (இச்சரவணபவநாமத்தின்) பொருளை ஒருங்கு தெரி யின்,—ஞானப் பரம்பொருட் சிவனதாய சயவடிவு ஆகும் - (நமக்கு) ஞா னத்தையருளும் பரம்பொருளாயுள்ள சிவபெருமானையாகிய சொந்தவடி வம் என்பதேயாம்,—என்று நான்மறைகள் சொல்லும்—என்று சதுர்வேதங் களும் கூறும். எ-று. (உடு)

மலர்குகன் றான மாவ மயலற வகுக்குங் காலே
நிலமணல் சுக்குப் பாறை நிகழ்தருங் கல்லு நான்காந்
குலமலை நமக்கும் வேற்கைக் குமரற்குந் தான மாகும்
பலனுறு நிலனா மற்றப் பருப்பதஞ் சிவனா காரம்.

இ-ள். குகன் மலர்தானமாவ - முருகபிரான் (கருணை)மலரும் இடங் களாவனவற்றை,—மயலற வகுக்குங்காலே - மயக்கந்தீரச் சொல்லும் பொழுது,—நிலம்மணல் சுக்குப்பாறை நிகழ்தருங் கல்லு ஆம் நான்கு குல மவை - நிலமும் மணலும் பரற்பாறையும் விளங்குகின்ற கல்லும் ஆகிய நான்கு சாதுகளும்,—நமக்கும் வேற்கைக்குமரற்குந் தானமாகும் - நமக்கும் வேற்கரக்கடவுளுக்கும் இடங்களாகும்,—பலனுறு நிலன் நாம் - பயன் பொருந்திய நிலம் நமதுவடிவாம்,—மற்றப் பருப்பதஞ் சிவனாகாரம் - ஏனை மலை சிவபெருமானது வடிவமாம். எ-று. (உசு)

தரையிட னாழு மற்றைத் தடவரை சிவனு மாக
மருவுமல் னிடங்க ளெல்லா மயூரவா கனத்தி னாற்குப்

நவாபியின் மந்திரமகிமைபுரைத்த அத்தியாயம். ௧௯௯

பொருவரு மிடன தாகிப் பொருந்துமென் றெடுத்துக் காட்டிச்
சுரர்தமக் கமுத மீந்த துழாய்ப்புயல் பின்னுஞ் சொல்வான்.

இ-ள். நாம தரையிடனும மறறைச் சிவன் தடவரையும் ஆச மருவும்
அவ்விடங்களெல்லாம்,—நாமாகிய நிலவிடங்களும் ஏனைச் சிவபெருமா
னாகிய மலைகளும் என்று பொருந்திய அவ்விடங்களெல்லாம்,—மயூரவா
கணத்திறைஞ்சுப் பொருவு அரும் இடனதாகிப் பொருந்தும் - மயில்வாகனக்
கடவுளுக்கு இயைந்த அரிய இடங்களாகி அமையும்,—என்று எடுத்துக்
காட்டி - என்று எடுத்து விளக்கி—சுரர்தமக்கு அமுதமீந்த துழாய்ப்புயல்
பின்னுஞ் சொல்வான் - தேவருக்கு அமுதுகொடுத்த விட்டுணு மீண்டுங்
கூறுவார். எ-று.

மேலேச்செய்யுளிற் சுட்டிய நிலமுதலிய நான்கனுள் முன்னையிரண்
டும் நிலமெனவும், பின்னையிரண்டும் பருப்பதமெனவும் அடக்கப்பட்டமை
யை விளக்குவார் “தரையிட னுமுமறறைத் தடவரை சிவனுமாக மருவு
மவ்விடங்களெல்லாம்” என ஈண்டணுவதித்தார். (௨௭)

வேங்கட வரையு மந்த வேங்கட வெற்பின் மீதி
லாங்குக னேரித் தீர்த்த மானது மசலத் தூடு
பாங்குறு மூர்த்தி தானும் பன்னிரு புயனும் வாசத்
தேங்கமழ் துளபஞ் சூடும் யானுமாய்ச் சிறந்து னோமால்.

இ-ள். வேங்கடவரையும் - வேங்கடமலையும்,—அந்த வேங்கடவெற்
பின்மீதில் ஆங் குகனேரித்தீர்த்தமானதும் - அவ்வேங்கடமலையின்மேலே
உள்ள குகனேரித்தீர்த்தமும்,—அசலத்தூடு பாங்குறு மூர்த்திதானும் -
அம்மலையில் உரிமையாயுள்ள (தாவரத், திருமேனியும்,—பன்னிருபுயனும்
வாசத்தேங்கமழ் துளபஞ்சூடும் யானுமாய்ச் சிறந்துனோம் - குமாரகவாயி
யும் நறுந்துழாயணிர்த நாமுமாய்ச் சிறந்துள்ளோம். எ-று. (௨௮)

நெருப்புறு கலைமுன் மூன்று நிலமகள் கமலை நீலி
பொருத்துநான் குடனேன் தாறு வ்துமுறை புரையி லாத
புருத்திர னிகரி லீச னுயர்சிவன் கலையில் வாறு
திருத்துகார்த் திகையோ ராளுஞ் சிவனுமால் வடிவு மாமால்.

“இ-ள். நெருப்பு உறு முன்மூன்றும் நிலமகள் கமலை நீலி கலை - கார்த்
திகையிற் பொருந்திய முகன்மூன்றுபாகங்களும் பூசேவி சீதேவி உமா
தேவிகளின் கலைகளாம்,—பொருத்து நான்குடன் ஐந்து ஆரூவது முறை
புரையிலாத உருத்திரன் நிகரிஸீசன் உயர்சிவன் கலை - பொருந்திய நான்
காவதும் ஐந்தாவதும் ஆரூவதும் முறையே ஒப்பற்ற உருத்திர அநந்தேச
சதாசிவமூர்த்திகளின் கலைகளாம்,—இவ்வாறு திருத்து கார்த்திகை ஓரா
றும்- இங்ஙனமே திருத்தமாகிய கார்த்திகை ஆறுபாகங்களையுடையதாம்,—
சிவனும் மால்வடிவும் ஆமால் - இங்ஙனமாயைந் கார்த்திகை) சிவரூப
மும் விட்டுணு(வாகிய என்) ரூபமும் ஆம். எ-று. (௨௯)

அயளித் தன்மை யாலே யளப்பறு மார னுளிற்
சேயினுக் குரித்தா மோமஞ் செபமுப வாசம் பூசை
நேயமோ டியற்றி லீச நெடியமால் விரதத் துள்ள
துயநற் பயன்க ளெல்லாந் துகளறக் கொடுக்கு மாதோ.

தி-ன் ஆய இச்சன்மையால் - ஆகிய இவ்வியல்பினால், —அளப்பறும்
ஆரணவியல் - அளவற்ற (மகிமையையுடைய) கார்த்திகைநாளிலே, —செய்
னுக்கு உரித்தாம் ஓமத் செபம் உபவாசம் பூசை நேயமோடு இயற்றில் -
குமரசுவாமிக்கு உரிமையான ஓமத்தைச் செபத்தை உபவாசத்தைப்
பூசையை அன்போடு செய்யின், —சுசன் நெடியமால் விரதத்து உள்ள
ஆய நற்பயன்களெல்லாம் - சிவபெருமானுக்கும் நமக்கும் உரிய விரதந்
களால் உளவாகுஞ் சுத்தமான் உறுதிப்பயன்களையெல்லாம், —துகன்றக்
கொடுக்கும் - குற்றந்தீரக்குமாரசுவாமி) அருள்வார். எ-று. (ந0)

அகரமு முகரந் தானு மளப்பரு மகரந் தானு
மெகிளவா கனனு நாமு மீசனு மாகு மந்த
வுகரமே குமரனாகு முயர்ந் தெழு மகரந் தானு
மகரமுந் தெய்வ மானும் வள்ளியு மாகு மம்மா.

உரைதகு மெழுத்து மூன்று முறைக்கடங் காது நின்ற
பிரணவ வடிவ மாகும் பெண்களோ ரிரண்டு பேருஞ்
சரவண பவனு மொன்றுந் தனித்ததோங் கார மாகுந்
சுருதியாழ் முனிவ வுண்மை சொற்றன் மென்றான் மாயோன்.

இ-ள். அளப்பரும் அகரமும் உகரந்தானும் மகரந்தானும் - அளவியட்
லரிய அகரமும் உகரமும் மகரமுந் (முறையே), —எகிளவாகனனும்
நாமும் ஈசனும் ஆகும் - பிரமனும் நாமும் உருத்திரனும் (என்னும் அருத்த
முதையன்) ஆகும், —உரைதகும் எழுத்துமூன்றும் —சொல்லப்பட்ட எழுத்
துக்களென்றும் (ஒன்றுபட்டு மூவாக்கு முதல்வன் என்னும் பொருள்
பட்டு), —உரைக்கடங் காது நின்ற பிரணவவடிவமாகும் —அவாச்சிய வந்து
வாகிய சிவபெருமான் அகிட்டித்து) நின்ற பிரணவருபமாகும். [இனி
இப்பிரணவத்தைக் குமரசுவாமி நின்றருபமாகக் கொள்ளுமாறு:—] அந்த
உகரமே குமரனாகும் —அழகினையுடைய உகரமே குமரசுவாமியின் அகிட்டி
டானாமாய், —உயர்த்தெழும் அகரந்தானும் மகரமுந் தெய்வமானும் வள்ளி
யும் ஆகும் - உயர்ந்த அகரமும் மகரமுந் தெய்வமானையாருக்கும் வள்ளி
யம்மையாருக்கும் அகிட்டானமாகும், —ஒங்காரம் - (அம்மூன்றும் ஒன்று
பட்டு) ஒங்காரமானது, —பெண்களோ ரிரண்டு பேருஞ் சரவணபவனும்
ஒன்றுந் தனித்தது ஆகும் —அம்மைமாரிருவருஞ் சரவணபவபெருமானும்
ஒருங்காய் (கொண்ட) அகிட்டானம் ஆகும், —சுருதியாழ் முனிவ உண்மை
சொற்றன் என்றான் மாயோன் - வேதம்வல்ல வீணைமுனிவனே உண்மை
கூறினும் என்றான் விட்டுணு எ-று.

தானம் என்னும் பெயரடியாகப் பிறந்த தானி என்னும் வினையின்
வந்த தானித்தது என்னும் பெயர் இடமாக்கப்பட்டது எனப்பொருள்படும்.
அது குறுகித் தனித்தது என்றுனது. (நக-நஉ.)

நாரதந் குரைத்துச் செங்க ணுரணன் முனிவ னோடுஞ்
சீரினுக் கழகு செய்யுந் செயந்தியம் பதியின் முன்னந்
தாரகந் றடிந்த செவ்வேள் சரித்திர மினிது காண்பான்
காருடப் பிடர்மேற் கொண்டு கந்தமா தனத்திற் போந்தான்.

இ-ள். செங்கணுரணன் நாரதற்கு உரைத்து - விட்டுணு நாரதனுக்கு
(இவ்வாறு) கூறி, —முனிவனோடும் - (அந்) நாரதனோடும், —சீரினுக்கழகு

செய்யுள் செயந்தியம்பதியில்-அழகுக்கழகுசெய்யுள் செயந்திபுரத்திலே,—
முன்னந் தாரகற்றடிந்த செவ்வேள் சரித்திரம் இனிது காண்பான்—
முன்பு தாரகனைக்கொன்ற சுவாமியினது நற்செயலை இனிது தரிசிக்க,—
காருடப் பிடர் மேற்கொண்டு கந்தமாதனத்திற் போந்தான் - கருடனது
பிடரின் இவர்து கந்தமாதனத்துச் சென்றார். -எ-று. (௧௬)

கருடவா கனமேற் கொண்டு கண்ணனுங் குற்ற காலே
முருகவேள் கண்டு பூசை முறைபிறழாது பொய்யக்
குருபர னுவப்பப் பூசை கொண்டலின் வண்ண னன்பா
னருமறை முறையிற் செய்தே யளவிலா மகிழ்ச்சி பூத்தான்.

இ-ள். கண்ணன் கருடவாகனமேற்கொண்டு ஆக்குற்றகாலே - விட்
டுணு கருடனிலிவந்து ஆண்டுச்சேர்த்தபோது,—முருகவேள் கண்டு முறை
பிறழாது பூசை செய்ய - குமாரசுவாமி கண்டு (அவர் தமக்கடியரேயாகவும்
போலியான மாமனென்னும்) முறை பிறழாவண்ணம் (அதற்கேற்ற) உப
சாரத்தைச் செய்ய,—கொண்டலின்வண்ணன் அன்பான் - விட்டுணு
(உண்மையானே தமக்குத் தலைவரென்னும்) அன்போடு,—குருபரன் உவப்
பப் பூசை அருமறைமுறையிற் செய்து - குமாரசுவாமி மகிழ்முறையு அருச்
சையைச் சுருதிவிதிப்படி செய்து,—அளவிலா மகிழ்ச்சி பூத்தான் - அள
வற்ற ஆனந்தம் பொலிந்தார். -எ-று. (௧௭)

வேதனும் விமான மாக விளங்கிய சிமயக் கந்த
மாதனத் திருந்தான் கந்த வரைச்சுகற் நாத ஸூர்த்தி
யாதரத் தகில மெல்லா மற்புதத் தளித்தா னேமிர்
சீதரப் புத்தே டானுஞ் செயந்தியம் பதியிற் புக்கான்.

இ-ள். வேதனும் விமானமாக விளங்கிய சிமயக் கந்தமாதனத்து இருந்
தான் - பிரமாவும் விமானம்போல விளங்கிய உச்சியையுடைய கந்தமாத
னத்தில் (முன்னரே) இருந்தார்,—கந்தவரைச் சுகந்தஸூர்த்தி ஆதரத்து
அகிலமெல்லாம் அற்புதத்து அளித்தான் - (அந்) கந்தமாதனத்திலே சுகந்
நாதராகிய சிவபெருமான் பற்றினையுடைய உலகினரையெல்லாம் அதிசய
மாகக் காத்தார்,—நேமிச் சீதரப்புத்தேடானுஞ் செயந்தியம்பதியிற் புக்
கான் - (பின்) சக்கிரத்தையுடைய விட்டுணுவுஞ் செயந்தியிற் புருந்தார்.
-எ-று. (௧௮)

விண்ணை வாரச் சாரல் விசயமாங் கோயி றன்னிற்
கண்ணக தீர்த்த மான கந்தபுட் கரிணித் தெண்ணீர்
ரெண்ணினர்க் கெண்ணி யாங்கே யின்னருள் புரிந்து வானிற்
பண்ணவர் பரவ வேற்கைப் பரமன்வீற் றிருந்தான் மன்னோ.

இ-ள். விண்ணைவார் அச்சாரல் விசயமாங் கோயிறன்னில் - வானை
வயர்ந்த அம்மலையின் வெற்றியாகிய கோயிலிலே,—கண்ணகல் தீர்த்தமான
கந்தபுட்கரிணித் தெண்ணீர் - இடமகன்ற தீர்த்தமாகிய கந்தபுட்கரிணி
வாவியின் பாக்கரில்,—வேற்கைப் பரமன் எண்ணினர்க்கு எண்ணியாங்கு
இன்னருள்புரிந்து - வேலாயுதக்கடவுள் கிணைந்தவர்க்கு கிணைந்தவாறு திரு
வருள் செய்யுகொண்டு,—வானிற் பண்ணவர் பரவ வீற்றிருந்தான் - தேவ
ரோடு முனிவருந் துதிக்க வீற்றிருந்தனர். -எ-று. (௧௯)

முனைச்சுடர் வேற்கை யானை மொழியவந் தனைகள் செய்ய
நனைக்கமெய்த் தியானஞ் செய்ய நிறைந்தபூ சனைக ளாற்ற
நனைத்துழா யலங்க லானு நான்மறை முடிவுங் காணுப்
புனற்சடை யாற்கு முள்ளம் பொருந்திய மகிழ்ச்சி யாமால்.

இ-ள். முனைச்சுடர் வேற்கையானை மொழிய வந்தனைகள் செய்ய - வேலாயுதக் கடவுளை (அற்புதசரிதமெடுத்துக்) கூறலாற்றான் வழிபாடுகள் செய்தலாற்றான், —நனைக்க மெய்த்தியானஞ்செய்ய நிறைந்த பூசனைகள் ஆற்ற - (சாதாரணமாக) நனைதலாற்றான் உண்மைபான தியானஞ் செய்தலாற்றான் (அக்கக்களின்) நிறைந்த அருச்சனை செய்தலாற்றான், —நனைத்துழாயலங்கலானும் நான்மறைமுடிவுங் காணுப் புனற்சடையாற்கும் - வீட்டுணுவாலும் உபசிடதக்களாலும் உணரப்படாத சிவபெருமானுக்கும், —உள்ளம் பொருந்திய மகிழ்ச்சி ஆம் - திருவுளத்திலே இயைந்த பிரீதி உண்டாகும். எ-று. (௩௭)

இனையமாக் கதைவி யாச னிசைத்ததே னுண்டு தந்தை
நனைமலர்ப் பாதம் போற்றி நாடரு மகிழ்ச்சி பூத்து
மனனிலை புணர்ந்து கண்ட வான்மக முனிவ னீண்ட
முனைநெடு வேலோன் பாத முன்னியாங் திருந்தான் மன்னே.

இ-ள். மனனிலை உணர்ந்து கண்ட வான் சுகமுனிவன்-மனத்தான் (உறுதி) நிலையை ஆய்ந்து அறிந்த பெருமையான சுகமுனிவன், —தந்தை வியாசன் இசைத்த இனையமாக்கதைத் தேன் உண்டு - பிதாவாகிய வியாச முனிவன் கூறிய இம்மகாசரித்திரமாகிய தேனை உட்கொண்டு, —நனைமலர்ப் பாதம் போற்றி - (அவனது) பாதாரசித்தக்களைத் துதித்து, —நாடரு மகிழ்ச்சிபூத்து-அளவற்ற ஆனந்தஞ் சிறந்து, —நீண்டமுனைநெடு வேலோன் பாதம் முன்னி ஆங்கு இருந்தான் - வேலாயுதக்கடவுளினுடைய திருவடிகளைத் தியானித்து அங்கனம் இருந்தான். எ-று. (௩௮)

சுவாமியின் மந்திரமகிமையுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் கூடுக.

கரு-வது. பலகதை உபதேசித்த அத்தியாயம்.

இருக்குமுத னுல்வேத முணர்ந்தசுக முனிகே ளின்னுமொரு காதையுனக் கெடுத்துரைப்ப னென்றே, குருக்குமதிக் கோடாக் கடவுளிரு சரண கோகனதங் கரங்குவித்துக் கொண்டொளி யாசன், நருக்குமனக் கொடுஞ்ஞரை வேரறுத்த சுடர்வேற் சண்முகன் னிணையடிச்செந் தாமரையுள் ளிருத்திப், பெருக்குகழி மகிழ்ச்சிப்ப வுடல்புனக் மரும்பப் பிள்ளைமுகந் தனைப்பார்த்துப் பேசவுளம் பிடித்தான்.

இ-ள். உயர் வியாசன் - உயர்ந்த வியாசமுனிவன், —குருக்குமதிக் கோடரக்கடவுள் இருசரண கோகனாதக் கரங்குவித்துக் கொண்டு - பால சந்திரசேகரசுவாமியின் உபயபாதாரவிந்தங்களையும் (வினைந்து) கைகூடப் பிக்கொண்டு, —தருக்குமனக்கொடுஞ்ஞரவேறுத்தகடர்வேற் சண்முக ன்றன் இணையடிச்செந்தாமரை உன்னிருத்தி-ஞரசன்காரசத்திகர சண்முகசுவாமியின் உபயபாதாரவிந்தங்களையும் தியானித்துக்கொண்டு, —பெருக்கு கழிமகிழ் சிறப்ப உடல் புளகம் அரும்பப் பின்னாமுகந்தனைப் பார்த்து - பெருகுசலுடைய பேரானந்தஞ் சிறப்ப உடம்பில் உரோமாஞ் சந் தோன்றமகன்முகத்தைப் பார்த்து, —இருக்குமுத ஞல்வேதம் உணர்ந்த சுசமுனி கேள் இன்னுமொருகாதை உனக்கு எடுத்துரைப்பன் என்று - இருக்காதி சதுர்வேதங்களையும் அறிந்த சுசமுனியே கேள் மற்றொரு கதையை உனக்கு எடுத்துக் கூறுவேன் எனத்தொடங்கி, —பேச உளம் பிடித்தான் - கூற மனங்கொண்டார். ஏ-று. (க)

காலமொரு மூன்றினையுங் கருத்தினிடைக் காண்போன் காம முடன் வெகுளிமிகு களிமயக்க மொழித்தோன், சூலநெடு வேல் பிடித்த துண்டமதிச் சடையான் துணைச்சரண மலர்பரவுந் துரு வாசமுனிவன், மேலமர ரினிதிருக்கும் விண்ணுலகமாறு விரிஞ்ச னுல கடையவுளம் விரைந்துசெலுங் காலைச், சேலனைய கருநெடுங் கட் டெய்வமட மாது சென்னிபணிந் தின்னறவத் தேமாலை கொ டுத்தாள்.

இ-ள். காலமொருமூன்றினையுங் கருத்தினிடைக் காண்போன் - முக் காலசிகழ்ச்சிகளையும் மனதில் அறிய வல்லவனும், —காமமுடன் வெகுளி மிகுகளிமயக்கம் ஒழித்தோன் - காமவெகுளிமயக்கங்களை நீக்கினவனும் ஆகிய, —சூலநெடுவேல்பிடித்த துண்டமதிச்சடையான் துணைச்சரணமலர் பரவுந் துருவாசமுனிவன் - சூலபாணியான சந்திரசேகரருடைய உபய பாதாரவிந்தங்களை வழிபட்டுத் துருவாசமுனிவன், —மேலமரர் இனிதிருக் கும் விண்ணுலகம் ஆறு - வானவர் வாழுஞ் சுவர்க்கம் வழியாக, —விரிஞ்ச னுலகு அடைய உளம் விரைந்து செலுங்காலை - பிரமலோகத்தைச் சேரு மாறு மனத்தின் விரைந்து போம்போது, —சேலனைய கருநெடுங்கட்டெய்வ மடமாது சென்னிபணிந்து இன்னறவத்தேமாலை கொடுத்தாள் - அரமகன் (ஒருத்தி அவனைத்) தலையால் வணங்கிப் பாரிசாதமலர்மாலை(யொன்றை உபசாரத்தின்பொருட்டுக்) கொடுத்தாள். ஏ-று. (உ)

வாங்குமலர்த் தொடைமாலை வனப்பனைத்து நோக்கி வார்சடை யின் மலர்முகத்தின் மணிமார்பி லணைத்துத், தாங்கரிய மகிழ்பூத் து முனியகலுங் காலைத் தருநிழலி லரசிருக்குந் சதமகத்த றற் கோட், டோங்கலரி ராவதத்தி நெருத்தமிசை வரக்கண் டொங் களித்து மதுமாலை யும்பர்முனி யெடுத்துப், பாங்கினளித் திட வதனை வானரசன் வாங்கிப் பத்தியிலன் பாலாணை மத்தகத்திற் பதித்தான்.

இ-ள். முனி வாங்கு மலர்த்தொடைமாலை வனப்பனைத்தும் நோக்கி - துருவாசன்(அவள்பால்)வாங்கிய பூமாலையின் அழகுமுழுதையும் பார்த்து, —வார்சடையின் மலர்முகத்தின் மணிமார்பில் அணைத்து - உச்சியிலும் முகத்

துலும் மர்பிலும் உணைத்து,—தாங்கரிய மகிழ்பூத்து அகலங்காலை - பொறுக்கலாகா மகிழ்ச்சிமிருந்து செல்லும்போது,—தருசிழலின் அரசிருக்குஞ் சதமகத்தன் நாத்கோட்டு ஒங்கல் அயிராவதத்தின் எருத்தமிசை வரக்கண்டு,—சுரதருசிழலில் அரசானும் இந்திரன் நான்கு கொம்புகளையுடைய மலைபோலும் வெள்ளையானையினது பிடரின்மேலே வரக் கண்டு,—உம்பர் முனி உளங்களித்து மதுமலை எடுத்துப் பாங்கின் அளித்திட-(அம்) முனிவன் மனமகிழ்ந்து மாலையை எடுத்து (ஆசிமொழியின்) உரிமையோடு கொடுப்ப,—வானரசன் பத்தியிலன் அதனை வாங்கி - இந்திரன் பத்தியின்றி அதனை வாங்கி,—பாலானை மத்தகத்திற் பதித்தான் - வெள்ளையானையின் மத்தகத்தின்மேல் வைத்தான். எ-று. (க)

மத்தகத்தின் மணிமலை வானிறைவ னுகைக்கு மதயானை கடங்கவிழ்க்கும் வான் புழைக்கை நீட்டிக், கொத்தலர நறவொழு குங் குழங்கனறு மலைக் கோட்டாலுங் கரத்தாலுங் குறைபடுத்தக் கண்டு, சித்தமழ லதுதூண்டத் துருவாசன் சீறித் திகைத்த மரர் கோமானைச் சினந்திருக நோக்கி, யித்தனையுங் கடவுளருக்கிறைவனெனுஞ் செருக்கால் யானளித்த மாலையை யிழிவுபுரிந்தனையால்.

இ-ள். வானிறைவன் உகைக்கும் மதயானை - இந்திரன் ஊரும் மதமுடைய வெள்ளையானையானது,—கடங்கவிழ்க்கும் வான் புழைக்கை நீட்டி - மதம்பொழியும் பெரிய கையை நீட்டி,—மத்தகத்தின் மணிமலை - மத்தகத்தில் வைக்கப்பட்ட அழகிய மாலையை (எடுத்து),—கொத்தலர நறவொழு குங் குழங்கல் நறுமலைக் கோட்டாலுங் கரத்தாலுங் குறைபடுத்த - கொத்தாகிய அலர்களற் சமைந்த தேனெழுமுகின்ற குழங்கலென்னும் நறுமாலையை அணிந்த கொம்புகளாலுங் கையாலுஞ் சிதைக்க,—துருவாசன் கண்டு சீறி - (அம்) முனிவன் கண்டு சினந்து,—சித்தம் அமுலது தூண்டத் திகைத்து - மனத்தை(க்கோப) அங்கினிசெலுத்தத் திகைத்து,—அமரர் கோமானைச் சினந்திருக நோக்கி - இந்திரனைக் கோபக்குறி தோன்றப் பார்த்து,—கடவுளருக்கிறைவன் எனுஞ் செருக்கால் யானளித்த மாலையை இத்தனை இழிவுபுரிந்தனை - தேவராசன் என்னும் அகந்தையால் (நீ) நான் மந்த மாலையை இவ்வளவு அவமதித்தாய். எ-று. (ச)

ஆதரத்தின் யானளித்த மலர்மலை வாங்கி அணிமுடியிற் சூட்டாதுள் ளகந்தைபிடித் தேறும், போதகத்தி னுலிழிவு புரிந்தெறிந்த பாவம் பொறையாக நின்னிடைத்துப் பூண்டுதண வாதப், பாதகத்தி னுலுனது பதியவுணர் கவரப் பருவரலுக் கிடனாகிப் பதுமமக ணீங்கக், திதிழைத்துள் ளலமந்து மும்மலமு நீங்காச் சிறியோரிற் றிரிகவெனத் துருவான மொழிந்தான்.

இ-ள். ஆதரத்தின் யானளித்த மலர்மலை வாங்கி அணிமுடியிற் சூட்டாது-பற்றோடு நின்றந்த பூமாலையை ஏற்று அழகியமுடியிற் சூட்டாமல்,—உள்ளகந்தைபிடித்து ஏறும் போதகத்தினால் இழிவுபுரிந்து எறிந்த பாவம்-மனச்செருக்குற்று ஏறிய யானையால் அவமகித்து எறிந்ததனாலாகிய பாவமானது,—பொறையாக நின்னிடைத்துப் பூண்டு தணவாது - பாரமாக கிண்கட் பொருக்கிப் பிரியாதாகும்,—அப்பாதகத்தினால் உனது பதி அவுணர்

கவரப் பருவரலுக்கிடனுதி - அப்பாதகத்தினுலே உன் நகரத்தை அசுரர் கொள்ளத் துக்கபாத்திரமாய், —பதுமமகள் நீங்கத் தீதிழைத்து உள்ள லமந்து மும்மலமும் நீங்கச் சிறியோரின் திரிக - சீதேவி அகலத் தீங்கு களைச் செய்து மனநொந்து திரிமலங்களும் ஒழியாத அற்பர்போலத் திரியக் கடவாய், —எனத் துருவசனம் மொழிந்தான் - என்று சாபத்தைச் சொன்னான். ஏ-று. (௫)

கொடுஞ்சாப மொழிந்த துரு வாசமுனி பின்னுங் குலிசநெடும் படையேந்துங் குரிசின்முக நோக்கி, கெடுங்கால மதியுளத்துத் தோன்றாது போலாங் கிழிநிறழ்ந்து முதியோரைக் கீழ்மைபுரிந்த துதீர், திடுங்கால முணர்ந்துனக்குக் கூறகீனைர் தனமா லிமையோர்க்கு முனிவர்க்கும் யாவருக்குநீமை, நெடுங்காலம் புரிந்தகொடுஞ் சூர்தொலைத்து நெடுவா னிலைநிறுத்து சுடர்வேற்கைப் பெருமான்ற னிடமாய்.

வாய்த்தகந்தி மாதனத்து வரையிடத்து நீபோய் மதிமுகங்க ளாறுகொண்ட வாவவன்பொற் சரண, மேத்தியவ ணிருந்துநெடும் தவம்புரிதியாயி னீராறு தோளுடையப் பெருமான்ற னருளா, னீர்த்தரங்கக் கடலமுத மிமையோர்கண் மதிப்பார் நிறையமுதத் துடன்மலை முன்னுதிக்கு மவள்கண், பார்த்தவுடன் விண்ணரசுந் திருவுமுள வாய்நான் பகர்சாபந் திருமெனச் சகவாய்மை பகர்ந்தான்.

இ-ள். கொடுஞ்சாபம் மொழிந்த துருவாசமுனி - கொடுஞ்சாபத்தைச் சொன்ன துருவாசமுனிவன், —பின்னுங் குலிசநெடும் படையேந்துங் குரிசில்முகம் நோக்கி - (தன்னைப்) பின்சென்ற வச்சிரபாணியின் முகத்தைப் பார்த்து, —கெடுங்காலம் மதி உளத்துத் தோன்றாது - கெடுகாலத்திற் புத்தி மனத்திலே தோன்றமாட்டாது (ஆதனாவ்வாறு செய்தாய்), —கிறி பிறழ்ந்து முதியோரைக் கீழ்மைபுரிந்தது தீர்த்திடுங் காலம் உணர்ந்து உனக்குக் கூறகீனைந்தனம் - நெறிமாறி மூத்தோரை அவமதித்த (பாவமா ன)து தீருங்காலத்தை அறிந்து உனக்குச் சொல்ல நீனைத்தாம், —இமையோர்க்கும் முனிவர்க்கும் யாவருக்கும் நெடுங்காலந் தீமைபுரிந்த கொடுஞ் சூர் தொலைத்து நெடுவான் னிலை நிறுத்து சுடர்வேற் கைப்பெருமான்தன் இடமாய் வாய்த்த - தேவருக்கும் முனிவருக்கும் எவருக்கும் நெடுநான் இடரிழைத்த கொடுஞ்சூரனைக் கொன்று விண்ணுலகை னிலைப்படுத்திய சோதிவேலாயுதசுவாமியினது ஸ்தானமாய்ச் சிறந்த, —கந்தமாதனத்துவரையிடத்து நீபோய் - கந்தமாதனகிரியின்கண் நீ சென்று, —மதிமுகங்களாறு கொண்டவாவவன் பொற்சரணம் ஏத்தி - ஆறுமுகசுவாமியின் திருவடிகளைத் துதித்து, —அவணிருந்து நெடுந்தவம் புரிதியாயின் - ஆண்டிருந்து மகாதவத்தைச் செய்வாயாயின், —ஈராறுதோளுடை அப்பெருமான்தன் அருளால் - பன்னிருபயங்குளையுடைய அச்சுவாமியின் அருளினாலே, —நீர்த்தரங்கக்கடல் அமுதம் இமையோர்கண் மதிப்பார் - நீர்த்திரைகளையுடைய கடலை அமுதத்தின்பொருட்டுத் தேவர் கடைவார், —நிறை அமுதத்துடன் சுமலை முன் உதிக்கும் - நிறைந்த அமுதத்தோடு இலக்குமி முன்னர்த் தோன்றும், —அவள் கண்பார்த்தவுடன் விண்ணரசுந் திருவும் உளவரய

நான் பகர் சாபந் தீரும் - அவ்விவக்குமி நோக்கும்பொழுதே சுவர்க்கராச் சியமூர் திருவும் உள்ளனவாக நான் கூறிய சாபம் ஒழியும்,—எனச் சுக வாய்மை பகர்ந்தான் - என்று சுகவாக்கைக் கூறினான். எ-று. (சு-எ)

துருவாசன் கொடுஞ்சாப முரைத்திடுதன் மையினுற் சுடர்க் குவிச நெடும்படைக்கைத் துறக்கநகர்ப் பெருமான், றருவான வரம்பையர்கள் சுரபிசிதி யொடுசிற தாமணிபு லோமசைவிண் டலைமையிவை யனைத்துந், செருவால்வெவ் வவுணர்கொள மன மறுகி மறுகித் திருவிழந்து களிவிழந்து சேணிழந்து ருரைப், பொருவாகை யெயிலுடைய சூமரேசன் செயந்தி புருந்துமுகா ரம்பமுள திருந்துபுனன் மூழ்கி.

இ-ள். துருவாசன் கொடுஞ்சாபமுரைத்திடு தன்மையினால்-அம்முனி வன் கொடுஞ்சாபந் கூறியவாற்றால்,—சுடர்க்குவிசநெடும்படைக்கைத் துறக்க நகர்ப்பெருமான் - வச்சிரபாணியாகிய வானரசன்,—தரு வானவரம் பையர்கள் சுரபி சிதியொடு சிந்தாமணி புலோமசை விண்டலைமை இவை யனைத்தும்-கற்பகதரு அரம்பையர் தேனு இருநீதி சிந்தாமணி இந்திராணி சுவர்க்க அரசு என்பவற்றையெல்லாம்,—செருவால் வெவ்வவுணர் கொள மனமறுகி மறுகி - போரினாற் கொடியவசுரர்கவர மனாபிகக்கலங்கி,—திரு விழந்து கவினிழந்து சேணிழந்து - செல்வாமிழந்து அழகிழந்து விண்ணிழந் து,—சூரைப்பொருவாகையெயிலுடைய சூமரேசன் செயந்தி புருந்து-சூர பொருத வெற்றிவேலுடைய சுவாமியின் செயந்தியிற் சேர்ந்து,—முகாரம பம் உள்திருந்து புனல் மூழ்கி - வதனாரம்பத்திலும் (மற்றும்) உள்ள தீர்த் தக்களிணும் மூழ்கி. எ-று. (அ)

கூடியநற் செபந்தான முதலியன செய்து ருகனடிக டொழு துபல பகலிருந்தா னப்பா, னீடியவின் னாவர்கூடிப் பாலுததி மதிப்ப நிறையமுதத் தொகெமல நேரிழைவந் துதித்தாள், பீடு பெறு திருமுகத்தின் பேரழகு குவிசப் பெருந்தகைகண் டரும் பாவ மொழிந்தினிய வடிவுந், தோடலர்கற் பகரிழலும் பொன்ன கருங் கிடைத்துச் சுரர்மகுட நிறைவணங்க வரகடபிரித் தனனே.

இ-ள். கூடியநற் செபந்தான முதலியன செய்து - மிக்க நல்ல செப தானுகளை இயற்றி,—சுகனடிகள் தொழுது பலபகல் இருந்தான் - சுவாமி பா தங்களை வழிபட்டுக்கொண்டு பலநாள் இருந்தான்,—அப்பால் நீடியவின் னவர் கூடிப் பாலுததி மதிப்ப - பின்பு உயர்ந்த தேவர் கூடிப் பாரகடலைக் கடைய,—ஈறை அமுதத்தோடு கமலநேரிழை வந்துதித்தான் - ஈறைந்த அமுதத்தோடு சீதேவி வந்து தோன்றினாள்,—பீடுபெறு திருமுகத்தின் பே ரழகு குவிசப்பெருந்தகை கண்டு-பெருமைபெற்ற சீதேவியின் முகலர்வண் னியத்தை இந்திரன் கண்டு,—அரும்பாவம் ஒழிந்து - அரிய பாவந் தீர் ந்து,—இனியவடிவுந் தோடலர் கற்பகவிழலும் பொன்னகருங் கிடைத்து - சுகருபத்தையும் பூவலருங் கற்பகதருநீழையும் விண்ணுலகையும்பெற்று,— சுரர்மகுடநீரை வணங்க அரசுபுரிந்தனன் - தேவர்கள் கிரீடபந்திகளால் வணங்க அரசாண்டான். எ-று. (சு)

அத்தகைமை முனமேவெண் களிற்றாகள் ஞ்ணர்க்கே யல
மந்து சஞ்சலமுற் றிரவுபக னினைந்து, மத்தகத்தின் மணிமாலே
நெடும்பணைக்கை கீட்டி வாரியெடுத்தெறிந்ததனிற் றுருவாசன்
சினந்தே, பித்தனைன யானுங்கும் பெருந்தகை புள்ளுடையப்
பெருஞ்சாப மிடநாகப் பேரரசு மிழந்தா, னத்தனைன வாய்வெ
ருவித் தலைவனுக்குப் பாவ மளித்தனனென் னுளந்தேறி யடலா
னை விளம்பும்.

இ-ள். முனமே வெண்களிற்றரசு அத்தகைமை உள்ஞ்ணர்க்கு - முன்
னரே வெள்ளையானையானது (இத்திரன் சாபமேற்றமையாகிய) அவ்வியல்
பினைத் தன்னுள்ளறிந்து, - அலமந்து சஞ்சலமுற்று இரவுபகல் சினைந்து -
சுழன்று வருந்தி இரவும்பகலும் ஆலோசித்து, - மத்தகத்தின் மணி மாலே
நெடும்பணைக்கை கீட்டி வாரியெடுத்தெறிந்ததனில் - மத்தகத்திலிருந்த
அழகிய மாலையை (நான் என்) கையைகீட்டி அள்ளியெடுத்தெறிந்ததனால், -
துருவாசன் சினந்து - துருவாசமுனி கோபித்து, - யான் தாங்கும் பெருந்
தகை பித்தனைன உள்ஞுடைய - என்ஞற் சுமக்கப்பட்ட பெரியோன் பித்
தன்போல மனக்கலங்கும்வண்ணம், - பெருஞ் சாபம் இட - பெரிய சாபத்
தை இடுதலால், - அத்தன் நாகப்பேரரசும் இழந்தான் - (எனது) தலைவ
(ருகிய) அவன் சுவர்க்கத்துப்பேரி ராச்சியத்தையும் இழந்தானே, - என ஆய்
தலைவனுக்குப் பாவமளித்தனன் என்று வெருவி - என்று சினைந்து தலைவ
னுக்குப் பாவங்கொடுத்தேனே என்று அஞ்சி, - உளந்தேறி அடலானே
விளம்பும் - மனந்தேறி வெள்ளையானே கூடும். எ-று.

(க0)

வேறு.

செய்த தீவினை செய்தவர்க் கெயென

வையஞ் சொல்லும் வழக்குமற் றுண்மையே

கையெடுத்த கடும்பவந் தீரவே

லையன் றுளருச் சித்திட லாகுமால்.

இ-ள். செய்ததீவினை செய்தவர்க்கே என - செய்யப்பட்ட பாவப்
பயன் செய்தவருக்கேயாம் என்று, - வையஞ் சொல்லும் வழக்கு உண்மை
யே - உலகக்கூறும் வழக்கம் மெய்யே, - கை எடுத்த கடும்பவந் தீர - கை
யினால் (நான் மாலையை) எடுத்த சுமையாவந் தீரும்பொருட்டு, - வேலையன்
தான் அருச்சித்திடல் ஆகும், - வேற்கடவுளின் பாதங்களைப் பூசித்தல
தகும். எ-று.

(கக)

என்று வேழத் திறையுளத் தெண்ணியே

நன்று ணர்ந்துள நாரதற் போற்றியே

குன்றெறி மிந்த குருபரன் பூசனைக்

கொன்று மந்திர மோதென வோதினான்.

இ-ள். என்று வேழத்திறை உளத்தெண்ணி - என்று வெள்ளையானே
உள்ளே சினைந்து, - நன்று உணர்ந்துள நாரதற்போற்றி - நன்மையை
அறிந்த நாரதமுனிவனைத் துதித்து, - குன்றெறிந்த குருபரன் பூசனைக்கு
ஒன்று மந்திரம் ஒது என - குமாரசுவாமியின்பூசைக்கு இயைந்த மந்திரத்
தைப்போதினக் என்று கேட்க, - ஒதினான் - (அம்முனிவன்) போதித்தான்.
எ-று.

(கஉ)

கீழ்த்தி ரைக்கட் கிளர்ந்தெழு மாதங்கம்
காழ்த்த நெஞ்சக் கவலொழிந் தன்பினால்
வீழ்த்த கட்புன லோடுசெவ் வேளடி
வாழ்த்திக் கந்த வரைப்புறஞ் சார்ந்ததால்.

இ-ள். கீழ்த்திசைக்கட் கிளர்ந்தெழு மாதங்கம் - கிழக்குத்திக்குள் விளங்கும் யானையானது, —காழ்த்த நெஞ்சக்கவல் ஒழிந்து - வயிரமான மனக்கவலையை நீங்கி, —அன்பினால் வீழ்த்த கட்புனலோடு செவ்வேளடி வாழ்த்தி - அன்பாற் சொரிந்த கண்ணீரோடு சுகபாதங்களைத் துதித்துக் கொண்டு, —கந்தவரைப்புறஞ் சார்ந்தது—கந்தமாதனகிரியின்கட் சேர்ந்தது. எ-று. (கங்)

செயந்தி யம்பதி சேர்புன லாடியே
நயந்து பஞ்சக் குரோசமு நாடொறும்
வியந்து சூழ்ந்து விரைகொண்மந் தாகினி
பயந்த பங்கயப் போது பறித்திடா.

இ-ள். செயந்தியம்பதி சேர் புனலாடி - செயந்திபுரத்திற் சேர்ந்த தீர்த்தங்களின் மூழ்கி, —நயந்து பஞ்சக்குரோசமும் நாடொறும் வியந்து சூழ்ந்து - விரும்பி ஐங்குரோசவல்லையையும் நாடொறும் புகழ்ந்து வலஞ் செய்து, —விரைகொள் மந்தாகினி பயந்த பங்கயப்போது பறித்திடா - சுகந்தம்பொருந்திய கங்கை தோற்றுவித்த தாமரைமலர்களைப் பறித்து. எ-று. (கல)

அந்தப் போதை ய்ரன்மகன் றுளர
விற்தப் போதில் வியந்தருச் சித்திடா
முந்தப் போதனை மோதுகை யானைநாற்
றந்தப் போதகந் தாழ்ந்தது வாழ்ந்ததே.

இ-ள். அந்தப்போதை அரன்மகன் தாழ்ரவிற்தப்போதில் வியந்து அருச்சித்திடா - அம்மலர்களைச் சிவகுமாரருடைய பாதபங்கயமலர்களிற் புகழ்ந்து புகித்து, —முந்தப் போதனை மோதுகையானை - மூன்பு பிரமாவைக் குட்டிய திருக்கரமுடைய (அ)வரை, —நாற்றந்தப் போதகந் தாழ்ந்தது வாழ்ந்தது - நான்குகொம்புகளையுடைய (அவ்)யானை வணங்கியதாய் வாழ்ந்தது எ-று. (கரு)

இந்த வாரைந்து வைகலி ராப்பதற்
றந்தி யேத்திவெஞ் சாபந் தணந்துவேற்
கந்த வேணற் கருணைகொண் டிந்திரன்
முந்து பக்கத்து மொய்ம்புடன் சென்றதே.

இ-ள். இந்தவாறு ஐந்துவைகல் இராப்பகல் தந்தி ஏத்தி - இவ்வாறு ஐந்துநாள் இரவுப்பகலும் (அவ்)யானை வழிபட்டு, —வெற்கந்தவேண் நற் கருணை கொண்டு - குமாரசுவாமியின் நல்லருளைப்பெற்று, —வெஞ் சாபந் தணந்து - கொடிய சாபத்தை நீங்கி, —முந்து இந்திரன் பக்கத்து மொய்ம்புடன் சென்றது - முற்பட்ட இந்திரனது பாங்கரின் வலிமையோடு சென்றது. எ-று. (கசு)

ஆத லாற்கும ரேசன்பொன் னாலய
மாத வத்தின் வடிவம் தாகுமாற்
கேத நீங்கச் சுகமுனி கேட்டியா
லீது நிற்க வினியொன் றுணர்த்துவாம்.

இ-ள். ஆதலாற் குமரேசன் பொன்னாலயம் மா தவத்தின்வடிவமதா
ரும்-ஆதலினாற் குமரசவாமியினது திருக்கோயில் பெரிய தவருபமாம்,—
சுகமுனி கேதநீங்கக் கேட்டி - சுகமுனியே துன்பநீங்கக் கேள்,—எ-து
நீர்க இனி ஒன்று உணர்த்துவாம் - இதுநீர்க இனி ஒன்றனைக் கூறுவாம்.
எ-று. (௧௭)

கருத்தி னுக்கடங் காதுயர் கந்தனுக்
கருத்தி முற்றச்சொ லாகமத் தாற்றினாற்
றிருத்து பூசை தினந்தொறு மெட்டதாய்ப்
பொருத்து சாமந் தொறுங்களி பூப்பதே.

இ-ள். கருத்தினுக்கடங்காது உயர் கந்தனுக்கு - உள்ளத்தடங்காது
உயர்ந்த குமரசவாமிக்கு,—கருத்தி முற்றச் சொல் ஆகமத்தாற்றினால்
திருத்து பூசை - ஆசை முகிரச் சொல்லுகின்ற தந்திரவியினாலே திருத்
தமாகச் செய்யும் பூசை,—தினந்தொறும் எட்டதாய்ப் பொருத்து சாமந்
தொறுங் களிப்பபுது-நாடோறும் எட்டாய்ப் பொருத்திய யாமங்கடோறும்
(செய்யப்பட்டு) மகிழ்ச்சியப்பதாம். எ-று. (௧௮)

கால மெட்டிங் கருதிமெய்ப் பூசனைச்
சீல ராகிய சீரிய நாலிரு
பால ராகிப் பகலிர வும்மறை
நாலி னாற்றினர் நாம துவலுவாம்.

இ-ள். பகலிரவுங் காலமெட்டிங் - பகலிராக்களிலுள்ள சாமங்கடொட்
டிலும்,—கருதி மெய்ப்பூசனைச் சீலராகிய சீரிய நாலிரு பாலராகி-நினைந்து
மெய்ப்பூசை செய்யுமியல்பினரான சிறந்த எண்பகுதியினராகி,—மறைநா
லின் ஆற்றினர் நாமம் துவலுவாம் - கருதிவிதிப்படி (ஆண்டுப் பூசை)செய்
தவருடைய பெயர்களைச் சொல்வாம். எ-று. (௧௯)

வேறு.

பதற்கால நாற்கால மந்தநாற் காலமுதற் பகருங் கால [பூசை
முறைக்கமலன் பூசையிரண் டாங்காலம் பலமுனிவர் முயலும்
மகத்துவமூன் றாங்காலங் கந்தருவர் சித்தருக்கு வாய்த்த பூசை
பகுத்தநா லாங்காலந் திக்கிறைவ ருடன்மகவான் பரிந்த பூசை.

இ-ள். பதற்காலம் நாற்காலம் - பதற்காலத்தில் நான்கு யாமங்கள்
(உளவன்றே),—அந்த நாற்காலம் பகரும் முதற்காலம் முறைக்கமலன்
பூசை - அந்த நான்குயாமங்களுட் சொல்லப்பட்ட முதல்யாமத்திலே பிர
மாவின பூசை,—இரண்டாங்காலம் முயலும் பலமுனிவர் பூசை - இரண்
டாம் யாமத்திலே முயலுகின்ற பலமுனிவர்களின் பூசை,—மகத்துவமூன்
றாங்காலம் வாய்த்த கந்தருவர் சித்தருக்குப் பூசை-பெருமையான மூன்றாம்
யாமத்திலே சிறந்த கந்தருவர் சித்தரின் பூசை,—பகுத்த நாலாங்காலம்
பரிந்த திக்கிறைவருடன் மகவான்பூசை - பிரிக்கப்பட்ட நான்காமயாமத்
திலே அன்புள்ள திக்குப்பாலகரோடு இத்திரைதுபூசை. எ-று. (௨0)

உரிமையினைத் தாங்காலத் திருமுதலாஞ் சத்திகளுக் குவந்த பூசை, தெரிதருமா றாங்கால மவுணருடன் பணிக்கிறையாஞ் சேடன் பூசை, விரிதருமே ழாங்காலம் வள்ளிதெய்வ யானையுளம் விரும்பும் பூசை, கருதுமெட்டாங் காலமுயர் கங்கைமுத னதிக ளுடன் கண்ணன் பூசை.

இ-ள். உரிமையின் ஐந்தாங்காலம் உவந்த திருமுதலாஞ்சத்திகளுக்குப் பூசை - (இரவின் முதல்யாமமாகும்) உரிமையிளையுடைய ஐந்தாமயாமத் திலே மகிழ்ந்த இலக்குமிமுதலான சத்திகளின் பூசை,—தெரிதரும் ஆறாங் காலம் அவுணருடன் பணிக்கிறையாஞ் சேடன் பூசை - அறியும் ஆறாம் யாமத்திலே அசுரரோடு நாகபதியாகிய சேடன் துபூசை,—விரிதரும் ஏழாங் காலம் உளம் விரும்பும் வள்ளிதெய்வயானே பூசை - விரிந்த ஏழாம் யாமத்திலே உள்விரும்பிய வள்ளியம்மை செய்வயானே என்பாரது பூசை,—கருதும் எட்டாங்காலம் உயர்கங்கைமுதனதிகளுடன் கண்ணன் பூசை - ஸ்னையும் எட்டாமயாமத்திலே உயர்ந்த கங்காதிறதிகளோடு விட்டு ணுவின் பூசை. எ-று. (உக)

எட்டான காலமுறை யியற்றுநர்பூ சனைநோக்கி யிருகண் ணீர்கள், விட்டாறு முகக்கடவு ளினைச்சரண கோகனத விடு காத்துக், கட்டாரி கரமெடுத்த வீரவா குலமிதயங் களித்தா னந்த, முட்டாத கடன்முழ்கி விளையாடுஞ் செய்கை யெய்மான் மொழியப் போமோ.

இ-ள். கட்டாரி கரமெடுத்த வீரவாகுவும்-வானைக் கைக்கொண்ட வீர வாகுவும்,—எட்டானகாலம் முறையியற்றுநர் பூசனை நோக்கி - எண்யாமங் களினும் (மேற்சுட்டிய) முறைப்படியே செய்கின்ற (அவ்வ)வருடைய பூசை களை நோக்கி,—இருகண் டீர்கள்விட்டு-இரண்டு கண்களினின்றும் பாஷ் பஞ் சொரிந்து,—ஆறுமுகக்கடவுள் இனைச்சரண கோகனத வீடுகாத்து- ஆறுமுகசுவாமியினுடைய உபயபாதாரவிந்தங்களின் திருக்கோயிலைக் காத்து,—இதயங்களித்து முட்டாத ஆனந்தக் கடன்முழ்கி - மனமகிழ்ந்து வழுவாத ஆனந்தசாக்ரத்திற் படிந்து,—விளையாடுஞ்செய்கை எம்மான மொழியப்போமோ-விளையாடுஞ்செயல் எம்மாற் சொல்லத்தகுமா. எ-று. (உ)

ஈதுநிற்க வின்னுமொரு காதையுண்டக் காதையுனக் கெடுத் துக் காட்டி, யோதுதும்யா மென்றுசுக முனிவரனை முகநோக்கி யொருநான் காக, வேதமுறை விதித்ததவ வியாசமுனி யகங் குழைந்து விருப்ப மிக்க, மாதவத்திற் புலிக்காலைக் கொண்டகவு தமனசரிதை வழுத்தல் செய்வான்.

இ-ள். ஈதுநிற்க இன்னுமொரு காதை உண்டு அக்காதை உனக்கு எடுத்துக்காட்டி யாம் ஒதுதும் என்று - இதுநிற்க மேலுமொரு கதை யுளது அக்கதையை உனக்கு எடுத்துவிளக்கி யாஞ் சொல்வாம் என்று தொடங்கி - வேதம் ஒருநான்காக முறைவிதித்த தவ வியாசமுனி அகங் குழைந்து - வேதங்களை நான்காக முறைவகுத்த தவத்தினையுடைய வியாச முனிவன் மனநெகிழ்ந்து,—சுகமுனிவரனை முகநோக்கி - சுகமுனிவனை முகம்பார்த்து,—விருப்பமிக்க மாதவத்திற் புலிக்காலைக்கொண்ட கவுதமன் சரிதை வழுத்தல் செய்வான்-விருப்பமிருந்த பெருந்தவத்தாற் புலிக்காலைப் பொருந்திய கவுதமனது கதையைப் புகழ்ந்துசொல்வான். எ-று. (உக)

புண்டரிக புரமான புலியூரின் கனகமணிப் பொதுவின் ஞானத், தொண்டர்களும் பதஞ்சலியும் விண்ணோரு முனிவரரும் தொழுது போற்றத், தண்டலிலா னந்தநடத் திருக்கூத்துப் பாரிஸீசன் சரணப் போது, கண்டுகழி மகிழ்தூங்கும் புண்டரிகத் தாண்முனிவன் கவற்சி தீர்த்தான்.

இ-ள். புண்டரிகபுரமான புலியூரின் மணிக் கனகப்பொதுவில் - புண்டரீகபுரமாகிய சிதம்பரத்திலே அழகிய கனகசபையிலே, - ஞானத்தொண்டர்களும் பதஞ்சலியும் விண்ணோரும் முனிவரரும் தொழுது போற்ற-மெய்யறியடியாரும் பதஞ்சலியுந் தேவரும் முனிவரும் வணங்கித் துதிக்க - தண்டலில் ஆனந்தநடத் திருக்கூத்துப் பயில் ஈசன் சரணப்போது கண்டு கழி மகிழ்தூங்கும் புண்டரிகத் தாண்முனிவன் - அழிவற்ற ஆனந்தநடனமாகிய திருக்கூத்தைச் செய்யும் நடேசருடைய பதமலர்களைத் தரிசித்து மிகுமகிழ் சிறந்த புலிக்கான்முனிவன், - கவற்சி தீர்த்தான் - கவலைநீக்கினவனாய். எ-று. (உச)

பொதுவினிடைச் சதிநடனம் புரியமல பரன்றுணைத்தாட் போது தாழ்த்து, மதிவகிரை யணிந்தசடை யெம்பெருமர னின் கருணை வாரி யாலே, கதிரவன்கூழ் பேருலகிற் கடவுணதிப் புளலாடிச் சுயிலை யாதி, முதியதலம் பலதொழுதற் குளம்வைத்தே நெனப்பாணி முகுழ்த்துப் போற்ற.

இ-ள். பொதுவினிடைச் சதி நடனம்புரி அமலபரன் துணைத்தாட் போது தாழ்த்து - அம்பலத்திலே சதியோடு நடக்கின்ற மலரகிநடேசருடைய உபயபதமலர்களையும் வணங்கி, - மதிவகிரையணிந்த சடை எம்பெருமான் - இந்துகலையணிந்த சடையையுடைய சுவாமீ!, - நீன்கருணை வாரியாலே கதிரவன் கூழ் பேருலகிற் கடவுணதிப் புளலாடி - தும்மருட் பெருக்கிலே குரியன் வலஞ்செய்யும் வலவுலகிலுள்ள திவ்விய நதிகளின் முழுகி, - சுயிலையாதி முதிய தலம் பல தொழுதற்கு உளம் வைத்தேன் - சுயிலைமுதலிய தலங்கள் பலவற்றையும் வழிபட எண்ணினேன், - எனப்பாணி முகுழ்த்துப் போற்ற - என்று கைகளைக் கூப்பித் துதிக்க. எ-று. ()

அன்னபரி சரணரிக்க வியாக்கிரத்தா ளருந்தவனங் ககன்று வேலை, பன்னுலகிற் கடவுணதி பலமுழுகி மேயதலம் பலவும் போற்றி, முன்னமுகி றலைபடுத்தி பாண்டியருக் கருள்புரிந்து முடியா முத்தி, நன்னலந்தர் தருள்பொருரை யிருகரையிற் றீர்த்தமெலா நாடி யாடி.

இ-ள். அன்னபரிசு அரன் அளிக்க - அவ்வாறு நடேசர் (அனுமதி) கொடுக்க, - வியாக்கிரத்தாளருந்தவன் அங்கு அகன்று - வியாக்கிரபாத முனிவன் அவ்விடத்தின் நீங்கி, - உலகிற் பன்னு வேலை கடவுணதி பல முழுகி - உலகத்து (விசேடித்துச்) சொல்லப்படுங் கடல்களிலுந் திவ்விய நதிகள் பலவற்றினும் ஆடி, - மேய தலம் பலவும் போற்றி - பொருந்திய தலங்கள் பலவற்றையும் வழிபட்டு, - முன்னம் முகில் தலைபடுத்தி பாண்டியருக்கு அருள்புரிந்து முடியா முத்திநன்னலன் தந்தருள் - முன்னே முகில் களைச் சிறைப்படுத்திய தென்னவருக்கு அருள்செய்து அழியாத முத்தியின் பத்தைத் தந்தருளிய, - பொருரை இருகரையில் தீர்த்தமெலாம் நாடி

ஆடி - பொருளையாற்றின் இருகரைகளிலுமுள்ள தீர்த்தங்களிலெல்லாம் விரும்பி முழுகி. எ-று. (உச)

சந்திரனுக் கிருஞ்சாபம் போக்கியசோ மாரணியந் தன்னிற் போந்து, மந்திரத்தின் வடிவான சோமலிங்கர் பங்கயத்தாள் வந்தித் தேத்திச், சிந்துமணி பெடுத்தெறியுஞ் செயந்திபுரத் திருக்கோயில் சென்று வேற்கைக், கந்தனைவந் தனைபுரிந்தா கமவிதியிற் பூசனையுங் களித்துச் செய்தான்.

இ-ள். சந்திரனுக்கு இருஞ்சாபம் போக்கிய சோமாரணியந்தன்னிற் போந்து - சந்திரனுக்குப் பெருஞ்சாபத்தை அகற்றிய சோமாரணியஸ்தலத்திற் சென்று, —மந்திரத்தின்வடிவான சோமலிங்கர் பங்கயத்தாள் வந்தித் தேத்தி - மந்திரரூபமான சோமலிங்கபெருமானுடைய பாதாவிந்தங்களை வழிபட்டுத் துதித்து, —சிந்துமணி எடுத்தெறியுஞ் செயந்திபுரத் திருக்கோயில் சென்று - கடல் இரத்தினங்களை எடுத்துவீசுகின்ற செயந்திபுரத்துத் திருக்கோயிலிற் போய், —வேற்கைக் கந்தனை வந்தனைபுரிந்து - வேலாயுத கரராகிய சுவாமியை வழிபட்டு, —ஆகமவிதியிற் பூசனையுங் களித்துச் செய்தான் - ஆகமவிதியாற் பூசையையும் மகிழ்ந்துசெய்தான். எ-று. (உஎ)

ஆனந்த மயமான கூப்பிடோ ரைந்துமுளத் தன்பா னோக்கித் தானந்த லில்லாத வேள்ளிபுரிந் தாறுமுகன் றனக்காம் வண்ண ஞானந்த னுள்ளமிசை மீதூரச் சிந்துபுர நகர்க்கும் வாசப்[ப்பின். பூநந்த வனஞ்செறிசோ மாரணியந் தனக்குருடுப் புடையோர் வை

இ-ள். ஆனந்தமயமான கூப்பிடோரைந்தும் உளத்தன்பால் நோக்கி- இன்பவடிவான பஞ்சக்குரோசவெல்லையை மனக்காதலாற் பார்த்து, —தன்னுள்ளமிசை ஞானம் மீதூர - தன்மனத்து ஞானம் மேற்பட, —ஆறுமுகன் றனக்கு ஆம்வண்ணம் நந்தலில்லாத வேள்வி புரிந்து - அறுமுகருக்கு (ப்பிரீதி) ஆமாறு குறைவில்லாத யாகஞ்செய்தலை விரும்பி, —சிந்துபுரநகர்க்கும் வாசப் பூ நந்தவனஞ்செறி சோமாரணியந்தனக்கும் நடுப்புடை ஓர் வைப்பின் - செயந்திரகர்க்கும் நறும்பூஞ்சோலைசெறிந்த சோமாரணியத் துக்கும் நடுப்பக்கமாகிய ஓரிடத்தில்த். எ-று. (உஅ)

பலனளிக்கு மறைவேள்விச் சாலைதனை விதிமரபிற் பணித்துட் போந்து, கலைமுதிர்ச்சி யாரிடரு மந்தனரும் பெரியோருங் கவினச் சூழ்ந்து, வலனுயர்த்த தனுவடிவு முக்கோணத் தின் வடிவு மனுமுன் சொற்ற, தலைமைபெறச் சதுரமெனுங் குண்டமுமும் முறையாகத் தானே சேர்த்தி.

இ-ள். பலனளிக்கும் மறைவேள்விச் சாலைதனை விதிமரபிற் பணித்து - பயன்றும் வைதிக யாகசாலையை விதிப்படி அமைப்பித்து, —உட்போந்து-உள்ளேசென்று, —கலைமுதிர்ச்சி ஆரிடரும் அந்தனரும் பெரியோருஞ் சூழ்ந்து கவின - கல்விமுதிர்ச்சியையுடைய முனிவரும் வேதியரும் பெரியோருஞ் சூழ்ந்து விளங்க, —வலனுயர்த்த தனுவடிவும் முக்கோணத்தின்வடிவுஞ் சதுரம் எனும் மும்முறைக் குண்டமும் ஆக - வலப்பாலினுயர்த்திய வில்வடிவும் முக்கோணவடிவுஞ் சதுரவடிவும் என்னும் மூன்று படியான குண்டங்களும் உளவாக, —மனு முன்சொற்ற தலைமை பெறத்

தானே சேர்த்தி - மனு முன்சொல்லிய முதன்மையைப் பெறுமாறு தானே அமைத்து. எ-று. (உகந்.)

பிராணன்வடி வாங்கோதா வபானன்னு முற்காதாப் பெயர்வியானன், பராவுவாய் வருபிரமா வுதானன்னு மத்வரியுபகர்சு மானன், விராவுயசு மானனொடு தங்கடங்க டெட்டந்தோறும் வியப்பின் மேவத், தராதலமெல் லாம்பரவ வேள்விமுறை யினி தாற்றுந் தன்மை யோர்ந்து.

இ-ள். பிராணன்வடிவாக் கோதா - பிராணன்வடிவமாகிய நோதாவும், - அபானன்னும் உற்காதா - அபானன்வடிவமாகிய உற்காதாவும், - பெயர் பரா வியானன்வடிவாய் வரு பிரமா - புகழ்ப்பரந்த வியானன்வடிவமான பிரமாவும், - உதானன்னும் அத்வரியு - உதானன்வடிவமான அத்வரியும், - பகர் விராவு சமானன் யசமானனொடு - புகழ்பொருந்திய சமானன் வடிவமான யசமான(னென்னுந்தன்)னொடு, - தங்கடங்கடந்தோறும் வியப்பின் மேவ - தத்தமிடந்தோறும் வியப்புடன் பொருந்த, - தராதலமெல்லாம் பரவ வேள்விமுறை இனிது ஆற்றுந் தன்மை - உலகமெல்லாம் புகழ் வேள்வியை முறையே இனிது செய்யுமியல்பை, - ஒர்ந்து - அறிந்து.

ஓர்தலின்வினைமுதல் “மாது” என வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும். ஓதா=இருக்குவேதனானி; உற்காதா=சாமவேதனானி; பிரமா=ஓர் யாக புரோகிதன்; அத்வரியு=யசர்வேதனானி; யசமானன்=வேட்பவன். (க0)

புண்ணியத்தெண் டிரைக்கோதா வரிச்சுருதி மாந்தியாம் பொருவின் மாதுள், ளெண்ணியருட் டிருத்தாதை சண்முதனுக் கற்புதமா மினிய யாகந், தண்ணளியிற் புரிவித்தா னவபிருத நான மவன் றானின் றுடக், கண்ணகன்பே ராருகிப் போதுமென மகசாலை களித்தாங் குற்றாள்.

இ-ள். புண்ணியத் தெண்டிரைக் கோதாவரிமாந்தியாம் பொருவின் சுருதி மாது - சுத்தமான தெள்ளிய திரைகளையுடைய கோதாவரியாருகிய ஒப்பற்ற வேதமறிந்த பெண்ணானவள், - அருட்டிருத் தாதை சண்முதனுக்கு அற்புதமாம் இனிய யாகந் தண்ணளியிற் புரிவித்தான் - அருட்செல்வத்தையுடைய (என்பிதா அறுமுகருக்கு வியப்பான இனியவேள்வியைச் செய்வித்தார், - அவன்றான் இன்று அவபிருதநானம் ஆடக் கண்ணகன் பேராருகிப் போதும் - அவர் இன்று யாகாந்தஸ்தானம் பண்ணுதற்கு இடமகன்ற பெரிய யாறாய் (நாம்) போவம், - என உள் எண்ணி - என்று உண்ணினின்று, - களித்து மகசாலை ஆங்குற்றாள் - மகிழ்ந்து யாகசாலையில் அவவாறு வந்தாள். எ-று. (கக)

ஆங்கெழுமுகோ தாவரியி னவபிருத நானமர பாடி நீயென் பாங்குறுபெண்ணாகையினுற் றந்தையர்க்குக் கைம்மாறு பரிவிற் செய்தா, யீங்கிவணீ பரிதிமதி நால்வேத முள்ளளவு மெனது சீர்த்தி, யோங்கவென வருள்சுரந்து பின்னருமா தவனவள்பா லுரைப்ப தானன்.

இ-ள். மாதவன் - புலிக்கான் முனிவன் (அதுகண்டு), - ஆங்கெழு கோதாவரியின் மரபு அவபிருதநானம் ஆடி - அங்கெழுந்த கோதாவரியிலே

முறைப்படி யாகாந்தன்மானஞ் செய்து, — நீ என்பார்க்கு உபைண்ணையி னால் தந்தையர்க்குக் கைம்மாறு பரிவிற் செய்தாய் - நீ என்வயிற்பிறந்த பெண்ணைதலால் (மக்கள்) தாதையர்க்குச்செய்யும் பதிலுதலியை அன்பாற் செய்தாய் — ஈர்க்கிவண் நீ பரிதிமதி நால்வேதம் உள்ளவன் எனது சீர்த்தி ழுந் - இங்ஙனம் நீ சூரியசந்திரருந் சதுர்வேதங்களும் உள்ளவரை யென் பெயரால் உயர்க். — என அருள்சுரந்து பின்னரும் அவன்பால் உரைப்பதா ளுன் - என்று சொல்லியருளிப் பின்னும் அவளிடத்துச் சொல்லலாயினுன். எ-று. (௩௨)

விருத்தகங்கை யாகியகோ தாவரி நீ பொருநறையெனும் வேத மாதுக், கருத்திபெறு திருத்துணைவி யாகியிவ ணடைந்தடைவா ர்க் கமுதம் போலக், திருத்தகுநற் சிறப்பாக விருத்தியென்றே யருமகமுஞ் செவ்வேட் கன்பாற், பொருத்தியவ னிருகிரண சர ணாதா மரைவிரைத்தண் போது போற்றி.

இ-ள். விருத்தகங்கையாகிய கோதாவரி - விருத்தகங்கை எனப்பெ யரிய கோதாவரியை, — நீ பொருநறையெனும் வேதமாதுக்கு அருத்திபெறு திருத்துணைவியாகி - நீ பொருநறையென்னும் வைதிகப்பெண்ணுக்கு ஆசை பெற்ற திருச்சகியாகி, — இவண் அடைந்து - இங்குச் சேர்த்து, — அடைவா க்கு அமுதம்போலத் திருத்தகுநற்சிறப்பு ஆக இருத்தி என்று - (ரிண்ணைச்) சார்வார்க்கு அமுதுபோலச் செல்வமும் முத்தியும் உளவாகச் (செய்து) இரு என்று சொல்லி, — அருமகமுஞ் செவ்வேட்கு அன்பாற் பொருத்தி - அரிய (தமது)யாகத்தையும் சுவாமிக்கு அன்பாற்சமர்ப்பித்து, — அவன் இருகிரண சரணதாமரை விரைத்தண் போது போற்றி - அவருடைய உபயபாதார விந்தக்களையுந் துதித்து. எ-று. (௩௩)

நீங்காத பரிவினெடு விடைபெற்றே யவனகன்று நிமலமாய, லோங்காரத் திருவடிவாஞ் சிவகலைக்கோர் வைப்பாகி யொளிர் பொன் மன்றிற், பூங்காலின் திருக்கூத்துப் புலிங்காலின் திரு முனிவன் புகழ்ந்து போற்றப், பாங்காக வவணடைந்தான் கிடை யாத பரபோக பதம்பெற் றுய்ந்தான்.

இ-ள். புலிங்காலின்றிருமுனிவன் நீங்காத பரிவினெடு விடைபெற்று அவன் அசன்று - புலிங்காண்முனிவன் பிரியாத அன்போடு அனுமதி பெ ற்று அவ்விடத்தைவிட்டு, — நிமலமாய ஒங்காரத்திருவடிவாஞ் சிவகலைக்கு ஓர் வைப்பாகி ஒளிர் பொன்மன்றில் - சுத்த பிரணவரூபமான சிவகலைக்கு ஒரிடமாய் விளங்கும் பொன்னம்பலத்தில், — பூங்காலின் திருக்கூத்துப் புகழ்ந்து போற்ற - திருவடிகளின் திருநடனத்தைப் புகழ்ந்து துதிக்கும் பொருட்டு, — அவன் பாங்காக அடைந்தான் - அவ்விடத்தையே உரிமை யாக அடைந்தான், — கிடையாத பரபோகபதம் பெற்றுய்ந்தான் - (அதன லவன் அபக்குவார்க்கு) கிடையாத பேரின்பவீட்டை அடைந்துய்ந்தான். எ-று. (௩௪)

முத்தெரிசங் கமழுழ்கிச் சோமவா வியிற்படிந்து முடிவி லாத, வத்தரெனுஞ் சோமலிங்கர்த் தொழுதுபுலிக் காண்முனிவ னரிது வேள்வி, வித்துநச்சா லோயிற்கோதா வரியாடிச் செயர்தி

புர மேவி வேற்கை, நித்தனையன் பினிற்பணிவார் பிறப்பொழித்
துக் குகன்சரண நீழல் வாழ்வார்.

இ-ள். முத்தெறி சங்கமம்மூழ்கி - முத்துக்களை வீசுகின்ற சங்கமதீர்த்
தத்தில் ஆடி, —சோமவாவியிற் படிந்து - சோமதீர்த்தத்தினும் ஆடி, —முடி
விலாத அத்தரெனுஞ் சோமலிங்கர்த் தொழுது - அழிவற்ற பிதாவாகிய
சோமலிங்கேசுரை வணங்கி, —புலிக்கான்முனிவன் அரிது வேள்விவித்தக
சாலையிற் கோதாவரி ஆடி - வியாக்கிரபாதனது அரிய நன்மையான வேள்
விச்சாலையிற் கோதாவரியின் முழுதி. —செயந்தபுரம் மேவி வேற்கை
நித்தனே அன்பினிற் பணிவார் - செயந்தியிற்சேர்ந்து வேற்கடவுளை அன்
பான் வணங்குபவர், —பிறப்பொழித்துக் குகன்சரணநீழல் வாழ்வார் -
பிறப்புநீக்கிக் குகபாதசிறுவின் வாழ்வார். எ-று. (௧௫)

இன்னுமொரு காதையுனக் கெடுத்துக்காட் பிதுஞ்சுகநீ
யினிது கேளென், அன்னரிய வியாசமுனி களிகிறந்தாங் கவ
னுணர வுலப்பு மிக்கே, தன்னகப்பூங் கமலமலர்ந் தாதரத்தின்
யாவருமே தலைமையான, நன்னலமபெற் றிடவேதம் பகுத்த
வா யாற்சிறிது நவில்வ தானுன்.

இ-ள். உன்னரிய வியாசமுனி - (இங்ஙனங்கூறிய) இளைத்தற்கரிய
வியாசமுனிவன், —இன்னுமொரு காதை உனக்கு எடுத்துக்காட்டுதுஞ்
சுகநீ இனிது கேள் என்று - மற்றுமொரு கதையை உனக்கு எடுத்துக்
காட்டுவஞ் சுகனே நீ இனிது கேட்க என்று தொடங்கி, —உலப்புமிக்கு -
பிரீதிபெருகி, —தன் அகப்பூங்கமலம் அலர்ந்து - தன் மனத்தாமரை மலர்
ந்து, —ஆதரத்தின் யாவருந் தலைமையான நன்னலம் பெற்றிட வேதம் பகு
த்த வாயால் - பற்றினையுடைய எவரும் முதன்மையான நல்லின்பத்தைப்
பெறுமாறு வேதங்களை வகுத்த திருவாயினால், —ஆங்கவன் களிகிறந்து
உணரச் சிறிது நவில்வதானுன் - அவன் மகிழ்சிறந்து அறியச் சிறிதே
கூறலாயினுன். எ-று. (௧௬)

மாதவத்தி னுயர்வசிட்டன் மகிழ்வாம தேவன்சா பாலி மாயை,
காதன்மிக்காங் காசிபன்மார்க் கண்டடுகி கவுதமன்முற் கலன்
வே தத்திற், கோதில்கவு சிகமுனிவ நெடுங்காலங் காசிகநர் குறு
கிக் கூனற், சீதமதிக்கீறணிந்தான் பதம்பணிந்து தவமியற்றிச்
சிறந்தாங் குற்றார்.

இ-ள். மாதவத்தினுயர்வசிட்டன்.....கவுசிகமுனிவன் - பெருந்
தவத்துயர்ந்த வசிட்டனும், மகிழும் வாமதேவனுஞ், சாபாலியும், மாயையிற்
காமமிக்க காசிபனும், மார்க்கண்டனும், கவுதமனும், முற்கலனும், வேதத்தை
யுணர்ந்த குற்றமற்ற கவுசிகமுனிவனும், —காசிகநர் குறுகி - காசியம்பதி
யிற்சார்ந்து, —கூனற் சீத மதிக்கீறு அணிந்தான் பதம் பணிந்து - வீளந்த
குளிர்த் சுந்திரகண்டத்தை அணிந்தவரது பாதங்களை வணங்கி, —ஆக்கு
நெடுங்காலத் தவமியற்றிச் சிறந்துற்றார் - அங்கே நெடுநாள் நோற்றுக்கொ
ண்டு சிறந்திருந்தனர். எ-று. (௧௭)

நாலிருமா தவமுனிவர் காசியகி லேசரடி நாட்டிச் சூடி, யேனு
மவன் விடைகொடுப்பார் காசியகன் தகலாத வியப்பு நீடுஞ், சீல
மறை முறைபிறையுஞ் ரெயந்திபுரத் தனையடைந்து சிறந்த ஞான,

ழ்மலமெனுஞ் சண்முகனற் கருணைவா ரியின் தலைமை முழுதும் பெற்றார்.

இ-ள். நாவிருமாதவமுனிவர் காசி அகிலேசர் அடி நாட்பூச் சூடி - (சுட்டிய) எண்முனிவருந் காசியின் அகிலேசக்கடவுளின் பாதங்களாகிய புதுமலர்களைச் சிரயேற்கொண்டு.—ஏனும் அவன் விடைகொடுப்பக் காசி அகன்று - பொருந்திய அவர் அனுமதிக்கொடுக்கக் காசியை நீங்கி,—அசலாத இயல்பு நீடும் மறைமுறைச் சீலம் நிறையுஞ் செயந்திபுரத்தனை அடைந்து—நீங்கப் பரிசான் உயர்ந்த வைதிகாசாரம் நிரம்பிய செயந்தியை அடைந்து,—சிறந்த ஞானமூலமெனுஞ் சண்முகன் நற்கருணை வாரியின் தலைமை முழுதும் பெற்றார் - சிறந்த ஞானகாரணமாகிய அறுமுகபிரானது நல்ல ருட்கடலின் முதன்மை முழுதையும் அடைந்தார்கள். ஏ-று. (௬௮)

பெற்றமாதவர் குமரன் கந்தமா தனவடிவும் பெயர்னி லாது சுற்றுமா மணிதரங்கந் தூற்றுவத னாரம்ப முதலா ஞான முற்றுநா லாளுன புண்ணியதீர்த் தமுநோக்கி முன்னுங்காதற் பற்றினாற் தனித்தனியே பேருலகெல் லாமுணரப் பகர்வதானார்.

இ-ள். பெற்ற மாதவர் - (அங்கனம்) அடைந்த முனிவர்கள்,—குமரன் கந்தமாதன வடிவும் - குமாரசுவாமியினது கந்தமாதனரூபத்தையும்,—பெயர்விலாது சுற்றும் மாமணி தரங்கந் தூற்று வதனாரம்ப முதலாம் - விலகாது சூழும் பெருமணிகளைத் திரைகள் தூற்றுகின்ற வதனாரம்பம் முதலிய,—ஞானமுற்று நாலாமுன புண்ணிய தீர்த்தமும் நோக்கி - ஞானத்தை முதிர்விக்கும் இருபத்துநான்கு புண்ணியதீர்த்தங்களையும் பார்த்து,—முன்னுந் காதற்பற்றினால் - (அவற்றை) நீனைக்கும் அன்புத்தொடர்பினாலே,—தனித்தனியே பேர் உலகெல்லாம் உணரப் பகர்வதானார் - ஒவ்வொருவராய் (அவற்றின்) பெருமையை உலகமெல்லாம் அறியச் சொல்லவாயினார். ஏ-று. (௬௯)

மணித்திரைக் கடலுமித்த புடவிதனிற் போகமொடு வளங்கண் முத்தி, யுணிபுதித் திடுதலங்கள் பலகோடி யுளவவைக ளாவமை யில்லாக், கொண்டசுடர் வேற்குமரன் செயந்திபுரத் தனிற்கீழாங் குறிக்கி னென்றே, துண்டமதிக்கோடரன் றனைப் பழிச்சும் வசிட்டமுனி சொற்றான் மாதோ.

இ-ள். மணித்திரைக்கடலுமித்த புடவிதனிற் போகமொடு வளங்கள் முத்தி உண்பிடுத்திடு தலங்கள் பலகோடி உள-கடல்கூழ்ந்தபூமியிலே போகத்தோடு செல்வங்களையும் முத்தியையும் அருளுந் தலங்கள் அநேககோடி உள்ளன,—அவைகள் குறிக்கின் உவமையில்லாக் சுடர்வேல் கொண்ட குமரன் செயந்திபுரத்தனின் கீழாம் என்று - அவைகள் ஆராயும்பழி ஒப்பற்ற சோதிவேலைத் தாங்கிய குமாரசுவாமியினது செயந்தியிற் கீழ்ப்பட்டனவாம் என்று,—துண்டமதிக்கோடரன் றனைப்பழிச்சும் வசிட்டமுனி சொற்றான் - சந்திரசேகரரைத் துதிக்கும் வசிட்டமுனிவன் சொன்னான். ஏ-று. (௭௦)

பிரமகத்தி கள்ளருந்தல் வேதசாத் திரரிந்தை பேசற் பாவ, ரொருதினத்திற் செயந்திபுரத் துபவசிக்கி லன்னபவ மொழித்து மேலாம், பரகதிக்க ணையதுவரெய் துவர் திண்ணந் திண்

ணமெனப் பயிலும் வேதம், வரையறுக்குந் தவவாம தேவமுனி வரன்பகுத்து வகுத்தான் மாதோ.

இ-ள். பிரமகத்தி கள்ளருந்தல் வேதசாத்திரவிரிந்தை பேசற் பாவர் - பிரமக்கொலை மதுபானம் வேதாகமவிரிந்தைகூறல் என்னும் பாவங்களை யுடையவரும்,—ஒருதினத்திற் செயந்திபுரத்து உபவசிக்கில் அன்னபவம் ஒழித்து மேலாம் பரகதிக்கண் எய்துவர் எய்துவர் - ஒருநாட் செயந்திரக் கில் உபவாசஞ்செய்யின் அப்பாவங்கண்கி மேலான முத்தியிற் சேர்வார் சேர்வார்,—நிண்ணன் திண்ணம் என - உறுதி உறுதி என்று,—வேதம் வரையறுக்குந் தவம்பயிலும் வாமதேவமுனிவரன் பகுத்து வகுத்தான் - வேதவிகித தவங்கன்செய்யும் வாமதேவமுனிவன் பகுத்துக் கூறினான். எ-று. (சுக)

படப்பார்த்தட் டலைசுமக்கும் பாரிடத்திற் கடவுணதி பலவுஞ் சூழ்ந்த, கடற்பாலி னுள தீர்த்தத் தொகையுமலை தரும்பலனுங் கருதித் தூக்கி, யிடைப்பார்க்கி லிரியகந்த புட்கரிணிக் கிணையா கா வெனச்சா பாலி, திடப்பான்மை யென்றூணை யிட்டுரைத்தான் யாவருக்குந் தெரிய மாதோ.

இ-ள். படப்பார்த்தட்டலைசுமக்கும் பாரிடத்திற் கடவுணதி பலவுஞ் சூழ்ந்த கடற்பாலின் உள தீர்த்தத்தொகையும் இவைதரும் பலனும் - சே டன் தாங்கும் பூமியிலுள்ள திவ்விய நதிகள் பலவற்றையுஞ் சூழ்ந்த கடல் களுள் (விசேடித்து)உள்ள தீர்த்தத்தொகைகளையும் இவையருளும் பயன் களையும்,—கருதித் தூக்கி இடைப் பார்க்கில் - நினைந்து (ஒருதராசுத்தட்டி லே) தூக்கி லிறையைப் பார்த்தால்,—இனிய கந்தபுட்கரிணிக்கு இணையாகா - (மற்றைத்தட்டின்கண்ணதாய்) இனிய, கந்தபுட்கரிணிக்கு ஒப் பாகா,—எனச் சாபாலி திடப்பான்மையென்று ஆணையிட்டு யாவருக்குந் தெரிய உரைத்தான்—என்று சாபாலிமுனிவன் (இஃது)உறுதிப்பாட்டுென்று சபதமிட்டு எவர்க்கும் விளங்கக் கூறினான். எ-று. (சஉ)

பிறந்தநாண் முதலாவி போங்காஹும் பிரயாகை பிரிவின்று டிச், சிறந்தவான் கதிதனிலும் கார்த்திகையிற் கார்த்திகைநாட் செவ்வேண் முன்ன, ருறைந்தவார் கலிமூழ்கி யுமாபதிசே யைப் பரவி லுயர்ந்த கோடி, நிறைந்தவான் கதிகாட்டு மானையெனக் காசிபனு நிகழ்த்தி னானால்.

இ-ள். கார்த்திகையிற் கார்த்திகைநாட் செவ்வேண்முன்னா உறைந்த ஆர்கலி மூழ்கி உமாபதிசேயைப் பரவில் - கார்த்திகைமாதக் கார்த்திகை நாளிலே சுவாமிசர்வீதானத்துத்தங்கிய கடலில் ஆடி (அச்)சிவருமாநரை வழிபடின,—பிறந்தநாண்முகல் ஆவிபோங்காஹும் பிரயாகை பிரிவின்று ஆடிச் சிறந்த வான்கதிதனிலும் - பிறந்தநாண்முதற் சாம்வரை பிரயாக தீர்த்தத்து விலகாது முழுகுதலாற் சிறந்த பெரும்பயனிலும்,—கோடி உயர்ந்த நிறைந்த வான் கதி காட்டும் - கோடிமடங்குயர்ந்த நிறைந்த பெரும் பயனை உதவும்,—ஆணை - (இது) சத்தியம்,—எனக் காசிபனும் ஷிகழ்த்தி னான் - என்று காசிபமுனிவனுங் கூறினான். எ-று. (சக)

பருவமொரு ஶூறனாவும் பரம்புமணி கன்னிகையிற் படியு நீர்மை, யொருதாந்தென் செபந்திபுரஞ் சென்றுகூட ரேசனடி

யுபந்து வாழ்த்தும், பெருமையினர்க் கெளிதாகக் கிடைக்கு
மென மூவாறு பெரும்பு ராணம், விரிவுரைக்கு மாணையென
மார்க்கண்ட னுத்தமும்ப விளம்பி னுனால்.

இ-ள். ஒருதரத் தென்செயந்திபுரஞ்சென்று குமரேசனடி உவந்து
வாழ்த்தும் பெருமையினர்க்கு - ஒருகாற் செயந்திருக்கிற்போய்ச் சுவாமி
பாதங்களை மகிழ்ந்து வழிபடும் பெருமையுடையார்க்கு, —ஒருநாறு பருவ
மளவும் பரம்பு மணிகண்ணிகையிற் படியும் நீர்மை எளிதாகக் கிடைக்கும்
என - நூறுவருஷம்வரையும் (புகழ்)பரவிய மண்கண்ணிகையில் ஆடும்
பயன் எளிதிற் கிடைக்கும் என்று, —மூவாறுபெரும் புராணம் விரிவுரைக்
கும் - பதினெண்புராணங்களும் விரித்துக்கூறும், —ஆணை என மார்க்கண்
டன் நாதசூழம்ப விளம்பினான் - (இது) சத்தியம் என்று மார்க்கண்டமுனி
வன் நாதசூழம்புபடக் கூறினான். எ-று. (சச)

மழைதிறம்ப வறந்திறம்பிக் கொடுமைபுரி கொடுங்கால
வரம்புள் ளாகத், தழையுமுக மாயிரமும் வரையாம லனமலிக்குந்
தவத்தின் மேன்மை, யுழைமுகள்கா தலனுறைந்த செயந்திபுரத்
தொருதிவச முற்றே ரெய்தும், விழைவுறுந் பயனிகரா தானை
யெனக் கெளதமனும் விரித்துச் சொன்னான்.

இ-ள். அறந்திறம்பி மழைதிறம்பக் கொடுமைபுரி கொடுங் காலவரம்பு
உள்ளாகத் தழையும் ஆயிரம் உகமும் - தரும் வழுவலான் மழைதவறக்
கொடுமைமிருந்த கொடிய காலவெல்லை தன்னுள்ளாகச் செறிந்த ஆயிரம்
யுகங்களிலும், —வரையாமல் அனமலிக்குந் தவத்தின் மேன்மை - வரை
வின்றி அன்னதானஞ்செய்தலாகிய தவத்தானவரும் நற்பயனுள்ளது, —உழை
முகள்காதலன் உறைந்த செயந்திபுரத்து ஒரு திவசம் உற்றோர் எய்தும்
விழைவுறு நற்பயன் சிகராது - வள்ளிமணவாளர் வாழ்ந்த செயந்தியில்
ஒருநாள் இருந்தவர் பெறும் விரும்பத்தக்க நற்பயனை சிக்கமாட்டாது, —
ஆணை எனக் கெளதமனும் விரித்துச் சொன்னான் - (இது) சத்தியம் என்று
கெளதமமுனிவனும் விரித்துக் கூறினான். எ-று. (சரு)

தருப்பைநுனி கோலியநீர் தனையருந்திக் காமாதி தணந்து
மோன, விருப்பிடுநொடு பருவமொன்று நனிபுரியு மத்தவத்தின்
மேன்மை யேமப், பொருப்பரசி மகன்செயந்தி புரத்திருப்பார்
தங்கள்வயிற் புகலுங் கோடி, திருப்புக்குண்டாகுமென முந்
கலமா முனிவரனுஞ் செப்பி னுனால்.

இ-ள். தருப்பைநுனி கோலிய நீர் தனை அருந்தி - தருப்பைநுனியாற்
கிரகிக்கப்பட்ட நீரையே உட்கொண்டு, —காமாதி தணந்து - காமமுதலிய
வற்றை ஒழித்து, —மோன விருப்பிடுநொடு பருவமொன்று நனிபுரியும் அத்
தவத்தின் - மௌனம்பூண்டு விருப்பத்தோடு வருஷமொன்றில் இனிது
செய்யும் அத்தவத்தின்பயனைப்பார்க்கிலும், —மேனமை ஏமப் பொருப்பரசி
மகன் செயந்திபுரத்து இருப்பார்தங்கள்வயின் - மேலான பார்வதிருமா
ரது செயந்தியில் வசிப்பார்மாட்டு, —புகலுங் கோடி திருப்புக்குண்டா
கும் - சொல்லப்படுங் கோடிமடங்கான மெய்ப்பயன் உண்டாம், —என முந்
கலமா முனிவரனுஞ் செப்பினான் - என்று முற்கலமுனிவனுங் கூறினான்.
எ-று. (சசு)

வயப்புரவி மகநூறு வாசபேயப்பெயரா மகத்தி னூறு. வியப்புறுத்த சனைமுத லீறுறுங்கா றுந்தினமு மிக்காச் செய்த நயப்பினிய செயந்திபுரந் தனிலுறைவார் தினமடைவ ரென்ன நாட்டி, வயக்கடவுள் சனகாதி யோகியர்முன் யானுணர வறைந்தா னென்ன.

இ-ள். வயப்புரவிமகநூறு வாசபேயப்பெயராமகத்தினூறு-அசுவமேத யாகநூற்றையும் வாசபேயயாகநூற்றையும்,—வியப்புறுத்த சனைமுதல் ஈறுறுங்காறுத் தினமும் மிக்காச் செய்த நயப்பு-புகழப்பட்ட பிறப்புமுதல் இறப்புவரை நாடோறும் மிகச் செய்தலாலாகும் நற்பயனை,—இனிய செயந்திபுரந்தனிலுறைவார் தினம் அடைவர் என்ன - திருச்செயந்திபுரத்தின் வாழ்வார் நாடோறும் பெறுவர் என்று,—நாட்டியவயக்கடவுள் சனகாதி யோகியர்முன் யானுணர அறைந்தான் - மலரயனார் சனகாதிமுனிவர்முன் னே யானறியக் கூறினார். எ-று.

என்ன என்பது வருஞ்செய்யுளிற் கூட்டியுரைக்கப்படும். (சஎ)

கோசிகனீ தாணையெனப் புகன்றனன லீதுநிற்கக் குனிப்பி லாத, மாசிறவச் சுகமுனிசே ளாரித்துவா ரத்தின்முகில் வனப்பு வாய்ந்த, கேசவன்முன் நெருமாக மூழ்குபலன் வேறுளைக்கக் கிளர்ந்து வாசம், வீசுகந்த புட்கரிணி யொருதரமூழ் குநர்க்கா கும் விளம்பி னம்மா.

இ-ள். என்ன ஈது ஆணை - என்று சொல்லிய இது சத்தியம்,—எனக் கோசிகன் புகன்றனன் - என்று கௌசிகமுனிவன் கூறினான்,—ஈதுநிற்க குனிப்பிலாத மாசில் தவச் சுகமுனி கேள்-இதுநிற்க; கோட்டமற்ற சுத்த தவத்தையுடைய சுகமுனியே கேள்,—அரித்துவாரத்தில் முகில்வனப்பு வாய்ந்த கேசவன் முன் ஒரு மாகம் மூழ்கு பலன்-அரித்துவாரத்திலே முகிற்கா ரொளியார்ந்த விட்டுணுவின் முன்னே ஒரு மாசியில் ஆடும் பலனானது,—விளம்பின்-கூறுகில்,—வேல் துளைக்கக் கிளர்ந்து வாசமவீசு கந்தபுட்கரிணி ஒருதரம் மூழ்குநர்க்கு ஆகும் - சத்திதுளைத்தலால் ஆகி மணங்கமழும் கந்த புட்கரிணியிலே ஒருகால் ஆடுபவர்க்கு ஆகும். எ-று. (சஅ)

களவினாற் றிரிவோர்கள் பின்னவர்தங் கன்னியர்பாற் காம வாஞ்சை, யளவளா வுறுமறையோர் மறையோரை நிர்த்தனைசெய் யறிவி லாதோர், தெளிவிலாக் கைமையர்பால் வந்துறுபு ஞ்ண கத்தி செய்வார் வானி, னிளநிலாக் கலைதவமுங் கோடூரர்க் குணர் வுரைத்த வினைய சேயின்.

சேவடியைப் பணிந்தொருநாட் செயந்திபுரத் தினிதிருப்பாற் றீமை பூண்ட, பாவவினைக் குறும்பறுத்துப் பரகதிவா நகந்திரு ந்து பரிவின் வாய்ந்த, மூவிரண்டு முகத்தனடி. நிழலிருப்ப ரீது நிற்க முனிவ கேளென், றுவலுடன் வியாசமுனி பின்னுமொரு காதையெடுத் தறைவ தானான்.

இ-ள். களவினாற்றிரிவோர்கள் - களவுசெய்து திரிபவர்களும்,—பின்னவர்தங் கன்னியர்பாற் காமவாஞ்சை அளவளாவுறு மறையோர்-குத்திரக்

கன்னியரிடத்துக் காமவிரும்பத்தாற் கலக்கும் வேதியரும், —மறையோரை சிந்தனைசெய். அறிவிலாதோர் - வேதியரை சிந்திக்கும் மூடரும், —தெளிவிலாக் கைமையர்பால் வந்துறுபுருணகத்திசெய்வார் - தெளிவின்றி விதவையரைக்கலந்து கருச்சிதைத்தல் செய்தவர்களும், —வானினிளவிலாக் கலைதவழுக கோடிரர்க்கு உணர்வுரைத்த இளையசேயின் சேவடியைப் பணிந்து ஒருநாட் செயந்திபுரத்து இனிதிருப்பால் - பாலசந்திரசேகரருக்கு உபதேசித்த குமாரசுவாமியின் திருவடிகளை வணங்கிக்கொண்டு ஒருநாளிற் செயந்திபுரத்தில் இனிதிருத்தலினாலே, —தீமைபூண்ட பாவவினைக்குறும்பறுத்து - தீமைபொருந்திய பாவவினையாகிய பகையையறுத்து, —பரத்திவானகந்திருந்து பரிவின் வாய்ந்த மூவிரண்டு முகத்தன் அடிநிலை இருப்பர் - வீட்டுலகம்போலத்திருந்திய அன்புசிறைந்த ஆறுமுகசாமி பாதநிலில் இருப்பார், —ஈதுசீர்க முனிவகேள் என்று - இதுசீர்க முனிவனே கேள் என்று, —ஆவலுடன் வியாசமுனி பின்னுமொருகதை எடுத்ததனைவதானான் - அவாவோடு வியாசமுனிவன் மற்றுமொரு கதையை எடுத்துக் கூறலாயினான். எ-று. (சக-100)

அற்பினுடன் கார்த்திகையிற் கார்த்திகைநாட் செயந்திபுரத்தமரர் போற்றப், பொற்புரிதை திருமுகங்க ளோரானுங் களிசிறப்பப் புகழ்ந்து போற்றாக், கற்பினர்க ளெவரேனுஞ் சந்திரசூரியருலவுங் காறு மாறு, மற்புரையே சரியாவர் நிச்சயம் தெனநூல்கள் வகுக்கு மாதோ.

இ-ள். கார்த்திகையிற் கார்த்திகைநாட் செயந்திபுரத்து-கார்த்திகைத் திருக்கார்த்திகையிலே செயந்திபுரத்தின்கண், —அமரர் போற்றப் பொற்புரிதை திருமுகங்களோரானும் - தேவர் துதிப்பப் பொலிவை (அவர்க்கு) சிறைவிக்கின்ற ஆறுதிருமுகங்களையும், —அற்பினுடன் களிசிறப்பப் புகழ்ந்து போற்றாக் கற்பினர்கள் எவரேனும் - அன்போடு மகிழ்ச்சிபெருகப் புகழ்ந்து துதியாத கல்விமான்கள் யாவராயினும் (அவர்), —சந்திரசூரியர் உலவுந் காறும் மாறு மற்புரை வேசரியாவர் - சந்திரசூரியர் சஞ்சரிக்குந் துணையும் மாறுது வலிமைபொருந்திய கழுதைகளாவார், —நிச்சயம்து என நூல்கள் வகுக்கும் - துணிவிதே என்று நூல்கள் கூறும். எ-று. (100)

புழுத்தகரு மலம்புசிக்கும் வாலேய மாயிடினும் பொறையாய் மூத்த, வழக்குடம்பு செயந்திபுரத் தனிலொழிந்தா லதுவுமொழி யாத ஞானம், பழுத்தமறு சன்னமின்றிக் கதியடையுமினுங்காதை பகர்வன் வேத, விழுத்தகுமெய்ப் பொருளாகுமெனச்சுகற்கு வியாசமுனி விரித்தான் மன்னே.

இ-ள். புழுத்தகருமலம் புசிக்கும் வாலேய மாயிடினும் - புழுத்த கருமலந்தின்னுங் கழுதையேயாயினும், —பொறையாய் மூத்த அழுக்குடம்பு செயந்திபுரத்தனில் ஒழிந்தால் - பாரமாய் முதிர்ந்த அசுத்தசரீரத்தைச் செயந்தியின்விட்டால், —அதுவும் ஒழியாத ஞானம் பழுத்து மறுசன்னமின்றிக் கதியடையும்-அதுவும் அகலாத அறிவுமுதிர்ந்து மறுபிறப்பின்றி முத்திபெறும், —இனும் வேதவிழுத்தகு மெய்ப்பொருளாகுந் காதை பகர்வன் என - இன்னும் மறைகளின் சிறந்த உண்மைப்பொருளாகிய கதையைச் சொல்வேன் என்று தொடங்கி, —சுகற்கு வியாசமுனி விரித்தான் - சுகனுக்கு வியாசன் விரித்துரைத்தான். எ-று. (101)

சொல்லருமா காதையொன்று சந்தானப் பிரதமெனத் தொடர்ந்து பேரா, மல்லலொழித் தடியவர்பா லன்புனைவக்கு முருகனுளத் தருளே போலா, மெல்லீதவி ரருந்தவத்துச் சுசமுனிசேகரிம்பரும்பாக் கிணங்கக் கையி, நெல்லியென லாகவதன் முறை திறம்பா துலகுணர நிகழ்த்து வேனல்.

இ-ள். எல்லேதவிர் அருந்தவத்துச் சுசமுனி கேள் - அளவிறந்த அருந்தவமுடைய சுசமுனியே கேள்,—சொல் அருமாகாதை சந்தானப் பிரதமெனத் தொடர்ந்த பேராம் ஒன்று - (யான்) சொல்லும் அரும்பெருங்கதையாவது சந்தானப்பிரதம என்றாயபெயருடைய (விரதம்) ஒன்று,—உம்பர் உம்பர்க்கு இணங்க அல்லலொழித்து அடியவர்பால் அன்புனைவக்கும் முருகன் உளத்து அருளேபோலாம் - மண்ணோர்க்கும் விண்ணோர்க்கும் ஏற்ற பெற்றி துன்பந்தீர்த்துத் தொண்டர்மாட்டுக் காதல்செய்யுஞ் சுவாமியின் திருவுளத்துக் கருணையேபோலும்(அது),—கையினெல்லியெனலாக அதன் முறை திறம்பாது உலகுணரநிகழ்த்துவேன் - கரதலாமலகம்போல அதன் கிரமத்தை வழுவாது உலகினரறியக் கூறுவேன். எ-று. (நிங)

அரியநோன் பியற்றுகின்ற காசிபன்கா தற்குரிய வதிதியாகுந், தெரியிழைநன் மைந்தரிடத் திச்சைவைத்துத் திசைமுகத்தன் சிறுநிற் றேர்ந்த, சுருதியாழ் முனிசரணம் பணிந்தேத்தி மைந்தரொடு தூய வாழ்வந், தருவதா மொருவிரத மெனக்கருள வேண்டுமெனச் சாற்றி னுளால்.

இ-ள். அரியநோன்பியற்றுகின்ற காசிபன் காதற்குரிய அதிதியாகுந் தெரியிழை - அருந்தவஞ்செய்யுங் காசிபமுனிவனது அன்பிற்குரிய அதிதியென்னும் பெண்,—நன்மைந்தரிடத்து இச்சைவைத்து - சம்புத்திரரின் விருமபி,—திசைமுகத்தன்கிறூரில் சுருதி தேர்ந்த யாழ்முனி சரணம் பணிந்தேத்தி - பிரமபுத்திரருள் வேதமுறிந்தநாரதனது பா தங்களை வணங்கித் துதித்து,—மைந்தரொடு தூயவாழ்வந் தருவதாம் ஒருவிரதம் எனக் கருளவேண்டும் எனச் சாற்றினான் - புத்திரரையுஞ் சுத்தவாழ்க்கையையுந் தரும் ஒருவிரதத்தை எனக்குப் போதித்தல்வேண்டும் என்று கூறினான். எ-று. (நிசு)

சாற்றியுடன் வணங்கதிதி யுரைகேட்டுத் தந்திரியாழ் தாங்குஞ் செங்கை, மாற்றருஞ்சீர் நாரதனும் வானவர்தஞ் சிறையகற்றும் னைவே லண்ணந், கேற்றகவ விரதமுனக் கறைகுதுமா னுளங்கவற்சியின் றியின்று, கோற்றொடிகேட் டுணர்தியெனச் சந்தானப் பிரதமது கூறுகின்றான்.

இ-ள். சாற்றி உடன்வணங்கு அதிதியுரை கேட்டு - (அங்கனம்)கூறி உடனே வணங்கிய அதிதியின்வாக்கைக் கேட்டு,—தந்திரியாழ்தாங்குஞ் செங்கை மாற்றருஞ்சீர் நாரதனும்—வீணகொண்டகையையுடைய நீங்கரிய சீர்த்திபொருந்திய நாரதனும் (அவனோனோக்கி),—வானவர்தஞ் சிறையகற்றும் வைவேலண்ணந் ஏற்றுவவிரதம் உனக்கு அறைகுதும்—சுரர்சிறை மீட்ட... வேற்சுவாமிக்கு உரிய தவமாயவிரதத்தை உனக்குச் சொல்வாம்,—உளங் கவற்சியின்றி இன்று கோற்றொடி கேட்டுணர்தியென - மணங்கவல்

வின்றி இன்றைக்குப் பெண்ணே கேட்டறி என்றுதொடங்கி,—சந்தானப் பிரதமது கூறுகின்றான் - சந்தானப்பிரதவிரதத்தைச் சொல்லாவின்றான். எ-று. (௩௫)

பெட்டபுன்கார்த் திகைத்திங்கட் பூரணையிற் செயந்திபுரம் பிறக்குங் கந்த, புட்கரிணி முதலான நாலாறு தீர்த்தமுறை புகுந்து மூழ்கி, விட்புலவர்க் கரசளித்த கௌமாரி குமரவுளம் விரும்பு நேன்பு, கட்பொதிதா மரைத்தாளுந் காகவொரு பருவமுறற் கருணை வேண்டும்.

இ-ள். கார்த்திகைத்திங்கட் பூரணையிற் செயந்திபுரம்பெட்டபுன்கார்த்திகைமாதப்பூரணையிற் செயந்திகரிகில் இச்சையோடு சேர்ந்து,—பிறக்குங் கந்தபுட்கரிணி முதலான நாலாறு தீர்த்தம் முறை மூழ்கி,—ஸ்ரீ கந்தபுட்கரிணி முசலிய இருபத்துநாலு தீர்த்தங்களின் முறையே ஆடி,—விட்புலவர்க்கு அரசளித்த கௌமாரிகுமர - விண்ணோர்க்கு அரசிந்த உமாசுதரே!,—கட்பொதி தாமரைத் தாளுக்காக உளம் விரும்பும் நோன்பு ஒருபருவம் முற்றக் கருணை வேண்டும் - (உமது) பங்கயபாதப்பிரீதிக்காக மனம் விரும்பிய விரதத்தை ஒருவருஷம் அனுட்டித்தற்கு (உமது) திருவருள் வேண்டும். எ-று. (௩௬)

என்னமறை யாலறையுய் மூவெட்டாகிய தீர்த்த மினிதின் மூழ்கிப், பன்னிரண்டு தரங்கோயில் வலஞ்சூழ்ந்து பன்னிரண்டு கண்ணுள் பாத, மன்னிரின்று பன்னிரண்டு தரம்பணிந்து பின்னெழுந்து மவுன மாகத், துன்னியசூர் மாப்பாட்டிற் போய்வடக்கு முகமாகிச் சுவாமி செந்தான்.

இ-ள். என்ன மறையால் அறைகூஉய் மூவெட்டாகிய தீர்த்தம் இனி தின்மூழ்கி,—என்று மந்திரத்தால் வலிந்தழைத்துக்கொண்டே (மேற்சுட்டியபடி) இருபத்துநான்குதீர்த்தங்களிலும் இனி தாடி,—பன்னிரண்டுதரங்கோயில் வலஞ்சூழ்ந்து - பன்னிருகாற் கோயிலை வலஞ்செய்து,—பன்னிரண்டு கண்ணுள்பாதம் மன்னிரின்று பன்னிரண்டுதரம்பணிந்து பின்னெழுந்து - சுவாமிதிருவடிகண்முன்னே சேர்ந்துநின்று பன்னிருகால் நமஸ்கரித்துப் பின்னரெழுந்து,—மவுனமாகத் துன்னிய சூர்மாப்பாட்டிற்போய்-மௌனத்தோடு பொருந்திய சூரனாகிய மாமரத்தை யழித்தவிடத்திற் சென்று,—வடக்குமுகமாகிச் சுவாமி செந்தான் - வடக்குமுகமாகிச் சுவாமியினுடைய ஸ்ரீ பாதங்களை. எ-று. (௩௭)

நோக்கியிருந் தனுமிகையிற் குடபாலிற் சுதரிசன நுவலுங் கீழ்பாற், ருக்கருமுச் சூலநடுச் சத்தியில்வா நெருமுப்பாற் றரையிற் நீட்டி, யாக்கியசோ டசவிதியாற் பூசனைசெய் தாமிரண்டினனை யாகத், தேக்கருளின் வந்தனையாற் றிருக்குமர லையத் தின் றிசைபார்த் தன்பால்.

இ-ள். நோக்கி இருந்து - பார்த்துக்கொண்டு இருந்து,—அனுமிகையின்-ஆழிவிர்வினாலே,—குடபாலிற் சுதரிசனம்-மேல்பாலிற் சக்கரமும்,—நுவலுங் கீழ்பால் தாக்கரு முச்சூலம் - சொல்லப்படுங் கீழ்பாலிலே தாக்கற் கரிய திரிகுலமும்,—நடுச் சத்தி - நடுவிலே வேலும்,—இவ்வாறு ஒரு முப்

பாற்றரையில் தீட்டி - ஆகிய இவ்வடிவங்களை (ச்சட்டிய) மும்புறவிலக்களி
லும் எழுதி, —ஆக்கிய சோடசவீதியால் ஆற்றண்டினனவையாகப் பூசனை
செய்து - அமைக்கப்பட்ட பதினாறுபசாரங்களோடு பன்னிரண்டுமுறை
(அம்மூன்றற்கும்) பூசைசெய்து, —சேக்கருளின் வந்தனையால் திருக்குமர
னாலயத்தின்நிசை அன்பாற் பார்த்து - பூரணகருணையை வாழ்த்துதலோடு
சுவாமிதிருக்கோயிற்றிசையை அன்போடு பார்த்து. எ-று. (௩௮)

பேரருட்சுப் பிரமணிய வென்றென்றே மூன்றுதரம் பேசிப் பேசி,
பேசி, யாருமிடற் றெழுமோசை யெவ்வளவோ எவ்வளவு மறை
கூடய் வாகைச், சூருயிர் போய்க் கதியடைந்த வவ்வயிற்றெண்
கடன்மூழ்கிச் சுடரு லாய, வீரவடி வேற்கரத்த னாலயத்தின் மவு
னமொடு மீண்டும் போகி.

இ-ள். பேரருட்சுப் பிரமணிய என்றென்று மூன்றுதரம் பேசிப் பேசி-
கருணைதே சுப்பிரமணிய என்று மும்முறை சொல்லி, —ஆரும் மிடற்
றோசை எவ்வளவு எழுமோ அவ்வளவும் அறைகூடய் - (அங்கனஞ் சொல்
லும்வழி) சிறைந்த மிடற்றெலி எவ்வளவு எழுமோ அத்துணை (உயர்த்தி)
வலிந்ததைத்து, —வாகைச் சூருயிர் போய்க் கதியடைந்த அவ்வயின்
தெண்கடன்மூழ்கி - வெற்றியையுடைய சூரனுயிர் சென்று கதிபெற்ற அவ்
விடத்துக் கடலில் ஆடி, —மீண்டும் மவுனமொடு சுடருலாய வீரவடிவேற்
கரத்தன் ஆலயத்திற் போகி-பின்னும் மௌனத்தோடு ஒளியார்ந்த வெற்றி
வடிவேற்கடவுளினுடைய திருக்கோயிலின்கட் சென்று. எ-று. (௩௯)

சந்திதியை யடைந்துகுரு முகமாகக் கும்பமொன்று தாபிக்
தேத்தித், துன்னுபதி னுறுவிதத் தன்பினிற் பூசனைபுரிந்து தூரீர்க்
கும்ப, மன்னுபுன றனின்மூழ்கி யனைத்தினுக்குங் காரணமாய்
மருவி நின்ற, பன்னிருகைக் குமரேசன் றிருவடித்தா மரைமல
ரைப் பணிந்த பின்னர்.

இ-ள். சந்திதியை அடைந்து - சந்திதானஞ் சேர்ந்து, —குருமுகமா
கக் கும்பமொன்று தாபித்து எத்தி - ஆசாரியர்முன்னாக ஒருகும்பத்தைத்
தாபித்துத் துதித்து, —துன்னுபதினுறுவிதத்து அன்பினிற் பூசனைபுரிந்து-
சோடசோபசாரங்களால் அன்போடு பூசித்து, —தூரீர்க்கும்ப மன்னுபுன
றனின் மூழ்கி - சுத்தமான குமபஜலத்தின் முழுதி, —ஆனைத்தினுக்குக் கார
ணமாய் மருவிரின்ற பன்னிருகைக் குமரேசன் திருவடித்தாமரைமலரைப்
பணிந்தபின்னர் - விசுவகாரணமாய்ப் பொருந்திநின்ற துவாதசபுஜ குமார
பெருமானுடைய ஸ்ரீ பாதாரசலிந்தங்களை வணங்கியபின்னர். எ-று. (௪௦)

அந்தணர்பன் னிருவருக்கு மூட்டுவித்தா றெழுத்துமனத்
தழுத்தி வேற்கைக், கந்தனைச்சிற் தனைக்கோயி லூடிருத்தி யுபவ
சித்துக் கழித்துப் பின்னர், வந்ததினத் தினிமைதரும் பாரணை
யூண் விதிமரபின் வாய்ப்பச் செய்தே, முந்தறையு மிவ்வாற்றாற்
பன்னிரண்டு பூரணையு முற்றநோற்று. —

இ-ள். அந்தணர் பன்னிருவருக்கும் ஊட்டுவித்து - பூசரர் பன்னிரு
வரைப் புசிப்பித்து, —ஆறெழுத்து மனத்து அழுத்தி - சடக்கரங்களையும்
மனத்துப் பதித்து, —சிந்தனைக் கோயிலூடு வேற்கைக் கந்தனை இருத்தி

உபவசித்துக் கழித்து-(அற்றாகிய) மனமென்னுந் கோயிலில் வேற்கர பெருமானைப் பாவித்து உபவசித்து (அந்நாளி)ப் போக்கி,—பின்னர்வந்த தினத்து இனிஸமதரும் பாரணையுண் விதிமரபின் வாய்ப்பச் செய்து - பின்னாலில் இனிய பாரணையோசனைத்தை விதிப்படி சிறப்பச் செய்து,—முந்தறையும் இவ்வாற்றாற் பன்னிரண்டு பூரணையும் முற்ற நோற்று - மேற்சொல்லிய இவ்வகையாற் பன்னிரண்டு பூரணைகளிலும் முற்ற அனுட்டித்து. எ-று. (சுக)

மற்றவிருச் சிகத்திங்கட் கார்த்திகையி னில்விரத மரபி னற்றிக், கற்றமறை போர்க்கரிய கோதான முதலாய களிக்குந் தான, முற்றுமகிழ் வெடுபுரிக னின்றெறியி னேற்றவர்கண் முருகப் புத்தே, ஞுற்றதிருக் கருணையினால் வரவரவேண் டியவிருப்பி னுவந்து வாழ்வார்.

இ-ள். மற்ற விருச்சிகத்திங்கட் கார்த்திகையின் இவ்விரதம் மரபின் ஆற்றி - அடுத்த கார்த்திகைமாதக் கார்த்திகையினும் இவ்விரதத்தை முறையே அனுட்டித்து,—கற்ற மறையோர்க்கு அரிய கோதான முதலாய களிக்குந் தானமுற்றும் மகிழ்வெடு புரிக - வித்துவவேதியருக்கு அரிய கோதானமுதலிய உவப்பிக்குந் தானங்களை யெல்லாம் பிரீதியோடுசெய்க,—இந்நெறியின் நோற்றவர்கள் - இவ்வாற்றான் அனுட்டித்தவர்கள்,—முருகப் புத்தேள் உற்றதிருக்கருணையினால் வேண்டிய விருப்பின் வரவர உவந்து வாழ்வார் - சூமரதவாமியினுடைய பெருக்கருணையினால் வேண்டியன வேண்டியாக்கே அடுத்தடுத்துவர மகிழ்ந்து வாழ்வார். எ-று. (சுஉ)

இவ்வாறு மறையவர்க ளியற்றினர்க ளாமாகி லிருஞ்சி லேடைக், கொவ்வாத கலையினேத்தும் பெற்றதிசு சந்தானத் துவந்து வாழ்வார், மைவாரி யிருநிலத்தி லரசரியற் றினராகின் மருவாரச் செற்றுத், செவ்வாமன் னிலைபுரிந் து சந்தானம் பலவடைந்து சிறப்பின் வாழ்வார்.

இ-ள். இவ்வாறு மறையவர்கள் இயற்றினர்களாமாகில் - இவ்விரதத்தைப் பிராமணர் அனுட்டிப்பின்,—இருஞ் சிலேடைக்கு ஒவ்வாத கலையினேத்தும் பெற்று அதிகசந்தானத்து உவந்து வாழ்வார் - பெரிய சிலேஷார்த்தங்களால் (யார்க்கும் எளிதின்) 'இசையாத நூல்களையெல்லாம் உணர்ந்து மிக்க சந்ததியோடு மகிழ்ந்து வாழ்வார்,—அரசர் இயற்றினராகில் - அரசர் அனுட்டிப்பின்,—மருவாரச் செற்று- பகைவரை வென்று,—மைவாரி இருநிலத்திற் செவ்வாம மன்னிலை புரிந்து - கடல்குழந்த வில முழுவதினுஞ் செவ்வே செல்லும் இராச்சியத்தைச் செய்து,—சந்தானம் பல அடைந்து சிறப்பின் வாழ்வார் - சந்ததி பலவற்றைப் பெற்றுச் சிறப்போடு வாழ்வார். எ-று. (சுக)

வணிகரிந்நோன் பியற்றிடினற் றனதனைப்போ லாய்மகவின் மகிழ்வார் மற்றைத், தனிவரும்பின் னவரியற்றி னளவறுநல் வளத்தொடுசந் தான வாழ்க்கை, யணிபொருந்தி யினிதிருப்பா ரெனமொழிந்தா னாதன்மற் றதிதி கேட்டுப், பணிதல்புரிந் தாசிரிய னாதமா முனியாகப் பாவித் தேத்தி.

இ-ள். வணிகர் இந்நோன்பு இயற்றிதின் - வைசியர் இவ்விரதத்தை அனுட்டிப்பின்,—நற்றனதனைப்போலாய் மகவின் மகிழ்வார் - குபேரன் போன்று சந்ததியாலும் உவப்பர்,—தணிவரும் பின்னவர் இயற்றின் - குறைவற்ற சூத்திரர் அனுட்டிப்பின்,—அளவறு நல்வளத்தோடு சந்தான வாழ்க்கையணிபொருத்தி இனிதிரூப்பார் - அளவற்ற செல்வங்களோடு சந்ததிவாழ்க்கைச்சிறப்பையுஞ்சேர்ந்து இன்புற்றிருப்பார்,—என நாரதன் மொழிந்தான்—என்று நாரதன் சொன்னான்,—அதிதி கேட்டு நாரதமாமுனி ஆசிரியனாகப் பாலித்துப் பணிதல்புரிந்து எத்தி-அதிதி (அவ்வரலாற்றைக்) கேட்டு நாரதமகாமுனிவனைக் குருவாகப்பாலித்து வணங்கித் துதித்து. எ-று. (கஉ)

ஓர்பருவ மதிதியருஞ் சந்தான நோன்பியற்றி யொளிர்வேற் சேயின், சீரருளி னிந்திரனை யுபேந்திரனை மகிழ்சிறப்பத் திருவி னீன்று, சோர்வொழிந்தின் றளவுமுற்றா ளாதலின லிவ்விரதந் துணிவி னோற்றோர், போரயிலாற் காளாகி யன்னவன்றாள் வீட் டுன்பம் புகுவர் மாதோ.

இ-ள். ஓர்பருவமது இதி அருஞ் சந்தானநோன்பு இயற்றி - ஒருவரு டும் மேற்சொல்லியபடி அரிய சந்தானப்பிரத விரதத்தை அனுட்டித்து,— ஒளிர்வேற்சேயின் சீரருளின் - வேற்பெருமானது திருவருளால்,—இந் திரனை உபேந்திரனை மகிழ்சிறப்பத் திருவின் னன்று—இந்திரனையும் உபேந் திரனையும் பீர்த்திபெருகச் செல்வத்தோடு பெற்று,—சோர்வொழிந்து இன் றளவும் உற்றான் - தளர்வின்னி இன்றுவரை வாழ்ந்தான்,—ஆதலினால் இவ் விரதந் துணிவின் நோற்றோர் - ஆகையால் இவ்விரதத்தைத் துணிவோடு அனுட்டித்தவர்,—போரயிலாற்கு ஆளாகி அன்னவன் தான் வீட்டின்பம் புகுவர் - வேற்பெருமானுக்கு அடியவராய் அவர் திருவடிக்கீழ் முத்தியின் பத்தை அடைவர். எ-று. (கரு)

ஈதுநிற்கச் சுசமுனிகே ளின்னுமொரு காதையுண்டா லியம்பு கேன்யான், மாதவத்தின் முறைதிறம்பா வொருமறையோன் மறைநான்கு மங்க மாறு, மோதியுணர்ந் துண்மையெல்லா மாராய் ந்து தன்னுள்ளத் தொருங்கே யாக்கி, வேதியரெல் லாமுணரத் தானுணர்த்திப் புகழ்மிறுவி வியப்பு மேலாய்.

இ-ள். ஈதுநிற்க சுசமுனிகேள் இன்னுமொரு காதை உண்டு யான் இயம்புகேன் - இதுநிற்க, சுசமுனியே கேள் மேலுமொரு கதை உளது யான் சொல்லுவேன்,—மாதவத்தின் முறைதிறம்பா ஒருமறையோன் - பெருந்தவத்தை (முற்பிறப்பில்)உடைய முறைவழுவாத ஒரு வேதியன்,— மறைநான்கும் அங்கமாலும் ஒதியுணர்ந்து - வேதநான்கும் அங்கமாதங் கற்றுணர்ந்து,—உண்மையெல்லாம் ஆராய்ந்து தன்னுள்ளத்து ஒருங்கே யாக்கி - மெய்ப்பொருள்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து தன்னுள்ளே ஒருங் கமைத்து,—தான் வேதியரெல்லாமுணர உணர்த்தி - தானே (ஏனே) வேதியரெல்லாம் அறிய அறிவித்து,—வியப்பு மேலாய்ப் புகழ்மிறுவி - (பலருந் தன்னை) வியத்தலான் மேம்பட்டுக் கீர்த்தியை சிறுத்தி. எ-று. ()

புகலுறுவை திகஞ்சைலம் வைட்டிணலம் வாமமிசை பொ ருந்து மேலோர், பகர்சவுர முயர்காணு பத்தியமேயாருகப் பகுத் தரு

துக் காட்டுந், தகையமத விகற்பமெலாந் தானுணர்ந்தும் பிறர்க் குரைத்துந் தனக்குத் தானே, நிகரொருவ ரில்லாது புகழ்நிலவாந் புடவிதனி நெடிது வாழ்ந்தான்.

இ-ள். புகலுறுவைதிக யாறாக - சொல்லப்படும் வைதிகமுஞ் சைவமும் வைணவமும் வாமமும் புகழ்பொருந்திய ஆன்றோரார் சொல் லப்படுஞ் சுவரமும் உயர்ந்த காண்பத்தியமும் என ஆறாகவும்,—பகுத்துக் காட்டுந்தகைய மதவிகற்பமெலாம் - (பிறிதுபடியாகவும்) பகுத்துவிளக்கப் படு மியல்புடைய மதபேதங்கையெல்லாம்,—தானுணர்ந்தும் பிறர்க்குரை த்தும் - தானறிந்தும் பிறர்க்கறிவித்தும்,—தனக்குத்தானே நிகர் - தனக் குத்தானே ஒப்பாகி,—ஒருவர் இல்லாது - (மற்றுமொப்பாவார்) ஒருவரும் இன்றி,—புகழ்நிலவாந் புடவிதனில் நெடிது வாழ்ந்தான் - புகழொளி யோடு நிலவுவகத்தில் நெடுநாள் வாழ்ந்தான். எ-று. (சுஎ)

பையரா முடிதாங்கு நெடும்புடவிக் கணவதிந்து பவத்தின் மூத்துச், செய்யதாய் தந்தைகுரு சிவனயன்மான் மறையோர்க டெய்வஞ் சார்ந்த, துய்யதா மந்திரமா நீர்த்தமருந் தவந்தருமஞ் சுருதிநன்னூல், பொய்யிலா மறைவேளவி யருந்ததிக்கற் பினில் வாய்ந்த புரைதீர்மாதர்.

சொற்றிடுமில் வாறனைத்து நிந்தனையே யேன்றுமனை துணி ந்து கண்பா, லுற்றனமெய் காணாத வுறுபொருளா னவைபொய்யா முண்மை ஞானம், பெற்றவருஞ் சுவர்க்கமொடு நிரயமுள வென் பரவட் பெயர் விலாது, முற்றவிருந் திவனடைந்தோ மெனவொரு வர் சகந்தெரிய மொழிந்து ளார்யார்.

இ-ள். பையரா முடிதாங்கு நெடும்புடவிக்கண் வதிந்து - சேடன் முடியிற்றாங்கிய நீணிலத்தில் (அவ்வேதியன் அவ்வாறு) வாழ்ந்தும்,— பவத்தின் மூத்து - (முற்றவக்குறையாந் காலக்கிரமத்தின் நன்மதிதேயப்) பாவத்தின் முதிர்ந்து,—செய்யதாய்.....புரைதீர்மாதர் இவ்வாறு சொற் றிடும் அனைத்தும் நீந்தினையே என்று - பெற்றதாய் தகப்பன் குரு சிவ பெருமான் பிரமா விட்டுணு வேதியர்கள் கடவுளைச்சார்ந்த சுத்தமான மந்திரங்கள் மகாதீர்த்தங்கள் ஆரிய சுவந் தருமம் வேதநூல் பொய்யில் லாத வைதிகயாகக்கள் அருந்ததிபோலுந் கற்பிற்சிறந்த குற்றமற்ற மகளிர் என்றிவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அனைத்தையும் நீந்தித்தலைப் பொருந்தி,— கண்பால் மனத்துணிந்து உற்றன மெய் - கண்களாற் கொள்ளப்பட்டு மனத் திலே துணியப்பட்டுள்ளனவே மெய்,—காணாத உறுபொருளானவை பொய்யாம் - கண்காணாதனவாய் உளவெனப்படும் பொருள்கள் பொய் யாம்,—உண்மைஞானம்பெற்ற அருஞ் சுவர்க்கமொடு நிரயம் உளவென்பர் - மெய்யறிவாந் பெறப்படும் ஆரிய சுவர்க்கமும் (பாவத்தாந் பெறப்படும்) நரக மும் உள்ளனவென்பார்,—அவட்பெயர்விலாது முற்றவிருந்து இவண் அடைந்தோம் எனச் சகந்தெரிய மொழிந்துளார் ஒருவர் யார் - ஆண்டு விலகாது முழுதுயிருந்து ஈண்டுச் சார்ந்தாம் என்று உலகறியச் சொன்ன ஒருவர் யார். எ-று.

[யாருநிலையேயாகலின் அவை பொய்யே என்பது குறிப் பெச்சம்.] (சுஅ-சுசு)

எனவினைந்து தன்வேத முறைதிறம்பி யறம்பாவத் தியல்போ ராது, சனனநெடும் பொறைதாங்கி நெடுங்காலங் கொடுந்தொழி லிற் றானே மூத்து, மன்னுணர்வு தள்ளாட நாக்குமுற நரைமுதிர் ச்சி வந்துழ் முற்ற, வினையுழன்று சுழன்றகறங் காஞ்சடலச் சுமைய தனை விட்டான் மாதோ.

இ-ள். என வினைந்து - தியல்பு எண்ணி, - தன்வேத முறைதிறம்பி - தனது வைதிகநெறியின் - ரம்பாவத் தியல்பு ஓராது - புண்ணிய பாவவியல்பை வினையாத் - எழுதி - நெடும்பொறை - தாங்கி - பிறவியாகிய நெடிய பாரத்தைச் சும் (சு) - நெடுங்காலங் கொடுத்தொழிவிற் றானே மூத்து - நெடுநாட் கொடுத்தொழில்சுளிற்றானே முதிர்ந்து, - மன்னுணர்வு தள்ளாட நாக்குமுற நரைமுதிர்ச்சி வந்து - உள்ளறிவு தளர உரைதடுமாற நரையோடு மூப்புவந்து, - ஊழ்முற்ற - விதிமுடிதலால், - வினை உழன்று சுழன்ற கறங்காஞ் சடலச் சுமையதனை விட்டான் - வினையால் வருந்திச் சுழன்ற காற்றடிபோலாகிய உடற்சுமையை நீக்கினான். எ-று. (எடு)

ஆவிபோம் பொழுதியம் படர்பாச மெடுத்தமுந்தக் கட்டிக் கால, நேவலா லங்கக்கு விடவிருபத் தெட்டாக வியம்புந் கோடி, பாவமா கியநிரயத் தூடமுந்திப் பின்வழுதிப் பாண்டி நாட்டிற், றுவருக் கொடுங்குரல்வாய் வாலேய மாய்மிண்டு சனித் தான் மாதோ.

இ-ள். ஆவிபோம்பொழுது இயம்படர் பாசமெடுத்து அமுந்தக்கட்டிக் காலநேவலால் அங்கங்குவிட - (அவன் அங்கனம்) இறந்தபோது இயம் தூதர்கள் பாசங்கொண்டு இறுக்கக்கட்டி (க்கொண்டுபோய்) இயமனதாஞ் ஞையால் அங்கங்கேவிட, - இருபத்தெட்டுக்கோடியாக இயம்பும் பாவமா கிய நிரயத்தூடி அமுந்தி - இருபத்தெட்டுக்கோடியென்று சொல்லப்படும் பாவப்பயன்களாகிய நரகங்களில் வருந்தி, - பின் மீண்டு வழுதிப் பாண்டி நாட்டில் தாவருக் கொடுங்குரல்வாய் வாலேயமாய்ச் சனித்தான் - பின்பு திரும்பிவந்து பாண்டியனுடைய தென்னாட்டிலே கேடொழியாத கொடு மையான குரல்பொருந்திய வாயையுடைய கழுதையாய்ப் பிறந்தான். எ-று.

யாவருக்கு மருவருக்கும் வாலேய வருத்தாங்கி யிருந்த காலத், தோவறமுன் குருமுகமாய் வேதமதி கரித்ததவத் துயர்ச் சியாலே, நாவலந்தீ வுக்கணித்தாஞ் சிந்துபுரந் தனிலடைந்து நவை யின் மூத்து, மேவருமச் சடச்சும்மைப் பெரும்பாரந் தனைநீத்து விழுந்த தன்றே.

இ-ள். யாவருக்கும் அருவருக்கும் வாலேயவருத்தாங்கி இருந்தகால த்து-எவர்க்கும் வெறுப்பாகிய கழுதையுருவங்கொண்டு இருந்தநாளிலே, - ஓ அற - (அச்சிவன் செய்தபாவங்கள் அனுபவிக்கப்பட்டு) ஒழிதலாற் (சேடம்) இல்லையாக, - முன் குருமுகமாய் வேதம் அதிகரித்த தவத்து உயர்ச்சியால்-முற்பிறவியிலே (ஆதியிற்சிலநாள்) ஆசாரியர்களுக்கு முகம் போன்றவனாய் வைதிகத்தில் அதிகரித்தமையாகிய புண்ணியத்தின் உயர்ச் சியினால், - நாவலந்தீவுக்கு அணித்தாஞ் சிந்துபுரத்தனில் அடைந்து - சம்புத்தீவுக்கு அணியாந்தன்மையையுடைத்தான செயற்கிபுரத்திற் சேர் ந்து, - விழுந்து நவையின்முத்து மேவரும் அச்சடச்சும்மைப் பெரும்பாரந்

தனை நீத்தது - விழுந்து குற்றத்தின் முகிர்ந்து பொருந்திய அச்சரீரச்-
சுமையாகிய பெருமயரத்தை விட்டது. எ-று. (௭௨)

சின்துபுரந்தனி லாவிலிட்டொழிந்த தன்மையினுற் சிறந்த
ஞானக், கந்தனரு ளான்ஞானக் கருத்தடைந்து வருங்காம தே-
னுத் தாரு, முந்துமரம் பையர்குழுத் தேரேறிக் கொண்டுவிண்டு
மொய்த்து டாடுங், கந்தமல ராசனத் தா னுலகடைந்திந் நாளள
வுக் களிப்பா லுயந்தான். —தனக்.

இ-ள். சின்துபுரந்தனில் ஆவிவிட்டொழிந்த தன்மையினால் - செயந்தி-
யிலே தன் உயிர் (சமுதையுடலே) விட்டுக்கியவாற்றால், —சிறந்த ஞானக்-
கந்தனருளால் - சிறந்த ஞானநாயகராகிய சுவாமியின் கிருபையால், —
ஞானக்கருத்தடைந்து-ஞானத்தைக் கருத்திற் சேர்ந்து, —வருங்காமதேனுத்-
தாரு முந்துமரம்பையர் குழு - (திருவருளால்) வந்த சுரபியுந் தேவதருவும்
அரமகளிருஞ் குழு, —தேரேறிக்கொண்டு-விமானத்திவரந்து, —வண்டு மொ-
ய்த்து ஊடு ஆடுங் கந்தமலராசனத்தான் உலகடைந்து - வண்டுண்மொய்-
த்து உள்ளேவியோயுட் சுகந்தபுஷ்பாசனத்தையுடைய பிரமனது உல-
கத்தை அடைந்து, —இந்நாளளவுக் களிப்பாலுயந்தான்-இன்றுவரை மகிழ்-
ச்சியோடு உயந்தான். எ-று. (௭௩)

அருந்தவத்துக் கொருநாஞ்சி லாகியதென் செயந்திபுரத்
தமர்ந்து வேதம், பொருந்தவுரைத் தாறுமுகப் பெருமான் ற னிரு
சரணப் போது போற்றி, யிருந்தெவர்க்கும் பசியாம லனங்கொடு-
த்துப் பின்னுடலத் திடும்பை நீத்த, பெருந்தவத்தர் பெரும்பேற்-
றை யெம்மனோர்க் கெடுத்தெடுத்துப் பேசொ ணுதால்.

இ-ள். அருந்தவத்துக்கு ஒருநாஞ்சிலாகிய தென்செயந்திபுரத்து அம-
ர்ந்து - அரிய தவக்கட்கு ஓரரணமாகிய திருச்செந்தூரிலிருந்து, —வேதம்
பொருந்த உரைத்து - சுருகிகளை (ச்சரம்) அமைய ஓகி, —ஆறுமுகப்பெரு-
மான் றன் இருசரணப் போது போற்றி - சண்முகசுவாமியின் உபயபாதா-
விர்தக்களையுந் துதித்து, —இருந்த எவர்க்கும் பசியாமல் அனங்கொடுத்து-
(அங்கனம்) இருந்த யாவர்க்கும் பசியாவண்ணம் போசனக்கொடுத்து, —
பின் உடலத்த இடும்பை நீத்த - பின்னர் (அங்கே) உடம்போடு (பிறவித்)-
துன்பத்தையும் நீக்கிய, —பெருந்தவத்தர் பெரும்பேற்றை எம்மனோர்க்கு
எடுத்தெடுத்துப் பேசொணுது - மகாதவமுடையாரது பெருமையாகிய
சித்தி எம்மனோர்களால் எடுத்தெடுத்துரைக்கலாகாததாம். (௭௪)

பலகதை உபதேசித்த அந்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம். எ-ஊ.

கசு-வது. இயமனுக்குச் சிந்துபுரவைபவம்
உரைத்த அத்தியாயம்.

அருந்தவ நெடுங்கட லளந்துணர் வியாசன்
மிருந்துசுக மாமுனிவ செப்புவது கேளென்

நிருந்துணர்வி னுலக மேழிலுயர் சிந்து
புரந்தனை யடைந்தவர் புகும்பரி சரைப்பாம்.

இ-ள். அருந்தவ நெடுங்கட லளந்துணர் வியாசன் - அரிய தவநீடாழி யை வரையறுத்தறிந்த வியாசன், — திருந்துசக மாமுனிவ செட்புவது கேள் என்று - திருந்திய சுகமுனிவனே சொல்வதைக் கேள் என்று சொட் டங்கி, — இருந்த உணர்விலை உலகமேழில் உயர் சிந்துபுரந்தனை அடைந்த வர் புகும்பரிசு உரைப்பான் - (முன்னே நல்லினைவயத்தானே தம்மாட்டுத்) தங்கிய ஞானத்தினாலே ஏழலகங்களுளளும் (ஒப்பின்றி) உயர்ந்த செயர்தி யைச் சேர்ந்தவர் எய்தும் (சிறப்புத்) தகைமையைக் கூறுவான். எ-று. (௧)

சங்கமெறி வாரிதி தனிற் பொருளை நாடி
வங்கமொடு சென்று பல வாணிக முயன்றே
கங்குல்பக லுந்துயி லகன்றுகட லூடே
பொங்குபல மீனொடு புலாலினிது தின்பான்.

இ-ள். சங்கமெறி வாரிதிதனிற் பொருளை நாடி வங்கமொடு சென்று - சங்குகளையிசைக் கடலிலே பொருளை விரும்பித் தோணியோடு போய், — பல வாணிகம் முயன்று - பலசெட்டிக்களை நடத்தி, — கங்குல் பகலுந்துயிலக ன்று - இரவும் பகலும் உறங்கலொழிந்து, — கடலூட்ட பொங்கு பல மீனொடு புலால் இனிது தின்பான் - கடலிற்பொலிந்த பல மீன்களையும் (ஏனை) மாமிசங்களையும் இனிது புசிப்பவனாகிய. எ-று. (௨)

கற்றுணர்வி லாதுள மிலேச்சனது காலே
யற்றமறு சேனையுட னுழியிடை நாவா
யுற்றபல வாணிகர்க ளுள்ள திதியாவுஞ்
செற்றமொ டெடுத்தவர்கள் சென்னிதுணி விப்பான்.

இ-ள். கற்றுணர்விலாதுள மிலேச்சன் - கற்றறிவில்லாத (ஒரு) மிலேச்சன், — அதுகாலே - (தான் கடலிறநீரியும்) அக்காலங்களிலே, — அற்றமறு சேனையுடன் - சேர்வற்ற (தன்) சேனையோடு, — ஆழியிடை நாவாய் உற்ற பல வாணிகர்கள் உள்ளதிதியாவுஞ் செற்றமொடு எடுத்து - கடலின் மரக்கலங்கலிற் சேர்ந்த பலவணிகர்மாட்டும் உள்ள திரவியங் களையெல்லாம் கோபத்தோடு கவர்ந்து, — அவர்கள் சென்னி துணிவிப் பான் - அவர்சிரங்களை அறுப்பிப்பவன். எ-று. (௩)

நீமைபுரி வித்துமறை செல்வழி நடாத்து
மோமமறை வாணர்சுனை போடுறு பசுக்க
டாமற வொறுத்துள தசைக்கறி சமைத்தே
காமுற நுகர்ந்துகளை கட்டுநுகர் விப்பான்.

இ-ள். மறைசெல்வழி நடாத்தும் ஓம மறைவாணர் நீமைபுரிவித்து - வைதிகமார்க்கத்தானே நடத்தப்படும் ஓமங்களையுடைய வேதியருக்குத் திங்குசெய்வித்து, — சினையோடுறு பசுக்கடாம் அறவொறுத்து - கருவோ டுற்ற பசுக்களையும் கொன்று, — உள தசைக்கறி சமைத்தே காமுற நுகர்ந்து - உள்ள மாமிசங்களைக் கறியாக்கி விரும்பி உண்டு, — கிளைக்கும் நுகர்விப்பான் - சுற்றத்தார்க்கும் உண்பிப்பான். எ-று. (௪)

தன்னுள புலச்சமய மேசமய மென்றென்
றுன்னி ரிக ரின்றிவளர் வுற்றசம யத்தோர்
சென்னியற வெட்டிய செருக்கினொடு பாவந்
துன்னுமுட லச்சுமை சுமந்துபல காலம்.

இ-ள். தன்னுள புலச்சமயமே சமயம் என்றென்றுன்னி - தன் புலக்
கொள்கையே நற்கொள்கை என்று பலகாணினேந்து, - நிகரின்றி வளர்
வுற்ற சமயத்தோர் சென்னி அறவெட்டிய செருக்கினொடு - ஒப்பின்றி
வளர்ந்த (சற்)சமயத்தவர்களுடைய சிறக்களை அறுத்த செருக்கோடு, -
பாவந்துன்னும் உடலச்சுமை பலகாலந் சுமந்து - பாவஞ்செறிந்த சரீர
பாரத்தை மெடுங்காலஞ் சுமந்துகொண்டு. ஏ-று. (இ)

திரிந்துழியொர் காலமுயர் சிந்துபுர நண்ணி
யருந்தவர் வணங்குறுபொன் னாலயமுன் னாகி
விரைந்தவிட மேதென வினாவிட வுருண்டே
புரந்தர னிறைஞ்சுவளர் கோயிலிடை போனான்.

இ-ள். திரிந்துழி ஓர்காலம் உயர் சிந்துபுரம் நண்ணி - திரிந்தகாலங்
களில் ஒருநாள் (அதிட்டவயத்தால்) உயர்ந்த செயந்திருக்கரை அடைந்து, -
அருந்தவர் வணங்குறு பொன்னாலய முன்னாகி - முனிவர்வணங்குந் திருக்
கோயிலின் முற்பட்டு, - இவ்விடமேது என வினாவி உள்வெருண்டு - இவ்
விடம் யாது என்று கேட்டுக்கொண்டு மனஞ் சினைத்து, - புரந்தரன் இறை
ஞ்சுவளர் கோயிலிடை விரைந்து போனான் - இந்திரனால் வணங்கப்பட்ட
திருக்கோயிலின் விரைந்து சென்றான். ஏ-று. (ஈ)

போனபொழு தாறுமுக புங்கவனை யேத்தி,
மோனமொடு நான் மறைசொன் முப்புவன வைப்புத்
தானமெனு மந்தணர்க டம்மையெதிர் நோக்கி
யானவுரு வேதெனலு மந்தணர்கள் சொல்வார்.

இ-ள். போனபொழுது - (அங்கனஞ்) சென்றபோது, - ஆறுமுக புங்
கவனை மோனமொடு எத்தி நான்மறை சொல் முப்புவனவைப்புத் தான
மெனுமந்தணர்கடம்மை எதிர்நோக்கி - சண்முகசுவாமியை மௌனத்தோடு
துதித்துச் சதுர்வேதங்களை ஒதுகின்ற திரிசுவதந்திரப்பிராமணரை எதிர்
பார்த்து, - ஆனவுரு ஏது எனலும் - இங்குள்ளவுருவம் யாது என்று
கேட்க, - அந்தணர்கள் சொல்வார் - பிராமணர் கூறுவார். ஏ-று. (ஏ)

சங்கர னுதற்கண்வரு சண்முகவ னுமால்
வெங்கய முகாசுரனை வென்றமர ரெல்லா
மெங்க்குமு வுக்கரச நென்னவொரு பேருந்
துங்கமொடு பெற்றுள சுவாமியிவ னுமால்.

இ-ள். இவன் சங்கரன் துதற்கண்வரு சண்முகவனும் - இவர் சிவ
பெருமானது நெற்றிக்கண்ணின் வந்த ஆறுமுக சுவாமியாம், - வெங்கய
முகாசுரனை வென்று அமரரெல்லாம் எங்கள் குழுவுக்கு அரசன் என்ன -
தாரகாசுரனை வெல்லுதலால் விண்ணவரெல்லாம் எங்கள்சேனைக்கு (நீரே)
தலைவர் என்று சொல்ல, - ஒருபேருந் துங்கமொடு பெற்றுள சுவாமி ஆம் -
(தேவசேஷபதி என்னும்) ஒருநாமத்தையும் உயர்ச்சியோடு பெற்ற சுவாமி
யும் ஆம். ஏ-று. (அ)

இயமனுக்குச் சிந்துபுரவைபவம் உரைத்த அத்தியாயம். உருக

போற்றுமெளி யோர்களிடர் போக்கியருண் ஞான
மாற்றிய சீரோடு வழங்கவுள வாஞ்சை
யாற்றலொ டிருந்தபொரு ளாகுமென முன்னந்
சாற்றுமறை யோருரை தடுத்துமுரை சாற்றும்.

அனெனவ னவன்பெறுவ தாகவரும் வேற்கை
முருகனெவ னென்றுள முனிந்துநெடு வாளாஞ்
சுரிகையோடு சீறின டைந்துசுடர் வேலோ
னருகுசெல வோடிவிழுந் தானியு மழிந்தான்.

இ-ள். போற்றும் எளியோர்கள் இடர் போக்கி-வழிபடும் எளியருக்கு
இடர்களைத் தொலைத்து,—அருள் ஞானம் மாற்றிய சீரோடு உள வாஞ்சை
வழங்க - கருணையினால் ஞானத்தையும் மாற்றலாகாத (பேரின்பச்) சிறப்பை
யும் (இம்மையின்). மனவிருப்பங்களையும் உதவும்பொருட்டு,—ஆற்றலொடு
இருந்த பொருளாகும் - சத்தியோடு இருந்த பரப்பொருளுமாம்,—என
முன்னம் - என்றுசொல்லுமுன்னரே,—சாற்றுமறையோர் உரை தடுத்து-
(அங்கனஞ்) சொல்லிய வேதியரது வாக்கைத் தடுத்து,—உம் உரை சாற்
றும் அரன் எவன் அவன் பெறுவதாக வரும் வேற்கை முருகன் எவன்
என்று - உமது வாக்காற் சொல்லிய சிவபெருமான் யார் அவர் பெறவந்த
சத்திஹஸ்தராகிய முருகபிரான் யார் என்று,—உளமுனிந்து - மனஞ்சின
ந்து,—நெடுவாளாஞ் சுரிகையோடு சீறினன் 'நடந்து - நெடியவாளாகிய
சுரிகையோடு சீறிச் சென்று,—சுடர்வேலோன் அருகு செல ஓடி விழுந்து
ஆவியுமிழ்ந்தான் - கதிர்வேற்பெருமானின் பக்கத்திற் போமாயு ஓடி விழு
ந்து உயிர்நீங்கினான். எ-று. (க-க0)

ஆவியழி போதுவிழு மவ்வளவி லாதி
மூவிரு முகத்தனடி முன்னமுடி யாத
பாவிதர முன்புனிழு பான்மைபணி லோரின்
மேவரவி ருந்ததெழு மேதினி நீடுங்க.

இ-ள். ஆவியழிபோது விழுமவ்வளவில் - உயிர்நீங்கும்போது விழுந்த
அப்பொழுதிலே,—ஆதி மூவிருமுகத்தன் அடிமுன்னம் முடியாத பாவி
தரம் உனபு எழு மேதினி நடுங்க விழுபான்மை - முதல்வராகிய சண்முக
பிரானது திருவடிகளின் சந்தியிலே அழியாப்பாவமுடைய (அ)வன்
(தன்)வலிமையை சினைந்து எழ்புவனமும் நடுங்க விழுந்த தன்மையா
னது,—பணிவோரின் மேவர இருந்தது - நமஸ்கரிப்பவருடைய வீழ்ச்சி
போலப் பொருந்த இருந்தது. எ-று. (கக)

பாசமொடு காலபடர் பற்றவரும் வேலை
யீசன்மக ணைத்தொழு திருந்தகண நாதர்
மாசுறுகு மாரனடி வாழ்வுபெறு வோனை
நீசர்நிடு மென்றவரை நீக்கினர்கண் மாதோ.

இ-ள். பாசமொடு காலபடர் பற்றவரு காலே - பாசத்தோடு யமதுதர்
(அப்பாவியுயிரைக்) கொள்ள வந்தபோது,—சுசன்மகளைத் தொழுதிருந்த
கணநாதர் - சிவகுமரரை வழிபட்டிருந்த கணநாதர்கள்,—நீசர் மாசுறு
குமாரனடிவாழ்வு பெறுவோனை விடும் என்று - நீசரே சுத்தமான சுவாமி

பாதவாழ்க்கையைப் பெறுபவனையுடைய இவ்வினை விடுங்கள் என்று சொல்லி,—
அவரை நீக்கினார்கள் - அவர்களை அகற்றினார்கள். எ-று. (கஉ)

அன்னவர்க டென் மிசையி னானைகொடு போற்று
மன்னனை வணங்கவர லாறுபுகல் வீரர
லென்னமுறை கூறவளி யேற்றமுகில் போலாய்ச்
சென்னியு நடுங்கவுயர் சிந்துபுர முற்றான்.

இ-ள் அன்னவர்கள் தென்றிசையின் ஆனைகொடு போற்றும் மன்
னனை வணங்க - அவர்கள் தெற்குத்திக்குலே (சிவபிரானது) ஆனையை
ஓர் காக்கின்ற அரசனை வணங்க,—வரலாறு புகல்வீர் என்ன - (அவன்)
சம்பவத்தைக் கூறுபின் என்று கேட்ப,—முறை கூற - (அவர்கள்) முறை
யே சொல்ல,—வளியேற்ற முகில்போலாய்ச் சென்னி நடுங்க உயர் சிந்து
புரம் உற்றான் - (கேட்ட அவ்யமன்) காற்றிற்பட்ட முகில்போல (விரை
ந்து) சிரநடுங்க உயர்ந்த செயந்தியிற் சோந்தான். எ-று. (கங)

உற்றபொழு தாறுமுக முள்ளகும் ரேசன்
பற்றினெடு வாழ்திரி சுதந்திரர் பராவ
முற்றவுணர் கும்பமுனி மோனமுனி வோர்கள்
கற்றசன காதியர் களிப்புடன் வணங்க.

இ-ள். உற்றபொழுது - (யமன் அங்குச்) சேர்ந்தபொழுது,—ஆறுமுக
முள்ள குமரேசன்-சண்முககுமாரசுவாமி,—பற்றினெடுவாழ் திரிசுதந்திரர்
பராவ - விருப்பத்தோடு வாழ்கின்ற திரிசுதந்திரர் துதிக்க,—முற்றவுணர்
கும்பமுனி கற்ற சனகாதியர் மோன முனிவோர்கள் களிப்புடன் வண
ங்க - முழுதாமறிந்த அகத்தியனும் படித்த சனகன்முகலிய மௌனத்தை
யுடைய முனிவர்களும் மகிழ்ச்சியோடு வணங்க. எ-று. (கச)

மானருண் மடக்கொடியும் வானரசனீன்ற
வேனுகுருங்கண்மத வேழமட மாதுந்
தானமொ டிரண்டுபுற முந்தழுவ வேல்வேன்
ஞானமுறு முத்திரையி னன்குற விருந்தான்.

இ-ள். மானருண் மடக்கொடியும் வானரசனீன்ற வேனுகுருங்கண்
மத வேழமடமாதுந் தானமொடு இரண்டுபுறமுந் தழுவ - வள்ளியம்மையா
ரும் இந்திரன்பெற்ற வேற்குருங்கண்களையுடைய தெய்வயானையம்மையா
ருஞ் சுத்தியோடு இருபுடையத் தழுவ,—வேல்வேன் ஞானமுறு முத்திரை
யின்னன்குறவிருந்தான் - வேற்குவாயி ஞானமுத்திரையோடு இனிதிருந்
தார். எ-று. (கரு)

நன்மியுட னாறுமுக நாயகனி ரண்டு
மன்றம்மல ராஞ்சரண வாரிசமு னாகத்
தென்மிசை புரக்குமிறை சென்னிபணிந் தேத்தி
நின்றுகும் ரேசனடி நோர்கொடு துதித்தான்.

இ-ள். தென்மிசை புரக்குமிறை - யமனாவன்,—ஆறுமுக நாயகன்
இரண்டு மன்றம்மலராஞ்சரணவாரிசம்-சண்முகசுவாமியின் உபயபாதார
வித்தங்களையும்,—முனாக நன்மியுடன் சென்னி பணிந்து எத்தி நின்று -

இயமனுக்குச் சிந்துபுரவைபவம் உரைத்த அத்தியாயம். ௨௩௩

சர்வீதியிலே (பத்தி)நலத்தோடு தலையால்வணங்கித் துதித்து நின்று,—
குமரேசனடி நேர்கொடு துதித்தான் - (மீண்டும் அச்) சுவாமிபாதங்களை:
இலக்காக்கித் துதித்தான். எ-று. (௧௬)

தேவரிடர் தீர்த்தவுணர் தேவியர் கழுத்தின்
மேவுகல னீக்குமறை மிக்கவுரை காணு
மூவிருமு கக்கடவுண் முண்டக மலர்த்தாட்
பூவென வியந்துதரு மன்புகல்வ தானான்.

மூவிரு முகக்கடவுண் முண்டகமலர்த்தாட்டி - ஆறுமுகசுவாமின் பங்
கயபாதங்கள்,—தேவர் இடாதீர்த்தது அவுணர்தேவியா கழுத்தின் மேவு
கலன் நீக்கும் - தேவரது துயரையொழிதது அசுரபன்னியருடைய கண்
டங்களின் மங்கலகுத்திரங்களை நீக்கும்,—மிக்க மறையுரை காணு உயர்ந்த
சுருதிவாக்குக்களானும் உணரப்படா,—என - என்று,—தருமன் வியந்து
புகல்வதானான் - இயமன் துதிசெய்தான். எ-று. (௧௭)

இழுகையர்க ளாயிடினு மெந்தைசர ணத்தே
கொழுமவரை நான்மறை துதித்தமுதி யோரும்
வழிபடவி யற்றிய மபூரவரை மாதின்
குழவியென வாழ்த்தியுயர் கூற்றிறை துதித்தான்.

இ-ள். இழுகையர்களாயிடினுஞ் சரணத்தே தொழுமவரை - ஏழைகளா
யினுந் திருவடிகளின் வணக்குபவரை,—நான்மறை துதித்த முதியோரும்
வழிபட - சதுர்வேதங்களாலே தோத்திரஞ்செய்த (செயந்தியை எய்தல்
பெறாரான) ஆனரோர்களும் வழிபடுமாறு,—இயற்றிய மபூர எந்தை -
(மேன்மை)செய்த மயிலினையுடைய எந்தாய்,—வரைமாதின் குழவி - பார்
வதிசுமாரரே,—என-என்று,—உயர்கூற்றிறை வாழ்த்தித் துதித்தான்,—
உயர்ந்த யமராசன் வழிபட்டுத் துதித்தான். எ-று (௧௮)

நாடரிய தேவபல நாயகனு மாசுப்
பீடுபெறு நிற்கொடு பெரும்பகை யொழித்த
நீடமரர் வானிலைமை நிற்கவருள் ரெய்த
வாடண்முரு காவெனவு மந்தக னறைந்தான்.

இ-ள். நாடரிய தேவபலநாயகனும் ஆக - அறிதவரிய தேவசேனபதி
என்னும் பெயரும் (உமக்கு) ஆமாறு,—பீடுபெறு நிற்கொடு பெரும்பகை
அழித்த நீடமரர் - பெருமைபெற்ற உம்மாந் பெரும்பகைவரை நீக்கிய
நெடியவிண்ணோர்,—வான நிலைமைநிற்க அருள்செய்த ஆடண்முருகா -
விண்ணில் நிலைநிற்க அருளிய திருவிளையாடலையுடைய முருகபிரானே,—
எனவும் அந்தகன் அறைந்தான் - என்றும் இயமன் கூறினான். எ-று. (1)

பகவதி தருங்குக் பராவருமை ஞான
வகவிரு ளகற்றுமரு ணேதயசொ லாறு
முக்குருப ராவுனது முண்டக மலர்த்தான்
புகலெனவும் யாமிய புலத்திறை பணிந்தான்.

இ-ள். பகவதிதருந் குக் பரா - பார்வதிபயந்த குகரே பரமரே,—
அருமைஞானம் அகவிருள் அகற்றும் அருணேதய-அரிய ஞான(க்கிரண)க்

களால் அகவிருளே நீக்குஞ் செஞ்சூரியரே,—சொல் ஆறமுந் குருபரா -
புகழ்ப்படுஞ் சண்முகரே பரமகுருவே,—உனது முண்டகமலர்த்தான்
புகல் - உர்முடைய பங்கயபாதங்களை சரணம்,—எனவும் யாமியபுலத்
துறை பணிந்தான் - என்றுத் தென்றிசைக்கோன் வணங்கினான். எ-று. ()

தண்ணளி யிலாதகொடுந் தானவர்க ளாய
புண்ணொடு மழுந்துபுல வர்க்கரு மருந்தாம்
பண்ணவ கயம்பரம வென்றுரை பரளி
யெண்ணரிய கூற்றுவ னிறைஞ்சியவ ணின்றான்.

இ-ள். தண்ணளியிலாத கொடுந் தானவர்களாய புண்ணொடு அழுந்து
புலவர்க்கு அருமருந்தாம் பண்ணவ-அருளற்ற கொடிய அசுரராலாய புண்
ணின் அழங்கிய தேவர்க்கு அருமருந்தான கடவுளே,—கயம் பரம-தெய்வ
யானே காந்தரே,—என்று உரைபரளி எண்ணரிய கூற்றுவன் இறைஞ்சி
அவண் ணின்றான் - என்று துதித்து ஸினைத்தற்கரிய இயமன் வணங்கி
ஆண்டு ணின்றான். எ-று. (உக)

நின்றநம னைக்குமர னீடருளி னோக்கி
யுன்றுதியி னானம துளங்களி சிறந்தா
மின்றுவர லாறுபகர் வாயென வியம்பத்
தென்றிசை புரக்குமிறை செப்புத றுணிர்தான்.

இ-ள். நின்ற நமனைக் குமரன் நீடருளின் னோக்கி - நின்ற இயமனைச்
சுவாமி பெருங்கருணையோடு பார்த்து,—உன்றுதியினால் நமதுளங் களிசிறந்
தாம் - உன்றோத்திரங்களால் நம்மனமகிழ்பெருகினும்,—இன்று வரலாறு
பகர்வாய் எனவியம்ப - இப்போது வந்தபடியைச் சொல்க என்றுகூற,—
தென்றிசைபுரக்குமிறை செப்புதறுணிர்தான் - இயமன் சொல்லத்துணிர்தான். எ-று. (உஉ)

பிறைமவுலி யானது பெருங்கருணை யாலே
யறமொடு கொடும்பவ மடைந்தவர்கள் யாரு
நிறைதரு சுவர்க்கநிர யம்படர விரே
முறுகரிமு னாகவுறு வித்திடல்செய் வேனால்.

இ-ள். பிறைமவுலியானது பெருங்கருணையாலே-சந்திரசேகரருடைய
பேரருளினால்,—அறமொடு கொடும்பவம் அடைந்தவர்கள் யாரும் - புண்
ணியங்களையும் பாவங்களையும் ஈட்டிவைவர்களெல்லாரையும்,—நிறைதரு
சுவர்க்கம் ஸீரயம் படர - ஸீரைந்த சுவர்க்கத்தும் நரகத்தும் (அவர் முறை
யே)செல்லுமாறு,—ஈரேழ் முன்னுறு கரியாக உறுவித்திடல் செய்வேன் -
(மனுக்கள்)பதிஞல்வரும் முற்பட்ட சான்றாகச் செலுத்திவிடுவேன். எ-று.

இந்தமுறை தானுமியல் வேதியரு முன்னால்
விற்தையுணர் கின்றமனு வேந்தரு மருங்கே
வந்துட னிருப்பமதி மாலைபுனை வோர்க்கென்
சுந்தனை வெருண்டவர் வினைச்செய லுணர்ந்தே.

இ-ள். இந்தமுறைதானும் - இங்கனமாகிய (எனது) நீதியும்,—இயல்
வேதியரும் முன்னால்விற்தை உணர்கின்ற மனுவேந்தரும் மருங்கேவந்து
உடனிருப்ப - உண்மையறிவினரும் ஆதிநூற்கல்வியை அறிகின்ற மனு

இயமனுக்குச் சிந்துபுரவைபவம் உரைத்த அத்தியாயம். ௨௩௫

ராதரும் பக்கத்துவந்து கூடியிருப்ப, — மதிமலைபுனைவோர்க்கு என்சின் தனை வெருண்டு - சந்திரசேகரருக்கு என்மனமஞ்சி, — அவர் வினைச்செயல் உணர்ந்தே - அ(வ்வச்சி)வர்களுடைய வினைவகைகளை அறிந்தே (நடத்தப் படுவதாம்.) எ-று. (௨௪)

நீதிபுரி தன்மையுடையேனெறியி னில்லாப்
பாதக னியற்றியிடு பாதகமு ணர்ந்தே
யேதமொ டிவன்றனை யழைத்திடு மெனமுன்
தூதரை விடுத்தனன் விடுத்தவர் தொடாமுன்.

இ-ள். நீதிபுரி தன்மையுடையேன் - (இக்கனமே) நீதியை நடத்து மியல்புடையே (ஐகியநா)ன், — நெறியினில்லாப் பாதகன் இயற்றியிடுபாத கம் உணர்ந்து-நல்வழியில்லாத மிலேச்சன் செய்த பாதகங்களை அறிந்து, — இவன்றனை ஏதமொடு அழைத்திடும் எனு முன் தூதரை விடுத்தனன் - இவனைத் துன்பஞ்செய்தலோடு அழைத்துவாரும் என்று முன்னமே தூத ரை அனுப்பினேன், — விடுத்தவர் தொடாமுன் - அனுப்பப்பட்டவர் தீண்டு முன்றே. எ-று. (௨௫)

நின்னருகு நின்னுள நெருங்குகண நாத
ரென்னுடைய தூதரை யிடித்தொரு மிலேச்சன்
றன்றையுன் னடிக்கமல வீடுதழு விப்ப
தென்னென நமன்புகலு மின்சொலது கேளா.

இ-ள். நின்னருகு நின்னுள நெருங்கு கணநாதர் - தும்பாங்கரில் கின்ற நெருங்கிய கணநாதர்கள், — என்னுடைய தூதரை இடித்து - என் னாதர்களை அகற்றிவிட்டு, — ஒருமிலேச்சன் றன்றை உன்னடிக்கமல வீடு தழுவிப்பது என் - ஒரு மிலேச்சனை உமது பாதாரச் சிறந்த முத்தியிற் சேர்ப் பது என்னையோ, — என நமன் புகலும் இன்சொலது கேளா - என்று இய மன் சொல்லிய இன்சொல்லிச் சுவாமியார்) கேட்டு. எ-று. (௨௬)

ஞானமுள ராயிடினு ஞானமில் ரேனு
மானின்விழி யார்மிசை மயங்கினர்க ளேனு
மேனைய வழுக்கின்முறை நாடினர்க ளேனு
மானத மியற்றொழி லடைந்திலர்க ளேனும்.

இ-ள். ஞானமுளராயிடினும் ஞானமில்ரேனும் - ஞானமுள்ளாராயி னும் ஞானமில்லாராயினும், — மானின்விழியார்மிசை மயங்கினர்களேனும் - மகனின் மயங்கினாராயினும், — எனைய அழுக்கின்முறை நாடினர்களே னும் - மற்றைய அசுத்தநெறிகளை விரும்பினாராயினும், — தம் இயல் ஆன தொழில் அடைந்திலர்களேனும் - தங்கள் (சாதயாச்சிரம) இயல்புக்கு ஆகிய தொழில்களைச் சாராதாராயினும். எ-று. (௨௭)

முந்துபவ முழமுறை முயன்றுளர்க ளேனுஞ்
சுந்தர மறைத்திரி சுதந்திரர்கள் சூழ்ந்து
வந்துதொழு நம்முக மலர்ச்சியது நோக்கிற்
சிந்துபுரம் வந்தினி திருக்குமவர் செய்த.

திவினை யொழித்தினிய செம்மையின் ராகி
யாவலொடு நந்தம தடிக்கமல நீழன்
மேவரளி ருப்பரிலன் மேயமுக மாறுந்
தாவற விழித்தவுடன் சாய்ந்துயிர் விடுத்தான்.

இ-ள். ஊழ்முறை முந்துபவம் முயன்றுளர்களேனும்-ஊழ்நெறியான் முற்பட்ட பாவங்களை முயன்றாராயினும்,—சிந்துபுரம் வந்து- (அவர்தாஞ்) செயந்திபுரத்து வந்து,—சுந்தரமறைத்திரிசுதந்திரர்கள் சூழ்ந்துவந்து தொழும் நம் முகமலர்ச்சியது நோக்கின்- அழகிய வைதிகத் திரிசுவதந்திரர் கள் வலஞ்செய்து வணங்கும் நமது முகமலர்ச்சியைத் தரிசிப்பாராயின்,— இனிதிருக்கும் அவர் செய்த தீவினை ஒழித்து - நன்மை இருத்தற்கிட மான அவர்கள் செய்த பாவங்களை அகன்று,—இனிய செம்மையினராகி - இனிய(ஞானச்)செப்பமுடையராய்,—ஆவலொடு நந்தமது அடிக்கமலநீழல் மேவர இருப்பர் - அவாவோடு நமதுபாதாரவிந்த சிழவிலே மேன்மையாக அமர்வர்,—இவன் மேய முகமாறுந் தாவற விழித்தவுடன் சாய்ந்து உயிர் விடுத்தான்-இ(ம்மிலேச்சனான) வன் பொருந்திய (நமது)ஆறுமுகங்களையுங் குற்றமறத் தரிசித்தவுடனே விழுந்து இறந்தான். எ-று. (உஅ-உக)

வருதிரிசு தந்திரர்முன் வாயுரைபுகன்றான்
விரைவினுயர் நம்முகம் விருப்பினொடு பார்த்தான்
ப்ரிபவ மொழித்துமறை பண்பினி னிறைஞ்சு
மிருசரண தாமரை யிருங்கதி யடைந்தான்.

இ-ள். வரு திரிசுதந்திரர்முன் வாயுரை புகன்றான் - வந்து திரிசுவ தந்திரர்களின்முன்னே வாய்மொழி கூறினான்,—விரைவின் உயர்நம்முகம் விருப்பினொடு பார்த்தான்-விரைவாக உயர்ந்த நம்முகத்தை விருப்பத்தோடு பார்த்தான்,—ப்ரிபவம் ஒழித்து-(ஆதலாலவன்)இழிவுகளை அகன்று,—மறை பண்பினின் இறைஞ்சும் இருசரண தாமரை இருங்கதி அடைந்தான் - வேதங்களாலுங் குணத்தோடு வணங்கப்படுகின்ற உபயபாதாரவிந்தங்களின் வீட்டைப் பெற்றான். எ-று. (ரு0)

ஆணைநம தாணையென வாறுமுக வேலோ
னேனுடைய கூற்றின்முக மின்னருளி னோக்கித்
தாணுவின் மகன்றகைய தண்ணளி சுரப்ப
வாணிநிக ராமணி நாவினின் மகிழ்ந்தே.

இ-ள். நமது ஆணை ஆணை என - (இது) நம்முடைய ஆஞ்ஞையே ஆஞ்ஞையே என்று சொல்லி,—ஆறுமுகவேலோன் தாணுவின்மகன் - சன்முகவேலாயுதராகிய சிவகுமாரர்,—ஏனுடைய கூற்றின்முகத் தகைய தண்ணளிசுரப்ப இன்னருளின் நோக்கி - வலிமையுடைய யமனது முகத் தை(அதன்கண்ணே) தக்க அன்புபெருக இனிய கருணையோடு பார்த்து,— மணிநிகரான நாவின் வாணியின் மகிழ்ந்து - இரத்தினம்போன்ற(அவனது) நாக்கின் (அக்கீகார)வாக்கான் மகிழ்ந்து. எ-று. (ருக)

அந்தகளை நோக்கிமுரு கேசனறி விப்பான்
சிந்துபுர மானது சிறப்பினொரு மூவர்
முந்துறுத வத்தரொடு நாழுமுறை யாக
விறதையுடன் வாய்த்துதி விளம்புபதி யாயாமால்.

இ-ள். அந்தகனை நோக்கி முருகேசன் அறிவிப்பான்—(மேலும்) இயமனைப் பார்த்துச் சுவாமி அறிவிப்பார்,—சிந்துபுரமானது - செயந்திபுரமானது,—சிறப்பின் ஒருமூவர் முந்துறு தவத்தரோடு நாமும் முறையாக விந்தையுடன் வாய்த்துதி விளம்புகியாம்—சிறந்த சிரிமூர்த்திகளும் பழைய முனிவர்களும் நாமும் முறைப்படி அறிவினோடு வாயாற் புகழ்ந்துகூறிய நகரமாம். எ-று. (ரு௨)

வேறு.

என்று பன்னிரு தடம்புயக் குமரவே நெதிராய்
நின்ற கூற்றுவ னுணர்தரக் கூறின நிலையார்
தென்றி சைக்கணு னறுமுகன் சேவடித் துணையை
நன்றி பெற்றகை யுச்சிமேற் கூப்பின னடந்தான்.

இ-ள். என்று பன்னிரு தடம்புயக்குமரவேன் எதிராய்நின்ற கூற்று வன் உணர்தரக் கூறினன் - இவ்வாறு குமாரசுவாமி எதிரீன்ற இயமன் அறியச்சொன்னார்,—நிலையார் தென்றிசைக்கணுன் - நின்ற இயமன் (அது கேட்டு),—அறுமுகன் சேவடித்துணையை நன்றிபெற்றகை உச்சிமேற் கூப்பினன் னடந்தான் - சுவாமியின் ஸ்ரீபாதமிரண்டையும் (இலக்காக்கி) நன்மைபெற்ற கைகளை உச்சிமேற்குவித்து (வணங்கி)ச்சென்றான். எ-று. ()

ஆய தன்மையாற் சுகமுனி யறிதர வியாசன்
பாய தெண்டிரைப் புணரிசூழ் செயந்தியம் பதிதான்
சேயின் மிக்கசா யுச்சியத் திருநெடும் பதியா
மேய சத்தியஞ் சத்திய மெனவுரை விடுத்தான்.

இ-ள். ஆயதன்மையால் - ஆதலினாலே,—பாய தெண்டிரைப்புணரி சூழ் செயந்தியம்பதிதான் - பரந்த கடல்குழந்த் செயந்திநகர்தானே,— மிக்க சேயின்சாயுச்சியத் திருநெடும்பதியாம் - உயர்ந்த சுப்பிரமணிய சாயுச் சிபத்தைத்தரும் அதிவிசிட்டுஸ்தலமாம்,—மேய சத்தியஞ் சத்தியம்—(இது) இயைந்த உண்மையே உண்மையே,—எனச் சுகமுனி அறிதர வியாசன் உரைவிடுத்தான் - என்று சுகமுனிவன் அறியுமாறு வியாசமுனிவன் கூறினான். எ-று. (ரு௩)

இயமனுக்குச் சிந்துபுரவைபவம் உரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம். எடுக.

௧௭-வது. பிரமன் உபதேசித்த அத்தியாயம்.

விரிந்த சீர்மறை நான்கெனத் தொகுத்தசீர் வியாசன்
நெரிந்த மேலவர் புகழ்சுக முனிவனுட் டெனியப்
பரிந்த மாதவச் செயந்தியம் பதியின்மான் மியமே
பொருந்து காதையொன்றுணர்த்துவன் கேளெனப் புகல்வான்.

இ-ள். விரிந்த சீர்மறை நான்கெனத்தொகுத்த சீர்வியாசன்,—பரந்த வேதங்களை நான்காகப்பகுத்த ஸ்ரீவியாசமுனிவன்,—தெரிந்த மேலவர்

புகழ் சுமூலிவன் உட்டெளிய - அறிந்த ஆன்றோரார் புகழப்படுஞ் சுமூலிவன் மனந்தேற, —பரிந்தமாதவச் செயந்தியம்பதியின் மான்மியம் பொருந்து காதையொன்று உணர்ந்துவன் கேள் எனப் புகல்வான் - காதலிக்கப்பட்ட பெருந்தவப்படுனா செயந்திருக்கரின் மான்மியத்தைத் தெரிஞ்ஞ் காதையொன்றைச் சொல்லேன் கேள் என்றுதொடங்கிக் கூறுவான். (க)

பாவ காரியாய் வணிகர்தங் குலத்திலுற் பவித்து
மூவர் தம்பையுமீ பூசுரர் தம்மையு முதுபார்
மேவு மாதிரத் திறையவர் தம்மையு மேலா
மேவர் தம்மையு நிந்தனை புரிந்துமூத் திருந்தான்.

இ-ள். வணிகர்தங்குலத்தில் உற்பவித்து-வைசியகுலத்திலே பிறந்து, —பாவகாரியாய் - பாவங்கள்செய்பவனாய், —மூவர்தம்மையும் பூசுரர்தம்மையும் - திரிமூர்த்திகளையும் அந்தணரையும், —முதுபார்மேவு (ஆறையவர்தம்மையும்) மாதிரத்து இறையவர் தம்மையும் - பழைய பூமியிற்பொருந்திய அரசரையுந் திருக்குக்களின் பாலகர்களையும், —மேலா மேவர் தம்மையும் - மேலோரெவரையும், —நிந்தனை புரிந்து மூத்திருந்தான்-நிந்தித்து முதிர்ச்சியுடையவனாயிருந்தவன். எ-று. (உ)

வாணி கத்தினிற் சோரவா னிகமன மதித்துத்
தூணி விற்பவர் முன்னதிற் பாதிபுஞ் சுருக்கிப்
பேணி விற்பவ னுய்தரு மாப்பொனிற் பிரித்துக்
காணி கைக்கொளச் செட்டியா பாரமுங் கற்றான்.

இ-ள். வாணிகத்தினிற் சோரவாணிகம் மனமதித்து - வர்த்தகத்திற் புகுந்து கரவடவர்த்தகத்தையே உள்ளெண்ணி, —தூணிவிற்பவர்முன் அதிற் பாதிபுஞ் சுருக்கிப் பேணி விற்பவன் - (குறித்தவிலைக்குத்) தூணியளவு பண்டத்தை விற்பவர் முன்னே (தான்போலியளவினால்) அதின் பாதியையுங் குறைத்து விரும்பி விற்பவன், —ஆய்தரு மாப்பொனிற் பிரித்துக் காணி கைக்கொளச் செட்டியாபாரமுங் கற்றான் - ஆராயப்படும் ஒருமாப்பொன்னிற் பிரித்துக் காணிபொன்னைக் கவருமாறு செட்டுத்தொழிலும் பயின்றவன். எ-று. (ங)

தானு பீகில னீகுநர் தம்மையுந் தடுக்கு
மீனன் புண்ணிய பாவமா யுள்ளன விரண்டு
மானி லத்திடைப் பொய்யெனப் புகன்றபேழ் வாயான்
ஞான மானமு தறிவொரீ யவங்கொடு நடப்பான்.

இ-ள். தானும் ஈகிலன் ஈகுநர்தம்மையுந் தடுக்கும் ஈனன் - தானுங் கொடானாய்க் கொடுப்பவரையுந் தடுக்கும் இழிஞன், —மானிலத்திடைப் புண்ணியபாவமாயுள்ளனவிரண்டும் பொய்யெனப் புகன்ற பேழ்வாயான் - பெரியபூமியிலே புண்ணியபாவங்களிரண்டும் பொய்யென்று கூறிய பெருவாயினன், —ஞானமான மூதறிவு ஓரீஇ அவங்கொடு நடப்பான் - ஞானமாகிய பழையவறிவை நீங்கித் தீமைகொண்டு ஓடுகுவவன். எ-று. (ச)

எருண நான்கையு மொன்றென நின்றவ மதிக்கு
மிருண யந்ததோ ருணர்வினன் வருணநான் கினிலும்

பொருண் யந்ததொன் றின்றுநால் வகையெனப் பூண்டோர்
தருண் மோர்ந்துகூத் தாடுவோர் வேடத்தின் றகைமை.

இ-ள். வருணநான்கினிலும் நயந்தது ஒன்று பொருள் இன்று-நான்கு வருணங்களிலும் (ஒன்றின்மற்றொன்று வேறும்வண்ணம்) விசேடித்த ஒரு பொருள் இல்லை (கரசரணாதிகள் எவற்றினும் ஒருபடியவழி),—நால்வகையென வேடத்தின்றகைமை பூண்டோர் சருண்மோர்ந்து கூத்தாடுவோர் - நான்குவகையென்று (வெவ்வேறு) வேடவியல்புகளைத் தரித்தவர்கள் சமயம் பார்த்துக் கூத்தாடுபவரே (போல்வார் ஆகையால்),—வருணநான்கும் ஒன்று - நான்குவருணங்களும் (உண்மையால்) ஒன்றே,—என நின்று அவமதிக்கும் இருள் நயந்தது உணர்வினன் - என்று நின்று இகழும் மயக்கஞ் செறிந்த உணர்வினையுடையான். எ-று.

(ரு)

பெரிய வான்கிலே யுருவமும் பிறங்குதா மிரத்தி
னுரிய சீருரு வத்தைபுந் தெய்வமென் றுரைக்கி
ரைர்க டம்மொடு நவிறுதுத லில்லையா நரலைப்
பரவை மாநிலத் தியல்புள ரென்பது படிநே.

இ-ள். பெரியவான் சிலையுருவமும் - மிகப்பெரிய சிலாவிக்கிரகங்களையும்,—பிறங்கு தாமிரத்தின் உரிய சீருருவத்தையும் - விளங்குகின்ற செம்பாறைய உரிய திருவடிவங்களையும்,—செய்வமென்று உரைக்கின் - கடவுளென்று கூறுகில்,—நர்கடம்மொடு நவிறுதுதல் இல்லை - (அவைகள்) மனிதரோடு பேசுவதில்லை (ஆகையால் அது பொருந்தாது),—நரலைப் பரவை மாநிலத்து - கடல்குழந்த பரந்த பேருலகில்,—இயல்பு உளரென்பது படிநே - (அவர்) உண்மையால் உள்ளவரென்பது பொய்யே. எ-று.

தாய ராவதுந் தந்தைய ராவதுந் தவத்திற்
சேய ராவதுஞ் சுற்றம தாவதுஞ் சிறப்பின்
மேய தேவர்க ளாவதுந் தேவரின் மேலாந்
தூய மாதவ ராவது மாய்விலாச் சொன்னம்.

இ-ள். தாயராவதுந் தூயமாதவராவதும் - அன்னையராவதும் அப்பராவதுந் தவச்செம்மையையுடையராவதும் பந்துக்களாவதுஞ் சிறப்புப்பொருந்திய விண்ணவராவதும் விண்ணவரின்மிக்க சத்தரிஷிகளாவதும்,—மாய்விலாச் சொன்னம் - அழிவற்ற பொன்னேயாம். எ-று. ()

என்ன நெஞ்சினுள் யாரையும் யாவையு மிகழ்ந்து
பன்ன கப்பிட ராற்றிய புடவிக்கோர் பரமாய்
நன்ன லத்துட னிருந்தன னிருந்தநாட் பலபோய்ப்
பொன்னி னிச்சையாற் கப்பலிற் புணரிநீர் தினனூல்.

இ-ள். என்ன நெஞ்சினுள் யாரையும் யாவையும் இகழ்ந்து - என்று தன்னுள்ளே எவரையும் எவற்றையும் அவமதித்து,—பன்னகம் பிடர் ஆற்றிய புடவிக்கு ஓர்பரமாய்-சேடன் பிடராற்றாக்கியபூமிக்கு ஒருபரமாய்,—நன்னலத்துடன் இருந்தனன் - நல்லின்பத்தோடு இருந்தான்,—இருந்தநாட் பலபோய் - இருந்த நாட்கள் பல கழிய,—பொன்னினிச்சையாற் கப்பலிற் புணரி நீர்தினன் - பொன்னாசையாற் கப்பலேறிக் கடல்கடந்தான். எ-று.

புணரி சூழ்ந்ததீ பாந்தரத் திடமெலாம் புகுந்து
வணிகர் தன்மையிற் பலபொருள் யாவையு மாறிச்
கணிக மில்பொரு டேடிநீள் கப்பலி லேறித்
தணிவ ருங்களி கொண்டுதண் கடனடுச் சார்ந்தான்.

இ-ள். புணரிசூழ்ந்த தீபாந்தரத்திடமெலாம் புகுந்து - கடல் சூழ்ந்த தீவுகளைகளினெல்லாம் போய், -வணிகர் தன்மையிற் பலபொருளையாவையும் மாறி - வாணிகத்திற் பலபண்டங்களையெல்லாம் மாறி, -கணிகமில் பொருள் தேடி - ஆளவிறந்த பொருள்களைத் தேடிக்கொண்டு, -தணிவருங்களிம்கொண்டு நீள் கப்பலில் ஏறித் தண் கடனடுச் சார்ந்தான் - ஆறுமகிழ்ச்சிகொண்டு உயர்ந்தகப்பலில் ஏறிச் சமுத்திர நடுவிற்குச் சார்ந்தான். எ-று.

வங்க நீரிடைச் செல்லுழி மழையுமோ வாது
பொங்க மாருதச் சூறையு மெறிதரப் புணரி
தங்கு தோணியுந் தகர்ந்தது நிதியமுஞ் சலதி
யங்கு வீழ்தர வணிகனும் புணரியு ளாழ்ந்தான்.

இ-ள். வங்கம் நீரிடைச் செல்லுழி - கப்பல் கடலிற்போம்போது, - மழையும் ஓவாது பொங்கச் சூறைமாருதமும் எறிதர - மழையும் ஒழியாது பொழியச் சூறைக்காற்றும் வீச, -புணரிதங்கு தோணியுந் தகர்ந்தது - கடலில் இருந்த கப்பலும் உடைந்தது, -சீதியமுஞ் சலதி வீழ்தர வணிகனும் புணரியுள் ஆழ்ந்தான் - திரவியங்களுந் கடலில் வீழ் (அவ்) வணிகனுந் கடலுள் அமிழ்த்தினுன். எ-று. (க0)

வீழ்ந்த செட்டியு நீந்தினன் மிதந்தனன் விரிநீர்
சூழ்ந்த தெண்டிறைத் தரங்கநீ ரீர்த்திடச் சுரந்தார்
தாழ்ந்த சீர்வத னரம்ப சன்னிதி சார
வாழ்ந்த பேருணர் லொழிதரச் சென்றது வாழ்நாள்.

இ-ள். வீழ்ந்த செட்டியும் நீந்தினன் மிதந்தனன் - விழுந்த வணிகனும் நீந்தி மிதந்தவனும், -விரிநீர்சூழ்ந்த தெண்டிறைத் தரங்கநீர் ஈர்த்திட - சமுத்திரத்துத் திரைநீர் இழுத்துவர, -சுரந்தாந்தாழ்ந்த சீர் வதனரம்ப சன்னிதிசார - தேவரானுந்தாழப்பட்ட சீர்த்தியையுடைய முகாரம்பத்துச் (சுவாமி)சன்னிதானத்துச் சார்ந்தபொழுது, -வாழ்ந்த பேருணர்வு ஒழிதர வாழ்நாள் சென்றது - தங்கிய பேரறிவு ஒழிய ஆயுள் முடிந்தது. எ-று. (1)

உயிரொழிந்திடும் யாக்கையை யவ்விடத் துறைவோ
ரியல்பி னாலெடுத்தீ மித்தி னாய்கனுக் கேற்ற
நயனு ணர்ந்தழற் கருமமு மாற்றினர் நன்னூற்
பயனு ணர்ந்துள சுசமுனி கேளெனப் பகர்வான்.

இ-ள். அவ்விடத்துறைவோர் உயிரொழிந்திடும் யாக்கையை இயல்பினால எடுத்து - ஆண்டெள்ளார் (அப்) பிரேதத்தை முறைமையால் எடுத்து, -நாயகனுக்கேற்ற நயன் உணர்ந்து ஈமத்து அழற்கருமமும் ஆற்றினர் - வணிகனுக்குரிய கிரமத்தை அறிந்து மயானத்துத் தீத்தொழிலையும் (பிற வற்றையுஞ்) செய்வித்தார், -நன்னூற்பயன் உணர்ந்துள சுசமுனி கேள் -சுருதிப்பொருளை அறிந்த சுசமுனிவனே கேள், -எனப் பகர்வான் - என்று (மேலும் வியாசன்) கூறுவான். எ-று. (கஉ)

செட்டி செய்தவெம் பவமெலாஞ் சிறுகுழி யிடத்து
மட்டு றும்புன லிரவிசெக் கதிரினுல் வறந்து
விட்ட பான்மைபோல் வேளாரு ளாலற விண்ணோ
ரிட்ட தேர்மிசைக் களித்துட னேறின னிருந்தான்.

இ-ள். செட்டி - (அவ்)வணிகனுவன்,—செய்த வெம்பவமெலாம் - (தான்) செய்த கொடும்பாவமெல்லாம்,—சிறுகுழியிடத்து மட்டும் புனல் இரவிசெக்கதிரினுல் வறந்துவிட்டபான்மைபோல் வேளாளால் அற - சிறு குழியின்கண் அளவுபட்டிருந்த ஜலமானது சூரியகிரணத்தால் வற்றியது போலச் சுவாமி கிருபையால் அழிய,—உடன் விண்ணோர் இட்டதேர் மிசைக் களித்து ஏறினன் இருந்தான்—உடனே தேவர் கொணர்ந்த தேரின் மேல் மகிழ்ந்து இவர்து இருந்தான். எ-று. (கரு)

தேரி னேறினன் பரிதியின் காந்தியிற் சிறந்து
மேரு வில்லுடைப் பரமன்சா ளுபமாய் விளங்கிக்
காரி னேர்தரு கண்டமுஞ் சந்திர கலையு
மேரு டன்றித் தருங்கணத் தவரொடு மிருந்தான்.

இ-ள். தேரின் ஏறினன் பரிதியின் காந்தியிற் சிறந்து - தேரில் இவர் ந்து சூரியப்பிரபைபோலச் சிறந்து,—மேருவில்லுடைப்பரமன் சாளுபமாய் விளங்கி - மேருவாய்வில்லையுடைய சிவபெருமானது சாளுப்பியம் பெற்று விளங்கி,—காரினேர்தருகண்டமுஞ் சந்திரகலையும் ஏருடன் தரித்து - நீல கண்டத்தைப் பலசந்திரனையும் அழகோடு தரித்து,—அருக் கணத்தவ ரொடும் இருந்தான் - அரிய கணநாதர்களோடும் இருந்தான். எ-று. (கசு)

வரையி லாதுசெய் பவத்தினுன் மூத்ததோர் வணிக
னூரிய தாயசா ளுப்பிய முற்றன னென்ற
லரிய மாதவர் செயந்தியம் பதியிடத் தடைந்து
துரிய மெய்திடிற் கதியெவன் சொல்வது துணிந்தே.

இ-ள். வரையிலாது செய்பவத்தினுன் மூத்ததோர் வணிகன் - அள வின்றிச் செய்த பாவத்தான் முதிர்ந்தானொரு செட்டியும்,—உரியதாய சாளுப்பியம் உற்றனன் என்றால் - உரிமையான சாளுப்பியத்தைப் பெற் றான் ஆயின்,—அரியமாதவர் செயந்தியம்பதியிடத்து அடைந்து துரிய மெய்திடின - அரும்பெருந்தவர்கள் செயந்தியில் அடைந்து இறந்தால்,— துணிந்துசொல்வது கதி எவன் - (அவர்)பெறுவதென்று துணிந்துரைக்கப் படுங் கதி எ(த்துணைச்சிறப்பின)தாமோ. எ-று. (கசு)

பகர்வ தற்கரி தாகிய செயந்தியம் பதிக்கு
நிகரெ னப்பல தலங்களை யுலமித்து நிகழ்த்துந்
தகவி னோர்களுங் கொடும்பவச் சலதியிற் றுழ்ந்து
மிகைப டைத்தகூற் றுவன்புரந் தன்னின்மே வுவுரால்.

இ-ள். பகர்வதற்கரிதாகிய செயந்தியம்பதிக்கு நிகரென - கூறுதற் கரிய செயந்திபுரத்துக்கு ஒப்பாமென்று,—பலதலங்களை உலமித்து நிகழ்த் துந் தகவினோர்களும் - பலதலங்களையும் ஒப்பிட்டெக்கறும் இயல்பினர் களும்,—கொடும் பவச்சலதியில் தாழ்ந்து - கொடிய பிறவிக்கடலில் ஆழ்

ந்து,—மிசைபடைத்த கூற்றுவுன் புரந்தன்னில் மேவுவர் - துன்பம்பொருந்திய இயமனது நகரத்திற் சேருவர். எ-று. (கசு)

சடமெடுத்துளோர் யாரையும் பரகதி தன்னி
லுடனி ருத்திய செயந்தியம் பதிக்குபு மானங்
கடனி லத்துவே நெண்ணியோர் காலனீர் கண்ணாம்
வடவை பற்றிய புதுவிருந் தென்னவும் வதிவார்.

இ-ள். சடமெடுத்துளோர் யாரையும் பரகதிதன்னில் உடனிருத்திய செயந்தியம்பதிக்கு - (தன்மாட்டுப்) பிறந்தாரெல்லாரையும் முத்தியில் ஒருங்கிருத்திய செயந்திபுரிக்கு,—கடனிலத்து வேறு உபமானம் எண்ணியோர் - பூமியிற் பிறதலங்களை ஒப்பாக எண்ணியவர்கள்,—காலன் நீர் கண்ணாம் வடவைபற்றிய புது விருந்து என்னவதிவார் - இயமனது (கோபத்தின்) மிக்க நோக்கமாகிய ஊழித்தீப் பற்றுதற்கு விருந்தராம் என்று சொல்லத்தக்கவராய் இருப்பார். எ-று. (கசு)

புண்ணி யத்தலச் செய்கையை யுந்திபூத் துடையோன்
விண்ண கத்துள விர்திர னுதியாம் வியன்சீர்ப்
பண்ண வர்க்கெலாம் பகர்ந்திடு மளவையிற் பரிவா
யெண்ணு தற்கரி தாஞ்சிந்து புரமென விசைத்தான்.

இ-ள். உந்திபூத்துடையோன் விண்ணகத்துள இந்திரனுதியாம் வியன்சீர்ப் பண்ணவர்க்கெலாம் புண்ணியத்தலச்செய்கையைப் பகர்ந்திடுமளவையில் - பிரமதேவர் சுவர்க்கத்துள்ள இந்திரன்முதலிய பெரும் புகழையுடைய தேவர்க்கெல்லாம் புண்ணியஸ்தலவரலாறுகளைச் சொல்லுமளவில்,—சிந்துபுரம் எண்ணுதற்கரிதாம் எனப் பரிவாய் இசைத்தான் - செயந்திபுரமே நினைத்தற்கரிதாம் என்று அன்பாய்ச் சொன்னார். எ-று. (க)

படைத்த நான்முகன் காகியே பகர்பிர மபுர
மடற்பு டார்ச்சுனன் கழைவன மன்றசீர் பலவு
மடுத்த தாயசோ ராடவி மற்றிவை தம்மி.
னெடுத்து ரைத்தனன் செயந்தியம் பதிதலை யென்றே.

இ-ள். படைத்த நான்முகன் - பிரமதேவரானவர்,—காகியே..... மற்றிவைதம்மின்-கா சி பிரமபுரம் புடார்ச்சுனம் வேணுவனஞ் டோராடவி என்னுமிவற்றுள்ளே,—செயந்தியம்பதி தலை என்று எடுத்துரைத்தனன் - செயந்திபுரமேவிசேடித்ததென்று எடுத்துக்கூறினார். எ-று. (கசு)

என்ற டிக்கடி நான்முக நெடுத்தெடுத்திசைத்தான்
நென்றி சைச்செல்வோர் செயந்தியம் பதியெனத் தேரு
ரன்றி வெற்பெறி வேணின் செயந்தியு மலர்ப்பூங்
கொன்றை சுற்றிய வேணியா னிதயகோ கனதம்.

இ-ள். என்று அடிக்கடி நான்முகன் எடுத்தெடுத்திசைத்தான் - என்று பலமுறை பிரமர் எடுத்தெடுத்துக்கூறினார்,—தென்றிசைச் செல்வோர் செயந்தி அம்பதியெனத் தேரார் - இயமபுரத்துக்குச் செல்லும் விகியுடையார் செயந்தி அழகியதலமென்று தெளியார்,—அன்றி வெற்பெறி வேணின் செயந்தி - மாறுபட்டுக் கிரைஞ்சுத்தைக் கிழித்த வேலையுடையாரது

செயந்திகரம், —மலர்ப்பூங் கொன்றை சுற்றிய வேணியான் இதயகோகன
தம் - கொன்றைமலர்மாலையைச்சூடிய சடையையுடையாரது இருதய்
கமலமாம். ஏ-று. (உ௦)

வேறு.

திங்க டோறுந் திகழ்திருக் கார்த்திகைத்
துங்க வேற்கைச் சுவாமியைப் போற்றுவார்
பங்க மாம்பவ பாச மறுத்துயர்
சங்க ரன்பதத் தாமரை சார்வரால்.

இ-ள். திங்கடோறும் திகழ் திருக்கார்த்திகை - மாசந்தோறும் விளங்
குந் திருக்கார்த்திகைகளிலே, —துங்க வேற்கைச் சுவாமியைப் போற்று
வார் - உயர்ந்த வேற்கைப்பெருமானை வழிபடுபவர், —பங்கமாம் பவ பாசம்
அறுத்து - குற்றமாகிய பிறவியையும் பாசத்தையும் ஒழித்து, —உயர் சங்க
ரன்பதத் தாமரை சார்வர் - உயர்ந்த சிவபாதரவிர்த்தங்களை அடைவார்.
ஏ-று. (உ௧)

மாத முப்பது மாகந் கருதிவே
லாதி முன்வத னைம்ப மாடுவா
ரேதி லாப்புன லெத்தல மூழ்கினும்
போது தற்கரி தாம்பவம் போக்குவார்.

இ-ள். மாகமாதம் முப்பதும் வேலாதிமுன் வதனாரம்பந் கருதி ஆடு
வார் - மாசிமாதத்து முப்பதுநாளிலும் வேற்சுவாமி சன்னியின் முகாரம்
பத்திற் சங்கற்பித்து முழுகுபவர்கள், —எத்தலம் ஏதிலாப்புனன் மூழ்கினும்
போது தற்கரிதாம் பவம் போக்குவார் - எத்தலத்துப் புண்ணியதீர்த்தங்களி
னும் ஆடினாலும் நீங்கல்கூடாத பாவங்களை நீக்குவார். ஏ-று (உ௨)

லேள்வி நூறு விதிமர பாற்றிய
நீள் கதிக்கெதி ராக நிகழ்த்திடின்
முன மாக முகாரம்பந் கோடியாச்
சூளு ரைக்கும் பலனைச் சுருதியே.

இ-ள். நூறுவேள்வி விதிமரபு ஆற்றிய நீள்கதிக்கு - நூறுயாகங்களை
விதிப்படி செய்தலாலாகும் உயர்பயனுக்கு, —மாகம் முகாரம்பம் முனம்
பலனை எதிராக நீகழ்த்திடின் - மாசியின் முகாரம்பஸ்நானத்தால் ஆகும்
பயனை எதிர்கூறப்புகின், —கோடியாச் சுருதி சூளுரைக்கும் - (அதினிது)
கோடிமடங்காக நூல்கள் ஆணைகூறும் (ஆகலின் எதிர்கூறலமையாது).
ஏ-று. (உ௩)

சிறந்த கார்த்திகைக் கார்த்திகைத் தீபத்தா
னிறைந்த வாறு நிலாமுக மண்டலம்
பிறந்து சாமுன் னெருதரம் பெட்புற
வுறைந்து போற்றுநர்க் கோர்பிறப் பில்லையே.

இ-ள். பிறந்து சாமுன் - (யாவரேயாயினும்) பிறந்தபின் இறக்கு
முன்னரே, —ஒருதரம் பெட்புற உறைந்து - (செயந்திபுரத்தில்) ஒருக்கால
விரும்பி இருந்து, —சிறந்த கார்த்திகைக் கார்த்திகைத் தீபத்தால் உறைந்த
நிலா ஆறு முகமண்டலம் போற்றுநர்க்கு - சிறந்த கார்த்திகைமாதக் கார்

கிலைநாளிலே தீபங்களால் ஸிறைந்த ஒளியையுடைய ஆறு திருமுகமண்ட
லங்களைத் துதிப்பவர்க்கு,—ஒர்பிறப்பில்லை-ஒருபிறப்பியில்லை எ-று. (உச)

வேறு.

சிந்துநன் எனகர மல்லாற் சிறந்தவூர் இருந்தா நெய்யாற்
கந்தன்முன் தீப மேற்றக் கற்பிக்கு முதியோர் தாமு
முந்துவான் பரியின் வேள்வி முற்றினோர் கதியை யன்னார்
விந்தையாற் பெறுவ ரென்றே வேதமோ யாது சாற்றும்.

இ-ள். சிந்தநன்னகரஞ் சிறந்தவூர் இருந்து - செயந்திபுரமாகிய புண்
ணியஸ்தலத்தில் இருந்து,—அல்லாற் கந்தன்முன் ஆனெய்யால் தீபமேற்
றக் கற்பிக்கும் முதியோர் தாமும்—(அக்கார்த்திகையின்) இரவிலே சுவாமி
சன்னிதியிலே டசுநெய்யால் விளக்கேற்றமாறு பிரேரித்துவிடும் ஆன்றோர்
தாமும்,—முந்துவான் பரியின்வேள்வி முற்றினோர்கதியை - மிகவுயர்ந்த
அசுவமேதயாகங்களை முடித்தவர்க்குரிய பயனை,—அன்னார் விந்தையாற்
பெறுவர் - தம்முபாயத்தால் அடைவர்,—என்று வேதம் ஓயாது சாற்றும்—
என்று சுருதி பலகாற் கூறும். எ-று. (உரு)

அற்றைநாட் கந்தன் மேவு மாலய முழுதுஞ் சோதி
பெற்றவான் தீபம் பார்க்கும் பெட்பினோர் தங்கட் கெல்லா
மற்றுமோர் சனன மின்றால் வானுளீர் விரிப்ப தென்னே
கற்றுளோ ரேனுங் கல்லாக் கடைநிலத் துற்று ரேனும்.

இ-ள். கற்றுளோரேனுங் கல்லாக் கடைநிலத்துற்றாரேனும் - படித்த
வராயினும் படியாத கடைத்தரத்தவராயினும்,—அற்றைநாட் கந்தன்மேவு
மாலயமுழுதுஞ் சோதிபெற்றவான் தீபம் பார்க்கும் பெட்பினோர் தங்கட்
கெல்லாம் - அன்றையதினத்துக் குமாரசுவாமி திருக்கோயின்முழுதிலும்
ஒளிபெற்ற மகாதீபங்களைத் தரிசிக்கும் அன்பார்கட்கெல்லாம்,—மற்றுமோர்
சனனம் இன்று-மற்றொரு பிறப்பும் இல்லை,—வானுளீர் விரிப்பது என்னே-
தேவர்களே விரித்துரைப்பது என்னை? எ-று. (உச)

சென்னியா றுடைய வையன் செயந்தியம் பதியி னீங்கா
தங்கிலை பொருந்து மேலோ ரடங்கலுங் கயிலை யீசன்
பொன்னடி பெறுவ ரீது புகன்றது வாய்மை யென்னப்
பன்னினன் கடவு ளோர்க்குப் பதுமப்பூந் தளிமக் கோமான்.

இ-ள். சென்னியாறுடையவையன் செயந்தியம்பதியின் நீங்காது அம்
நிலைபொருந்து மேலோரடங்கலும் - சண்முகசுவாமியின் செயந்திநகரிற்
பிரியாது (பத்திச்) சிறப்பு நிலைப்பட்ட மேலோரெல்லாரும்,—கயிலை ஈசன்
பொன்னடி பெறுவர் - கயிலையிற் சிவபதம் பெறுவார்,—புகன்றது ஈது
வாய்மை - கூறிய இது உண்மையே,—என்ன - என்று,—பதுமப்பூந்தளி
மக்கோமான் கடவுளோர்க்குப் பன்னினன் - கமலாசனர் விண்ணவர்க்குக்
கூறினர். எ-று. (உஎ)

ஒன்றிரண் டொருமுன் றுன வுயர்தினந் தோறு மன்பாய்ச்
சென்றிருந் தாலுந் தீமை செயத்துணர் தார்க ளோனு
நன்றுணர்ந் திருந்தா ரேனு நான்மறை செயந்தி யுற்றார்
கன்றிய பாவ நீங்கிக் கடவுளர்க் குரிய ராவார்.

இ-ள். ஒன்று இரண்டு ஒருமூன்று-ஒருநாட்டான் இரண்டுநாட்டான். மூன்றுநாட்டான்,—உயர் ஆன தினந்தோறும் - புண்ணியகாலந்தோறும் தான்,—செயந்தி உற்றார் - செயந்தியில் அமர்ந்தவர்,—அன்பாய்ச் சென்றிருந்தாலும் - அன்பாய்ப்போயிருந்தவராயினும்,—தீமைசெய்துணிந்தார்களேனும்கூட (அங்கு) தீங்குகளையே ஆற்றத்துணிந்தவராயினும்,—நான்மறை நன்று உணர்ந்து இருந்தாரேனும் - சதுர்வேதவிகித புண்ணியங்களை அறிந்து (அனுட்டித்து) இருந்தவராயினும்,—கன்றிய பாவம் நீங்கிக் கடவுளர்க்கு உரியராவார் - வருத்துகின்ற பாவங்களை ஒழிந்து தேவருக்கு உரிய ராவார். எ-று. (உஅ)

கருதரு மேலை வீட்டுக் கேறுதற் காக வைத்த
பொருவரு மேணி சிந்து புரமெனப் பிரமன் விண்ணோர்
தெரிதர துட்ப மாகத் தேற்றின நெனனி யாசன்
பரிவுடன் சுகற்குத் தேறப் பகுத்தனன் நெருகுத்து மாதோ.

இ-ள். கருதரு மேலைவீட்டுக்கு ஏறுதற்காக வைத்த பொருவரும் ஏணி சிந்துபுரம் - சின்னத்தற்கரிய முத்தியில் ஏறுதற்கு வைத்த ஒப்பற்ற ஏணி யாவது செயந்திபுரமே,—எனப் பிரமன் விண்ணோர் தெரிதர துட்பமாகத் தேற்றினன் - என்று பிரமா தேவர் அறிய துட்பமாக விளக்கினார்,—என - என்று,—வியாசன் பரிவுடன் சுகற்குத் தேறத் தொகுத்துப் பகுத்தனன் - வியாசமுனிவன் அன்போடு சுகமுனிவனுக்குத் தெளியச் சருக்கிக் கூறினான். எ-று. (உக)

பிரமன் உபதேசித்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம். எஅஅ.

கஅ-வது. சுகப்பிரமரிஷி பூசைசெய்த அத்தியாயம்.

நாடருந் தவத்தின் வைப்பா நைமிசா ரணியத் துற்ற
பீடுறு முனிவர் கேட்பப் பெருமறைச் சூத நென்பா
னீடருள் சுரப்ப நோக்கி நெடுநிலா வேணி பொற்றாள்
சூடிமற் றவார்முன் னாகச் சொல்லுதற் குள்ளம் வைத்தான்.

இ-ள். நாடருந் தவத்தின்வைப்பாம் நைமிசாரணியத்து உற்ற-ஆராய் தற்கரிய தவஸ்தானமான நைமிசாரணியத்தில் இருந்த,—பீடுறுமுனிவர் கேட்ப - மஹாமுனிவர் கேட்க,—பெருமறைச் சூதநென்பான் நீடருள் சுரப்ப நோக்கி - (அங்நனம் வியாசசுகசம்வாதத்தை உபதேசித்திருந்த) சுருதிவல்ல சூதமுனிவன் (மேலும்) பேரருள் பெருநப் பார்த்து,—நெடுநிலாவேணி பொற்றாள் சூடி - உயர்ந்த சந்திரசேகரருடைய பூரிபாதங்களை உச்சிமேற்கொண்டு,—அவார்முன்னாகச் சொல்லுதற்கு உள்ளம்வைத்தான் - அவரெதிரே (மேலும்) உபதேசித்தற்கு மனங்கொண்டான். எ-று. (க)

நவையிலா மறையின் மூத்து நாரண வடிவந் தாங்கு
முவமைதீர் வியாசன் றன்பா லுறுசுக முனிவன் கேட்பச்
சிவனருள் குமர மூர்த்தி செயந்தியம் பதியிற் காதை
யவையுப தேசமாக வறிவொருங் குணர்த்து கின்றான்.

இ-ள், நவையிலா மறையின் மூத்து நாரணவடிவந் தாங்கும் உவமை தீர் வியாசன்-குற்றமற்ற வேதங்களின் முதிர்ந்து விட்டுணுருபங்கொண்ட ஒப்பற்ற வியாசமுனிவன்,—தன்பாலுறு சுகமுனிவன் கேட்ப - தற்சேர்ந்த சுகமுனி கேட்க,—சிவனருள் குமரமூர்த்தி செயந்தியம்பதியிற் காணையவை - சிவகுமாரசுவாமியின் செயந்திபுர சரித்திரங்களை,—அறிவுபதேசமாக ஒருங்குணர்த்துகின்றான் - ஞானோபதேசமாக முழுதுமுணர்த்தும். எ-று. (உ)

பாரத கண்டத் தூடு பகர்தரு மூவா றுன
சீரிடங் குமர மூர்த்தி திருவருட் போலா புற்ற
பேரினைப் புலரிக் காலைப் பேசினர் யாரு முள்ளத்
தாரரு ளடைந்து பாவத் தருந்தனை யகற்று வாரால்.

இ-ள், பாரதகண்டத்தூடு பகர்தரு மூவாறுன சீரிடங் குமரமூர்த்தி திருவருட்போலாய் உற்ற - பாரதகண்டத்திலே கூறப்படும் பதினெட்டுத் திருத்தலங்கள் குமாரசுவாமியின் திருவருள்போலாய் உள்ளன,—பேரினைப் புலரிக் காலைப் பேசினர் யாரும் - (அவற்றின்) நாமங்களை வைகறையிற் பகர்த்தவரெல்லாம்,—உள்ளத்து ஆரருள் அடைந்து பாவத்தருந்தனை அகற்றுவார் - மனத்துப் பேரருளோப்பெற்றுப் பாவக்கட்டை நீக்குவார். எ-று. (க)

எழுமுகிற் படலை தூங்கு மிமயமால் வரையிற் பாங்க
ரழகினுக் கழகு செய்யு மாடியிற் சிறப்பு வாய்த்துச்
செழுமைபெற் றுயர்ந்த ஞானச் செய்யவந் திரநீ லப்பேர்
தழுவிமுத் தேவர் காக்குந் தகையபட் டணமொன் றுண்டால்.

இ-ள், எழுமுகிற்படலை தூங்கும் இமயமால்வரையின் பாங்கர் - எழுமுகிற் கூட்டந் தாழும் இமயமலையின் பக்கத்திலே,—அழகினுக்கழகுசெய்யும் ஆடியிற் சிறப்பு வாய்த்துச் செழுமைபெற்று உயர்ந்த - பேரழகுசெய்யுந் கண்ணாடிபோல (சீருமலமாய்ச்) சிறப்புப் பொருந்தி மாட்சிமைகொண்டு உயர்ந்த,—ஞானச்செய்ய இத்திரநீலப்பேர் தழுவி முத்தேவர் காக்குந் தகைய பட்டணமொன்று உண்டு - அறிவுச்செய்மையையுடைய இத்திரநீலமென்னும் நாமங்கொண்டு மும்மூர்த்திகளாலுந் காக்கப்படுந்தன்மையை யுடையதான நகரமொன்று உளது. எ-று. (சு)

அந்தமா நகரிற் றேவர் யாவருந் திரண்டன் பாக
முந்துமோர் தேவ சேனா பதியென முருக வேட்குச்
சிந்தையார் வத்தி னோடுந் திருமணி மவுலி சூட்டிச்
சந்தநான் மறையின் வாழ்த்தித் தண்மலர் மாரி தூற்றி.

அன்றுதொட் டின்று காறு மாரரு ளபிஷே கப்பே
ரொன்றிய குமர னென்ன வும்பர்கள் வணங்கி யேத்த
வென்றிலே லண்ணல் போற்றி வேண்டினர் வேண்டி யாங்கே
நன்றருள் புரிந்து வேத நவீற்றவீற் றிருந்தான் மாதோ.

இ-ள், அந்தமானகரில் உம்பர்கள் தேவரயாவரும் அன்பாகத்திரண்டு - அப்பெரும்பதியிலே மேலுலகினராகிய வானவரெல்லாம் அன்புடையராய்க் கூடி,—தேவசேனாபதி என முந்தும் ஓர் முருகவேட்கு - தேவ சேனாபதி என்று முற்பட்டமர்ந்த ஒப்பற்ற முருகபிரானுக்கு,—சிந்தையார்வத்தினே

டுக் திருமணிமவுலிசூட்டி - மனவீருப்போடு அழகிய இரத்தினமுடிசையச் சூட்டி,—ஆரநுள் ஒன்றிய அபிவேக குமரன் என்னப்பேர் சந்த நான் மறையின் வாழ்த்தி - பெருங்கருணை பொருந்திய அபிவேககுமரசுவாயி எனப் பெயரிடுதலோடு இசையையுடைய சதுர்வேதங்களாலே துதித்து,— தண் மலர்மாறி தூற்றி வணங்கி எத்த - தண்ணிய பூமாரிகளைச் சொரிந்து நமஸ்கரித்து வழிபட,—வெகுவேலண்ணல் அன்றுதொட்டு இன்று காலம் - வெற்றிவேற்பெருமான் அன்றுமுதலின் துவரையும்,—போற்றி வேண்டிநர் வேண்டியாங்கே நன்றருள்புரிந்து - வழிபட்டு விரும்புவார் விரும்பியவாறே இனிதருள்செய்து,—வேதம் நவீற்ற வீற்றிருந்தான் - சுருதிகள் துதிக்க வீற்றிருந்தனர். எ-று. (ரு-சு)

கங்கையின் கரையி னோர்சார் கனகல மென்னுந் தீரத் தங்கினி தமர்ந்து தாதை யளித்துள கலைக ளெல்லா மங்கல மரபி னோர்ந்து மறைகளுக் கெட்டாச் செவ்வேள் பங்கமில் சிவமாணுக்க னெனப் பெயர் பரித்தா னம்மா.

இ-ள். கங்கையின்கரையின் ஓர்சார் கனகலமென்னுந் தீரத்து - கங்கா தீரத்தின் ஒருபாலுள்ள கனகல தீரத்தின்கண்ணே,—மறைகளுக்கெட்டாச் செவ்வேள் இனிதமர்ந்து - சுருதுகட்கெட்டாத சுவாமி நன்று வீற்றிருந்து,—தாதை அளித்துள கலைகளெல்லாம் மங்கலமரபின் ஓர்ந்து - பிதா போதித்த நூற்பொருள்களையெல்லாம் நன் முறையான் உணர்ந்து,—பங்கமில் சிவமாணுக்கன் எனப் பெயர் பரித்தான் - அழிவற்ற சிவமாணுக்கர் என்னும் பெயரைக் கொண்டார். எ-று. (எ)

மலையத்தின் மேல்பான் முத்தி வழங்குமந் தரங்க மான நிலையத்திற் குமர தாரை நீணதிக் கரையின் பாங்கர்க் கலைமுற்று முணர்ந்த வேத வாரிடர் கண்ணே யாகித் தலைமைத்தாம் வேத பாடந் தணப்பிலா தவர்கள் கூட.

இ-ள். மலையத்தின் மேல்பான் முத்திவழங்கும் அந்தரங்கமான நிலையத்தில் - பொதியத்தின் மேல்பக்கத்து முத்தியையருளும் அந்தரங்கமான தானத்திலே,—குமரதாரை நீணதிக்கரையின் பாங்கர் - குமரதாரையாற்றங்கரையிலே,—கலைமுற்றும் உணர்ந்த வேதவாரிடர் கண்ணேயாகி-கல்வி முழுதும் அறிந்த வேதமுனிவர்க்குக் கண்ணே போன்று,—தணப்பிலா தவர்கள் தலைமைத்தாம்வேதபாடங் கூட - (அவர்) பிரிவிலராய் ஆதிச் சுருதி படித்தலைப் பொருந்த. எ-று. (அ)

இருந்துருச் சொல்லிக் கொண்டே யாவர்க்கு மிறைவ னாகிக் கருந்தட நெடுங்கட் செவ்வாய்க் கவுரிவார் முலைப்பான் ஞானத் தருந்திவெஞ் சமணை மாய்த்த வாறுமா முகங்கொண் டிற்ற பெருந்தகை யருட்கு மாரப் பிரமசா ரிப்பேர் பெற்றான்.

இ-ள். கருந்தடநெடுங்கட் செவ்வாய்க் கவுரி வார் முலைப்பால் ஞானத்து அருந்தி வெஞ்சமணை மாய்த்த ஆறுமா முகங்கொண்டிற்ற பெருந்தகை-கரிய பெரிய நெடிய கண்களையுஞ் செய்யவாயையுமுடைய உமையாரது கச்சப்பொருந்திய திருமுலையின் பாலைச் சிவஞானத்தோடு உட்கொண்டு தீயசமணரை அலைத்த ஆறுமுகபெருமான்,—உருச்சொல்லிக்கொண்டு இருந்து யாவர்க்கும் இறைவனாகி - (அம்முனிவர்க்குப்) பாடஞ்சொல்லிக்கொ

ண்டு இருந்து எவர்க்குத் தலைவராகி,—அருட்குமாரப்பிரமசாரிப்பேர் பெற்றான் - அருளிளையுடைய குமாரப்பிரமசாரி என்னும் நாமத்தை அடைந்தார். எ-று. (க)

பனிமுகிற் படலை நீங்காப் பழனியஞ் சார னுப்பட்
டனிமுத லாகி மூத்த தன்கிழக் கோலங் காட்டி
முனிவரர் நால்வர்க் குண்மை முற்றொருங்குணர்த்தி யாங்குச்
சினகரத் திருந்து ஞான தேசிக னெனும்பேர் பெற்றான்.

இ-ள். பனி முகிற்படலை நீங்காப் பழனியஞ் சாரல் நாப்பண் - குளிர்ந்த மேகக்கட்டைகள் அகலாத பழனிமலையின் நடுவே,—சினகரத்துத் தனிமுதலாகி மூத்த தன் கிழக்கோலங் காட்டி இருந்து - திருக்கோயிலே ஒருதலைவராய் முதிர்ந்த தமது விருத்தரூபத்தைக் காட்டி இருந்து,—முனிவரர்நால்வர்க்கு உண்மை முற்றொருங்குணர்த்தி—நான்முனிவர்கட்கும் மெய்ப்பொருளை முழுதும் போதித்து,—ஆங்கு ஞானதேசிகள் எனும்பேர் பெற்றான் - அங்ஙனம் ஞானதேசிகர் என்னுந்நாமத்தை அடைந்தார். எ-று. (க0)

தொன்மறை முடிவு மூத்த சுவாமிமால் வரையின் ஞானஞ்
சின்மயத் தந்தை யுள்ளந் தெளிதர வோங்கா ரத்தின்
றன்மைமுற் கூழி யீசன் றன்குரு வடிவா யார்க்கு
நன்மைசார்ந் துயர்சு வாயி நாநெனன் றொருபேர் பெற்றான்.

இ-ள். தொன் மறைமுடிவு மூத்த சுவாமிமால்வரையின் - பழைய வேதாந்தங்கள் முதிர்ந்த சுவாமிமலையின்கண்ணே,—சின்மயத்தந்தை உள் ளந்தெளிதர—ஞானரூபமாகிய பிதா மனந்தெளிய,—ஓங்காரத்தின்றன்மை ஞானம் முற்கூறி - பிரணவசொருபமாகிய ஞானத்தை முன்பு சொல்லி,—ஈசன் றன்குருவடிவாய் - சிவகுருவடிவாய்,—யார்க்கும் நன்மைசார்ந்து உயர் சுவாமிநாதன் என்று ஒருபேர் பெற்றான் - எவர்க்கும் நலத்தை ஆக்கி உயர்ந்த சுவாமிநாதர் என ஒருநாமத்தை அடைந்தார். எ-று. (கக)

விற்தையங் கிரியி னோர்சார் விகாரபட் டணத்தில் யானை
தந்துள மாதை வேட்டுத் தண்ணளி சுரந்து வானத்
திந்திரன் முதல தேவ ரிறைஞ்சமுன் வதுவைக் கோலச்
சுந்தர வடிவத் தோடு துலங்கினன் குமர மூர்த்தி.

இ-ள். விற்தையங்கிரியின் ஓர்சார் விகாரபட்டணத்தில் - விற்தைமலையின் ஒருபாலுள்ள விகாரபட்டணத்திலே,—முன் வானத்திந்திரன் முதல தேவர் இறைஞ்ச-முன்னே தேவேந்திரன் முதலிய விண்ணவர் வணங்க,—தண்ணளிசுரந்து யானை தந்துளமாதைவேட்டு - கருணைகூர்ந்து தெய்வ யானையாரை வரைந்து,—குமரமூர்த்தி சுந்தர வதுவைக்கோல வடிவத் தோடு துலங்கினன் - குமரசுவாமி அழகிய மணவாளக்கோல ரூபத்தோடு விளங்கினார். எ-று. (கஉ)

தினகரன் மரபிற் றோன்றுஞ் சித்திர சேன னென்றோர்
முனைநெடுஞ் சுடர்வே லண்ணன் முதியமா தவத்தின் ஞானத்
தனிவரை யதனி னோற்குந் தன்மைகண் டினிய கந்த
னனிமகிழ் சிறந்து வேட்ட தேநென நவில்வ தானான்.

இ-ள். தினகரன்மரபில் தோன்றுஞ் சித்திரசேனனென்று ஓர் முனை நெடுஞ் சுடர்வேல் அண்ணல் - சூரியகுலத்திற்பிறந்த சித்திரசேனனென்னும் ஒரு வேற்படையையுடைய அரசன், — ஞானத்தனிவரையதனில் முதிய மாதவத்தின் நோற்குத்தன்மை - திருப்பரங்குன்றிலே பழைய பெருந்தவத்தோடு வழிபடுத்தன்மையை, — இனிய கந்தன் கண்டு நனிமகிழ் சிறந்து - இனிய சுவாமியார் கண்டு மிகமகிழ்ந்து, — வேட்டது ஏது என - விரும்பியது யாது என்று கேட்ப, — நவில்வதானான் - (அவன்) கூறலாயி னான். எ-று. (க௭)

கூடலி னினிதா யுள்ள கோலமோ ரறுபா னன்கா
யாடின நடனம் யாவு மளியனே னினிது காண
நாடகச் சுருதி யாக நடித்திடாக் காட்டல் வேண்டித்
தேடின நென்று கூறத் திருவுளஞ் சிறப்ப நோக்கி.

இ-ள். கூடலின் ஆடின ஓரறுபாணன்காய நடனம் இனிதாயுள்ள கோலமயாவும் - மதுரையிலே (சிவபெருமான்) விளையாடிய அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களின் இனிய சிறப்புக்களையெல்லாம், — அளிய நென் இனிது காண் - தொண்டனேன் இனிது தரிசிக்குமாறு, — நாடகச் சுருதியாக நடித்திடாக் காட்டல் வேண்டித் தேடினன் - நாடகநாற்படி (நீர்) ஆடிக்காட்டுதலை விரும்பி நோற்றேன், — என்று கூறத் திருவுளஞ் சிறப்ப நோக்கி - என்று (அவன்) சொல்ல மனமகிழ் (அவனைப்) பார்த்து. எ-று. (க௮)

கூறரு மறுபா னன்காங் கோலத்தின் செய்கை யெல்லாம்
வேறுவே ருகக் கந்த வேடிரு நடனங் காட்டி.
பூறுதே னருவி கால வுயர்ந்தவான் பரங்குன் றத்தி
னேறுசீர் நடன நாத னெனவொரு பெயர்பெற் றானால்.

இ-ள். கந்தவேன் - குமாரபெருமானாவர், — ஊறு தேனருவிசால் உயர்ந்த வான்பரங்குன்றத்தின் - ஊறுகின்ற தேனருவி சொரிய உயர்ந்த (அத்) திருப்பரங்குன்றின் கண், — கூறரும் * அறுபாணன்காங்கோலத்தின் செய்கையெல்லாம் - சொல்லற்கரிய அறுபத்துநான்கு திருவிளையாட்டுச் செய்கைகளையெல்லாம், — வேறுவேறுகத் திருநடனங் காட்டி - தனித்தனி திருக்கூத்துமுறையாற் காட்டி, — ஏறு சீர் நடனநாதன் என ஒருபெயர் பெற்றான் - உயர்ந்த சீர்த்தியையுடைய நடனநாதர் என ஒருநாமத்தை அடைந்தார். எ-று. (க௯)

தேறலி னருவி தூங்குந் தென்மல யத்துத் தென்பா
லாறுட னைந்த தான வரன்பதி யவையின் கீழ்பால்
வீறுமங் கலப்பொற் சாரல் வீற்றிருந் தகில நல்கு
நாறுபூங் கமல வீட்டு நான்முகன் வணங்கிப் போற்ற.

இ-ள். தேறலினருவி தூங்குந் தென்மலயத்துத் தென்பால் - தேனருவி தூங்குகின்ற தென்பொதியமலையின் தென்பாலிலே, — ஆறுடனைந்த தான அரன்பதியவையின் கீழ்பால் - பதினொரு சிவஸ்தலங்களின் குண பாலிலே, — வீறு மங்கலப்பொற்சாரல் வீற்றிருந்து - பெருமையாகிய மங்கல கிரியின் பொற்சாரலிலே வீற்றிருந்து, — அகிலம் நல்கு நாறுபூங்கமலவீட்டு நான்முகன் வணங்கிப் போற்ற - உலகங்களைச் சிருட்டிக்குந் தாமரையா சனராகிய பிரமதேவர் வணங்கித் துதிக்க. எ-று. (க௯)

வேதனுக் குலகம் யாவும் விதித்திடு செயலு ஞான
போதனச் செயலு முள்ளம் பொற்புற வுபதே சித்துக்
காதலிற் சிறந்த வேற்கைக் காங்கேயன் கருணை காட்டிச்
திதிலும் போக மோக்கத் தியாகியென் றிருந்தான் மன்னே.

இ-ள். சிறந்த வேற்கைக்காங்கேயன்-சிறந்த வேலாயுதகரக்கடவுள்,—
வேதனுக்கு - (அந்நகன்வழிபட்ட) 'பிரமருக்கு,—உலகம்யாவும் விதித்திடு
செயலும் ஞானபோதனச்செயலும் உள்ளம் பொற்புறக் காதலின் உபதே
சித்து - உலகமனைத்தையும் படைக்குஞ்செய்கையையும் ஞானப்போதிக்
குஞ்செய்கையையும் (அவர்)மனம் பொலிவுபெற அன்பால் உபதேசித்து,—
கருணை காட்டி - திருவருளைக் காட்டி,—திதிலும் போகமோக்கத்தியாகி
என்று இருந்தான் - தீங்கற்ற போகமோக்கத்தியாகி எனப்பெயர்பெற்று
இருந்தனர். எ-று. (கௌ)

பொருளைச்சங் கமத்துத் தென்பாற் பொலன்குவ யெய்ந்த சந்த
வரையினில் வீர வாகு வழத்துதற் காக வேண்டிக்
கருணையின் விசுவ ரூபங் காட்டியெஞ் ஞான்று நீங்கா
தருடரும் விசுவ ரூப னென்றரும் பெயர்கொண் டானால்.

இ-ள். பொருளைச்சங்கமத்துத் தென்பாற் பொலன்குவ உயர்ந்த
சந்தவரையினில் - பொருளைப்பொருத்தின் தெற்குப்பக்கத்திலே பொற்
சிகரம் உயர்ந்த கந்தமாதனத்திலே,—வீரவாகு வேண்டி. வழத்துதற்காகக்
கருணையின் விசுவரூபங் காட்டி - வீரவாகு விரும்பித் துதித்ததற்காகக்
கொண்ட அருளினால் விசுவரூபத்தைத் தரிசிப்பித்து,—எஞ்ஞான்றும் நீங்
காது அருடரும் விசுவரூபனென்று அரும்பெயர்கொண்டான்-என்றும் பிரி
யாது அருளைத்தரும் விசுவரூபர் என்று அரியநாமத்தைக் கொண்டார்.
எ-று. (கஅ)

தெண்டக வனத்துக் கோதா வரிநதித் தென்பாற் சீதை
யொண்டொடி பிரிந்து காமத் தொள்ளழற் பொருத ராமக்
கொண்டனெஞ் சகமுன் தோறக் கோதில்வாக் கியமோர் நான்கு
பண்டுரைத் தருளி ராம னெனப்பெயர் பரித்தாங் குற்றான்.

இ-ள். தெண்டகவனத்துக் கோதாவரிநதித் தென்பால் - தெண்டகா
ரணியத்துக் கோதாவரியாற்றின் தென்பக்கத்திலே,—சீதையொண்டொடி
பிரிந்து காமத்தொள்ளழற்பொருத ராமக்கொண்டல் - சீதாதேவியைப்
பிரிந்து காமாக்கினியைப் பொருத முகில்போலுமிராமன்,—நெஞ்சகமுன்
தோறக் கோதில் வாக்கியமோர் நான்கு பண்டு உரைத்து-உள்ளக்கருத்துத்
தெளியக் குற்றமற்ற நான்குவாக்கியங்களை முன்பு போதித்து,—அருளி
ராமன் எனப்பெயர் பரித்து ஆங்குற்றான் - அருளிராமன் என்று நாமக்
கொண்டு அந்நகனமார்ந்தார். எ-று. (கஆ)

கொண்டரூழ் மகேந்திரத்திற் குருங்கத்திற் தென்கீழ்ப் பாங்க
ரண்டுதற் கரிய கூர்மச் சிலையிடை யணிகொள் சோதி
மண்டபத் திரண்டு மாத ரூபியும் புணர்ந்தும் வாணோர்
கண்டடி வணங்கக் காமக் கடவுளென் றொருபேர் பெற்றான்.

இ-ள். கொண்டல் தாழ் மகேந்திரத்திற் குருங்கத்தின் தென்கீழ்ப்
பாங்கர் - முகில்படியும் மகேந்திரகிரியிலே குருங்கத்தின் தென்கீழ்க்குப்

பாலிலே,—அண்டுதற்கரிய கூர்மச் சிலையிடை - அடைதற்கரிய கூர்மக்கல்
லிலே,—அணிகொள் சோதி மண்டபத்து - அழகிய ஓளிமண்டபத்திலே,—
இரண்டுமாதர் ஊடியும் புணர்ந்தும் - இரண்டம்மைமாரையும் பிரிந்துங்
கலந்தும்,—வானோர் கண்டு அடிவணங்க - தேவர் தரிசித்துப் பாதங்களை
வணங்க,—காமக்கடவுள் என்று ஒருபேர் பெற்றான் - காமக்கடவுள் என்று
ஒரு நாமத்தைப் பெற்றார். எ-று. (உ௦)

வானுயர் சையச் சித்த மல்குதேத் திரத்துச் சித்த
ருனமில் சனக ராதி யோகியர்க் குண்மை யான
மேனிமீர் குளிகா சித்தி பாதுகா சித்தி மிக்க
ஞானமாம் பிராண யாம சித்திபு நன்க தாக.

இ-ள். வானுயர் சையம் மல்கு சித்தக் கேத்திரத்து-விண்ணிலுயர்ந்த
சையமலையிற் பொருந்திய சித்தக்ஷேத்திரத்திலே,—சித்தர் ஊனமில் சனக
ராதியோகியர்க்கு - சித்தருக்குக் குற்றமற்ற சனகாதி முனிவருக்கும்,—
உண்மையான மேனிமீர் குளிகாசித்தி பாதுகாசித்தி மிக்க ஞானமாம்
பிராணயாமசித்தியும் நன்கதாக - மெய்மையான மேற்செல்லுங் குளிகா
சித்தியையும் பாதுகாசித்தியையும் மிக்க அறிவாகிய பிராணயாமசித்தியை
யும் நன்மையாக. எ-று. (உ௧)

முந்துற வுபதே சித்து முடிவிலா யோகி யோக
சுந்தரர் யோக நாதர் ஞாயயோ கீசர் வேத
மந்திர வடிவாம் யோக வல்லென் றறைந்தா னந்த
நந்தலி னுமந் தாங்கிக் குமரவே ணண்ணி னுனல்.

இ-ள். முந்துற உபதேசித்து - முன்னரே போதித்து,—முடிவிலா
யோகியோகசுந்தரர் யோகநாதர் ஞாயயோகீசர் யோகவல்லர் என்றறைந்த-
அந்தையோகி யோகசுந்தரர் யோகநாதர் சுத்தயோகீசர் யோகசுந்தர் என்று
சொல்லப்பட்ட,—ஆனந்தம் நந்தலில் நாமத்தாங்கி - இன்பங்கெடுதலில்லாத
பெயர்களைத் தாங்கி,—வேதமந்திர வடிவாம் குமரவேள் நண்ணினான் - வை
திகமந்திரரூபியாகிய குமரசுவாமி இருந்தார். எ-று. (உ௨)

திரிகூடா சலத்தீ சான திக்கினி லிலஞ்சி யான
புரியினிற் கபில ராதி யோகியர் புகழ்ந்து கேட்ப
வரியமுத் தேவர்மூவ ராவது நாமே பென்று
சுருதியின் வரத ராசத் தொல்பெயர் சூட்டிக் கொண்டான்.

இ-ள். திரிகூடாசலத்து ஈசானதிக்கினில் - திரிகூடமலையின் ஈசான
திக்கிலே,—இலஞ்சியான புரியினில்-இலஞ்சிப்புரத்தில்,—கபிலராதி யோ
கியர் புகழ்ந்து கேட்ப-கபிலர் முதலிய முனிவர் துதித்துக் கேட்க,—அரிய
முத்தேவர் மூவராவதும் நாமே என்று - அரிய(பிரமதி)மூன்றுதேவர்களி
லும் முத்தொழிலுடையாராய்வின்பதும் நாமே என்றுணர்த்தி,—சுருதியின்-
வேதங்களைப் போதித்தலான்,—வரதராசத் தொல்பெயர் சூட்டிக்கொண்
டான்-வரதராசனென்னும் பழையபெயரைத் தரித்துக்கொண்டார். எ-று.

விர்தைமால் வரைக்கு மேல்சார் வெய்யவ நெடுந்தேர் தட்டக்
கொந்துலாங்க கவடு போக்குங் குமாரமா வனத்தி னுப்ப
ணந்தகோ பாலர் தடியி னுவிடங் கதிர்போ லுற்ற
முந்துசி கரப்போர் கொண்ட மூதுல கேத்துங் கோமான்.

இ-ள். விந்தைமால்வரைக்குமேல்சார் - விந்தைமலையின் மேற்கே,—
வெய்யவனெடுத்தோர் தட்டக் கொந்துலாக் கவடுபோக்குங் குமாரமாவனத்
தின் நாப்பண் - சூரியரத்தையுந் தட்டக் கொத்துப்பொருந்திய கொம்பர்
களைச் செலுத்துங் குமாரவனத்தின் நடுவே,—நந்தகோபால் தம்மில் -
இடையர்களுள்ளே,—நாகினக்கதிர்போல் உற்ற - பாலசூரியன்போல் இரு
ந்த,—முந்து சீகரப்பேர் கொண்ட மூதுலகேத்துங் கோமான் - முன்னுன
சீகரன் எனப்பெயரிய உலகுபுகழூர் தலைவன். எ-று. (உச)

கண்ணனுற் பத்தியான காரண முதலாயனது
னெண்ணுதற் கரியதாய வைகுண்ட மெய்தல் காறு
நண்ணிய தினமோர் பத்தி னுடகத் தியற்கை யாகத்
தண்ணளி சிறப்ப வாழிக் காட்டென வணங்கித் தாழ்ந்தான்.

இ-ள். கண்ணன் உற்பத்தியான காரணமுதலாய் - இருஷ்ணர் அவ
தரித்த காரணமுதலாக,—அன்னுன் எண்ணுதற்கரியதாய வைகுண்டம்
எய்தல்காறும் - அவர் வீணைத்தற்கரிய வைகுண்டத்தை அடைந்தமைவரை
யும் (உள்ளசம்பவங்களை),—நண்ணிய தினமோர்பத்தில்-பொருந்திய பபத்து
நாட்களில்,—நாடகத்தியற்கையாகத் தண்ணளிசிறப்ப ஆடிக்காட்டு-நாடக
முறையாக அன்புசிறக்க நடித்துக்காட்டும் - என வணங்கித் தாழ்ந்தான் -
என்று நமஸ்கரித்து வேண்டினான். எ-று. (உரு)

கோகுலத் தாயன் வேட்ட குறிப்பெலா நடித்துப் பின்ன
ரோதையிற் கண்ணனாய வுயர்திருக் கோலங் காட்டி
வாகுறு கண்ணன் சாயுச் சியத்தையும் வழங்கிச் செவ்வெள்
சீகரக் கடவுளென்றோர் திருப்பெயர் சூட்டிக் கொண்டான்.

இ-ள். செவ்வேன் - (அங்கநன் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்ட) முருக
பிரான்,—கோகுலத்தாயன் வேட்ட குறிப்பெலாம் நடித்து -சேரியிலிடை
யன் விரும்பிய குறிப்புக்களையெல்லாம் ஆடிக்காட்டி,—பின்னர் ஓகையிற்
கண்ணன் ஆய உயர்திருக்கோலங் காட்டி - பின்பு இருஷ்ணருக்காகிய
உயர்ந்த திருக்கோலத்தைக் காட்டி,—வாகுறு கண்ணன்சாயுச்சியத்தையும்
வழங்கி - ஸ்ரீகிருஷ்ணசாயுச்சியத்தையுங் கொடுத்து,—சீகரக் கடவுள்
என்று ஓர் திருப்பெயர் சூட்டிக்கொண்டான் - சீகரக்கடவுள் என ஒரு
திருநாமத்தைத் தரித்துக்கொண்டார். எ-று. (உச)

கங்கையின் வடபாற் சிங்கி பேரிபட்டணத்திற் காமர்
தங்கெழிற் சிலையி ராமன் றனைத்தியா னித்து வாழந்
துங்கமாங் குதற்கு ராமன் றெல்கதை யனைத்துஞ் சோரா
தங்குநா டகக்கூத் தாக வருளொடு நடித்துக் காட்டி.

இ-ள். கங்கையின்வடபாற் சிங்கிபேரிபட்டணத்தில்-கங்கையாற்றின்
வடக்கே சிங்கிபேரிநகரத்திலே,—காமர்தங்கு எழிற் சிலையிராமன்றனைத்
தியானித்து வாழந் துங்கமாங் குதற்கு - அழகுநக்கிய ஸ்ரீ கோதண்டராம
ரைத் தியானித்து வாழ்ந்த உயர்ந்த குசனென்பானுக்கு,—ராமன் தொல்
கதையனைத்தும் - இராமரது பழங்கதைகளையெல்லாம்,—சோராது நாட
க்கூத்தாக அருளொடு நடித்துக் காட்டி,—தளராது சிறந்த நாடகமாகக்
கருணையோடு ஆடிக்காட்டி. எ-று. (உஎ)

சுந்தரச் சிலையி ராமன் றோற்றமுங் காட்டி ஞான
முந்திய பிரமா னந்த முத்தியுங் கொடுத்து வேத
மந்திரக் குகச்ச வாயி யென்னவும் வாய்ந்து பேரா
னந்தநாயகனென் றோது நாமமும் குமரன் பெற்றான்.

இ-ள். சுந்தரச்சிலையிராமன் தோற்றமுங் காட்டி - ஸ்ரீ கோதண்டராம
ரது கோலத்தையுங் காட்டி, - ஞானம் முந்திய பிரமானந்த முத்தியுங்
கொடுத்து - ஞானத்தோடு முற்பட்ட பிரமசுகத்தைத்தரும் வீட்டையுங்
கொடுத்து, - குமரன் - குமாரசுவாமியார், - வேதமந்திரக்குகச்சுவாமி என்ன
வும் வாய்ந்து - வேதமந்திரரூபமான குகச்சுவாமி எனவும் பெயர் சிறந்து, -
பேரானந்தநாயகன் என்றோது நாமமும் பெற்றான் - பேரானந்தநாயகன்
என்னும் பெயரையும் பெற்றார். எ-று. (உஅ)

திருமுது கிரியி லீசன் றிருமுன்பு பொன்ன னீன்ற
கருதரும் புதல்வ னான கசன்றனக் ககார மூன்று
மருவிய வகார மூன்று வகைபட வுபதே சித்துக்
குருபர னுயர்ந்த மாயா மயகுமா ரப்பேர் கொண்டான்.

இ-ள். திருமுதுகிரியில் ஈசன்றிருமுன்பு - வீருத்தாசலத்திற் சிவசன்
னிதானத்திலே, - பொன்னனீன்ற கருதரும் புதல்வனான கசன்றனக்கு -
பொன்னன்பெற்ற எண்ணருமகனாகிய கசனுக்கு, - அகாரம் மூன்று - அவ
ருண (முதலெழுத்தாகிய ஆகருடணம் அதிருச்சியம் அஞ்சனம் என்னும்
மந்திரவித்தைகண்) மூன்றையும், - மருவிய வகாரம் மூன்று - பொருந்திய
வவருண (முதலெழுத்தாகவுடைய வசியம் வாதம் வயத்தம்பம் என்னும்
மந்திரவித்தைகண்) மூன்றையும், - வகைபட உபதேசித்து - முறைப்படப்
போதித்து, - குருபரன் உயர்ந்த மாயாமய குமாரப்பேர் கொண்டான் -
குமாரசுவாமி உயர்ந்த மாயாமயகுமார் என்னும் நாமத்தைப் பெற்றார்.
எ-று. (உக)

புகலுதற் கரிய மூகாம் புரியினிற் கபில யோகிக்
ககமகிழ் சிறந்து கால னுணையைக் கடக்க வேண்டித்
தகையமந் திரஞ்சொல் வாய்ந்த தந்திரம் பசும்பூ டாதித்
தொகை சொலிச் சகலலோக குருப்பெயர் சூட்டிக் கொண்டான்.

இ-ள். புகலுதற்கரிய மூகாம்புரியினில் - சொல்லற்கரிய மூகாம்புரி
யின்கண்ணே, - காலனுணையைக் கடக்கவேண்டித் தகைய கபிலயோ
கிக்கு - இயமனதாஞ்ஞையைக் கடக்கவிரும்பி (வழிபாட்டுத்) தகுதியை
யுடையனாய் கபிலமூனிக்கு, - அகமகிழ்சிறந்து - மனப்பிரீதியிக்கு, - மந்தி
ரஞ் சொல்வாய்ந்த தந்திரம் பசும்பூடு ஆகித் தொகை சொலி - மந்திரம்
பதஞ்சிறந்த நூல் பசியபூடு முசலியவற்றைத் தொகையாகக் கூறி, - சகல
லோக குருப்பெயர் சூட்டிக்கொண்டான் - சகலலோககுரு என்னும் பெய
ரைப் பெற்றுக்கொண்டார். எ-று (கூ)

பரம்பிய தரங்கத் துங்க பத்திரை வடபா லாக
வருந்தவத் துயர்ந்த கோசி கப்பெய ரந்த னான
றிருந்துற ஞான மெல்லார் தெளிதர வுணர்த்தி ஞானம்
பொருந்துதேசிகப்பேர் சூட்டிக் கொண்டனன் போர்வேலண்ணல்.

இ-ள். பரம்பிய தரங்கத் துங்கபத்திரை வடபாலாக - பரந்த திரை களையுடைய துங்கபத்திரையாற்றின் வடபக்கத்திலே,—அருந்தவத்துயர்ந்த கோசிகப்பெயர் அந்தணன் - அரியதவத்திற்கிறந்த கோசிகனென்னும் பெயருடைய அந்தணனுக்கு,—திருந்துற ஞானமெல்லாந் தெளிதர உணர் ததி - திருந்துமாறு ஞானங்களையெல்லாந் தெளியப் போதித்து,—போர் வேலண்ணல் ஞானம்பொருத்துதேசிகப்பேர் சூட்டிக்கொண்டனன் - வேலாயுதபிரான் ஞானதேசிகநாமத்தைத் தரித்துக்கொண்டார். எ-று. (௩௧)

ஆரிடர் கேண்மோ மூவா றுனநன் எனகரத் தோறுஞ்
சீருட னிருக்குந் தோற்றஞ் செயந்தியம் பதியிற் சந்தச்
சாரலின் வீர வாகின் தகையபே ரன்புக் காகக்
கூடிலே வேலோன் காட்ட லுளங்கொடு குழிப்பிற் சொற்றான்.

இ-ள். ஆரிடர் கேண்மோ - முனிவர்களை கேளுங்கள்,—கூடிலே வேலோன் - வேலாயுதபெருமான்,—மூவாறு நன்னகரத்தோறுஞ் சீருடன் இருக்குந் தோற்றம் - (மேற்சூட்டிய) பதினெட்டாயநற்பதிகடோறுஞ் சிறப்போடு (தாம்) அமர்ந்த கோலத்தை,—செயந்தியம்பதியிற் சந்தச் சாரலின் வீரவாகின் தகையபேரன்புக்காகக் காட்டல் - செயந்திபுரத்துக் கந்தமாதனமலையிலே வீரவாகுவின் தக்க பெருங்காதலுக்காக (ப்பின்னாடு) காட்டிலே,—உளக்குறிப்புக்கொடு சொற்றான் - (வியாசமுனிவன் சுசமுனிவனுக்குத்தன்) மனக்குறிப்பாற் கூறினான். எ-று

எவ்வாறு கூறினெனின் அது வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும் என்க. ()

சொற்றிடுஞ் செய்கை யெல்லாஞ் சூருரம் பிளந்த வேற்கைக்
கொற்றவ னினிமுன் னாகுங் கோகன தத்துள் ளானாக்
குற்றந் கற்பத் தெல்லே யும்பர்வான் முனிவர் போற்ற
வற்புட னடிக்கு மென்ன வயிவொருங் குணர்த்தி னானல்.

இ-ள். சூருரம்பிளந்தவேற்கைக் கொற்றவன் - சூரசங்கார வேலாயுத பெருமான்,—இனிமுன்னாகுங் கோகனதத்துள்ளானுக்குற்ற நற்கற்பத் தெல்லே-மேல்வரும் பிரமகற்பாந்தத்திலே,—உம்பர் வான்முனிவர் போற்ற-தேவரும் மகாமுனிவருந்துசிக்க,—சொற்றிடுஞ் செய்கையெல்லாம் அற்புடன் நடக்கும்-(மேலே பதினெண்டலங்களிணு முளவென்று) சொல்லிய வரலாறுகளையெல்லாம் அன்போடு ஆடிக்காட்டுவார்,—என்ன அறிவு ஒருங் குணர்த்தினான் - என்று (வியாதமுனிவன் சுசமுனிவனுக்குச் செயந்தி விஷயமாகிய) ஞானத்தை முழுதும் போதித்தான். எ-று

இரண்டாமத்தியாயத்தின் முசலிற்றெட்டு வியாதன் சுசனுக்குப் போதித்தன இவ்வளவின் முடிந்தமையும் இனி இறுதிபோங்காறும் அச் சுசனது சரிசங்கூறப்படுதலுங் காண்க.

இனி இவ்வத்தியாயத்து முதலெட்டு இதுகாறுக்குறித்தபொருள்கள் ஆரியசெயந்தமான்மியத்திலாதன என்பது உமுணர்க. (௩௩)

ஒருங்குற வுணர்த்திப் பின்ன ருலகெலாந் தானே யாக
வருங்குகன் சரணச் செந்தா மரைமல ருள்ளத் தேத்தி
யருங்குளி ரிமயச் சார லரித்துவா ரத்தை நீங்கித்
தருங்கதி மூல மான வதரிகாச் சிரமஞ் சார்ந்தான்.

இ-ள். ஒருக்குற உணர்த்திப் பின்னர் - (வியாசமுனிவன் அங்கனம்). முற்றுகப் போதித்து முடித்து அதன்பின்பு, —உலகெலாந்தானையாகவருங். குகன் சரணச்செந்தாமரைமலர் உள்ளத்து ஏத்தி - விச்சவரூபியாகிய சூச பிரானது பாதாவிர்த்தங்களைத் தியானித்தலோடு துதித்து, —சுருக்குளிர் இமயச்சாரல் அரித்துவாரத்தை நீங்கி - பொறுத்தலரியகுளிரையுடைய இமகிரிச்சாரலின் அரித்துவாரத்தை அகன்று, —சுருக்கதிமூலமான வதரி காச்சிரமஞ் சார்ந்தான் - (கடவுளால்) உதவப்படும் நற்கதிக்குக் காரணமான வதரி காச்சிரமத்தை அடைந்தான். என்று (௧௪)

அழிவிலாச் சீவன் முத்த னஞ்சுக முனிவ னென்பான்
கழிபெருங் காதல் கூர்ந்து கடவுளர்க் குரிய ஞானம்
பொழிதருங் கருணைச் சிந்து புரத்திய றந்தை செவ்வாய்
வழிமதுர் செவிச்செவ் வாயான் மாந்தினன் மகிழ்வு பூத்தான்.

இ-ள். அழிவிலாச் சீவன்முத்தனஞ் சுகமுனிவனென்பான் - அழி வற்றசீவன்முத்தனாகிய சுகமுனியானவன், —கடவுளர்க்கு உரியஞானம் பொழிதருங் கருணைத்தந்தை - தேவர்கட்கும் உரிமையான ஞானத்தைப் போதிக்கும் அருட்குணமுடைய (வியாசமுனியென்னும்) பிதாவினது, — செவ்வாய் வழி சிந்துபுரத்தியன் மது - செய்யவாயாகியசுகையினின்னு வழிகின்ற செயந்திற்கரின் சிறப்பாகிய தேனை, —செவிச்செவ்வாயாற் கழி பெருங் காதல்கூர்ந்து மாந்தினன் மகிழ்வுபூத்தான் - (தன்) காதாகிய செய்ய வாயினாற் கழிபேரன்புமிகூந்து உட்கொண்டவனாய் பிரதிபொலிந்தான். என்று. (௧௫)

உயிரினுக் குயிராங் கந்த னுபயதா மரைப்பொற் பாதம்
பயிலுநெஞ் சுகத்த னுகிப் பணிவரைச் சாரற் றாங்கும்
வியனுடை யரித்து வாரந் தன்னில்வீற் றிருந்து வேதத்
தியலுணர் கருத்து மீதுர்ந் தெண்ணின னெண்ணி யாங்கே.

விழிதயில் வாரே போல மிக்குயர் பிராண யாமத்
தழிவிலா யோக முற்றி யைந்தெனும் பிராண மாயைக்
குழுவினை யொன்ற தாகக் கூட்டமிட் டவையை மேலைச்
சுழுமுனை யதனிற் கூட்டித் தொடர்வினை யகற்றுந் தூயோன்.

இ-ள். தொடர்வினை அகற்றுந்துயோன் - (இயமசியமங்களுடைமையி னுலே தன்னைத்) தொடரும்வினையை அகற்றுஞ் சுத்தனாகிய அம்முனி வன், —பணிவரைச் சாரற் றாங்கும் வியனுடை அரித்துவாரத்தன்னில் வீற்றிருந்து - இமகிரிச்சாரலிலே (கங்கை) சொரியும் பெருமையையுடைய அரித்துவாரத்தில் வீற்றிருந்து, —மிக்குயர் பிராணயாமத்து-மிகூந்துயர்ந்த பிராணயாமஞ்செய்தலோடு, —மாயை ஐந்தெனும் பிராணக் குழுவினை ஒன்றதாகக் கூட்டமிட்டு அவையைச் சுழுமுனையதனின்மேலேகூட்டி - வஞ்சம்பொருந்திய ஐந்தாகிய இங்கிரியங்களின் கூட்டத்தை ஒருவழிப்படக் கூட்டி அவற்றைச் சுழுமுனைவழியான் மேலே சேர்த்தலாகிய பிரத்தியா காரஞ்செய்து, —உயிரினுக்குயிராங் கந்தன் உபயதாமரைப் பொற்பாதம் பயிலும் நெஞ்சுகத்தனாகி - ஆன்மந்தரான்மாவாய் சுவாமியின் உபயபாதா விர்த்தங்களுந் தங்கிய நெஞ்சினையுடையனாய் (த்தியானஞ்செய்து), —வேதத் தியல் உணர் கருத்து மீதுர்ந்து - சுருதிநெறியை உணர்ந்த மனத்தைத் தன்மேல் ஈறுத்(தலாகிய தாரணையைச்செய்து, —விழிதயில்வார் போல

.எண்ணிய ஆங்கே எண்ணினன் - சித்திரைசெய்வார்போலத் தியானிக்கப்
பட்ட (பதியாகிய) அதனையே (உறைப்பத்) தியானித்த(லாகியசமாதி
செய்த)வனம்,—அழிவிலா யோகம் முற்றி - (இங்ஙனமே இயமம் சீயமம்
ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாக் ரத் தியானத் தாரணை சமாதி என்னும்
எட்டு அங்கங்களையுடைய) அழிவற்ற யோகத்தைச் செய்துமுடித்து.
எ-று (௩௬-௩௭)

அந்தரத் திடையா றுக வாறுமா முகத்துப் புத்தேன்
செந்திரன் நகரம் போற்றச் செல்வுழித் திரும்பி நின்று
முந்துமா லரித்து வார முதுபனி யிமயச் சாரல்
புந்தியால் வணங்கி மீண்டும் போயினன் போகு மாற்றின்.

இ-ள். ஆறுமா முகத்துப் புத்தேன் செந்திரன்னகரம்போற்ற அந்தரத்
திடையா றுகச் செல்வுழி - அறுமுகபெருமானது செந்தியம்பதியைத் தரிசி
க்க ஆகாயமார்க்கமாகச் செல்லும்பொழுது,—முதுபனி இமயச்சாரல் முந்து
மால் அரித்துவாரம் புந்தியால் வணங்கி மீண்டும் போயினன் - பழைய
பனியையுடைய இமகிரிச்சாரலின் முற்பட்ட பெருமையையுடைய அரித்
துவாரத்தைப் புந்தியினால் வணங்கி மீண்டுஞ் சென்றான்,—போகுமாற்றின்-
அங்ஙனஞ்செல்லும்வழியிலே. எ-று. (௩௮)

வேறு.

பனிதாழ்வரைக் கேதாரமும் பழநான்மறை முழுதுந்
தனிபாடிய சோமீசுரன் றனையும்வலஞ் சூழ்ந்தான்
வினேதீர்தர வருள்காசி விசாலாட்சியெ னும்பூங்
கனிதோய்தரு பெருமானையுந் கண்டான்வினே காணான்.

இ-ள். வினே காணான் - கருமமலமொழிந்த(அச்சகமுனி)வன்,—
பனிதாழ்வரைக் கேதாரமும் - பனிதங்கிய மலையைச்சார்ந்த திருக்கேதார
மூர்த்தியையும்,—பழநான்மறை முழுதுந் தனிபாடிய சோமீசுரன்றனையும்-
பழைய சதுர்வேதமுழுதையுந் தனியேபாடிய சோமேசபெருமானையும்,—
வலஞ்சூழ்ந்தான் - பிரதக்ஷிணஞ் செய்தவனாய் (வணங்கி),—வினேதீர்தர
அருள் காசிவிசாலாட்சியெனும் பூங்கனி தோய்தரு பெருமானையுந் கண்
டான்-வினேகளொழியுமாறு அருளுந் காசியின்கண் விசாலாட்சியென்னும்
பூங்கனிபோல்வாரோடு சேர்ந்த (விச்சவநாதக்)கடவுளையுந் தரிசித்தான்.
எ-று. (௩௯)

பெரிதாங்கதி வடிவாம்பிர யாகத்திரு நதியுந்
தரைமீதுய ரடலட்சய வடமுந்தழை தென்பாற்
குரியார்க்கருந் கதிகாட்டிய கெயையும்மவ ணுறுசீ
ரரிபாதமுந் தொழுதானகத் தரன்றாளினை தொழுதான்.

இ-ள். பெரிதாங்கதிவடிவாம் பிரயாகத்திருநதியும் - பெருங்கதிரூப
மாகிய ஸ்ரீபிரயாகமகாநதியையும்,—தரைமீது உயர் அடல் அக்யவடமும்-
பூமியில் உயர்ந்த வெற்றியையுடைய அக்யவடத்தையும்,—தென்பாற்றுகுரி
யார்க்குத் தழை அருங்கதி காட்டிய கெயையும் - பிதிரருக்கு உய்தற்கான
அரியவழியைக் காட்டிய கயாதீர்த்தத்தையும்,—தொழுதான்-வணங்கினவ
னாய்,—அவணுறு சேரிபாதமும் அகத்து அரன்றான் இணை தொழுதான் -
ஆண்டுள்ள திருமாலின் பாதங்களையும் மனத்துச் சிவபாதங்களைப் பாவித்த
லோடு வணங்கினான். எ-று. (௪௦)

சுகநாதமே னும்புண்ணிய தலஞ்சூழ்ந் தொருமுனிவன்
மகளாகிய கோதாவரி வானாறு படிந்து
துகடீர்தரு கோகன்னமுந் தொழுதேதிருப் பதியுங்
குசனேரியின் சீருங்கரங் குவித்தானேந்து மவித்தான்.

இ-ள். ஐந்துமவித்தான் - ஐந்தவாக்களையுமுழித்த(அம்முனி)வன்,—
சுகநாதமேனும் புண்ணியதலஞ்சூழ்ந்து :- சுகநாதமேன்னும் புண்ணிய
ஸ்தலத்தையும் வலஞ்செய்து (வணங்கி),—ஒரு முனிவன் மகளாகிய கோதா
வரிவானாறு படிந்து - ஒப்பற்ற (கௌதம)முனிவனது மகளாகிய கோதா
வரி மகளாகிய மூழ்கி,—துகள் தீர்தரு கோகன்னமுந் தொழுதே - குற்
றத்தைத் தீர்க்குங் கோகன்னத்தையும் வணங்கி,—திருப்பதியுங் குசனேரி
யின் சீருங் கரங் குவித்தான் - திருப்பதியையுங் குசனேரியின் சிறப்பையும்
வணங்கினான். எ-று. (சுக)

கச்சிப்பெரு மாணைப்புடை களிக்குஞ்சிறு மாணை
யச்சத்தொரு மாணைத்தொட ரம்மானெனு மறைவாய்ப்
பச்சைப்பெரு மாணைப்புணர் பதமத்திரு மாணை
யிச்சைப்படி தொழுதான்புக ழிறவான்வயின் பிறவான்.

இ-ள். புகழிறவான்வயின்பிறவான் - புகழழியாதவனும்(மீண்டு) கரு
விற்பிறவாதவனும் ஆகிய (அம்முனி)வன்,—கச்சிப்பெருமாணை-காஞ்சிபுரத்
துச் சிவபெருமானையும்,—புடைகளிக்குஞ் சிறுமாணை - (அவர்)பக்கத்தில்
இன்புறுகின்ற (காமாட்சியாகிய) சிறியமானையும்,—அச்சத்து ஒருமாணைத்
தொடர் தம்மானெனும் மறைவாய்ப் பச்சைப்பெருமாணை - அச்சத்தைத்
தந்த (மாரீசனென்னும்) ஒருமாணைத் தொடர்ந்த அழகியபெரியோன் எனப்
படும் வேதங்களை வாயிற்கொண்ட பச்சைநிறமுடைய விட்டுணுவையும்,—
புணர் பதமத்திருமாணை - (அவரோடு) புணருந் தாமரையாசனமுடைய
திருமகளையும்,—இச்சைப்படி தொழுதான் - விருப்பப்படி வணங்கினான்.
எ-று. (சஉ)

சொலகோபல நரசிங்கமத் தூமங்கல கிரிவாழ்
வலநீணர சிங்கம்புகழ் வலநாடு சுவாலேப்
பெலமார்நர சிங்கந்தனைப் பிரமாம்பிகை பெட்பார்
பலமாதல மொருமாதவப் படிவத்தினன் பணிந்தான்.

இ-ள். ஒருமாதவப் படிவத்தினன் - ஒப்பற்ற பெருந் தவவேடத்தை
யுடைய (அ)வன்,—சொல் அகோபல நரசிங்கம்-சொல்லப்படுகின்ற ஆகோ
பலத்தில் உள்ள நரசிங்கமூர்த்தியையும்,—மங்கலகிரி அத்தூ வாழ் வலநீர்
நரசிங்கம் - மங்கலகிரியைச்சார்ந்து வாழ்கின்ற வலிமையினுயர்ந்த நரசிங்க
மூர்த்தியையும்,—புகழ்வலநாடு சுவாலேப் பெலமார் நரசிங்கந்தனை - புகழி
னாலும் வெற்றியினாலும் (ஏவரானும்) விரும்பப்படுகின்ற சுவாலையில் வாழ்
கின்ற வலிமையார்ந்த நரசிங்கத்தையும்,—பிரம அம்பிகை பெட்பு ஆர் பல
மாதலம் - கடவுளும் அம்மையாரும் (அடியரில்வைத்த) விருப்பத்தோடு
ஆர்த்த பல பெருந்தலங்களையும்,—பணிந்தான் - வணங்கினான். எ-று. (சங்)

திருமுட்டவ ராகத்திரு மாலத்திக ழிலந்தைத்
தருவைத்தண வாதேயவண் டாழ்வார்க்குயர் வாக்கி

வருமச்சுத் தன்நாரணன் மலர்த்தாளினை வணங்கித்
திரைமுத்திள நிலவார்நரு மதையாறுடன் சிறந்த;
தரங்கத்திரை பணிலத்திரை தருதுங்கபத் திரைநீர்
பரம்பத்திரை விரிசோணபத் திரைகண்டகி பலமா
மிரும்புக்கரம் போலாங்கவு சிகையாழிவை மையந்துங்
கரம்பற்றுற வெடுத்தாகமுங் கவினத்தெளித் தனனால்.

இ-ள். திருமுட்ட வராகத் திருமலை - ஓர்முஷ்டத்திலுள்ள பன்றி
வடிவாகிய விட்டுணுவையும்,—திகழ் இலந்தைத்தருவைத்தணவாதே
அவண் தாழ்வார்க்கு உயர்வு ஆக்கிவரும் அச்சுதன் நர நாரணன் - விளங்கு
கின்ற இலந்தைமரத்தைப் பிரியாது (வதரியாச்சிரமமென்னும்) அவ்விடத்
திலே வணங்குவார்க்கு உயர்ச்சியை ஆக்கிவரும் விட்டுணுவாகிய நரநாரண
னையும்,—மலர்த்தாளினை வணங்கி - பாதாபவந்தங்களிரண்டையும் நமஸ்
கரித்து,—திரை முத்து இளசிலவு ஆர் நருமதையாறுடன் - திரைகளா
லெறியப்பெடும் முத்துக்களின் இளசிலவு சிறைந்த நருமதையாற்றினுட
னே,—சிறந்த தரங்கத்து இரை பணிலத்து இரை தரு துங்கபத்திரை -
சிறந்த திரைகளின் ஒலியையுஞ் சங்குகளின் ஒலியையுந் தருகின்ற துங்க
பத்திரையும்,—நீர் பரம்பத் திரை விரி சோணபத்திரை - ஐலம்பரவத்
திரைகளை விரிக்கின்ற சோணபத்திரையும்,—கண்டகி - கண்டகியும்,—
பவமார் இரும்புக்கு அரம்போலாங் கவுசிகையாறு - பிறவியாய் இரும்புக்கு
அரம்போலாகிய கவுசிகையாறும் என்கிற,—இவையையும் - இவ்வைந்து
(யாறு)களிலும்,—கரம் பற்றுற எடுத்து ஆகமுங் கவினத்தெளித்தனன் -
(திர்த்தபிந்துக்களைக்) கையினால் ஆதரம்பொருந்த எடுத்து (ஆசமித்து)
உடம்பிலுஞ் சிறக்கப் புரோகபித்தனன். ஏ-று. (சச-சஊ)

நீடுந்தவ நேமிப்பெயர் நெடுமாவன மிருப்பார்
பீடொன்றிய விருதாண்மலர் பிடித்தான்சிர முடித்தான்
கோடும்பிறை முடித்தேமுது குன்றத்தனிற் குன்ற
தாடுங்குழ கன்றாளினை யடைந்தான்றுய ரடையான்.

இ-ள். நீடுந்தவ நேமிப்பெயர் நெடுமாவனம் இருப்பார் - உயர்ந்தவத்
தனையுடைய நைமிசாரணியம் என்னும் பெரிய வனத்தில் இருப்பவரது,—
பீடொன்றிய இருதாண்மலர் பிடித்தான் சிரமுடித்தான் - பெருமையான
உபயபாதாபவந்தங்களையும் பற்றி உச்சிமேற்கொண்டான்,—முதுகுன்றந்
தனில் - விருத்தாசலத்திலே,—கோடும்பிறை முடித்துக் குன்றாது ஆடுங்
குழகன் - சந்திரசூலையை அணிந்து குறையாது நடிக்கும் கடவுளினது,—
தாளினை அடைந்தான்-பாதங்களிரண்டையுஞ் சேர்ந்தான்,—துயர் அடையான் -
(அச்சனால்) துன்பத்தை அடையாணியினன். ஏ-று. (சசு)

சுருதித்தலை யண்ணாமலை தொழுதான்சுரர் போற்று
மருமைத்திருக் காளத்திசென் றடைந்தானன வரதம்
பரத்துட னாடுஞ்சபை பணிந்தான்பணி மீதே
மருவித்துயில் கோவிர்தனை மதித்தன்பொடு துதித்தான்.

இ-ள். அண்ணாமலை சுருதித்தலை தொழுதான் - அண்ணாமலையில் வேத
நாதரை வணங்கினான்,—காளத்திசென்று சுரர்போற்றும் அருமைத்திரு

அடைந்தான்—காளத்தியிற்போய்த் தேவர்துதிக்கும் (பெருமானாகிய) அருந் திருவைச் சேர்ந்தான்,—அனவரதம் பரதத்து உடன் ஆடுஞ் சபை பணிந் தான் - சித்தியமும் பரமாகிய பிரமம் அம்மையாரோடு நடிக்கும் (கனக) சபையை வணங்கினான்,—பணிமீது மருவீத் துயில் கோவிந்தனை அன் பொடு மதித்துத் துதித்தான் - சேடன்மேற் பொருந்தி உறங்குகின்ற விட் டெனுவை அன்போடு நினைந்து துதித்தான். ஏ-று (சஎ)

முத்தாங்கனி நாவற்கிடை முளைத்தாணைக்கை முகிழ்த்தான்
சித்தாமல கத்தாடவித் தெத்தாத்திரெ யன்றான்
மெழ்த்தாமரை விரைப்போதினை மெலிப்பணிந் தேதன்
கைத்தாமரை குவித்தான் றிரைக் காவேரியி னிறங்கி.

இ-ள். முத்தாங்கனி நாவற்கிடை முளைத்தாணைக் கைமுகிழ்த்தான் - முத்துப்போலுங்கனிகளையுடைய நாவலடியிற் சுயம்புவை வணங்கினான்,— சித்தாமலகத்து ஆடவித் தெத்தாத்திரெயன் தாண்மெய்த்தாமரைவிரைப் போதினை மெலிப் பணிந்து - சித்தாமலகத்துக் காட்டிலுள்ள தெத்தாத் திரெயருடைய பாதாரவிந்தங்களைச் சேர்ந்து வணங்கி,—திரைக் காவேரி யின் இறங்கித் தன் கைத்தாமரை குவித்தான்—திரைகளையுடைய காவேரி யில் இறங்கித் தன் கைகளாகியதாமரைகளைக் கூப்பி(ஆசுமணப்புரோக்ஷ ணைக்களுஞ் செய்த)னன். ஏ-று.

இங்கே நாவற்கிடைமுளைத்தாணை என்றார். கயாரணியத்துக் கடவுளை என்றார் இதன் முதலுலார். ஆண்டேநாவண்மரமும் உளதுபோலும்.

சித்தாமலமும் ஒருதலமாயின் சித்தாமலகன் தான் தவித்தெத்தாத் திரெயன் தான் என வகுத்துப் பொருள்கொள்ளப்படும், தவி-தவத்தி. (சஅ)

அரங்கத்தர வணைமேற்றுயி லாழிப்புய லிருதாட்
டரங்கைக்கொடு தாழ்ந்தானெறி தரங்கத்திரை பொன்னி
வரம்பெற்றதண் ணதிப்பாலிரு கரைவாழ்பதி யனைத்தும்
விரும்பித்துதித் திடபக்கிரி மீதாயனை வியந்தான்.

இ-ள். அரங்கத்து அரவணைமேற்றுயில் ஆழிப்புயல் இருதாள் தரங் கைக்கொடு தாழ்ந்தான் - திருவரங்கத்திலே சர்ப்பசயனத்தறங்குகின்ற விட்டுணுவின் உபயபாதங்களையும் அச்சத்தோடு கைக்கொண்டு வணங்கி னான்,—எறி தரங்கத்து இரை பொன்னி வரம்பெற்ற தண்ணி - வீசந் திரைகளால் இரைகின்ற காவேரியாகிய மேன்மைபெற்ற தண்ணியநதியி னது,—இருபாற்கரை வாழ் பதியனைத்தும் விரும்பித்துதித்து - இருபுறக் கரைகளிலும் உள்ள தலங்களையெல்லாம் விரும்பித்துதித்து,—இடபக்கிரி மீது ஆயனை வியந்தான் - இடபமலையில் விட்டுணுவைத் துதித்தான். ஏ-று. (சக)

எட்டாகிய வெட்டாடலி வியைந்தேவினை யாடு
மட்டார்புனற் பிறைதாங்கிய மதுராபுரிக் கரசாங்
கட்டாகிய கடம்பாடலிக் காமாரிநற் சரணந்
தொட்டாடிக்கொண்டாடிக்கனி துளங்கத்துதித் தார்த்தான்.

இ-ன். கட்டாகிய கடம்பாடவி - உறுதியாகிய கடம்பவனத்தின் கண்ணே,—எட்டாகியவெட்டு ஆடலின் இயைந்து விளையாடு - அறுபத்து நான்கு திருவிளையாட்டுக்களோடு கூடி விளையாடிய,—மட்டார்புனற் பிறை தாங்கிய மதுராபுரிக்கரசாங் காமாரிநற் சரணம் - அளவார்ந்த கண்களையையும் பிறையையுந் தாங்கிய மதுரைநாயகராகிய சிவபிரானுடைய பாதக் களை,—தொட்டு ஆடிக் கொண்டாடிக் களிதுனங்கத் துதித்து ஆர்த்தான் - பரிசித்து ஆனந்தக்கூட்தாடிப் புகழ்ந்து களிப்புமிகத் துதித்து(த்தன்னுள் ளே) பந்தித்துக்கொண்டான். எ-று. (௫0)

பொதியாசலத் துயர்மாதவன் பூந்தாமரைச் சரணம்
விதியாலுடன் றுதித்தான்விதி வேதாகமப் பொருரை
நதியாடின நதியின்கரை யிருபாலுள நவைதீர்
பதியாமிரு வோர்வாழ்பதி பலவுந்தொழு தன்னால்.

இ-ன். பொதியாசலத்து உயர்மாதவன் பூந்தாமரைச்சரணம் விதி ஆலுடன் துதித்தான் - பொதியமலையில் அகத்தியமாமுனிவரது பாதாரவீர்தங்களைப் பூசைச் செய்கை அமைதலோடு 'துதித்தான்,—வேதாகமவிதிப் பொருரைநதி ஆடினன் - வேதாகமவிதியாற் பொருரையாற்றின் மூழ்கினன்,—நதியின் இருபாற் கரை உள நவைதீர் பதியாம் - (அவ்)யாற்றின் இருபுறக் கரைகளிலும் உள்ள குற்றமற்ற சலங்களாகிய,—இருவோர் வாழ்பதி பலவுந்தொழுதனன் - இருவரும் வசிக்குந் தலங்கள் யாவற்றையும் வணங்கினன். எ-று. (௫௧)

பொருரைத்திரு நதிசங்கமப் புணரிப்புனன் மூழ்கி
யருமைக்கள கண்டத்தின ஶாற்றாரரை வணங்கி
மருமைக்குழற் கோதாவரி மகிழ்பூப்பச்சென் றாடித்
திருவுக்கணி மலர்போல்வளர் செயந்திப்பதி புகுந்தான்.

இ-ன். பொருரைத்திருநதி சங்கமப் புணரிப்புனன் மூழ்கி - பொருரை யாறு பொருந்துமிடத்துச் சமுத்திரதீர்த்தத்தின் முழுகி,—அருமைக்கள கண்டத்தினர் ஆற்றாரரை வணங்கி - அரிய நீலகண்டராகிய ஆற்றாரப் பெருமானை வணங்கி,—மருமைக்குழற் கோதாவரி மகிழ்பூப்பச் சென்றாடி - நறுங்கருக்கூந்தலையுடைய கோதாவரியின் மகிழ்பெருந் போய்முழுகி,—திருவுக்கு அணி மலர்போல் வளர் செயந்திப்பதி புகுந்தான் - இலக்குமிக்கு (வாசமாகிய) அழகிய பூப்போல வளருகின்ற செயந்திகரிற் பிரவேசித்தான். எ-று. (௫௨)

மீதாறின னிருந்தேகந்த வெற்புஞ்சிந்து புரமு
மோதாதுணர் வான்ருளிணை புளங்கொண்டுடன் றுழ்ந்தான்
றுதான்மயங் காப்பூசுநர் தமையஞ்சலி செலுத்திக்
கோதாமத நீத்தைந் து குரோசத்தெல்லை சூழ்ந்து.

இ-ன். மீதாறினன் இருந்து - ஆகாயநெறியினையுடைய(அச்சகமுனி) வன் (அச்செயந்தியெல்லையிலே) தங்கி,—ஓதாதுணர்வான் தாளிணை உளங் கொண்டு உடன் கந்தவெற்புஞ் சிந்துபுரமுந் தாழ்ந்தான் - (குருவாகிய) வியாசமுனிவனுடைய உபயபாதங்களையுந் தியாளித்துக்கொண்டு உடனே கந்தமாதமலையையுஞ் செயந்திபுரத்தையும் நோக்கி நமஸ்கரித்தவனாய்,—தாதான் மயங்காப் பூசுநர்தமை அஞ்சலிசெலுத்தி - பொன்னினான் மயங்

காத (இரிசுவதந்திரப்) பிராமணரை (நோக்கி) ஆஞ்சலிசெய்து,—கோதாம். மதம் நீத்து ஐந்துரோசத்து எல்லை சூழ்ந்து—சூற்றமாகிய மதத்தை ஒழித்து ஐந்துரோசத்ததாகிய (அச்செயந்தியின்) எல்லையை வலஞ்செய்து. எ-று. (௫௩)

இரவித்தடந் தேர்தோய்ந்தெழு மிரவிப்பெயர்ச் சந்த வரையிற்கடி திழிந்தவ்வழி வளர்பூசுநர் வழங்கு மருமைச்சுரு தியின்வாய்ந்துள வாணவருக் கியமும் பருவத்துடன் வாங்கித்திரை வதனாரம்பம் படிந்தான்.

இ-ள். இரவித்தடந்தேர் தோய்ந்தெழுஞ் சந்த இரவிப்பெயர் வரையிற் கடிதிழிந்து - சூரியனது மகாரதத்தை அனோந்துயர்ந்த கந்தமாதன மலை என்னும் மலையில் விரைந்திறங்கி,—அவ்வழி வளர்பூசுநர் பருவத்துடன் வழங்கும் - ஆண்டு (ஞானம்)வளர்ந்த பிராமணர் கொண்டாட்டத் தோடுகொடுத்த,—அருமைச் சுருதியின் வாய்ந்துள ஆண அருக்கியமும் வாங்கி - அரிய வேத(மந்திராபிமந்திரண)த்திற் சிறந்த (மேன்மை)நீங்காத அருக்கியத்தையும் ஏற்று,—திரைவதனாரம்பம் படிந்தான் - முகாரம்பதீர்த்தத்து முழுகினான். எ-று. (௫௪)

கங்கைக்கெழு மடங்காங்கடற் கரைக்கந்தபுட் கரிணி சங்கற்பவி கற்பத்தொடு தாழ்ந்தான்றவத் துயர்ந்தா னங்கற்புத நிறைநீர்த்தமொ ரறுநான்கினும் படிந்தான் றிங்கட்பிள வளவுஞ்சடைச் சிவன்ருள்சிரம் புனைந்தான்.

இ-ள். தவத்துயர்ந்தான் - தவத்தானுயர்ந்த(அம்முனி)வன்,—கங்கைக்கெழு மடங்காங் கடற்கரைக் கந்தபுட்கரிணி சங்கற்பவிகற்பத்தொடு தாழ்ந்தான் - கங்கையினெழு மடங்காகிய சமுத்திரதீர்த்துள்ள கந்தபுட்கரிணியிலே சங்கற்பவகைகளோடு முழுகினான்,—அங்கு அற்புதசிறை தீர்த்தமொ ரறுநான்கினும் படிந்தான் - அங்கே அதிசயநீரம்பிய இருபத்து நான்குதீர்த்தங்களினும் முழுகினான்,—திருகட்பிளவளவுஞ்சடைச் சிவன்ருள் சிரம்புனைந்தான் - சந்திரகண்டமணிந்த சடையினையுடைய சிவபெருமானது திருவடியை உச்சிமேற்கொண்டான். எ-று. (௫௫)

போராணைமு கத்தானடிப் போதா கமவிதியிற் பேராதரத் தாராதனை பிறழாநெறி புரிந்தா னராவமு தடித்தாமரை யணிநூபுர மணிபிற் சீராலுறு நவவீரர்க டிருத்தாண்மலர் துதித்தான்.

இ - ன். போராணைமுகத்தான் அடிப்போது - யானைமுகக்கடவுளினுடைய திருவடிமலர்களுக்கு,—ஆகமவிதியிற் பிறழாநெறி பேராதரத்து ஆராதனை புரிந்தான் - சிவாகமவிதியின் மாறவண்ணம் பெருங்காதலோடு பூசைசெய்தான்,—ஆராவமுது அடித்தாமரை அணிநூபுரமணியிற் சீராலுறு நவவீரர்கள் திருத்தாண்மலர் துதித்தான்—உமையம்மையாருடைய பாதபங்கயங்களின் அழகிய சிலம்புகளிற் பரந்த இரத்தினசத்திகளினின்று சிறப்போடு தோன்றிய நவவீரர்களுடைய ஸ்ரீபாதபங்கயங்களைத் துதித்தான். எ-று. (௫௬)

அயிராவதற் தருமாதனை யடித்தாமரைப் போதுங்

- குயில்வாய்மொழிக் குறக்கோமளக் கொடித்தாமரை யடிபுந்

துயின் மாலையு முவணத்தையுஞ் சூழ்தேவர்க டமையுஞ்
செயிர்தீர்மனு விதியான்மல ரிறைத்தேசிரங் குவித்தான்.

இ-ள். அயிராவதந்தருமாது இணையடித்தாமரைப்போதும் - தெய்வ
யானையம்மையாருடைய உப்புபாதாரவிந்தங்களையும், — குயில்வாய்மொழிக்
கோமளக் குறக்கொடித் தாமரையடியும் - குயிலிசைபோலு மொழியை
யுடைய அழகாகிய வள்ளியம்மையாரது பாதாரவிந்தங்களையும், — துயின்
மாலையும் உவணத்தையுஞ் சூழ்தேவர்கடமையுஞ் செயிர்தீர்மனு - (தம்மைச்
செயித்துத்) துயிலுகின்ற மாலையுங் கருடனையுஞ் சூழ்த்த தேவர்களையுந்
துன்பத்தினிக்குிய மந்திரங்களால், — விதியான் மலரிறைத்துச் சிரங்குவித்
தான்-விதிப்படி அருச்சித்து(க் கைகளை) உச்சிமேற் கூப்பினான். ஏ-று. ()

பொன்னீடுவி மானத்துருப் போலார்திசை முகனின்
னன்னையமுச் சூலச்சகந் நாதச்சிவக் கொழுந்தைத்
தன்னேரிலம் முனிபுங்கவன் றகுசோடச விதியா
லின்னையருள் ஷீரோன்றல ரிறைத்தான் வினைகுறைத்தான்.

இ-ள். நீடு பொன்விமானத்து உரு ஆந் திசைமுகன் - உயர்த்த பொன்
விமானவுடைய பிரமதேவரது — இன் னன்னைய முச்சூலச் சகந்நாதச்
சிவக்கொழுந்தை - இனிய எல்லன்புக்கு இலக்காகிய சூலப்படை
யுடைய சகந்நாதரென்னுஞ் சிவபெருமானை, — தன்னேரில் அம்முனிபுங்க
வன் - தன்னிகரில்வாத அம்முனிச்சிரேட்டன், — தகுசோடசவிதியால்
இன்னே அருள்வீரென்று அலரிறைத்தான் - தக்க பதினாறுபசாரங்களோடு
இப்போதே அருள்செய்கவென்று அருச்சித்தான், — வினை குறைத்தான் -
(அதனால் தன்) கருமத்தைத் தேய்த்தான். ஏ-று. (இஅ)

சுரர்மாதவர் முறைசூழ்தரத் துளவோனருண் மடவா
ரிருபாலுற றெடுவேலெடு மிகற்கூர்ப்பகை தணிப்பான்
வருகாரண மாய்முக்குணங் கடந்தானந்த மயமா
முருகேசனை யிமையாதுள மோனத்தோடு பார்த்தான்.

இ-ள். சுரர்மாதவர் முறை சூழ்தர - தேவரும் முனிவரும் முறையாற்
சூழ, — துளவோனருண் மடவார் இருபாலுற - திருமால்பயந்த அம்மைமார்
இருபுறத்தும் இருப்பு, — றெடுவேலெடும் - உயர்த்த வேலாயுதத்தோடும், —
இகற் கூர்ப்பகை தணிப்பான் வரு காரணமாய் முக்குணங்கடந்து ஆனந்த
மயமாம் முருகேசனை - வலிமையையுடைய குரளையுசத்துருவைச் சந்
கரிக்க வந்த காரணமாய் முக்குணங்களையுங் கடந்து ஆனந்தரூபியான
முருகக்கடவுளை, — இமையாது உளம் மோனத்தோடு பார்த்தான் - கண்
ண்மையாமல் மனம்பொருத்த மெனனத்தோடு பார்த்தான். ஏ-று. (இக)

பார்த்தான் பதினாறும்விதிப் படிபூசனை பரிவிற
கூர்த்தாறு முகேசன்பதக் கொழுங்கோகன தம்பூத்
தூர்த்தான்விதிப் புணன்மாமழை சொரிந்தான்மயிர்க் கூச்சப்
போர்த்தான்கரங் குவித்தஞ்சலி புரிந்தாவலிற் புகழ்வான்.

இ-ள். பார்த்தான் - (அங்கனம்) பார்த்த முனிவன், — விதிப்படி பதி
னாறும் பூசனை பரிவிற கூர்த்து-விதியின்படி பதினாறுபசாரங்களோடாகிய
பூசனையு அன்புடன் மிகச்செய்து, — ஆறுமுகேசன் தொழும் பதக் கோகன

தம் பூத் தூர்த்தான் - ஆறுமுகபெருமானது ஸ்ரீ பாதாரவித்தங்களிற் பூக் களைத் தூவினவனாய், விழிப்புணன்மாமழை சொரிந்தான் - கண்ணீர்ப் பெருமழை சொரிந்து, —மயிர்க்குச்சுப் பேர்த்தான் - மயிர்ச்சிலிர்ப்பான் மூடப்பட்டவனாய், —கரங்குவித்து அஞ்சலிபுரிந்து ஆவலிற் புகழ்வான் - கைகளைக்கூப்பி அஞ்சலியாக்கி விருப்பத்தோடு துதிப்பான். எ-று. (சு0)

வேறு.

பன்னிரு கரத்தாய் போற்றி பசும்பொன்மா மயிலாய் போற்றி
முன்னிய கருணை யாறு முகப்பரம் பொருளே போற்றி
கன்னிய ரிருவர் நீங்காக் கருணைவா ரிதியே போற்றி
பென்னிரு கண்ணே கண்ணு ளிருக்குமா மணியே போற்றி.

இ-ள். பன்னிருகரத்தாய் போற்றி - பன்னிரண்டு திருக்கரங்களை யுடையீர் காக்க, —பசும்பொன்மாமயிலாய் போற்றி - பசுமையாகிய அழகிய பெரிய மயிலையுடையீர் காக்க, —முன்னியகருணை ஆறுமுகப்பரம்பொரு ளே போற்றி - முற்பட்ட கிருபையையுடைய சண்முகப்பதியே காக்க, — கன்னியரிருவர் நீங்காக் கருணைவாரிதியே போற்றி - அம்மைமாரிருவரும் அகலாத கிருபாசமுத்திரமே காக்க, —என்னிருகண்ணே கண்ணு ளிருக்கும் மாமணியே போற்றி - என்னிரண்டுகண்களுமானீர் கண்களினுள்ளிருக் கும் பெருமையானமணிகளுமானீர் காக்க எ-று. (சு1)

கருணைமா றுதுள் னொறுங் கண்கள் பன்னிரண்டி னாலே
யிருவினை களைந்த மேலோர்க் கினியவா னந்த மெல்லாம்
வரன்முறை பெருக்கி யன்னுர் மனமெனுங் கோயிற் தூண்டாத்
திருவிளக் கொளியாம் வைவேற் செயந்தியம் பதியாய் போற்றி.

இ-ள். கருணை மாறாது உள்ளாறுங் கண்கள் பன்னிரண்டினால்-அருள் ஒழியாது உள்ளே ஊறுகின்ற பன்னிரண்டு திருக்கண்களாலும், —திரு வினை களைந்த மேலோர்க்கு இனியவானந்தமெல்லாம் வரன்முறை பெரு க்கி - திருவினை களை ஒழித்த சத்துக்களுக்கு இனிய சூக்களையெல்லாம் வரலாற்றுவழியே பெருகச்செய்து, —அன்னுர் மனமெனுங் கோயில் தூண் டாத் திருவிளக்கொளியாம் - அவரது உள்ளங்களாகிய கோயில்களிலே தூண்டவேண்டாத திவ்ய தீபகாந்தியாய்விதும், —வைவேற் செயந்தி யம்பதியாய் போற்றி - கூரிய வேலையுடைய செயந்திபுரேசரே காக்க. எ-று. (சு2)

அருஞ்சகந் நாதா செம்பொன் னுழியங் கடவுள் வேதன்
பொருஞ்சமர் வீர வாகு பொருதலைத் தெதியுந் தெண்ணீர்க்
கருங்கடல் வணங்கு நோன்றாட் கலவமா மயிலாய் தேவி
தருஞ்சிறு குருந்தே வாணோர் தமக்கெலாங் குருணே போற்றி.

இ-ள். அருஞ்சகநாதா - அரிய உலகநாயகரே, —செம்பொன் ஆழி அங்கடவுள்-இலக்குமியையுஞ் சக்கிரத்தையும் உடைய விட்டுணவாலும், — வேதன் - பிரமாவாலும், —பொருஞ்சமர் வீரவாகு பொருகின்ற போரினை யுடைய வீரவாக்குவாலும், —பொருது அலைத்து எறியுந் தெண்ணீர்க் கருங் கடல் - பொருது திரைத்து எறியுந் தென்னிய நீரையுடைய கரியகடலா லும், —வணங்கு நோன்றாட் கலவாமாமயிலாய் - வணங்கப்படும் வலிய பாத

ங்களையுடைய மயில்வாகனக் கடவுளே,—தேவி தருஞ் சிறுகுருந்தே - அம்மையார் பயந்த சிறுகுழந்தையே,—வானோர்தமக்கெலாந் குருவே போற்றி-தேவர்க்கெல்லாந் குருவே காக்க. எ-று. (சுந)

வேறு.

ஓர்வடிவ மரமிரண்டு வினைக்கவடு மலமூன் றுயர் வேர்வைத் தறமாதி நான்குபழம் பழுத்தே, யார்பூத மஞ்சுகிறு கப்பாகி யாறா மருங்காம முதற்றழைவைத் தெழுதாது தோலா, யேர்புரி யட்டகமாய வெண்பூக்கொண் டொன்பா நெணும்வாயிற் கணு வைத்துத் திசைபத்து நிழலாந், சீர்பெருகு பலமரங்க ளினவா க்கி வளர்க்குஞ் சிந்துபுரக் குமராவன் செஞ்சரணம் போற்றி.

இ-ள். ஓர்வடிவ மரம் - ஒருடம்பாகிய மரம்,—இரண்டிலினைக் கவடு மலமூன்று உயர்வேர் வைத்து - இருவினைகளாகிய கவடுகளோடு மும்மலங் களாகிய உயர்ந்த வேர்களை வைத்து,—அறமாதி நான்குபழம் பழுத்து-தரும முதலிய நான்குபழங்கள் பழுத்து,—ஆர் பூத மஞ்சு சிறு கப்பாகி - ஆர்ந்த பஞ்சபூதங்களாகிய சிறு கொட்புகளுடையதாய்,—அருங்காமமுதல் ஆறாந் தழைவைத்து - அரிய காமாதியாறாகிய தழைகளை வைத்து,—எழுதாது தோலாய்-சத்ததாதுக்களாகிய தோலுள்ளதாய்,—ஏர்புரியட்டகமாய எண் பூக்கொண்டு - அழகிய புரியட்டகங்களாகிய எண்மலர்களைக்கொண்டு,—ஒன்பானெனும் வாயிற் கணுவைத்து - நவத்துவாரங்களாகிய கணுக்களைத் தாங்கி,—திசைபத்தும் நிழலாம் - பத்துத்திசைகளிலும் நிழலைச்செய்வ தாய்,—இன சீர் பெருகு பலமரங்கள் ஆக்கி வளர்க்குஞ் சிந்துபுரக் குமரா உன் செஞ்சரணம் போற்றி - இவ்வியல்புடைய சிறப்புமிக்கு பலமரங்களை ஆக்கிவளர்க்கின்ற செயந்திப்புரத்துக் குமராகவாய் உம்முடைய ஸ்ரீபாதங் கள் காக்க. எ-று. (சுச)

சாற்றியகம் மொளியாகிக் கம்மெனுமிந் திரியந் தமைக்கடந்து ககரென்னுஞ் சுரர்கணத்தின் பதியாய், போற்றுகக மயிலுகை த்துக் கம்மெனுமின் புருவாய்ப் புகல்கமெனின் திரியவணி பூண்ப வனுமாகி, யாற்றலுறு கம்மான வாகாயந் தனக்கு மாதிரி முடி வாகி யடியேனுக் கிருதா, னேற்றமுள்ள கதிகாட்டி யெனையா ண்ட சுடர்வே லேந்துகரச் சிந்துபுரத் திறைபோற்றி போற்றி.

இ-ள். சாற்றிய கம் ஒளியாகி - சொல்லப்பட்ட கம்மென்னுஞ் குரிய னாகி,—கம் எனும் இந்திரியந்தமைக் கடந்து - கம் என்னும் இந்திரியங் களைக் கடந்து,—ககர் என்னுஞ் சுரர்கணத்தின் பதியாய் - ககர் என்னுந் தேவர்களுடைய கூட்டத்தின் தலைவராய்,—போற்று கக மயில் உகைத்து-துதிக்கின்ற பறவையாகிய மயிலைச் செலுத்தி,—கம் எனும் இன்புருவாய்-கம் என்னும் இன்பமே வடிவமாய்,—புகல் கம் என் இந்திரியவணி பூண்ப வனுமாகி - (கற்பித்துச்)சொல்லப்படுகின்ற கம் என்னும் இந்திரியங்களாகிய அணிகளைத் தாங்குபவருமாய்,—ஆற்றலுறு கம் ஆன ஆகாயந் தனக் கும் ஆதிநடு முடிவாகி - தாங்குகின்ற கம் என்னும் ஆகாயத்துக்கும் முத லிடைகடைகளாய்,—அடியேனுக்கு இருதாள் ஏற்றமுள கதிகாட்டி எனையா ண்ட சுடர்வேல் ஏந்துகரச் சிந்துபுரத்திறை போற்றி போற்றி - தமிழே னுக்கு உபயபாதங்களாகிய உயர்ந்தகதிகையக்காட்டித் தமிழேனையாண்ட சோதிவேற்கரத்துச் செயந்திபுரேசரே காக்க காக்க. எ-று

கம்மஞ்சியன், இரத்திரியர், இன்பம், ஆகாயம். ககம்மதேவர். ககம் = பட்சி. நன்னெட் ககரம் ஆரியத்தின் இரண்டாகக் கசரமாம். “கம்மா தீதம் கனைச் செய்யம் கதாரூடம் கபூதணம், காந்தம் காதம் கமத்யம்ச காகிர் திம் ப்ரணமாம் யகம்” என்னும் முதலாம் கலோசம்பற்றி இக்கணம் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. மேலும் இவ்வாறுவருதல் காண்க. (கக)

வேறு.

கருத்தரு ஞான மாய கருந்தினும் விளக்கும் வானப் பரிதியங் கதிரில் முத்துப் படி வம்போ பளவையாழா விருகட சவையு மொன்றா நியற்றி யோர் பரம மாக குருவடி. வாகி வந்த குமரனே போற்றி போற்றி.

இ-ள். கருத்தும் ஞானமாய - கனைத்தல் கூடாத ஞானமே வடிவமான, - கருத்து எனும் விளக்கும் வானப்பரிதி - (அடியார்க்கு அகல்குளே நீக்கி அவர்) கருத்துக்கள எவற்றையும் விளக்கும் ஞான) ஆகாயத்துச் சூரியனுடைய சிவபெருமான், - அங்கதிரின் முத்து - அருட்பிரகாசத்தின் முகிர்ந்து, - படிவம் அளவையாப் போம் மூலிருகடாவையும் ஒன்றா யியற்றி - (அளவிடப்படாததமது) திருமேனியினின்று அளவுடையதாகப் போகச்செய்த ஆறுபொறிகளையும் ஒன்றாயமைக்க, - ஓர் பரமமாக குருவடி. வாகி வந்த குமரனே போற்றி போற்றி - ஒப்பில்லாத பரமமாக ஆனந்தகுரு ரூபமாய்வந்த குமரரே காக்க காக்க. எ-று. (கக)

இருமையி னுண்மை மூவா விளமைசேர் ஞானி யோர்தம்
விரிதரு தியான மேவி மேயவந் திரியத் தாலுந்
தெரிதர லரிதா யார்க்குந் தேற்றரு துட்ப மாருஞ்
சரவணத் தளிமஞ் சாருஞ் சண்முகத் திறையே போற்றி.

இ-ள். இருமையில் துண்மை மூவா இளமைசேர் ஞானியோர்தம் விரிதரு தியானம் மேவி - இருவினையுமில்லாத மதி துட்பமழியாத இளமையைச் சேர்ந்த ஞானிகளினுடைய விரிந்ததிரானத்தைப்பொருந்தி, - மேய ஆந்திரியத்தால் தெரிதரல் அரிதாய் - (ஏனையோர்க்குப்) பொருந்திய இந் திரியங்களால் அறிதல்கூடாமையாய், - யார்க்குந் தேற்றரு துட்பமாகும் - எவரானுந் தெளிதல்கூடாத துண்பொருளாகிய, - சரவணத் தளிமஞ் சாருஞ் சண்முகத்திறையே போற்றி - சரவணாவாயிற் (புஷ்ப) சயனத் தைச்சார்ந்த அறுமுகக்கடவுளே காக்க. எ-று. (கௌ)

வேறு.

கோவான வினாதிக்க கோவான புவனிக் குழுவீண்பு நடத்தி
யந்தக் கோவான துறக்கக், கோவாகிக் கோவான பசுபதியு மாகிக்
குகையான விதயமெனுங் கூடாகி வாக்காங், கோவாலும் விழி
யான கோவாலும் புவன கோடியிலுண் டானசர மசரமனைத் தினை
யுங், கோவாகிப் புரந்தளிய னுளக்கமலத் துள்ளே குடியிருக்கு
மருட்கடம்பக் குமரனடி போற்றி.

இ-ள். கோவான இனாதி - கோவென்னுஞ் சூரியனாகி, - கோவான புவனிக் குழுவீணையும் நடத்தி - கோவென்னும் புவனங்களின் கூட்டத் தையும் பிரேரித்து, - அந்தக் கோவான துறக்கக் கோவாகி - அழகினை யுடைய கோவென்னுஞ் சுவர்க்கத்துக்குத் தலைவனாகி, - கோவான பசுபதியு

மாகி - கோவென்னும் பசுக்களுக்குப் பதியுமாகி, — குறையான இதயமெனும் கூடாகி - குறையென்னும் (அன்பரது) மனமாகிய வாசஸ்தானத்தை யுடையவராகி, — வாக்காங் கோவாலும் விழியான கோவாலும் புவன கோடியிலுண்டான சர மசரமனைத்தினையுங் கோவாகிப் புரந்து - திருவாக் காகிய கோவினாலுந் திருக்கண்ணாகிய கோவினாலும் அனேக புவனக்களி லுள்ள சங்கமஸ்தாவரக்களையெல்லாம் நாயகராய்க் காத்து, — அளியன் உளக்கமலத்துள்ளே குடியிருக்கும் அருட்கடம்பக் குமரனடி போற்றி - அடியேனது இதயதாயரையினுள்ளே வசிக்கின்ற அருட்களையுடைய கடப்ப மாலையையணிந்த குமாரபெருமானது திருவடிகள் காக்க. எ-று

கோ வன்னும் பலபொருளொருசொல்லின் ககரம் ஆரியத்தின் மூன்றாக் ககரமாம். (சுஅ)

ஞானவடி வாகிமுது ஞானவிதை யாகு நன்னுதலின் முலையமு துக் கிண்குழவியாகி, ஞானமெனும் பாற்கடலி னெச்சுழிய தாகி ஞானநிழ லாம்பெரியர் நல்லிடமு மாகி, ஞானநிறை கதிராகி ஞானியர்க்கு மெட்டா ஞானவிரு சத்தியுட னிருந்தெவையுங் காத்து, ஞானமொடு வடநிழலி னிருப்பார்க்கும் விருப்பா ஞான வுரை விரித்தருரு நாதனடி போற்றி.

இ-ள். ஞானவடிவாகி - ஞானரூபமாகி, — முதுஞான விதையாகும் நன்னுதலின் முலையமுதுக்கு இண்குழவியாகி - பழைய ஞானகாரணமா கும் உமையம்மையாருடைய திருமுலைப்பாலுக்கு இனியகுழந்தையாய், — ஞானமெனும் பாற்கடலின் நடுச்சுழியதாகி - சிவஞானநூலென்னும் பாற் கடலின் நடுவின் சுழியாகி, — பெரியர் ஞானநிலை நல்லிடமுமாகி - பெரி யோர்களுக்கு ஞானமென்னும் நிழலைக் கொடுக்கின்ற நல்லவிடமுமாகி, — ஞானநிறை கதிராகி - ஞானநிறைந்த சூரியனாகி, — ஞானியர்க்கும் எட்டா ஞானவிருசத்தியுடன் இருந்து எவையுங் காத்து - ஞானிகளுக்கும் எட் டாத ஞானத்தையுடைய இரண்டசத்திகளோடும் இருந்து எவற்றையுங் காத்து, — ஞானமொடு வடநிழலின் இருப்பார்க்கும் விருப்பா ஞானவுரை விரித்த குருநாதனடி போற்றி - ஞானம்போதித்தலோடு கல்லால்கீழலி லிருந்தவருக்கும் விருப்பாகிய ஞானமொழியைப்போதித்த குருமூர்த்தியின் பாதுக்கள் காக்க. எ-று. (சுக)

விரிக்குமிளங் கதிராகி மேனியந்தச் சுடரை விளக்குவிக்கு மவனாகி விளங்குமிளங் கதிராற், பெருக்குமயன் மாலீசன் போற் படைத்துங் காத்தும் பின்னுடைத்துஞ் சிவனிதயப் பேரிடத்து நிறைவாய், நெருக்கியவுற் பவமுதல வாராகும் பருவ நிறையுமந்த வடிவகன்று நனைவார்க ளுளத்தே, யிருக்குமிருக் கழியாத பரம் பொருளு மாகி யென்னாவிற் குடியிருக்கும் குமரனடி போற்றி.

இ-ள். விரிக்கும் இளங்கதிராகி-(ஒளியை) விரிக்கும் பாலசூரியன் போன்று, — அந்தச்சுடரேமேவி விளக்குவிக்குமவனாகி - அச்சூரியனைக் கூலந்து விளக்குபவராகி, — விளங்கும் இளங்கதிரால் - பிரகாசிக்கின்ற பால சோதியோடு, — பெருக்கும் அயன் மாலீசன்போற் படைத்துங் காத்தும் பின் னுடைத்தும் - பெரிய பிரமவிட்டுணுருத்திரப்போலச் சிருட்டித்துந் திதித்துஞ் சங்கரித்தும், — சிவன் இதயப்பேரிடத்து நிறைவாய் - சிவபெரு

மானுடைய இருதயமாகியபேரிடத்தில் நிறைந்து,—நெருங்கிய உற்பவம். முதல ஆறாகும் பருவம் நிறையும் அந்தவடிவு அகன்று—நெருங்கிய உற்பவம் சைமுதலிய ஆறுகளைகளும் நிறைந்த அஷ்டபருவத்தை நீங்கி,—நினைவார்களின் உளத்தே இருக்கும் இருக்கறியாத பரம்பொருளுமாகி—தியாதார்களின் சித்தத்தே வசிக்கும் வேதமறியாத பரமவஸ்துவமாகி,—என்னுலிற் குடியிருக்கும் சூரமனடி போற்றி—அடியேனது நாக்கின்கண்ணே தங்குகின்ற சூரமனபெருமானது திருவடிகள் காக்க. எ-று.

தசைகள் ஆறாவன: உற்பத்திதசை, பாலியதசை, யெனவனதசை, வயோதிகதசை, விருத்ததசை, மரணதசை என்பனவாம். (60)

வேறு.

காமமே முதல வானுங் கனிதரும் பருவ மாறு
மோமெனும் பொருண்முன் னுன வயர்தரு கோசமாமுற்
கோமறு கவைக ளாறுஞ் சூத்திர மாறு மாகத்
தாமொரு வடிவ மான சண்முக சரணம் போற்றி.

இ-ள். காமமே முதல ஆறும் - காமம் முதலிய ஆறும்,—கனிதரும் பருவம் ஆறும் - கனிப்பைத்தருகின்ற பருவங்கள் ஆறும்,—மோமெனும் பொருண்முன்னுன உயர்தரு கோசமாமுற் - பிரணவகோசம் முதலிய உயர்த்த கோசங்கள் ஆறும்,—கோமறு கவைகள் ஆறும்—சூற்றிறம் சுவைகளாகும்,—சூத்திரம் ஆறும் - சூத்திரங்கள் ஆறும்,—ஆக - (ஆற்றியும் மாற்றியும் பிரேரிக்கப்படுவன) ஆறும்பொருட்டுப் போலும்,— ஒரு வடிவமான சண்முக சரணம் போற்றி - ஏகரூபமான ஆறுமுகக்கடவுளை சரணம்; காக்க.

கோசங்கள் பிரணவகோசம், ஆன்னமயகோசம், பிராணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம் என்பனவாம். இவற்றுண் முன்னதின் உண்மை இத்தூலிற்றானே காணப்படுகின்றது. மற்றைய இஃதும் ஆன்மாவோடு தொடர்புடையனபோலக் காணப்படினும் உண்மையால் அவ்வாறாகாதனவாகிய சரீரம் பிராணன் மனம்விஞ்ஞானம் ஆனந்தம் என்னும் இவையே என்று வேதாந்தத்துக் கூறப்பட்டன. (61)

வேறு.

பக்கமென வாக்ருமை வெண்மையின் வாக்கார்ப் பாச
விரு நூல்கொண்டு பாயசர டாக்கி, மிக்கவதி லேழன்று தூற்
றறுபத் தைந்தா மேவுதின மணிக் குவைகள் கோவைநனி செய்த,
தக்கவட மொன்றலபல் கோடியுந் கோறுஞ் சாத்தியிரு சத்தி
யிரு சாருமுற வைத்தோன், கொக்குவரை யோடுதுணை குருகு
வரை பெயரக் கூர்வேற்கை யேந்திய சூரமனடி போற்றி.

இ-ள். பக்கம் எனவாக் கருமை வெண்மையினவாம் இரு கார்ப்பாச நூல்கொண்டு பாய சரடாக்கி - (கிருஷ்ண சுக்கில) பக்கங்கள் எனப்படுங் கறுப்பு வெள்ளையுமான இரண்டு பருத்திநூல்களாற் பரந்த சரட்டையாக்கி,—அதிலே மிக்க மூன்றுதூற்றறுபத்தைந்தா மேவு தின மணிக் குவைகள் நனி கோவைசெய்த - அச்சரட்டிலே மிகுந்த மூன்றுதூற்றறுபத்தைந்தாகப் பொருத்திய நாட்களாகிய மணிக்கூட்டங்களை நன்றாகக் கோத்த,— தக்கவடமொன்றல பல்கோடி யுந் தோறுஞ் சாத்தி - தருந்த மாலையொன்றையெய்ந்தி (அப்படிப்பட்ட அளவிறந்த மால்கள்) பல்கோடிகளை (ஒரு

யுகத்திலின்றி) யுகங்கடோறும் அணிந்து,—இருசத்தி இருநாரும் உறவைத் தோன் - இரண்டு சத்திகளையும் இருபக்கங்களிலும் பொருத்த வைத்தவராகிய,—கொங்குவரையோடு துணை குருகுவரை பெயரக் கூர்வேல் கையேந்திய குமாரன் அடி போற்றி - (குரணுருவாபி) மலைபோலும் மாமரத்தோடு (தாரகனென்னும்) துணைவனுக் கிவள்ளஞ்சமீலையும் அழியக் கூரிய வேலைக் கைக்கொண்ட குமாரசுவாமியின் பாதங்கள் காக்க. எ-று.

முருகபிரான் காலத்தால் வரையறுக்கப்படாதவுரென்பது இதனால் குறிப்பிக்கப்பட்டது. (எஉ)

திங்களிரண் டறுபதிதழ்ச் செங்கமல முகையார் திகழ்பருவ மாறுசெயி வருடமொரு கொத்தார், தங்குவரு டக்குலைக ளறுப தென நீன்செந் தாமரைத்தண் மலர்மலை தம்மிலா வில்லாக், கொங்குயிர்த்த பலகோடி புனைந்துபொரு சூரன் குடர்மலையுடன் வாகை மணமலை புணையும், துங்கநெடுஞ் சுடர்விரித்த விரண்டு முனைக் கதிர்வேற் சூலமெடுத்த தோவ்கிரணத் துணைச்சரணம் போற்றி.

இ-ள் திங்களிரண்டு அறுபதிதழ்ச் செங்கமல முகையார் - இரண்டு மாசும் (ஆகிய ஒருபருவம்) அறுபது (தினங்களென்னும்) இடங்களையுடைய செந்தாமரைமுகையாம்,—திகழ்பருவமாறு செறி வருடம் ஒரு கொத்தாம்—(அக்கனம்) விளங்குகின்ற ஆறுபருவங்கள் செறிந்த வருடம் ஒரு பூங்கொத்தாம்,—தங்கு வருடக்குலைகள் அறுபது என - (அங்குநர்) தங்கிய வருடக் கொத்துக்கள் அறுபது (ஒருமாலையிலுள்ளன) என்று சொல்லுமாறு,—நீன் செந்தாமரைத்தண்மலர்மலையெனில் அளவில்லாக் கொங்குயிர்த்த பலகோடி புனைந்து—நீண்ட செந்தாமரைப்பூமாலையினால் அளவிற்றச் சுந்தமான பலகோடிகளை அணிந்து,—பொரு சூரன் குடர்மலையுடன் வாகைமணமலை புணையும் - பொருதசூரனது குடர்மலையோடு வெற்றிமலையைப் புனைந்த,—துங்கநெடுஞ் சுடர்விரித்த சூரன்குமுனைக் கதிர்வேற் சூலம் எடுத்தோன் கிரணத் துணைச்சரணம் போற்றி - மிகவுயர்ந்த சொல்வைய விரித்த இரு முனைகளையுடைய கதிர்வேற்படையை எடுத்தவரது ஸீபாதா ரவிர்த்தங்கள் காக்க. எ-று.

இதனால் மேலேத்திருவிருத்தத்திற் குறிப்பிட்ட பொருளே பிறிகொரு படியான் வருணித்து விளக்கப்பட்டது. (எ௩)

வேறு.

விள்ளுதற் கரிய வானு வித்ததொடு பகவ னாகித் தெள்ளமுத் குளங்க டந்து வேதியர் சிறப்பி னேத்தக் கொள்ளமுத் தேவர் தம்மாற் குலையம் புரப்பச் செய்து வள்ளியோர் பங்கில் வைத்த வானவ சரணம் போற்றி.

இ-ள். விள்ளுதற்கரிய ஆறுவித்ததொடு பகவானாகி-சொல்லற்கரிய (முற்றிவு வரம்பில்லாப்) இயற்கையுணர்வு சுவதந்திரமுடைமை அழிவிலாற்றல் வரம்பிலாற்றல் என்னும்) ஆறுகுணங்களுளாடு (ஐசுவரியம் வீரியம் திருஞானம் புகழ் வைராக்ஞியம் என்னுமாறுமாகிய) பகத்தையுடையராகி,—தெள்ளமுக்குணங்கடந்து - தெளிவாய முக்குணங்களையும் கடந்து,—கொள்ளு முத்தேவர் தம்மாற் குலையம் புரப்பச் செய்து—(சமதானையைக்) கொண்ட முத்தேவர்களாற் பூமியை ஆளுவித்து,—வேதியர் சிறப்பின்

ஏத்த வள்ளி ஓர்பங்கில் வைத்த வானவ - (அற்றயினும் அடியராகிய) வை, திகர்கள் சிறப்புப்பெறுதல் காரணமாக வழிபடும்பொருட்டுக் (கற்பிசை ரூபங்கொண்டு) வள்ளியம்மையை ஒருபாவில்வைத்த கடவுளே,—சரணம் போற்றி - சரணக் காக்க. எ-று (எசு)

மறையவர் மகத்தி னீட்டு மாகுதி வழங்கக் கூவு
நிறையுமந் திரமுள் னோர்ந்து நீடிருங் கதிபன் னார்க்கு
முறையுந் தருளு மாறு முகமுரு கேச பூந்தா
ணைறமலர் கமலப் போது நம்பினேன் போற்றி போற்றி.

இ-ள். மறையவர் மகத்தின் ஈட்டும் ஆகுதி வழங்கக் கூவும் நிறையு மந்திரம் உள்னோர்ந்து - வேதியர்கள் யாக்கங்களிலே ஈட்டிக்கொண்ட ஆகுதிகளை உதவ அழைக்கும் நிறைந்த மந்திரங்களை உணர்ந்து,—அன்றா ர்க்கு நீடிருக்கதி முறையுந் தருளும் ஆறுமுக - அவர்க்கு உயர்கதியை முறையே செய்தருளும் ஆறுமுகரே,—முருகேச - முருகக்கடவுளே,— பூந்தான் நறைமலர் கமலப்போது நம்பினேன் - ஸ்ரீபாதங்களாகிய சுகந்தம் பரந்த தாமரைமலர்களை நம்பினேன்,—போற்றி போற்றி - காக்க காக்க. எ-று. (எடு)

சுகமெனு துட்ப மாகிக் குகையெனு மிதய வீட்டிற்
சுகைவரை யிருப்பார் தங்கள் குகையெனு மிதயப் போதி
ல்கமகிழ்ந் தன்னம் போல வருளுட னிருக்கு மாறு
முகசுக வெணையாட் கொண்ட முனிப்பூஞ் சரணம் போற்றி.

இ-ள். சுகை எனும் இதய வீட்டிற் சுகம் எனும் துட்பமாகி - சுகை என்னும் (பிரமாண்ட சரீரத்தின்) இருகமஸ்தானத்திற் சுகம் என்னும் இரகசியமாகி,—வரைக்குகை இருப்பார் தங்கள் குகையெனும் இதயப் போதில் - மலைமுழைகளில் உறைவா(ராகிய யோகிய)ரது குகையென் னும் இருதயமலரில்,—அன்னம்போல அகமகிழ்ந்து வருளுடனிருக்கும் ஆறுமுக சுக - அன்னம்போல மனமகிழ்ந்து வருளுடையோடயருஞ் சண்முக ரே சுகரே,—எனையாட்கொண்ட முனிப்பூஞ் சரணம் போற்றி - அடியேனை ஆட்கொண்ட பாதாவிந்தங்கள் காக்க. எ-று

சுகம்=இரகசியம்; இது குதியம் என்பதன் சிதைவு. சுகை=இருதயம், மலைமுழை. ஈண்டு முதலாக் ககரங்கள் ஆரியத்து முறைக்ககரங்களெனவும், இரண்டாக் ககரங்கள் ஹாரங்களெனவும் உணர்க. (எசு)

பரன்சிகை தருமன் சென்னி பதுமத்தன் மேல்வாய் வேள்வி
புரந்தரு கீழ்வாய் கண்ண னுலமுயர் வருடங் கோச
நிரந்தவச் சுவினிப் புத்தே னீண்முன்கா லுதர நாப்பன்
புரிந்தவத் திரியோ டாமித் திரன்பின்கால் புனலின் னேந்தே.

வாற்கணு வனலி ரண்டாம் வான்கணு மகவான் மூன்றாம்
பாற்கணுப் பிரமர் பத்துப் பகர்தரு நான்காய் நீண்ட
மேற்கணு வபயத் தெய்வ மேயதோர் சிஞ்சு மாரத்
தேற்புறப் புடவி காக்கு மின்னருட் கடம்பா போற்றி.

இ-ள். பரன் சிகை - பரமபதியே சிகையும்,—தருமன் சென்னி - இயமன் சிரமுடி,—பதுமத்தன் மேல்வாய் - பிரமா மேல்வாயும்,—வேள்வி

உரந்தரு கீழ்வாய் - யாகபுருஷன் வலிமையைத்தருங் கீழ்வாயும், -கண்ணன் உளம் - விட்டுணு மனமும், -உயர் வருடங் கோசம் - உயர்ந்த வருடங் கோசமும், -சீரந்த அச்சவினிப் புத்தேள் நீண் முன்கால் - கலந்த தேவவைத்தியர் நீண்ட முன்காலும், -புரிந்த அத்திரியோடு ஆம் மித்திரன் உதரம் நாப்பண் - விரும்பிய அத்திரியும் ஆகிய மித்திரனும் (முறையே) வயிறும் நடுவும், -புனலின்வேந்து பின்கால்-வருணன் பின்காலும், -அனல் வாற்கணு - அக்கினி வாலிலுள்ள (முதலாக்)கணுவும், -மகவான் இரண்டாம் வான்கணு - இந்திரன் இரண்டாம் பெரியகணுவும், -பத்துப்பிரமர் மூன்றாம் பாற்கணு - தசப்பிரமர் மூன்றாம் உரிமையான கணுவும், -அபயத் தெய்வம் பகர்தரு நான்காய் நீண்ட மேற்கணு - அபயதேவதை கூறப்படும் நாலாவதாய் நீண்ட மேலானகணுவும், -மேயதோர் சிஞ்சுமாரத்து ஏற்புறப் புடவி காக்கும் இன்னருட் கடம்பா போற்றி - ஆக அமைந்த முதலைவடிவத்தோடு ஏற்குமாறு பூமியைக் காக்கும் 'இனிய கருணையையுடைய கடம்பரே காக்க. எ-று.

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களினுங் கூறியபொருள் முதனூலில் இல்லை. ()

வேறு.

தாரவிரு சத்திகரஞ் சாருமொரு சத்தி தரித்தருமற் திரசத்தி யுற்சாக சத்தி, சீரியநற் பிரபுசத்தி யிம்மூன்றிற் சிறந்து செய்யுமறம் பொருள்காமஞ் செவ்விதுற உதவு, மாரருளின் வாய்ந்துபதக் கம்புயம்ப ராவு மன்னோர்க்கன் னையர்தந்தை குரவரினன் புற்றே, பேரருளின் சீர்காட்டுந் துணைக்கடம்ப மாலைப் பெருமான்ற னிருசரணப் பிரசமலர் போற்றி.

இ-ள். தார இரு சத்தி கரஞ்சாரும் ஒருசக்கி தரித்து - மனைவியராய் இரண்டுசத்திகளோடு கையிற்சார்ந்த ஒருசத்தியையுந் தரித்து, -அரு மற் திரசத்தி உற்சாகசத்தி சீரியநற் பிரபுசத்தி இம்மூன்றிற் சிறந்து - அரிய மந்திரசத்தி உற்சாகசத்தி சிறந்த நல்ல பிரபுசத்தி என்னும் மூன்றினுஞ் சிறந்து, -[வினையாட்டாகக் கொள்ளப்பட்ட அரசர்நெறியை யுடையராய் என்றபடி] செய்யும் அறம் பொருள் காமஞ் செவ்விதுற உதவும் ஆர் அருளின் வாய்ந்து-(சேவர்கட்கு இன்பத்தைச்)செய்கின்ற தருமார்த்தகாமங்களைச் செவ்வே உதவும் அரிய கருணையிற் சிறந்து, -பதத்தம்புயம் பராவும் அன்னோர்க்கு அன்னையர் தந்தை குரவரின் அன்புற்றுப் பேரருளின்சீர் காட்டுந் துணை - பா தார விந்தங்களை வழிபடும் (விசிட்ட பத்தராகிய) அவருக்கு மாதாவும் பிதாவும் குரவரும்போல அன்புசெய்து பேரின்பவீட்டைக் காட்டுந் துணைவராகிய, -கடம்பமாலைப் பெருமான்றன் இருசரணப் பிரசமலர் போற்றி - கடம்பமாலை யையணிந்த சுவாமியினுடைய உபயபாதாரவிந்தங் கள் காக்க. எ-று. (எக்)

ஆகமனம் வாக்கென்று மவைமூன்றின் கரும மாறாகும் வினையதற் றி யரியபத்தி யோடுஞ், சேகறுமுகக் கரணமுற வந்தனை செய் வோரைத் திருக்கருணை காட்டிமலா தித்திரய நீக்கிக், கோகனதத் தாளான கோயிலர சளிப்போன் கும்போத யற்குமுரை கூறியெனை யாளுங், கேசயப்புள் ளைசேறு சோதிவடி வேலோன் கிளரருண கிரணமுறு சரணமலர் போற்றி.

இ-ள். ஆகம் மனம் வாக்கு என்னுமவை மூன்றின் கருமம் மாறாகும் வினை அதற்றி - சரீரம் மனம் வாக்கு என்னுமமூன்றின் செயல்கள் (ஒரு நெறிப்படாது) மாறுபடுந் தீவினையை நீக்கி, —அரியபத்தியாடுஞ் சேகரமும் முக்கரணம் உற வந்தனைசெய்வாரை - அரும்பத்தியுடனே வயிரமற்ற (அத்) திரிகரணங்களும் ஒருநெறிப்பட வழிபடுபவரை, —நிருக்கருணை காட்டி மலாதித்திரயம் நீக்கி கோகனதத் தாளான கோயிலரச அபரிப் போன் - திருவருள்காட்டி மலமாயாகனம்ங்களின் நீக்கி ஸ்ரீபாதாவிர்த்தக் களாகிய கோயிலினரசை அருள்பவருட், —சும்போதயறகு உரைகடறி - அகத்தியருக்கு ஞானமுபதேசிக்கவரும் (ஆகிய), —எனையாளுந் கேகயாப் புள்ளரசேறு சோதிவடிவேலோன் - என்னையாளுந் மயில்வாகனத்தேறிய கதிர்வடிவேலருடைய, —இவர் அருணகிரணமுறு சரணமலர் போற்றி - விளங்குகின்ற செஞ்சோதிபொருந்திய பாதபங்கயங்கள் காக்க. எ-று. (அ1)

வேறு.

வருணமாச் சிரம நான்காய் வாழ்பவர் பரவ வன்னோர்
விரியுநாற் றிசையிற் கிர்த்தி விளங்குவித் தறமுன் னாகும்
பொருளொரு நான்குஞ் சேரப் புரந்தருள் குமர மூர்த்தி
திருவடித் துணைய தாகுஞ் செழுமலர்க் கமலம் போற்றி.

இ-ள். வருணம் ஆச்சிரமம் நான்காய் வாழ்பவர் பரவ - சாதியும், சிலையும் நந்நான்கிலொவ்வொன்றாய் வாழ்பவர்கள் வழிபட, —அன்னோர் விரியுந் கிர்த்தி நாற்றிசையில் விளங்குவித்து - அவரது பரவும் புகழை நாற்றிசைகளினும் விளக்கி, —அறமுன்னாகும் பொருளொருநான்குஞ் சேரப் புரந்தருள் - தருமாதிராற்பயனையுஞ்சேருமாறு (அவரைக்) காத்தருள்கின்ற, —குமரமூர்த்தி திருவடித் துணையதாகுஞ் செழுமலர்க் கமலம் போற்றி - குமரசுவாமியினுடைய ஸ்ரீ உபயபாதாவிர்த்தங்களுந் காக்க. எ-று. (அ2)

பன்னொரிந் திரியற் கெட்டாப் பராதந்த வடிவ மாகி
மன்னுமிந் திபக்கோ வாகி வான்சேப வடத்தி னாலே
துன்னருஞ் சிறப்பு வாய்த்துச் சூழ்ந்தவிந் திரிய நீக்கு
முன்னவ ரருச்சித் தேத்து மூவிரு முகத்தாய் போற்றி.

இ-ள். பன்னொரிந்திரியற்கு எட்டாப் பராதந்தவடிவமாகி - மனமும் ஞானேந்திரியமைந்துக் கண்மேந்திரியமைந்துமாகிய பதினொரிந்திரியங்கையுடைய (பகவாகிய சீவ)னுக்கு எட்டாத பேரின்பவடிவமாகி, —மன்னும் இந்தியக்கோவாகி - சிலபெற்ற இந்திரியங்கட்கு (ப்பிரேரிக்குந்) தலைவனாகி, —வான்செபவடத்தினாலே துன்னருஞ் சிறப்பு வாய்த்து - பெரிய செபமாலையினாலே அடைதற்கரிய சிறப்பு மிகுந்து, —சூழ்ந்த இந்திரியம் நீக்கும் முன்னவர் அருச்சித்தேத்தும் மூவிருமுகத்தாய் போற்றி - (தத்தம் விடயங்களிற்) சூழ்ந்த இந்திரியங்களை (அவற்றின்) நீக்குகின்ற மேலோர்கள் பூசித்து வழிபடும் ஆறுமுகக்கடவுளே காக்க. எ-று. (அ3)

சீவனுக் கான்மா வாகிச் சிறந்தபூ ரணமென் றுன்னுந்
தாவறு முதியோர் தங்க டியானத்தாற் றன்னைக் காட்டி
மேவர வுலகுக் கெல்லாம் வியன்குரு வாகி யாண்ட
மூவிரு முகத்துப் புத்தேண் முண்டகத் துணைத்தாள் போற்றி.

இ-ள். சீவனுக்கான்மாவாகிச் சிறந்த பூரணம் என்று உன்னும் - உயிர்க்குயிராய்ச் சிறந்த வியாபகவஸ்து என்று நினைக்கின்ற, - தாவறுமுதி யோர்தங்கள் தியானத்தால் தன்னைக் காட்டி - குற்றமற்ற ஆன்றோரது தியானத்தினால் (அவர்க்குத்) தம்மைக் காட்டி, - மேவரவு உலகுக்கெல் லாம் வியன்குருவாகி ஆண்ட - (தம்மில்) அன்புசெய்தலையுடைய உலகத் தவர்க்கெல்லாம் பரமகுருவாகி ஆண்ட, - மூவிருமுகத்துப்புத்தேள் முண் டகமலர்த்தாள் போற்றி - ஆறுமுகசுவாமியினுடைய உபயபாதாரவிந்தக் கருங் காக்க. - என்று (அக)

மகத்தினி லிரண்டு நான்கு மற்றவோ ரிரண்டும் பின்னர்த் தொகுத்தவோ ரைந்தி ரண்டுஞ் சூழ்ந்திடு மெழுத்தா யோம வகத்துமந் திரமு மாகி யாகுதி யனைத்தும் போற்றிப் புகத்தவாக் கதிமுன் காட்டும் பூங்கடம் பத்தாய் போற்றி.

இ-ள். மகத்தினில் இரண்டுநான்கு மற்றவோரிரண்டும் பின்னர்த் தொகுத்தவோரைந்திரண்டுஞ் சூழ்ந்திடும் எழுத்தாய் - யாகங்களிலே (பிர யோகிக்கப்படுகிற) இரண்டுமுதலியவற்றின் சங்கலிதமாய் பதினைந்து எழு த்துகள் (என்னும் பஞ்சதசாக்ஷிரமந்திரமும்) ஆகி, - ஒழுவகத்து மந்திரமு மாகி - ஒழங்ககளினிடத்து (ஏனை) மந்திரங்களுமாகி, - ஆகுதி அனைத்தும் போற்றிப் புகத் தவாக்கி முன் காட்டும் பூங்கடம்பத்தாய் போற்றி - (அவ் யாககர்த்தாக்கள்) ஆகுதிக்கோயும் (ஏனைக்கிரியைகள்) அனைத்தையும் ஒம் பியின் சேருமாறு அழியாக்கதியை நேரேகாட்டுங் கடம்பணிபெருமானே காக்க. - என்று. (அச)

பொன்னலர் கமலத் தண்ணல் புவன்மே யாதி யாக மன்னுமெப் புவன் வாழ்வும் வறிதெனக் குமர மூர்த்தி தன்னருட் சலதி மூழ்கத் தாழ்விலாக் கருணை காட்டி யென்னிடத் தன்பு பூந்த வணையடிச் கமலம் போற்றி.

இ-ள். பொன்னலர்கமலத்தண்ணல் புவன்மேயாதி யாக மன்னும் எப் புவன்வாழ்வும் வறிதெனத் தன்னருட்சலதி மூழ்க் - (ஆன்றோர்கள்) மலரய னாது. உலகமுதலாகப் பொருந்திய எவ்வுலகவாழ்க்கையும் அசாரமே யென்று (அவற்றின் வெறுத்தத்) தம்மருட்கடலின் மூழ்க், - என்னிடத் துத் தாழ்விலாக் கருணை காட்டி அன்புபூத்த - அவ்விதம்பற்ற பாவியாகிய என்மாட்டுத் தாமே தாழ்வில்லாத அருகாக்காட்டி (என்னுள்ளத்து) அன்பு பூப்பச்செய்த, - குமரமூர்த்தி இணையடிச் கமலம் போற்றி - குமரசுவாமி யன் உபயபாதாரவிந்தக்கருங் காக்க. - என்று. (அடு)

கதியெனு முதிய வீட்டின் கண்ணினே தென்றுள் ளெண்ணிக் கதிதரு முனது கீர்த்தி தோத்திரம் புராண மான மதுரவா ரிதியி னீந்த மகிழ்ந்தருள் சுரர்தன் னார்க ளிதயதா மரைப்பூங் கோயி லிலங்குநல் விளக்கே போற்றி.

இ-ள். முதிய கதியெனும் வீட்டின் கண் இன் ஏதென்று உள் ளெண்ணி - (ஆன்றோர்கள்) தலைமையான கதியென்னும் முத்திக்கு (இவைகளே) கருதப்படும் இனிய ஏதுவாமென்ற உட்கொண்டு, - துதி சரும் உனது கீர்த்தி தோத்திரம் புராணம் ஆன மதுரவாரிதியின் கீந்த -

துதிக்கப்படும் உமது கீர்த்தனம் ஸ்தோத்திரம் புராணபடனம் என்னும். இனிய கடலிலே நீந்த, — மகிழ்ந்து அருங்கூர்ந்து அன்னார்கள் இதயதாமரைப் பூங்கோயில் இலங்கு நல்விளக்கே போற்றி - உவந்து கருணைகூர்ந்து அவர்களுடைய இருதயகமலங்களாகிய திருக்கோயில்களில் விளங்குகின்ற நல்லதிபமே காக்க. எ-று.

(அசு)

உடைந்தவான் கும்பம் போல வுள்ளொடு புறமு மொன்றாயடைந்தவா ரிதியின் மூழ்குந் குடம்புற மகமு மொன்றாய் மிடைந்தவா ரியினுள் ளாகி வெளியுமாய் விளங்கிச் சூர்மாக் குடைந்தநெட் டிலேவேல் கொண்ட குமரனே போற்றி போற்றி.

இ-ள். உடைந்த கும்பம் வான்போல உள்ளொடு புறமும் ஒன்றாய் - உடைந்த குடத்தின் ஆகாயம்போல (உடம்பழியும்வழியும்) அகமும் புறமும் ஒன்றுபட்டு, — அடைந்த வாரிதியின் மூழ்குந் குடம் புறமகமும் ஒன்றாய் மிடைந்த வாரியின் உள்ளாகி வெளியுமாய் விளங்கி - பொருந்திய கடலின் அமிழ்ந்திய குடத்திற் புறத்துமகத்தும் ஒன்றுபட்ட ஜலம்போல (உடம்புள்ளவழியும்) அகத்துமாய்ப் புறத்துமாய் (உயிரோடுகலந்து) விளங்கி, — சூர்மாக் குடைந்த நெட்டிலேவேல் கொண்ட குமரனே போற்றி போற்றி - சூரனாகியமாவைப் பிளந்த உயர்ந்த வேலைத்தாக்கிய குமாரரே காக்க காக்க. எ-று.

(அஎ)

தத்துவ மிருபத் தைந்தாச் சாற்றுநர் தமக்கு மந்தத் தத்துவ மிருபத் தாறாய் நினைந்துளோர் தமக்கு மீளத் தத்துவ மிருபத் தேழு தானென்பார் தமக்கு மந்தத் தத்துவத் தியல்பாய் நின்ற சண்முகத் திறையே போற்றி.

இ-ள். தத்துவம் இருபத்தைந்தாச் சாற்றுநர்தமக்கும் - தத்துவங்கள் இருபத்தைந்தென்று சொல்வார்க்கும், — அந்தத்தத்துவம் இருபத்தாறாய் நினைந்துளோர்தமக்கும் - அந்தத்தத்துவங்கள் இருபத்தாறென்று எண்ணுவார்க்கும், — மீளத் தத்துவம் இருபத்தேழுதான் என்பார்தமக்கும் - மீண்டு தத்துவங்கள் இருபத்தேழு என்பார்க்கும், — அந்தத்தத்துவத்தியல்பாய் நின்ற சண்முகத்திறையே போற்றி - அவ்வத்தத்துவச்சுவரூபமாய் நின்ற அறுமுகக்கடவுளே காக்க. எ-று.

(அஅ)

செய்யதொம் பதம தான ழீடற்குத் திருந்து மேன்மைத் துய்யதற் பதம தான பிரமத்தைத் தொடர்பாற் காட்டிப் பையவே யசிய தென்னும் பதத்தினு லொன்ற தாக்கு மெய்யுணர் குருவாஞ் சோதி வேற்படைக் குமரா போற்றி.

இ-ள். செய்ய தொம்பதமதான ழீடற்கு - செம்மையான துவம் என்னுஞ் சொற்குவாச்சியமான ழீடனுக்கு, — திருந்து மேன்மைத் துய்ய தற் பதமதான பிரமத்தைத் தொடர்பாற் காட்டி - திருந்திய பரத்துவமூடைய சுத்தமான தத்தென்னுஞ்சொற்கு வாச்சியமான கடவுளைத் தொடர்பினோடு உணர்த்தி, — பைய அசி என்னும் பதத்தினால் ஒன்றதாக்கும் - பின்பு அசி என்னுஞ் சொல்லால் ஒன்றாக்குகிற, — மெய்யுணர்குருவாஞ் சோதிவேற்படைக்குமரா போற்றி - சத்தியஞானகுருவாகிய கதிர்வேற் குமாரரே காக்க. எ-று.

துவம்=நீ: இது சிதைந்து தொம் என்றாயது. தத்=பிரமம். அசி=ஆடு
றும். சத்துவமசி என்பது குரு சேடனுக்குப் போதிக்கும் வேதாந்த மகா
வாக்கியம். (அக)

அயனெனப் பரயாக மூழ்கு மையனே யிலந்தைக் கானி
னயனுறு செபத்தின் வாய்ந்த நாரண வடிவே ஞாலத்
துயர்சகந் நாதந் தன்னி லுணருந் தரியே வானப்
புயனிற் கண்ண னுகித் துவாரகை புரப்பாய் போற்றி.

இ-ள். அயனெனப் பரயாகம் மூழ்கும் ஐயனே - பிரமபோலப் பிரயா
கத்தின் முழுகிய கடவுளே,—இலந்தைக் கானில் நயனுறு செபத்தின்
வாய்ந்த நாரணவடிவே - இலந்தைக்கானிலே நன்மைபொருத்திய செபத்
திற் சிறந்த நாராயணரூபியே,—ஞாலத்து உயர்சகந்நாதந்தன்னில் ஊண
ருந்து அரியே - பூமியில் உயர்ந்த சகந்நாதத்திலே உணவையின்றி விட்
டுணுரூபியே,—வானப் புயனிற் கண்ணனுகித் துவாரகை புரப்பாய் போ
ற்றி - பெரிய முகினிறமுடைய கிருஷ்ணராகித் துவாரகையைக் காத்த
ஹடையீர் காக்க. எ-று. (க0)

தாண்டவக் கூத்துத் தில்லை தனிப்பரா சத்தி யோடு
மூண்டிருந் தகில வாழ்க்கை முற்றுறக் கலையி னீதி
யாண்டிருந் தளப்போய் கூட லணிரகர்ச் சித்த ராகி
வேண்டிய வினோத மாற்றும் வேனெடும் படையாய் போற்றி.

இ-ள். அசிலவாழ்க்கை கலையின் நீதி மூண்டு இருந்து முற்றற -
உலகவாழ்க்கையானது நூல்களின் முறைகளிலே முயன்று இருந்து சித்
திப்படும்வண்ணம்,—தில்லைதனிற் பராசத்தியோடு தாண்டவக்கூத்து ஆண்
டிருந்து - தில்லையின்சண் உமையாரோடு தாண்டவமென்னுங் கூத்தை
ஆளுதல்செய்திருந்து,—அளப்போய் - (சேவர்களின் வினைப்பயன்களை) அள
த்தலுடையீர்,—கூடலணிரகர்ச் சித்தராகி வேண்டிய வினோதமாற்றும் வே
னெடும்படையாய் போற்றி - மதுரைத்திருநகரிற் சித்தரூபியாய் விரும்பிய
வினோதங்களைச்செய்த வேலாயுதரே காக்க. எ-று. (க1)

வாரண வாசி யான மன்றத்துக் கன்ன தான
காரண வுமைபோற் காக்குங் கடவுளே காஞ்சி தன்னிற்
பூரண கம்பை நோற்கும் பூவையா யரங்கந் தன்னி
றாரண வடிவாய்த் துஞ்சு நான்மறைக் கடம்பா போற்றி.

இ-ள். வாரணவாசியான மன்றத்துக்கு அன்னதான காரண உமை
போற் காக்குங் கடவுளே-காசியினுள்ள மன்றத்தில் அன்னதானத்துக்குக்
காரணமான உமைபோலக் காக்குந் தலைவரே,—காஞ்சிதன்னிற் பூரண
கம்பை நோற்கும் பூவையாய் - காஞ்சியிலே ஸ்ரீராமவான கம்பைக்கரை
யில் நோற்ற அம்மையாராய்,—அரங்கந்தன்னில் நாரணவடிவாய்த் துஞ்சு
நான்மறைக் கடம்பா போற்றி - அரங்கத்திலே விட்டுணுரூபமாய் உறங்கிய
சதுர்வேதங்கையுடைய கடம்பரே காக்க. எ-று. (க2)

விளம்பிய விவையல் லாது விராட்பெரு வடிவ மாகி
யுளங்களி சிறப்ப யாவு மொன்றென நிறைந்தாய் மாயக்
களங்கறுத் திடுவோ ருள்ளக் கமலமார் சுரும்பே வேத
மளந்தயி யாத செவ்வே லையனே போற்றி போற்றி.

இ-ள். விளம்பிய இவையல்லாது - (மேன்மூன்றுசெய்யுட்களினுக்). கூறிய(ஆண்டாண்டு அவரவராய்சிற்கும் வகைகளாகிய)இவையேயன்றி,—. விராட்பெருவடிவமாகி உள்ளக்களிசிறப்ப யாவும் ஒன்றென சிறைந்தாய் - பரமேசுரரூபியாகி மனமகிழ்பெருங் ஆனைத்துமாகிய ஏகமெனுமபடி நிறைந்தீர்,—மாயக்களங்கு அறுத்திடுவோர் உள்ளக்கமலமார் சுரும்பே-மாயமலத்தை அறுத்தவரது மனத்தாமரையிலமரும் வண்டே,—வேதம் அளந்தறியாத செவ்வேலையனே போற்றி போற்றி - வேதங்களாலளவிடப் படாத வேலாயுதக்கடவுளே காக்க காக்க. எ-று. (கூ)

சொல்லரு ஞான வீட்டுச் சுடர்விளக் குலக மான
செல்விவான் நிலக மேலாய்ச் சிறந்தவா நந்த சார
மல்லறீர்த் தெனையாட் கொண்ட வற்புத வடிவே யின் றுன்
மெல்லடிப் போது சூட்ட விருப்பமுற் றடைந்தே நென்றான்.

இ-ள். சொல்லரு ஞானவீட்டுச் சுடர்விளக்கு-உரைத்தற்கரிய ஞான முத்தியின் சோதிவிளக்கே,—உலகமான செல்வி வான்நிலகம் - நிலமாகிய தேவிக்கு மகாநிலகமே,—மேலாய்ச் சிறந்த ஆந்த சாரம் - மேம்பட்டு வாய்ந்த இன்பத்தெளிவே,—அல்லறீர்த்து எளையாட்கொண்ட அற்புத வடிவே - துன்பநீர்க்கு என்வையடிமைக்கொண்ட விசித்திரரூபமே,—இன்று உன் மெல் அடிப்போது சூட்ட விருப்பமுற்று அடைந்தேன் என்று - இன்று உமது மிருதுவான பாதபூஷ்பக்கை உச்சிமேற்கொள்ள விரும்பி வந்தேன் என்று (சுகமுனிவன் துதிகள்)கூறினான். எ-று. (கூச)

அஞ்சலி செலுத்தி வேற்கை யாறுமா முகத்துப் புத்தேள்
செஞ்சிலம் பலம்புந் தண்டைச் சீரடிக்கமலமீது
நெஞ்சகங் குழையச் சென்னி நிலமிசைத் தாழா நின்ற
வெஞ்சலில் சுகனைக் கையா லெடுத்தனன் குமரமூர்த்தி.

இ-ள். வேற்கை ஆறுமாமுகத்துப் புத்தேள் - வேலாயுதகர சண்முக சுவாமியினது,—செஞ்சிலம்பு தண்டை அலம்புஞ் சீரடிக்கமலமீது-செய்ய சிலம்புந் தண்டையும் ஒலிக்கும் ஸ்ரீ பாதபங்கயத்தின்கண்ணே,—அஞ்சலி செலுத்தி - புட்பாஞ்சலியைச் சமர்ப்பித்து,—நெஞ்சகங் குழைய - மனம் நெகிழ,—சென்னி நிலமிசைத் தாழாநின்ற-சிரசினாலே நிலத்திலே வணங்கிக்கிடந்த,—எஞ்சலில் சுகனை - குறைவற்ற சுகமுனிவனை,—குமரமூர்த்தி கையால் எடுத்தனன்-குமரசுவாமி திருக்கரத்தால் எடுத்தருளினான். எ-று.

கையின லெடுத்துக் கந்தன் கடம்பமார் பிறுகப் புல்லித்
துய்யமா தவத்தின் மேலாஞ் சுகமுனி வேத சார
மெய்யினுற் றுதித்த வெல்லாம் விருப்பமிக் கடைந்தோ மென்று
வையமீன் றளித்தா ளின்ற மைந்தனன் குரைப்ப தானான்.

இ-ள். கந்தன் கையினால் எடுத்துக் கடம்ப மார்பு இறுகப் புல்லி-முருகபிரான் (அங்கனஞ் சுகமுனிவனைத்) திருக்கரத்தினால் எடுத்துக் கடம்பமாலையணிந்த திருமார்பில இறுகத் தழுவி,—துய்ய மாதவத்தின் மேலாஞ் சுகமுனி - சுத்தமான பெருந்தவத்தின் மேற்பட்ட சுகமுனிவனே,—மெய்யினால் துதித்த வேதசாரமெல்லாம் விருப்பமிக்கடைந்தோம் என்று - (நீ அன்பு) மெய்மையினாலே துதித்த வேதசாரத்துதிகளையெல்லாம் ஆதரமிருந்து அங்கீகரித்தோம் என்றுசொல்லி,—வையமீன்றளித்தா

ளீன்ற மைந்தன் நன்கு உரைப்பதானான் - (அப்)பார்வதீகுமாரர் (மேலும்)
நன்றாகக் கூறலுற்றார். எ-று. (க௬)

சொற்றருந் தவத்தின் மேலாஞ் சுகமுனி சொற்ற வெல்லாங்
கற்றுவந் துரைப்போர் யார்க்குக் கருத்தினி லெண்ணி யாங்கு
வெற்றியம் புயத்து வீர வாகுவே யருள்வா னென்று டன்.
முற்றொருந் குணர்வோர்க் கெட்டா மூவிரு முகத்தன் சொனானு

இ-ள். சொல் தருந் தவத்தின் மேலாஞ் சுகமுனி - நூல்களாற் கூறப்
படுந் தவத்தின் மேற்பட்ட சுகமுனிவனே,—சொற்றவெல்லாங் கற்று
உவந்து உரைப்போர்யார்க்கும் - (நீ இங்கே துதியாகச்) சொன்னவற்றை
யெல்லாம் பயின்று மகிழ்ந்து துதிப்பவரயாவர்க்கும்,—வெற்றியம் புயத்து
வீரவாகுவே கருத்தினில் எண்ணிய ஆங்கு அருள்வான் என்று - விசயபுய
முடைய வீரவாகுவே (அவர்கள்) உள்ளத்துக்கருதியவற்றை அவ்வாறே
வகாடித்தருளுவான் என்று,—முற்றொருந்குணர்வோர்க்கெட்டா மூவிரு
முகத்தன் சொன்னான் - பூரணஞானிகட்கும் எட்டாத அறுமுகப்பிரான
கூறினார். எ-று. (க௭)

வேறு.

வந்தனையாய் நமைத்துதிக்குஞ் சுகனே கேண்மோ வையகத்
துக் குணதுதரி சனத்தால் வாக்காற், சிந்தனையாற் பரிசத்தா றற
முன் னானுஞ் சிறந்துதவி யுயர்சீவன் முத்தனாகி, முந்துநிலத்
திருத்தியெனக் குமரப் புத்தேண் முகமெனெடுத் துரைத்துவிடை
கொடுப்பப் போற்றிச், சந்தமறைச் சுகமுனிதன் கரங்கள் கூப்
பித் தணவாத விடையென்றே தணந்தான் மாதோ.

இ-ள். வந்தனையாய் நமைத்துதிக்குஞ் சுகனே கேண்மோ - வந்து
நம்மைத்துதித்துசுகமுனிவனே கேள்,—வையகத்துக்கு உனது தரிசனத்
தால் வாக்காற் சிந்தனையாற் பரிசத்தால் அறமுன்னானுஞ் சிறந்துதவி-
உலகத்தார்க்கு உனது காட்சியாலும் பேச்சினாலும் வினைப்பினாலும் தீண்
டலினாலும் தருமமுதலியநாற்பயனையுஞ் சிறப்பவருளி,—உயர் சீவன்முத்த
னாகி முந்துநிலத்து இருத்தி - உயர்ந்த சீவன்முத்தனாய் முற்பட்டநிலத்தில்
இருக்கக்கடவாய்,—எனக் குமரப்புத்தேன் முகமன் எடுத்துரைத்து விடை
கொடுப்ப - என்று குமரசுவாமி முகமன்களை எடுத்துக்கூறி அனுமதிக்கொ
டுக்க,—சந்தமறைச் சுகமுனி தன்கரங்கள் கூப்பிப் போற்றித் தணவாத
விடை என்றே தணந்தான் - இசைபொருந்திய வேதத்தையுடைய சுகமுனி
வன் தன்கைகளைக் குவித்துத்துதித்து(சுவாமிதனக்கு அருளியவிடை)பிரி
யாத விடைஎன்று சினைந்தே பிரிந்தான். எ-று. (க௮)

குற்றமொரு மூன்றகற்று முனிவீர் கேண்மின் குறைவிறவச்
சுகற்குவிடை கொடுத்துச் செவவேள், பற்றொடுதன் செயந்தி
புரத் தின்று காறும் பணிந்தவர்க்கெல் லாங்கருணை பாலித் துற்
றான், பெற்றமுகைத் தான்மகனைப் பணியும் பூசை பெரிதியுறுங்
கீர்த்தனங்கள் பேசு நும்பா, லுற்றுரைத்த சரித்திரமே கதியுண்
டாக்கு முண்மையுண்மை யென்றவாற்பா லுரைத்துப் பின்னும்.

இ-ள். குற்றமொருமூன்று அகற்றமுனிவீர் கேண்மின் - முக்குற்றங்
களையும் ஒழித்த (நைமிசாரணியத்து) முனிவர்களே கேளுங்கள்,—குறை

விறுவச் சுதற்கு விடைகொடுத்துச் செவ்வேன் பற்றொடு தன்செயந்நி புரத்து இன்றுகாறும் பணிந்தவர்க்கெல்லாம் கருணைபாவித்து உற்றான் - பூரணதவமுடைய சுகமுனிவனுக்கு அனுமதிக்கொடுத்து முருகபிரான் ஆந ரத்தோடு தமது செயந்திபுரத்திலே இன்றுவரையும் வழிபட்டவர்க்கெல் லாம் அருள்செய்து அமர்ந்தார்,—பெற்றமுனைத்தான் மகளைப் பணியும் பூசை பெரிதயற்றுங் கீர்த்தனைகள் பேசும் தும்பால் - சிவகுமாரரை வணங்குகிற பூசையை மிகச்செய்கிற கீர்த்திகளைப்பேசுகிற தும்பிடத்து,— உற்றுரைத்த சரித்திரமே கதி உண்டாக்கும் - (நான்) வந்து கூறிய சரித் திரமே நற்கதியை உண்டாக்கும்,—உண்மை உண்மை என்று அவர்பால் உரைத்துப் பின்னும் - சத்தியமே சத்தியமே என்று (சூதமுனிவன்) அவர் களிடத்துக்கூறி மேலும் (அவரைநோக்கி). எ-று. (கூக)

உரைத்தகதை வியாதமுனி சுதற்குச் சொன்ன துங்களிடத் துரைத்தனன்யா னுமையேய் காதற், சரித்திரத்தைக் கருத்தினு டன் கேட்கின் றார்க்குத் தருமமுத லொருநான்கு மரபிற் சாரும், விரித்தபுரா ணத்தியலை யெழுதித் தான விதிமரபிற் கொடுப்பவர் தாம் வேலை ஞால, மருத்தியுடன் கொடுத்தபல னடைவார் வாங்கு மன்னவரு மன்னகதி யடைவர் மாதோ.

இ-ள். வியாதமுனி சுதற்கு உரைத்த கதை சொன்னது யான் உங்க ளிடத்து உரைத்தனன் - வியாதமுனி சுதமுனிக்குச் சொன்னதையைச் சொன்னபடியே யான் உங்களிடத்துக் கூறினேன்,—உமையேய்காதற் சரித்திரத்தைக் கருத்தினுடன் கேட்கின்றார்க்கு—உமாகுமாரரது அன்பான கதையைக் கருத்தோடு கேட்கிறவர்க்கு,—தரும முதல் ஒருநான்கும் மர பிற் சாரும் - அறமுதலிய நான்கும் முறையாற் சேரும்,—விரித்த புரா ணத்து இயலை எழுதித் தானவிதிமரபிற் கொடுப்பவர்தாம் - விரிவாகிய புராணத்து அத்தியாயங்களை எழுதித் தானவீதியின்முறைப்படி கொடுப் பவர்கள்,—வேலைஞாலம் அருத்தியுடன் கொடுத்தபலன் அடைவார் - கடல் சூழ்ந்த பூமியை வருப்பத்தோடு கொடுத்த பயனை அடைவார்,—வாங்கும் அன்னவரும் அன்னகதி அடைவர்—வாங்கிய அவரும் அக்கதியை அடைவர். எ-று. (கூ௦)

புத்தகத்தைக் குமரன்வடி வாகப் பூசை புரிந்தியற்றும் பெரி யோர்க்கும் போர்வேற் செங்கை, யத்தனரு டருமுகமாயிருந் தன் னொருக் கறமுதனான் கையுமளிப்ப னவன்பு ராண, வித்தகப் புத் தகமிருக்கு மில்லந் தோறும் விரைக்கமலத் திருமடந்தை கமலப் போதுங், கைத்தலத்தில் வளையாழி தாங்குங் கண்ணன் கதிர்மணிமார் பும்போலக் களிக்கு மாதோ.

இ-ள். புத்தகத்தைக் குமரன்வடிவாகப் புரிந்து பூசையியற்றும் பெரி யோர்க்கும் - (இப்புராணமெழுதிய) திருவேட்டைக் குமாரசுவாமியின் றிருவுருவமாகப்பாவித்துப் பூசிக்கும் பெரியோர்க்கும்,—போர்வேற்செங் கையத்தன் அருடருமுகமாய் இருந்து - (அவ்) வேலாயுதபெருமான் அருள் செய்பு முகமுடையவராயிருந்து,—அன்னொருக்கு அறமுதனாகையும் அளி ப்பன் - அவர்க்குவேண்டிய தருமாதிறப்பயனையும் உதவுவார்,—அவன் புராணவித்தகப்புத்தகம் இருக்கும் இல்லந் தோறும் - அவருடைய

புராணமாகிய பொன்போலுந் திருவேடு இருக்கிற வீடுகடோறும்,—விரைக் கமலத்திரு மடந்நை - சீதேவியானவள்,—கமலப்போதுங் கைத்தலத்தில் வளையாழி தாங்குங் கண்ணன் கதிர்மணி மார்பும்போலக் களிக்கும் - தாமரைமலரிலுங் கையிற் சங்குசக்கிரங்களைத் தரித்த விட்டுணுவின்னு கெளத் துபமணியையணிந்த மார்பிலும்போல மகிழ்ந்துவாழ்வான். எ-று. (௧0௧)

சிந்துபுர மான்மியத்தைத் தினஞ்சொல்வோர்கள் சிறந்ததிதி மக்களுடனெழுது வாழ்வார், முந்துகதை சன்னிதியிற் குருமுன னை முற்றவத்தி பாயமொன்று கேட்போ ரெல்லாந், சுந்தரவாம் புரணிமகக் கதியிற் சார்வார் தூயகதை சன்னிதியின் முக்காற் கேட்போ, ரெந்தமல டானுலு மகப்பெற் றுய்ந்தே யிருநிலத்தி லளகையர்கோ நென்ன வாழ்வார்.

இ-ள். சிந்துபுரமான்மியத்தைத் தினஞ்சொல்வோர்கள் - செயந்திபுர மான்மியத்தை நாடோறும் ஒதுபவர்கள்,—சிறந்ததிதி மக்களுடன் நெழுது வாழ்வார் - சிறந்த செல்வத்தோடும் புத்திரரோடும் நெடுநாள் வாழ்வார்,— சன்னிதியிற் குரு முன்னாக முந்துகதை அத்தியாயம் ஒன்று முற்றக் கேட் போரெல்லாம் - (சுவாமி) சன்னிதானத்திலே குருமுகமாக மேற்சட்டிய புராணத்தின் அத்தியாயங்களுள் ஒன்றை முடியக் கேட்பவரெல்லாம்,— சுந்தர வம்புரவிமகக் கதியிற் சார்வார் - அழகிய அசுவமேதத்தாலாகுங் கதியிற் சேர்வார்,—தூயகதை சன்னிதியின் முக்காற் கேட்போர் - சுத்த மாய (அப்) புராணத்தைச் சன்னிதானத்து முடிமுறை கேட்பவர்,—எந்த மலடானாலும் மகப்பெற்று உய்ந்து இருநிலத்தில் அளகையர்கோனென்ன வாழ்வார் - எப்படிப்பட்ட மலடராயினும் புத்திரரைப் பெற்று உய்ந்து பெரியபூமியிற் குபேரன்போல வாழ்வார். எ-று. (௧0௨)

நாலாறு குகதீர்த்தந் தம்மை வேக நாடுசுகந் நாதர்தமைத் திரு மாறன்னை, மேலான குருபரனை வீரந் தம்மை மின்னாரைத் தோ கைதனைச் செவ்வே றன்னைப், பாலான நெடுஞ்சுகரந் தன்னைச் சந்தப் பருப்பதத்தைத் திரிசுவதந் திரத்தந் தம்மை, நூலாரு முனிவீர்கா ளாண்டு தோறுஞ் சென்றேத்து மெனச்சூக னுவன் றுன் மாதோ.

இ-ள். நாலாறு குகதீர்த்தந் தம்மை - இருபத்துநான்கு சுப்பிரமணிய தீர்த்தங்களையும்,—வேதநாடு சகந்நாதத்தை - வேதங்கள் ஆராய்கின்ற சகந்நாதரையும்,—திருமாறன்னை-விட்டுணுவையும்,—மேலானகுருபரனை - மென்மையான குமாரசுவாமியையும்,—வீரந் தம்மை - வீரர்களையும்,—மின் னாரை - அம்மைமாரையும்,—தோகைதனை - மயிலையும்,—செவ்வேறன்னை- வேலாழகத்தையும்,—பாலான நெடுஞ்சுகரந் தன்னை - உரிமையான திருக் கோயிலையும்,—சந்தப்பருப்பதத்தை - சுந்தமாதனதிரியையும்,—திரிசுவதந் திரத்தந் தம்மை - திரிசுவதந் திரரையும்,—நூலாரும் முனிவீர்கள் ஆண்டு தோறுஞ் சென்றேத்தும் - நூலையாரந்த முனிவர்களே வருஷந்தோறும் போய் வழிபடுங்கள்,—எனச் சூதன் துவன்றான் - என்று சூதமுனிவன் (நைமிசாரணியத்து முனிவர்கட்குக்) கூறிமுடித்தான். எ-று. (௧0௩)

மயில்வாழி தகர்வாழி சேவல் வாழி மனுவனைய திரிசுவதந் திரத்தந் வாழி, குயில்வாழி மொழித்தெய்வ யானை வாழி குறவர்

குலக் கொடிவாழி கொடுஞ்சூர் மாய்த்த, வயில்வாழி செந்திபுரத்,
தூற்றோர் வாழி யாறுமுகப் பெருமான்றன் கருணை வாழி, பாயில்
வான்மை முகில்வாழி புராணங் கேட்போர் படிப்போர்கள் கிளைக
ளெல்லாம் வாழி மாதோ.

இ-ள். மயில் வாழி - (தம்மை அன்பின்றி வன்பான் மாறுகொண்டு
சார்ந்தாரையும் முன்னே நல்லினைச்சித்தியுள்ளவழி எம்பிரான் அடங்கி
ஆட்கொண்டருளுவர் என்னுமுண்மைக்கு இலச்சினையாய், எம்பெருமா
னால் ஆளப்பட்டு, அடியார் வேண்டும்பொழுதெல்லாம் அவர்பால் எம்பெரு
மானை விரைந்துகொண்டியுக்கும் ஊர்தியாகிய) மயில் வாழுக, —தகர் வாழி-
(அங்கனமே ஆளப்பட்டுத் தானும் ஊர்தியாகிய) ஆடு வாழுக, —சேவல் வாழி-
(அங்கனமே ஆளப்பட்டு எம்பெருமானது விசயசின்னமாய், அவர்திரு
வருட்குறிப்பின்வழியே அல்லாரை நல்லாராக்கும்பொருட்டு அவர் தொல்
லறிவழியக்கூவுந்திறத்ததாய்) கோழி வாழுக, —மனு ஆனைய திரிசுவதந்
திரத்தர் வாழி - (எம்பெருமானுக்கு அடியார்செய்யும் வழிபாடுகட்குத் தாம்
இன்றியமையாதசாதனமாய் நின்று தம்மையன்போடு தியானிப்பவரைக்
காக்கு மியல்புடைமையால்) மந்திரங்களை நிகர்த்த திரிசுவதந்திரர்கள்
வாழுக, —சூயில் வாழும் மொழித் தெய்வயானைவாழி - (தம்மையன்போடு
சேர்ந்தாரை எம்பிரான் நன்னிலைக்கண் உய்த்தருள்வரென்னுமுண்மைக்கு
இலச்சினையாய், எம்பெருமானாலே தமதபின்னமாகிய சத்தியின் அதிட்ட
டானமாகக்கொள்ளப்பட்ட) சூயிலிசைபோலும் மொழி தையுடைய தெய்வ
யானையம்மையார் வாழுக, —குறவர்குலக் கொடி வாழி - (தம்மை அன்
போடுசார்ந்தவர் குறைந்தகுலத்தவராயினும், “காதலித்தேத்திய மெல்லி
னத்தார் பக்கன்மேவினர்” என ஆளுடையபிள்ளையார் சொல்லியருளியவா
றே எம் பெருமான் அவரை நன்னிலைக்கண் உய்த்தருள்வர் என்னும் உண்
மைக்கு இலச்சினையாய்த் தாமும் அங்கனங்கொள்ளப்பட்ட) குறவர்குலத்து
வள்ளியம்மையார் வாழுக, —கொடுஞ்சூர் மாய்த்த அயில் வாழி - (சூரபன்
மனுக்கு வரங்கொடுத்தபொழுது, “தாலிலாதருஞ்சத்தியொன்றேயலாலேவர்
வெல்வர்” என்றுகூறிய சிவபெருமானாலே தமது சத்தியென்று சுட்டப்
பட்ட தானே சுப்பிரமணியபெருமானது திருக்கரத்துச் சத்தியுமாதலின்,
அவரிருவரும் குறியாலன்றிப் பொருண்மையால் வேறுகாமையை இனிது
விளங்கி நிற்பதாய்) கொடிய சூரனைச் சங்கரித்த வேலாயுதம் வாழுக, —
செந்திபுரத்து உற்றோர் வாழி - செயந்திருநகரின்கண்ணே (உம்மை நல்
வினைவயத்தால் அவதாரஞ்செய்யும் பேறுபெற்றதால், இம்மை நல்லினை
முயற்சியார் சென்று வாழும் பேறுபெற்றதால்) இருப்பெற்கள் வாழுக, —
ஆறுமுகப்பெருமானன்றன் கருணை வாழி - (சீவகோடிகளையெல்லாம் ஆளும்
பொருட்டு உருவுந் குறியுமுடையர்போன்று மேலே சுட்டிய சுவங்கட்டைக்
லாஞ் சுவாமியாய்ச் செயந்தியிற் கோயில்கொண்டமர்கின்ற) சண்முகபெரு
மானுடைய (கைம்மாறு கருதாத அளவுகடந்த) திருவருள் வாழுக, —வான்
பயில் மைமுகில் வாழி - (அப்பெருமானது திருவருளினாலே உலகம் நிற
ற்றகு இன்றியமையாத அமுதமான) மழையைப் பொழியுந் கரியமுகில்
கள் வாழுக, —புராணங் கேட்போர் படிப்போர்கள் கிளைகளெல்லாம் வாழி-
(தன்னை அன்போடு ஒதல் கேட்டல்செய்வார்க்குச் சித்தசுத்தியையுஞ் சுத்த
பத்தியையும் இட்டசித்திமுத்திகளையும் உதவுவதாகிய செயந்தி) புராணத்
தைக் கேட்பவரும் படிப்பவரும் (அவரைச்சார்ந்த) முழுக்கிளையுந்
வாழுக. எ-று.

அற்றேல், தெய்வத்தன்மையினாலே எஞ்ஞான்றும் எஞ்சலின்றி நின்று வாழ்தன்மையனவாய் மயின்முதலியவற்றுக்கும் அம்மட்டோ முழுமுதற் கட்டவனுக்கும் ஆகிகூற இந்நூலாசிரியர் பிரவேசித்தது குற்றமாகாதா எனின, இயல்பானமைந்தசுத்தியும் பேரின்பமுமுடைய கடவுளுக்கு அடியார்செய்யும் அபிடேகம் வைத்தியம் முதலியனபோல இவ்வாழ்த்து ஆகரமிருதிபற்றிச்செய்யும் வழிபாடேயாதவிற் குற்றமாகாதென்க: இக் கருத்துப்பற்றியன்றே ஏனையாசிரியருந் தத்தம் நான்முடிவுகளில் இவ் வாறு வாழ்த்துக்கூறியதும்.

இனி வாழி என வந்தனவற்றையெல்லாம் அந்தர்ப்பாவிதணிச்சாக்கி நம்மை வாழ்விக்க எனப்பொருள்கூறலுமாம். அன்றியும் மயில்முதலியவற் றுக்கு மூன்றனுருபு விரித்து, வருவிக்கப்பட்டநாம் என்னும் உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மைப்பெயரையே வாழியென்பதற்கு எழுவாயாகக் கோடலு மாம். (௧0௪)

சுகப்பிரமரிஷி பூசையேத அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ௧௮-க்குத் திருவிருத்தம் ௮௬௨.

திருச்செந்தூர்ப்புராணம்

உரையோடு

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம். வரி.

பிழை.

திருத்தம்.

உக கக (வியாசமுனிவன்)
 உடு உக துணிகீ
 உஅ உஅ பெருள்
 சக உஎ மவண்
 சக நக தாமதி
 சடு ந0 லக் கண்மூன்
 சச நக எல்லாவ
 ரு0 சக போழுதே
 ருக உஅ மூர்த்தி
 ருக ச பெருளே
 ருக உரு (எம்மேருர்
 ருக உஎ பரணக்கூட்டக்களையும்
 சக உக சுவாமிபோல
 சச நஅ ளம் பெரிது களி
 சுடு உஎ உழவ
 எஉ உக ஒலியும்
 எஎ அ பக்கத்து
 அஎ உஎ வயாவு
 அஅ உ0 பொருள்
 அக உக அவ்வம்மையார்மீது
 கஎ கஉ குடுவன்
 ,, நக யேன் தாழ்ப்பதி
 ,, நஎ வாள்வரை
 க00 கக வர்க்குச்
 க0க ந0 அங்கே
 க0ரு கக நன்னவன்
 க0சு க0 னுள்ளடங்கா
 ககஉ கக முதன்மயான
 ககக க குரமாவுக்கு
 ககஅ உக சிறக்கவோ
 ககக கஅ ,—ஞானநிலைமை
 ,, கக சிவஞான
 கச0 கஉ பெருமனுக்கு
 கசச நச யுன்றலைப்
 கசஅ சக அவண் நீபோய்
 கசக உக ஆடுக என் -
 ,, நக சேனைகளோடும்
 ,, ச0 வானதிரியாஞ்
 கரு0 எ இன்பமுறுந்
 கருஉ உக நண்ணினார்
 கருக க0 அவிக்கோ
 கருசு கக மின்பமெய்து

{ வியாசமுனிவன்
 துணிகீ
 பெருள்
 மவண்
 தாமதி
 லக்கண்மூன்
 எல்லாவ
 பொழுதே
 மூர்த்தி
 பெருளே
 (எம்மேருர்)
 பரணக்கூட்டக்களையும்
 சுவாமி(யாகியநீர்)போல
 ளங்களி
 உழவர் பல
 ஒலியும்
 பக்கத்து
 வயாவு
 பொருள்
 (அவ்வம்மையார்மீது)
 குடுவன்
 யேன்பதி
 தாள்வரை
 வற்குச்
 ஆங்கே
 நன்னவன்
 னுக்கடங்கா
 முதன்மையான
 பிரமாவுக்கு
 சிறப்பவோ
 ,—களிக்குஞானநிலைமை
 மகிழுந் சிவஞான
 பெருமானுக்கு
 யுன்றலைப் | பெண்ணே
 மொய்குழல்அவண்நீபோய்-
 ஆடுக என்று-
 சேனைகளோடும்
 வானதிரியாஞ்
 இன்பமுறு
 நண்ணினார்
 (அவிக்கோ)
 மின்பத்தெய்து

உ-அ/0

பிழை.

நிந்தம்.

அந்தேல், செ
உ-அ/0 கஉ
,, நக
,, உள
கள்ள கஅ
கள்ள சக
சஅடு எ
கஅஎ நக
கஅக க
,, நஅ
உ0ச ந
உ0ச உ0
உ0அ உச
,, நஉ
உஉக ந
உஉஉ உச
உஉச நக
உஉக ந
உநக நக
உநக க
,, ,,
,, கஉ
,, நஉ
,, நச
உநஅ க
உநக ந0
உநச கச
,, கரு
உருக ச
,, சஉ
உசந நக
உசச உந
,, சக
உசஎ சந
உஎஉ நக
உஎஉ நஉ

சனஞ் சார்ந்த
வேண்முருகற்
ரோவிலா வெச்ச
மாதுசாபலமுரைத்
கண்டமுநா
டறிதலகூதாத்
கணத்தலைமை
தேறிநாக
பெண்ணெரு
விபூதிஅத
தலையால்
நிழலின
து—சூர
தாழிர
ராப்பதற்
டாந்துபே
பண்ணிரண்டு
தனிவரும்
சுரைப்பாம்
வருகாலை
மூவிரு
சுவாமின்
காண உய
அழித்த நீட
முருகபிரானே
செந்தூர்ப்
சுத்தரிவி
—முதுபனி
—பழைய
(கனக)
தொழுமபதக்
வாகு பொருகி
மிக்கு பல
ஏற்றமுள்ள
அளவிறந்த மாலை
அவ்வியல்பற்ற பாவியாகிய
மாட்டுத்தாமே

சனத் தனிமச்
வேண்முருகற்
ரோவிலா தெச்ச
மாதுசைவிதியுரைத்
கண்டமுநா
டறிதலகூதாத்
கணத்தலைமை
தேறினாக்
பெண்ணெரு
விசுவரூப அத்
தலைமையால்
நிழலில்
து—சூரனைப்
தாளர
ராப்பகற்
டாந்த பே
பண்ணிரண்டு
தனிவரும்
சுரைப்பான்
வருமலேலை
து—ன் மூவிரு
சுவாமியின
காண - உய
அழித்த நீட
முருகபிரானே
செந்தூர்ப்
சுத்தரிவி
—திரும்பிநின்று முதுபனி
—விரும்பிநின்று பழைய
(கனக)
தொழுமபதக்
வாகு - பொருகி
மிக்க பல
ஏற்றமுள்ள
மாலை
(அவ்வியல்பற்றபாவியாகிய)
மாட்டுத்(தாமே)

பக்கம்.

வரி

கஅ
கக
உந
கநக

கச

கரு

வேறு.

வேறு.

வேறு.

MAHAMANUJAHYAYA
ANATHA IYER LIBRARY
BRAS 41

